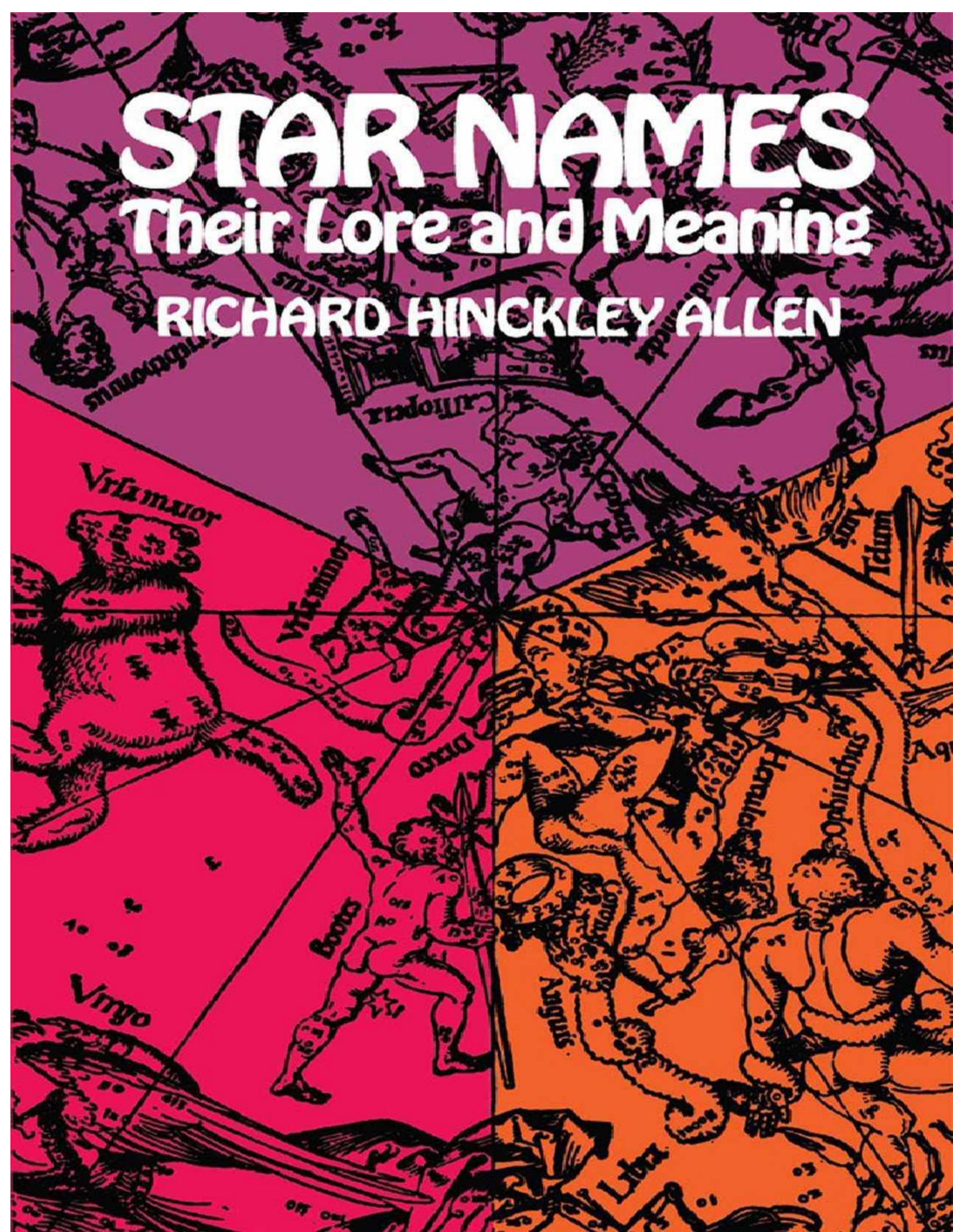

STAR NAMES

Their Lore and Meaning

RICHARD HINCKLEY ALLEN

YILDIZ İSİMLERİ İlimleri ve Anlamları

(eski adıyla: Yıldız İsimleri ve Anlamları)

**By
Richard Hinckley Allen**

Dover Publications, Inc., New York

İlk olarak 1963'te yayınlanan bu Dover baskısı, ilk olarak GE Stechert tarafından 1899'da eski başlık altında yayınlanan çalışmanın kısaltılmamış ve düzeltilmiş bir yeniden basımıdır: Yıldız İsimleri ve Anlamları.

Uluslararası Standart Kitap Numarası: 0-486-21079-0
Kongre Kütüphanesi Katalog Kart Numarası: 63-21808

Amerika Birleşik Devletleri'nde üretilmiştirDover Publications, Inc.

31 Doğu 2. Cadde, Mineola, NY 11501

İÇİNDEKİLER

BENCEGİRİŞ

TSAHIP OLMAKSOLARZODYAK

TSAHIP OLMAKLUNARZODYAK

TSAHIP OLMAKCYILDIZLAR

TSAHIP OLMAKGALAXY

BENCEENDEKSLER

BU SAYFALARI MUTLU OLSUN

HUBERT ANSON NEWTON
VE
WILLIAM DWIGHT WHITNEY
YALE ÜNİVERSİTESİ KIDEMLİ PROFESÖRLER

İŞİMDE BENİ İLK KİM GÜÇLENDİRDİ
RHA

Yıldızlardan bir şey öğrenecek misin?

Elles sana anlatmışım, ”
Quod o, “sterres isimleri, lo,
Ve tüm cennetler imzalar,
Ve hangileri. ”

Dan Geoffrey Chaucer'ın Şöhret Evi.

GİRİŞ.

Bu yıldız isimleri listesi, popüler astronomi literatürümüzde kabul edilen bir boşluğu doldurma çabasıyla yayınlanmıştır. Kural olarak, incelemesinin nesnelerinin eski adlandırmalarıyla pek ilgilenmeyen profesyonel astronom için tasarlanmamıştır; alfabeler, sayılar ve daireler, onun tanımlama amaçları için tercih edilir, hatta gereklidir. Yine de büyük bilim adamları, bu terminolojinin dikkatlerine değer olmadığını düşündüler, -Grotius, Scaliger, Hyde ve bizim Whitney, diğerleri arasında, nadir yeteneklerinin çoğunu onun açıklanmasına adanarak; Bir asır önce, diğer bilim dallarında olduğu gibi astronomide de yetkisiz olmayan Ideler, yıldız isimleri hakkında araştırma yapmak için şunları yazmıştı:

Bu, doğası gereği, tesadüfen, takımyıldızlar üzerine bir araştırmadır ve tarihlerini öğrenmeye çok daha değer, çünkü tüm çağlar boyunca insan ruhu, kendisini en çok ilgilendiren bir konu ile ilgilendi. —Yıldızlı gökler.

Cambridge, Trinity College'dan Old Thomas Hood, 1590'da, "eğitim için olduklarını" iddia etti. . . şeyler isimsiz öğretilemez ”; ve akşam göğünü incelediğimizde bunların bilgisinin akıllı bir zevke büyük katkı sağladığı kesindir. Neredeyse herkes Thomas Carlyle'ın ağıtını tekrarlayabilir:

Neden biri bana takımyıldızları öğretmedi ve beni her zaman tepede olan ve bu güne kadar yarısını bile bilmediğim yıldızlı göklerde evimde kılmadı?

Doğal olarak bu unvanlar esas olarak, Al Bîrunî gibi, çöl yaşamı ve berrak gökyüzü onları yıldızlara çok aşına kılan Araplara aittir.¹ yazdı:

Çatısı gök olan, başka bir örtüsü olmayan, üzerinde yıldızların sürekli yükselip bir ve aynı doğrultuda hareket ettiği kimse, işlerinin başlangıcını ve zaman bilgisini onlara bağlı kılar.

Öyle ki, Şeyh İlderim, Palmiye Bahçesi'nde Ben Hur'e şöyle demiş:

Biz Arapların yıldızlara ne kadar bağımlı olduğunu bilemezsiniz. İsimlerini minnetle alıyor, sevgiyle veriyoruz.

Ancak Arabistan'dan geldiği varsayılan birçok yıldız adı, yalnızca ülkenin Abbasilerin yönetimi sırasında kabul edilen Yunanca tanımlayıcı terimlerin

çevirilerinden ibarettir.² Claudius Ptolemy'nin 'HM ^' KAi / KÚvrac / q Ty'ından; 'Bir OrpOvOyلاق, ikinci yüzyılımızın Büyük Astronomi Sistemi. Bu halifeliliğin erken döneminde olduğu için,

altın asal
iyi Haroun Alraschid

(Aaron the Just), o Ptolemy'nin YÚvra ^ iq³ Al Kitab al Mijisti, En Büyük Kitap olarak tercüme edilmiştir. Bu, çeşitli baskılarında, eğitimli sınıflar arasında yeni bir terminolojinin yerini aldı; 9. yüzyılın ikinci yarısında Al Thabit ibn Hurray tarafından revize edildiği gibi, sonunda, 12. yüzyılda Cremonaeus (Cremona'lı Gerard) tarafından Latince bir versiyon aracılığıyla, ilk eksiksiz basılı Almagest'in temeli oldu. 1515'te Venedik'te yayınlanan bu, bileşik kökenini o kadar açıkça gösterdi ki, Ideler ve Smyth ona her zaman Arabo-Latin Almagest adını verdiler. Sözdiziminin Yunanca metni, Trapezuntius (Trebizond'lu keşiş George) tarafından bir Vatikan el yazmasından Latince'ye çevrilene kadar Avrupa'da pratik olarak bilinmiyormuş gibi görünüyor, bu kitabın 16. yüzyılda birkaç basımı.

Ancak, Akdeniz etkileri öncesindeki İsmaililerin putperest günlerinden, hatta belki de tarih öncesi "Arab al Baida"dan, Çöl Araplarından, tamamen yerli ve çok eski başka unvanlar da vardı - bu unvanlar genellikle pastoraldir. karakter, böyle bir kökene uygun olarak. Öyle ki aralarında göçebelerin çobanlar ve bakirelerle birlikte çobanlar için söylediklerini bulalım; atlar, atlılar ve onların süsleri; sığırlar, develer, koyunlar ve keçiler; yırtıcı ve diğer hayvanlar; kuşlar ve sürüngenler. Bununla birlikte, Arapların arkaik terminolojisinin - başlangıçları hakkında hiçbir şey bilmediğimiz için tam anlamıyla arkaik denir - bir açıdan benzersiz olduğu unutulmamalıdır. Daha sonra öğretmenleri olan Batılı komşularının yaptığı gibi, yaşayan bir figür oluşturmak için birkaç yıldız bir araya getirmedi; tek yıldızlar, cansız nesnelerin yıldız karşılıklarında durum farklı olsa da, tekil yaratıkları temsil ediyordu -bu kuraldan nadiren sapılmış gibi görünüyordu. Burada bile coğrafi, anatomik ve botanik terimleri için çok az yıldız kullandılar; çadırları, yuvaları, ev eşyaları ve süs eşyaları; yemlikler ve tezgahlar; kayıklar, sedyeler, haçlar ve tahtlar; kuyular, göletler ve nehirler; meyveler, tahıllar ve kabuklu yemişler; —hepsini gökyüzünde görüntülediler.

Onların da kendilerine has başka bir sınıf isimleri daha vardı; Al* aidak, Al Simat, Al Suha, sırasıyla Güvenilir, Yüce, İhmal Edilen; onların Değiştiricileri, Sürücüler, Takipçileri ve Muhafızları; onların Şanslı veya Talihsiz Olanlar ve Yalnız Olanlar, vb. Bununla birlikte, bu erken yıldız işaretlerinin hiçbiri, bilimsel Araplar tarafından kullanılmadı, ancak başlıklarıyla, onlar için, bizim için sadece ilginç meraklar haline geldi. Bunlar "Arapların" olarak biliniyordu, Ptolemy'nin figürleri ise "astronomların" idi; bu, bu kitapta ilk olarak "Arap" veya "Arap" ve son olarak "Arap" kullanılarak yapılan bir ayrımıdır. Astronomi yazarı, şimdi daha çok Al Sufi

olarak bilinen derviş Abd al Ragman Abu al Kusain,¹ Mistik veya Bilge, 964'te, Sabit Yıldızların Tanımı'nda bu erken ayırmadan bahsetmiştir; Üç asır sonra Kazwini de aynı ifadelerle.

Tek bir yıldız veya gruba uygulandığını gördüğümüz çeşitli Arapça unvanlar ve bazıları için gökyüzünde geniş bir şekilde ayrılmış olan mükerrer unvanlar, görünüşe göre, her biri belirli bir dereceye kadar kendi terminolojisine sahip olan çeşitli kabilelerden geliyordu.

Yıldız isimlerimizin geri kalanı, birkaç istisna dışında, doğrudan Yunanca veya Latince orijinallerdendir - bunların çoğu, Arap'ta olduğu gibi, şimdi kişisel olarak kabul edilmekle birlikte, ilk başta yalnızca sıfat veya yalnızca tanımlayıcı niteliktedir. takımyıldız figüründe yıldızın konumu; bazıları yanlış anlamının veya çevirideki hataların ve tekrarlanan transkripsiyonun sonucudur. Ancak bunlar artık durdurulamayacak ve hatta düzeltilemeyecek kadar kesinleşmiş durumda.

Vergil 1. Georgic'te şunları yazdı:

Navita dönüş stellis numeros ve nomina fecit;

ve Saint Paul'un geleneksel dostu Seneca, Quaestiones Naturales'inde:

Yunanistan stellis numeros et nomina fecit;

bu putperest yazarların her ikisi de, en az dört yüz yıl önce ilahiyi söylemiş olan kutsal mezmur yazarının sözlerini neredeyse aynen takip ediyorlardı:

Yıldızların sayısını söyler;

Hepsine isimlerini verdi, Ve peygamber Yeşaya'nın:

Hepsine adıyla hitap ediyor

Seneca'nın ifadesinin bazı temelleri olabilir ve Vergil'in denizcinin yıldız adlandırmadaki etkisine ilişkin iddiası kısmen doğru olabilir, ancak bunun çoğu için muhtemelen yıldızlara çok fazla ihtiyaç duyulacağı ve güvenileceği Çöl'e bakmalıyız. ızsız okyanusta olduğu gibi rehberlik için ve bu nedenle zorunlu olarak dikkatli ilgi ve çalışma nesneleri. Nitekim Muhammed, * ur 'an'ın 6. Suresinde takipçilerine şunları söyledi:

Allah size karada ve denizde karanlıkta yol göstericiniz olsun diye yıldızları verdi.

İsimlerinin ilk olarak çobanlar, avcılar ve çiftçiler, denizciler ve gezginler tarafından, bilgin ve bilim adamları tarafından değil, genel olarak sıradan insanlar tarafından verildiği sonucuna varmak güvenli görünüyor; ve bizim modern listelerimizin çeşitli milletlerden en az üç bin yıllık tedrici bir birikim olduğunu, ama esas olarak göçebelerin yanı sıra Arabistan'ın bilginlerinden olduğunu, -

Her sabit yıldız a bir isim veren cennetin ışıklarının o dünyevi vaftiz babaları, -

ve Yunanistan ve Roma'dan.

Artık neredeyse hacklenen bir konu olan yıldız mitolojisine çok fazla ilgi gösterildiği düşünülebilir; ama yıldızların edebi tarihini aydınlatmaya hizmet ediyor ve hikayelerinin yaşı en azından bizim ilgimizi çekiyor. Aslında, yıldızların büyük ölçüde bu hikayelerin kaynağı olduğunu hatırlamalıyız, - 4. yüzyılımızın başlarında Eusebius, Praeparatio Evangelica'sında şunları iddia eder:

Eskiler, Osiris ve İsis hakkındaki efsanelerin ve [bir tür benzer türden] diğer tüm mitolojik masalların, ya Yıldızlara, konfigürasyonlarına, yükselişlerine ve ayarlarına vb. atıfta bulunduğuna inanıyorlardı.

Ve Proctor, Myths and Marvels of Astronomy adlı eserinde bu çalışmanın başlıca çekiciliğinin

bilimin bize gösterdiği harikalarda değil, tarihiyle bağlantılı bilgi ve efsanelerde, eski zamanlarda ilişkilendirildiği garip fantezilerde, doğurduğu yarı unutulmuş mitlerde bulunur.

Yine de, bazılarının şimdiki biçimleri ne kadar eski olsa da, bu mitler, Himalayalar ve Ganj arasındaki veya Fırat kıyılarındaki olası kaynaklarına, karanlık geçmişe geri döndüğünde modern ve önemsizdir. Son zamanlarda yapılan mitoloji araştırması, onların kökenini, çok eski zamanlardan beri Musa'yla, yeryüzü dinlerinin en eskisi ile ciddi bir bağlantı içinde keşfeder - doğanın ve doğanın güçlerinin yeryüzündeki ve gökyüzündeki gözlemlerden elde edilen “doğal fenomenlerin açıklama girişimleri”. Tanrı.

Dört ya da beş bin yılın kayıtlarını içeren, kat etmeye çalıştığım dünya çapındaki araştırma alanının, keşfedilmesi için arkeoloji, astronomi, edebiyat ve filoloji. Bununla birlikte, yaklaşık bir asır önce, İdeler'in zamanından beri böyle bir şey ortaya çıkmadı; Böylece, bu en ilginç görevi yeniden üstlenme arzusuyla ve bu şekilde daha yetkin başkalarını harekete geçirme umuduyla, idealimin çok gerisinde kaldığımı dürüstçe itiraf etsem de, elimden geleni yaptım. Kitabım için özgünlük iddiasında bulunulmamaktadır Kitapların çoğu geniş çapta dağınık kaynaklardan derlenmiştir, burada ilk kez kolayca erişilebilir biçimde bir araya getirilmiştir, ancak kuşkusuz hatalar ve kesinlikle çok fazla eksiklik vardır;

otur ve doğru büyü
Cennetin gösterdiği her yıldızdan,

Yine de materyalimi hazırlarken, Doktor Samuel Johnson'ın Sözlüğünün önsözünde yazdığı gibi, gördüm,

bir araştırmanın yalnızca diğerine fırsat verdiğini, o kitabın kitaba atıfta bulunduğunu, aramanın her zaman bulmak olmadığını ve bulmanın her zaman bilgi sahibi olmak olmadığını.

Böylece, onu takip ederek,

I işime, tamamlanmasa da zamanla sona erecek sınırlar koydum.

Çabalarım yapılabilecek bu tür eleştirileri yumuşatmak için aynı kaynaktan tekrar alıntı yapıyorum:

sözlükler¹ saatler gibidir; en kötüsü hiç olmamasından iyidir ve en iyinin tam anlamıyla gerçekleşmesi beklenemez.

Doktor Christian Ludwig Ideler'in 2 Nisan 1809 tarihli Berlin'deki Untersuchungen uber den Ursprung und die Bedeutung der Sternnamen'i, yıldız isimleri - özellikle Arapça, Yunanca ve Latince - hakkında ana kritik bilgi özetidir. Kazwini'nin orijinal Arapça metninin çevirisini ona borçluyuz.¹ *Takımyıldızların Tanımı*, Sternnamen'in temelini oluşturan 13. yüzyılda İdeler'in klasik ve diğer kaynaklardan yaptığı ekleme ve şerhlerle yazılmıştır. Kitabımdaki bu kadar bilgiden türetilmiştir.

Bedford Kataloğu Kaptan (daha sonra Koramiral) William Henry Smyth'in² *Gök Cisimlerinin Döngüsü*, yıldız isimleri hakkında bilgi açısından olağanüstü değere sahip ve açık saçık üslubuyla benzersiz bir kitaptan da yararlanılmıştır.

Sir Joseph Norman Lockyer'in yakın tarihli Dawn of Astronomy'si – tüm çıkarımları kabul edilmese bile çok ilginç bir çalışma – Mısır'a ve çeşitli yıldızlara tapınma tapınmalarına ilişkin birçok referansı sağladı; Bu yeni oryantasyon çalışması, Almanya'dan Profesör Nissen tarafından, ancak bağımsız olarak, yaklaşık aynı zamanda Lockyer tarafından başlatılmıştır.

Profesör D'Arcy Wentworth Thompson'ın Yunan Kuşları Sözlüğü'nden kuşbilimsel sembolizm açısından yararlanılmıştır.³ erken madeni para, heykeltıraşlık vb. üzerine; çünkü şimdiye kadar anlaşılmaz olan bunun şimdi büyük ölçüde astronomik olduğu düşünülüyor.

Yıldız tayfının ayrıntıları esas olarak Potsdam Kraliyet Astrofizik Gözlemevi'nden Doktor J. Scheiner tarafından 1890 tarihli Spectralanalyse der Ge-stirne'den alınmıştır ve Dartmouth Koleji'nden Profesör EB Frost tarafından 1894'te çevrilmiştir.

Çin astronomisi ile bağlantılı mesele, esas olarak Mr. John Williams'ın 1871 tarihli çalışması, —Çin Yıllıklarından alınan M.Ö. John Reeves'in Ek¹ Bode'un yıldız numaralarıyla birlikte 1819'da Makao'da yayınlanan Muhterem Doktor Robert Morrison'ın Sözlüğü'nün Cilt I, Kısım 2'sine. Ayrıca Rahip Doktor Joseph Edkins'in China Review'daki son makalelerinden de yardım aldım. Reeves'in listesindeki isimlerin çevirileri, Japonya'nın Kyoto Doshisha İlahiyat Okulu'ndan Profesör Kazutami Ukita'ya; ama onların mükemmel uygulamalarında birçoğunun doğruluğuna dair şüphelerini ifade ediyor.

Columbia Üniversitesi'nden Profesör Richard JH Gottheil, İbranice ve Arapça yıldız adlarının transkripsiyonunu ve çevirisini büyük bir nezaketle denetledi ve Arap

alfabesinin tablosunu ve harflerinin İngilizce karşılıklarını ekledi. Ancak, daha önceki sayfalar basında gezinirken onun yurtdışında olmaması bazı hataları açıklayacaktır, ancak bunlar Dizin'de düzeltmeye çalıştım. Fırat² Başlıklar çeşitli kaynaklardan alınmıştır.

Yıldız büyüklükleri, 1884'te Profesör Edward C. Pickering tarafından veya Uranometria Arjantin tarafından yayınlanan, 30. güney eğiminin kuzeyindeki 4260 çıplak göz yıldızın bir listesi olan Harvard Fotometrisinin Tahminleri'nden alınmıştır.³ 1879'da yayınlanan merhum Doktor Benjamin A. Gould'dan.

Genel olarak bahsettiğim kuzey gökyüzünün yıldız haritaları, 1843'te Berlin'de yayınlanan Uranometria Nova adlı eserinde Doktor Friedrich Wilhelm August Argelander'in 6. kadire kadar 3268 yıldızla; ve Doktor Eduard Heis'in 1872 tarihli Atlas Coelestis Novus'unda.¹—5421 yıldız, göklerin onda sekizinde kutuptan 40 ° güney eğimine kadar. Smyth, gözlemsel astronomide sık sık tartışılan bu noktayı daha muhafazakar bir şekilde şöyle yazdı:

Çıplak gözle bir kerede görülenlerin sayısı nadiren binin çok üzerindedir; Parıldamalarından ve belirsiz bakışlarından, neredeyse sonsuz gibi görünüyorlar. Gerçekten de, deneyimin keskin bakışları daha fazlasını yapsa da, her iki yarım küreyi de alarak genel olarak çıplak gözle algılanabilen tam sayı, birinciden altıncı kadırlara kadar şu oranlarda üç binin çok üzerinde değildir:

I

11III

IVVVI

2070220

50069015 ■, - ■

toplamda 3000 Profesör David P. Todd, 1897 tarihli Yeni Astronomi'sinde, 5. büyüklükteki yıldızların sayısını 1400'e ve 6. büyüklükteki yıldızların sayısını toplamda 5000'e, —7185'e çıkarır; ancak bunun teyidi için muhtemelen istisnai görüş ve atmosfer koşulları mevcut olmalıdır.

Yıldız renkleri genellikle Smyth'in belirttiği listedendir; ancak iyi otoritelerin bile bazen yıldız tonları konusunda farklılık gösterdiği ve burada verilenlerin herkes tarafından kabul edilmeyeceği ve küçük nesneler söz konusu olduğunda çok şüpheli olduğu unutulmamalıdır.

Çalışmalarına, bireysel Takımyıldızları ele alırken sürekli olarak atıfta bulunulan Zodyakların, -Güneş ve Ay, - kısa uyarıları ile başladım; bunları üçüncü bölümle ilgili üç bölümle takip eder: milletler arasındaki tarihleri, yazarların kataloglamaları ve erken dönem tedavileri ve astroloji, sanat, folklor, edebiyat ve din ile bağlantıları. Takımyıldızların alfabetik sırayla ve adlandırılmış bileşenlerinin ayrıntılı listesi, türetilme, anlam, başlıklarının tarihi ve yıldızların bilimsel yönleriyle ilgili bazı gerçeklerle birlikte aşağıdadır. Kitabımın bu son bölümünde Princeton Üniversitesi'nden Profesör Charles A. Young bana çok değerli yardımlarda bulundu, çok yetersiz de olsa burada en içten teşekkürlerimi sunuyorum. Galaksi üzerine bir bölüm çalışmayı bitiriyor.

Gerekli görüldüğünde, bazı durumlarda menşe belirsizliğinden dolayı bu şüpheli olabilse de, yıldız isimlerinin vurgusu Endekslerde verilmiştir.

Sonuç olarak, yakın zamana kadar Lick Gözlemevi Müdürü olan Profesör Edward

S. Holden'a faydalı önerilerde bulunma yükümlülüğümü kabul ediyorum; Bey'e. Yale Üniversitesi Kütüphanesi'nden Addison Van Name, ciltler dolusu referans ve çevirilere erişim için; Sayın Theodore L. De Vinne & Co.'ya (De Vinne Press), kitabımın yapımındaki alışılmış becerileri için; ve Bay'a PJ Cassidy, prova okumasına gösterdiği ilgi ve akıllı özen için. Son olarak, Morristown'dan genç arkadaşım Bayan Lucy Noble Morris'e çeşitli şekillerde, özellikle de onun zevkli şiirsel illüstrasyonları seçiminde uzun süredir devam eden yardımları için teşekkür ediyorum.

Ve şimdi, çalışmamın, kusurlarıyla bile, terminolojiye ve "pratik astronomi arkeolojisine" daha akıllı bir ilgiyi teşvik etmeye hizmet edebileceği umuduyla, onu tüm yıldız severlere sunuyorum.

RICHARD HINCKLEY ALLEN.

ÇAYIR MANZARASI,
CHATHAM, NEW
JERSEY, 16 Şubat 1899.

O YAPTIYILDIZLAR DA

GENESIS ben, 16

YILDIZLARGERÇEKTEN ADIL YARATIKLAROLMAK
DÜRÜST GEORGE WITHER

YILDIZLARLA DOSTLUK YAPIN
BAYAN. SIGOURNEY

1 Bu, literatürde doğduğu yer olan Harizm'in bir birin ya da banliyösünden gelen MS 1000'li ünlü Horasmalı Ebu Rai Lan Mu Lammad ibn Ahmed'di. Kadim ulusların bir kronolojisi olan Geçmiş Nesillerin İzleri ve Hindistan'ı şimdi bile ilgi ve otoritedir.

2 Araplar arasındaki bu ilk örgütlü hükümet 749'da başladı ve "onun aydınlanmış ve cömert koruması altında Bağdat kısa süre sonra İskenderiye'nin uzun süredir olmadığı şey oldu."

3 Bu daha sonra 'H MyiOrn' olarak adlandırıldı ve onu dört kitaptaki daha küçük astrolojik çalışmasından ayırt etmek için, TápifÁOq' LÚvra ^ iq. Almagest sözcüğümüzün artık Yunanca başlığın ana harflerinden oluştuğu varsayılmaktadır.

1Al Sufi, doğduğu yer olan Tahran'ın doğusundaki Al Rayy'den Al Razi olarak da biliniyordu. Çalışmalarının Fransızca çevirisi 1874'te Saint Petersburg'un merhum HCFC Schjellerup'u tarafından yayınlandı.

1Sözlüklerimizin, istisnasız olarak, yıldız başlıkları konusunda tekil olarak yetersiz olmaları, her zaman eksik ve sıklıkla hatalı olmaları büyük üzüntü vericidir. Ancak son Yüzyıl İsimleri Cyclopedia, elimizdeki en doğru, ayrıntılı, özlü ve bilimsel listeyi içermektedir.

1Onun geleneksel tanımı, kuzey İran'daki doğduğu yer olan Fazwīn'dendir ve çeşitli şekillerde verilmiştir; Smyth, onu 'Omadu-d-dīn Abu Yahya Zakariyá Ibn-Mah-mud Ensārī al-Kazwīnī olarak kısaltıyor. İsim doğru yazılmış Zakariyá ibn Muhammed ibn Mahmúd al Kazwīnī. 1270'de İran'da belki de bugüne kadar kullanılan İlhanlı Tablolarını derleyen hemşehrisi Nair al Dīn al Jūsī ile işbirliği yaptı.

2 Biz Amerikalılar için Smyth'in Virginia ününe sahip Kaptan John Smith'in lineer bir soyundan geldiğini bilmek sevindiricidir; ve babasının Doğu Jersey eyaletinden olduğu, ancak Devrimimize sadık biri olarak, oğlunun 1788'de doğduğu İngiltere'ye kaçmak zorunda kaldığı tüm New Jersey halkını ilgilendiriyor. 1865'te öldü. İngiliz donanmasında ve bir astronom ve hidrograf olarak en faydalı ve seçkin kariyer.

3 Bu konu ilk olarak Gorius tarafından 1750'de De Gemmis Astriferis'inde açıldı; ve Dupuis, bir asır önce, abartılı bir şekilde de olsa bunu ele aldı.

1 Reeves'in listesinin aslı, Leuh Leih Yuen Yuen'in Cizvit yardımıyla Kang Hi döneminde yayınlanan yüz ciltlik 31. cildindendir. İlk yerli başlıklar, hiçbir belirgin yıldız anlamı olmaksızın, tek yıldızlara veya küçük gruplara keyfi olarak uygulanmış gibi görünüyor.

2 "Fıratlı" terimi, bu sayfalarda Fırat Vadisi'nde yakın zamanda keşfedilen ve kaynağı -Sümer, Akad, Babil, Keldani veya Asur- henüz büyük ölçüde belirsiz olan malzeme için genel bir şekilde kullanılmaktadır. Bu malzemeye yapılan göndermeleri Hommel, Sayce, Strassmaier ve Epping, Jensen ve Robert Brown, Junior'ın eserlerinden bedensel olarak aldım.

3 Bu büyük çalışma, kürenin güney kutbunun 100 ° içindeki o kısmındaki 7. kadire kadar tüm yıldızları içerecek şekilde tasarlanmıştır - gözlemlerin yapıldığı Córdoba'daki elverişli atmosfer koşulları, bu büyüklüğü bile kolayca görünür kılıyor. Tabii ki, 6733 yıldızla tüm güney takımyıldızlarını ve kuzeyin 997 yıldızla, 10. derece kuzey eğiminin altında kalan kısımlarını, - 7730 yıldızla toplam 66 takımyıldızı içerir.

1Bunu, görüş alanı altındaki gökyüzü alanından dışarıdaki ışığı kapatmak için özel düzenlemeler aracılığıyla yapmasına olanak sağlandı; böylece gözlemler çıplak gözle de olsa yardımsız değildi.

. . . geniş bir altından geniş bir kemer,
Phoebus bölgesinin sınırlarını işaretleyen on iki yıldızlı hayvanın gösterildiği yer.
Luiz de Camoes'in Os Lusíadas'ı.

Güneş Zodyak.

Bunun doğum yeri ve oluşum zamanı hakkında birçok teori ileri sürülmüştür; ama şimdi, esas olarak bizim sahip olduğumuz gibi, arkaik Fırat astronomisinde, muhtemelen sadece altı alternatif burç, Boğa, Yengeç, Başak, Akrep, Oğlak ve Balık ile ortaya çıktığı ve daha sonra bölündüğü konusunda genel bir fikir birliği var gibi görünüyor. art arda bölümlerinde on iki dolunay yıllık oluşumu. Yine de Servius, A. d. 400, uzun bir süre on bir takımyıldızdan oluştuğunu, Akrep ve pençelerinin çift burç olduğunu, bu karakteristik özelliğin Yunanistan ve Roma'ya indiğini söyledi.

Riccioli, yaklaşık 1650, Hadronitho Demalusche veya İşaretler Çemberi olarak adlandırılan bir “Keldani” başlığı; ama bu çok müsamaha ile alınmalıdır,¹ çünkü onun zamanında Babil araştırması başlamamıştı, modern bilim adamları bunun Akadlar tarafından Innum ve Pidnu-sha-Shame, yani göksel Yönlendirici Boğa, bizim Boğamız tarafından sürülmüş, Cennetin Karık olarak bilindiğini düşünüyorlardı. 3880 ila yaklaşık 1730 bc, on ikiden ilkiydi.

O ülkenin astronomisine ilişkin bilgimiz henüz sınırlı olsa da, Akadca ay adlarının bu büyük çemberin bölümleriyle yakından ilişkili olduğu kesindir; Oxford'dan Profesör Archibald Henry Sayce'e göre takvim muhtemelen MÖ 2000 civarında yıldızlardan alınmıştır. Oradan Asur ve Arami üzerinden Yahudilere geçmiştir, bu ülkelerdeki unvanlarının kimliğinin gösterdiği gibi; ve on bir veya on iki işaret, bir süre için insanlarla putperest tapınmanın nesneleri haline geldi, Kralların 2. Kitabında ayrıntılı olarak anlatıldığı gibi, xxiii, 5.

1872'de George Smith tarafından keşfedilen Babil Yaratılış Efsanesi veya Yaratılış Destanı'nda,¹ işaretler Mizrátá idi, —Samanyolu için çok benzer bir kelime var, — genellikle İncil'deki Mazzáróth'un orijinali olduğu varsayılır; Mazzálóth, Targumlarda ve daha sonra İbranice yazılarda kullanılan biçimdir. Bu kelime, kökeni belirsiz olmasına rağmen, "izlemek" anlamına gelen bir kökten gelebilir, böylece takımyıldızlar art arda meridyene gelerek gece saatlerini işaretler; ama Doktor Thomas Hyde,² Uluğ Bey'in Zj veya Tablolarının 1665'te Oxford'daki bilgin tercümanı ve Al Tizini'nin eseri, onları Kuşak Ezor'dan türetmiştir; daha yakın zamanda Dillmann onları Zührah'tan Zahir'e, Parıldayan Bir Yıldızla atıfta bulundu ve bu nedenle özellikle parlak bir şeyi ifade etti. Yine de bu Mukaddes Kitap kelimesi, Büyük Ayı, Sirius, gezegenler ve hatta genel olarak takımyıldızlar için görünerek çeşitli şekillerde tercüme edilmiştir; gerçekten de Ay Konaklarını

simgelediği düşünülmüştür.

Yahudilerin zodyak için kullandığı diğer bir isim de İşaretler Çemberi olan Galgal Hammazaloth'tur; Bayer ise onu hayali bir şekilde Friglerin, yani altın işlemecilerin eseri olan Opus Phrygionarum olarak belirlediklerini söyledi.

Yahudi tarihçi Flavius Josephus, ardından İskenderiyeli Aziz Clement, A. d. 200, baş rahibin göğüs zırhındaki on iki taşın on iki zodyak takımyıldızına atıfta bulunabileceğini tahmin etti. Philo Judaeus, aynı zamanda, ikincisini Yusuf'un rüyasındaki yıldızlarla ilişkilendirdi; modern şair Johann Christoph Friedrich Schiller, Die Piccolomini'de kutsal karakterine ilişkin eski görüşe atıfta bulunur:

On iki! Zodyak on iki işarete sahiptir, beş ve yedi, Kutsal sayılar kendilerini on ikide içerir;

Smyth yazarken:

Yakup'un kutsamasının alegorik görüntüleri birkaç yazar tarafından Via Solis'in işaretleriyle tanımlanmıştır, bu nedenle Tanrı yay adamı olarak Yay olur. İbrani antikacılar, uzun zamandır Enoch'u Dodecatemory bölümlerinin mucidi olarak tanımıştır; ve hem Berossus [şimdi yazıldığı gibi Berossos, — yaklaşık MÖ 260'ın Keldani tarihçisi] hem de Josephus, İbrahim'in göksel gözlemleriyle ünlü olduğunu beyan eder,

ve hatta Mısırlılara öğretti.

Bu son insanlara gelince, bizim on iki figürümüz Denderah planisferinde kuşkusuz Yunan ya da Roma etkisinden görünse de, belki onların on iki baş tanrısını temsil etmesine rağmen, onların yerli astronomisinin zodyakının ne olduğu hakkında çok az bilgimiz var; ve Aziz Clement bize ambleminin Beyaz veya Kutsal, İbis, İbis aethiopica veya religiosa olduğunu söyler. Cizvit Peder Athanasius Kircher,¹ 1602-1680, Yunanca metindeki ayrı Kıpti-Mısır başlıklarını Latince'deki varsayılan anlamları ile bize bırakmıştır; ancak bunlar, muhtemelen orijinallerinden yapılan çeviriler, sözlük kelimeleri değildir. Bunların arasında, zodyakın kendisi için Ta ^ Tovpo ^ v ^ vitpOa, ne olursa olsun. Ama Bayan Agnes M. Clerke, Mısır'ın Yunan figürlerini benimsediğinde, "bir canlılar çemberi" olarak karakterini çeşitli değişikliklerle sildiğini söylüyor.

Arabistan'da zodyak, Bayer'in Almantica seu Nitac olarak alıntıladığı Al Min ^ akah al Buruj, İşaretlerin Kuşağı idi; ve daha süresiz olarak, Al Fala ^, Gökyüzünün Genişliği idi.

Yunanistan'da Ta & wd * KaTqpóπia, On İki Parça ve ó ZrnóiaKÓq KÚkAoa idi; ama çağımızdan önceki 4. yüzyılın Humboldt'u Aristoteles buna ó KÚkAoa f, fv Zrndirnv,² Küçük Hayvanlar Çemberi, Terazî'nin tanıtılmasından önceki tüm canlılar olan burçlar. Alman Thierkreis aynı anlama sahiptir. 5. yüzyılımızın Proclus'u, başlangıçta ekliptik için olan, ó Ao ^ óq KÚkAoa, Eğik Çember olarak adlandırdı; ama pençeleri Akrep'ten farklı gören Aratos'ta ise Ta "Bi3wAa 3vOKai3hKa, On İki Görüntüydü. Homeros ve Hesiodos buna hiç değinmediğinden, başka bir şairin, Tenedoslu Kleostratos'un İda Dağı'ndaki gözlemlerinden Yunanistan'da MÖ 500

civarında bildirdiği ifadesini bir dereceye kadar doğru sayabiliriz.

Roma'da genellikle Zodiacus vardı; Orbis qui Graecè /.(Cicero'nun De Divinatione'sinin Dia/a'y dicitur'u; ve Cicero ve Vitruvius'un Orbis signiferus veya Circulus signifer, Livre de Creatures'da Önemli hale gelen İşaret Taşıyan Daire, 12. Philippe de Thaun'un yüzyıl Anglo-Norman şiiri. Şiirsel olarak Media Via Solisand Orbita Solis, Manilius'un Balteus stellatus'u, Starry Belt ve Lucan'ın varii Mutator Circulus anni'siydi.

Bayer'in Sigillarius'u muhtemelen Küçük Görüntüler için Düşük Latince bir kelimedir; ve Batlamyus'un Samanyolu için kullandığı Limbus textilis, Dokuma Kuşak ve Fasya, Bant'tan alıntı yaptı.

Chaucer'ın Troilus ve Criseyde'deki repliği—

ve Signifer'in mumları parlıyordu—

Claudian'ın In Rufinum'undan ödünç alınmış ve gökyüzüne atıfta bulunulmuştur; ama Astrolabe vardı

Bu hevenish zodyak, burçların çemberini keser.

Başka yerlerde zodyak figürlerini Eyrish bestes ve Cerole of the Bestes olarak adlandırdı.

langage'de zodia veya Latince tonge'de Yunanca en iyiler;

Z * *bir*, Vahiy, iv, 6'daki orijinal kelime, Yetkili Versiyonumuzda “canavarlar” ve Gözden Geçirilmiş Versiyonda “canlı yaratıklar” olarak çevrilmiştir. Chaucer'ın terimleri Ovid'in Formasque ferarum'undan alınmış olabilir.

Anglo-Saksonların el yazmalarında bunlar, Mielan circul zodiacum, Büyük Zodyak Çemberi ve On İki İşaret olan On İki Tacna'dır; ama onların torunları, dört ya da beş yüzyıl önceki İngiliz soyumuz, onu Bestiary, Our Ladye's Waye ve Gökyüzünün Kuşağı olarak biliyorlardı; ekliptik ise Gökyüzünün Boyunduruğu veya Engel Çemberi ve ana meridyen, Noonsteede veya Noonstead, Circle idi.

Milton, Paradise Lost'ta, sanki Yaratıcı'nın doğrudan araya girmesiyle, dünyanın ekseninin eğikliğini şöyle açıklar:

Bazıları der ki, meleklerine boyun eğmeyi teklif etti
Dünyanın kutupları iki kez on derece veya daha fazla
Güneşin ekseninden; onlar emek itti ile
Merkez küreyi eğik: bazıları diyor ki, güneş
Teklif, dizginleri 'ekinoksal yoldan mı çevirdi?
Yedi ile Toros'a uzak genişlik gibi
Atlantik Kızkardeşler ve Spartalı İkizler,
Tropik Yengeç'e kadar; oradan aşağı amain
Leo, Bakire ve Terazı tarafından,
Oğlak kadar derin, değişimi getirmek için
Her iklime mevsimler.

Pope, Essay on Man adlı eserinde buna Güneş Yürüyüşü adını verdi ve onun zamanından önce çeşitli bölümleri Güneş Evleri ve Apollon'un Aylık Evleri idi.

Dante Alighieri, 1265-1321, onu belirledi

Gezegeneri taşıyan eğik daire.

ve ona Rubecchio adını verdi, çeşitli çarkları çeşitli işaretlerle temsil edilen bir Değirmen çarkının Toskana dilindeki kelimesi, büyük şair tarafından sıklıkla kullanılan bir imgeydi. Longfellow bunu Zodyak'ın Dişli Çarkını tercüme etti. Ama Hindistan'ın Rig Veda'sı Dante'den yüzyıllar, belki de binyıllar önce.

On iki kollu çark göklerin etrafında döner;
Orada çiftler halinde 720 çocuk [= 360 gün + 360 gece] kalıyor.

Ve yeniden,

Fellies on iki; tekerlek birdir; içinde 360 [konuşma] toplanır.

Hindistan'da bunun için yaygın bir başlık Rási çakra idi.

Komşu İran'da, yaklaşık 8. veya 9. yüzyılın Pehlevi lehçesindeki Bundelesh veya Cosmogony'de, Farsça ve Sami kelimelerin tuhaf bir şekilde karışık bir farragosu, zodyak bölünmelerimizden Ormuzd ordusuna liderlik eden Oniki Ahtar olarak bahseder. yedi Asvahtar veya gezegen (bir meteor ve bir kuyruklu yıldız dahil), Áryamēm için savaşı.

Ama o ülkenin on iki işareti, aynı zamanda Çin ve Hindistan'ınkiler de, her biri bir Kraliyet Yıldızı veya Koruyucusu olan, göklerin dörtte üçünü işaretleyen dört büyük grup halinde toplandı; ve Zerdüşt'ün Avesta'sı veya İlahi Yasası'nın, zodyakımıza eşdeğer bir göksel figürler çemberinden bahsettiği düşünülmektedir.

Bay. Robert Brown, Jr., Çin'de Kung'un ya da

zodyak işaretleri, Kaplan (Yay); Tavşan (Akrep); Ejderha (Terazi); Yılan (Başak); At (Aslan); Ram (Kanser); Maymun (İkizler); Horoz (Boğa); Köpek (Koç); Domuz (Balık); Sıçan (Kova); Öküz (Oğlak). Bu gerçekten bir zodyak; ancak [özellikle merhum Doktor Terrien de Lacouperie tarafından yapılan] en son araştırma, Çin uygarlığının daha batılı bir kökenine [yaklaşık 4000 yıl önce] ve hatta (en ilginç bir gerçek) Çin resimli yazısının orijinal kimliğine işaret etse de Her ikisi de bir önceki kaynaktan gelen Akad Çivi Yazısı ile birlikte, Çin Zodyak açıkça bağımsızdır ve yine de Koç ve Boğa olmayan Koç ve Boğa'yı içerdiği için bağımsızdır.

Temple Money'de iyi gösterilmiştir,¹ tam bir set, belirsiz yaşta, bende.

Bununla birlikte, bu Çin zodyak, güneşin göklerdeki yıllık seyrine karşı çıkararak bizimkinden ters sırada ilerledi ve Sıçan ile başladı. Sarı Yol olarak biliniyordu, oluşum tarihi çağımızdan önce 27. ve 7. yüzyıllar arasında bir zamana atanıyordu ve yılın on iki ayını işaretlemek için kullanılan on iki sembol. Aynı zamanda, komşu milletler tarafından da yıllar önce ödünç alındı, bazı özellikleri hala aralarında mevcut. 16. yüzyılda Çin'de Cizvitlerin kurulmasından sonra zodyakımız kabul edildi, başlıkları yakından çevrildi ve şimdi günümüzde kullanılıyor.

İngiltere'de Muhterem Bede, 673-735, Corona sen Circulus sanctorum Apostolorum, Vaftizci Yahya, daireyi tamamlamak için uygun bir şekilde Kova'nın yerini alırken, on bir havariyi erken işaretlerin on bir tanesinin yerine koydu. 17. yüzyılda Sir William Drummond, takımyıldızlarını bir düzine İncil patriği haline getirdi; Muhterem G. Townsend onlardan on iki Sezar yaptı; ve aynı karakterde başka hayali değişiklikler de oldu. Gerçekten de, Kıyametteki Hayat Ağacı'nın bir tür zodyak olduğu düşünülmüştür.

on iki çeşit meyve veren, her ay meyvesini veren.

Muhtemelen dünyadaki her ulusun bir şekilde, genellikle hayvanlardan biri olan bir güneş zodyakları vardır. Rodezya'da bile, yerli Mashona ¹ Güney Afrika Ülkesi, son zamanlarda, kenarlarında burçların çemberi olan otuz sekiz inç çapında bir taş tablet bulundu; ve erken Manda geleneği, figürlerini yaratıcı ruhları Ur ve Ruha'nın çocukları yapar.

On iki figürün ilk kiliselerin, katedrallerin ve kamu binalarının yanı sıra bazen özel evlerin duvarlarına veya kaldırımlarına yerleştirilmesi, genellikle Avrupa'da ve daha da sıklıkla Doğu tapınaklarında fark edilir;² 1893'te Chicago'daki Dünya Kolomb Sergisi'nde New York Eyalet Binası'nı ziyaret eden tüm ziyaretçiler, çarpıcı sekizgen zodyağı hatırlayacaktır.³ Messrs tarafından tasarlanmıştır. McKim, Mead ve White ve astronomik olarak doğru olmasa da, bu güzel yapının iç etkisine büyük ölçüde katkıda bulunan giriş holünün zemininde piriçle döşenmiştir.

Zodyak takımyıldızları eşit olmayan genişlikte olduğundan, Hipparchos ekliptik daireyi daha bilimsel olarak her biri 30 ° 'lik on iki eşit alana böldü, on iki burç hala almanak kullanımında; ancak bunlar, oluşumlarından bu yana küre üzerinde yaklaşık 33 ° geri hareket eden benzer şekilde adlandırılan takımyıldızlarla şimdi çakışmamaktadır.

Zodyak'ın Yunanistan'da onunla eşzamanlı olarak yükselen veya onunla eşzamanlı olarak batan kuzey veya güney takımyıldızı, daha sonraki günlerde onun parantellon'u olarak biliniyordu.

¹ Aslında, bu eserdeki Fıratça transkripsiyon ve çevirinin çoğuna ve ayrıca Çince'ye ilişkin olarak aynı dikkat gösterilebilir.

¹ Bu, 600 yılında As-sur-ba-ni-pal saltanatının tabletlerinde bulundu. M.ÖBaşlangıçta 2350 civarında bestelenmiş olmasına rağmen M.Ö: Yakın zamanda bu efsanenin bir parçasını Am-mi-za-du-ga, Babil Kralı, 2140 adını taşıyan bir tablette bulan Pére Scheil tarafından doğrulanan bir varsayım M.Ö

²

Persepolis yazıtlarının kama biçimli karakterlerini çivi yazısı terimiyle ilk kez tanımlayan bu Doktor Hyde'dı, artık evrensel bir kabul görmüştür.

¹ Kircher, dört yüzyıl önce Roger Bacon'a olduğu gibi, sihirli fenerin icadının kendisine atfedildiği seçkin bir matematikçi ve bilgindi. Samuel Boteler'in ünlü şiiri Hudibras, 1663-1678'de, "Kıpti rahip Kircherus" olarak anılır. Mısır hiyerogliflerinin modern çalışmasına başlayan oydu.

²

Bu, mevcut herhangi bir yazar tarafından zodyaktan ilk söz.

¹ Bunlar keskin bir şekilde basılmış madeni paralardır, bir Amerikan kuruşundan biraz daha küçük, görünüşe göre gümüş ve bakır alaşımından yapılmış, tsien veya nakittekine benzer bir kare delikli.

¹ Bu kelime, Matabele'nin komşuları olan Mashona Ülkesi'nin yerlileri olan Makalanga'ya verdiği takma ad olan Babunlar olan Amashuina'dan İngilizceleştirilmiştir.

² Bayan Clerke, Britannica Ansiklopedisi'ndeki zodyak hakkındaki ilginç makalesinde ve Brown'ın Archeologia'nın 47. cildinde bu konuda pek çok bilgiye sahiptir.

³ Bu şimdi Boston Halk Kütüphanesi'nde.

Sayıları, eğer onları saymak isterseniz, Yirmi yıldız ve onlardan sonra 8 numara.
Al Bîruni tarafından alıntılanan bir Arapça Kafiye.

Ay Konakları

bir zamanlar gözlemsel astronomide, özellikle Arabistan, Çin ve Hindistan'da ve Hiva - eski Horasmia - ve Buhara - eski Sogdiana'da önemli bir rol oynadı; Son araştırmalar, Fırat vadisi, Kıpti Mısır ve İran'da, belki de ilkinden kaynaklandıklarını iyi tespit ediyor.

Teorik olarak her birinin ayın yörüngesindeki günlük hareketinin uzunluğunu temsil ettiği varsayılmasına rağmen, çoğunlukla gök ekvatoru boyunca veya zodyakta değişen ölçüde uzanırlar. Bazen yirmi yedi oluyorlardı, ama genellikle sayıca yirmi sekiz oluyordu, kameri ay yirmi yedi ile yirmi sekiz gün arasındaydı ve muhtemelen genel takımyıldızlardan, hatta güneş zodyakından çok daha eskiydi. Yıldız bilimindeki ilk girişimlerden biri gibi görünüyorlar; gerçekten de Al Bîrunî'nin yıldızlar hakkında büyük bilgi sahibi oldukları Horasmalılarla birlikte, bir astronomun adı Akhtar Wênîk, Ay İstasyonlarına Bakmak; ve her çağın astrolojisinde, erken şiir ve düzyazıda, hatta Arap doggerelinde bile büyük ölçüde kullanılmıştır.

Astrolojik karakterleri çeşitliydi, on bir tanesi şanslı, on tanesi tam tersi ve yedi tanesi belirsiz etkiye sahipti; ama her biri, en azından Hindistan'da, bazı yaşam olaylarıyla ilişkiliydi. Eskilikleri, orada ve muhtemelen başka bir yerde, bu yıldızların ilkbahar ekinoksunu işaretledikleri zaman, listenin Ülker ile başladığı gerçeğiyle kanıtlanmıştır, ancak bu durum, presesyon nedeniyle çağımızın başlangıcında, Koç'taki yıldızlarla değiştirildi. İlk serinin 27'si ve birçok başlığının Çin'in en eski kitaplarında yer alması ve orada en az MÖ 2500'den itibaren olumlu bir şekilde iddia edilmesi gerçeğinden öte.

Bu ay yıldız işaretleri, bileşen yıldızları konusunda esas olarak hemfikir olsa da, - on sekiz rastlantısaldır, - Hindu ve Çinlilerden bazıları Andromeda, Aquila, Bootes, Krater, Delphinus, Hydra, Lyra, Orion ve Pegasus'ta bulunur. ayın rotasından. Çin ve Arabistan'ın 16'sı, 17'si ve 28'i dışında unvanları da birbirine benzemez; ama bizim büyük Sanskritçe bilginimiz Whitney bunun tesadüfi olamayacağını düşündü ve bu ve diğer benzerlik noktalarından, bunların "aynı orijinalin üç türev biçimi" olduklarını iddia etti.

Hakkında çok tartışıldılar,¹ henüz oluşum tarihleri veya menşe yerleri konusunda önemli bir anlaşmaya varılamamıştır. Whitney'in tartışmanın özeti Ay Zodyak'ında

yer alıyor, onun vardığı sonuç, ay istasyonlarının Hindistan'a, belki de her yerde, doğdukları yer olan Mezopotamya'dan kabul edildiği idi.

Biot, bu yüzyılın başlarında Çin kökenli olduklarını ve Sedillot'un Arabistan'dan geldiklerini; ama Bayan Clerke Hindistan'ı kendi kaynakları olarak görüyor ve ilk olarak Arabistan'da, Al Ferghani'nin Elements of Astronomy'sinde, Khalif Al Mamun'un yönetiminde, Hindu ekiminin sanat, edebiyat ve Araplar bilime çok önem verirdi. Yine de 1000 yılında Al Bîrunî, Hindistan'ında gökbilimciler hakkında şunları yazmıştı:

Ay istasyonlarındaki tek yıldızları gözlerinden tanıyan ve parmaklarıyla bana işaret edebilen hiç birine rastlamadım.

Hindular onları Nakshatras, Asterisms, Al Bîrunî'nin Jufur'u olarak biliyorlardı ve ibadetlerinde etkili olduklarını düşündüler ve listeden aylarının isimlerini seçtiler; ancak, şu veya bu şekilde Hindistan'da çok eski olmalarına rağmen, Brahmanalarda ortaya çıktıklarında, İsa'dan önce 7. veya 8. yüzyıla kadar orada tam olarak tanınmamış görünüyorlar.

Arabistan ve Çin'deki muadillerinden farklı olarak, her biri unvanla hiçbir şekilde ilişkili olmayan bazı özel figürlerle temsil edilmiş gibi görünüyor.

Arabistan'da, Al Nujum al A dh, Giriş Yıldızları ve Al Ribá'da, Yol Kenarı Hanlarıydı, ancak daha iyi Al Manazil al amr, Ay'ın Konakları veya Dinlenme Yerleri olarak biliniyordu; mansil, tekil olarak, çölde deve ve binicinin öğle molası anlamına gelir. Ben Hur'un okuyucuları bunu Mısırlı Balthasar ile ilgili olarak, Magi'nin toplantısında "Yahudilerin doğuştan Kralı" olan O'nu ararken hatırlayacaklardır.

doğuda onun yıldızı ve ona tapınmak için geliyorlar.

Ur'Qn'un 10. Suresi'nde bunlara atıfta bulunuluyor, burada aya atıfta bulunarak, Tanrı'nın

yılların sayısını ve zamanın hesabını bilirsiniz diye, makamlarını tayin etti;

fakat Peygamber'den çok önce, Keldani Yaratılış Efsanesi ve Tekvin'in yazarları benzer şekilde yazdılar; Whitsunday için yazılan o soylu doğa mezmurunun 104. Mezmurunda ise şunları okuyoruz:

Ay'ı mevsimlere atadı.

Çin'de, Eylül ekinoksunda Kio, - «ve Z Virginis, - ile başlayan dizi Sieu, Houses; ve bazıları onları orada sadece ay bölünmeleri olarak değil, aynı zamanda güneşin ve gezegenlerin hareketlerine ilişkin belirleyici noktalar olarak görmeye eğilimlidir. Bununla birlikte, diğer ulusların benzer bölümlerinden farklı olarak, genellikle ekvator boyunca yerleşmişlerdir. O ülkenin efsanelerinde yirmi sekiz ünlü generalin gökteki temsilcileriydiler.

Onlar da Japonya'ya erken bir günde tanıtıldılar ve Magellan'ın 1521'deki yolculuğunun tarihçisi onları Malay Takımadalarında tanıdık buldu ve astrolojik

etkileri iyi tanındı.

Bu Hindu, Arapça ve Çin ay yıldız işaretleri uzun zamandır bize tanidik geliyor, ancak Farsça daha yakın zamanda Bundeshesh'te bulundu ve Brown, Keldani, Horasmian ve Soğdca başlıkların transkripsiyonlarını ve çevirilerini daha yeni yayınladı. Al Birünî'den gelen son ikisi - aynı zamanda Kıpti ve Farsça'nın anlamları. İsimleri ve yerleri bu çalışma boyunca bileşen yıldızlarıyla bağlantılı olarak verilmiştir; ve Williams ve Newton tarafından ayrıntılı olarak çizildiler.

Gökyüzünün diğer bölümleri, biraz bunlara benzer, Keldanilerin, Mısırlıların ve Yunanlıların Dekanlarıydı, "göklerin etrafında uzanan, yükselmeleri birbirini takip eden on gün kadar süren yıldız kuşakları", ama çok daha büyüktü. Ay Konakları'ndan daha kuzeyde ve güneyde ve yirmi sekiz yerine otuz altı. Bayan Clerke onlar hakkında şunları yazıyor:

Keldaniler, gezegenlerin "konsey tanrıları" olmak için her burçta üç yıldız seçtiler. Bunlara Yunanlılar tarafından "dekanlar" deniyordu, çünkü tutulmanın on derecesi ve yılın on günü her biri tarafından yönetiliyordu. Dekanlar koleji, yıllık yükselişleri ve yerleşimleriyle, cehennem ve ilahi bölgeler arasındaki "ebedi bir döngü" içinde hareket ediyor olarak tasarlandı.

Manilius tarafından Decania, diğerleri tarafından Decanica, Decane, Decanon, Degane, Deganae ve Decima olarak bahsedilmiştir; dekanların efendileri Decani olarak biliniyordu ve unvanları bize Constantine'in saltanatının nesir yazarı Maternus Julius Firmicus tarafından korunmuştur. Muhtemelen başka yerlerde olduğu gibi Mısır'daki tapınak duvarlarında ve astrolojik anıtlarda antik zodyak temsillerinde görünürler.

¹ Profesör Whitney ve Newton, en önemli astronomik kitap olan Güneşin Düz (veya Standart) Kitabı Surya Siddhanta üzerine 1858 tarihli Amerikan Doğu Cemiyeti Dergisi'ndeki makaleleriyle konuyu tüm ayrıntılarıyla aydınlatmak için en iyisini yaptılar. Al Birünî, Lá (a.

Gökyüzü, Büyük Ressam'ın düşüncesiyle boyanmış cennetsel freskleriyle üstümüzde kubbeli.
Allen Throckmorton'un Eskizleri.

takımyıldızlar,

şimdi figürlerin dışında ve tamamen bağımsız olarak keyfi çizgilerle belirlenmiş, eski zamanlarda herhangi bir benzerlik sadece ara sıra farkedilse de, temsil etmeleri gereken biçimlerin ana hatlarıyla sınırlıydı. Bunların bitişiğindeki ancak bunların ötesindeki tüm yıldızlar Yunanlılar tarafından apópywroi, biçimlenmemiş ve anQpá ^ q, dağılmış, Latin yazarların ekstra, informes, dispersae, disseminatae ve sparsile'lerinde izledikleri; ve Araplar Al ^ drij min Al ^ úrah, Görüntünün Dışında.

Bununla birlikte, günümüzde her yıldız takımyıldızlardan birinin sınırları içindedir, ancak bunların sınırları her durumda astronomlar tarafından

kararlaştırılmamıştır. Yine de Argelander tarafından benimsenenler, Gould'unkiler güney için olduğu gibi, kuzey figürleri için de genel olarak kabul edilir; Gould'un sınırları, Sir John Herschel'in önerileriyle, yani belirli bir dönem için meridyen yayları ve sapma paralellerinden oluşan önerileriyle büyük ölçüde uyumludur.

Rakamlar Yunanlılar tarafından YQpara ve $T \wedge z p \wedge a$, İşaretler olarak çeşitli şekillerde biliniyordu; YÓpara, Organlar; ZÓdia, Hayvanlar; ve $M \wedge rSOpa$ olarak, Things in Heaven, kelimemiz Meteors. Hipparchos, 'AaJfiopói, Ptolemy'nin yaptığı gibi, ama aynı zamanda onlara MOppÚ $\wedge iq$, Semblances ve Y / Qpara, Figures olarak atıfta bulundu.

Pliny ve diğer Latinler onlara Astra, Sidera ve Signa adını verdiler, daha sonra Constellatio ortaya çıktı, 1515'te Almagest'in Stellatio olduğunu; ve Araplar onları Al war, Figures olarak biliyorlardı.

Aratos, M 270'in aivó $\wedge va$ 'sında kırk beşten söz eder, ancak bunların çoğu muhtemelen binlerce yıl önce Keldaniler, hatta onların öncülleri tarafından oluşturulmuştu; aslında, tarif ettiği hiçbir şeyi icat etmemesi gerekiyordu. Aratos'tan yaklaşık bir asır sonra Eratosthenes, Bemhardy'nin zamanına kadar yazarlığına atfedilen 'Kaiaa $\wedge piapOí$ 'deki sayıyı kırk iki'ye indirdi; Gaius Julius Hyginus Historia, nl eseri Poeticon Astronomicon'da ve yaklaşık dört yüzyıl sonra Hıristiyan şair Decimus Magnus Ausonius'ta çağımızın başlangıcı hakkında yaptığı gibi.

Ptolemy tarafından korunduğu sürece kaybolan Hipparchos Kataloğu'nun 1080 yıldıızlı kırk dokuz takımyıldıızı içerdiği söylenir; ama hala elimizde bulunan Eudoxos ve Aratos zerine Yorumu, sadece kırk altıdan bahseder. Philemon Holland tarafından tercüme edildiği şekliyle 78 yılında Pliny, 1634'te Historie of the Worlde adlı eserinde bu büyük astronom hakkında şunları yazmıştı:

Aynı adam o kadar ileri gitti ki (Tanrı için gerçekleştirmesi bile zor olan bir şeyi) gelecek nesillere sadece yıldıız sayısını vermeye çalıştı;

ve bunun M 134'te Akrep'teki parlak nova veya geçici yıldıızın ortaya çıkmasından kaynaklandığını iddia etti. Hipparchos'un gözlemleri M 162 ile 127 yılları arasında yapılmış gibi görünüyor.

Pliny, fakir bir kozmograf olmasına rağmen, Historia Naturalis'te astronomiye iki bölüm ayırdı ve olağan çeviriye göre yetmiş iki bölümden bahsetti.¹ 1600 yıldıızlı yıldıız işaretleri; ama bu, eğer orijinal doğru anlaşılsaydı, ancak eski figürlerin parçalarını ayrı ayrı sayarak olabilirdi, çünkü onun Thronos Caesaris'i, muhtemelen Güney Haçı olmadıkça, hiçbir yerde yeni olanlardan bahsetmiyor.

Ptolemy bilimsel olarak, sözdiziminin 7. ve 8. kitaplarında, yirmi bir kuzeyde ve on beş güneyde olmak üzere, tümü muhtemelen Hipparchos'tan gelen 102 áppfrmOi de dahil olmak üzere 1028 yıldıızdan oluşan on iki zodyak olan eski kırksekiz olarak bilinenleri izledi. kendisi tarafından kabul edilen bazı değişikliklerle birlikte; çünkü

7. kitabının 5. bölümünde şunları yazmıştır:

Bizden öncekilerin kullandığı aynı Takımyıldız Figürlerini kullanmıyoruz, onlar da onlardan öncekilerin kullanmadığı gibi, ama sıklıkla, çizildikleri Formları daha doğru temsil eden diğerlerini Kullanıyoruz.

Katalogunun, 54. derece güney eğiminin üzerindeki tüm yıldızları içermesi gerekiyordu, en erken kaydedilen gözlemleri A. d. 127 ve sonuncusu 151'de; ve onunla birlikte ilk karşılaştırmalı yıldız büyüklükleri listesini buluyoruz.

1252 yılında Avrupa, Toledo'da, İnfante'nin himayesinde, Arap veya Mağribi gökbilimciler tarafından ünlü Alfonsine Tabloları olan Los Libros del Sabre de Astronomia'nın derlenmesiyle astronomik çalışmadaki eski konumuna geri döndü, daha sonra Kral Alfonso X, El Leon ve Kastilyalı Bilge ve Astronom Sabio, "usturlap için tacı terk eden ve gökyüzü için dünyayı unutan".

Bu Tablolar ve Latince tercümeleri, onlardan alınan modern yıldız başlıklarımızda açıkça görüldüğü gibi, güçlü bir şekilde Arapçalaştırılmıştır; tüm çalışma esas olarak sadece bazı gerekli düzeltmelerle Ptolemy'den kopyalanmıştır. Ancak muhtemelen Orta Çağ bilimini oldukça temsil ediyor ve en azından 16. yüzyıla kadar kullanılıyordu; Eden için,¹ 1555'te, Gemma Phrysius'un On the Maner of Fyndyng the Boylam'dan alıntılanmıştır: "Öyleyse ya Ephemerides'e ya da Alphonsus'un tablolarına göre..." Çeşitli baskılar yapılmıştır: ilki 1483'te, Alfonso'nun ölümünden iki yüz yıl sonra; yine 1492 ve 1521'de hepsi Venedik'te ve Latince; 1545'te Paris'te; 1641'de Madrid'de; ve son olarak, 1863-1867'de, orijinalin sözde kopyaları olan resimlerle, erişilebilir en eski İspanyol metninde muhteşem bir şekilde yeniden üretildi.

Şu sözleri nedeniyle sık sık mahkûm edilen bu Alfonso'ydu:

Yaratılış'ta bulunmuş olsaydım, evrenin daha iyi düzenlenmesi için bazı yararlı ipuçları verirdim;

ama absürt Ptolemaios sisteminden bahsederken, bu şimdi Kopernik'in zamanından önce olduğu kadar saygısız görünmüyor. Carlyle bunu Prusya'lı II. Friedrich'in Tarihi kitabında aktardı, -

bir krank makinesi gibi görünüyordu; Yaradan'ın öğüt almamış olması ne yazık!

ve onun birçok hikmetli sözlerinden sadece bunun ve sadece bunun insanlık tarafından hala hatırlandığını söyledi.

Ptolemy'nin zamanından itibaren, Alfonsine Tabloları dışında, astronomi bilminde 1300 yıl boyunca hiçbir ilerleme kaydedilmedi ve Sözdizimi dünya astronomisinin standardı olmaya devam etti, "kendisinden hiçbir şey alınmayan bir tür astronomik İncil ve prensipte maddi hiçbir şey eklenmedi. "

Ancak 15. yüzyılda, büyük Tatar fatihi Timur i Leng'in, Timur'umuz olan Topal Timur'un torunu olan ünlü Uluğ Bey'in himayesinde düzeltildi ve kopyalandı ve Tabloları olarak Semerkand'da yayınlandı. 5 Temmuz 1437 tarihlidir. Bunlardaki takımyıldız tasvirleri, Al Sufi'nin beş asır önceki tercümesindendir, birkaç grubun

isimleri değiştirilmiştir; ve işin özündeki mükemmelliği ve yazarının bir astronom olarak hak ettiği büyük itibarı ve birçok yetenekli asistan tarafından desteklenen, onu yaklaşık iki yüzyıl boyunca standart bir otorite haline getirdi. Uluğ Bey'den sonra, ancak Avrupa'dan, 1548-51'de Gerardus Mercator'un (Gerhard Kramer) küreleri, çok sayıda bilginin yanı sıra 934 yıldızla elli bir yıldız işaretinin bulunduğu küreler geldi.

Sonraki yıl, Augsburg'un büyük Protestan hukukçusu Johann Bayer'in Uranometria'sı çıktı; bu, yazarın muhtemelen Tycho'yu takip ettiği, okült bilimle daha fazla renklendirilmiş bir çalışma. Bu, Dürer'den sonra, 1709 yıldızın bir listesi ve on iki yeni güney asterizmiyle birlikte eski kırk sekiz figürün canlı çizimlerini içeriyordu. Bu sonuncular, eski takımyıldızların levhalarında ilk kez tek tek yıldızları belirtmek için resmi olarak Yunan ve Roma harflerinin ortaya çıkması ve o zamana kadar hantal açıklamaların yerini bu kadar rahat bir şekilde alması gerçeğiyle, onun göze çarpan özelliği idi.¹ Bu yazı sonraki yüzyıla kadar genel kullanıma girmemiş olsa da, Bayer elli yıl önce Sienalı Piccolomini tarafından öngörülmüştü ve Persler ve İbranilerin bile benzer bir şeye sahip olduğu söyleniyor. Dr. Londra'dan Robert Wittie, 1681 tarihli OvpavOoKOnía'sında bu son insanlar hakkında şunları yazmıştı:

Aben Ezra, Yıldızları önce Takımyıldızlara böldüklerini ve hepsini İbranice Harflerle ifade ettiklerini, geçtiklerinde şekli ifade etmek için ikinci bir Harf eklediklerini ve çoğu zaman da Doğayı ortaya koymak için üçüncü bir Harf eklediklerini söyler. Takımyıldız.

Bayer'in 1624 tarihli Planisphaerium Stellatum'da Jakob Bartsch (Bartschius) tarafından yeni takımyıldızlarının yayınlanmasından sonra; 1627 tarihli Rudolphine Tablolarında, Kepler'in Tycho kataloğunun baskısında; Augustin Royer'in 1679 tarihli çalışmasında; ve aynı yıl Doktor Edmund Hailey'nin Saint Helena'daki gözlemlerinden Güney Yıldızları Kataloğu'nda. Johann Hewel veya Hoevelke (Hevelius) tarafından yazılan 1690 Prodromus Astronomiae ve plakalı eki, Firmamentum Sobiescianum, aynı zamanda Muhterem Doktor John Flamsteed'in 1729'da Crosthwait ve 1719'da Flamsteed'in ölümünden sonra keskin. Bu, elli dört takımyıldızdan oluşuyordu; yıldızlar, doğru yükseliş sırasına göre ardışık olarak numaralandırıldı; Atlas 1753'te ve yine 1781'de takip etti.¹ 1752 Anılarında ve 1763 tarihli Coelum Stelliferum'da, "bilimlerin ve güzel sanatların başlıca araçlarının adlarını verdiği" on dört yeni grup tanıttı; diğerleri ise 1741'den 1755'e kadar Pierre Charles Le Monnier ve 1776'dan 1792'ye kadar Joseph Jerome Le Frangais (dit de La Lande) tarafından oluşturulmuş, La Lande'nin Asironomie'sinin toplam seksen sekiz takımyıldızını içeren 3d baskısı. Son olarak, 1800'de Johann Ellert Bode, Uranographia'sında dokuz yeni figür yayınladı, ancak bunlardan bazıları La Lande'e aitti; 1805'te yayınlanan Die Gestirne başlıklı 2d baskı. Ancak son üç yazarın bu icatlarının hiçbiri artık tanınmamaktadır.

600 civarında Afrika'yı dolaşmak için bir Fenike filosu gönderen Firavun Neku'nun zamanının bir yazarı tarafından ima edilmesine rağmen, göklerin dörtte biri, elbette, güneydeydi. Yeni Dünya'nın keşfi, 16. yüzyılın başlarında ilk

gezinlerin çabalarını teşvik etti. Aralarında İtalyan Corsali, Pigafetta ve Vespucci ile Hollandalı Pieter Theodor of Embden (Embdanus), takma adı Pieter Dircksz Keyser ve Friedrich Houtmann da bulunan, bunlardan bazıları yıldız gözlemlerinin kayıtlarını bıraktı. Ancak sonuçlar resmi olarak bir yüzyıl sonra Bayer ve Kepler'in çalışmalarında ortaya çıkmadı, ancak onlardan Peter Martyr'in On Yılları'nda bahsedildi.² ve Eden'in çevirilerinde ve buna benzer eserlerde; ve bazı figürler, 1592 ve sonraki yıllarda, Emeric Mollineux, Jodocus Hondius ve Jansenius Caesius'un (Willem Jansson Blaeu) artık neredeyse bilinmeyen kürelerine yerleştirildi.

Bu gözlemlerin nesnesi olan güney kutbu etrafındaki şimdiye kadar şekillenmemiş uzay, kendi içinde dairesel olmasına rağmen, şimdi bir tarafta bu noktanın 20 ° yakınında bulunan Argo, Ara ve Erboğa'dan direğe kadar uzanan, direğe göre eksantrik bir uzaydı. Cetus ve Piscis Australis, diğer tarafta 60 ° içinde; Y Hydri ve Nubecula Minor yakınlarındaki merkezi, kuzeyde bir Draconis'in ona karşılık geldiği MÖ 2000 - 2400 yılları arasında kutuptu. Bu olgudan, Proctor'un, eski takımyıldızların en sonuncusunun oluşum tarihinin böyle olduğu yolundaki ustaca argümanı geldi.

John Minsheu (Minshaeus) tarafından 1617-27'nin çok dilli sözlüğü olan Ductor in linguas veya Guide into Tongues'un sonraki baskılarda Asterisme kelimesiyle ima ettiği dikkate değer olabilir.

Güney Kutbu'nu keşfedenler tarafından geç keşfedilen birkaç kişi dışında toplam seksen dört;

ama ayrıntılı bir liste vermedi ve kuşkusuz ifadesinde yanıldı.

Günümüzde, gökbilimciler tarafından kabul edilen takımyıldızların sayısında tutarsızlık var, bunlardan çok azı modern oluşumları tanıma konusunda tamamen aynı fikirde. Çünkü, Ideler 106'yı, diğerlerine göndermeler tamamen modası geçmiş veya neredeyse tüm izleri kaybolmuş olarak tanımlasa da, Argelander sadece seksen altı tanesini katalogladı; Vela, Puppis ve Carina, Argo kapsamına dahil edildi; ve 1845 İngiliz Derneği Kataloğu sadece seksen dört. Profesör Young, seksen dördü kataloglamasına rağmen, altmış yedinin sıradan kullanımda olduğunu kabul eder; Argo, Carina, Puppis ve Vela'ya bölünmüştür; Upton'ın 1896 tarihli Yıldız Atlası, seksen beş; ve Standart Sözlük seksen dokuz, ancak ikincisinin 188 yıldız ismi listesi hayal kırıklığı yaratıyor. Zamanında çok popüler olan bir kitaptan bahsetmeyi de unutmamalıyım, Elijah H. Burritt'in Atlası ile birlikte Göklerin Coğrafyası, 1833'ten 1856'ya kadar çeşitli baskılarda yayınlandı. Bu, Hartford, Connecticut, 41 ° 46' enleminden görülebilen iyi tanınan elli takımyıldızı tanımladı; tüm göklerdeki tablosu doksan altıyı içerse de, bunların çoğu ekteki haritalarda yer aldı, rakamlar Wollaston'ın çizimlerinden alındı. Büyük bilimsel değere sahip orijinal bir eser olmamasına ve yıldız terminolojisinde kusurlu olduğu kadar hatalı olmasına rağmen, çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve şimdi geçmekte olan nesilde astronomik bilginin yayılmasında büyük bir etkiye sahipti. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına

saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum. Bu, Hartford, Connecticut, 41 ° 46 ' enleminden görülebilen iyi tanınan elli takımyıldızı tanımladı; tüm göklerdeki tablosu doksan altıyı içerse de, bunların çoğu ekteki haritalarda yer aldı, rakamlar Wollaston'ın çizimlerinden alındı. Büyük bilimsel değere sahip orijinal bir eser olmamasına ve yıldız terminolojisinde kusurlu olduğu kadar hatalı olmasına rağmen, çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve şimdi geçmekte olan nesilde astronomik bilginin yayılmasında büyük bir etkiye sahipti. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum. Bu, Hartford, Connecticut, 41 ° 46 ' enleminden görülebilen iyi tanınan elli takımyıldızı tanımladı; tüm göklerdeki tablosu doksan altıyı içerse de, bunların çoğu ekteki haritalarda yer aldı, rakamlar Wollaston'ın çizimlerinden alındı. Büyük bilimsel değere sahip orijinal bir eser olmamasına ve yıldız terminolojisinde kusurlu olduğu kadar hatalı olmasına rağmen, çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve şimdi geçmekte olan nesilde astronomik bilginin yayılmasında büyük bir etkiye sahipti. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum. tüm göklerdeki tablosu doksan altıyı içerse de, bunların çoğu ekteki haritalarda yer aldı, rakamlar Wollaston'ın çizimlerinden alındı. Büyük bilimsel değere sahip orijinal bir eser olmamasına ve yıldız terminolojisinde kusurlu olduğu kadar hatalı olmasına rağmen, çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve şimdi geçmekte olan nesilde astronomik bilginin yayılmasında büyük bir etkiye sahipti. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum. Çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve astronomi bilgisinin şimdi geçmekte olan nesilde yayılmasında büyük etkisi oldu. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum. Çeyrek milyonun üzerinde bir satış rakamına sahipti ve astronomi bilgisinin şimdi geçmekte olan nesilde yayılmasında büyük etkisi oldu. Burada, çocukluğumun gökyüzüne olan ilgisini uyandırmamı sağlayan hizmeti kabul ederek, yazarın anısına saygılarımı sunmaktan mutluluk duyuyorum.

Seksenden doksana kadar takımyıldızı şimdi az çok kabul edilmiş olarak kabul edilebilir; çeşitli modern haritalarda muhtemelen bir milyon yıldız vardır ve bu, dünyanın farklı yerlerinde onunla ilgilenen on sekiz gözlemevinden oluşan

uluslararası birlik tarafından bu amaç için mevcut fotoğraf çalışmasının tamamlanmasıyla yakında belki üç milyona çıkarılacaktır. Dünya. Bu gözlemlerin ilk baskısının birkaç yıl içinde çıkması beklenebilir; bütün belki yirmi beş ya da otuz yıl içinde.

Gökbilimcilerin bu çok sayıdaki gökyüzü figürünü haklı olarak kötülemek modası olmuştur; çünkü Miss Clerke'nin The Herschels and Modern Astronomy hakkındaki monografisinde yazdığı gibi:

Gök haritaları "bir düzensizlik ve kafa karışıklığı sistemi", "daha kötü bir kafa karışıklığı" haline gelmişti. Eskilerden oyulmuş yeni yıldız işaretleri tehlikeli bir şekilde var oldu, bazıları tarafından kabul edildi, diğerleri tarafından görmezden gelindi; gökyüzündeki boş yerler, gökbilimciler tarafından yüceltilmiş teleskopları, kadrantları, sekstantları, saatleri için ayakta durma alanı olarak ilhak edilmişti; Eridanus nehrinin kıyısına kimyasal bir düzenek kurulmuştu, kendisi de kıvrımlı ve rahatsız edici bir figürdü; yılanlar ve ejderhalar, saatlerce süren sağ yükselişin şaşırtıcı kıvrımlarını takip ederken;

aynı etkiye daha fazla sahip. Durumun bu durumu, 1841'de Kraliyet Astronomi Cemiyeti'ni Sir John Herschel ve Mr. Francis Baily bir reform girişiminde bulunma görevi. Ancak, birkaç figürün atılması ve diğerlerinin alt bölümlere ayrılmasıyla iyileştirme yapılmış olsa da, değişiklikleri çok kapsamlıydı ve başarılı olmadı, bu nedenle takımyıldızlar o zaman olduğu gibi, esas olarak bugün de varlar ve muhtemelen olacaklar. en azından insanlarla kal.

Bununla birlikte, eski yıldız atama sisteminden değişiklik çok daha kapsamlı olmuştur ve popüler düşünce dışında, pratik olarak başarılmıştır; ama şimdi sırayla onların ikamelerinde, çeşitli katalog numaralarında ve harflerde, hatta astronomlar arasında ve kesinlikle biz bilimsel olmayan yıldız gözlemcilerinde bir karışıklık var. Miss Clerke bu konuda grafiksel olarak devam ediyor:

elle tutulur hatalar, çözülmemiş tutarsızlıklar, akla gelebilecek tüm çocukların anomalileri, bir yıldızın genellikle başarılı bir dolandırıcı kadar çok takma adı olduğu geçene kadar, içinden çıkılmaz bir keyfi adlandırmalar ağında varlığını sürdürür.

II.

Mevcut gökyüzü figürlerinin en erken oluşum tarihleri ve menşe yerleri nelerdir, sıklıkla sorulan, ancak yakın zamana kadar cevaplanması imkansız olan ve şimdi sadece kısmen ve geçici olarak sorulan sorulardır. Yunanistan ve Roma, Mısır ve Chaldaea, Çin, Hindistan, Etiyopya ve Fenike ve belki de diğer ülkeler, tarih, teori ve geleneklerin tümü kanıt olarak alıntılanırken, hepsi onur iddiasında bulunur; ancak formlarının ve adlarının onlara tesadüfen verilmediği konusunda La Place ile güvenle hemfikir olabiliriz.

Aratos,¹ Astronomi üzerine günümüze ulaşan ilk Yunan şiir yazarı, onları en eski zamanlardan kalma olarak tanımladı ve Phainomena'da şunları yazdı:

eski bir adam

Düşünülüş ve tasarlanmış bir isimlendirme ve yeterli formlar bulundu. •••••

Böylece yıldız gruplarını oluşturmanın iyi olacağını düşündü, Birbiri ardına düzenli bir şekilde uzanıyor,

Formlarını gösterebilirler. Ve böylece yıldızlar
Bir kerede isimler aldı ve şimdi tanınarak geliyor.

Muhtemelen bir asır önceki Eudoxos'un küresi ile aynı olan küresi, MÖ 2000 ila 2200 arasındaki gökleri doğru bir şekilde temsil ediyordu; ve şairin zamanının gökyüzüyle yaptığı tanımlamadaki anlaşmazlık, Phainomena'nın ilk yorumcusu Hipparchos'u, bazı durumlarda iyi temelli eleştirilere rağmen, gereksiz yere gereksiz yere; çünkü Aratos, Cicero'nun dediği gibi, *hominem ignarum astronomiae* idi. Yine de onun şiiri, görünüşe göre ilk takımyıldızların düzenine ilişkin tek bilgi kaynağımızdır ve vazgeçilmez bir rehber olarak tüm yıldız haritalarında yakından izlenmiştir. Görünüşe göre, Theophrastus'un yazılarından bir şekilde etkilenen Eudoxos'un şimdi kayıp düzyazı adaşının bir uyarlamasıydı ve zamanında büyük bir koşuya sahipti. arazi gezgini² 1823 tarihli Sabaeen Researches adlı kitabında şöyle yazıyordu:

Aratus Olguları başlıklı şiir Roma'da Cicero ve diğer önde gelen karakterler tarafından tanıtıldığında, Romalı hanımların en pahalı asmalarda altın ve gümüşten göksel biçimleri işlemenin kibar eğlencesi haline geldiğini okuduk; ve bu daha önce, Antigonos Gonatas'ın himayesinde, içbükey tavanların da göksel figürlerle süslediği Atina'da yapılmıştı.

Makedonya Kralı ve Aratos'un hamisi. Her zaman çok tercüme edildi, tercüme edildi, yorumlandı ve alıntılı; ve bu eser üzerine otuz beş Yunan şerhini biliyoruz. "Çağımızın 6. yüzyılına kadar yıldız astronomisinin pratik bir el kitabı olarak kullanılmaya devam etti." Cicero onu gençliğinde, Vergil'in Aeneid'inin ortaya çıkışından yetmiş yıl önce çevirmişti; Alman icus Caesar, A. d. 15; ve Rufus Festus Avienus bunu 4. yüzyılımızda tefsir etti: hepsi Hugo Grotius tarafından 1600 tarihli Syntagma Arateorum'da yorumlandı. Birkaç İngilizce çeviriden en gerçek ve yararlı olanı Mr. Robert Brown, Jr., 1885.

Aziz Pavlus'un Havarilerin İşleri, xvii, 28'de sözde ondan alıntı yapması, belki de ilk ataların yazılarında açıkça atıfta bulunulması nedeniyle, onun ve sonraki zamanların Hristiyanları arasında popüler olmasını sağlamıştır.

Mevcut şekliyle Küçük Ursa, Equuleus ve Terazî dışında, eski kırk sekizin kaynaklarının büyük antikitelelerinde kaybolduğu varsayılabilir. Yine de Pliny, Koç ve Yay'ın MÖ 548 ile 432 arasında bir zamanda Kleostratos tarafından oluşturulduğunu iddia etti; ve geri kalanı, eşit olasılıksızlıkla, Aristoteles'in öğrencisi Eudemos tarafından, MÖ 500 civarında, ancak Mısır'ın diktesinden itibaren, Sakızlı Pisagorlu Oinopides'e atfedilmiştir.

Tüm bunlarla ilgili gerçekler ne olursa olsun, Homeros ve Hesiodos'tan Ptolemaios'a kadar uzun bir önemli Yunan dizisinin, takımyıldızlı gökleriyle ilgilendiğini ve bize koruduğunu biliyoruz. Bunlardan ilk gökbilimciler, bize Küçükayı'yı veren MÖ 640-546 yılları arasındaki Thales'tir; Yaygın bir hikayeye göre, takımyıldızları Mısır'dan getiren ve MÖ 366 civarında, onları orijinal Phainomene nesirinde ilk yayınlayan Eudoxos, Cicero ona gelmiş geçmiş en büyük astronom adını verdi; Hipparkos iken,¹ Pliny'nin *nunquam satis laudatus* dediği,

modern bilimimizin tanınmış kurucusudur. Bununla birlikte, Yorumları ve Ptolemy tarafından yeniden üretilen yıldız kataloğu dışında eserleri şimdi kayıp. Bütün bunlar, günümüzün astronomları tarafından bile saygıyla anılır; ve şu anda haritalarımızda göründükleri şekliyle takımyıldızların çoğunun ve bunlarla bağlantılı hikayelerin en yakın kaynağını onların ülkelerinde bulduğumuz kesindir. Yine de bunlar, pek çok durumda, kuşkusuz, Fırat, Ganj ve Nil'den gelen eski, belki de tarih öncesi efsanelerin ve gözlemlerin varyasyonlarıdır; gerçekten de Yunan astronomları her zaman Kaldea ve Mısır'a borçlu olduklarını kabul ettiler, ancak en çok takdiri Mısır'a verdiler.

Yunanistan'dan birkaç bireysel yıldız unvanımız olsa da, Argonautic Expedition'ın karakterleri büyük ölçüde göklerde temsil edilmektedir; ve Aziz Clement, ardından pek çok kişi, hatta büyük Sir Isaac Newton tarafından bile, takımyıldızların icadını, Jason'ın ünlü hocası Chiron'a, onun bu ünlü yolculukta kullanması için atfedildi ve tarihini yaklaşık MÖ 1420 olarak belirledi. Tesadüfen, oluşum zamanlarına ilişkin olarak, bu iyi otorite Seneca, MÖ 1500 civarında Yunanlılardan olduklarını söyledi; bu, onları daha önceki bir millettten evlat edindikleri ölçüde doğru olabilir. Ancak mitologlar onları, Hyades ve Pleiades'in babası olan Endurer Atlas'a atfettiler, gök bilgisinde o kadar yetenekliydi ki, onların destekçisi olarak gösterildi; ve her göksel figüre uygun bir hikayeleri vardı.

Ancak bunların çoğu güvenilmez, hatta çocukça olmaktan da ötedir ve yalnızca Yunanistan'ın bilimsel astronomimizi ortaya çıkardığından ve ona Thales ve Anaximander zamanlarından itibaren büyük önem verdiğiinden eminiz; Bu İskenderiye Okulu'nun çalışmalarında doruğa ulaşan,¹ Konum olarak Mısırlı, ancak karakter olarak tamamen Yunan.

Romalılara astronomi konusunda çok az şey borçluyuz -aslında onlar her zaman Yunanistan'ın bu açıdan üstünlüğünü kabul etmeye hazırdılar- her ne kadar şiirlerinde ve düzyazılarında yıldız mitolojisi ve meteorolojiden çok şey bulsak da. Ancak aralarında gerçek bir astronom ortaya çıkmadı; ve Julius Caesar, De Astris'in gösterdiği gibi, bilimde biraz yetenekli olmasına rağmen, takvim reformu için buna ihtiyaç duyduğunda, Sosigenes'i yardımına çağırarak zorunda kaldı. Mimar Vitruvius (Marcus Vitruvius Pollio), çağımızın başlangıcından hemen önce, görünüşe göre aralarında en bilimsel olanıydı ve De Architectura'nın 9. kitabında bize güneşin doğru konumuyla ilgili yıldız bilgilerinin çoğunu anlatıyor. -kadrans; 1. yüzyılımızın Columella'sı,

Birçok kişi, yıldız gruplarına şekil ve isim veren ilk kişinin Mısır olduğunu iddia etti; Dupuis, belki de 5. yüzyılımızın Macrobius'undan esinlenerek, mevcut güneş zodyakını o ülkeye kadar takip ediyor ve tarihini, Nil'in akışının, hasatlarının ve mevsimlerin, konumlarla çakıştığı çağımızdan 13.000 yıl öncesine yerleştiriyor. ayrı şekiller ve onlara atanan karakterler. Bu konuda günümüze kadar başkaları tarafından takip edilmiştir.

Mısır'ın erken dönem takımyıldızları hakkında bildiğimiz çok az şey, onların görünüşte yerli kökenli olduklarını ve hiçbir bakımdan Yunanistan'ınkilere hiç

benzemediğini gösteriyor; baskın Yunanlılar, belki de Chaldae'a'nın hatıralarının yardımıyla. İsa'dan önceki yüzyıla ait Sicilyalı Diodorus ve üç yüzyıl sonrasına ait olan Lucian, bunu açıkça ileri sürmektedirler.

Mısır'ın yerli yıldız grupları arasında şu anda garanti altına alınabileceği düşünüldüğünde şunlar yer almaktadır: Sahu, Orion ile özdeşleşmiştir, ancak bazıları tarafından bu figürün başı ile sınırlıdır; Sirius ile Sept, Set, Sothis, vb.; Draco'muzun bir parçası olan su aygırı; Ursa Binbaşımız Uyluk; Geyik, bizim Cassiopeia'mız, her ne kadar bazıları Bacağı buraya yerleştirmiş olsa da. Şüpheli olanlar Mena veya Menat idi.

muazzam rakam eğer Renouf¹ Antares ve Arcturus'u içerdiğine dair ifadesinde doğru olun; Birçok Yıldız, Koma Berenicelerimiz; Arit, Renouf'un Andromedae tarafından işaretlenmiş olabileceğini düşündüğü; Koç'un bazı yıldızlarıyla gösterilen Polar; Kaz, bir Arietis tarafından; Chu veya Chow, Ülker; Ara'nın yıldızları için La Lande tarafından talep edilen Cynocephalus; Brugsch'un bizim Pegasus'umuz olduğunu söylediği Hizmetkar, her ne kadar Denderah düzlem küresi burada bir Çakal gösterse de; Castor ve Pollux olduğunu tahmin edebileceğimiz İki Yıldız; ve Ud Taşıyıcı veya Bepa, Rab, belki de bizim Spica'mız.

Şimdiye kadar tanımlanamayanlar Su Yıldızlarıydı; Mena'nın Habercisi; Mena'nın Takipçileri; Necht, Draco'muzun yakınında; Aslan, ama bizim Aslan'ımız değil; ve Tavşan, La Lande'nin süresiz olarak Yılanca ve Akrep ve Kova'nın sınırlarında yattığını ima ettiği diğerleriyle birlikte.

Mısır'ın gerçek tarihinde ilkbahar ekinoksuna, daha sonra Boğa'mızda MÖ 3285'e atıfta bulunulur; yine de o ülkenin astronomisi bilimsel değildi ve kuzeyde tanrı An, Annu, Ant veya On ile ilişkilendirilen kuzey yıldızlarına yaklaşık MÖ 5200'deki tapınma, dinle bağlantılı olması dışında onun hakkında çok az şey biliyoruz. birçok eşanlamlı olarak tanınan karanlık tanrısı olan Set veya Typhon'un sözde hükümeti altında. Doğu ve batı yıldızlarının, yaklaşık MÖ 4000'de Ghizeh tapınakları ve piramitleri tarafından belirtilmiştir; Güney Mısır'da güney yıldızlarına tapınma, MÖ 6400 gibi erken bir tarihte, belki de çok daha önce, daha sonra ara sıra bir kuzey tanrısı olarak ortaya çıkmasına rağmen, güney güneş tanrısı Horus tarafından yönetiliyordu. Yükselen yıldızlar genç tanrıçaları temsil ediyordu; o ayar, ölmekte olan tanrılar;

Hindistan'ın astronominin ilk evi ve takımyıldız figürlerinin doğum yeri olduğuna dair iddialar birçok kişi tarafından - özellikle bir asır önce, Sir William Jones ve Messrs tarafından yapılmıştır. Colebrooke, Davis ve Von Schlegel; ancak modern araştırmalar, bu inancı doğrulamak için Sanskritçe literatürde çok az şey bulurken, Hinduların, belki de oraya seyahat ettiği ve hatta Zerdüş'tün öğretilerini dinlediği söylenen Pisagor'dan başlayarak, Yunanistan'dan çok şey ödünç aldığı genel olarak kabul ediliyor gibi görünüyor. Gerçekten de 5. veya 6. yüzyılımızın Aryabhata'sı Hipparchos ile aynı işaretlerle hesaplanmıştır; ve daha sonraki en tanınmış astronomları Varāha Mihira,¹ 504 yılında, takımyıldızların yazılışında Grek

unvanlarını kullandı, ancak ana diline uyacak şekilde değiştirildi. Fakat Arabistan, Asya'nın geri kalanı üzerinde olduğu gibi, muhtemelen onlar üzerinde de nüfuz sahibiydi.

Profesör Whitney'in bu konudaki görüşü şöyle özetleniyor:

Hindu bilimini, Hristiyanlık çağının başlangıcından çok uzakta olmayan ve beşinci ve altıncı yüzyıllarda tam gelişmiş biçimine ulaşan Yunanlıların bir dalı olarak görüyoruz; ancak Al Biruni'nin yaptığı gibi onu olumsuz bir şekilde eleştirir. Yeryüzünde veya gökyüzünde, yeni veya eski, hemen hemen her şeyin icadı olduğunu iddia etmekte asla geri kalmış bir ülke olan Çin'in yıllıkları, takımyıldızların oluşumunu MÖ 2637'de Hwang Ti'nin başbakanı Tajao'ya atfeder ve bunların çoğunu yapar. MÖ 2537'de, MÖ 2608'de kurulduğu söylenen bir gözlemevinden Pleiades'in bir gözlemi.

Çinlilerin bilimdeki başarılarının, muhtemelen çok abartılmış olmasına rağmen, büyük ölçüde Kaldea'ya bağlı olduğu düşünülür ve daha sonra Araplar, halifeler zamanında, görünüşe göre onlar üzerinde etkili oldular; son zamanlardaki tüm ilerlemeleri, 16. yüzyılda, mevcut Tsing hanedanlığının ilk yıllarında aralarına yerleşen ve Batılı figürlerimizin bilgisini tanıtan Cizvit misyonerlerinden kaynaklanmaktadır. Bunlar o zamandan beri büyük ölçüde benimsendi ve Çinlilerin Sze Kwo Ming, Batı Ulus Adları olarak adlandırdıkları çevirilerdeki kendi yıldız unvanlarımız, özellikle sadece Pekin paralelinin güneyinden görülebilen takımyıldızlar söz konusu olduğunda yaygınlaştı. , 40°. Yerli unvanlar Chung Kwo Ming, Orta Ulus İsimleri idi. Edkins, bunlara ilişkin olarak, iki büyük yıldız adlandırma dönemi olduğunu söylüyor: ilki halk tarafından MÖ 2300 civarında ve ikincisi, Chow hanedanlığı sırasında MÖ 1120'den 220'ye kadar, bu açıkça bir imparatorluk kökenini gösteriyor. Ve bu dönemde, yaklaşık MÖ 600, 1460 yıldızın doğru bir şekilde yerleştirildiği bir harita çizildi. Bu şimdi Paris Kraliyet Kütüphanesi'nde.

Çin'deki tüm tarihi boyunca astronomi, devletin özel bakımı altında ve kamu ve özel hayatın tüm işlerinin düzenleyicisi olmuştur.

İlk Çinliler, yirmi sekiz sieu ve on iki kung'u veya zodyak figürlerini dört daha büyük eşit alanda içeriyordu, —Tsing Lung, Azure Dragon; Heung Woo, Karanlık Savaşçı; Choo Neaou, Kırmızı Kuş, Anka kuşu, Sülün veya Bildircin; ve Pih Hoo, Beyaz Kaplan. Ve genel takımyıldızlarında üç büyük yuen veya çevreyi işaretlediler, —Tsze Wei, dairesel kutuplu yıldızlar; Tien She ve Tai Wei, görebildikleri geri kalanları içeriyordu.

Williams'ın Kuyruklu Yıldız Gözlemlerine, Flamsteed'in figürleri üzerinde izlenen 351 erken yıldız işaretinin tam bir harita seti eşlik ediyor; ancak, bu sayı kadar büyük olan M. Gustave Schlegel, 1875 tarihli Uranographie Chinoise adlı eserinde, MÖ 17000'e kadar izlenebileceğini iddia ettiği 670'i aktardı!

Komşu Japonya'da bazıları, hatta bilge adamları bile, yıldızların, haraçlarıyla Mikados diyarına giden yabancı halkların denizcilerine rehberlik etmek için

yapıldığını düşündüler.

Etiyopya'nın takımyıldızların icadına ilişkin iddiası, muhtemelen, bu ülkenin, Arap ve Fars körfezleri boyunca uzanan güneybatı Asya'nın Kuş'u -Homer'in doğu Etiyopya'sı- olarak kabul edilmesiyle anlaşılabilir; al Mandab astronomi bilgisini doğrudan Nil'e ya da dolambaçlı bir yolla Batı Etiyopya'daki Meroe'ye, modern Nubia'ya ve oradan kuzeye doğru Mısır'a taşımış olabilir.

Fenike yıldız bilimi hakkında çok az şey bilinmektedir ve antikliğine ilişkin iddialar büyük ölçüde bu insanların eski zamanların büyük deniz ulusu oldukları ve bu nedenle gök cisimleri hakkında biraz bilgi sahibi olmaları onlar için bir gereklilik olduğu gerçeğine dayanmaktadır. Yine de astronominin babası ve Yunanlıların bilim öğretmeni olan Thales -aslında onların Yedi Bilgesinden biri- muhtemelen doğuştan Fenikeliydi; ve diğer otoritelerin yanı sıra 17. yüzyılın Doğu bilgini Samuel Bochart, gökyüzündeki eski gruplarımızın çoğunun sadece Kartaca, Sidon ve Tiran gemilerindeki figür başlarının reproduksiyonları olduğunu düşündüler. Bu, eğer doğruysa, Argo, Pegasus ve Toros gibilerin eksikliğini ve birçoğunun deniz karakterini açıklayabilir.

Ideler, 1815 tarihli Sternkunde der Chaldaer'inde, takımyıldızların Fırat'tan kaynaklandığını, - "doğal fenomenlerle bağlantılı daha basit fikirlerin ikilemeleri" olduğunu iddia etti ve bunun doğruluğuna ilişkin kanaat, yıldız arkeolojisi öğrencileri arasında büyüyor gibi görünüyor. Gerçekten de, son keşifler, zodyak burçlarının en azından ilk olarak Akad ülkesinde, muhtemelen neredeyse tarih öncesi zamanlarda oluştuğunu ve orada, tüm en eski uluslarda olduğu gibi, "onların düzeni ve uyumunun zıtlık ve uyum içinde olduğunu söylemeyi görünüşte güvenli kılıyor. gezegenlerin sözde düzensiz hareketine karşı. " Ayrıca, şu anda sahip olduğumuz biçim ve konumdaki zodyak dışı grupların birçoğunun Büyük Nehir Vadisi'nden ve onlarla bağlantılı mitlerin, ilk olarak Kuzeyli istilacılar tarafından tanıtılan mitlerden gelmiş olması da muhtemeldir;

Babillilerde baş yıldızlar baş tanrılarını temsil ediyorlardı ve çeşitli takımyıldızları, kaderlerine hükmettikleri düşünülen belirli uluslarla ilişkilendirdiler. Yıldız biçiminde düzenlenmiş çivi yazısı karakterler Ilu, Divinity'nin ideografisiydi; iş ve dini birleştirirken, yakın zamanda ortaya çıkarılan, şehir arazilerinin ve tarım arazilerinin meteliklerini ve sınırlarını belirleyen Ku-dur-ru'ları veya Bölüm Taşları, genellikle bazı takımyıldız figürleriyle, muhtemelen Tanrı'nın koruyucu tanrısını temsil eden bir takımyıldız figürüyle yazılmıştır. Sahip. Ancak astronominin Fırat vadisinde başladığına dair vardığımız sonuçlar ne olursa olsun, kelimenin bugünkü anlamıyla astrolojinin kökeninin orada olduğu ve modern astrolojik karakterlerin güneş, ay,

Peygamber Yeşaya, MÖ 700, Her Şeye Gücü Yeten'in Babil hakkındaki hükmünü bildirirken, aşağılayıcı bir şekilde atıfta bulundu:

astrologlar, yıldız gözlemcileri, aylık tahminçiler;

Daniel, bir asır sonra, kendisi ve arkadaşları “on kat daha iyi” olmalarına rağmen, kendisini tutsak edenlerin sanatta başarılı olduklarını biliyordu; "Babilliler" ve "Keldaniler" terimleri, bireysel milliyetleri ne olursa olsun, yıldızların gözlemcileri ve yıldızlarından gelen kahinlerle eşanlamlı olarak neredeyse zamanımıza kadar gelmiştir.

Ancak sanat, başka yerlerde ve özellikle de Babylonii, Chaldaei, Astronomi, Astrologi, Genethliaci, Mathematici ve Planetarii olarak bilinen adanmışlarının, onları bastırmak için gösterilen çabalara ve alay konusuna rağmen geliştiği Roma'da yaygın bir şekilde yayıldı. Onlara Cicero, Juvenal ve zamanın başkaları tarafından atıldı. Gerçekten de, MÖ 139'da kanunla ve daha sonra sık sık şehirden sürüldüler, ancak sık sık geri döndüler. Yunanistan'da, Eudoxos ve Samoslu Aristarchos, Berossos'un onlardan kısa bir süre sonra orada öğretmiş olmasına rağmen, vatandaşlarını buna karşı kıskırtmaya ihtiyaç duydular; ve etkisi iki yüz yıl öncesine kadar her yerde iyi bilinmektedir. Dante'nin buna olan inancı Divina Commedia'da sıklıkla gösterilir, oysa Shakespeare'in zamanında -aslında ondan sonraki bir asır boyunca- ona güvenmek neredeyse evrenseldi.

o yıldızlar,
Koşullarımızı yöneten üstümüzdeki yıldızlar.

Burghley Baronu Cecil, Kraliçe Elizabeth'in doğumunu hesapladı; 1647'de Kral I. Charles, Lilly'ye Carisbrooke Şatosu'ndan kaçıışı konusunda danıştı; Flamsteed, 10 Ağustos 1675'te Kraliyet Gözlemevi'nin temeli atılırken bir gök falı çizdi, buna Risum teneatis amici'yi eklemesine rağmen; ve aşağı yukarı aynı zamanlarda astrologlar Parlamento konseylerine çağrıldı. Sanat, sonraki yüzyılın eğitimli sınıfları arasında bile hâlâ elde ediliyor; Astrolojik kanıtlar 1758 gibi geç bir tarihte bir adalet mahkemesinde kabul edildi ve Sir Walter Scott, Guy Mannering'e Ellangowan'ın genç lordu için, Ellangowan'ın olgun yaşa kadar koruduğu bir yıldız falını yaptırdı.

İngiltere'de astrolojinin çöküşünün, uygulamanın ve onun büyük temsilcisi William Lilly'nin Sidrophel başlığı altında bu kadar başarılı ve popüler bir şekilde hicvedildiği Boteler'in Hudibras'ının yayınlanmasıyla hızlanmış olması olası değildir. Onun pasajları arasında adanmışlarını okuyoruz:

bir durumda daha fazla yalan söylerler,
Rakamlarda ve doğumlarda,
Eski Keldani sihirbazlarından daha
Bunca yüz bin yılda.

Dean Swift, Isaac Bickerstaff, Esq.

Kıtada astroloji hala daha yaygındı ve bilim adamları bile onunla ciddi şekilde ilgileniyordu. Gassendi seçkin kariyerine kendi pratiğinde başladı; Tycho, 1577 kuyruklu yıldızından ve olduğu gibi, başarılı bir şekilde Gustavus Adolphus'un başarılarını ve ölüm zamanını tahmin etti; daha da büyük olan Kepler, yıldızlardan gelen sert bir kış kehanetinde bulundu ve bunu kanıtladı. Bayan Maria Mitchell bu

iki gökbilimci hakkında şunları yazdı:

Bu filozofların her ikisi de zamanlarının astrolojik görüşlerine yaslandılar; ve Kepler kesinlikle onlara inanıyordu. Para için basıldığında doğumları hesapladı ve astrolojik almanaklar yayınladı, ancak bu tür prosedürlerin dilenmekten biraz daha iyi olduğunu ve çalışmasının “değersiz varsayımlar” olduğunu kabul etti;

ve acıklı bir şekilde şunları söyledi:

İnsanlar gökyüzünde geleceği okuma umutlarını beslemeseydi, bir astronomun kıt ödülleri bana ekmek sağlamazdı.

Wallenstein'in bu büyük adamlardan birinin ya da diğerinin yıldız falı, Poulkova Gözlemevi'nin kitaplığında hâlâ korunmaktadır. Napolyon'un yol gösterici yıldızına olan inancı iyi bilinir. Ancak gizli bir bilim olarak astroloji, 17. yüzyılın gökbilimcileriyle birlikte İngiltere'de pratik olarak öldü. Bununla birlikte, Doğu'da, özellikle Çinliler ve Parsis arasında hala gelişiyor. New York'taki Çin başkonsolosuna kısa süre önce küçük bir oğlunun gelişi, Göksel Krallığın geleceğini tahmin edecek olan baş astrologlara pek çok telgraf çekme fırsatıydı; ve Parsi'nin burçları şimdi bile yaşamı boyunca dikkatlice korunur, ölümünde yakılır ve külleri Kutsal Nehir'e dağılır. Almanakları ve süreli yayınları hâlâ yayınlandığı için, bir ölçüde her yerde halk arasında oyalanıyor; reklamları ve tabelaları büyük şehirlerimizde günlük olarak görülmektedir; 1897'de New York'ta Zodiac adında bir araştırma topluluğu kuruldu; ve şimdi bile Almanya'da çocuğun burçlarının aile sandığındaki vaftiz sertifikası ile düzenli olarak tutulduğu birçok bölge var.

Unutulmamalıdır ki, Kepler'in "bilge bir annenin budala kızı" olan astroloji, aslen astronomiyi içeriyordu, Seneca klasik zamanlarda iki kelimenin anlamlarını birbirinden ayıran ilk kişiydi; ve onu bu konuda Sevilalı Aziz Isidore (Isidorus Hispalensis), 7. yüzyılın Egregius Doktoru ve Origines et Etymologiae'nin yazarı izledi; 17. yüzyıla kadar geç bir tarihte bile kullanımlarında bir karışıklık görmemize rağmen, Minsheu "astrologların" "yıldız işaretleri" oluşturduğundan bahsetti ve günlük yazarı John Evelyn "Mr. Bilgili astrolog Flamsteed. ”

Tersine ve kısa bir süre önce, "astronom" kelimesi, şimdi astrolog olarak adlandıracağımız kişilere uygulanıyordu. Shakespeare, 14. Sone'sini konuya adadı ve şöyle başladı:

Kararımı yıldızlardan değil,
Yine de astronomiye sahip olduğumu sanıyor;

ve Troilus ve Cressida'da okuyoruz

Gökbilimciler yaptığında bunu önceden bildirir.

Ama bu benim konumdan uzun bir ara.

Arabistan'ın erken dönem astronomideki rolü önemsizdi, çünkü Muhammed'in zamanından önceki kabileler şüphesiz gök cisimlerine çok dikkat etseler de, bu tamamen bilim dışıydı, sadece gözleme dayalı ve batıl inançlıydı; ve ancak müteakip barış ve güç günlerinde, Peygamber onları aktif bir ulus haline getirdikten sonra, daha

kültürlü sınıfları gökyüzünü incelemeye ciddi bir şekilde başladı. Bu bile yalnızca Ptolemy tarafından ortaya konan çizgideydi ve çok az kaynaklandılar. Yine de onlara ve onların Yahudi yardımcılara, Karanlık ve Ortaçağ Çağlarının bin yılı boyunca modern astronominin başlangıçlarını korumaları için çok minnettarız; gördüğümüz gibi, yıldız isimlerimiz büyük ölçüde onlardan kaynaklanmaktadır.

Kafir Araplar yıldızlara tapanlardı, —Sabalılar, — tıpkı kendi özel yıldızımız olan güneşin Parsileri gibi; gerçekten de bu tapınma antik çağda çok geneldi. En eski Hindistan'da evrenseldi ve kutsal kitaplarında sürekli ima ediliyordu; Mısırlı rahipler, Plutarkhos'a eskiden İsis ve Osiris olan yıldızları gösterdiler; Yunanistan'da Aristophanes, MÖ 419'daki Pax'ında bundan özel olarak bahsetti ve Aristoteles İskender'e şunları yazdı:

Cennet, yıldız adını verdiğimiz tanrılarla doludur.

Platon'un Timaeus'unda onun yüce tanrısallığını okuruz:

Ve evreni bu şekilde çerçeveledikten sonra, her birine her birini ekleyerek, yıldızlara eşit sayıda ruhlar tahsis etti. . . Ve ayrıca, kendisine tayin edilen süre için iyi yaşadktan sonra, her birinin bir kez daha ortak yıldızının meskenine dönmesi ve mübarek ve uygun bir yaşam geçirmesi gerektiğini ilan etti;

Dante bunu Paradiso'da benimsiyor:

Parer tornarsi Panime alle stelle, Secondo la sentenza di Platone;

Vergil, Georgies'de şunları yazarken:

canlı yayın

Sideris numerum, atque alto succedere coelo;

Milton, Paradise Lost'ta:

Bu argent alanları daha olası sakinler,
Tercüme edilmiş azizler veya orta ruhlar,
Melek ve insan türü arasında;

ve Wordsworth, neredeyse günümüzün Poems of the Imagination adlı eserinde:

Yıldızlar, doğanın eliyle inşa edilmiş köşklendir,
Ve muhtemelen, orada kutsanmış ruhlar
Ölümsüz yelekleri olan ışıltıyla giyinin.

Gerçekten de bu düşünce, tüm tarih ve geleneklerde, uygar yaşamda olduğu gibi vahşi yaşamda da, her kıtada ve deniz adalarında geçerli olmuştur.

Hıristiyan baba Origen, Eyüp Kitabı, xxv, 5'in sözde otoritesini takip ederek ve belki de Aziz Matta İncili'nin xiii bölümünün 43. ayetinden etkilenerek, yıldızların kendilerinin canlı varlıklar olduğunu söyledi; ve 6. yüzyılımızın kronologu Dionysius Exiguus, takımyıldızlarda cinlerin hiyerarşilerini kurarak, meleklerle sabit yıldızların alanını atadı. Shakespeare'in bu yıldız niteliğine birçok göndermesi vardır. Kral Henry VI'da Bedford, Henry V'in hayaletini çağırarak şöyle dedi:

ruhunun Julius Caesar'dan çok daha görkemli bir yıldız yapacağı;

ve Perikles'te görüyoruz

Gökler onu bir yıldız yapar.

Şimdi bile, Mr. Alman folkloru Andrew Lang, bir çocuk öldüğünde Tanrı'nın yeni bir yıldız yarattığını ileri sürer - elli yıl veya daha uzun bir süre önce New England'da da bulunan bir batıl inanç. Alman köylü, çocuklarına yıldızların melek gözleri olduğunu söyler; ve İngiliz yazlık, neden söyleyemese de, yıldızları işaret etmenin kötü olduğunu genç zihninde etkiliyor.

Al Bîrunî'nin Vara ha Mihira'dan alıntı yaptığı gibi:

Kuyruklu yıldızlar, faziletlerinden dolayı göğe yükseltilmiş, cennette kalma süreleri geçmiş ve sonra tekrar yeryüzüne inen varlıklardır.

De Natura Deorum'da Cicero, takımyıldızların ilahi olarak görüldüğünü iddia etti; ve Statius, deniz perilerinin denizin takımyıldızları, suların ilahi sakinleri, diğerleri de göklerin olduğu gibi. Yine de bu aynı yazar başka bir yerde Aurora'yı pek çok hayvan gibi bir belayla yıldızları cennetten kovmuş olarak tasvir etti; ve Manilius onlara koyun gibi sürüp giden bir sürü dedi; Shelley, Prometheus Unbound adlı kitabında astronomun çalışmalarını yazarken şunları söyledi:

Cennetin en derin

Yıldızlarından vazgeçer ve bir koyun sürüsü gibi

Gözünün önünden geçerler, numaralanırlar ve yuvarlanırlar.

Yukarı Hindistan'da şimdi bile kadınlar çocuklarına yıldızların kin ve ayın koruyucuları olduğunu öğretiyor.

Josephus'un görüşünü takiben Origen, takımyıldızların Nuh, Hanok, Şit ve Adem tarafından ataların günlerinden çok önce bilindiğini söyledi - gerçekten de Hanok Kitabında "zaten adlandırılmış ve bölünmüş" olarak bahsedildi ve eski uzun ömürlülüğün olduğunu iddia etti. gök cisimlerinin uzun süreli bir gözlemi ve karşılaştırılması için fırsat vermek için özel olarak bahsedilen bir nimetti.

Erken Hristiyan sanatında bir yıldız kutsallığın kendine özgü amblemi haline geldi ve genellikle azizlerin temsillerinin başlarının veya göğüslerinin üzerinde belirdi.

III.

Smyth'in İncil Okulu olarak adlandırdığı şeye ve çeşitli zamanlarda gökyüzü figürlerini kutsal tarihten ve yorumlarından elde edilen diğerlerine değiştirmeye çalışan Mozaikçiler'e bir miktar atıfta bulunulmalıdır. Muhterem Bede'den başlayarak bu okul zamanımıza kadar geldi, ama neyse ki çabaları boşa çıktı; çünkü

onların güdülerini övülmeye değer olsa da, göksel gruplarla ilgili şemamız çok fazla tarihsel değere sahiptir ve bir kenara bırakılmasını dilememiz için çok yararlı ve ilginç bir popüler eğitim kaynağıdır.

Bu ünlü ikonoklastların arasında, Spaccio della Bestia Trionfante'de eski figürlerin yerine ahlaki erdemleri, Hukuku, Merhameti, Sağduyuyu, Hakikati, Evrensel Yargıyı, Bilgeliği koymaya çalışan 16. yüzyılın talihsiz Giordano Bruno da vardı. vb .; ve 17. yüzyılda sayıları en fazla olan diğerleri, Augsburg'lu Caesius, Jeremias Drexelius, Novidius, Postellus, Bartsch, Schickard, Harsdorffer ve Julius Schiller'di; günümüzde ise Aratos'un nazımcısı olan Muhterem Doktor John Lamb ve Proctor bir şekilde aynı şekilde yazmışlardır. Bayan Frances Rolleston ve Muhterem Doktor Joseph A. Seiss'in son zamanlardaki çabaları özellikle dikkat çekicidir. Proctor, eski çizimleri takip etmesine rağmen takımyıldız başlıklarında başka değişiklikler yaptı; ancak değişiklikleri kabul edilmedi ve Chambers diyor ki, "Kınadığı orijinallerden çok daha barbardı"; gerçekten de sonraki eserlerinde uygulanamaz olduğu için bu çabayı terk etti.

Profesör Holden'ın yıldız figürlerimizin tasvirinin tarihiyle ilgili aşağıdaki sözleri ilginçtir:

Albrecht Durer'in astronomiye katkısı şudur. . . Sanırım tüm biyografilerini yazarlar için bilinmiyor.

Ancak bu ifadeyi daha sonra Thausing'in, bu sanatçının harita çalışmasından bahsedildiği Life of Dürer'e atıfta bulunarak değiştirmiştir:

Hipparchus (bc 127) ve Ptolemy (MS 136) yıldızların konumlarını göksel enlem ve boylamlara göre belirlediler ve durumlarını bir takımyıldız figüründe tanımlayarak yıldızları bu şekilde sabit olarak adlandırdılar. O günün gök kürelerinin tümü ortadan kaybolmuştur ve XIII. yüzyıldan daha eski olmayan, yalnızca birkaç Arap kopyasına sahibiz, bu nedenle orijinal takımyıldız figürlerinin tamamen kaybolduğunu söyleyebiliriz. Kırk sekiz klasik takımyıldızın her birindeki başlıca yıldızların durumları Ptolemy tarafından sözlü olarak anlatılmıştır. La Lande'nin Bibliographie Astronomique'inde, MS 1515'te Albrecht Durer'in, her bir yarım küreden birer tane olmak üzere, Ptolemy yıldızlarının Nürnberg'li bir matematikçi olan Heinfogel tarafından yerleştirildiği, tahtaya oyulmuş iki yıldız haritası yayınladığını görüyoruz. Yıldızların kendileri, Durer tarafından çizilen takımyıldız figürleriyle birbirine bağlandı. Dürer'in bu takımyıldız figürleri, ancak birkaç değişiklik, Bayer tarafından Uranometria'sında (MS 1603) kopyalanmıştır; Atlas Coelestis'te (1729) Flamsteed tarafından; Argelander tarafından Uranometria Nova (1843); ve Heis tarafından Atlas Coelestis Novus'ta (1872) ve böylece klasikleşmişlerdir.

Bu kadar kalıcı olması mukaddes tasarımların, böylesine yetkin bir ustanın elinden bize gelmesi bir tebrik meselesidir.

Buna Ptolemy'nin yıldız kataloğunun 1537'de Köln'de Dürer'in kırk sekiz çizimiyle folyo halinde yayımlandığını eklemek isterim.

O ve Raphael dışında dünyadaki birkaç sanatçının bu en eski, yüce ve ilginç bilimler için her şeyi yapmış olması tuhaf görünüyor; diğerleri, ünlü ya da unutulmuş, konuyu genellikle üzücü bir sonuçla kompozisyonlarına sokar.¹ Tam anlamıyla astronomik olmasa da özellikle saçma olan bir örnek, tekrarlamaya değer. Bayan. Jameson, Sacred and Legendary Art adlı eserinde, eski bir Fransız baskısından şunları anlatır:

St. Heliopolis'teki Denis, bir kulenin veya gözlemevinin zirvesinde oturmuş, teleskopla uzak mesafeden görülen Kurtarıcımızın çarmıha gerilmesini seyrediyor.

Yazarlarımızın çoğu için de aşağı yukarı aynı şey söylenebilir. Pope böylece Homer'in Sirius'a yaptığı imayı yanlış tercüme etti:

manzaraya yükselir
Fırtınalı bir gecenin yoğun kasvetinde;

Henry Kirk White, Time'da

Arktik kulesinde Orion;

Atlas Cadısı'nda Shelley, küçük gezegenler için şöyle yazmıştı:

o gizemli yıldızlar
Dünya ile Mars arasında kendilerini gizleyen;

ve Prens Athanase'de böylece yıldızların görünen hareketini görmezden geldi:

uzak güney dalgaları hareketsizce
Kuşaklı Orion asılı;

Dickens, Zor Zamanlar'da, Stephen Blackpool'un ölümünü tasvir ederken aynısını yaparak, Eski Cehennem Kuyusu'nun dibine saatlerce parlayan bir yıldızla acı çeken rahatlattı. Zavallı adamın kendi sözleriyle:

Sık sık kendime gelip, başım beladayken onu üzerimde parlarken bulduğumda, onun Kurtarıcımız'ın evine giden bir yıldız olduğunu düşündüm.

Bir zamanlar Edinburgh Üniversitesi'nde astronom pozisyonuna talip olan Carlyle, Fransız Devrimi'nde 9 Ağustos 1792 gecesı Paris'teki sahnelerle şöyle değınmişti:

gece ... “güzel ve sakin”; Orion ve Pleiades oldukça sakin bir şekilde parlıyor,

birincisi şafak sökmediyse de; ve yine, daha da kaba bir şekilde:

Tepede, her zaman olduğu gibi, Büyük Ayı Çizmelerin etrafında çok sessiz dönüyor;

Öte yandan, Our Mutual Friend'de Dickens, "bir bebek Bella'yı eve getiren" yolculuğu tanımlarken belki de tüm zamanların en büyük hatasını yaptı. Ben Hur'daki Wallace, şeyh İlderim'in büyük ekibinin ebeveynlerine imkansız yıldız isimleri vermesini sağlar - Sirius, Çölün güzel Al Shira'sı yerine nefret edilen Roma dilinden; ve ondan sonra neredeyse on altı yüzyıla kadar onun ya da aslında hiç kimsenin bilmediğı Mira; beklenmedik Yunan Antares ise muzaffer dörtlüden birine verildi.

Ay ve gezegenlerle ilgili hatalar herkesin bildiğı gibi sık görülür, Venüs ve yeni ay genellikle gün batımında yükselir. Shakespeare, Galileo ve Kepler ile çağdaş olmasına rağmen, buna benzer pek çok şeye sahiptir; yine de ayın hareketini, “sellerin mürebbiyesi”ni gelgitler üzerinde biliyor gibi görünüyor.¹ Hamlet'te bulduğumuz için

nemli yıldız
Neptün'ün imparatorluğunun etkisi üzerinde duran;

ve Kral IV. Henry'de,

denizin ay tarafından yönetilmesi gibi.

Marryat, deniz kaptanı olmasına rağmen, akşamın erken saatlerinde görülen azalan bir hilalden bahsetti; ve H. Rider Haggard'ın King Solomon's Mines'da benzer bir şeyi var - bu arada, bir zamanlar bir mineraloji okulunun kütüphanesi için sipariş edilmiş bir kitap! Charles Wolfe, 16 Ocak 1809'da Corunna savaşından sonra Sir John Moore'un Mezarı'nda,

Mücadele eden ay ışınlarının puslu ışığında,

oysa o gece, ister puslu, ister açık, ay parlamadı; ve Coleridge, Antik Denizcinin Kırığı'nda,

Bir parlak yıldız ile boynuzlu ay
Nether ipucu içinde.

Modern gazetenin astronomisi kötü bir üne sahiptir - bu kadar yaygın bir cehalet gerçeği gülünç değil, içler acısı.

Klasik yazarlar, günümüz yazarlarından çok daha fazla yıldız imalarında bolca yer aldılar; aslında, bizim yüzyılımızdan Quintilian, Institutio Oratoria'sında, şairleri doğru bir şekilde anlamak için astronomi bilgisinin kesinlikle gerekli olduğu konusunda ısrar etti. Ve bu imalar genellikle doğrudur, en azından o gün için.

Aynı şey, 14. yüzyılın yıldız bilimi ile tam bir tanışıklığı eserlerinin her yerinde görülen Dante için de söylenebilir - aslında Paradiso, Ptolemaios sistemi için şiirsel bir çerçeve olarak adlandırılabilir; ve “zamanının astronomisinin şiirsel tarihçisi” Milton hakkında iyi yazılmış, astronomide olgularının doğruluğu, dilinin güzelliği ile onurları oldukça bölüyor; ama Ophiuchus'u "Kuzey Kutbu göğünde" bulduğunda kaydı ve Ptolemy'nin teorilerinin terk edildiğini eserlerinin sonlarına kadar görüyoruz.

Tennyson, yıldızlara ve gezegenlere pek çok güzel göndermede bulunur ve Asaph Hall'un keşfinden önce olan “aysız Mars”ı hariç tutmadıkça, her zaman doğrudur; bizim Longfellow ve Lowell yıldızları iyi biliyorlardı ve bunu eserlerinde çok iyi gösterdiler.

Andromeda! Tatlı kadın! neden bu kadar çekingen yıldızlar arasında geciktirmek: buraya gel! Bu parlak kalabalığa katılın ve hepsinin nereye gittiğini çevik bir şekilde takip edin.

John Keats'in Endymion'u.

Zincirli Kadın Andromeda,

Eratosthenes, Hipparchos ve Ptolemy'nin 'AvdpOpédq'i ve' AvdpOpéda, gökyüzünde, annesinin kendisinden daha üstün güzellikle övünmesinin cezası olarak deniz canavarına maruz kalarak zincirlenmiş Etiyopya kralı ve kraliçesi Cepheus ve Cassiopeia'nın kızını temsil eder. Nereidlerinki. İsa'dan önce 7. yüzyılda yaşamış Sappho'nun ondan bahsetmesi beklenirken, 5. yüzyıldan Euripides ve Sophocles onun bir karakter olduğu dramalar yazmıştır; ama klasik zamanların çok gerilerine gidiyor gibi görünüyor ve muhtemelen ailesi ve Cetus'un kökeni için Fırat'a bakmalıyız. Sayce, çağımızdan iki bin yıldan fazla bir zaman önce, büyük Babil Yaratılış Destanı'nda Bel Marduk ve ejderha Tiamat'ın hikayesiyle bağlantılı olarak ortaya çıktığını iddia ediyor, ki bu şüphesiz Perseus ve Andromeda hikayesinin temelidir.

Bir takımyıldız olarak bu yıldızlar, sıklıkla eklenen Mulier Catenata, Zincirli Kadın ve klasik Latinlerin çoğu ona tanıdık ve büyük bir favori olarak atıfta bulunarak her zaman unvanımızı taşıdı. Caesar Germanicus ona Başak Devota adını verdi; Perseus'un gelini olarak bir skoliast, Persea; Manilius ve yine Germanicus, babasından Cepheis'e sahipti.

Alfonsine Tables ve Almagest'in bazı baskılarında, yıldızının y adından alınan Alamac'tır; ve Mulier qui non vidit maritum olarak tanımlanan Andromada, açıkça Al Bîrunî'den, bu Bayer'in Carens Omnino viro'sunda yeniden ortaya çıktı. Tetrabiblos hakkındaki Arap yorumunun Latince tercümanı Ali Aben Reduan (Haly), Berlin Kodeksi'nde Ansnade et est mulier quae non habet vivum maritum yazan Asnade'ye sahipti; bunlar, Araplar tarafından Andromeda'ya uygulanan Dul olan Alarmalah'tan çeşitli transkripsiyonlarla değiştirildi; ama filolog Buttmann, sözümüzün bir başka hatalı biçimi olan Anroneda'dan söyledi. Hinduların Antamarda'sı, klasik ismin onların varyasyonudur.

Orijinal figür, Dürer'in çizdiği gibi, muhtemelen kayalara bağlı genç ve güzel bir kadındı, dedi Strabon, İncil'deki Joppa lope'de; ve Josephus, kendi zamanında zincirlerinin ve canavar düşmanının kemiklerinin o deniz kıyısında hâlâ görüldüğünü yazmıştı. Ancak "Yunan mitolojisini almayan bu yazar, bu işaretlerin efsanenin gerçeğini değil, antikliğini kanıtladığını gözlemler."

Doğal olarak onun bu noktada evinden çok uzakta olduğunu düşünen diğerleri, lope'u Etiyopya'da buldu ve onu bir zenci yaptı; Ovidius, onu Hindistan'a göndermede Herodot'u takip etmesine rağmen, bunu patriae fusca colore suae'sinde ifade etmiştir. deli,¹ aksine, hikayenin kendi versiyonunda onu nivea cervice olarak tanımladı; ama bu efsanenin Etiyopya'sı muhtemelen güneybatı Arabistan'da Kızıldeniz boyuncaydı.

Arap gökbilimciler bu yıldızları Al Mar'ah al Musalsalah olarak biliyorlardı, klasik tanımlayıcı unvanın karşılığı olan -Chilmead'in Almara Almasulsala- çünkü bu

fikirle aşına olmalarına rağmen Batı mitolojik isimlerinin bilimlerinde yeri yoktu. Ama onlar, Bayer'ın Latinceleştirdiği şekliyle, bir Deniz Danasını veya Mührü, Vitulus marinus catenatus'u, boynunda onu Balıklardan birine birleştiren bir zincirle temsil ediyordu; dini vicdanları onları insan biçimini düşünmekten alıkoyuyor. Bu tür görüntüler •• ur'dn; ve hadisin Peygamber'e atfedilen sözlü ifadelerde şu lanet vardır:

Vay canına, bir canlının suretini çizene; onun tasvir ettiği kimseler, kıyamet günü kabirden kalkacak ve O'ndan canlarını isteyecekler. O zaman, gerçekten, ellerinin işini yaşayamazsa, sonsuz alevlerde tüketilecektir.

Bu hala Müslümanların inancıdır, çünkü William Holman Hunt, o sırada koruması altında olduğu şeyh tarafından Vahşi Doğada Günah Keçisini boyarken bu konuda uyarılmıştır.

Alfonsine Tablolarının İspanyolca baskısında, Andromeda'yı vücudunun etrafında serbest bir zincirle ve iki balık, biri göğsünde, diğeri ayaklarında, Balık ile erken bir bağlantı olduğunu gösteriyor; Thomas de blouis de alexandria tarafından 7 Haziran 1488'de Venedik anno salutifere incarnationis'te basılan Hyginus, en dikkat çekici çizimlerle, uzanmış bileklerinden bağlı olduğu iki ağaç arasında duruyor; Leyden El Yazması'nda1 kısmen deniz kıyısında giyinmiş, iki yanında kayalara zincirlenmiş.

Caesius² Samuel Kitaplarının İncil'deki Abigail'ini temsil ettiğini söyledi; ve 1627'de Julius Schiller, yıldızlarından Sepulchrum Christi'den yapılmış,³"henüz insanoğlunun henüz döşenmediği yeni Kabir."

Yıldız gözlemcilerinin gökyüzündeki dünyevi nesneleri bulmaya yönelik görünüşte evrensel dürtüsü, Andromeda'nın bazı yıldızları için iddia edilen Haç'ta gösterilmiştir; p, y ve 3 direği işaretleme, a ve k. enine. Ancak çok daha dikkat çekici bir grup, muazzam bir Kepçe, y ve p'yi Pegasus Meydanı'na kadar takip ederek kolayca görülebilir, en azından direğin etrafındaki daha iyi bilinen Kepçe çiftini çok geride bırakır.

Andromeda kuzeyde Cassiopeia ve Perseus ile çevrilidir; doğuda Perseus tarafından; güneyde Balık ve Üçgen; ve batısında Lacerta ve Pegasus bulunur.

Milton'ın Paradise Lost'taki, Şeytan'ın dünyamızı incelediği pasaj

doğu noktasından

Terazi'den taşıyan yumuşacık yıldıza

Andromeda Atlantik denizlerinden çok uzakta

Ufkun ötesinde,

birçok kişinin kafasını karıştırmış gibi görünüyor; ancak şair, altın postlu Terazi'den Koç'a kadar altı zodyak işareti aracılığıyla doğu ve batı baş-iblis tarafından sahip olunan kapsamlı görüşü göstermeye çalışıyordu; Andromeda, ikincisinin üzerinde, görünüşe göre onun tarafından batıya doğru taşınıyor ve dolayısıyla İngiltere'den Atlantik üzerinden bir gözlemciye.

Kingsley'nin Andromeda'sı onun yerini çok iyi anlatıyor:

seni ayarladım

Göklerde bir yıldız için yüksek, denizciler için bir işaret ve bir umut,
Uzun beyaz kollarını eterin doruklarında bütün gece yayarak,
Baban ve kahramanın, eşinin yanındayken, annen yanında
Ambrosial bukleleri örerken fildişi sandalyesinde oturuyor;
Bütün gece parlayacaksın;

Kraliyet ailesinin bu üyeleri, Andromeda, Cassiopeia, Cepheus ve Perseus, tamamen veya kısmen Samanyolu'nda birbirine bitişik olarak uzanır.

Sağ kolunu belirleyen yıldızlar, a'dan i'ye ve k'ye uzanan görülebilir; Z zincirin ucuyla sol kolun Lacerta'ya doğru işaretlenmesi; ama ilk günlerde biraz farklı bir konumdaydı ve yakın zamana kadar burada bile kafa karışıklığı vardı; Smyth için şunları yazdı:

Flamsteed'in No. 51 ve 54 Andromedae, y ve v Persei'dir, ancak tam olarak Ptolemy'nin olmasını istediği yere - hanımın ayağına - yerleştirilmiş olsa da: bu nedenle, bu yıldız işaretinde Bayer tarafından 3 Pegasi olarak harflendirilmiştir ve p, Kuzey Balığı'nın lucida'sı olmuştur.

Argelander'ın burada 83 yıldızı ve Heis 138'i var.

La Lande ve Dupuis, Fenike küresinin bu noktada geniş bir Harman tabanına sahip olduğunu ve bu insanların gökyüzünün çok büyük bir bölümünü kaplayan geniş Buğday Tarlasında Cassiopeia'nın yıldızlarından biri olarak Gleaner'lardan biri olduğunu iddia ettiler; Ancak kesin sınırları bizim için bilinmiyor.

a, Çift, büyüklükler, 2.2 ve 11, beyaz ve morumsu.

Alpheratz, Alpheratve Sirrah, Arapların Al Surrat al Faras'tan, Atın Göbeği'ndendir, çünkü bu yıldız daha önce Pegasus ile ilişkilendirilmiştir, buradan Kadının saçına aktarılmıştır; ve biri garip bir şekilde ona Umbilicus Andromedae adını vermiş. Ancak Batlamyus'tan alınan tüm geç Arap astronomisinde, Zincirli Kadının Başı Al Rás al Mar'ah al Musalsalah olarak tanımlandı.

Aratos onu ^ vóg áorpp, yani her iki takımıyıldız için ortak olarak belirledi ve astronomlar tarafından genel olarak kullanılmasa da, Pegasus'ta bu rakamın 3'ü olarak hala korunuyor.

İki yüzyıl önce İngiltere'de Andromeda'nın Başı olarak biliniyordu.

p Cassiopeiae ve y Pegasi ile Üç Kılavuz olarak, ekinoktal rengi, göklerin ana meridyeni; ve y Pegasi ile birlikte Büyük Pegasus Meydanı'nın doğu tarafı.

Hindu ay burcunda bu yıldız, a, p ve y ile Pegasi, —Büyük Kare, — çift nakshatrayı oluşturuyordu, —24. ve 25., —Purva ve Uttara Bhádrapadás, Eski ve Son Güzel veya Uğurlu, Ayak; ayrıca Proshthapadás, Footstool Feet olarak da verilir; Berlin'den Profesör Weber, dört parlak yıldızın temsil edebileceği bir Stand veya Destek olan PraHshthana olduğunu söylüyor.

Belirleyici yıldız olan y Pegasi ile, eski adıyla Lek olan 25. sieu Pi'yi veya Peih'i,

bir Duvar veya Bölme'yi ve Al Farigh al Mu'ah-h-ar'dan, En Arkada Aylaklık eden Manzil Al Fargu'yu oluşturdu; ya da belki daha doğru olarak, Kazwini ona Al Farigh al Thanī, İkinci Musluk dediği için, Su Kavanozu'nun Arka Bacası; Burada ilk Araplar tarafından bir Kuyu-ağız ve eşlikçileri tasavvur edilmiştir.

Bu ay istasyonunun Farsça adı Miyan; Soğdlu, Bar Farshat; Horasmian, Wabir; ve Kıpti, Artulosia, hepsinin bir şekilde benzer anlamları vardır.

Astrolojide, etkisi altında doğan herkes için bir onur ve zenginlik habercisidir. Meridyene gelir - doruğa ulaşır - saat dokuzda¹ 10 Kasım akşamı.

P, 2.3, sarı.

Miraç1521 Alfonsine Tablolarında, şimdiki başlığının yanı sıra ara sıra Mirac, Merach, Mirar, Mirath, Mirax, vb. biçimlerinin türetildiği süper mirat olarak tanımlanmıştır; mirat muhtemelen 1515 Almagest'in süper mizarından, Arap mi'zarından, kuşak veya bel bezinden geliyor. 15. yüzyılın büyük eleştirel bilgini olan Scaliger, bu Mizar'ı bir unvan olarak benimsedi ve Riccioli, kullanımında onu takip ederek yıldızı Z Ursae Majoris ile karıştırdı. Mirae, Chilmead'in 1639 tarihli İncelemesinde¹ Ursae Majoris için kullanılan aynı kelime için ortaya çıkmış olsa da, Smyth'in Mirae'sı kuşkusuz bir yazım hatasıdır.

Hipparchus, Z & vn; ve eşanlamlı olarak, bazıları onu Cingulum olarak adlandırdı; diğerleri, Ventrle, şimdi sol kalçada olmasına rağmen, şekildeki eski konumundan. Daha sonraki Arap astronomisinde Andromeda'nın sağ tarafını işaretledi ve bu nedenle Al Janb al Musalsalah, Zincirli Kadının Yanı olarak biliniyordu, p çok erken çizimlerde iki Balığın kuzeyindeki lucida olarak ortaya çıktı ve 26. manzil Al Ba^n al Hut, Balığın Göbeği veya Al -alb al Hut, Balığın Kalbi; ve buna karşılık gelen sieu Goei veya Kwei, Adım Adım Adam veya Uzun Adımlı Bacaklar, eski zamanlarda Kwet. Bu konumda Al Ris ** á, Bant, İp, Şerit veya İplik, Balıkları birleştiren çizgi üzerindeydi; ama bu unvan artık bir Piscium'a ait.

Brown, u, y ve x Piscium ile birlikte Kıpti ay istasyonu Kuton'da İplik; ve Arit'te Mısır'a özgü bir terim olan Renouf. a ve y arasında, her birinden yaklaşık 15 ° uzaklıkta yer alır; ve astrolojide şanslı bir yıldızdı, evlilikte ün ve iyi şansın habercisiydi.

Y, İkili, —ve belki üçlü, 2.3, 5.5 ve 6.5, turuncu, zümrüt ve mavi.

Bu, Alfonsine Tablolarında ve 1515 Almagest'teki Alamac'tır; Riccioli'nin Alamak; Flamsteed'in Alamech'i; şimdi Almach, Almak, Almaack ve Almaac veya Almaak; Hepsi, Arabistan'da porsuk benzeri küçük yırtıcı bir hayvan olan ve orada halk arasında Al Barid olarak bilinen Al 'Anák al' Ar'dan. Scaliger'in, Al Mauk, Buskin'den geldiği varsayımı, Andromeda'nın sol ayağını işaretleyen bir yıldız için yeterli olsa da kabul edilmez; Bir buçuk asır önce Uluğ Bey ve Al Tizini için¹ ve

önündeki Arap küreleri, hayvanın adını tam olarak verdi. Ancak burada böyle bir adlandırmanın uygunluğu Andromeda ile bağlantılı olarak açık değildir ve bunun çok erken Arap astronomisine ait olduğunu gösterir.

Bayer bunun hakkında, perperam Alhames, yukarıdakilerin bazılarının hatalı bir şekli olduğunu söyledi. Riccioli² bu ismi de zikretmiştir, ama sadece onu reddetmek için.

Muhammed el Ahsasi³ al Muwakkit, y'yi Al H * ámis al Na'amat olarak atadı, editörü bu Quinta Struthionum'u, Devekuşlarından 5.si tercüme ediyor; ama bu kuşların bu takımyıldızla ilişkisini başka bir yerde görmedim.

Hyde, y için başka bir Arap işareti olan Al Rijl al Musalsalah, Kadın Ayağı verir.

Çin astronomisinde bu yıldız, Andromeda ve Triangulum'daki diğerleriyle birlikte, Cennetin Büyük Generali Tien Ta Tseang'dı. Astrolojik olarak onurlu ve seçkindi.

İkililiği Göttingen'den Johann Tobias Mayer tarafından 1778'de keşfedildi; ve Wilhelm Struve,⁴ Ekim 1842'de, yoldaşının yakından çift olduğunu, 100 °'lik bir konum açısında 1'den az ve muhtemelen ikili olduğunu buldu. İki daha büyük bileşen, 63 ° .3'lük bir konum açısıyla 10" .4 aralıktadır. Renklerindeki kontrast olağanüstü derecede iyi. Sir William Herschel 1804'te bunun hakkında şunları yazmıştı:

Bu çiftte Yıldız, Gökyüzündeki en güzel Cisimlerden biridir. İki Yıldızın rengindeki çarpıcı fark, eşit olmayan boyutlarının kontrastının biraz katkıda bulunduğu bir Güneş ve Gezegeni fikrini akla getirir; ama Webb onları durağan sanıyordu.

Kırk çap gücünde %2 inçlik bir camla kolayca çözülür ve çift karakterinin daha erken keşfedilmemiş olması tuhaf görünür.

1872 ve 1885'te o ayın 27'sinde ve 1892'de 23'ünde harika bir şekilde görüntülenen ve Secchi ve diğerleri tarafından 1826'da Biela tarafından keşfedilen ünlü kuyruklu yıldızla özdeşleştirilen Kasım ayının Bielid göktaşları olan II. Andromedes'i onun çevresinden yayarlar. 1832'de dönüşünde Fransa'da neredeyse bir panik yarattı. Jüpiter'den kaynaklanan büyük sarsıntılara maruz kalmasına ve 7 Aralık 1798'de ve 1838'de fark edilmiş olmasına rağmen, akıntı yaklaşık yirmi yılda üç devri tamamlar. yavaşlık, —saniyede yaklaşık on mil, — küçük kırmızımsı-sarı kıvılcımlar bırakıyor. Y'nin kuzeydoğusunda yer alan radyan, çapı 7 ila 10 derece arasında olmasıyla dikkat çekicidir.

S, Double, 3 ve 12.5, turuncu ve esmer.

Burritt, belki de 4 ve küçük bir bitişik yıldız ile bir üçgen oluşturmaktan dolayı, mektuba Delta başlığını ekledi.

21 Temmuz'daki Andromedes I'nin parlak noktasını işaret ediyor.

Bileşenler 299 ° .3 konum açısında ayrıdır.

0,p ve o ile 4.7 büyüklüğünde bir yıldız, Çin Tien Ke idi,¹ cennet ahır.

£, 4,9,

Adhil, ilk olarak 1515'in Almagest'inde ve yine 1521'de Alfonsine Tablolarında, Batlamyus'un aúppa'sının Arapça karşılığı olan Al Dhail, the Train of a Garment; ama Baily, ünvanın, bayan elbisesinin o kısmına daha yakın olan, biraz daha soluk olan A'ya daha uygun olduğunu düşündü; ve Bayer, zamanının Os Protestantium'u olmasına rağmen, bir şekilde bir astrolog olduğu için, çevresindeki yıldızlarla birlikte Venüs'ün doğasına sahip olduğunu iddia ederek, yanlışıyla onu 6. büyüklük b'ye verdi.

9, Binary, 4.9 ve 6.5, sarı ve yeşil ve x, 5,

Çin astronomisinde, Kampın Güney Kapısı Keun Nan Mun; aúppa yıldızının yanında trende yatıyorlar. Y'nin bileşenleri 1879'da Burnham tarafından 0" 3 aralıklı, 272 ° .4'lük bir konum açısında gözlemlendi.

NGC¹ 224 veya 31 M.,²

Yıldız v'nin hemen kuzeybatısındaki Bulutsuların Kraliçesi olan Büyük Nebula'nın, M.Ö. 905; Al Sufi tarafından 986'dan önce Küçük Bulut olarak tanımlandı; ve 1500 yıllık bir Hollanda yıldız haritasında ortaya çıktı. Ama bunun dışında, De Mundo Joviali'nin ender eserinde bize onu ilk olarak onunla incelediğini söyleyen Simon Marius'un (Mayer of Gunzenhausen) zamanına kadar hiçbir kayıt yok gibi görünüyor. 15 Aralık 1612'de bir teleskop. Ancak, Jüpiter'in dört uydusunu sahtekarlıkla yaptığı bildirildiği için, bunu yeni bir keşif olarak iddia etmedi.³ onlara şimdiki ama nadiren kullanılan isimleri Io, Europa, Ganymede ve Kal-listo'yu verdiğinde, gezegenden uzaklıklarına göre şu anda I, II, III ve IIII olarak bilinirler. Bununla birlikte, Hailey, 1661'de bunu, şüphe yok ki, onu cingulo Andromedae'deki nebula olarak tekrar gündeme getiren Bullialdus (İsmail Bouillaud) lehine iddia etti. uzman gökbilimciler.

Hevelius onu Prodromus'unda katalogladı ve Flamsteed onu Historia'sına nebula supra cingulum ve nebula cinguli olarak ekledi; ancak Hipparchos, Ptolemy, Ulug Beg, Tycho Brahe ve Bayer, bazılarının onun ışığında bir artış veya değişkenlik çıkardığı sonucuna varmamıştı; ancak buna dair olumlu bir kanıt yoktur ve olası görünmemektedir.

Marius, borunun içinden görülen bir mum alevinin seyreltilmiş ışığına benzediğini söyledi.⁴ erken dönem astronomlarımızdan bazıları bunu farklı şekilde tarif ederken; uyumsuzluklar muhtemelen kullanılan farklı araçlardan kaynaklanmaktadır. Astro-fotoğrafçılık onun geniş bir Satürniform vücut, büyük, nispeten yoğun bir çekirdek olduğunu, bize göründükleri gibi elips şeklinde bir dizi halka ile çevrili olduğunu kanıtlamış olsa da, gerçek karakteri henüz belirlenmemiş görünüyor. bizim

görüşümüze sunuldukları açısı”; “Kısmen katı formda yoğunlaşan bulutsu madde kütleleri” — oluşum halindeki yeni ve muazzam bir güneş sistemi.

Uzunluğu veya çapı 3° , yaklaşık olarak dünyadan güneşe olan mesafenin otuz bin katından fazla olduğu tahmin edilmektedir.

Düşük güç kullanılırsa aynı alanda bir bulutsu olarak görülebilen eşlikçisi, 1749'da Le Gentil tarafından keşfedilen yıldız kümesi NGC 221, 32 M.'dir. Şekli neredeyse daireseldir ve görünüşe göre Büyük Bulutsusu'nun % boyutundadır. Sir William Huggins ve diğerleri, ikincisinin yakınındaki küçük bulutsuların oluşum sürecindeki gezegenler olabileceğini öne sürdüler.

Bu kadar ilgi uyandıran 1885 novası S Andromedae, ilk olarak Ağustos ayının ortalarında, çekirdeğin 16 "ark güneydoğusunda ve kısa bir süre için 6. ila 7. büyüklükte görüldü; ancak Kısa süre sonra sıradan gözlüklerle kayboldu ve Hall onu en son 1 Şubat 1886'da 16. kadirten itibaren Washington'da 26 inçlik refraktörle gördü.

Rüyalarda askıya alınmış gibi geldi bana
Gökyüzünde altın tüylü bir kartal,
Kanatları sonuna kadar açık ve eğilmeye niyetli,
Ve bu, bana öyle geliyordu ki, neredeydi
Ganymede tarafından onun kith ve akrabası terk etti,
Yüksek konseye ne zaman geldiyse kendinden geçmişti.
Longfellow'un Dante'nin Purgatorio'sunun çevirisi.

Annous

Samanyolu'nda, Altair yıldızının hemen güneyinde yer alır; n ve c'deki şeklin başı, ana hatların geri kalanı 6, i, k, X, v ve 3 ile işaretlenmiştir, hepsi şimdi Aquila'dadır. Flamsteed, kataloğundan c ve v'yi çıkardı, ancak i'yi ekledi.

Takımyıldızın, 132 yılında, imparator Hadrian tarafından, gençlerin boğularak kendini feda etmesinden sonra ruhunun onun lucida'sında parladığını gösterdiği genç Bithynialı gözdesi onuruna, gökyüzüne tanıtıldığı söylenir. Nil, efendisinin ömrünün bu şekilde uzayabileceğine olan inancından kaynaklanmaktadır. Bunun nedeni, Beza'daki kahin, yalnızca imparatorun en sevdiği nesnenin ölümüyle imparator için büyük bir tehlikenin önlenebileceğini iddia etmişti. Ancak yeni yıldız işareti, erken dönem gökbilimciler arasında çok az biliniyordu; ve Ptolemy buna atıfta bulursa da, bunu yarım düzine Aquila εO röv ó ávrívoog'un ápópOÓTor'unu çağırarak yaptı.

Onun zamanından sonra, Mercator onu altı bileşenli 1551 gök küresi üzerine koyana kadar farkedilmeden görünüyor; Bayer, yıldızlarının belirgin bir listesi

olmamasına rağmen, Aquila ile onu gösterirken onu takip ediyor. Tycho da bunu kullandı; ancak ilk olarak Kepler'in 1606 tarihli *Stella Nova*'sında ve Rudolphine Tablolarında bir plaka üzerinde basılmış olarak ortaya çıktı. Longomontanus (Danimarkalı Christian Long-berg) bunu 1640 tarihli *Astronomica Danica*'sında vardı; Hevelius onu *Prodromus*'a dahil etti, ancak eski Yay olan bir Yay ve Ok ekledi; Flamsteed, *Historia Coelestis*'te Aquila Antinous, Aquila vel Antinous ve Aquila cum Antinoo olarak bahsetti; ve Macar Cizvit Abbé Maximilian Hell'in 1769 ve 1770 tarihli *Ephemerides Astronomicae*'sinde sürekli kullanımdaydı. Bode ayrıca onu belirgin bir şekilde katalogladı ve resimledi; ancak Argelander, adını Aquila'nın bir parçası olarak göstermesine rağmen, 1843 tarihli *Uranometria Nova*'sından çıkardı. Yıldızları ikinci takımyıldızın yıldızlarına dahil edildiğinden, artık pek tanınmamaktadır.

Bayer, Antinous yerine Ganymede'yi kullandı ve diğerleri her iki adı da gelişigüzel bir şekilde kullandı; Tennyson gençliği şöyle tanımlıyor:

Kızarmış Ganymede, pembe uyluğu
Kartal'ın aşağısında yarısı gömülü.

Bu aynı isim zaman zaman Kova için de geçmektedir, ancak La Lande tarafından Antinous'umuz için diğer birçok unvanla birlikte verilmiştir; bunlar arasında Puer Adrianaeus, Bithynicus, Phrygius ve Troicus; Novus Aegypti Deus; Puer Aquilae; Pincerna ve Pocillator, Kupa Taşıyıcı.

Caesius onda Şunamlı Oğlu'nun peygamber Elişa tarafından diriltildiğini gördü; ve La Lande, bazılarının onu, Ulixes tarafından öldürülen Penelope'nin taliplerinden biri olan cesur Ithacan ile özdeşleştirdiğini söyledi.

Arap kürelerinden ikisi, Antinous'un ayırt edici eşkenar dörtgenini Al Hhalimain, İki Deve Kuşu olarak işaretleyen 3, 6, k ve X Aquilae yıldızlarını taşır; ancak İdeler bu unvanı i ve X'e verdi; 3, n ve 6'yı Al Mizán, Scalebeam olarak veriyor. Simone Assemani onların Alkhalimain olduklarını, daha doğrusu Al talilain, the Two Friends veya Al ^ alimatain, the Two Papillae olduğunu söyledi; ancak yıldız isimleriyle ilgili iddiaları genellikle İdeler tarafından "eleştiri olmaksızın bir araya getirilmiş karışık bir karışıklık" olarak eleştiriliyor.

Bu kürelerden sık sık Arabistan astronomisinin karakterinin ve ilerlemesinin göstergesi olarak bahsedilir, onlar hakkında kısa bir konuşma yapmama izin verebilirim.

1225 yılından biri, şimdi Kardinal Borgia tarafından Villettri'de kurulan müzede duruyor; 1289'dan bir diğeri, Dresden'deki Matematik Salonunda; Bay. AV Newton, şimdi Paris Bibliotheque Nationale'de bulunan Arap-Kufi karakterlerle yazılmış bir harf için n. yüzyılın erken tarihini iddia ediyor, Signor F. Meucci'nin Floransa'da yaptığı gibi; Arap döneminden bronzdan bir diğeri, gümüş harflerle yazılmış, ancak figürü olmayan yıldızlar, Londra Kraliyet Astronomi Derneği'nin odalarında; ve 13. yüzyılda İtalya İmparatoru II. Frederick'in altından birine sahip olduğu söylenir,

yıldızlar kakma incilerle gösterilir. Tüm bunların nispeten küçük boyutlarda olduğu, çapı beş ila sekiz inç arasında olduğu görülüyor; bu, şu anda Prag'daki kalede bulunan altı metrelik Tycho Brahe küresiyle büyük bir tezat oluşturuyor. Mercator'unkiler yaklaşık on altı inçti.

Ancak gök küreleri bunlardan çok önce biliniyordu. Tek tek yıldızları göstermese de, ilk takımyıldızların konumu konusunda çok doğru kabul edilen bir tanesi, Atlas heykelinin üzerinde yer alan Farnese eski eserler koleksiyonundadır. Eudoxos'un küresinin bir kopyası olduğu varsayılan bu küre ve belki de Ptolemy'den önce gelen, biraz tahrif edilmiş olsa da, bize zamanının kırktan fazla gökyüzü figürünü korumuştur; Ptolemy'nin kendisi tarafından inşa edildiği söylenen pirinçten bir diğeri -kuşkusuz uydurma bir ifadedir- 1043'te modern Kahire olan Kahira'daki eski bir halk kütüphanesinde bulunmuştur. Ptolemy, 1813-16'da Paris'te Fransızca bir çeviriyle yayınlanan Syntaxis'in Halma baskısında resmedilen Hipparchus'un küresini tanımladı; Eudoxos'un MÖ 366'yı inşa ettiği söylenir.

Efsanevi olan Atlas'a olduğu gibi, göksel kürelerin gerçek icadı Thales'e atfedilmiştir; ancak Flammarion, bize Chiron'un küresini - “bilinen en eski küre, MÖ 1300'de Truva Savaşı döneminde inşa edilmiş” - ciddi bir şekilde anlattığında, neredeyse bu sonuncuya rakip oluyor; ve Sir Isaac Newton, Diogenes Laertius'un yanlış bir çevirisinden yola çıkarak, Argo'nun mürettebatından biri olan Musaeus'un, gemiyi ve hikayeden türetilen diğer birçok Yunan takımyıldızını yerleştirdiği bir gök küresi yapan ilk kişi olduğunu iddia etti. ve Argonotların karakterleri.

Antlia Pneumatica, Hava Pompası

La Caille'in Machine Pneumatique'idir, ilk başta Machina Pneumatica olarak Latinize edilmiştir (Burritt'te bulunur ve İtalyanca adıdır); ama gökbilimciler bunu basit Antlia olarak biliyorlar. Almanya'da bu Luft Pumpe'dir.

Takımyıldızı, Samanyolu'nun kolları boyunca Argo'nun Vela'sı üzerinde sınır oluşturan Krater ve Suyılanı'nın hemen güneyinde yer alır ve 6 Nisan'da doruğa ulaşır; Gould ona seksen beş çıplak gözle yıldız atadı.

A'nın, kırmızı lucida'nın bir değişken olabileceğini düşünüyor, çünkü gözlemcileri bunu 4. kadirde 5. kadire kadar çeşitli şekillerde not etmişti ve Argelander bunların her ikisine de girdi.

La Caille'nin p'si Hydra'nın mevcut sınırları içindedir.

Her ne kadar göze çarpmayan ve adlandırılmış bir yıldızla sahip olmayan Antlia, belirtilen değişkeni içermesi nedeniyle astronomların özel ilgisini çekiyor.¹ S, 1888'de Paul of Washington tarafından keşfedildi ve Sawyer tarafından doğrulandı. Chandler, maksimumunu 6.7 ve minimumunu 7.3 olarak verir; süre 7 saat, 46 dakika, 48 saniyedir - U Pegasi'nin 5 ^ saatlik bir süre ile yerini almasına kadar bilinen en kısa süre.

Ve güney göklerinde parlayan tüm yıldızlar
Vahşi gözlerden başkası hayran olmamıştı.

John Dry den'in Doktor Charleton'a Ode'si.

Apus, Cennet Kuşu,

veya Apous, Caesius'un Yunancadan yazdığı gibi, Güney Üçgeni'nin hemen altında, direğe yaklaşık 13 ° 'de uzanır. Fransız Oiseau de Paradis'tir; Alman Paradies Vogel; ve İtalyan Uccello Paradiso.

Kuş orijinali yalnızca Papuan Adaları'nda bulunur ve başlık, antik Yunan kırlangıcı için nGvq, Ayaksız, ancak Keats'in "bacaksız cennet kuşları"na tanık olduğu gibi, bu şekilde efsanevi olan bu kuşa iyi uyarlanmıştır. Aziz Mark arifesinde.

Bayer, tuhaf bir şekilde, tipik kuşun gösterildiği yeni güney figürlerinin planisferinde Apis Indica'yı, aynı zamanda metnin ilgili sayfasında olduğu gibi; ancak Apus veya Avis adına ilişkin evrensel rıza ve Bayer'in eserinin 1720'de yayınlanan kısaltılmış Almanca baskısında Apus Indica ve Indianischer Vogel olarak görünmesi, başka ve doğru bir Apis'e sahip olması gerçeğiyle birlikte, orijinalde yazım ve gravür hatası; ama şimdiye kadar bunun ima edildiğini görmedim. Çizim her zaman, Caesius'un Paradisaeus Ales'inde benimsediği başlığımızın tipik kuşu olmuştur; ama bazen Hint Kuşu Avis Indica'dır.

Gore'un Flammarion'un Astronomie Populaire kitabının İngilizce baskısındaki planisfer, muhtemelen erken dönem kuşbilimi listelerinden veya sözlüklerden alınmış olan Kırlangıç Evi takımyıldızına sahiptir; çünkü Andrews-Freund'umuz Apus'u Kara Martin olarak çevirir, Linnaeus'un Hirundo apus'unun İngilizce eşanlamlısı - William Yarrell'in Cypselus apus'u, - ancak bir kırlangıç değil, Eski Dünya'nın iyi bilinen bir hızlısı, mükemmel biçimli, bacakları ve ayakları küçük olmasına rağmen yaşam tarzına yeterince uygun; ve yıldız kuş Willis'in Thebet Ben Khorat Bilgini'nde şöyle görünür:

Küçük şirketi ile Hirundo;
Ve beyaz kaşlı Vesta yolunda ışık saçıyor
Yalnız ve gezegen sakinliği;

bu açıklayıcı notla:

Kırlangıç Arabistan'a Balıkların helyumsal yükselişi sırasında geldiği için, Piscis Australis'in yerine bir Arap takımyıldızı yerleştirildi.

Bu iki durum dışında bu hirundine yıldız unvanlarıyla tanışmadım ve ikisini de yanlış düşünüyorum. Bay. Willis'in fikri zodyak çiftinin X ^ Aidóviag'ından gelmiş olabilir, ancak o rakamı Arabistan'a atfetmekte ve onu Güney Balığı'nın bir ikamesi olarak

düşünmekte ve daha yaşlı Balık ile karıştırmakta hata yapmaktadır.
Ama bütün bu şiir, yıldız imalarıyla güzeldir. İşte başka bir bit:

Pleiad nereye gitti?

Kayıp yıldızlar nerede ışık ve yuva buldu?

Stella Mira'ya gidip gelmesini kim teklif ediyor?

Kutup yıldızı neden yalnız oturuyor?

Ve neden, şeritli kız kardeşler gibi, havada parlak birliklerle takımyıldızlar adil gidiyor?

Apus benzer şekilde Çin'de Meraklı Serçe E Cho olarak görünür; ve Küçük Harika Kuş olarak. Schiller, İncil'deki Havva'sına Chamaeleon ve Southern Fly ile birlikte dahil etti. Gould, lucida, y, 3.9 olan Apus'ta altmış yedi çıplak göz yıldızı detaylandırıyor. Temmuz ayının ortalarında doruğa ulaşır, ancak elbette kuzey enlemlerinden görünmez.

Bu, Bayer'in adının genel olarak ilişkilendirildiği on iki yeni güney takımyıldızından biridir, ancak o yalnızca onları benimsemiştir ve Gould'un dediğine göre, onları Jacob'ın veya Arnold'un, Florent van Langren'in kürelerinden birinden almıştır; ancak Bayer, oluşumlarını, 16. yüzyılın başlarındaki denizciler olan "Americus Vesputius, Andreas Corsalius, Petrus Medinensis ve Petrus Theodorus"a atfetti ve yayınlarının kredisinin çoğunu sonuncuya verdi; ve Smyth, icatlarını "Peter Theodore"a, yayımlanışlarını ise 1516'da başka bir denizci olan Andrea Corsali'ye atfettiler. Chilmead'in Treatise'inde onlar süresiz olarak "Portekizlilere, Hollandalılara ve İngiliz denizcilerine" atfedilir.

Chilmead'in çağdaşı, Amsterdam'ın ünlü küre yapımcısı Willem Jansson Blaeu, tanıtımlarını Sumatra adasından gözlemleyen Friedrich Houtmann'a borçluydu; İkincisi, Semler, fikirlerini Çinlilerden aldığını iddia etti. İdeler bunu reddetmesine rağmen, ikinci ulusun Phoenix, Indus ve Apus'u Ateş Kuşu, Farsça ve Küçük Harika Kuş olarak bildiğini, Batı kitaplarının neredeyse tam çevirilerini kabul ettiğini kabul etti; ve onlar hakkındaki açıklamasını, kökenlerinin "nüfuz edilmesi pek mümkün olmayan bir karanlıkta yer aldığı" görüşüyle özetledi.

Güneş, Kova'nın öfkesinin altında kilitlenir,

Ve şimdi geceler günün yarısına yaklaşıyor,

Kırağı kırağı ne zaman yere kopyalanır

Ablasının dış görünüşü bembeyaz, Ama kaleminin öfkesi çok az sürer.

Longfellow'un Dante'nin Cehennemi çevirisi.

Kova, Su Adamı,

Akvaryumİtalya'da, Fransa'da le Verseau, Almanya'da der Waseermann, evrensel olarak bu veya buna benzer unvanlara sahiptir; İdeler, yağmur mevsiminde güneşin içinden geçmesini gerekçe olarak gösteriyor. Bununla bağlantılı olarak, diğer benzer yıldız formlarının yakınlığı kayda değerdir: Oğlak, Cetus, Delphinus, Eridanus, Hydra, Balık ve Piscis Australis, erken göklerdeki tüm sulu şekiller, Argo ve Krater ile bu mahallededir. ; Aratos'un dediği yıldızlardan bazılarına “Su deniyor”; gerçekten de Fırat astronomisinde gökyüzünün bu bölgesi Deniz'di ve Kova'nın kontrolü altında olduğu düşünülüyordu.

Takımyıldızı çok eski zamanlardan beri, çok erken dönem Babil taşlarında bile, bir erkek ya da çocuk, sol elinde uygun bir havluyla bir kova ya da semaverden su dökülen bir adam ya da oğlan olarak tasvir edilmiştir, insan figürü bazen ihmal edilmektedir; ikincisini bilen ama göstermeye cesaret edemeyen Araplar, iki fiçı taşıyan bir katır resmetmişler; ve yine sadece bir su kovası. Bu sonuncusu Uluğ Bey'in fikriydi, orijinal sözü Romalı Kuyu Kovası Hyde Situla tarafından verildi; ama Al Biruni, astrolojik haritalarında, 4. yüzyılımızın şairi Ausonius'tan almış olabileceği Amphora, İki Saplı Winejar olarak vardı. MÖ 52'de Sezar'ın Galya'daki düşmanı Vercingetorix'in bile benzer bir figürü, Diota, İki Kulaklı Kavanoz başlığıyla kendi eyaletlerine koyduğu söylenir.

Bir Roma zodyakında, Gamelion - Ocak-Şubat - ayında güneşin burçta olduğu Yunan Herë olan Juno'nun sembolü olan bir Tavus Kuşu idi; ve zaman zaman o tanrıça için kutsal olan başka bir kuş olan bir Kaz olarak gösterilmiştir.

16. ve 17. yüzyılların Yeni Ahit Hristiyanları onu Vaftizci Yahya'ya ve Havari Yahuda'ya yeterince benzettiler, ancak bazıları Ürdün sularında Naaman'a ve hatta sudan çıkarılan Musa'ya geri döndü.

Adlandırması kapsamlı ancak tutarlı olmuştur. Yunan edebiyatında bu, Catullus tarafından Hydrochous ve Germanicus tarafından Hydrochoos olarak çevrilen 'ubpO / oOq, epik' xFpO / O ^ Úp veya Water-pourer idi; İkincisi, Yunan Tufanı'nın Deucalion'unu kişileştirdiğini söyleyerek Aquitenens ve Fundens latices olarak da adlandırılmasına rağmen, Ausonius'un Urnam qui tenet'i vardı; Manilius, Aequoreus Juvenis veya basitçe Juvenis ve Tros'un oğlu ve Jove'nin kupa taşıyıcısı olan güzel Frig çocuğu Ganymedes, Statius'un Thebais'inde şöyle yazdığı:

Sonra Jove'un yükselen kartal ayıları kovalamacadan,
Altın kanatlarda, Frigyalılar yıldızlara.

Bu başlık ayrıca Cicero, Hyginus ve Vergil ile birlikte ortaya çıktı; ve Ovid'le birlikte Fasti'de doğduğu yer olan Ganymede Juvenis, Puer Idaeus ve Iliacus ve Juvenis gerens aquam olarak; daha geniş anlamda ise, yeryüzüne su döken yaratıcı Jove'u temsil ettiği söylenir.

Biz de onu Ceos sakinlerine yağmur getiren İlyasları Aristaeus ve çiy tarafından beslenmiş ağustosböceğinden yumurtaları yağmurdan çatlamış olan Cecrops olarak görüyoruz; 2. yüzyılımızın tarihçisi Appian, 1515 Almagest'te Idrudurus ve Hauritor aquae olarak yeniden ortaya çıkan Hydridurus adını verdi. Büyük Grek lirik şairi Pindar, bunun yeryüzünün hayat veren suları olan Nil'in pınarlarının dehasını sembolize ettiğini iddia etti. Horace, modern başlığı Tyrannus aquae'ye ekleyerek, 1700-1748'de James Thomson'ın Mevsimlerin Kışı'nda takip ettiği “tersine çevrilmiş yılı hüznlendiriyor” olarak yazdı:

şiddetli Kova lekeleri ters yıl;

ve buna frigidus adını veren Vergil de benzer şekilde güneşle çakıştığında yılı nemle kapattığını söyledi:

Extremoque inrorat Aquarius anno.

Babil'de, Ocak-Şubat ayları olan Şabatu, Yağmurun Laneti; ve Yaratılış Destanı'nın n'inci kitabında Tufan'ın bir açıklaması vardır, buna n'inci takımyıldıza karşılık gelir; diğer kitaplarının her biri, diğer burçlarla sayısal olarak örtüşüyor. Bu ülkede Urn'un Gu, taşan bir Su kavanozu, Akadca Ku-ur-ku, Akan Suların Oturağı olarak bilindiği anlaşıyor; ve aynı zamanda Fırtına Tanrısı Rammán ya da Rammánu'ydu, daha önceki İmma, bir vazodan su dökerken gösteriliyordu, ancak tanrı sıklıkla ihmal ediliyordu. Bazıları, Kanalların Efendisi'nin, 15.000 yıl önce (!), Güneş içine girdiğinde ve Nil seli en yüksekteyken Akadca Kova için verilen kelimenin anlamı olduğunu iddia ediyor. Ve bu ifade astronominin başlangıçlarını genel olarak varsayıldığından veya şimdi kabul edileceğinden çok daha geriye taşırken, yine de uzun yıllardır Mısır ve Fırat tarihinin sürekli olarak şimdiye kadarki karanlık geçmişe uzandığını gördük; ve eğer bu ülkelerden herhangi birini kaynak olarak kabul edersek ve mevsimleri ve tarımsal faaliyetleri onlara isim olarak verirsek, bu teori zodyak figürlerinin kökenine dair çok tartışılan soruyu kolayca çözecektir.

Aben Ezra, muauarından ya da Mw Water'dan Mısırlıların Monius'u olarak adlandırdı; Kircher bunun onların v uQépiav, Brachium beneficum, The Place of Good Fortune olduğunu söyledi; Ancak Brown, a, y, Z ve n'yi bir Kıpti ay istasyonu olarak yıldızlarıyla sınırlar; ve Servislerimiz, "eski Mısırlılar, Nil'i doldurmak için büyük vazosunu nehre batırırken, Kova'nın ayarının Nil'in yükselmesine neden olduğunu hayal ettiler" diye yazıyor.

Araplarda bu, Kuyu Kovası Al Dalw'dı; ve Kazwini'nin Su döken Al Sákib al Má'; Bunlardan ilki Bayer'in Edeleu'su ve Chilmead'in Eldelis'i geldi. Persler onu Dol veya Dul olarak biliyorlardı; İbraniler, Dell olarak (Riccioli'nin Delle'i); Daulo olarak, Latin Dolium gibi Suriyeliler; ve Türkler, Kugha olarak - hepsi bir Su kovası anlamına gelir. Farsça Bundehesh'te

Vahik.

Çin'de Oğlak, Balık ve Yay burcunun bir kısmı ile birlikte erken Yılan veya Kaplumbağa Tien Yuen'i oluşturdu; ve daha sonra, Dupuis'in Hiven Mao olarak verdiği Han hanedanlığından Hiaen Ying, Karanlık Savaşçı ve Kahraman veya Karanlıkta Gelişen Olan, Hiuen Wu veya Hinen Heaou olarak biliniyordu. Saltanatı büyük bir tufan olan imparator Tchoun Hin'in bir simgesiydi; ama Cizvitler içeri girdikten sonra Paon Ping, yani Değerli Vazo oldu. Sieu'nun üçünü içeriyordu ve Uzak Doğu'da "su"nun ideografı olan ve Orta Asya, Cochin China ve Japonya'nın almanaklarında hâlâ öyle kalan Sıçan olarak zodyak işaretleri listesinin başındaydı.

Kova'nın bazı küçük yıldızları -i, A, a ve ^, - Oğlak ve Balık'ın diğerleriyle birlikte, Yıgın Duvarları Olan Kamp Luy Peih Chin yıldız işaretini oluşturdu.

Çin'de olduğu gibi Ganj'da da burçlar çemberi başladı; ve Al Bîrumî, bir zamanlar Hindistan'da bunun Khumba veya Kumbaba olduğunu ve bu ismin Elam tanrısı, Kt'm / h] veya Hesychios'un Fırtına Tanrısı olduğunu söyledi. Bu da onun Tamil unvanıydı; La Lande Gonmbum'u yazıyor. Yunan astronomisinin etkisi altında olan Varaha Mihira, onu Hridroga ve Udruvaga olarak adlandırdı ve burada 'MpO / ó> Oc.

Magi ve Druidlerle birlikte tüm astronomi bilimini temsil ediyordu.

Anglo-Saksonlar ona Waeter-gyt, yani Su döken derlerdi; onlardan kısa bir süre sonra, 1398'de İngilizce tercüman John of Trevisa, klasik biçimi ilginç bir şekilde hatırladı:

Sygne Aquarius, tanrıların uşaklarıdır ve onlara bir su kabıdır.

Hemen ardından gelen İngilizce kitaplarda Aquary, Aquarye ve daha sonraları tuhaf bir başlık olan Skinker vardı. Birden fazla yorumcunun kafasını karıştıran bu sonuncusu, 1703'ün nadir kitabı Meteorologiae'da Mr. Horoz, Philomathemat.:

Skinker'deki Jüpiter, Aslan'daki Satürn'ün karşısına güçlü Güneybatı rüzgarları çıkardı.

Ancak pasaj, şimdiye kadar ertelenmemesi gereken kendi açıklamasını sunar; çünkü biz burcumuzun Aslan'ın zıttı olduğunu biliyoruz, sözlükler ise bize bu arkaik ya da taşralı sözcüğün, Kova ve Ganymede'nin astronominin tüm çağlarında bilhassa olduğu gibi, bir Tapster ya da likörden dökülen anlamına geldiğini söyler.

İlk yazarlar, on iki zodyak takımyıldızını İsrail'in on iki kabilesine atfetmelerinde farklılık gösterebilirler de, bunu "su gibi kararsız" olan Reuben'e atfetme konusunda genel olarak hemfikirler. Ancak tüm bu Yahudi sancak hikayesinin temelleri, Yakup'un Mısır'daki oğullarına ölüm döşeginde yaptığı konuşma ve Musa'nın Nebo Dağı'nda ölmekte olan şarkısı, kabile sembollerinden herhangi birinin uygun şekilde atanmasıyla ilgili çok fazla pozitifliği haklı çıkarmak için yeterince açık değildir. eğer gerçekten İsrailoğullarında hiç varsa. Konuyla ilgili elimizdeki çok az şey Josephus ve Chaldee Paraphrase'den.

Dante, Il Purgatorio'nun 19. kantosunda şunu yazdı:

geomancers onların Fortuna Major
Şafaktan önce Doğu'da görün
Uzun süre loş olmayan bir yoldan yükselin;

Longfellow'un pasajla ilgili notlarında açıkladığı:

Geomancy, yerdeki noktalar veya belirli şekillerde düzenlenmiş ve kendine özgü adları olan çakıl taşları ile kehanettir. Bunların arasında Fortuna Major adı verilen ve bu şekilde çizilen * * figürü de hayal gücü çabasıyla Kova'daki son yıldızların bir kısmından ve Balık'taki ilk yıldızların bir kısmından da oluşturulabilir.

Astrolojide Havalı Üçgen, İkizler ve Terazî dahil edildi ve

küçük bir işaret, çünkü yıldızlarının havayı ve mevsimleri "harika, tuhaf ve gizli bir şekilde" değiştirdikleri için etkiye, erdeme ve etkinliğe sahip olduklarına dair hiçbir tartışma yoktu;

ve 1386 tarihli, belki de bizim dilimizde basılmış en erken tarihli el yazması bir almanak, işaret hakkında şunları söylüyor: "Byg castellis, evlenmek ve lat blode için tanrıdır." Oğlak burcunda, bacakları ve ayak bileklerini yöneten Satürn Evi idi; ve ufukta güneşle birlikte hava her zaman yağmurluydu. Satürn buradayken, insanı tamamen pençesine almıştı —caput et collum; Jüpiter, buradayken, humeros, pektus et pedes vardı.

Junonis astrum olarak, bir gündüz işaretiydi, Juno ve Jove onun koruyucularıydı ve Kilikya ve Tire'ye hükmediyordu; daha sonra Arabistan, Tatary, Danimarka, Rusya, Aşağı İsveç, Vestfalya, Bremen ve Hamburg üzerinde.

Proctor's Myths and Marvels of Astronomy'de Kova'ya sulu bir mavi atfedilen burçların astrolojik renklerinin bir listesi vardır; 2. yüzyılımızdan Lucius Ampelius, Liber Anıtı'nda çeşitli burçlara çeşitli rüzgarların bakımını atayarak, doğudan veya güneydoğudan ve güneyden esen Eurus ve Notus'un koruyuculuğunu buna emanet eder.

Astronomların dalgaların dalgalı çizgilerini gösteren işaretinin sembolünün, Nil ülkesindeki Kova başlığı olan ve bir ölçüm çubuğunun onunla ilişkilendirilmiş olabileceği Su için hiyeroglif olduğu söylenir; gerçekten de Burritt, eski Nilometre'nin bir önerisi olan Norma Nilotica gibi bir figürün elinde böyle bir şey çizdi.

Brown, Arkeoloji'nin 47. cildinde, işaretlerin sembolleri hakkında şu ilginç açıklamalara sahiptir:

Bunlara saygı duyan Sn. CW King şu gözlemlerde bulunuyor: "Gezegenler genellikle amblemleriyle ifade edilse de, ne onlar ne de burçlar antik eserlerde, almanaklarımızda göze çok tanıdık gelen bu sembollerle temsil edilmemektedir. Bir taş üzerinde böyle bir şey nerede olursa olsun, tereddüt etmeden cinque-cento'nun veya sonraki yüzyılın bir üretimi olarak telaffuz edilebilir .... Bu hiyerogliflerin kaynağına gelince, asla izini bulamadım. Tam olarak onları çok eski ortaçağ MSS'lerinde gördüğümüz gibi bulunacaklar. "; ve Bay King, başka herhangi bir kökene sahip olmadığı halde, "Arap bilgeleri tarafından tasarlandıklarından şüphelenmeye" eğilimlidir - benim takip etmediğim bir görüş. Konu kesinlikle büyük bir karanlıkla örtülüdür;

Bayan Clerke, yaklaşık 10. yüzyıla ait el yazmalarında, ancak 15. veya 16. yüzyıla kadar oymalarda bulunduğunu yazarken. Kökenleri bilinmiyor; ama hepsinin olmasa

da bazılarının antik çağrışımları var.

Hargrave'nin Gül-Haçları, Londra Üniversitesi müzesindeki bir mumyanın göğsünden olduğu iddia edilen, şimdiki Aslan ve Başak veya Akrep sembollerimizle Mısır haçı ve diski gösteren bir nesnenin illüstrasyonuna sahiptir. Bu ifade doğruysa, bu sembollerin çok daha eski bir kökene sahip olduğu iddia edilebilir.¹ şimdiye kadar sanıldığından daha fazla.

Thompson, klasik madeni paralar, anıtlar vb. üzerindeki arkaik astronomik sembolizm üzerine yaptığı araştırmalardan, şu anda Saint Petersburg'daki Hermitage Müzesi'nde bulunan Asya Kibele'nin büyük alçak kabartmasının, Kova ve Aslan'ın antik tropiklerini temsil etmek için tasarlandığı sonucuna varıyor. ; ve Kova, Aquila, - veya daha büyük olasılıkla diğer Akbaba, Lyra'mız, Aslan ve Boğa'nın Ezeziel i, 10 ve x, 14'ün ve The Revelation iv, 7'nin tanınmış görüntülerinde görüldüğü.

Kova göze çarpmaz, esas olarak y, Z, n ve n yıldızlarıyla işaretlenir - Urn, tanınmış Y, - Yunanlılar tarafından KáAnq, KáAniq, Káan ^ iq ve Latinler tarafından Situla veya Urna olarak adlandırılır. , Pliny, ikincisinin belirgin bir takımyıldızını yapıyor; ve daha sönük yıldızların çizgisiyle, A, y, x, W, m ve diğerleri, suyun Güney Balığı'nın ağzına aktığını veya bazen çizildiği gibi Eridanus nehri ile birleştiğini gösterir. Spence, Farnese küresi hakkındaki bu rakam ve onun Manilius, Ad juvenem, aeternas fundentem Piscibus undas ve Fundentis semper Aquarii tarafından yapılan açıklaması hakkında yorumda bulundu:

Jüpiter'in bardak taşıyıcısı Ganymede. Kupayı ya da küçük vazoyu elinde tutar, aşağı doğru eğilir; ve her zaman ondan dökülüyor: gerçekten olması gerektiği gibi, çok küçük bir kaynaktan ayaklarından aktığını gördüğünüz o nehri oluşturabilmek ve dünyanın tüm bu kısmı üzerinde bu kadar büyük bir tur atabilmek.

Manilius, Kova hakkındaki satırlarını Spence'in “Ve böylece vazo akıyor” olarak çevirdiği Sic profluit urna ile sonlandırdı; ekleme:

bu vazonun durmaksızın akışından alınan, antientler arasında atasözü bir ifade gibi görünen; ve bazı hanımlar bir hikaye anlatırken, şu anda geçerli olmayabilir; ya da bazı avukatlar yalvarıyor.

Geminos, MÖ 77'de Ei & ayrnyQ adlı eserinde, bu akışın ayrı bir takımyıldızını Xvaiq úoaiog, Suyun Dökülmesi; ama Aratos da buna Su ve buna Su demişti, ancak ikincisinde p Ceti ve yıldız Fomalhaut'u da içeriyordu. Cicero Aqua olarak verdi; ve Germanicus üzerine scholiast, Effusio aquae olarak; Effusor ve Eusor aquae ortak isimlerdi. Modern Burritt, Eluvius Aquarii ve Cascade'ye sahiptir.

Bu takımyıldızdaki figürün kaburgalarını işaretleyen yıldızlar, bazı haritalarda c ile, diğerlerinde Oğlak burcunda karıştırılmıştır.

Esas olarak zodyak konumundan ve çiftler, kümeler ve bulutsulardaki zenginliğinden dolayı astronomik öneme sahip olsa da, üç yıldızından birinin 1 Ekim 1672'de Mars gezegeni tarafından örtülmesi gerçeğinden de ilginçtir. Okültasyon Flamsteed tarafından tahmin edildi ve onun önerisi üzerine Fransa'da ve Richer tarafından Cayenne'de gözlemlendi ve doğrulandı; ve bağımsız olarak uyumlu birkaç sonuç, iki yüzyıldan daha uzun bir süre önce yapılmış olmasına rağmen güvenilir

olarak kabul edilir. Bunlar, modern gökbilimcilerimizin, özellikle Leverrier'in, Mars'ın ortalama hareketini doğru bir şekilde tespit etmelerini ve onlara dünyanın kütesini ve güneşten olan uzaklığımızı hesaplamada maddi olarak yardım etmelerini sağladı.

Kova, Oğlak ve Balık arasında yer alır, güneş 14 Şubatta girer ve 14 Martta çıkar. Argelander burada çıplak gözle 97 yıldızın kataloğunu yapıyor; Asansör, 146.

La Lande, Firmicus ve Mısır'daki Petosiris küresinden alıntı yaparak,¹ 'Astronomik'te yazdı:

Kova, Faulx, Loup, Karaciğer ile 'Kova Minoravec' adlı başka bir takımyıldızla birlikte yaşar.& 1 'Autel;

ama başka bir yerde bu Küçük Su Adamı ile ilgili bir ima bulamıyorum ve diğer takımyıldızlarla ilgili ifade yanlıştır; aslında Eaulx biz modernler için tamamen bilinmiyor.

a, 3.2, soluk sarı.

sadalmelikArapça Al Sa'd al Malik'ten, Kralın Şanslısı, bazen Al Sa'd al Mulk, Krallığın Şanslı Biri olarak verilir, Kazwini ve Uluğ Bey'in son başlığı altında onu o ile birleştirmiştir. Aynı şekilde astrologlarla Sidus Eaustum Regis de vardı. Burritt ona El Melik ve Phard adını verdi, ancak bu sonuncusu anlaşılabilir görünmüyor.

Yüzyıl Cyclopedia'sının Rucbah'ı bu yıldız için hatalıdır - aslında bir Yay için tasarlanmıştır.

Sadalmelik, şeklin sağ omzunda, göksel ekvatorun 1 ° güneyinde yer alır ve 1 I. büyüklüğünde gri bir refakatçiye sahiptir.

4 ve 6 Pegasi ile 23d sieu Goei veya Wei, Steep veya Danger, eski adıyla Gui'yi oluşturuyordu; ama Brown, kelimenin Vakıf anlamına geldiğini söylüyor. a, bu ay istasyonunun belirleyici yıldızıydı.

Gould onu kırmızı ve 2,7 büyüklüğünde çağırdı. 9 Ekim'de sona eriyor. A ile n arasında, Eta Aquarids'i yayar, meteorlar 29 Nisan'dan 2 Mayıs'a kadar görünür.

P, 3.1, soluk sarı.

Sadalsuud-Ne Sund ne de Suud, sık sık yazıldığı gibi, Al Sa'd al Su'ud'dandır, kış geçip de hafif, sürekli yağmur mevsimi başladığında güneşle birlikte yükselen Şanslıların En Şanslısı'nı özgürce tercüme etmiştir. Bu unvan aynı zamanda % Kova ve Oğlak burcunun c'sini içeren 22d manzil'e aittir.

Pve %'si de Pers ay istasyonu Bunda'yı ve benzer Kıpti Upuineuti'yi, Vakfi oluşturuyordu; ama tek başına p, sieu Heu, Hiu veya Hu, Void, eski zamanlarda Ko, yedi sieu'nun merkezi olan ve birlikte ele alındığında, gökyüzünün kuzey çeyreğinde Kara Savaşçı Heung Wu olarak bilinen sieu'yu işaret ediyordu. Hindu listelerinde anlamı bilinmeyen Kalpeny olarak bulunur. Fırat'ta, Manzil adının ve bunun için astrologların adının - Fortuna Fortunarum'un kökenini vermiş olabilecek, Kudretli

Kaderin Yıldızı Kakkab Nammax'tı.

14. yüzyılın büyük Arapça sözlüğü olan Al ■ ámus'un editörü Horasan'dan Al Firuzabadi, bu Al Au'a'nın altındaki bazı küçük yıldızları, Nau'nun çoğulu, bir Yıldız olarak adlandırdı, ancak açıklama yapılmadan ve kesinlikle göze çarpmayan.

Y, 4.1, yeşilimsi,

Sağ kolda Urn'un iç kenarında ve Y'deki en batıdaki yıldız, Saklı Şeylerin veya Saklanma Yerlerinin Şanslı Yıldızı olarak yorumlanan Al Sa'd al A ^ biyah'tan Sadachbia'dır. Güneş ışınlarından ortaya çıktı, önceki soğukta gömülü olan tüm gizli solucanlar ve sürüngenler deliklerinden sürünerek çıktılar! Ama bu A ^ biyah sözcüğü yalnızca H-iba'nın, bir Çadır'ın çoğulu olduğundan, daha makul bir açıklama, yıldızın, kışın yokluğu ve ıstırapından sonra, göçebelerin ıstırap çekmesinden sonra, baharın alacakaranlığında doğmasından dolayı böyle adlandırıldığıdır. Serinleyen meralarda çadırlar kuruldu ve güzel hava başladı. Bu fikir, Profesör Whitney'in "Çadırların Mutluluğu"nu orijinalin mutlu bir çevirisi yapar, Z, n ve n, Uluğ Bey tarafından bu isim altında y ile birlikte verilir - Z, ortada, çadırın tepesini işaretler; Ancak Kazwini'nin

Tüm bu yıldızlar, a ile birlikte, yukarıdaki başlığı taşıyan 23d manzil'i oluşturdu.
y, Z, n, n, ve Çin Eğlence Mo, Mezar idi.

Köln'deki Capuchin keşişi Schyraelus de Rheita'nın yakınlardaydı.¹ 1643'te, Jüpiter'e bağlı beş yeni uydu bulduğunu düşündü ve buna, hüküm süren papaya övgü olarak Stellae Urbani Octavi adını verdi; ve Jovem dolaylarında bir inceleme olan De novem Stellae, bu harika keşif üzerine Lobkowitz tarafından yazılmıştır. "Ancak gezegen kısa sürede arkadaşlarını terk etti ve yıldızlar Urn'un önündeki küçük grup olduğunu kanıtladı."

5, 3.4,

Tycho'nun Scheat'i ve Riccioli'nin Scheat Edeleu'su modern listelerde Skat'tır ve çeşitli şekillerde türetilmiştir: ya onun için Arap kürelerinde bulunduğu söylenen Al Shi'at'tan, bir Dilek'ten; veya şekilde yakınında bulunduğu Shin kemiği olan Al hak'tan. Ancak Hyde, muhtemelen Grotius'u takip ederek, önceki yıldızlardan Al Sa'd'dan geldiğini söyledi.

Fırat'ta, Tufan'ın 10. kralı ve kahramanı olan Hasisadra veya Xasisadra ile ilişkili olduğu görülüyor; p, k ve diğerleri bitişikken, ay istasyonu Apin, Kanal ve bireysel olarak Vakfın Yıldızıydı. İran'daki Khatsar, Sogdiana'daki Shawshat ve Horasmia'daki Mashtawand istasyonları da bu yıldız tarafından belirlendi.

Çinliler onu t, x, üç yıldızla ^ ve bazıları Balık'ta İmparatorluk Muhafızı Yu lin Keun olarak biliyorlardı.

27-29 Temmuz tarihleri arasında 3'e yakın bir meteor akışı, Delta Aquarids

yayınlıyor ve çok uzak olmayan Mayer, 25 Eylül 1756'da sabit bir yıldız olarak kaydetti, nesne yaklaşık yirmi beş yıl sonra efendim. William Herschel bir kuyruklu yıldız olarak gözlemledi, ancak daha sonra Uranüs'ün yeni bir gezegen olduğu tespit edildi.

£

3.4,

21. tnanzil'in en parlak olan Al Bali'ydi, Al Sa'd al Bula', Yutkunanın Uğuru, j ve v'yi içeriyordu; bu sonuncusu ikili olarak Al Bulaán olarak da bilinir. Kazwini, bu garip unvanın, dışarıdaki iki yıldızın Oğlak burcundaki a ve p'den daha açık olduğu gerçeğinden geldiğini, böylece diğerinin ışığını yutuyor ya da soğuruyormuş gibi gördüklerini söyledi! Karşılık gelen situ, Mo, Mu, Niu, Nu veya Woo Neu, a Woman, eski zamanlarda Nok olarak yazılmıştı, bu yıldızlardan oluşuyordu ve tanımlanamayan bir diğerinin eklenmesiyle 4 belirleyiciydi; ve aynı üçü, Fırat ay yıldız işareti Muna / a, Keçi balığı ve Kıpti Upeuritos, Discoverer idi.

Bayer bunun için Mantellum ve Mantile'den bahsetti, gencin elinde tutulan Peçete veya Havluyu işaretledi; ancak bazı eski çizimlerde bu bir Bunch of Grain Stalks olarak gösterildi.

Grotius'un Ancha ve Pyxis'i vardı ama ikisi de uygun değildi; günümüzde birincisi sadece 6'ya uygulanır ve ikincisi, La Caille'in Argo'daki Pyxis Nautica'sı dışında hiçbir zaman yıldız bir unvan olarak görülmez.

*'den doğuya, v'ye yakın, en büyük teleskopların bir şekilde gezegene benzediği Satürn Bulutsusu, NGC 7009'dur.

Z, İkili, 4 ve 4.1, çok beyaz ve beyaz.

İsimsiz olmasına rağmen, bu, Urn'un Y'sinin merkezinde ve neredeyse tam olarak gök ekvatorunda bulunan ilginç bir yıldızdır.

Mayer onun ikiyüzlülüğünü 1777'de keşfetti ve ilk olarak 1804'te Herschel tarafından not edilen ikili karakteri, oğlu tarafından 1821'de doğrulandı; ancak süre çok uzun olmasına rağmen henüz belirlenmedi.

Bileşenler 3" 3 ayrı ve konum açısı 322 °.

6, 4.3,

Ancha, Kalça'dır, ancak çoğu modern atlasta yıldız, figürün önündeki kemerde bulunur. Sözcük, Orta Çağ'ın Latincesinden gelir ve hala bizim kığımız olan Fransız hanche'sinde görünür.

Reeves, Çin'de Lei, bir Gözyaşı olduğunu söylüyor.

x, 5.5.

durumBuna klasik Latince terim lor a Water-jar veya -kova'dan, daha sonraki

Arapça kelime biraz benzer Sah ve daha önceki Al Dalw'dan uygulanır.

Ancak Gassendi, onu susuzluktan, susuzluktan türetmiştir, Waterman's Urn, bazıları tarafından bir Fırın olarak düşünülmüştür!

5. yüzyılımızın ünlü Hypatia'sının babası olan Genç Theon, bu yıldıza 'OivQ / Oia, Şarabın Dökülmesi, sanki Ganymede tarafından; ve diğerleri, KáAn ^ ve güney kenarı çıkışa yakın olan Urna.

Keats, Endymion'da bu Urn hakkında çok hayali bir şekilde şunları yazmıştır:

Cennet kuşağının kristal kardeşi,
Kova! Kral Jove'un verdiği
Tüylü kanatlar yerine iki sıvı darbe akımı,
İki yelpaze benzeri çeşme, — senin aydınlatman
Dian oyunu için.

Çin'de k, Boş Köprü Hen Leang'dı.

x, 3.8, kırmızı,

Akım'daki ilk yıldızların en belirginidir.

Proclus, onu yudrnp, yani Su olarak adlandırırken Aratos'u takip etti; ve diğerleri, " EK/vaiq, Dökülen; Bunu anlatan Aratos,

Burada ve orada hafif bir su akışı gibi
Etrafa saçılmış parlak yıldızlar döner ama küçüktür;

Bayer tarafından X için tahsis edilen bu başlıklar, orijinal olarak Stream olarak ayrılan tüm grup içindi.

X, etrafını saran yaklaşık 100 yıldızla, 23. nakshatra Catabhishaj, naibi Varuna, suların tanrıçası ve Adityaların, Hindu mitolojisinin çeşitli erken tanrıları ve Aditi'nin tüm çocukları olan Yüz Hekim idi. Gökyüzü ve Gökler.

i, a ve ^ ile Çin yıldız işareti Luy Peih Chin, Yığın Duvarları Olan Kamp; ama buna Oğlak ve Balık burcundaki yıldızlar da dahildi.

0, 4.7, a'nın biraz güneybatısında, Al Sa'd al Mulk başlığı altında onunla ilişkilendirildi. Çin'de Kae Uh, Çatı idi,

a4.8, Grotius tarafından Al Sa'd al A ^ biyah grubundan biri olarak Seat olarak adlandırıldı. Kova'daki diğer dört veya beş küçük yıldız, Reeves tarafından Muhtarın Baltası Foo Yue olarak verildi.

si quaeritis astra

Tunç oritur magni praepes adunca Jovis.

Ovid'in Fastisi.

Kuşların prensi için Jove karar verdi,
Ve gök gürültüsünün taşıyıcısı da,

Ganymede'nin altın olduğu kuş
Güvenilir ajan için çok iyi biliyordu.

Gladstone'un Horace'ın Odes'inin çevirisi.

Aquila, Kartal,

Fransız Aigle, Alman Adler ve İtalyan Aquila, Yunus'un yanında ve batıya doğru doğuya doğru ve Samanyolu boyunca uçarken gösterilmiştir; güney yıldızları artık atılan Antinous'u oluşturuyor. Erken temsiller, Kartal'ın pençelerinde tutulan bir ok ekledi; ve Hevelius açıklamasına bir ok ve bir yay ekledi; ama Heis haritasında Gençlik Aquila'nın elindedir, çünkü Almanlar bu birlikteliği birleşik adlar der Adler mit dem Antinous ile sürdürüyorlar.

Takımyıldızımızın, yaklaşık MÖ 1200 yılına ait bir Fırat uranografik taşında tasvir edilen ve tabletlerde Id / u Zamama, Kartal, Yaşayan Göz olarak bilinen kuş tarafından temsil edildiği varsayılmaktadır.

Latinler tarafından her zaman Aquila olarak ve şairleri tarafından Jovis Ales ve Jovis Nutrix, Kuş ve Jove Hemşiresi olarak biliniyordu; Jovis Armiger ve Armiger Ales, bu tanrının devlerle olan savaşında Zırhlı Jove Kuşu; Ganymede'nin Raptrix ve Servans Antmoum'u ise Kartal'ın Ganymede'yi göğe taşıdığı ve Jove'a katıldığı eski hikayelerden. Ovid, onu Cos Kralı Merops'u gökyüzünün Kartalına dönüştürdü; ama diğerleri, Cepheus gibi bir Etiyopyalı kral olduğunu ve aynı ilahi ödülle olduğunu düşündüler.

Kartallar, Yunan ve Roma ornitolojisinde, en azından isimlendirmede, akbabalarla sık sık karıştırıldığından, Aquila da Vultur volans'tı, a'nın her iki tarafında p ve y yıldızları uzanmış kanatları işaret ediyor; Bu unvan Flamsteed'in zamanında bile ortaya çıktı ve çevirisi, Flying Grype, özellikle güçlü erdeme atfedilen astrologlar arasında Eski İngilizce adı haline geldi.

'Aróq, Kartal, çok çeşitli bir imlayla, tüm Yunanlılar tarafından takımyıldızımız için kullanıldı; şiirsel olarak ise Zeus'un Kuşu Aióq 'opviq'ti; ve Pindar kuşların kralı oiv ^ v BaotZ ^ 'g, ornitolojik olarak günümüze gelmiştir. Daha sonra BáaavOg, Baaaviapóq ve BaaaviarQpiOv, Hyde tarafından Prometheus'un karaciğerini avlayan kartalın hikayesine atıfta bulunulan İşkence anlamına gelen tüm benzer başlıklar oldu. Benzer şekilde Aquila Promethei ve Tortor Promethei'yi buluyoruz; ancak İdeler, bu fikrin Scaliger'in Arapça 'İkab, İşkence ve' O * áb, Kartal'ı karıştırmamasından geldiğini söyledi.

Dupuis, hayali bir şekilde, adının yaz gündönümüne yakinken verildiğini ve en yüksek uçuşa sahip kuşun güneşin en yüksek yükselişini ifade etmek için seçildiğini düşündü; ve mitolojideki ünlü üç Stymphalian Kuşunun, hala gökyüzünde bir arada bulunan Lyra'mız olan Aquila, Cygnus ve Vultur kadensleri tarafından temsil

edildiğini iddia etti; Argüman, bunların hepsinin, Herkül'ün ilk emeğinin nesnesi olan Nemean aslanı Leo ile başlayan zodyak takımyıldızları dizisinde beşinci olan Yay'ın paranatellonları olduğu ve kuşların öldürülmesinin beşinci olduğudur. Uygun şekilde, diğer birçok yıldız malzemesi gibi, bu yaratıklar Arabistan'dan geldiler ve oradan ya Insula Martis'e ya da Herkül'ün onlarla karşılaştığı Stymphalis Gölü'ne göç ettiler.

Thompson, Yunan ornitolojisinde kuğuya saldıran, ancak onun tarafından mağlup edilen kartalın masalının, “Doğuda Kuğu'dan hemen sonra yükselen, ancak Batı'da yerleşip bir süre sonra aşağı inen Aquila'nın simgesi olduğunu düşünüyor. ondan önce daha kuzey takımyıldızı. ”

Benzer bir düşünce, yunus ve yılanın karşıtı olan kartalla ilgili olarak kadim zihinde vardı; yıldız benzerleri Aquila, Delphinus ve Serpens de bu nedenle göreceli olarak konumlanmıştır.

Ganymede'nin hikayesiyle bağlantılı olarak, kartal Chalcis, Dardanos ve Ilia sikkelerinde görüldü; ve genellikle Kilikya'daki Mallos ve Camarina'dakiler; Sinop ve diğer şehirlerin, özellikle Karadeniz ve Hellespont'un sikkelerinde Yunus'un üzerine tünemiş olarak gösterilir. Önde gelen yıldızları taşıyan biri, MÖ 94'te Roma'da Manius Aquilius Nepos tarafından vuruldu.¹ tasarım açıkça onun adından ilham alıyor; ve Agrigen dönüşünün bir madeni parası Aquila'yı taşır, Ters Yengeç ile birlikte - biri diğerini ayarlarken diğeri yükselir.

Araplar için klasik figür Al 'O ^ áb oldu, muhtemelen onların Kara Kartalı, Chilmead bunu Alhhakhab olarak aktardı; Al Na-r al & áir, Uçan Kartal a, p ve y ile sınırlıyken; gerçi bu onların bir gökyüzü figürü için sadece bir yıldız kullanma adetlerine aykırıydı. Grotius, tüm Altair ve Alcair'i çağırdı; Bayer, Alcar ve Atair dedi. Ancak Al Achsasi ondan Al Ghuráb, Karga veya Kuzgun, muhtemelen geç bir Arap ismi ve Aquila'mızın yıldızlarına uygulandığını gördüğüm tek örnek olarak bahsetti.

Farsça unvanlar Alub, Gherges ve Şahin tarazed, Al Na'r al Din'in Yıldız Çarpıcı Şahini idi, ancak şimdi p ve y için bölünmüştü. İlhanlı Tablolarında, belki başka yerlerde olduğu gibi, VÚ ^ n ^ w ^ vOq, Uçan Akbaba idi; Türkler ona Av Kartalları olan Taushaugjil diyorlar; —bütün bunlar üç parlak yıldız için.

İbraniler onu Neshr, Kartal, Şahin veya Akbaba olarak biliyorlardı; ve Chaldee Açıklaması, Dan'in pankartlarında tasvir edildiğini iddia etti; ancak bu kabile sembolleri zodyak için uygun olduğundan, Akrep genellikle Dan'a atfedilirdi. Bu karışıklık, Sir William Drummond'un, İbrahim'in zamanında Akrep'in bir Kartal olarak tasvir edildiği gerçeğinden kaynaklanmış olabilir. Caesius, Aquila'nın askeri Roma'nın Kartalını veya Aziz Yuhanna'nın Kartalını temsil ettiğini söyledi; ama Julius Schiller onu zaten Aziz Catherine'i Şehit yapmıştı; ve 17. yüzyılda Jena'da profesör olan Erhard Weigel, aralarında Aquila, Antinoiis ve Yunus'tan oluşan Brandenburg Kartalı da dahil olmak üzere, o zamanlar çok moda olan armalara dayanan yeni bir takımyıldızlar dizisi başlattı.

Çinliler burada, K'ung fu tsu, Filozof Kung (Konfüçyüs) tarafından Mesih'ten 500 yıl önce derlenen She King adlı kasideler kitabında bahsedilen Taslak Öküz'e sahiptir - pasaj Muhterem Doktor James Legge tarafından aktarılmaktadır:

Taslak Öküz'ün mükemmel gösterisi,
Ama arabalarımızı çekmeye hizmet etmezler;

ve üç parlak yıldız, Saksâğan Köprüsü'nün Gökyüzü Nehri, Samanyolu boyunca Lyra'mız olan Dönen Kız'a erişim sağladığı Cowherd'larıdır. Bu hikaye çeşitli şekillerde görünür; Kuğu'daki yıldızlar bazen Kartal'dakilerin yerine geçer, Lyra Dokuma Kızkardeşler olur.

Kore versiyonu, daha ayrıntılı olarak, her ikisi de öfkeli kayınpeder tarafından gökyüzünün farklı bölgelerine sürgün edilen, ancak yapabilirlerse yıllık bir toplantı ayrıcalığı ile, Cowherd'ı bir Prens'e ve Spinster'ı Geline dönüştürür. Nehri geçmek. Bunu, 7. ayda krallığın her yerinden toplanan iyi huylu saksâğanların dostça yardımıyla başarırlar ve 7. gecesinde evli olmalarına rağmen hala aşık olan çiftin buluştuğu çırpınan köprüyü oluştururlar. Gün bittiğinde bir yıl daha sürgün yerlerine dönerler ve köprü yıkılır; kuşların kafaları çıplak olarak çeşitli evlerine dağılıyor, tüyleri Prens ve maiyetinin ayakları altında ezilen ayakları tarafından yıpranmıştı. Ancak tüm bunlar kuşların tüy dökme zamanı sırasında gerçekleştiğinden, çıplak kafalara şaşmamak gerek; ne de yağmur mevsimi olduğu için, sabah oluyorsa, hikaye anlatıcılarının çiftin gözyaşlarına kavuşma sevincine atfettikleri refakatçi yağmurları; ya da akşam ise, ayrılıkta üzülenlere. Bu saatte evde aylak aylak aylak dolaşan bir saksâğan bulunursa, görevine karşı bencil kayıtsızlığı nedeniyle haklı olarak kötü muamele gören çocuklar tarafından takip edilir. Kraliyet ailesindeki sıkıntının, Prens'in, Samanyolu'na dokunmak ve sıvıyı uzak yıldızları beslemek için yönlendirmek için çok umut verici bir plandaki baba sapeklerine yaptığı talihsiz yatırımdan kaynaklandığını da unutmamalıyım. Bu saatte evde aylak aylak aylak aylak dolaşan bir saksâğan bulunursa, görevine karşı bencil kayıtsızlığı nedeniyle haklı olarak kötü muamele gören çocuklar tarafından takip edilir. Kraliyet ailesindeki sıkıntının, Prens'in, Samanyolu'na dokunmak ve sıvıyı uzak yıldızları beslemek için yönlendirmek için çok umut verici bir plandaki baba sapeklerine yaptığı talihsiz yatırımdan kaynaklandığını da unutmamalıyım. Bu saatte evde aylak aylak aylak aylak dolaşan bir saksâğan bulunursa, görevine karşı bencil kayıtsızlığı nedeniyle haklı olarak kötü muamele gören çocuklar tarafından takip edilir. Kraliyet ailesindeki sıkıntının, Prens'in, Samanyolu'na dokunmak ve sıvıyı uzak yıldızları beslemek için yönlendirmek için çok umut verici bir plandaki baba sapeklerine yaptığı talihsiz yatırımdan kaynaklandığını da unutmamalıyım.

Başka bir versiyon Muhterem Doktor William Elliot Griffis tarafından Japon Peri Dünyasında verilmiştir; burada Dönen Kadın, Göksel Nehir tarafından çoban-çocuk sevgilisi Kinjin'den ayrılan çalışkan prenses Shokujo'dur. Ama burada anlatıcı Oğlak'ı ve yıldız Wega'yı aşıkları temsil ediyor.

Yerli Avustralyalılar, tüm Aquila'yı, banyo yaparken bir kelpie tarafından öldürülen efsanevi kişiliklerinden biri olan Totyarguil olarak biliyorlardı; onların yıldız Kartalı Sirius'tur.

Profesör Edward E. Barnard, 12 Ekim 1892'de Lick Gözlemevi'nde çekilen bir fotoğraftaki izinden yola çıkarak, Altair'in kuzeybatısındaki takımyıldızımızın yıldızlarındaydı - kamera tarafından ilk kez bulunan bir fotoğraf. .

Argelander, Antinous'unkiler de dahil olmak üzere Aquila'da çıplak gözle 82 yıldızı katalogladı; Asansör 123 verir.

a, 1.3, soluk sarı.

Altair takımyıldızın Arapça adının bir bölümünden; ancak ara sıra Althair, Athair, Attair ve Atair yazılır; Ben Hur'un bu son okuyucuları, şeyh İlderim'in Antakya'daki araba yarışındaki atlarından birinin adını hatırlayacaktır. Ve kelime Alcair, Alchayr ve Alcar olarak değiştirildi.

Sözdiziminde, Ptolemy'nin birkaç yıldız unvanından biri olan "A ^ roq" idi, muhtemelen ilk önce a'ya uygulandı ve şeklin oluşumundan sonra, astronominin ilk günlerinde diğer durumlarda olduğu gibi, ikincisine aktarıldı. Ptolemy'den altı ya da yedi yüzyıl önce bile, Pqoog'daki koro, yakın zamana kadar Euripides'e atfedilen, "A ^ róq" olarak anılırdı:

Yıldız şimdi ne geçiyor?

cevap şu:

Ülker doğuda kendini gösterir, Kartal göğün zirvesinde yükselir.

Bundan çok öncesinin Fıratlı Id / u, Kartal veya Erign, Güçlü Kuş olduğu varsayılır, bu yöndeki yazıtlar, aynı zamanda Farsça Muru, Kuş olduğunu düşünen Brown tarafından aktarılır; Sogdian Shad Mashir ve Horasmian Sadmasij, Noble Falcon.

Bay. JF Hewitt'in Tarih Öncesi Zamanların Yönetici Irkları Üzerine Denemeleri'nde, daha sonraki Zend mitolojisinin Altair'i, daha önce Corvus'umuz tarafından işaretlenmiş olan, göklerin Batı Bölgesi olan Vanant olarak bildiği ileri sürülmektedir.

p ve y ile yirmi birinci nakshatra Qravana, Kulak'ı oluşturuyordu ve muhtemelen ilk başta böyle çizilmişti, ancak Qrona, Topal veya Agvattha, Kutsal İncir Ağacı olarak da biliniyordu, Vishnu yıldız işaretinin naibiydi; bu yıldızlar, o tanrının göklerde uzun adımlarla yürüdüğü Üç Adımı temsil eder, bir Üç Dişli Mızrak sembolüdür.

Çin'de a, p ve y, bir Nehir Davulu olan Ho Koo idi.

Astrolojide Altair bir yaramazdı ve sürüngenlerden kaynaklanan bir tehlikenin habercisiydi.

Yunan harfleriyle yıldız parlaklığının derecelerini belirleyen Ptolemy, p'yi buna 2d büyüklüğünde uyguladı, bu nedenle bazıları onun zamanından beri ışıktaki arttığını düşünüyor. Şimdi, Pogson'a göre standart 1. büyüklük veya genellikle yıldız fotometrisinde çalışanlar tarafından benimsenen “mutlak” fotometrik ölçek ve büyük ölçüde denizdeki ay mesafelerinin belirlenmesinde kullanılıyor; Flamsteed ise güneşle ilgili gözlemlerinde ve kataloğunun yapımında onu temel referans yıldız yaptı.

onun paralaksı, ¹ 0 ", Elkin tarafından neredeyse veya oldukça kesin olarak kabul edilen 214, yaklaşık 15 v ışıkyılı mesafeyi gösterir.

Spektrumu ya Pickering'in Xb sınıfı ya da Secchi'nin ilk tipidir, ancak geniş hidrojen hatları arasında çok puslu güneş hatları ile tuhaftır.

Altair'in büyük öz hareketi 0" 65 yıllık; ve Goul biraz değişken olduğunu düşündü.

Sağ kanadın gövdeyle birleştiği yeri işaret eder ve 15 Haziran'da gün batımında yükselir ve 1 Eylül'de sona erer.

Yakınında, A. d. 389, geçici bir yıldız mı yoksa kuyruklu yıldız mı olduğu henüz bilinmeyen, Cuspinianus tarafından Venüs'ün parlaklığına eşit olduğu söylenen, üç haftalık görünürlüğün ardından kaybolan bir nesne; ve bu takımyıldızda altmış yıl öncesine ait başka bir kayıt var.

Denning'e göre Altair'in 5 ° doğusunda, 7 Haziran'dan 12 Ağustos'a kadar görülebilen meteor akıntısı olan Aquilid'in parlak noktası yatıyor.

P, 3.9, soluk turuncu.

Alshaintakımyıldızın Farsça isminin bir kısmı olan Şahin'den; ama Al Achsasi onu Kuzgunun Boynu olan Al Unu ^ al Ghuráb olarak adlandırdı.

Altair'i çevreleyen iki yıldızın güneyinde; yine de ikinci harfi taşımasına rağmen y veya 3 kadar parlak değildir.

Y, 3, soluk turuncu.

Tarazed, veya aynı Farsça başlıktan Tarazad, Altair'in kuzeyinde yer alır.

Bu üç yıldız, onları birleştiren çizginin uzunluğu 5 ° olan Aquila Ailesini oluşturur. y'nin hemen kuzeyinde, takımyıldızdaki tek güzel ve oldukça kolay çift n vardır. 6 ve 6.8 büyüklüğündeki bileşenler, 1" 5 aralıklı, 120 ° .7'lik bir konum açısındadır.

3, n, ve Antinous'ta 3d ila 4. büyüklüklerin 6'sı, erken Arabistan'ın Scalebeam olan Al Mizán'dı, benzer yönlerinden ve neredeyse eşit mesafelerde.

*, 4.3 ve Z, 3.3, yeşil.

Bunların her biri, işaretledikleri Kartal Kuyruğu olan Al Dhanab al 'O * áb'den Deneb olarak bilinir.

Çin'de bunlar eski feodal devletlerin isimleri olan Woo ve Yuë idi.

a, Antinous'ta, Pigott tarafından 1784'te keşfedilen, renk tonu sarı olan ve parlaklığı yaklaşık yedi gün ve dört saatlik bir süre içinde 3.5'ten 4.7'ye dalgalanan ve dolayısıyla uygun ve yaz ortası akşamları için ilginç bir gözlem nesnesi.

Spektrumu güneşimizinkine benzer ve Lockyer ve Belopolsky bunun spektroskopik bir ikili olduğunu düşünüyor.

6Çinli Tseen Foo, Heavenly Sal'dı.

i, 4.3 ve X, 3.6,

İki Deve Kuşu Al Thalimain, çok uzak olmayan Yay burcundaki benzer isimlerle karıştırılarak; ancak 1538 tarihli Grynaeus Sözdizimi, A'yı, bazılarının da yazısız olduğunu, Dolphin'e ait olarak verdi.

Bence, 3, n ve k ile Çin'de Yew Ke, Sağ Bayrak; p, Sol Bayrak olan Tso Ke'dir.

A, h, g ve Scutum'daki bazı yıldızlarla Göksel Casque Tseen Peen vardı.

Ve bunu not ediyorsunuz ama çok az zaman kaldı;

Karşı Ayı-gözlemci için yükselir.

Ve rotası havada yüksekken,

Batı denizinin altında hızla hızlanır.

Robert Brown, Junior, Aratos Phainomena'nın çevirisi.

Ara, Aftar,

Almanya'da Altar, İtalya'da Altare, Fransa'da Antel ve Encensoir'dir.

Aratos'un tarif ettiği gibi bulunur—

'o devasa tabelanın parıldayan iğnesinin altında

Akrep, güneye yakın, Sunak asılı;

ve klasik zamanlarda, Norma oluşmadan önce batıda katıldığı Erboğa ve Lupus ile yakından ilişkilirdi.

Latinler bunu bizim başlığımız altında biliyorlardı, Genellikle Ara Centauri, Ara Thymiamatis ve Thymeale, Dionysus'un sunağı olarak adlandırılırdı; ve bazen küçük Arala'da. Aynı zamanda Altare, Apta Altaria, Altarium'du; Sakrarium ve Sacris; Acerra, ölülerin önünde parfümlerin yakıldığı küçük sunak; Batillus, Tütsü Tavası; Prunarum Conceptaculum, bir Mangal; Focus, Lar ve Ignitabulum, hepsi bir Ocak anlamına gelir; ve 'Baria veya Vesta, ocak tanrıçası.

Thuribulum ve Turribulum, bir Buhurdan, daha doğrusu Turibulum, 18. yüzyıla kadar geleneksel unvanlardı.

Farus Ayrıca, sunaklar genellikle tapınak kulelerinin zirvelerine yerleştirilir ve böylece eskilere deniz fenerleri olarak hizmet eder, bunun en büyük örneği İskenderiye Pharos'tur.

Alfonsine Tabloları bu başlıklardan bazılarına Puteus, a Pit; Sacrarius ve Templum, Kutsal Bir Yer; ama onu tipik bir sunak olarak temsil ediyordu. Leyden El Yazması, onu tütsü yakan bir üçayak buhurdanı yaptı; Hyginus'un 1488 ve 1535 tarihli resimli baskıları, her iki tarafında iblislerle alevlerin yükseldiği bir sunak; ve 15. yüzyıla ait resimli bir Alman el yazması, Çukur'u küçük şeytanları uçuruma iten büyük iblislerle gösteriyordu. Bu, Manilius'un yazdığı gibi, Jove'un mağlup olmuş devleri cezalandırmasının hikayesini hatırlatır:

Bu Sunağı yükseltti ve Form Tütsü yüklü ve Yıldızlarla süslenmiş olarak ortaya çıkıyor; fırsat, tanrıların karşılıklı yeminleri için cennette bir sunağa ihtiyaç duyduğunda, Titanlarla olan savaştı. O şair de bunu şöyle tarif etti:

ara ferens turris, stellis imitantibus ignem,

bu, alevin Samanyolu boyunca kuzeye doğru yükseliyor olarak tasarlandığını veya Samanyolu'nun kendisinin duman ve alev olduğunu gösterirdi; ve eskiler tarafından ve Arap küreleri ve Orta Çağ el yazmaları zamanlarına kadar böyle düşünüldü ve temsil edildi. Ancak Bayer'in zamanından günümüze, güney takımyıldızı için uygun olan, ters çevrilmiş bir konumda gösterilmiştir.

Aratos ona O ^ Tpprov adını verdi; diğerleri, ^ 'oraTppiov, her ikisi de bir sunağı ifade eder; Proclus ve Ptolemy, QvpiaxQpiGv ve Censer; ve Bayer, bir Brazier olan 'E / ápa olması gereken' Eayápa'dan alıntı yaptı; nupápvñ, bir sözlük kelimesi değil; ve adak bitkisinin yakıldığı Bi / lavo-cpC'yi veya Censer'ı amaçladığı Bi / TaxorE. Eratosthenes, ancak Ideler ve Schaubach'ın anlamadığı ve bozuk bir okuma düşündükleri NtKrap O ^ Tpprov'a sahipti.

Çeşitli klasik isimleri, biçimiyle ilgili anlaşmazlık gösterir, ancak rüzgar ve havadaki değişiklikleri haber verme açısından önem taşıyan ilk gözlemciler tarafından yıldızlarına büyük aşinalık gösterir; Aratos, Phainomena'nın yirmi sekiz satırını - büyük bir orantılı boşluk - Ara'nın bu karakterine ayırıyor.

Arabistan'da bir Buhurdanlık olan Al Mijmarah idi ve bu ülkedeki tek unvanı olduğundan, Yunan astronomisinin tanıtılmasından önce orada şekillenmediğini ima ediyor. Bu kelimedenden türetilenler Riccioli'nin Almegramith'inde ve Caesius'un Almugamra'sında bulunur.

Bu son yazar, Ara'nın Musa tarafından dikilen sunaklardan birini veya Kudüs'teki Tapınakta kalıcı altın olanı temsil ettiğini söyledi; ancak İncil okulunun diğerleri onu Tufan'dan sonra inşa edilen Nuh'un Sunağı olarak kabul etti. Fırat araştırmaları, farklı konumlanmış bir yıldız Altar'ı gösteriyor gibi görünüyor; Brown, bunun muhtemelen sonradan Pençeler ve daha sonra Denge tarafından temsil edilen kayıp burç olduğunu söylüyor; ve onu 7. Akad ayı ile özdeşleştirir ve Tul-Ku'yu, Kutsal Sunak'ı veya Şanlı Höyük'ü işaret eder, belki de Babil Kulesi'nin höyük-sunağına atıfta bulunur. Bu değişiklikler gerçekleştirildiğinde, bu erken dönem zodyak sunağı şimdiki konumuna kaldırıldı ve çeşitlendirilmiş sunak buhurdan formu Fırat figüründen korundu. İlk

sunanın bu hatırası, Manilius'un ona Mundi Templum dediği zaman, görsel olarak önemsiz Ara'mıza klasik zamanlarda verilen aksi halde garip olan önemi belki açıklayacaktır; bu son kelimenin başka bir yıldız anlamı daha var, çünkü Varro onu gökyüzünün bir bölümünü belirtmek için kullandı.

Bu erken Fırat Sunağının diğer detayları Terazî altında belirtilmiştir.

Ara, 23. enlem derecesinin kuzeyinde şimdi tam olarak görünmüyor; ve ufkun üzerindeki kısa süresi - sadece dört saat - Aratos'un sloganımızdaki kinayeyi açıklıyor; onun ufku New York şehrininkiyle hemen hemen aynı.

Gould katalogları seksen beş yıldızda, 2.8'den 7. kadire; ama hiçbirî Çin dışında adlandırılmış gibi görünmüyor. 2.9 büyüklüğünde bir Choo, bir Kulüp veya Personel vardı; ve p, y ve i ile Düşük, Sondaki.

6 ile Altar'ın çerçevesinin tepesini işaret ediyor ve 24 Temmuz'da, New York enleminde ufkun hemen üzerinde, Belediye Binası'nda -40 ° 42 '43 ".

Bayer'in haritası, ikinci yıldızı birkaç derece fazla güneybatıya taşıyor; benzer hatalar, güney göklerdeki takımyıldız figürlerinin diğerlerinde de bulunur.

P,2,8 büyüklüğünde, y, d, * ve Zmark güneye doğru yükselen alev.

Çin'de Z ile birlikte 5,3.7, Karanlık Gökyüzü olan Tseen Yin'di; *, 4. büyüklük, Sol Nöbetçi Tso Kang'dı; ve Reeves'in e 602'si Tseen 0, Heaven's Ridge idi.

La Lande, Mısır'ın Petosiris küresinde bir Cynocephalus olarak temsil edilen Ara'nın yıldızlarını içeren bir takımyıldızın burada var olması gerektiğini belirtti.

Böylece ilk cesur gemi denizleri dövdüğünde,
Kıçta yüksekte, Trakyalı gerginliğini artırdı
Argo akraba ağaçlarını görürken
Pelion'dan ana direğe inin.
Taşınan yarı tanrılar yuvarlak durdu.

Papa'nın Ode'si St. Cecilia'nın Günü.

Argo Navis, Argo Gemisi,

genel olarak sade Argo, —hatayla Argus, genel durumuyla karıştırılmasından dolayı—ve Navis, Alman Schiff, Fransız Navire Argo ve İtalyan Nave Argo'dur.

Tamamen güney yarımkürede, Büyük Köpek'in doğusunda, Monoceros ve Suyılanı'nın güneyinde, büyük ölçüde Samanyolu'nda yer alır ve New York şehrinin ufkunun üzerinde önemsiz yıldızlarından yalnızca birkaçını gösterir; ama gökyüzünün büyük bir bölümünü kaplar, uzunluğu yaklaşık yetmiş beş derecedir, - Manilius buna nobilis Argo der - ve 829 çıplak göz bileşeni içerir. Merkez 1 Mart'ta

sona eriyor.

La Caille bunun için yaklaşık 180 harf kullandı, birçoğu elbette kopyalandı, bu nedenle bu gösterim İngiliz Birliği Kataloğu'nda kabul edilmiş olmasına rağmen, son astronomlar referansta kolaylık sağlamak için rakamı alt bölümlere ayırdılar ve şimdi üç bölümünü Carina olarak biliyorlar. 268 yıldızla Omurga, 313 yıldızla Puppis, Stern ve 248 yıldızla Yelken Vela. Bu sonuncusu Alman Segel.

Ayrıca La Caille, erken alt bölümü Malus, Mast, Pyxis Nautica, Nautical Box veya Mariner's Compass, Alman See Compass, Fransız Boussole veya Compas de Mer ve İtalyan Bussola'daki yıldızlardan oluşuyordu; ve bu hala bazı iyi gökbilimciler tarafından Pyxis olarak tanınmaktadır.

Bode, diğer yıldızlardan Lochium Funis'i kurdu, onun Logleine'i, bizim Log ve Line'ımız, şimdi tamamen kullanılmaz hale geldi.

Geminin pruvası yok gibi görünüyor, bu nedenle Eqiluleus, Pegasus ve Toros'ta fark edilen aynı kesit karakterini sunuyor ve genellikle haritalarda bu şekilde gösteriliyor. Aratos bu konuda şunları yazdı:

Büyük Köpeğin kuyruğundan Sternforward Argo
Çizilmiş; onunki normal bir ders değil,
Ama gemilerin yaptığı gibi geri döner
Denizciler çarpık kış tarafı değiştirdiğinde
Limana girerken; tüm gemi ters,
Ve dayandığı kumsalda geriye doğru kayıyor.
Sternforward böylece Jason'ın Argo'su çizilir.

Yayının bu kaybının meydana geldiği söyleniyor.

Argo geçtiğinde
Boğazın içinden doğru kayaların arasından—

Symplegades, Cyanean (masmavi) veya Euxine Denizi'nin ağzındaki Planctae Kayaları. Yine de Aratos bunun tamamlanmış olduğunu düşünmüş olabilir, çünkü şöyle yazmıştır:

Tüm Argo gökyüzünde yüksekte duruyor,

ve

Parça pruvadan loş ve yıldızsız hareket ediyor
Direğe kadar, ama geri kalan her şey parlak;

ve çoğu zaman sanatçılar ve yazarlar tarafından çok fazla resmedilmiş ve tanımlanmıştır. Alfonsine Tabloları, onu kürekleri olan tam bir çift direkli gemi olarak ve 1667 tarihli Theatrum Cometicum'da Lubienitzki'yi, bir dizi limana sahip ve tüm yelkenleri rüzgara tam olarak ayarlanmış üç direkli bir argosi olarak gösterir.

Mitoloji, Glaucus veya Argos tarafından, sayısı geminin küreklerinin sayısına eşit olan elli Argonot'un lideri Jason için, kendisi de konuşan meşeden bir parça yerleştiren Pallas Athene'nin yardımıyla inşa edildiğinde ısrar etti. Dodona'nın; Argo, "böylece mürettebatını oluşturan reisleri uyarma ve onlara rehberlik etme gücüne

sahiptir." Thessaly'deki lolchis'ten Colchis'teki Aea'ya ünlü seferi taşıdı,¹ altın postu aramak için yola çıktılar ve yolculuk Atina üzerindeyken tekneyi göğe yerleştirdiler.

Eratosthenes'e göre başka bir Yunan geleneği, takımyıldızımızın, Jason'ın zamanından çok önce Danaos'u elli kızıyla birlikte Mısır'dan Rodos ve Argos'a taşıyan okyanusu seyreden ilk gemiyi temsil ettiğini ileri sürdü ve Dante'nin yazdığı gibi,

Argo'nun yardımıyla Neptün'ü şaşırttı.

Mısır hikayesi, Tufan üzerinde İsis ve Osiris'i taşıyanın gemi olduğunu söylüyordu; Hindular, eşdeğerleri Isi ve Iswara için aynı görevi yerine getirdiğini düşündüler. Ve tarih öncesi gelenekleri, onu, Canopus yıldızı Agastya'nın yönettiği, dolaşan güneşleri için Argha gemisi haline getirdi. Bu Sanskritçe argha'da belki başlığımızı görebiliriz; ama Lindsay, Argo'yu Fenikeliler tarafından kullanılan ve "uzun" anlamına gelen Semitik bir kelime olan arek'ten türetir, bu gemi denize indirilen ilk büyük gemidir.

Sir Isaac Newton, yapım tarihini Kral Süleyman'dan kırk iki yıl sonra, yaklaşık MÖ 936 olarak belirleyerek ünlü zanaata büyük önem verdi.

Romalılarda hep Argo ve Navis vardı, Vitruvius Navis quae adayı Argo'yu yazdı; ama Cicero ona Argolica Navis ve Argolica Puppis adını verdi; Germanicus, Argoa Puppis; Çağımızdan önceki 1. yüzyılın ağıt şairi Propertius, Iasonia Carina; Ovidius, Pagasaea Carina ve Pagasaea Puppis, yapıldığı Teselya limanından; Manilius, Ratis Heroum, Kahramanların Salı,

şimdi ortasında Yıldızlar yelken açıyor;

ve diğerleri, Navis Jasonis veya Osiridis, Celox Jasonis, Carina Argoa, Argo Ratis ve Navigium Praedatorium, Korsan Gemisi. Biraz benzer olsa da, Mısır'da Vehiculum Lunae olduğunu söyleyen, Deniz Arabası Currus Maris, Catullus'un Currus Volitans'ı.

Aynı zamanda Equus Neptunius'du; gerçekten de Ptolemy, Afrika'nın kuzeydoğu kıyısında, Gardafui Burnu'nun güneyinde, modern Ajan olan Azania sakinleri tarafından bir At olarak bilindiğini iddia etti.

Araplar ona Al Salnah, bir Gemi ve Markab adını verdiler, iki ya da üç yüzyıl önce Avrupa'da Alsephina ve Merkeb'in yazıya geçirildiği üzerine binilecek bir şey.

Grotius, Cautel'den Puppis'e "Tablolardan" bir başlık olarak bahsetti, ancak Hoc quid sit nescio ekledi.

İncil okulu elbette ona Nuh'un Gemisi, Noachi Bölgesi veya Bayer'in yazdığı şekliyle Archa Noae adını verdi; Geçen yüzyılın İngiliz mitologu Jacob Bryant, hikayesini Nuh'un unvanı başka bir biçimine dönüştürüyor. Gerçekten de 17. yüzyılda Ark, popüler unvanı gibi görünüyor.

Hewitt'in Denemelerinde Hindular için "Zendavesta'da göklerin dört çeyreğini

belirleyen dört yıldız, dört Loka-palas veya dünyanın besleyicileri"ne bir gönderme buluyoruz; ve bu yazar bunları doğuda Sirius, kuzeyde Büyük Ayı'nın yedi yıldızı, batıda Corvus ve güneyde Argo için iddia ediyor. İkincisinin unvanını Yüz Yaratıcı olan Sata Vaësa olarak verir; tüm bunların gökyüzünde büyük bir haç oluşturduğu hayal edildi. Bu konudaki farklı Pers kavrayışı, Regulus, —a Leonis üzerine yapılan açıklamalarda görülür.

Çin yıldız işareti Tien Meaou muhtemelen Argo'nun bazı bileşenlerinden oluşmuştur.

Takımyıldız, daha düşük enlemlerde, yalnızca büyük boyutu ve Canopus'un ihtişamından değil, aynı zamanda dikkate değer değişken n'ye ve onu çevreleyen bulutsuya sahip olmasından da fark edilir.

5 Mart ve 8 Nisan 1895 tarihleri arasında, Z Carinae yıldızının yakınında, Auriga ve Norma'daki son novalara benzer bir spektruma sahip bir nova ortaya çıktı.

. . . hiçbir tırpanın traş etmediği bir çayır gibi,
Hangi yağmur asla bükülemez veya girdap-patlama sallayamaz,
Antarktika takımyıldızları döşeliyken,
Canopus ve ekibi, Austral gölünü döşediler.

Percy Bysshe Shelley'nin Atlas Cadısı.

a Karina, -0.4, beyaz.

Kavoftoy Yunanlıların erken imlasında, görünüşe göre bu yıldız ilk olarak Eratosthenes tarafından verildi, ancak KávrnnOq daha sonra Hipparchos tarafından verildi. Ptolemy, Hailey ve Flamsteed'in Canopus'a kopyaladığı birkaç yıldız ismi arasında eski kelimeyi kullandı; ama şimdi evrensel olarak Canopus, Al Sufi'nin tercümanı Eanupus'u Yunanca'nın Arap uyarlaması olarak kullanıyor.

Aratos, Eudoxos ve Hipparchos da onu nqđáXiOv, the Rudder, Cicero's Gubernaculum, Aratos yazısı olarak belirlediler:

Gevşetilmiş dümen, Köpeğin arka ayaklarının altına yerleştirildi.

Eski gemilerin, saplarının her iki tarafında bir dümeni vardı, bunlardan birinde genellikle yıldızımızın figürü vardı, bu nedenle onu küreklerin kıyısında gösteren modern haritalardan farklıydı.

Çağımızdan önceki yüzyılın coğrafyacısı Strabon, başlığının “dünün dışında” olduğunu söyledi; bu, şimdi bildiğimiz kelime için doğru olabilir; fakat Strabon'dan 1500 yıl önce III.

Yıldız
Ateşin bir bakışıyla ışığını döken,
Sabah çiyini dağıttığında;

Adımız, MÖ 1183'te Truva'nın yıkımından dönüşünde Mısır'a dokunan ve İskenderiye'den on iki mil kuzeydoğuya doğru Canopus'un öldüğü ve onurlandırıldığı Menelaos filusunun baş pilotunun adıdır. Scylax'a göre, minnettar ustası tarafından

şehre adını veren bir anıt tarafından dikildi.¹ ve o sırada ufku yaklaşık 7° üzerinde yükselen bu muhteşem yıldız.

Canopus kelimesinin yukarıdaki türevi erken ve popülerdir; ama bir başkası, belki de onun kadar eski ve daha büyük olasılıkla Aristides'in yetkisindedir, Kıpti ya da Mısırlı, Kahi Nub, Altın Dünya'dandır. Buna denk gelen İdel, bu kelimelerin aynı zamanda Canopus, Arapça Wazn, Weight ve Ha^ar, Ground için diğer başlıkların kaynağı olduğunu iddia etti; ve ara sıra daha sonra Ponderosue ve Terrestris. Bu isimlerin uygunluğu için herhangi bir sebep bulamasam da, yıldızın büyüklüğünden ve ufka yakınlığından kaynaklanabileceklerini çıkarmak kolay; bu sonuncusu kesinlikle onu Eratosthenes'in $T^\circ \pi^\circ iOg$ 'u yaptı.

Benzer şekilde, evrensel Arapça başlık Suhel, Suhil, Suhilon, Sohayl, Sohel, Sohil ve Soheil, Sahil, Sihel ve Sihil tarafından Batılı uluslar tarafından yazılan Suhail idi; Buttmann'a göre hepsi Al Sahl, Plain'den alınmıştır.

Bu kelime aynı zamanda Arabistan'da kişisel bir unvandı ve Delitzsch'in dediğine göre, parlak, görkemli ve güzel olanın sembolü ve şimdi göçebeler arasında bile bu şekilde yakışıklı bir kişi için kullanılıyor. Görünüşe göre bizim Canopus sözcüğümüz ilk yazarlar arasında biraz benzer bir kullanıma sahipti; Eden, Vespucci'nin üçüncü yolculuğu ve Of the Pole Antartike ve Starres'dan aynı şeyi geri çevirdiği için tercüme etti:

Diğerlerinin yanı sıra, Canopi'nin iki yıldızının çok açık olduğu ve üçün toplamının ne kadar karanlık olduğu üç yıldız gördüm;

ve yine “direği deviren dört yıldız”ı anlattıktan sonra:

Bunlar gizli olduğunda, sol tarafta, cennetin en karanlık yerindeki varlığın bu figürü temsil ettiği dikkate değer büyüklükte üç yıldızlı parlak bir Canopus sahnesi vardır * *;

Nubeculae ile bağlantılı olarak aynı etkiye daha fazla sahip; çünkü Canopus of Vespucci'nin betimlemelerinin çoğunda bu Bulutlara gönderme yaptığı görülüyor. Ama bu unvanın onun tarafından kullanıldığı şekliyle hiçbir açıklamasını görmedim ve Vespucci'nin ünü kesinlikle onun gökyüzü bilgisine dayanmıyor. Büyük Yeni İngilizce Sözlük, yukarıdakilerin bazılarını yanlışlıkla bizim a Carinae'mıza göndermeler olarak alınıyor, garip bir şekilde yıldızın başlığının bu farklı kullanımını görmezden geliyor.

Persler arasında Suhail, ünlü Al Anwár i Suhaili, Canopus'un Işıkları'nda görülen bilgeliğin eş anlamlısıdır.

Humboldt'un Cosmos'una bir not, bu ismin Argo'daki diğer yıldızlara verildiğini söyler ve Hyde, komşu takımyıldızlardaki yıldızlar için kullanımıyla aynı şeyi ileri sürdü. Böylece Suhel Alfard, Suhel Aldabaran ve Suhel Sirius'u buldu; aslında bu son yıldız, Karsten Niebuhr¹ dedi, Arabistan'da bir asır ve daha önce yaygın olarak bu şekilde biliniyordu.

Alfonsine Tablolarında, çağdaş bir vakayinamede Al Suhail al Wazn'ın bir çevirisi

olan Sihil ponderosa olarak görünen Suhel ponderosus vardı. 1515 Almagest'te Subhel idi; ve Bullialdus tarafından Astronomia Philolaica'da düzenlenen Greko-Pers Chrysococca Tablolarında (14. yüzyıl Yunan astronomu, yazarı ve İran'da ikamet eden doktor), bu EoaiL lapavq idi. Bu, Arapların Al Suhail al Yamaniyyah'ından, Güney'in Suhail'inden veya belki de bizim Procyon'umuzla bağlantılı olarak anlatılan eski hikayeye bir göndermeydi, eskiden Orion'un yıldızlarının yakınında bulunan Suhail, dışıl Al Jauzah'ın kaçmak zorunda kalmasıydı. onunla evlendikten sonra güneye, hala burada kalır. Diğerleri, Suhail'in yalnızca Al Jauzah'la kur yaptığını ve Al Jauzah'ın onu reddetmekle kalmayıp, aynı zamanda onu güney göklerine çok kaba bir şekilde tekmelediğini söyledi.

Ara sıra başka bir erken başlık, Al Faf>l, Deve Aygırıydı. Her çağda ona yapılan imalar, her yerde, özellikle Çöl'de önemli bir yıldız olduğunu göstermektedir. Arapların birçok atasözünün, hikayelerinin ve hurafelerinin ortaya çıkmasına neden olan ve değerli taşlarına çok değerli rengi ve hastalıktan bağışıklığı verdiği varsayılan büyük bir favori vardı. Şimdi bile yıllarını hesaplamada kullanılan sarmal yükselişi, meyvelerini olgunlaştırdı, yazın sıcak dönemini sona erdirdi ve genç develerinin süttten kesilme zamanını belirledi, Thomas Moore'un Yunanistan'daki Akşamlarında şöyle ima ettiği:

Bir deve uyudu - sanki süttten kesilmiş gibi genç Yıldız Canopus yükseldiğinde.

Ve genel olarak onlara bir güney kutup yıldızı olarak hizmet etti.

Tai kabilesi tarafından tapılırdı, çünkü muhtemelen hala Bedaviyy çölünde olduğu gibi; ve bu bağlamda Carlyle, Heroes and Hero Worship adlı eserinde bunun hakkında şunları yazmıştır:

Mavi elmas parlaklığıyla çölün üzerinde parıldayan Canopus (o vahşi, mavi, ruha benzer parlaklık burada tanık olduğumuzdan çok daha parlak), yalnızlıkta rehberlik ettiği vahşi İsmaili adamın kalbini delip geçecekti. orada israf. İçinde tüm hisler olan, hiçbir duyguyu ifade etmeyen vahşi yüreğine, küçük bir göz gibi gelebilir, o Canopus, ona büyük, derin Sonsuzluktan bakan; ona içsel ihtişamı açığa vurur.

Bu adamların Canopus'a nasıl taptıklarını anlayamıyor muyuz; yıldızlara tapan Sabiiler dediğimiz kişi mi oldu? . .

Aklımızı ve gözlerimizi açarsak, bize de, her yıldızdan, her çimen yaprağından bir Tanrı görünmez mi?

Şimdi bu şekilde tapmıyoruz: ama her nesnenin içinde ilahi bir güzelliğe sahip olduğunu fark etmemiz, “şiiirsel doğa” dediğimiz şeyin bir meziyeti, kanıtı sayılmıyor mu; nasıl oluyor da her nesne "sonsuzluğun kendisine bakabileceğimiz bir pencere" oluyor?

Moore bunu Lalla Rookh'ta şöyle yazdı:

Gururlu ışığı, Batı'nın Beyaz Adalarında dinlenenleri asla aydınlatmayan Mısır Yıldızı;

Yine aynı şiiirde, Zingianların bitmeyen neşesinin nedeni olarak buna atıfta bulunuyor.¹ Ve takımyıldız Nil'de büyük tanrı Osiris ile ilişkilendirildiği için, onun büyük yıldızı Osiris'in Yıldızı oldu; fakat daha sonra, Capella ve Germanicus'taki scholiast, Mısır'ın büyük kralı Ptolemy Lagos'un onuruna ona Ptolemaeon ve

Ptolemaeus adını verdi; ve bazen Subilon olmuştur, ancak bunun uygunluğunu doğrulayamadım. Hyde tarafından Kircher'den alıntılanan YápníÁQq ve dolayısıyla muhtemelen Kıpti de aynı derecede anlaşılmalıdır.

Canopus'la ilgili tüm bu bilgiler eski olsa da, yıldızın Nil'deki tapınma tarihini düşündüğümüzde “dün” gibi görünüyor. Lockyer bize Edfu, Philae, Amada ve Semneh'deki bir dizi tapınaktan bahseder, bu nedenle ereksiyonlarına yöneliktir, 6400 b. C., Canopus'un, Khons'un veya ilk güney yıldız tanrısı Khonsu'nun sembolü olarak bilindiği sonbahar ekinoksunda güneşin doğuşunu müjdelediğini göstermek için; ve diğer benzer tapınaklar daha sonra. Sırasıyla MÖ 2100 ve 1700 yıllarında Karnak'taki büyük yapılardan en az ikisi, yerleşimine işaret ediyordu; bir başkası Naga'da ve MÖ 1300'de III. Ramses tarafından yaptırılan Thebes'teki Khons tapınağında olduğu gibi. C., daha sonra Ptolemaioslar döneminde restore edilmiş ve genişletilmiştir. Bu nedenle, muhtemelen suların tanrısını temsil ettiği Güney Mısır dininde öne çıkan nesneydi.

Hahamlardan bazıları - ve modern zamanlarda Delitzsch - bu kelimenin Orion'un değil, bu yıldızın İncil'in 'asil'i olduğunu iddia ettiler, bu kelimenin sesindeki benzerlikten Arabistan'ın Süheyl'ine ve başka nedenlerle tam olarak açıklandı. , İdeler tarafından kabul edilmese de; tesadüfen, İşaya xiii, 10'daki Kesilim'in şimdi "Takımyıldızlar" olarak tercüme edildiğini düşünen yetenekli yorumcular var ki, bunlar artık Süheyl kelimesinin kullanımında sıklıkla atıfta bulunulan en parlak yıldızlar anlamına gelir. Delitzsch, Eyüp Kitabı üzerine yaptığı yorumda, Wetzstein ve diğerlerinden, Canopus'un Hasil ile olan bu kimliğinden çok alıntı yapar ve bunu, patrik Han'ın geleneksel yuvası olan Havran'ın günümüz Araplarının yıldız hikayeleri ve atasözleriyle örnekendirir.

Hindular ona Agastya, Rishilerinden biri ya da ilham almış bilgeler ve Argha'larının dümencisi, sular tanrıçası Yaruna'nın oğlu derlerdi; ve Sanskrit edebiyatının, belirli dini törenlerle bağlantılı olarak sarmal yükselişine birçok gönderme vardır. Avesta'da "suları ileri itmek" - gelgitleri yönetmek (?) olarak bahsedilir.

Merhum George Bertin, onu Fırat Arabası Boyunduruğu Sugi ile tanımladı; ancak diğerleri, zodyaktaki bazı yıldızların unvanının henüz kesinlik kazanmadığını, ancak muhtemelen Terazî'nin lucidae olduğunu iddia ediyor.

Çin'de bu, Yaşlı Adam Laou Jin'di ve en az MÖ 100'e kadar bir tapınma nesnesiydi.

6. yüzyıldan beri, iniş yerleri olan Gazze'den gelirken, Sina'daki manastıra ve türbesine yaklaşan Yunan ve Rus hacı adanmışlarına görünen Aziz Catharine'nin Yıldızı olmuştur.

Erken Alman astronomik kitaplarında bu, Schiff-kıç veya Gemi-yıldız idi.

Eridanus ve Piscis Australis'teki karşılık gelen yıldızlar olan Achernar ve Fomalhaut ile Dante'nin Purgatorio'sunun Tre Facelle'sini oluşturuyordu, İnanç, Umut ve Hayırseverliği simgeliyor, -

bu üç meşale, ki bu direğin hepsi yanıyor.

Hipparchus onu 36 ° 30 ' enleminde Rodos'tan gözlemlemeyi alışkanlık haline getirdi; ve ondan önce bile Posidonius¹ İskenderiye'de, İsa'dan yaklaşık 3. yüzyılın ortalarında, bu şehir ile Rodos arasındaki hat üzerinde dünya yüzeyinde bir dereceyi ölçmek için girişiminde kullandı ve Asya Karya'daki Knidos'taki Eudoxos'un eski gözetleme kulesinden gözlemlerini yaptı. , —Muhtemelen en erken jeodezik ölçüm girişimi, çünkü bu gözlemevi klasik günlerde bahsedilen ilk gözlemeviydi. Manilius, dünyanın küreselliğini kanıtlamak için Ayı ile birlikte kullanarak şiirsel bir şekilde kendi yolunu izledi.

Canopus ve Coma Berenices'in unvanlarındaki karışıklık bu takımyıldızın altında belirtilmiştir.

Sirius'un yaklaşık 35 ° altında, göksel ekvatorun 52 ° 38' güneyinde yer alan bu yıldız, 37. paralelin kuzeyindeki gözlemciler tarafından görülmez; ama orada, 6 Şubat akşamı saat dokuzda ufkun hemen üzerinde ve Georgia, Florida ve Körfez Ülkelerimizden göze çarpıyor. Sirius onu yaklaşık yirmi dakika doruk noktasında takip ediyor.

Canopus o kadar zeki ki, 1861'de Şili'deki gözlemciler onu Sirius'tan daha parlak olarak değerlendirdiler; ve Tennyson, Dream of Fair Women adlı kitabında bunu en gergin ışıpta bir benzetme yaptı, —Kleopatra'nın sözleriyle, -

Canopus'u aşan lambalar.

Yine de Elkin sadece 0 ".03'lük bir paralaks elde etti - pratikte sıfır, - bu, sistemimizden görünüşte daha büyük olan komşusunun en az on iki katı bir mesafeye işaret ediyor. Spektrumu ikincisinininkine benzer.

Bakın, 1897'de, 160 ° konum açısında 30 "uzakta 15. büyüklükte mavimsi bir yoldaş keşfedildi.

P, 2.

Miaplacidus bu nedenle Burritt'in 1856 Coğrafyası'nda yazılmıştır, ancak 1835 Atlas'ında Maiaplacidus'tur, Higgins'in yıldız adları üzerine kısa çalışmasında belirttiği gibi, anlamı ve türetildiğini kısmen öğrenemeyeceğim, Miyah'tan çoğul Arapça Ma, Su. Bununla birlikte, orijinal, Mi'ah'ın transkripsiyonu daha iyidir.

PCarina alt bölümünde yer alır ve Canopus'un 25 ° doğusunda ve Hydra'nın Alphard'ının 61 ° güneyinde Hailey'nin Robur Carolinum'unun a'sıdır; ancak Baily, Bayer bunu Argo haritasına koyduğunda buna karşılık gelen bir yıldız bulamadığını söyledi.

Y, Üçlü, 2, 6 ve 8, beyaz, yeşilimsi beyaz ve mor,

Arapların Al Süheyl el Mu lif'i, Z'de olduğu gibi Yemin Süheyli'ydi ve / Al Mu lifa'in,

Mut talifain veya Mu-Lnithain gruplarından birini oluşturunuyordu; ayaklanmalarında bazıları onları Süheyl sanmıştı ve bunun sonucunda ortaya çıkan tartışmalar tartışmalı Araplar arasında büyük bir küfüre sebep oldu. Bununla birlikte, Canopus'un herhangi bir komşu yıldızla karıştırılması imkansız görüldüğünden, Muhlifain'in doğru konumu şüpheli olduğu için bu türetme saçmadır, çünkü bunlar sadece yukarıdakilere değil aynı zamanda Canis'teki yıldızlara da atanmıştır. Binbaşı, Erboğa ve Columba.

yVela alt bölümünde yer alır ve 42 ° kuzey enleminin güneyindeki tüm noktalardan görülebilir. Baily, Bayer'in y'sini gökyüzünde bulamadığını yazdığı için, p gibi, Uranometna'ya yanlış bir şekilde yerleştirilmiş gibi görünüyor.

Bu, parlak çizgilerle kesilen sürekli bir spektrumun Wolf-Rayet tipini gösteren tek göze çarpan yıldızdır; ve muhteşem güzelliği, spektroskopik gözlemcinin hayranlığıdır. Eddie ona güney göklerinin Hayali Mücevheri diyor.

Ey,2.2 ve rn, Büyük Köpek'te yıldızlarla Çin Koo She, Yay ve Ok idi.

Z,2.5, Mısır X'in güneydoğu ucunda, Al Sufi'nin Suhail Ha ar'ı ve Burritt Atlas'ın Naos'u veya Gemisi; y ve A ile Muhlifainlerden biriydi.

1880'deki güney eğimi 39 ° 40' idi ve bu nedenle Maine Eyaleti enleminden, 3 Mart'ta meridyene gelen açıkça görülüyor.

n, Düzensiz değişken,> 1 ila 7,4, kırmızımsı,

Karina alt bölümünde yer alır, ancak 30. paralelin kuzeyinden görünmez.

Bu, belki de neredeyse tarih öncesi zamanlarda bile göklerde en çok dikkat çeken nesnelerden biridir, çünkü Babil yazıtları, Jensen'in 7 olduğunu düşündüğü, ışığının ara sıra sönüklüğünden fark edilebilen bir yıldızla atıfta bulunuyor gibi görünmektedir. Eridhu'nun Ea veya la ile ilişkili tapınak yıldızlarının,¹ Cannes olarak da bilinen Dalgaların Efendisi,² gizemli insan balığı ve krallığın en büyük tanrısı.

Çin'de n, Cennetin Altarları olan Tseen She idi.

Işığındaki değişimler, dereceleri kadar düzensizlikleri açısından da dikkat çekicidir. 1677'de Hailey tarafından yapıldığı söylenen ilk kaydedilen gözlem, Güney Kataloğu'nda olmamasına rağmen, 4'üncü büyüklüğe sahipti, ancak o zamandan beri, daha uzun veya daha kısa aralıklarla, mutlak görünmezlikten her iki şekilde de değişti. çıplak gözle neredeyse Sirius'a eşit bir parlaklığa sahip. Sir John Herschel, diğerlerinin 1843'te yaptığı gibi, onu Aralık 1837'de evinde gördü; ancak, o zamandan bu yana yavaş yavaş düşerek, Mart 1886'da kaydedilen en düşük büyüklüğü olan 7.6'ya ulaştı. Ancak şimdi artışta; 13 Mayıs 1896'da 5,1 ya da bir önceki yılın maksimumundan yaklaşık yarım büyüklük daha yüksekti.

Bu yıldız çevreleyen bulutsu NGC 3372, karakteristik özelliklerinden dolayı Anahtar Deliği olarak adlandırılmıştır; ancak Sir John Herschel'in çizdiği şekliyle en parlak kısım, 1837 ile 1871 arasında bir zamanda ortadan kaybolmuş gibi görünüyor.

Bu büyük gözlemci, yüzeyine dağılmış 1203 yıldız gördü.

n'nin yakınında, Abbott'un Çarpık Kütük dediği düzensiz şekilli boş bir alan var; ve yakın çevresinde dikkat çekici iki kaba küme vardır.

ben, 2.9, soluk sarı.

Bu, Latinlerin 'Scutulum veya Küçük Kalkan, Araplar' Turais'iydi, muhtemelen Carina alt bölümünde Geminin kış tarafındaki dekoratif Alustre'ye atıfta bulunuyordu; fakat Tizini'den Turyeish olarak alıntı yapan Hyde, orijinalin verbum ignotum olduğunu söyledi ve başka birinin ona ve anlamı hakkında bir tahminde bulunmasını önerdi. Smyth onun hakkında "Ptolemy'nin 'AonidioK*'una tekabül eden" olarak yazmıştır; ancak ikincisi, onu 'AkpOotóAiOv, Gunwale'de ve k, £ O, n, p, a ve t'nin bugün gösterildiği kamdirnP veya Alustre'de yer aldığı şeklinde tanımladı. Century Atlas, Aspidiske'de arama yaparken Smyth'i takip ediyor. New York şehrinin enleminden görülebilir.

K,3.9, Markab ve Markeb'dir, muhtemelen 1521 Alfonsine Tablolarından alınmıştır, burada bu son kelimenin özel bir ad olarak kendisine açıkça uygulandığı görülmektedir. Bu, 25 Mart'ta doruğa ulaşan New York enleminden de görülebilir.

A, 2.5, Vela'da Al Sufi'nin Al Suhail al Wazn, Ağırılığın Suhail'i; ve y ve Z ile Mt.r lifaîn'den biri.

£3.4, i yıldızı ile birlikte bulunduğu 'AonidioK1'in yanlış bir harf çevirisi ile Asmidiske olarak adlandırılmıştır.

W,3.7, Vela'da Reeves tarafından Tseen Ke, Heaven's Record; A harfini Hae Shih, Deniz Taşı olarak yazdığı bir yıldız; ve 1971 numaralı, Cennetsel Köpek Tseen Kow olarak.

Grotius, Alphart'tan Navis'teki bir yıldızın adı olarak bahsetti, ancak yerini belirlemeden ve çok doğru bir şekilde sed hoc ad lucidatn Hydrae ile ilgili; ancak Direğin tepesi bazı haritalarda bu lucida'ya çok yakın olduğu için, Alphard, açıklama bariz görünüyor.

Baily, Flamsteed'in Argo'dan Monoceros'a 20 ° garip bir şekilde yerleştirilmiş olan yıldızı 13 Argus'un Fl olması gerektiğini söyledi. 15 Canis Minoris.

Büyük Köpek'in arkasındaki Argo'daki yıldızlardan, Bartsch tarafından küçük yıldız işareti Gallus, Horoz oluşturuldu, ancak çoktan unutuldu.

. . . Atlantik denizlerinin çok ötesinde Andromeda'yı taşıyan yumuşacık yıldız 'Horizon'un Ötesinde.

Milton'ın Kayıp Cenneti.

Koç, Koç,

İtalya'da Ariete, Fransa'da Bélier ve Almanya'da Widder — Bayer's Wider; Anglo-

Sakson dilinde Bamm ve 12. yüzyılın Anglo-Norman'ında Multuns. Takımyıldız, Pleiades'in batısında, ekliptiğin 6 ° kuzeyinde, gök ekvatorunun 20 ° kuzeyinde ve y Andromedae'den 20 ° güneyde göze çarpan üçgen ile işaretlenmiştir.

Yunanlılarda bu Kpióq ve bazen "kiyÓK ^ prnq idi, ancak bu sonuncusu Oğlak için daha olağandı.

Romalılarda her zaman Koç burcuydu; ama Ovid ona Phrixea Ovis adını verdi; ve Columella, Pecus Athamantidos Helles, Phrixus ve Portitor Phrixi; diğerleri, Phrixeum Pecus ve Phrixi Vector, Phrixus, üvey annesi Ino'nun gazabından kaçmak için bu Ram'ın arkasında kız kardeşi Helle ile Colchis'e kaçan Athamas'ın kahraman oğlu. Manilius'un yazdığı gibi, Helle'nin daha sonra Hellespont olan denize düştüğü hatırlanacak:

İlk Altın Koç parlıyor (yüzerken kim
Navlunun bir kısmını kaybetti ve Denize bir İsim verdi);

ve Longfellow, Ovid'in Tristia'sından yaptığı çeviride:

Helle'nin yükünü güvensiz bir şekilde taşıyan Koç.

Yolculuğunun sonuna geldiğinde, Phrixus yarattığı kurban etti ve yapağını Ares Korusu'na astı, burada altına döndü ve Argonotların arayışının nesnesi oldu. Bundan Aries'in diğer unvanları geldi: Ovis aurea ve auratus, Chrysomallus ve Low Latin Ghrysovellus.

Columella tarafından kullanılan Athamas, Orion'un daha önceki bir tarihte, belki de M.Ö.

Cicero ve Ovid, Cornus takımyıldızını şekillendirdi; başka bir yerde Corniger ve Laniger'di; Vervex, Wether; Dux opulenti gregis; kaput arietinum; ve pozisyonuna atıfta bulunarak, Aequinoctialis. Bahar Getiren Vernus Portitor, Arcanus'tan da bahseden Caesius tarafından, Koç'un temsil ettiği tanrılara tapınmadaki gizli ayinlere atıfta bulunabileceğinden bahseder.

Çağımızdan önce yaklaşık 1730 yılından itibaren Princeps signorum coelestium, Princeps zodiaci ve Ductor exercitus zodiaci idi ve Hipparchos'un zamanında da devam etti; Manilius bunu yazıyor:

Deniz'i geçen Koç sakın bir şekilde parlıyor,
Ve tüm İşaretlerin Prensi olan Yılı yönetir.

Ama A. d. 420 ofisi Balık burcuna devredildi.

Brown, grubun hayvana herhangi bir benzerliği varsayımı olmaksızın Koç başlığının kökeni hakkında şunları yazar:

Yıldızlar, pastoral bir nüfus tarafından sürüler olarak kabul edildi; her yıldız işaretinin özel bir lideri vardı ve yıldız ve ardından gökleri yıl boyunca yönlendiren takımyıldızı Koç'tu.

Başka bir yerde bize, Koç burçların şefi olduğunda, Akadca Ku, I-ku ve I-ku-u unvanlarını, lucida Hamal'dan, Asur Rubu, Prens'in tüm eşdeğerleri ve çok uygun

olduğunu söyler. O tarihteki lider yıldız grubu, ilk oluşumlardan biri olmasa da.

Ayrıca, Otuz Yıldız Tableti üzerindeki bir yazıttan, Fıratlı gökbilimcilerin, Balıkların Okdası'ndan Koç'un Hamal'ına kadar uzanan bir takımyıldızı Gam'a, yani Scimeter'a sahip olduklarını, kavisli bıçağın, ikincisinin en parlak üç bileşeni tarafından oluşturulduğunu bulur. Bu, krallığı Yedi Kötü Ruh'a veya Fırtına Güçlerine karşı koruyan silahtı.

Jensen, Koç'un burçlara ilk kez Babilliler tarafından, yıldızları ilkbahar gündönümüne işaret etmeye başladığında benimsenmiş olabileceğini düşünüyor; ve bunun Boğa ile Pegasus arasına yerleştirilmesinin, bu figürlerin her birinin bir kısmının kesilmesini zorunlu kıldığını; bu, kesit karakterlerine ilişkin çok fazla kuramsallaştırmadan kurtaracak yeni bir öneri.

Mart-Nisan ayımız olan Yahudi Nisan, Koç ile ilişkilendirildi, çünkü Josephus, halkının Mısır'ın esaretinden kurtulduğu günün bu ayda güneş olduğunu söyledi; ve Koç'un Sunağı ve Kurbanı temsil ettiği, genellikle kurbanın bir koç olduğu Asurlu Nisanu ayı da öyleydi. Bu nedenle, antik çağda, yıldızları diğerlerinin lideri olmadan önce bu işarete verilen önem; Berossos ve Macrobius bunu, dünyanın güneş kendi sınırları içindeyken yaratıldığına dair eski inanca bağlasalar da; ve Albümler,¹ 9. yüzyılda, Yılların Devrimi'nde, Yaratılışın "yedi gezegen" -Güneş, Ay, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn - burada bir arada olduklarında gerçekleştiğini yazdı ve yıkımı önceden bildirdi. Balıkların son derecesinde aynı pozisyonda olmaları gerektiğinde dünyanın.

Takımyıldızı Montone olarak adlandıran Dante, Cehennem'de benzer bir düşünceyle takip etti:

Güneş o yıldızlarla yükseliyordu
Onunla, Love Divine ne zamandı?
İlk başta harekete geçirin, bu güzel şeyleri ayarlayın.

Ancak daha kesin bir tarihe gelmek gerekirse, Pliny Bozcaadalı Cleostratos'un önce Koç'u ve aynı zamanda Yay'ı oluşturduğunu söyledi; ama kökenleri muhtemelen yüzyıllar, hatta binyıllar, bundan önce gelen bir geçmişe sahipti ve bu ifade, yalnızca onlar hakkında yazan ilk kişi olabileceği sürece doğrudur.

Pek çok kişi, figürümüzün Thebes'te koç boynuzlu veya peçeli ve tüylerle taçlandırılmış ve çeşitli şekillerde Amon, Ammon, Hammon, Amen veya Amun olarak bilinen Mısır Tanrılarının Kralı'nı temsil etmek için tasarlandığını ve onun zamanında büyük bir törenle tapınıldığını düşünüyor. Vahadaki tapınak Amonyum, şimdi Siwah, Kahire'nin 5 ° batısında, Libya çölünün kuzey sınırında. Kircher orada Aries'e TapaTO ^ 'po Apo ^ v, Regum Ammonis olarak ünvan verdi. Ancak Bayan Clerke, Mısır yıldızı Ram'ın bizimkiyle çakışıp çakışmadığına dair şüpheler var.

Tanrı Amen nasıl Yunanlıların ve Romalıların ZÚq ve Jüpiter'i ile özdeşleştirildiyse, Koç da öyleydi, ancak bu popüler olarak klasik tanrının, Olympus'un tüm sakinleri Mısır'a önderlik eden devlerden Mısır'a kaçtığına Ram'ın

şeklini aldığı hikayesine atfedildi. Typhon tarafından. Bundan takımyıldızın Jüpiter Ammon unvanları geldi; Jovis Sidus; Jove'un kızı olan tanrıça Minervae Sidus; Propertius'un Jüpiter Libycus'u, Dionysius'un Deus Libycus'u ve Nonnus'un Ammon Libycus'u.

İbraniler onu Tell olarak biliyorlardı ve onu Gad veya Naftali'nin sancaklarına yazdılar; Suriyeliler, Amru veya Emru olarak; Persler, Bara, Bere veya Berre olarak; Türkler, Kuzi olarak; ve Parsi Bundelesh'te Varak'tı: tüm bunlar Koç ile eş anlamlıydı. Açıklanamayan Arabib veya Aribib de bunun için görülür. İlk Hindular onu Aja ve Mesha, Tamil Mesham olarak adlandırdı; ancak daha sonra Kriya'daki Yunanlıları takip etti.

Uluğ Bey üzerine bir Arap yorumcu, Al Kabsh al 'Allf takımyıldızını Evcil Koç olarak adlandırdı; ama insanlar onu genellikle Al ^ amal, Koyun, - Hammel ile Riccioli, Alchamalo ile Schickard ve Alhamel ile Chilmead olarak biliyorlardı.

Çin'in on iki zodyak burcundan biri olarak, o, önceleri Heang Low veya Kiang Leu olarak bilinen Köpek'ti; ve daha sonra, Cizvit etkisi altında, Beyaz Koyun Pih Yang olarak; Boğa ve İkizler ile birlikte Çin'in dört büyük zodyak grubundan batıdaki Beyaz Kaplan'ı oluştururken; Dolgunluk Gölü, Cennetin Beş Deposu ve Beş İmparatorun Evi olarak da bilinir.

Chaucer ve 14., 15. ve 16. yüzyılların diğer İngiliz yazarları, başlığı 17. yüzyılın Düşük Latincesinde de görülen Ariete olarak İngilizceleştirdiler. Bu sıralarda, İncil satırlarındaki takımyıldızları yeniden oluşturmaya çalışıldığı zaman, Koç'un, İbrahim'in çalılıklara yakalanmış 5 Koç'unu, aynı zamanda, Gönyesi olarak Triangulum olan, ilk kilisenin piskoposu olan Aziz Petrus'u temsil ettiği söyleniyordu. Caesius, tüm günahkar insanlık için Calvary'de kurban edilen Kuzu'yu düşündü.

Koç genellikle kendi altın postuna hayranlıkla bakan ya da şaşkınlıkla geriye doğru yükselen Boğaya bakan başı geriye dönük olarak uzanmış olarak tasvir edilmiştir; ancak 1489'daki Albumasar'da dik duruyor ve bazı eski sanatçılar onu batıya doğru koşarken gösterdiler, muhtemelen vücudunun etrafındaki zodyak kuşağı için tasarlanmış bir şeyle. Domitian'a ait bir madeni para, onun Princeps juventutis olarak temsilini taşır ve o, Suriye'li Antiochus'unkilerde Ay ve Mars'a dönük olarak göründü - uygun bir figür; çünkü astrolojik olarak Koç, o gezegenin ay eviydi. Diğer tüm burçlarla ortak olarak, genellikle büyük Moğol prensi Cihangir Şah'a atfedilen zodyak rupilerinde gösterilir, ancak 1616 ile 1624 arasında en sevdiği eşi Nur Mahal Mumtaza tarafından gerçekten etkilendi.

Ekinoktal konumu, Aratos'un "hızlı geçişler" tanımlamasını kuvvetlendirdi, ancak o, garip bir şekilde

Hipparchos'un onu sorumlu tuttuğu bir gaf. Ancak Aratos, astronomdan daha başarılı bir tefsirciydi.

Astrologlar arasında Koç, tutkulu öfkeyi ve bedensel incinmeyi gösteren korkunç bir işaretti ve bu nedenle, bazıları onun üzerinde vesayetini Aries'in temsil ettiği Jove'un kızı Pallas Minerva'ya atfetmesine rağmen, Mars Evi'ni tam olarak oluşturdu. Başın ve yüzün üzerinde hakimiyet kurması gerekiyordu; aslında Mısırlılar ona Başın Efendisi Arnum derlerdi; coğrafi olarak Danimarka, İngiltere, Fransa, Almanya, Küçük Polonya ve İsviçre, Suriye, Capua, Napoli ve Verona'yı renkleri beyaz ve kırmızıyla yönetiyordu. Manilius zamanında doğal olarak Hellespont ve Propontis'i, Mısır ve Nil'i, İran'ı ve Suriye'yi yönettiği düşünülüyordu; ve Aslan ve Yay ile

Ateşli Trigon.

Ampelius, Roma Africus, Güneybatı Rüzgarı, İtalyanların Affrico veya Gherbino'dan sorumlu olduğunu söyledi; ama Okçu ve Akrep de bu görevi paylaştı. Pliny, sınırları içinde bir kuyruklu yıldızın ortaya çıkmasının, büyük savaşların ve yaygın ölümlerin, büyüklerin alçalması ve küçüğün yükselmesinin, işaretin hakim olduğu bölgelerde korkunç bir kuraklık ile işaret ettiğini yazdı; 17. yüzyıl almanakları birçok belayı insanlara atfederken ve güneş burçtayken "birçoğunun ipten öleceğini" ilan ederken; ama etkisine "bol miktarda şifalı ot" atfettiler.

Sembölü <qn, muhtemelen hayvanın başını ve boynuzlarını temsil eder.

Doğu kısmı göze çarpmıyor ve gökbilimciler diğer yıldızlarını biraz düzensiz bir şekilde haritaladılar, Balık'a bir boynuz ve Cetus'a bir bacak taşıdılar.

Argelander ona 50 çıplak gözle bileşen atar; Merhaba, 80.

Güneş şimdi 16 Nisan'dan 13 Mayıs'a kadar içinden geçiyor.

Mayıs 1012'de, Saint Gall keşişi Epidamnus tarafından oculos verberans olarak tanımlanan bir novanın burada ortaya çıktığı bildiriliyor.

a, 2.3, sarı.

hamal, takımyıldızın başlığından daha önce Hamel, Hemal, Hamul ve Hammel olarak yazılmıştır; Riccioli, Koyunların Başı Al Rás al Hamal'dan Ras Hammel'e sahip.

Burritt'in Al NáH- \ the Horn of the Butting One'dan gelen El Na-h'si bu yıldız için yeterince uygundur, ancak günümüzde p Tauri'ye verilmiştir; Kazwini, Al Tizini, Ulug Beg ve Arap kürelerinin tümü burada bu kelimeyi kullandığından, Burritt'in hala yetkisi vardı; ve Chaucer 1374'te şunları yazdı:

Alnath'ın yukarıdaki koca koca Aries'in dikkatinden ne kadar itildiğini çok iyi biliyordu.

Tüm şeklin başlığı, takımyıldızların lucidae'lerinin çoğunda olduğu gibi, bu yıldız için başka bir tanım olan Arietis'te de görülür.

Ptolemy ve Uluğ Bey'in açıklamalarında "başın üstünde" idi; ancak her ikisi de Hipparchos'un onu namı üzerine yerleştirdiğinden bahsetti ve bu özelliğe yakın

olarak Tycho tarafından alında, şimdi sahip olduğumuz gibi restore edildi.

Renouf, onu Mısır'ın ilk zodyak takımyıldızlarından biri olduğu varsayılan Kazın başıyla tanımladı.

Strassmaier ve Epping, Astronomisches aus Babylon'larında, orada yıldızların yirmi sekiz ekliptik takımyıldızın üçüncüsünü, -Arku-sharishu-ku, kelimenin tam anlamıyla Ku'nun Başının Arkası- oluşturduğunu söylerler. çağımızdan binlerce yıl önce bu büyük daire; ve Lenormant, çivi yazılı yazıtlardan ayrı bir başlık olarak Jensen'in As-kar'ı okuduğu Şafağın Müjdecisi Dil-kar'ı ve diğerlerinin Işık Elçisi Dil-gan'ı alıntılar. George Smith, tabletlerden bunun Sürülerin Yıldızı olabileceği sonucunu çıkardı; diğer Fırat isimleri Lu-lim veya Lu-nit, Koç'un Gözü iken; ve Si-mal veya Si-mul, geç astrolojiye bile Koç Boynuzu olarak inen Boynuz Yıldızı. Aynı zamanda Anuv'du ve takımyıldızının I-ku ve I-ku-u başlıklarına sahipti, —Kısaltma Ku, —Prens veya Öncü Olan,

Brown, onu, Akad'ın Tufandan önceki on efsanevi kralından ilki olan ve hükümlerlikleri, Hamal ile başlayan on başlıca ekliptik yıldızın arasındaki mesafelerle orantılı olarak çakışan Aloros ile ilişkilendirir ve bu kral unvanından Asur'u çıkarır. Ailuv ve İbranice Ayıl; diğer efsanevi krallara karşılık gelen diğer yıldızlar Alcyone, Aldebaran, Pollux, Regulus, Spica, Antares, Algedi, Deneb Algedi ve Scheat.

Sn.'nin ilginç araştırmaları FC Penrose, Yunanistan'da oryantasyon hakkında, Mısır'da gördüğümüz gibi, tapınaklarının birçoğunun çeşitli önde gelen yıldızların yükselişini veya batışını işaret ettiğini göstermiştir; Mimarilerindeki bu özellik, kuşkusuz alıcı ve aynı zamanda “biraz batıl inançlı” olan Mısırlılardan Yunanlılar tarafından alınmış, yapılarının çoğunun Hristiyanlık döneminden altı ya da yedi bin yıl önce bu şekilde yönlendirildiği düşünülen yıldızımız Hamal olmasına rağmen. Nil'de bu şekilde gözlemlenenler arasında değildi, çünkü presesyon onu henüz önem kazanmamıştı. MÖ 1580 ile 360 arasında değişen tarihlerde ve çeşitli yerlerdeki Grek tapınaklarından en az sekizi bu yıldıza yönlendirilmişti; Zeus ve kızı Athene'ninkiler, bu tanrının gökyüzündeki sembolü Koç olduğu için özellikle tercih ediliyordu.

Aziz Pavlus'un “Atinalılara” Areopagos üzerine verdiği büyük vaaz için uygun bir metin sağlayan, birçok tanrılarına ve özellikle $\acute{o} * ^{\wedge} yvaarOq Q ^{\wedge} \acute{o}q$, Bilinmeyen Tanrı'ya ek olarak belki de tapınak yöneliminin bu yaygınlığıydı. Varlığımızın kaynağını O'ndan kanıtlamak için, Elçilerin İşleri xvii, 28'de olduğu gibi, Phainomena'nın ünlü beşinci ayetinden alıntı yaptığında:

TOVyap Kai ydir-dirvÖQözgeçmiş¹

(Çünkü biz de onun zürriyetiyiz).

Bu alıntı genellikle bu esere atfedilir ve doğal olarak, şair ve havari Kilikya'dan hemşerileriydi; fakat aynı kelimeler Stoacı Cleanthes'in Jüpiter'e ilahisinde de bulunur, MÖ 265, ancak Aziz Paul çoğul $uv ^{\wedge} c$ kullandığından; “Belirli kendi şairleriniz bile” referansında, bu iki yazarı da aklında tutmuş olabilir.

Hamal, ekliptiğin biraz kuzeyinde yer alır ve ay gözlemleriyle bağlantılı olarak navigasyonda çok kullanılır. Aralık ayının 1'inde sona eriyor.

Vogel, sistemimize saniyede yaklaşık dokuz mil hızla yaklaştığını buluyor. Spektrumu güneşinkine benzer.

P, 2.9, inci beyazı.

Şaratan ve Sheratan, Al Shara'nın ikili formu olan Al Shara[^]ain'dendir, buna atıfta bulunan bir İşaret ve açılış yılının bir işareti olarak kafadaki üçüncü yıldız olan y; p günlerinde ilkbahar ekinoksunu işaretlemiş olan

Bunlar, Al Birunî'nin listesindeki ist manzildi, daha önce 27'ydi, ancak bazıları kombinasyona ekleyerek onu çoğul olarak Al Ashrá ■ olarak adlandırdı; ^ olduğunu söyleyen Hyde da dahil oldu. Al Ná * if>, bu ay istasyonunun başka bir adıydı, çünkü ana bileşenler Koç'un boynuzlarına yakındı.

Pve y, 27. nakshatra Agvini'yi, Ash kazanır veya Horsemen'i, daha önceki ikili Agvináu ve Agvayujáu'yu, Roma İkizleri'ne karşılık gelen, ancak bir Atın Başı olarak görülen İki Atlı'yı oluşturdu, bazen bu ay istasyonuna eklendi, ancak p her zaman bitişik Bharani ile birleşme yıldızıydı. Çağımızdan yaklaşık 400 yıl önce bu, nakshatraların lideri olarak Kritika'nın yerini aldı. Onlar Pers Padevar'dı, Koruyucu Çift; Koruyucu Soğdu Bashish; ve eşdeğeri Kıpti Pikutorion; Babil'de ise, Epping'e göre, ikinci ekliptik takımyıldızı Mahru-sha-rishu-ku'yu, Ku'nun Başının Önünü işaretlemişlerdi.

a, p ve y, karşılık gelen sieu Leu veya bir giysinin Kuyruğu olan Low idi, p belirleyiciydi.

Y, Çift, 4,5 ve 5, parlak beyaz ve gri,

ekinoktal noktasına en yakın olduğu için Koç'taki İlk Yıldız olarak adlandırılmıştır.

Bugünkü adı Mesarthim veya Mesartim, İbranice Mshá ^ tım, Bakanlar ile bağlantılıdır, ancak bağlantı açık değildir; ve Ideler, sözcüğün Bayer tarafından bu ve p'nin üyesi olduğu ay istasyonunun adından hatalı bir çıkarım olduğunu düşündü. Smyth'in dizininde Mesartim; ve Caesius'un Sharatain'den Scartai'si vardı. a, p ve y, Musevi Shalisha, daha doğrusu Shálish, üçgen şekilli bir müzik aleti, Triangulum'un da adı olabilir. Ve birkaç Atháfiyy, Trivets veya Tripod'dan birini oluşturdular; göçebenin açık hava mutfağında çaydanlığını veya tenceresini üzerine koyduğu üç taşın kaba dizilişini gösteren bu Arapça kelime; diğerleri Draco, Orion, Musca ve Lyra'mızda.

Gamma'nın ikiyüzlülüğü, Doktor Robert Hooke tarafından 1664 kuyruklu yıldızını takip ederken, onun hakkında “tüm cennette başka karşılaşmadığım benzer bir örnek” dediği zaman keşfedildi;¹ ancak bu kolay bir keşifti, çünkü bileşenler 8" 8 ayrı, düşük güçle kolayca çözülür.

Konum açısı elli yıldır yaklaşık 0° olmuştur.

6, 4-6.

botin Al Br $^\wedge$ ain'den, Al Ba $^\wedge$ n'in ikilisi, Göbek, muhtemelen bazı erken tespitlerden, çünkü modern haritalarda yıldız kuyrukta yatıyor.

Z ile Çin'de Tsing Yin oldu.

B,* ve p3 genellikle 28. manzil, Al Bu-ain olarak kabul edildi, ancak Al Biruhi, p3 için n'yi ve diğerleri, Z'yi ikame etti; diğerleri bu istasyonu ow Musca'da, Koç figürünün üzerindeki soluk küçük üçgende konumlandırdı.

⁴kuyruğun tabanını işaretler ve n'den 24 Ekim'e kadar olan göktaşları olan Arietidlerin ışıldayan noktasıdır. 5. ve 6.5 kadirde, 0° , 5 aralıklı ve muhtemelen ikili bir çift yıldızdır. Mevcut konum açısı yaklaşık 200° 'dir. Göl değişken olduğunu düşünüyor.

Williams b, e, o ve z'den Çinli Teen Ho olarak bahseder.

Atlarının boyunlarını çözdün, Korkuyla böğürlerini tahrik ettin, Görmediğimiz yollarda, görmediğimiz bir yol yarışına.

Karanlığın içinden bir rüzgar gibi döner arabalarının tekerlekleri Ve geçişinin ışığı dünyanın yüzünde gecedir.

Algernon Charles Swinburne'nün Erechtheus'u.

Auriga, Arabacı veya Arabacı,

ilk günlerde Wainman, Fransız Cocher, İtalyan Cocchiere ve Alman Fuhrmann'dır.

Bu, aynı zamanda Boğa'nın boynuzlarından birini de işaretleyen y yıldızından, kuzey ve güneyde yaklaşık 30° ve doğu ve batıda 40° 'lik açıyla Camelopardalis'in ayaklarına kadar Samanyolu boyunca kuzeye doğru uzanan büyük bir takımyıldızdır; ve sağ elinde kırbaç olan, ancak arabası olmayan, Keçi'nin sol omzuna ve Çocuklar'ın bileğine dayalı bir genç adam olarak gösterilmiştir. Bu, bazı varyasyonlarla, en eski günlerden, şimdi olduğu gibi, özellikle Capella'nın güzelliğinden ve bahar alacakaranlığında kuzeybatıda ve erken saatlerde kuzeydoğuda çok belirgin olan yardımcı yıldızlarından önemliydi. sonbahar. Ama 1488'deki Hyginus'un gülünç derecede yetersiz dört tekerlekli bir arabada çok saçma bir Sürücüsü var, Keçi ve Çocuklar her zamanki konumlarında, dizginler dört hayvanın üzerinde yan yana tutuluyor - bir öküz boyunduruğu, bir at, ve bir zebra (!); 1535'te Micellus'lu Hyginus'ta Sürücü, yan yana bir çift at ve bir öküz boyunduruğu ile iki tekerlekli bir arabadır. Bir Türk planisferi, bu yıldızların bir Katır olarak tasvir edildiğini gösterir

ve bunlar, Şoförü, Keçiye veya Çocukları bilmeyen - her halükarda hayal etmemiş olan - ilk Araplar tarafından öyle kabul edilirdi. Bu formda Bayer, onu Panniers ile Katır, Mulus clitellatus olarak Latinize etti.

İdeler, orijinal figürün a, p, *, Z ve n yıldızlarından oluştuğunu düşünüyor; a ile temsil edilen Sürücü, p ile işaretlenmiş eğimli antik bir Savaş Arabası üzerinde durur; dizginleri gösteren diğer yıldızlar. Ancak daha sonra Araba terk edildi ve dizginler şimdiki konumlarına transfer edildi, Keçi bir yanlış anlama ile eklendi, 'Zygz'e benzer' kelimesi, sadece bir Fırtına Rüzgarı anlamına gelen, görünüşe göre, tüm eski zamanlarda yıldızların olduğu bir Fırtına Rüzgarı. a, n ve Z, sarmal yükselişlerini veya sislerin içinde kaybolmalarını haber verdiler. Daha sonra a'ya Keçi olarak yakındaki n ve Z çocukları olarak E piyoi eklendi - Hyginus'un Cleostratos tarafından yapıldığını söylediği bir ekleme.

Ancak modern araştırmaların sonuçları, şimdi bize, takımyıldızın Fırat'tan bizim sahip olduğumuz biçimden hemen hemen aynı biçimde ortaya çıktığını ve binyıllar önce orada kesinlikle iyi kurulmuş bir gökyüzü figürü olduğunu düşünmek için neden veriyor. Nimroud'dan bir heykel, sol kolda taşınan Keçi ile Auriga'nın neredeyse tam bir temsilidir; Greko-Babil zamanlarında, Savaş Arabası takımyıldızı Rukubi burada, Arabacımızla neredeyse aynı zamana denk geliyor, belki de Toros'a koşuyordu.

'EviO / Oq, Rein-holder, Latin yazarlar tarafından Heniochus'a çevrildi ve Germanicus ve diğerleri tarafından Erechtheus veya daha doğrusu, babasının topallığını miras alan, bazı kolay hareket etme araçlarını gerekli bulan Vulcan ve Minerva'nın oğlu Erichthonius olarak kişileştirildi. Bu, onun dört atlı arabayı icadıyla güvence altına alındı; bu, yalnızca Atina'nın ilk krallarının dördüncüsü olarak krallık konumu haline gelmekle kalmadı, aynı zamanda onun için gökyüzünde bir yer sağladı. Manilius hikayeyi şöyle anlattı:

Bükülmüş Boğa'nın yanında, Becerileri Onurunu ve İsimlerini bahşeden Sürücünün iddia ettiği bir Koltuk. Sanat harikası Jove, ilk kez çingiraklı Carr'ını sürdüğünde ve yukarıdaki Gençliği düzeltmediğinde hayran kaldı.

Vergil'in 3 boyutlu Georgic'inde benzer bir şey vardı.

Bu isimler, Bullialdus ve Longomontanus'la birlikte 17. yüzyıla kadar, Riccioli'nin Erichthonius'u yazmasıyla ortaya çıkıyor.

Diğerleri burada, efendisine Pelops'a ihanet eden Oenomaus'un savaş arabası sürücüsü Myrtilus'u gördü; veya Cillas, ikincisinin sürücüsü; Peletrionius, bir Tesalyalı; ve Trethon; Euripides ve Pausanias onu klasik edebiyatın İbrani Joseph'i olan talihsiz Hippolytus ile özdeşleştirdiler. Yunanistan'daki ek unvanlar 'Ap ^ Aárpq, ^ i ^ pnAáTpq,' Inmftfang ve 'EAáqinnOq, hepsi bir Arabacı anlamına geliyordu; La Lande'nin Bellerophon'u ve Phaëthon'u yeterince uygunken ve sözcük TpoXalóg'dan yozlaştırılırsa Trochilus'u koşuyor olabilir; ama onun Absyrthe'si, doğru olarak * ^ vprOq, Medea'nın genç kardeşi anlaşılmaz.

Auriga, Latinlerin genel adı olmasına rağmen, şairleri ona Aurigator derler; Karıştırıcı currus retinens habenas; Habenifer ve Tenens habenas, Charioteer ve

Rein-holder; bu başlıklardan bazıları Tablolar ve Almagestlere kadar iner ve 16. yüzyıla kadar iner. Arator, Plowman, bunun için veya Bootes için Nigidius ve Varro ile birlikte ortaya çıktı; aslında aynı fikir, aralarında Capella ve the Kids'in Öküzlü Pullukçu olarak bilinen bazı Cermen köylüleri için hala geçerlidir. Grimm, sabancıların bildiği yıldızlar olarak Voluyara grubundan bahseder. Ara sıra görülen Acator, hatalı bir Arator basımı olabilir.

Keçi ve Çocuklar'dan Custos caprarum, Habens capellas, Habens haedos ve Habens hircum geldi. Ovid'in Metamorfozları'ndaki Habens oleniam capram ve Oleniae sidus pluviale Capellae, Aratos'un '^ ^ vlvpv'sindendir, Çocukların üzerinde durduğu bilek olan róXévp'den türetildiği düşünülür. Bununla birlikte, bazıları, daha büyük olasılıkla, kelimeyi, antik Aetolia'daki perisi Amalthea'nın babası ve doğum yeri olan Olenus'a atıfta bulunmuştur.

Hispalis'li Isidorus¹—Aziz Isidore — Romulus'un babası ve dolayısıyla çobanların tanrısı Mars için şiirsel bir terim olan Mavors adını verdi; 16. yüzyılın Portekizli Pedro Nunez'i Nonius da benzer şekilde onun Mafurtius olduğunu söyledi; ve Bayer bunun için Maforte'yi buldu: ancak muhtemelen Düşük Latince bir kelime olan ve a'ya da uygulanan Ophiultus'u açıklamaz görünüyör.

Bazıları Auriga'nın Mısırlılarla birlikte Horus olduğunu düşünmüştür; ancak Scaliger, Ptolemy'nin T ^ xpápipAoo çevirisinin Hora'sının Roha, Bayer'in Roh'u, bir Wagoner olması gerektiğini söyledi; Ancak Beigel, bunun Lora için yanlış bir baskı olduğunu düşündü.

Dizginler.

Barbar Alhaior, Alhaiot, Altbaiot, Alhaiset, Alhatod, Alhajot, Alhajoth, Alhojet, Alanac, Alanat ve Alioc, -belki bunlar listeyi tamamlamazlar, hem takımyıldız hem de lucida için kullanılırlar- muhtemelen Arapların yozlaşmış biçimleridir. 'Al' Anz ve Al 'Ayyuk, Capella'ya Keçi olarak özel olarak uygulanmış, çöl dağ keçisi olarak düşündükleri Bddan'ları; ve İdeler bunun yıldız için en eski Arapça isim olabileceğini düşünüyor.

1515 Almagest, “et nominatur latine antarii ... id est collariumf— bu Collarium belki de Arabacının koşum takımındaki tasmaya atıfta bulunur; ancak, Vitruvius'un bir inşaatçının direği tanımında kullandığı orijinal anlamın, Sürücü'nün elinden ipler gibi ayrılan dizginler olabileceğini öne süren Profesör Young olmadığı sürece Antarii herkesi şaşırttı.

Araplar, Rein-holder'ın klasik unvanlarını Al Dhu al 'Inán, Al Másik al' Inán ve Al Mumsik al 'Inan, - Chilmead'in Mumassich Alhanam'ına çevirdiler; ama Haham Aben Ezra¹ Pastor in cujus manu est frenum figürünü arayarak işleri karıştırdı.

Bazıları onu Aziz Jerome olarak tasvir etti, ancak Caesius bunu Jacob'ın babasını çocuklarının etiyale aldatmasına benzetti; Seiss ise koyunlar için canını veren İyi Çoban'ı temsil ettiğini söylüyor. Konsolosluk Roma sikkelerinde bir Savaş Arabası ve Keçi ve bu takımyıldıza gönderme yapmış olabilecek Paros'un sikkelerinde

yalnızca bir Keçi gösterilmiştir.

Argelander burada 70 çıplak gözle yıldız ve 144 Asansör sayar.

Capella'nın kara adamlarının izini hayranlıkla izlediği rotası,
Ama denizciler onun uğursuz yüzünden nefret ediyor.

Kuzu Aratos.

0,3, beyaz.

Bu, en azından tümü Krvpoar XciiAva'yı takip eden Manilius, Ovid ve Pliny zamanlarından beri Küçük Dişi Keçi Capella olarak bilinir; Aratos'un arkadaşları Haedi gibi onu bir Signum pluviale olarak adlandırması, böylece klasik günler boyunca fırtınalı karakterini teyit etmesidir. Holland, Pliny'nin sözlerini yağmurlu Keçi yıldızına çevirdi; Pliny ve Manilius, onu Capra, Gaper, Hircus ve diğer hircine unvanlarıyla da adlandırarak kendi başına bir takımyıldız olarak ele aldı.

Sözümüz Capra'nın küçüğüdür, bazen Crepa'ya dönüşmüştür ve daha kesin olarak Olenia, Olenie, Capra Olenie ve Ovid'in Heroides'inin Olenium As-trum'u olarak verilmiştir. Günümüzde İspanyollarla birlikte Cabrilla ve

chevre Fransızlarla.

Amalthea Jüpiter'in hemşiresi ve üvey çocuğunu barındırmak için bir kenara koyduğu ve Manilius'un yazdığı Haedi'nin annesi Girit keçisinin adından gelmektedir:

Bakıcı Keçi, karşılığını Cennetle ödedi.

Bundan ara sıra Jovis Nutrix geldi.

Ancak, daha önceki bir versiyona göre, hemşire, kız kardeşi Melissa ile birlikte İda Dağı'nda bebek tanrıyı keçi sütü ve balıyla besleyen perisi Amalthea idi; perisi Aigē bazen yukarıdakilerden birinin veya her ikisinin yerine geçer; veya Adrasta, ablası İda ile Girit kralı Melisseus'un tüm kızları. Diğerleri yıldızın, bebek Jove tarafından oyun sırasında kırılan ve cennete Cornu copiae, Bolluk Boynuzu, modern Litvanyalı Gıda Taşıyıcısı tarafından hatırlatılan bir unvan olarak aktarılan Keçi boynuzunu temsil ettiğini söyledi. Bu bağlamda, Eyüp Kitabı xlii, 14'teki Keren-happuch, Boya Boynuzu veya Antimon Boynuzu sözcüklerinin bir çevirisi olarak Septuagint'e saçma bir şekilde getirilen Απαΰ & ίορ Ktpog'du, — Vulgate'in Cornus tibii'si. Ptolemy'nin Yardımı, muhtemelen Yunan-Farsça Chrysococca'nın kitabının Arap-Yunan 'Aioúk'u ve takımyıldızla paylaştığı Ayyu> Alhajoc, Alhajoth, Alathod, Alkatod, Alatudo, Atud, vb. olmuştur; ama İdeler, 'Ayyuk'u bu yıldız için Arapların yerli bir terimi olarak düşündü. Assemani'nin Alcahela'sı Capella'dan gelmiş olabilir. Tiranlar ona 'lyuthá' derlerdi, Aldebran ve belki başka yıldızlar için de geçerliydi; fakat Hahamlar, yeri konusunda büyük ölçüde ihtilafa düşmelerine ve onu Auriga, Boğa, Koç ve Orion'a çeşitli şekillerde yerleştirmelerine rağmen, Arapça 'Ayyu'yu

göksel Keçileri için bir unvan olarak benimsediler. Bununla birlikte, Zeus rahiplerinden türetilen Aratos'un "kollu dişi keçisi", şimdi onu tanıdığımız yerde olumlu bir şekilde düzelterek gibi görünüyor. Hyde, bu önemli (!) Konuya üç sayfa bilgili eleştiri ayırdı,

Çocuklar, Z ve n ile Kazwini'nin Al 'Ináz, Keçiler, diğerlerinin ise tekil olarak Al' Anz olarak bildiği grubu oluşturdu.

İlk Araplar ona Sürücü Al Rákib adını verdiler; çünkü çok kuzeyde uzanıyor, diğer yıldızlar görünür hale gelmeden ve görünüşe göre onları gözetlemeden önce akşam göğünde göze çarpıyordu; ve Pleiades'in eşanlamlısı Al Há ^ I, Arabistan'a paralel olarak bu kümeyle birlikte yükseldi. Delitzsch tarafından sık sık alıntılanan İncil eleştirmeni Wetzstein, bu son terimi "alayın önünde ata binen, hadva sesiyle develeri neşelendiren ve böylece onları teşvik eden şarkıcı" olarak açıklar. asker veya deve. Erken dönem Arap şairlerinden biri buna Had! Meisir oyununun gözetmeni olarak, oyuncuların arkasında oturan diğer yıldızlar.

Bayer'in Yılanları artık anlaşılmasız görünüyor.

Capella'nın Denderah burcundaki yeri, tüylerle taçlandırılmış bir erkek figürün uzanmış elinde mumyalanmış bir kedi tarafından işgal edilmiştir; Büyük Mısır tanrısı Ptah'a, Açıcı'ya tapınmada her zaman önemli bir yıldız olmasına rağmen, bu tanrının adını taşıdığı ve muhtemelen MÖ 1700'deki ayarında gözlemlendiği varsayılmaktadır. Tapınağından, Teb yakınlarındaki Karnak'taki ünlü yapı, Yeremya ve Nahum peygamberlerinin kitaplarından No Amon. Memphis'te yakın zamanda keşfedilen bir başka Ptah tapınağı da MÖ 5200 civarında ona yönelikti. Lockyer, en az beş tapınağın ortamına yönelik olduğunu düşünüyor.

Eleusis'teki bir tapınağın tanrıça Diana Pro-pyla'ya yönelme noktası olabileceği Yunanistan'da da aynı tapınma amacına hizmet etti; ve bir başkası Atina'da.

Hindistan'da da Brahma'nın Kalbi Brahma Bidaya olarak kutsaldı; ve Hewitt, Capella'yı veya Arcturus'u, Rig Veda'nın Aryaman'ı veya Airyaman'ı olarak kabul eder.

Çinliler burada, Capella tarafından p, 6, k ve y ile oluşturulan ve Woo Chay, Beş Savaş Arabası adını verdikleri bir yıldız işaretine sahipti - başlık olarak Arabacımızla benzersiz bir benzerlik; Edkins bunun Beş İmparatorun Arabaları olması gerektiğini söylese de.

Işık Elçisi Akad Dil-gan I-ku ya da Babil'in Patron yıldızı Dil-gan Babili'nin, Asur'da I-ku, yani Yılın Lideri olarak bilinen Capella olduğu düşünülür; çünkü Sayce'ye göre, Akad zamanlarında yılın başlangıcı, ilkbahar ekinoksunda bu yıldızın aya göre konumu tarafından belirlendi. Bu, MÖ 1730'dan önceydi, önceki 2150 yıl boyunca, güneş Toros takımyıldızına girdiğinde bahar başladı; bu bağlamda yıldız, Marduk'un Yıldızı olarak biliniyordu, ancak o tarihe kadar bu unvanlardan bazıları görünüşe göre Hamal, Wega ve bu başlangıç noktasına ilişkin konumları presesyon nedeniyle değişmiş olan diğerlerine uygulandı. Capella'mıza atıfta bulunduğu varsayılan bir çivi yazısı yazıt, Fırtına Tanrısı Jensen Askar tarafından yapılmıştır;

ve Otuz Yıldız Tableti, eşanlamlı Ma-a-tu'yu taşır; tüm bunlar, onun klasik zamanlardaki sonraki karakterini açıklıyor ve Fırat vadisindeki Yunan takımyıldız astronomisinin kökenine dair sunulan birçok kanıttan biri.

Dilleri hala torunları tarafından konuşulan eski Perulular, Quichualar, yıldızlara çok dikkat etmiş görünüyorlar; ve 16. yüzyılın İspanyol Cizviti ve doğa bilimci José de Acosta, yeryüzündeki her kuşun ve canavarın gökyüzünde bir adaşı olduğunu söyledi. Capella'nın eski günlerde Akdeniz'de aynı sınıfta olduğu gibi, bu yıldız çobanları arasında tek başına öne çıkan Colca ile tanımlayarak, yıldızların bazı isimlerini aktardı; Aslında daha sonraları da, Çoban Yıldızı, daha yaygın olarak Venüs gezegeni için olsa da, İngiliz şairlerimiz tarafından ona uygulandı.

Astrolojide Capella, sivil ve askeri onur ve servetin habercisiydi.

Tennyson, Maud'undaki bazı ince çizgilerle bundan "şanlı bir taş" olarak bahseder.

Rengi konusunda astronomlar hemfikir değiller; Smyth ona parlak beyaz diyor; Profesör Genç sarı; ve diğerleri, en son Ptolemy, Al Ferghani ve Riccioli tarafından iddia edilen mavi veya kırmızı diyor; gözleri özellikle bu renk tonuna duyarlı olanlar onu hala böyle buluyor.

Capella belki de içinde bulunduğumuz yüzyıl boyunca parlaklığını artırmıştır; ancak, olduğu gibi parlak, 0" paralaksı Elkin'in gözlemlerinden elde edilen 095, sistemimizden %34 ışıkyılı mesafeyi gösteriyor; ve eğer bu doğruysa, yıldız güneşimizin 250 katı kadar ışık yayar.

Spektrumu ikincisine benzer; gerçekten de spektroskopistler, Capella'nın fiziksel yapıda güneşle neredeyse aynı olduğunu ve Güneş tipinin model spektrumunu sağladığını söylüyorlar.¹ renk tonu sarı ve baştan sona sayısız ince koyu çizgilerle dolu.

Vogel, sistemimizden saniyede %151 mil hızla uzaklaştığını düşünüyor. Ekim ayının ortalarında gün batımında New York şehrinin enleminde yükselen ve 19 Ocak akşamı saat dokuzda doruğa ulaşan tüm I-büyüklikteki yıldızların en kuzeyidir. Böylece yıl boyunca her açık gecenin bir saatinde görülebilir.

P, 2.1, berrak sarı.

Menkalinan, Menkalinamve Menkalina, Al Mankib dhi'l 'Inán'dan, Dizginleyicinin Omuzu'ndandır, işaret ettiği, gündönümü rengi 2 ° doğuya geçer; yıldızın kendisi Capella'nın yaklaşık 10 ° doğusundadır. Bizden saniyede yaklaşık %17 mil uzaklaşan çok yakın bir ikili dosya olması gerekiyordu; çifti oluşturan neredeyse eşit iki yıldız, yalnızca %7 milyon mil arayla ve yaklaşık dört günlük bir süre içinde, saniyede tam 150 mil nispi hızla dönüyor. Bu keşif, Pickering tarafından 1889'da spektroskopik gözlemlerden yapılmıştır. Spektrumdaki çizgiler her iki günde bir ikiye katlanır.

Y2.1, parlak beyaz,

Arap astronomisinin Dizginleri Sahibinin Topuğu Al [^] a'b dhi'l 'Inán'dı, bu yüzden Auriga figüründe yerini gösteriyor. Tanımlayıcı astronominin ilk günlerinden beri, sağ boynuzun ucundaki Toros'un p'si olan Al Nath yıldızı ile aynıydı ve Aratos bundan böyle bahsetti. Ancak Vitruvius, bunun Aurigae Manns olduğunu söyledi, çünkü Arabacı'nın onu elinde tutması gerekiyordu, bu da Roma, Yunanistan ve bizimkinden çok farklı bir çizim anlamına gelecekti; ve Cehennem Baba, 1769'da yıldız 3 için doğru bir şekilde bu ifadeye sahipti. Daha sonraki Arap gökbilimciler de onu Boğa'nın Kuzey Boynuzu olan Al ■ ara al Thaur al Shamálıyyah olarak belirleyerek onu Boğa'da değerlendirdiler; ancak Kazwini Auriga'ya “ayak bileklerindeki ikisini” Al Tawábi 'al' Ayyu[^], Keçinin Görevlileri olarak vererek, İdeler bunları y ve i ile özdeşleştirdi.

S, 4.1, sarı,

Charioteer'ın başında. Bizde adı yoktur, ancak göze çarpmayan olmasına rağmen, Hindular ona Praja-páti, Yaratılmış Varlıkların Efendisi derler ve bu unvan aynı zamanda ve çok daha uygun bir şekilde Orion ve Corvus'a verilmiştir. Súra Siddhanta ona önemli bir yer ayırıyor; ama "Hindu astronomlarının özellikle dikkat ettiği birkaç yıldız arasında neden bu kadar sönük ve göze çarpmayan bir yıldız bulunduğunu keşfetmek kolay değil."

Çinliler, Z, h, k, i ve Cassiopeia yakınlarındaki diğerleriyle birlikte, asterizmleri Pa Kuh, Sekiz Tahıllar'a dahil eder.

*, değişken, 3 ila 4,5.

Hyde bunun için Arap otoritesini alıntıladi, bir zamanlar Al Ma'az, yani Teke idi ve daha sonra Uluğ Bey hakkındaki yorumlardan birinde bu şekilde yer aldı; ama Kazwini bunu Al 'Anz genel başlığıyla biliyordu, ancak Al' Ináz, -a, Z ve 7'den oluşan Keçi grubunda olmamasına rağmen.

Düzensiz bir dönemdeki değişkenliğinden 1821'de Fritsch tarafından şüphelenildi, 1843'te Schmidt tarafından doğrulandı ve 1847'de Heis tarafından bağımsız olarak keşfedildi. Z ve n, Capella'nın yaklaşık 5 ° güneybatısındadır.

Z, 4, portakal,

Latinlerin Haedi'si Hipparchos ve Ptolemy'nin “EpiyOi veya Çocukları”nın batılısıdır. Pliny onlardan ayrı bir takımyıldız yaptı.

Şair Callimachus, MÖ 240, Anthologia'nın bir özdeyişinde şunları yazdı:

Yaklaşan tehlikelere karşı önceden uyarılan rüzgarları cezbetmeyin,

Çocuklar batı gökyüzünde parıldadığında;

Vergil, Georgics'de çiftçi komşularına gözlemlerini överek, Ifaedorum'un ölümlerine ve Horace ve Manilius'un thempluviales olarak adlandırılmasına özel bir gönderme yaptı.

Main'i kapatan Stormy Haedi ...

Ve Sailers'ın sıcak kazanç peşinde koşmasını durdurun,

Horace onları benzer şekilde horrida et insan sidera ve insan Caprae sidera olarak biliyordu; ve nimbosi olarak Ovid, yağmurlu. Böylece, Capella'nın denizciler tarafından tutulduğu kötü şöhreti paylaştılar ve Akdeniz'deki fırtınalı mevsimin habercisi olarak o kadar çok korktular ki, Ekim akşamlarının erken saatlerinde yükselmeleri, denizciliğin kapanmasının işaretiydi. Yıldızlardan bahseden tüm klasik yazarlar bu korkunç etkiye atıfta bulundular ve bu etkinin günleri geçtiğinde Natalis navigasyonis festivali düzenlendi. Propertius onları tekil olarak Haedns olarak yazdı; Albümasar, Agni, Kuzular olarak; Araplar onları Al Jadyain, İki Genç Teke olarak biliyorlardı; ve Bayer, çoğul olarak Capellae olarak.

ZAlfonsine Tables'ın orijinal baskısında Sadatoni olarak yer aldı; ancak daha sonra ve 1515 Almagest'te Saclateni olarak: ikisi de ya Dizginleri elinde tutan Al Dhat al 'Inán'dan ya da daha büyük olasılıkla İkinci Kol olan Al Said al Thani'den, bazı karışıklıklarla garip bir şekilde değişti. bu şekilde bulunan yıldız p; ya da kendisi figürün daha önceki bir anlayışının o kısmında olduğu için.

aZ'den daha parlak, ancak tek tek adlandırılmamış yarı büyüklüktedir.

ben, 3.1,

diğer yazarların size verdiği Al Tizini'nin Al ■ a'b dhil 'Inán'ıydı; ve Kazwini onu Al Tawábi 'al' Ayyu ^ adlı eserine dahil etmiştir.

A,Çift, 5 ve 9 ^, uçuk sarı ve mürdüm rengi; s, 5.1; ve o, 5.3,

figürün merkezinde Kazwini'nin Al H-ibá ', Çadır; ama Kova, Güney Taç ve Corvus'ta başka benzerleri vardı, çünkü bu doğal olarak Araplar arasında en sevilen benzetmeydi.

Borgian küresinde Al}: urr, Fawn yazan yıldız bu olabilir.

5. büyüklükler u, p ve a, Cennetsel Havuz olan Tseen Hwang'dı; ve v, t, u, y, x, başka bir tanımlanamayan yıldız, Choo, bir Sütun ile.

x'ten 2 ° güneyde, 24 Ocak 1892'de amatör bir gözlemci olan Edinburgh'lu Muhterem Doktor Thomas D. Anderson, bir opera camıyla, şimdi T Aurigae olarak bilinen ve çok heyecanlandıran 5. büyüklükte sarımsı bir nova keşfetti. spektrumunun karakterine göre astronomik dünyaya ilgi. Optik keşiften sonra, daha önce 10 Aralık'ta çekilmiş bir fotoğraf plakasında tespit edildi, ancak 8'inde çekilmedi,

böylece bu iki tarih arasında gökyüzündeki görünümünü gösterdi. Diğer fotoğraflar, maksimum 4.4'ün 20'sinde gerçekleştiğini gösteriyor. Bununla birlikte, yangının en az yüz, belki de yüzlerce yıl önce meydana geldiği sanılıyor, sistemimizden uzaklığı o kadar büyük ki. 1892 Nisan ayının sonlarına doğru görünmez oldu. ancak 19 Ağustos'ta Hamilton Dağı'ndan gezegenimsi bir bulutsu olarak yeniden keşfedildi, astronomi tarihinde böyle bir karakter değişikliğinin ikinci örneği, 1877'deki nova Cygni ilkiydi. Spektrumu karakterinde belirgin bir şekilde bulutsu olarak devam ederek 1895'te hala görülebiliyordu; ve spektroskopun bu araştırma sınıfına uygulanmasından bu yana keşfedilen diğer iki yeni yıldızın neredeyse aynı geçmişlere sahip olduğu dikkate değerdir. Spektralanalizinde bu fenomenin ayrıntılı bir açıklamasını veren Scheiner, iki kurucu cismin hızının saniyede 400 mil veya daha fazla olduğunu ima eder; eğer gerçekten de -ki bazı şüpheler var ki- hidrojenin tayfında belirtilen parlak ve karanlık çizgilerinin kendine özgü ayrımı, fenomende yer alan gaz kütlelerinin görelî hareketi ile açıklanacaksa.

10^5 / 10^6 'a kadar 5. büyüklükteki yıldızlar BOvAQ $^{\wedge}$ q veya Goad'lardı, Tibullus tarafından Stimulus olarak adlandırılan Latin Dolones. Bayer onlar hakkında şunları söyledi: Decern stellulae flagellum bileşenleri, Dürer'in belirttiği gibi, bunlar Arabacı'nın elindeki kamçının birkaç kırbacıdır.

Bootes'in altın şarabı.

Papa'nın Statinleri His Thebais.

Bootes, Kuzey Kutbu'ndaki hücumunu sadece Kutup çevresinde döndürüyor gibi görünüyor.

Byron'ın Atıl Saatlerde 3d Ode'si.

Çizmeİtalyanlar' Boote ve Fransız Bouvier, Odyssey'de geçen BoOii ' / g'den çevrilmiştir, böylece başlığımız yaklaşık 3000 yıldır, belki de çok daha uzun süredir kullanılmaktadır; Her ne kadar kuşkusuz ilk başta yalnızca öne çıkan yıldız Arcturus'a uygulanmış olsa da. Kelimenin yozlaşmış biçimleri Bootis ve Bootres olmuştur.

Çeşitli şekillerde türetilmiştir: bazıları Bo 'g, Ox ve ÚQuéix'den araba kullanmak için derler ve böylece Arabanın Arabacısı veya Sürücüsü; Claudian'ın yazısı:

Kuzeyin açtığı vagonlu botlar;

veya Arator olarak çağımızdan önceki yüzyılın Nigidius ve Varro'su ile ortaya çıkan Triones'in Plowman'ı. Ancak son zamanlarda bu figür, Asterion'un Sürücüsü ve

Chara'nın kutup çevresinde Ayı'yı kovalarken tahayyül edildi ve Carlyle tarafından Sartor Resartus'ta şöyle ima edildi:

Bootes, Avcı Köpeklerini yıldız ateşinden tasmalarıyla zirvenin üzerinden geçirirken onlar hakkında ne düşünüyor?

Diğerleri ve belki de daha doğru bir şekilde, Sürücü'nün Öküzlerine, - Triones'a - veya Ayı'nın peşindeki Avcı'ya haykırıışlarından, Boetes olarak yazılan BO ^^ Qq, Clamorous kelimesini düşündüler; Hevelius, bağırmanın Tazıları cesaretlendirmek için olduğunu öne sürdü. Sözdiziminin çevirilerinde bu Shouter fikri Vociferator, Vociferans, Clamans, Clamator, Plorans, Loud Weeper ve hatta belki de Aben Ezra'nın yıldızlarına uyguladığı Havlayan Köpek Ganis latrans tarafından gösterildi. İbranice Kelebh hannabáh kelimeleri.

Araplar, figüre ilişkin benzer kavrayışlarını Al 'Aw-wá', -Chilmead'in Alhava'sı ile aktardılar.

Fransız Bouvier'den nadiren olmayan Herdsman unvanı da uygundur, çünkü sadece Arabalı Öküz ile ilişkilendirilmekle kalmamış, aynı zamanda Arap günlerinde yakınlardaki dairesel kutup yıldızları, mahkûmları ve düşmanları ile bir Kıvrım olarak kabul edilmiştir.

Diğer isimler 'ApKiO ^ ÚXad ve' ApKiO ^ pOg, Bear-watcher ve Bear-guard idi, ikincisi ilk olarak bir Boeotian çoban takvimi olan "Epya Kai 'Hp spat, the Works and Days", "Hesiod tarafından" bulundu. , çağımızdan sekiz asır önce. Ancak, bu kelimeler sıklıkla birbirinin yerine geçse de, Phainomena'da ve Geminos ve Ptolemy tarafından olduğu gibi, ilki genellikle takımyıldız için, ikincisi ise lucida'sı için kullanılmıştır. Yine de şairler bu konuda her zaman bir ayrım yapmamışlar, Aratos nazımları orijinalin doğruluğuna rağmen başlıkları karıştırmış; Cicero bir yerde kesinlikle şunu yazmıştı:

Arctophylax, bu Çizmeleri dikte eden vulgo. Bu şekilde çevrilen -veya Artophilaxe, - ve Arcturus olarak, her iki isim de 18. yüzyıla kadar yazarlar ve astronomlarla olan takımyıldızı için görülüyor; Chaucer, "Arctour'un siz yıldızları"na sahip. Bilimsel Isidorus, onun Binbaşı Büyük Ayı olan Arcturus Minor olarak biliyordu. Smyth bu kelimeyi Ayı Kuyruğu olan "ApKTOu óupá'dan türetmiştir, çünkü Bootes Büyük Ayı'nın o kısmına yakındır; ama bu genel olarak kabul edilmez - hatta eleştirmen Buttmann tarafından açıkça kınanır.

Statius ona Portitor Ursae de diyordu; Vitruvius, Gustos'a ve Ayı Bekçisi Gustos Arcti'ye sahipti; Ovidius, Gustos Erymanthidos Ursae; A Ifvnsine Tabloları, Arctnri Custos; Ayı sürücüsü ise genellikle erken dönem İngiliz yazarlarında görülür.

Manilius, Ayı ile bağlantılı olduğunu bilmesine rağmen, yazdığı zaman benzetmeyi değiştirdi:

Kimin emrindeki Kirişler, Takımlarının bir Figür sürüşünü

sunar;

ve Aratos çok daha önce iki düşünceyi ve başlığı birleştirmişti:

Arkasında ve Ayı'ya baskı yapıyor gibi görünüyor,
Arctophylax, yeryüzünde Bootes adında,
Arctic arabasının üzerine gümüş ışığını saçıyor.

Planstri Gustos, Arabanın Bekçisi, Bootes'in görevlerinin karakterini değiştiren bir başka isimdi; Ovid bunu aşağıdakilerle takip ediyor:

interque Triones

Flexerat obliquo plastrum temone Bootes.

Bu peri, Büyük Ayı ile özdeşleştirildiğinde Kallisto'nun babası ya da büyükbabası Lycaon'du; Alan'ın yanı sıra oğlu; Ovidius, Fasti'nin 2d'sinde, gökyüzündeki Arctophylax'ın dünyevi Bölgeler olduğunu açıkça iddia ediyor, ancak çoğu zaman yanlış bir şekilde ikincisinin Küçükayı tarafından temsil edildiği varsayılıyor; kuzeye yakınlığından dolayı Septentrio'ydu, bu yüzden Ayı'nın unvanlarından birini aldı; ve Atlas, çünkü direğe yakın, dünyayı ayakta tutuyordu.

Hesychios, yaklaşık A. d. 370, ona Orion adını verdi, ancak bu, Homeros'un Lord Derby tarafından tercüme edilen dizelerinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanmadıkça anlaşılmaz görünüyor:

Arctos, yüksekte dönen Wain'i çağırdı
Onun çember rotası ve Orion'da bekler,

sanki yakınlarmış gibi. Ya da unvan, hem Orion hem de Bootes ile ilişkilendirilen Mısırlıların Ornları veya Boynuzları ile ilgili bir karışıklıktan gelebilir. La Lande şunu yazdığında buna değinmiştir:

Arctouros ou I-Orus voisin de l'Ourse, Orion meridyen takımyıldızının ayrımı için;

ve Arcturus sözcüğümüzün bu çok farklı türevi göz önüne alındığında, Boiotialılar tarafından son Yunanca sözcüğün Orion için kullanılması gibi, KávdaQq ve Kavdárnv'nın da Bootes için kullanılan unvanlar olduğu hatırlanmalıdır. Bu bağlantı hakkında daha fazlasını bilmek ilginç olurdu.

Philomelnskomşu Başak Ceres'in oğluymuş gibi başka bir tanımdır; ve ilk ünvanı Venator Ursae, Ayı Avcısı, iki ya da üç yüzyıl önceki İncil okulu ile tekrar Nimrod, Rabbin huzurunda Kudretli Avcı olarak görünür; Gerçi bu Orion için daha olağandı.

papaz, Çoban, muhtemelen, Herkül ve Ophiuchus'umuzda, direğin etrafındaki bir kıvrımın Arap fikrinden veya Mera'daki yakındaki sürüden güneydoğuya doğru; ya da belki de aynı zamanda Köpeğiyle Çoban olan Cepheus'la olan bir kafa karışıklığı yüzünden.

pastacıHyde'ın bir bağdaki bir Kazıcı veya Hendek anlamına gelen sözde bir Arapça ünvanı yorumlamasıdır. Aratos üzerine bir yorumcu, sabah alacakaranlığında yükselişi sonbahar ekinoksu ve üzüm hasadı zamanına denk geldiğinden, onu Vintager Tpvftfa olarak adlandırdı; Cicero bunu Protrygeter'ında tekrarlıyor; ama bu isimlerin ikisi de bizim 4 Virginis yıldızımız Vinde-miatrix'e ait olsa daha iyi olurdu.

Yine de yükselişleri ve ayarları, tüm klasik günlerde ve hatta Augustus çağının

ötesinde, çoğu, belki de çoğu, parlak yıldızına yönelik olmasına rağmen, sıklıkla gözlemlendi ve çokça yapıldı. Bir takvim işareti olarak ilk kez Hesiod tarafından bahsedilmiş, dolayısıyla Thomas Cooke tarafından tercüme edilmiştir:

Pembe bir sabahta Arcturus parladığında,
Ardından, ana sarmaşıklardan salkımları koparın;

ve yine, ancak yılın farklı bir sezonu için:

Tropik'ten ya da kış güneşinden,
Üç kez yirmi gün ve gece rotaları koştı;
Ve Arcturus anadan ayrıldığında, yükselmek için
Akşam gökyüzünde parlayan bir yıldız;
Sonra asmayı buda.

Columella, Palladius, Pliny, Vergil ve diğerleri, Georgic'te olduğu gibi, çeşitli çiftlik işleri için uygun mevsimleri belirtmek için Bootes'e veya Arcturus'a benzer referanslara sahiptir:

Çizmelerin Ayarlanması, belirsiz olmayan işaretleri karşılayacaktır.

İkarusya da Icarius, Bacchus'un üzümün doğru kullanımı konusundaki fikirlerini pratik bir şekilde açıklayarak dünyaya çok fazla sorun getiren ve gökyüzüne çok değersiz bir şekilde yüceltilen talihsiz Atinalı'dan takımyıldızımıza verilen bir unvandı. , kızı Erigone Başak olarak ve sadık tazi Maera Procyon veya Sirius olarak. Bu hikayeden, Propertius tarafından Triones'a ve Andrews-Freund Lexicon'da Bootes'in kendisine uygulanan Icarii boves geldi.

Ceginus, Seginusve Chegninus ile Arap-Latin Almagest'in Cheguis'u, komşu Cepheus'tan garip bir şekilde değiştirilmiş biçimde burada dolaşmış olabilir; Buttman bunların muhtemelen uzun tekrarlanan transkripsiyon ve bunun sonucu olan hatalar yoluyla Arcturus'un Arap imlası olan Kheturns'ten geldiğini iddia etti. Bayer, her zamanki gibi açıklama yapmadan Thegius'a sahipti; hala Riccioli'nin Almagestum Novum'unda buluyorum: Arabice Thegius, quasiplorans autvociferans; ancak Arap alimleri bunu doğrulamamaktadır.

La Lande, Öküzlerin Bekçisi Gustos Bourn'dan ve Köylü Öküz sürücüsü Bubulus veya Bubulcus'tan söz etti, ancak Ideler ikincisinin Bootes için kullanıldığını inkar etti. Ancak Juvenal'de vardı ve Minsheu Bootes'i Bubulcus coelestis olarak tanımladı. Landseer, La Lande'den sonra, Çoban'ın eski Mısır'ın ulusal işareti olduğunu, Osiris'in parçalanması efsanesinin yıldızlarının ardışık düzenlerinden kaynaklandığını söyledi; ve orada, Bacchus ve Nuh'un eski adı olan Osiris, Bacchus veya Sabazius olarak adlandırıldığını; ve Kircher'in düzlem küresinin geleneksel figür yerine bir Asma gösterdiğini, böylece bu değerlilerin ve ayrıca Icarius'un Jiistoriesindeki olayları hatırlattığını.

Homer, takımyıldızı öyé dúrnv olarak nitelendirdi, geç ayarlandı, bir düşünce ve ifade artık sık tekrarlamayla çarpıtıldı. Aratos'ta vardı:

o, günden yorulduğunda,
Hatta gecenin yarısından fazlası oyalanıyor;

Manilius bunu biraz değiştirerek

Yavaş Çizmeler, kalan Takımlarını sürüyor;

Claudian, Juvenal ve Ovid, tardus, yavaş, aksidpiger, uyuşuk, 16. yüzyıldaki daha sonraki taşralı Ariosto'nun domuz Arturo'sunda tekrarladığı; ve Minsheu, 17. yüzyılda bunun hakkında şöyle yazmıştı:

Bootes veya Carman, yavaş hareket eden bir yıldız, oturmuş vn. Kuzey Kutbu Charles Waine'e gidiyor, onu takip ediyor.

Ve tüm bunlar, şekil dik bir konuma yerleştirildiğinden, aşağı doğru ilerlemesinde sekiz saat tüketildiğinden ve o zaman bile Bootes'in eli ufkun altında asla kaybolmaz - bu, ilk günlerde şimdi olduğundan daha belirgindir. Ancak bunun tersi, yatay konumda yükselirken gerçekleşir; dolayısıyla Aratos'un a0p6og'u aynı anda.

Bazıları, bu durgunluk ifadelerinin, gün ışığının azaldığı mevsimde geç saatlerde başlamasından ya da Bootes'in direğin etrafında sürdüğü Triones'un doğal yürüyüşüne atıfta bulunduğunu söylüyor; Yine de astronomik açıdan daha eğimli olan diğerleri, onları, onun yakınlığına bağladılar.

yıldızların en yavaş olduğu nokta,
Diline en yakın tekerlek olsa bile,

Dante'nin Purgatorio'da yazdığı,

Bootes'in, bazen üzerinde gösterildiği Mons Maenalus ile ilişkisi, bu takımyıldız başlığı altında bulunan öneri olmadıkça açıklanamaz. Landseer'in söylediği yerde doğruysa, bu ilişki ilk günlerde bile geçerliydi:

Eusebius, daha önce temsil edildiği şekliyle bu takımyıldıza açıkça atıfta bulunan eski bir kehanetten alıntı yaparak şöyle yazar:

Dağ çobanının taşıdığı mistik bir kışkırtma.

Brown, Asur'da Rill-ama-aynı olarak bilindiğini, “Yunancada Bootes olarak yeniden ortaya çıktığını” söylüyor; ve böylece

takımyıldıza uygulandığı şekliyle öküz kullanan Pullukçu veya Çoban fikri, karakter olarak Fırat'tır.

Arap türevleri arasında, bağdaki klasik Trencher'a benzer şekilde, genellikle Al Na ^ ár, Digger veya Tearer olarak kabul edilen Nekkar; fakat İdeler bunun İbn Yunus (veya Yunis) ile birlikte bulunan Çoban El Ba'ar'ın hatalı bir biçimi olduğunu gösterdi. Alfonsine Tablolarında Bootes için In-calurus olarak görünen Alkalurops, Arapça makale öneki ile bir çobanın Dolandırıcı veya Asası olan Káyv ^ po ^'dandır; bu şimdi yıldız g için başlığımız. Sonunda bir Mızrak olarak görülen asa, Araplar arasında genel kullanıma giren, ancak daha sonra erken Avrupa astronomik eserlerinde Aramech, Ariamech ve takımyıldız için olduğu kadar takımyıldızı için de

benzer kelimelere dönüşen Al Rámf adını doğurdu. büyük yıldız.

Aynı figür Mızrak Taşıyıcısı Alíámil Luzz'da veya Caesius'un deyimiyle Al Kameluz'da, Riccioli'nin Kolanza'sında ve Red-uan'ın tercümanının Azimeth Colanza'sında görülür ki, Ideler bunu Latince cum lancea ve İtalyanca ile karşılaştırır. kola lancia. Benzer şekilde Bayer, bir Türk haritasında bunun Ok-taşıyıcı oiaQqópOq; ve başka yerlerde Sagittifer ve Lanceator.

Al @áris al Samá 'Arap edebiyatının temelleri, sonunda takımyıldıza uygulanmış olsa da, orijinal olarak Arcturus içindi. Ancak bu fikirlerin Arabistan'da yaygınlaşmasından çok önce, insanların devasa bir Aslan'a, ilk dönemleri Asad'a sahip oldukları ve göklerin üçte birinden fazlasını kaplayan, Arkturus ve Spica yıldızlarının incik kemiklerini oluşturduğu sanılıyordu; Regulus, alın; ön pençelerden biri olan İkizler'in başları; Canis Minor, diğeri; ve Corvus, arka kısımlar. Yine de, Geminorum'da daha tam olarak açıklandığı gibi, tüm bunlarla ilgili şüphe var gibi görünüyor.

Polonya'da Çoban Ogka'yı ya da o ülkenin çok geniş yer kaplayan Woz Niebeski'sinin, Cennetsel Kuyruk'un Thills'ini oluşturur; ve Eski Bohem dilinde Przyczek'ti, anlaşılmasız olduğu kadar telaffuz edilemez de.

İlk Katolikler onu Aziz Sylvester olarak biliyorlardı; Caesius, bunun Tekoa'nın çobanı veya İncir Çobanı olan peygamber Amos'u temsil edebileceğini söyledi; ama Weigel onu Üç İsveç Kronuna çevirdi.

Proctor, Bootes'in ilk kurulduğunda, Av Köpeklerini yaptığını bildiğimiz gibi, belki de Tacı bile içerdiğini iddia etti; ve bu şekilde oluşturulmuş,

kendisine atanan karakteri çoğu takımyıldızdan daha iyi sergiler. İnsan, Büyük Ayı'yı önünden geçiren, kolunu kaldırmış bir Çoban figürünü kolaylıkla hayal edebilir.

Heis'in Dürer'den sonraki çizimi, çoban asalı, Hounds'un tasmaını tutan olgun bir adamdır; ancak daha önceki temsiller çok daha genç bir figürdür: bununla birlikte, her durumda, kovalamaca silahlarıyla veya hayvancılık aletleriyle iyi donanımlıdır; Bunların en erken biçimi muhtemelen Bacchus'un galip gelen hayranıydı.

1488 Venedik Hyginus'u ayaklarının dibinde Buğday Demetini, Koma Berenices'i gösterir; Argelander'ın Uranotneiria Nova'sının iki plakasında farklı figürler var - biri antik formlardan biri, diğeri ise Ayı'nın peşinde olan Tazıların tasmaını tutan modern form.

Bu takımyıldız ve Ayı, Orion, Hyades, Pleiades ve Dog, Homer ve Hesiod tarafından bahsedilen tek yıldızlı figürlerdi; sonrakinin nazım yapanı Thomas Cooke, buna bir sebep olarak - "isimleri doğal olarak bir altıgen mısraya dönüşen"; ancak bu büyük şairlerin başka hiçbir takımyıldızı bilmediğine dair genel varsayım, ima edilenlerin her bir yazarla özdeş olduğu fark edilecek olsa da, makul görünmemektedir.

Çizme, Draco'dan Başak'a uzanan, yaklaşık 50° eğim ve 30° sağ yükselişte uzanan, büyük ölçüde bir takımyıldızdır ve Argelander'e göre 85, Heis'e göre 140

çıplak gözle yıldız içerir.

Arcturus'u sabah ve akşam mızrağını havaya kaldırır.

Emerson'un Hafız'ın Şah'a çevirisi.

a, 0.3, altın sarısı.

Arkturus en eski zamanlardan beri tüm gözlemci insanlık için en yüksek ilgi ve hayranlık nesnesi olmuştur ve hiç şüphesiz isimlendirilen ilk yıldızlardan biridir; çünkü Hesiodos'un zamanından bu yana, Büyük Ayı ile sık sık karıştırılsa da, tüm literatürde bu şekilde görülür. Aslında Hesiodos'un kelimeyi kullanması muhtemelen bu takımyıldız içindi, ancak daha önce alıntılanmış olan ve kış gündönümünden elli gün sonra yükselen, bu göksel noktaya yaptığımız ilk ima olan bu yıldız şüphesiz atıfta bulunduğu iki durum dışında. Ve halk arasında Arcturus'umuzun Eyüp Kitabı, xxxviii, 32; ama orada sadece Büyük Ayı'nın ilk başlıklarından biri, Revize Edilmiş Versiyon onu doğru bir şekilde "Ayı" olarak tercüme ediyor. Yine de, şimdi bile, Standart Sözlük, Yetkili Sürümün yıldız için alıntı yapıyor.

Arcturus'a oğulları ile rehberlik edebilir misin?

Ancak, diğer önde gelen yıldızlar gibi, adını takımyıldızıyla paylaştı - aslında, muhtemelen ilk başta ve Pliny'nin zamanında, kendi başına bir takımyıldızdı. Homeros'un BOÚrqc'si şüphesiz, muhtemelen birkaç büyük arkadaşıyla birlikte buydu; ve Bayer yıldız için Bootes'i gösterdi; ancak son zamanlarda ikincisi mevcut unvanı tekelleştirdi.

Arcadian Evander'ın geleneksel döneminden bile, ilk günlerin denizcileriyle ünlüydü ve güneşle ilgili hareketleriyle yıllık festivallerini düzenledi. Ancak Aratos 'Servo11' ApKTO ^ poro ve Pliny'nin horridum sidus'unda görüldüğü gibi, etkisi her zaman korkunçtu; Demosthenes, MÖ 341'e karşı Lacritus'a karşı eyleminde bize, Atina'da Borysthenes nehrine - modern Dinyeper - ve Tauric Chersonese - Kırım'a giden ve geri dönen bir gemide yapılan bir temel bağdan bahseder. yüzde 22U oranı, eğer “Arkturus'tan önce” Boğaz'a geldiyse faiz, yani helyacalından önce¹ eylül ortasında yükselen; sonra yüzde 30 olacaktı. onun kısaltması² yükselen çiftçinin Lustratio frugum tarihini sabitledi; ve Vergil, 1. Gürcücesinde, çiftçilerin çalışmalarını olumsuz yönde etkilediği karakterine iki kez atıfta bulundu. Diğer çağdaş yazarlar bu fırtınalı şöhreti doğrularken, tüm klasik takvimler³ yükseliş ve ayar tarihlerini verdi.

460 Bc, Hipokrat, bir keresinde kuru bir mevsimin, yükselişinden sonra,

doğal olarak balgamlı olanlar, nemli mizaçlı olanlar ve kadınlarla en iyi şekilde anlaşır; ama safraya en çok düşman olandır;

ve şu

hastalıklar özellikle bu günlerde kritik olmaya eğilimlidir.

Arkturus tarafından bizzat sunulan Plautus'un Rudens'inin Prologue'u ve "insanlık arasında görünmez ajanların varlığına ilişkin ilk görüşlerden biri", kendisinin, yükselişi ve batışı zamanlarında fırtınalı bir işaret olarak kabul edildiğini beyan eder, —Orijinalinde olduğu gibi:

Arcturus signum, toplam omnium quam acerrimum.
Vehemens toplamı, cum exorior, cum occido şiddetli.

Ve Horace'ın Odes'inden bir pasaj—

Nec saevus Arcturi cadentis
Impetus aut orientis Haedi—

herkese tanıdık geliyor. Aynı fikir günümüze kadar geldi, çünkü Pope bunu şu mısrasında tekrarladı:

Arcturus nemliyen gökyüzünü bulutlar.

Ancak astrolojik olarak yıldız, altında doğanlara zenginlik ve onur getirdi.

Renouf tarafından deşifre edilen, İsa'dan önceki 15. yüzyıla ait bir Mısır astronomik takvimi, onu muazzam gökyüzü figürü Menat'taki yıldız Antares ile ilişkilendirir; ve Lockyer, İtalya'da Ancona'daki Venüs tapınağında olduğu gibi, Nil tapınaklarındaki ibadet nesnelerinden biri olduğunu iddia ediyor.

Hindistan'da 13. nakshatra, Svati, the Good Goer veya belki de Kılıç idi, ancak Mercan Boncuk, Mücevher veya İnci olarak şekillendi; ve muhtemelen zodyakın çok dışındaki kuzeydeki konumundan Nish'ya, Outcast olarak da bilinir; bu nedenle, parlaklığından dolayı, Hindu yıldız işaretleri dizisini tamamlamak için keyfi olarak alınmıştır. Hewitt onun veya Capella'nın Rig Veda'nın aryamán'ı olduğunu düşünüyor; ve Edkins, genellikle Sirius'a atanan Tistar olduğunu.

Çinliler ona Büyük Boynuz olan Ta Kio adını verdiler; yakınlarda Kuraklık Gölü Kang Che olan dört küçük yıldız; Edkins daha fazla yazıyor:

Arcturus, imparatorun sarayıdır. Sağında [n, t, o] ve solunda [<; O, n] bulunan üç küçük yıldızdan oluşan iki gruba Liderler denir, çünkü bunlar Ay'ının kuyruğuna sabit bir yön verirler; dönerken ufkun on iki saatini gösterir.

Araplar Arcturus'u Al Simák olarak biliyorlardı¹ **al Rami** ^ bazen Mızrak Taşıyıcısının Ayağı'nı ve belki de daha doğrusu Yüce Mızrak Taşıyıcı'yı tercüme etti. Arapça başlıktan çeşitli yozlaşmış biçimler geldi: Al Bamec, Aramec, Aremeah, Ascimec, Azimech ve Azimeth, yıldız terminolojisinin bu tuhaf özetlerinde Alfonsine Tabloları ve 1515 Almagest'inde bulunur; Chilmead'in İncelemesindeki Somech haramach; ve Karsten Niebuhr'un 136 yıl önce Araplardan duyduğu Aramák. Daha önce Bootes'in ima ettiği seleflerinin Kheturus'u da bunun için kullanıldı.

Bir silah fikri, Yunan-Fars Tablolarının KOvTi / pidrOe, Javelinbearer'ında kendini tekrar gösterdi; Bayer'de Gladius, Kolanza ve Pugio'nun hepsi Arcturus'a uygulanmıştı, bu muhtemelen Avcı'nın elindeki Kılıç, Mızrak veya Hançer'in erken

Çizimlerinde işaretlenmişti. Benzer şekilde, tüm takımıyıldızın Alkamelnz unvanını aldı.

Al} íáris al Samá, Cennetin Bekçisi, belki de yıldızın alacakaranlıkta büyük kuzey eğimi nedeniyle erken grnrlğnden geldi, sanki daha kkk yıldız arkadaşlarının güvenliğini ve uygun bir şekilde sınır dışı edilmesini ve dolayısıyla "Trenin Patrik Mentoru" nu arıyormuş gibi. Bu daha sonra Simak'ın Bekçisi Al Haris al Simak oldu ve muhtemelen Silahsız Olan Spica'ya atıfta bulundu.

Al BirunT, Arcturus'tan Aslan'ın İkinci Buzağı, erken Esad olarak bahsetti; Spica'nın İlk Buzağı olması.

Keldanilerin Papsukal'ı, Koruyucu Haberci, 10. ayları Tibitu'nun tanrısı ile özdeşleştirilmiştir; Smith ve Sayce Fırat üzerinde onun Göksel Sürü'nn çobanı ya da Cennetin Yaşamının obanı olduğunu, kuşkusuz yazıtların Sib-zi-anna'sı olduğunu söylerken; yıldız n genellikle buna dahil edilir ve böylece birkaç Fırat İkiz Yıldızı çiftinden birini oluşturur.

1515 Almagest ve 1521 Alfonsine Tabloları, bu kelime, Cesur Olan Audens için bir yanlış baskı olmadığı sürece anlaşılmaz görünen tuhaf başlıklar ve aday Audiens listelerine eklenir.

John de Wiclif, 1383'te Amos v, 8 çevirisinde, Büyük Ayı için Vulgate'in Arcturus'undan aldığı Artnre'ye sahipti; ancak 1398'de Tre-visa'lı John daha doğru yazdı:

arthurlarv n yıldızlarından yapılmış bir işarettir, ... ama tam olarak Arthurus, Vrsa maior'u vurgulayan syng'e'nin sterre sette be-hynde'sidir.

Diğerleriyle birlikte, Arturis ve Ariture ya da Arcturus unvanını Charles' Wain'e olduğu kadar Bootes ve onun lucida'sına uygulamadaki erken kafa karışıklığından kaynaklanan Carlwaynesterre idi.

Bu yıldız her zaman ne çıkmış ve Ptolemy'nin isim verdiği birkaç yıldızdan biri olmasına rağmen, çizimlerdeki konumu büyük ölçüde değişmiştir; gerçekten de en erken şeklin dışında bulunuyordu ve söz diziminde bu şekilde tanımlanıyordu. Göğüs zerine konmuştur; kuşakta, belki de Bayer'in Arctuzona'sı geldi; bacakta; dizlerinin arasında, —Robert Recorde, astronomi üzerine ilk İngiliz yazar, 1556'da Bilgi Kalesi'nde “Botes'in bacaklarının arasında duran Arcturus adlı çok parlak yıldızdan” bahseder; ve bazı başlıklarının belirttiği gibi, eldeki silahta. Ancak Dürer'in zamanından beri genellikle tuniğin pşkllerini belirlemiştir.

Smyth, 1635 yılında Morin'de olduğu gibi ve daha sonra Temmuz 1669'da Gautier ve Abbé Picard tarafından gündüzleri teleskopla gözlemlenen ilk yıldız olduğunu iddia etti. 17 °. Schmidt onu gün batımından yirmi dört dakika önce çıplak gözle gördü. Bu rnekler onun parlaklığını göstermeye hizmet etse de, 1858'deki Donati kuyruklu yıldızıyla ve 5 Ekim'de, çekirdekten sadece 20 "tesinde, "stnlęn o kadar canlı bir şekilde parladı ki", görünür şekilde sarılınca bu daha da belirgindi. saatlerce. Aynı şeyin 240 yıl önce 1618 kuyruklu yıldızında da görülmesi biraz dikkat

çekicidir; En azından "Physicke Doktoru" John Bainbridge'in kaydı böyledir:

27 Kasım sabahı, kuyruklu yıldızın saçları, Arctophylax'ın ya da Bootes'in kalçalarının arasında, Faire Starre Arcturus'un üzerine yayıldı..

Bir kuyruklu yıldızın ilk fotoğrafının 28 Eylül 1858'de Donati'nin bu yıldızın yanında çekilmiş olduğunu bilmek ilginçtir.

Ptolemy, rengini 1551 Almagest'te rutilus, "altın kırmızısı" olarak çeviren brcoKtpog olarak belirlemiştir; ama Schmidt 21 Mart 1852'de yıldızın her zamanki rengini kaybettiğini ve bunu birkaç yıl boyunca geri kazanmadığını gözlemledi. Bu fenomen Argelander ve Kaiser of Leyden tarafından doğrulandı; ama genellikle "görünür bir şekilde ateşli nesnelerin kısa listesinde çok eski zamanlardan beri yer almıştır." Zengin rengi, Spica'nın beyazı, Antares'in daha koyu kırmızısı ve Wega'nın safirinin aksine, bir yaz akşamı neredeyse tek bir bakışta hepsi bir araya getirildiğinde çok dikkat çekicidir.

Almanlar onu Arctur olarak biliyorlar; Arturo olarak İtalyanlar ve İspanyollar.

Schiller, Wallenstein'in Ölümü'nde şunları yazdı:

Herkes sorgulamak için değil

Uzaklardaki yüksek Arcturus;

ancak Elkin bunu 1892'de yaptı, gözlemleri 0" 016'lık bir paralaksla sonuçlandı, yani hissedilmez, muhtemel hata ölçülen paralaksın kendisinden çok daha büyük.

Yıldızın büyük bir düzgün hareketi var,¹ Ptolemy zamanından bu yana muhtemelen gökyüzünün yüzünde güneybatıya doğru 1 ° 'den biraz daha fazla kaydırmış olan yıllık 2 " 3 olarak verilmiştir; ve görüş hattındaki büyük hız, daha önceki spektroskopistler tarafından, saniyede yetmiş mil kadar yüksek bir hıza bile atanmıştı; ancak Vogel tarafından Potsdam'da ve Keeler tarafından Lick Gözlemevi'nde yapılan daha sonraki ve uyumlu tespitler, bunu 4 ila 4 mile indiriyor.

Spektrumu Solar veya Secchi'nin ikinci tipidir, ancak menekşe renginde dikkate değer bir koyu çizgi kütlesi vardır.

Arcturus 8 Haziran'da sona eriyor.

P, 3.6, altın sarısı.

Nakkar ve Nekkar, tüm takımyıldızın Arapça adından gelmektedir.

Çinliler onu "çağırarak, heyecanlandırmak veya hareket etmek" anlamına gelen Chaou Yaou veya Teaou olarak biliyorlardı.

7, ó ve p ile, Al Dhi'bah, Dişi Kurtlar ya da belki de Hyaenas, Arapların Yunan takımyıldızını benimsemeden önceki erken yıldız işaretiydi; Bu hayvanlar, Draco'daki ve yakınındaki yıldızlar tarafından gösterilen benzerleriyle birlikte, direğin etrafındaki antik Kıvrım sakinlerini pusuda bekliyor.

Pmodern figürün başını işaretler.

Y, 3.1.

SeginusBurritt'in Atlas'ında takımyıldızın Ceginus'undan görünür.

Manilius, yıldız Çoban'ın sol omzunu bu takımyıldıza yakın olarak işaret ettiğinden, Büyük Ayı'ya atıfta bulunarak "Lycaon'a doğru veya onun önünde eğimli" olan prona Lycaonia olarak adlandırdı; ve Euripides benzer şekilde "MÖ 420 tarihli 1 rnv'sinde şöyle yazmıştır:

Yukarıda, Arcturus altın direğe eğimlidir.

Flammarion ona p için daha iyi tanınan Alkalurops'u verir. Çinliler ona Göksel Mızrak Heuen Ko adını verdiler.

v değişkeninin y ile teleskopik alanda olduğunu bilmek ilginçtir.

8, 3.5, soluk sarı.

Bu yıldızın adı belli değil ama Çin'de Yedi Prens Tseih Kung'un bir parçasıydı; diğer bileşenler, Arcturus'un 20 ° kuzeydoğusunda, sağ tarafta ve Club'da p, v, y, y, y1 ve y2 veya b'dir.

\ İkili, 3 ve 6, uçuk turuncu ve mavimsi yeşil,

Arcturus'un 10 ° kuzeydoğusunda yer alan Arabistan'da şu unvanlar vardı: Al Min - akah al 'Awwa', The Belt of the Shouter; İzár, Kuşak; ve Mi'zar, Bel-bezi, - hepsi şekildeki yerine atıfta bulunur. Bu son söz, erken dönem Avrupalı astronomi yazarları tarafından, Andromedae başlığına benzer ve hepsi uygun olan Micar, Mirar, Merer, Meirer, Mezen, Mezer, Merak ve Mirak'a çevrildi. Alfonsine Tablolarında bunun için benzer Perizoma kullanıldı,

İsimlendirmede neden bu kadar tercih edildiği bilinmiyor, çünkü bizde sadece teleskoptaki enfes güzelliğinden fark ediliyor, bu nedenle kendisine yaşlı Struve tarafından verilen Pulcherrima adını hızla tekelleştiriyor.

Bileşenler, 325 ° konum açısında, yaklaşık 3 "aralıklı, %2 inçlik bir camla görülebilir. Devirlerinin periyodu henüz belirlenmemiştir, ancak bize on mil hızla yaklaştıkları düşünülmektedir. bir saniye.

Bu çift, Sir William Herschel'in 1782'de yıldız paralaksı için yaptığı araştırmaların ana konusuydu ve bunda elbette başarısız oldu, ancak başarısızlığının nedenini yıllar sonra, ikili karakterini anlayana kadar bilmiyordu.

Z, Z, O, ve n, Çin'de imparatorun sol tarafında bir Subay olan Tso She Ti idi.

a,2.8, soluk sarı.

Müfrid, Müfrid, ve Palermo ve diğer kataloglardan Mufride, Uluğ Bey'in Al

Mufrid al Rámr \ the Soliter Star of the Mızraklı'dandır ve daha önce şekil çizgilerinin dışında olduğu kabul edilmedikçe açıklanamaz. Kazwini buna Al Rum adını verdi; ve Al Tizini, Al Nasr al Din ile birlikte, daha kesin olarak, Al Rumh al Rámif>, Mızrak Taşıyıcısının Mızrağı, uygunsuz olmasına rağmen, pozisyonunu Al Sale, Shin-kemiği olarak belirlediler ve bu nedenle Bazı listelerde durum; ama şekil şimdi çizildiği için n sol dizin üzerindedir.

Fırat Sib-zi-anna'sında Arcturus'a dahil edilmiş gibi görünüyor.

Ayaklarında u ve t varken, Çin'de Yew She Ti, imparatorun sağ tarafında duran Subay'dı.

6,4.1; Üçlü, 4.4, 4.5 ve 8'de; ve x, Çift, 4.5 ve 6.6.

Bayer bunları Asellus olarak adlandırdı -sırasıyla -primus, secundus ve tertius- - açıklama yapılmamasına rağmen; ancak unvan, Praesaepe'yi çevreleyen Yengeç'teki iki yıldızın her biri için iyi bilinmektedir. Büyük Ayı'nın kuyruğundaki son yıldız olan Alkaid'den doğuya doğru kaldırılmış sol elin parmak uçlarını işaretlerler.

Çin'de onlar Göksel Mızrak Tseen Tsang'dı.

i'nin daha büyük bileşeninin üyeleri 0 ".8 aralıktadır; daha küçük olan 38" uzaktadır.

ksoluk beyazdır ve iki yıldız birbirinden yaklaşık 12 inç uzaktadır, bu da onu küçük bir teleskopta kolay bir nesne haline getirir.

Bunların hepsi, sol kolun alt kısmında 4. büyüklük A ile, p, y, d ve p ile gösterilen Al Aulád al Dhi'bah, Sırtlanların Yavruları idi ve bu nedenle en erken Arapça haritalar ve küreler.

p1, Üçlü, 4.2, 8 ve 8.5, kızarık beyaz, son ikisi yeşilimsi beyaz,

küçük refakatçi p2 yakın bir çifttir.

AlkaluropsHy-ginus'un PónaAov'u ve Latinlerin Clava'sına benzer şekilde Hesychios tarafından Herdsman's Club, Crook veya Staff için kullanılan KaAaupOy'un Arap uyarlamasıydı.

inkalunilerAlfonsine Tablolarının bazılarında görünür; 1521'deki Icalurn'ler ve 1515 Almagest'teki Incalurus'un uzun zamandır Ptolemy'nin KoAAopóftOq'unun beceriksizce yapılmış yorumları olduğu sanılıyor, kendisi muhtemelen yıldızın kulüpteki konumunu belirtmek için kendi uydurduğu bir kelime; Riccioli, Colorrhobns'u yazıyor. Ama bunu reddeden Ideler, Schickard'ın bu sözleri év KOAóvpw'dan, "renkli"den türediğini düşünüyor, 2000 yıl önce Arcturus için neredeyse doğru olan bir ifadeydi; o zamandan beri isim, bir şekilde bu yıldıza ve ayrıca takımyıldıza aktarıldı. 1515 Almagest'in editörü, Ideler'in dediği gibi -ve Homer bir kereliğine başını sallarken yakalanmış- "çevredeki sırtlanlara atıfta bulunan" p et est hostile habens bastonları başlığına ekledi. Bu en hatalı açıklama merhum Profesör CHF tarafından düzeltilmiştir. Bu nadir baskının özel kopyası şu

anda bende olan Hamilton Gözlemevi'nden Peters, orijinal Arapça'nın bastonlar yerine ferrum curvatum'a çevrilmiş olması gerektiğine dair imzalı notunda. Bazı Latin yazarlar bu yıldıza Venabulum, yani Av mızrağı adını verdiler.

Pve 4. ve 5. büyüklükteki yıldızlar, Çin'deki bir nehir olan Kang Ho'ydu; ve Assemani'ye göre y, sağ kolda * olabilecek bir başkasıyla, Arapların Al Aulád al Nadhlát'ı oluşturuyordu ve Filii altercationis'e dönüştürdü; ancak orijinal, Düşük veya Ortalama, Küçükler anlamına gelir.

Hveya Fl. 38, çıplak gözle zar zor görülebilen bir 5 ^ - büyüklük, Merga'dır ve şeklin sol elinde tutulan Biçme kancasını işaret eder. Bu kelime, Columella ve Juvenal tarafından kullanılan Marra, a Hoe veya Rake'den gelmektedir ve hala bazen yıldız için Marrha olarak görülmektedir. İkincisi, Pliny tarafından Falx Italica olarak iyi biliniyordu.

Caelum veya Scalptorium, Burin veya Cesaret aracı,

Bazen yanlış yazılmış Cela sculptoria, Fransız Burin, İtalyan Bulino ve Alman Grabstichel'dir.

Sceptrum Brandenburgicum'un hemen güneyinde, Columba ve Eridanus arasındaki yıldızlardan La Caille tarafından oluşturulmuştur; Gould şimdi ona büyüklükleri dörtten yediye kadar olan yirmi sekiz bileşen atar.

Burritt, kitabının ilk baskılarında, adını keyfi olarak Praxiteles olarak değiştirdi, belki de bu şekilde Heykeltıraş takımyıldızı ile olası bir karışıklığı önlemek için düşündü.

Caelum, 10 Ocak'ta Aldebaran yıldızı ile meridyene geliyor ve 40. paralelden tamamen görülebiliyor.

Camelopardalis veya Camelopardus, Zürafa,

Fransız Zürafa ve İtalyan Zürafa, uzun, soluk ve adaşı gibi dağınık. Kutup yıldızından Perseus, Auriga ve Samanyolu'nun arka bölgeleri olan Lynx'e kadar uzanır.

1614'te sadece ana hatlarıyla yayınlayan Bartschius tarafından kuruldu ve ona

Rebecca'yı Isaac'e getiren Deveyi temsil ettiğini yazdı. Proctor'un başlığını Kameralar olarak değiştirmeye kalkışması bundan mıydı?—Yalnızca Mr. J. Ellard Gore, Flammarion'un Astronomie Populaire adlı eserinin 1894 tarihli tercümesinde. Weigel, hanedan figürü Fransız Zambakları'nı oluşturmak için Auriga ile birlikte kullandı.

Çinliler sınırları içinde yedi yıldız işareti bulundu: Hwa Kae, Devlet Şemsiyesi, Camelopardalis'in ötesine uzanan; Luh Kea, anatomide bir terim; Shang Ching, Yüksek Bakan; Shang Wei, Yüksek Muhafız; Küçük Muhafız Shaou Wei; Tahtın Dört Resmi Destekçisi Sze Foo; ve Yin Tih, Gösterişsiz Erdem.

Argelander çıplak gözle 84 yıldızı ve Elevator 138'i sayıyor; bunlar Ocak ayının ortasında doruğa çıkıyor.

4. büyüklük lucida, Capella'nın 20 ° kuzeyinde, hayvanın sol ayağının altında; ve aynı parlaklığa sahip diğer ikisi, 1 ° arayla, ön çeyreklerin önünde.

... ve orada bir yengeç
Kademeli gölge pençelerini soğuk bir şekilde dışarı çıkarır,
Yavaş yavaş yayılan bir leke gibi, -tüm yere kadar,
Üzerinden süründü, kendi kendine sürünüyor gibi görünüyor.

Bayan. Browning'in Sürgün Dramı.

Yengeç, Yengeç,

kanser Almanlardan, —die Krippe of Bayer; Fransızların le Cancre veya l'ficre-vise; ve İtalyanların il Cancro veya Granchio, doğuda İkizler'in yanında yer alır ve ayırt edici özelliği olan Arı Kovanı, eski Praesaepe ile popüler olarak tanınır. Aratos, Hipparchos ve Ptolemy'nin izlediği KapKivOq adını verdi; Alfonsine Tablolarındaki Carcinus, Yunanca kelimenin Latinceleştirilmiş halidir. Eratosthenes bunu KapKivOq, „OvOi, Kai ^ árv ^, the Crab, Asses ve Crib; ve diğer Yunanlılar 'Oniadopáprnv ve' OKránOvq, Ovid ve Proper-tius'un Octipes'i dediler. Kıyıda yaşayan Litoreus, Manilius ve Ovid'dendir; Astacus ve Cammarus, çeşitli klasik yazarlarla karşımıza çıkıyor; ve Nepa, Cicero'nun De Finibus'undan ve Columella, Manilius, Plautus ve Varro'nun eserlerindendir; hepsi daha olağan olmakla birlikte, hepsi Yengeç veya Istakoz anlamına gelir, ve belki de Akrep için daha doğru. 3. yüzyılın gramer uzmanı Festus, bunun bir Takımyıldız veya Yıldız olan Sidus'a eşdeğer bir Afrika kelimesi olduğunu söyledi.

Zodyaktaki en göze çarpmayan figürdür ve mitoloji, Yengeç Herkül tarafından ezildiğinde, Hydra ile Lerna bataklığında yaptığı yarışma sırasında ayak parmaklarını çimdiklediği için Juno'nun onu krallara yücelttiği hikayesiyle orada olduğu için özür

diler. gökyüzü; Columella'nın ona Lernaesus adını verdiği yer. Bununla birlikte, ilk günlerde daha fazla dikkat çeken ve daha kararlı çok az sayıda göksel işaret vardı; çünkü Keldani ve Platoncu felsefeye göre, ruhların cennetten insan bedenlerine indiği varsayılan İnsan Kapısıydı.

Astrolojide, Akrep ve Balık ile, Sulu Üçgen'di; ve bu ışığın burada yaratılıştaki bulunduğuna dair ilk inançtan beri Ay Evi olmuştur; ve tüm burçlar arasında zirveye en yakın olan Dünya Burç. İnsan göğsünü ve midesini yöneten talihsiz işaretlerden biriydi; İskoçya, Hollanda, Zelanda, Burgonya, Afrika (özellikle Cezayir, Trablus ve Tunus) ile Konstantinopolis ve New York şehirleri üzerinde hüküm sürdü. Manilius zamanında Hindistan ve Etiyopya'ya hükmediyordu, ancak o bunu verimli bir işaret olarak nitelendirdi. Renkleri yeşil ve kırmızı; ve erken masal, koruyuculuğunu tanrı Merkür'e atfediyordu, bu nedenle Mercurii Sidus unvanını aldı. Güneş kendi sınırları içindeyken, her fırtına kargaşa, kıtlık ve çekirgelere neden olur; ve Berossos, tüm gezegenler Yengeç'te bulunduğu dünyanın sular altında kalacağını ve Oğlak'ta bir araya geldiklerinde ateş tarafından tüketileceğini iddia etti. Ancak bu, astrologların kuralının tersine çevrilmesiydi; çünkü Pascal'ın yazdığı gibi:

Sadece yıldızların ender kavuşumlarıyla iyi bir talih verirler ve tahminleri bu şekilde nadiren başarısız olur.

Belki de çok uzak antik çağda kış gündönümündeki konumundan dolayı, Güney'in Akad Güneşi olduğu söylenir; ancak daha sonra Haziran-Temmuz ayının dördüncü ayı olan Duzu ile ilişkilendirildi ve Güneş'in Kuzey Kapısı olarak biliniyordu, bu ışık kaynağı geriye doğru hareketine başlıyordu. Nan-garu, Strassmaier'in çivi yazısı başlığının harf çevirisidir; diğerleri Puluk-ku ve / as, Division'dır, muhtemelen gündönümü rengine bir bölme çizgisi olarak atıfta bulunur. Brown son zamanlarda onun için Su Yolu İşçisi Hagar-asagga unvanını talep etti.

Erken Sanskritçe adı Karka ve Karkata, Tamil Karkatan ve Cingalese Kathaoa idi; ama daha sonraki Hindular bunu, Proclus tarafından bizim colure için ortaya çıkan terim olan KóÁOvpQq'dan Kulira olarak biliyorlardı.

Persler, Chercjengh ve Kalakang'a sahipti; Türkler, Lenkutç; Suriyeliler ve belki de sonraki Keldaniler, Sartono; İbraniler, Sar ^ án; ve Araplar, Al Sara ^ án, tüm kelimeler Yengeç'e eşdeğerdir. Al Birünî, Al Lihá'yı "Yumuşak Damak" olarak ekledi, ancak bu, Arapların manzilleri Al Nathrah ile bağlantılı olarak erken dönem bir unvanıydı.

Kircher, Kıpti Mısır'da KXapia, Bestia seu Static Typhonis, Karanlığın Gücü olduğunu söyledi; La Lande bunu Nil ülkesinin yaygın olarak Sirius ile ilişkilendirilen tanrılarından biri olan Anubis ile özdeşleştiriyor. Ama Yahudiler onu, Yakup'un Aselli'nin her birinin temsil ettiği "güçlü eşeğe" benzettiği İssakar kabilesine verdiler; Dupuis, bu son unvanların bu Yahudi derneğinden türetildiğini iddia ediyor.

1000 yılına ait bir Sakson vakayinamesinde “Crabba olan Kanser” vardı; Chaucer, muhtemelen Anglo-Norman günlerinin bir kalıntısı olan Cancre'ye sahipti, çünkü onun zamanında genellikle Ganser'dı; ve Milton, bu büyük çevrelerden birini işaretlemesinden dolayı ona Tropik Yengeç adını verdi.

Sadece birkaç yıldız gösteren ve lucidası 4. büyüklükten daha az olan bu, tuhaf bir şekilde siyah ve gözleri olmayan Kara İşaret'ti. Dante, cennetteki bu baygınlığa ve yüksek konuma atıfta bulunarak, Paradiso'da şunları yazdı:

Bundan sonra aralarında bir ışık parladı, Öyle ki, eğer Yengeç böyle bir kristale sahip olsaydı, Kış'ın bir ayı tek bir gün olurdu.

Jensen onu Babil Kaplumbağası yapar ve orada ve MÖ 4000'de Mısır'da öyle şekillenmiştir. ; 2000 yılına ait Mısır kayıtlarında olmasına rağmen. özel adının sacer'in ifade ettiği gibi kutsal ve bir ölümsüzlük amblemi olan bir Scarabaeus olarak tanımlandı. Bu, pençelerinde topraktan yuva yapan Yunan K0.poflOq idi; bu fikir, 12. yüzyılın sonlarında bile, ışıklı bir astronomik el yazmasının bir Su böceği gösterdiği zaman bile ortaya çıktı. 1489 Albümü'nde büyük bir Kerevit; Bartschius ve Lu-bienitzki, 17. yüzyılda onu bir Istakozla dönüştürdüler ve Lu-bienitzki, İkizler'e, Kanser minör adını verdiği küçük, karides benzeri bir nesne ekledi.

Caesius onu Efesliler vi, 14; Praesaepe ve Aselli ise bebek İsa'nın Yemlik'iydi, Eşek ve Öküz'ün de yanında oldukları tahmin ediliyordu. Julius Schiller, bütünün Evangelist Aziz John'u temsil ettiğini söyledi.

Figürümüz Denderah'ın yuvarlak zodyakında, ancak Leo Minor'un konumunda görünüyor.

Bu planisfer¹ Tiberius ve Kleopatra zamanında, muhtemelen daha sonra, yaklaşık MÖ 34 olduğu tahmin edilen nispeten geç bir heykeltıraşıdır; ama en azından kısmen, yüzyıllar öncesinin göklerini gösterir, Biot tarafından belirlenen kesin tarihin MÖ 700 olduğunu gösterir, ancak bazı bilim adamları, özellikle Brugsch, bin yıl öncesine götürür ve büyük ölçüde benzer çalışmalardan kopyalandığını iddia eder. Sargon'un zamanından. Fransız general Desaix de Voygoux tarafından 1799'da keşfedildi ve 1820'de Paris'teki Biblio-theque Imperiale'e kaldırıldı ve o zamandan beri orada kaldı. Görünüşü, 7 fit 9 inçlik bir kare içinde yer alan, 4 fit 9 inç çapında, çok büyük bir antik kumtaşı madalyonu görünümündedir. Bazı açık hatalarla, yine de, bir zamanlar kendisine atfedilen önemi olmasa da, en ilginç ve çok alıntılanan bir nesnedir.

Kanser Farnese küresinde dörtgen bir figürün altında, hakkında hiçbir açıklama bulamadığım Lynx'imizin bulunduğu yerde beliriyor.

Bu takımyıldızda, Hindu astronomisinde farklı zamanlarda sınırlarla ilgili bazı küçük değişikliklerle birlikte, -y ve 3 her zaman dahil edilir ve bazen n, 3 ve Praesaepe, - 6. nakshatra Pushya, Çiçek veya Tishiya, Uğurlu ile yer alır. Tanrıların rahibi ve öğretmeni Brihaspati, ilahiyata başkanlık eder. Bazen Hilal, bazen de Ok

başı olarak tasvir edilmiştir; ama yaklaşık MÖ 56'nın Sanskritçe yazarı Amara Sinha, onu Sidhaya, Müreffeh olarak adlandırdı.

Manzil Al Nathrah, sözde muazzam antik Aslan'ın namlusunun altındaki saçtaki Boşluk, esas olarak Praesaeppe tarafından oluşturulmuştur; ancak daha sonra y ve 3, Yunanlılardan alınan bir unvan olan Al} iimárain, Two Asses olduğunda bazen dahil edildi. Araplar ayrıca onu Al Fum al Asad ve Al Anf al Asad, Ağzı ve Aslan'ın Namlusu olarak biliyorlardı, her ikisi de erken figüre atıfta bulunuyordu.

Sieu Kwei, Spectre, eskiden Kut, Bulut benzeri, Praesaeppe'den n ve 3 ile yapılmıştı, ikincisi en garip şekilde seçilmişti, çünkü şimdi çıplak gözle güçlükle ayırt edilebiliyordu ve yine de belirleyici yıldızdı, - belki de parlaklıkta bir değişkenlik durumu. İkizlerimizdeki Tsing ile bu yıldız işareti, Williams'ın Bildircin Başı olarak çevirdiği on iki zodyak Kung'dan biri olan Shun Show'u oluşturdu ve modern unvanı Keu Hea, Yengeç olarak verdi; Bu Bildircin, Aslan ve Başak yıldızlarıyla, Kızıl veya Güney İmparatorunun ikametgahını belirleyen Anka kuşu, Sülün veya Kızıl Kuş olarak bilinir.

İkizler ve Boğa gibi, eskilerin bazılarının hayali bir şekilde güneşin bu takımyıldızlardan geçerken daha yavaş hareket etmesini ve aynı zamanda yaz sıcaklığını üretmedeki etkisini atfettikleri, geriye doğru yükseldiği gösterilmiştir; Hatta Doktor Johnson, Rasselas'ta "yengecin şevkinden" bahsetmişti. Ancak Ampelius çok farklı bir şekilde onu soğuk Septentrio ya da Kuzey Rüzgarı ile ilişkilendirdi.

Ege Denizi'ndeki Cos Sikkeleri, bu takımyıldız için olabilecek bir Yengeç figürünü taşıyordu.

^ işaretinin sembolü muhtemelen “böyle bir yaratığın temsilinin kalıntıları”dır; ama aynı zamanda Makedon Pallene yarımadasındaki devlerle tanrıların çatışmasında yer alan iki Eşek, erken Phlegra, daha sonra Yemlik'in her iki tarafında gökyüzünde bir dinlenme yeri ile ödüllendirildi.

Güneş 18 Temmuz'dan 7 Ağustos'a kadar Yengeç burcundadır; ama daha önce burada olan ve tropiğe adını veren gündönümü, şimdi yaklaşık 33 ° batıda, Geminorum'un yakınında.

Ünlü Halley kuyruklu yıldızı burada ilk kez 1537'de görüldü; ve 1895'te Juhe'de Neptün hariç tüm gezegenler göklerin bu çeyreğindeydi, bu alışılmadık ve çok ilginç bir olaydı. Argelander, Praesaeppe'ye ek olarak takımyıldızındaki 47 yıldızı kataloglar; ve Asansör, 91.

a, Çift, 4.4 ve 11, beyaz ve kırmızı.

acubenler, Chelae quas Acubenae Chaldaei'den Alfonsine Tablolarında boş, Keldani değil, Arapça Al Zubanáh'dan, bu yıldızın güneyinde, Hydra'nın başının yakınında bulunan Pençeler. Bayer bunu Acubene ve Azubene'sinde tekrarladı ve buna Pliny'nin adlarını ekledi - Acetabula, bir yengecin Kol Yuvaları ve Cirros, - tam anlamıyla Cirrus, - Bayer'in yanlış bir şekilde Scourge olarak çevirdiği Ovid'in

Flagella'sına eşdeğer Kolların kendisi; diğerleri de benzer şekilde Branchiae ve Ungulae diyor. Bayer ayrıca, bir Yengeç olan TpayaiOq olmadıkça anlaşılmaz olan "Barbarlar" Grivenescos'tan da bahsetti. Sartan ve Sertan, figürün tamamı için Arapça kelimedenden gelmektedir. Diğer pençeyi işaretleyen yıldız i, bu unvanların çoğunda pay sahibidir.

Bazıları Al Hamarein'i a'ya atfeder - şüphesiz bir hata, çünkü Al} üimárain, Arapça'nın ifade ettiği Aselli, y ve b için ortak Arapça terimdi.

Acubens 18 Mart'ta sona eriyor. Refakatçi 11 ".4 uzaklıkta, 325 ° .5 konum açısında.

P,4. büyüklük, Al Tarf, Son, yani üzerinde bulunduğu güney ayağın.

Sunt in signo Cancri duae stellae parvae, aselli appellati.

Pliny'nin Historia Naturalis'i.

Y, 4.6 ve b, 4.3, saman rengi.

Asellus borealisve Aselns australis, Kuzey ve Güney Ass Colt, Ptolemy ve Yunanlıların "OvOi veya Asses"iydi; Latinlerin Aselli'si veya Asini'si, burada verilen konumlarıyla günümüzde bile ayırt edilir ve şimdi popüler olarak Eşekler olarak bilinir. 155 l'in Basel Latin Almagest'i sadece y için Asinns diyor, ancak Alfonsine Tabloları ve 1515 Almagest'inde Duo Asini var; ve Araplar da benzer şekilde onları Al} üimárain, İki Eşek olarak biliyorlardı. Bailey, 1858 tarihli Mystic'inde onlara Aselline Starlets diyor.

Manilius'un bu uzanmış yıldızlara, Jugula'dan dolayı olarak alınan Jugulae olarak atıfta bulunduğu varsayılır; ancak İdeler, bunun Firmicus'un hatalı bir ifadesinden kaynaklandığını ve şairin gerçekten de ünlü Orion Kuşağı'na atıfta bulunduğunu iddia etti.

Riccioli'nin tuhaf unvanı Elnatret, kuşkusuz Aselli ve Praesaepe'nin oluşturduğu aydaki Al Nathrah malikanesinde geliyordu.

Astrolojide, etkileri altına girenler için şiddetli ölümün alametiydiler; hava durumuna göre onların loşluğu, Pliny'nin böylece üzerinde genişlediği, yağmurun şaşmaz bir habercisiydi:

Sis, Asellus'u kuzeydoğuya doğru gizlerse güneyden kuvvetli rüzgarlar beklenebilir, ancak güney yıldızı gizlenirse rüzgar kuzeydoğudan esecektir.

Modern Hava Büromuz muhtemelen bize, bu yıldızlardan biri bu şekilde gizlenmiş olsaydı, diğerinin de olacağını söylerdi. Pliny onlardan Praesaepe ile birlikte kendi başlarına bir takımyıldız oluşturduklarından bahsetti; ama yıldız gruplarını çoğaltmaya verildi.

Göze çarpmayan olsa da, Babilliler 13. ekliptik takımyıldızı Arku-sha-nangarn-sha-shutu, Yengeç'teki Güneydoğu Yıldızı'nı işaretlemek için 3'ü kullandılar; ve Brown, n, 0 ve Praesaepe ile Aselli'nin, Muhafazanın Boyunduruğu olan Akad

Gushir-kes-da olduğunu söylüyor. Ayrıca nakshatralar Pushya ve Ácleshá'nın kavşağını da işaretlediler.

Hind'in Güneş Sistemi'nden 3 ile ilgili aşağıdaki pasaj ilginç bulunacaktır:

Jüpiter'in en eski gözlemi¹ Ptolemy'nin Almagest'in X. Kitabı, bölüm, iii'ünde bildirdiği ve onun tarafından her türlü şüpheden arınmış olduğu kabul edilen bir bilgimizdir. Büyük İskender'in ölümünün 83. yılında, Mısır ayı Epifi'nin 18'inde, sabah, gezegenin şimdi 3 Cancrı olarak bilinen yıldızı tuttuğu zamana tarihlenir. Bu gözlem MÖ 3 Eylül'de yapıldı. 240, İskenderiye meridyeninde yaklaşık 18 saat.

£

Bayer tarafından Yengeç'in başındaki, aralarında göze çarpan iki üçgen bulunan, büyüklükleri 6 ^ ile 10 arasında değişen yaklaşık 150 yıldızdan oluşan NGC 2632,44 M. adlı kaba genişletilmiş kümeye uygulanmıştır.

Bizde bu iyi bilinen bir Arı Kovanıdır, ancak bu haliyle tarihini öğrenemedim, her ne kadar kuşkusuz yeni bir isim olsa da, hiçbir yerde Apiarium değildir.

Bilimsel olarak Ny ^ A / Ov idi. veya Küçük Bulut veya Hipparchos; Aratos'un 'A / AÚq veya Küçük Sisi; Bayer'in N / ^^ O ^^ g, Cloudy One, ouatpOqiQ, Whirling Cloud ve Nubilum, kelimenin tam anlamıyla bir Cloudy Sky; ancak Almagestler ve genel olarak 16. ve 17. yüzyıllardaki gökbilimciler ona Nebula ve pektore Cancrı'de Nebulosa adını verdiler, çünkü teleskopun icadından önce bu, evrensel olarak tanınan tek bulutsuydu, bileşenleri sıradan görüşle ayrı ayrı ayırt edilemezdi. . Ama görünüşe göre garip bir şekilde üç bulutsu nesne olarak görülüyor. Galileo, elbette, bunu ilk çözen oldu ve Nuncius Sidereus'ta şunları yazdı:¹

Sadece bir yıldız değil, kırktan fazla küçük yıldızdan oluşan bir kütle olan Praesepe adlı bulutsu. Aselli dışında otuz yıldız fark ettim.

Halk arasında aynı zamanda Aratos ve Eratosthenes'in Yemlik veya Beşik, Pdrvi]'sidir; Batlamyus'un Párvip'i; ve Latinler, Praesaepe, Praesaepes, Praesaepis, Praesaepia, Praesaepium, Alfonsine Presepe ve Bayer's Pesebre - aynı zamanda modern İspanyol - Aselli tarafından kuşatılmış, belki de konaklaması için icat edilmiştir. Bayer bunun için Melleff'i, Chilmead'in ardından Mellef'i ve Riccioli'yi Meeleph ile alıntıladi; bunlar Arapların Al Ma'laf, Ahır'dan; ve bu da Yunan astronomisinden türetilmiştir, çünkü yerli Ma'lafları Krater'deydi. Schickard, Mallephon olarak buna sahipti.

Brown, Pers ay istasyonu Avra-k, Bulut ve Kıpti Ermelia, Besleme'de y, 8, n ve 6 ile 4'ü içerir.

İlk botanikçi-yazar, yaklaşık 300 Bc ve Aratos olan Tyrtæus Theophrastus, atmosferin giderek yoğunlaşması içindeki loşluğunu ve kaybolmasını yaklaşan yağmurun kesin bir işareti olarak tanımladı; Plinius dedi ki,

Praesaepe açık bir gökyüzünde görünmüyorsa, şiddetli bir fırtınanın habercisidir;

ve prooppeTa'da (Prognostica) Aratos:

Her iki yıldıza sahip karanlık bir Manger
Değişmemiş parlayan yağmurun bir işaretidir.
Kuzey Eşek soluk iken
Buharlı kefenle, parıldayan güney parıltısından,
Bir güney rüzgarı bekleyin: Buharlı örtü ve parlaklık Değişen yıldızlar Boreas'ın habercisidir.

Weigel onu 17. yüzyılda, hanedan işaretleri setinde, çiftçiler için süslü bir arma olan Manger olarak kullandı.

Astrolojide, tüm kümeler gibi, yaramazlık ve körlükle tehdit etti.

Çin'de, Tseih She Ke, Yığılmış Cesetlerin Ekshalasyonu; ve 1 ° içinde Merkür, o gezegenin ilk kayıtlarından biri olan 9 Haziran MS 118'de o ülkeden gözlemlendi.

Z, Üçlü, 5.6, 6.3 ve 6, sarı, turuncu, sarımsı, - değişiyor.

Bu, Yengeç kabuğunun arka kenarında yer alır ve Tegmine, Örtüde olarak bilinir; ama eğer kelime kabul edilebilirse, Avienus'un sahip olması gerektiği gibi Tegmen olmalıdır. Ancak Ideler, Avienus'un yıldızdan değil, deniz nesnesinin örtücü kabuğundan bahsettiğini söyledi.

Bu, renkteki tekil değişikliklerden, dördüncü ve görünmez bir bileşenin muhtemel varlığından ve iki yakın yıldızın kısa yörünge dönüşü için - altmış yıl boyunca - gökbilimcilerin büyük ilgisini çeken bir sistemdir. Bunlar arasındaki maksimum aralık ancak 1", minimum 0" .2; yine de asla tek bir yıldız olarak kapanmazlar. Üçüncü üye 5 "uzakta ve yörünge süresi en az 500 yıl olmalıdır.

Zve 6, Peters'in araştırmalarına göre, muhtemelen Watson tarafından 29 Temmuz 1878'de tam güneş tutulması sırasında keşfedilen (?) iki Merkür içi gezegen olarak ilan edilen nesnelerdir.

A,6. kadirde komşu yıldızlarla birlikte, Parlak Ateş Çin Kwan Wei'deydi.

^5U büyüklüğünde, Geminorum ile birlikte, bir Yakıt Yığını olan Tsih Tsin idi.

Z,A Leonis ile birlikte başka bir 5U-büyüklik, yedinci manzıl Al Tarfı, Son'u veya bazılarının tercüme ettiği gibi, Bakış'ı, yani bu gökyüzünün çok büyük bir bölümünü işgal eden eski Asad'ı, yani Aslan Gözü'nü oluşturdu. komşu. Onlar aynı zamanda Pers Nairn, Burun ve Kıpti Piautos, Göz, her ikisi de ay yıldızlarıydı.

Z,Leo'da k ve yıldızlarla, o ülkenin bayraklarından biri olan Çin Tsu Ke idi.

Bootes ateşli tazılarını saldı.

Owen Meredith'in Clytetnnestra'sı.

Canes Menatici, av köpekleri,

Fransız Chiens du Chasse veya Levriers; Alman Jagdhunde ve İtalyan Levrieri, Bootes ve Ursa Major arasında uzanıyor. Ptolemy yıldızlarına ikinci takımyıldızın aiiopOoro'i'leri arasında girdi ve modern formlar ilk olarak mucitleri Hevelius'un Prodromus'unda ortaya çıktı. daha kuzeyli olan

yıldız, Starry, vücudu işaretleyen küçük "yıldızlardan; ve en parlak iki yıldızı içeren diğeri, efendisinin kalbine Sevgili olarak Chara'dır. Bu isimlerin kullanımında Flamsteed onu takip etti ve Hevelius'un genellikle ihtiyaç duyulan yerlere yerleştirilen yıldız yaratıklarının çoğunda olduğu gibi, Hound'lar artık astronomların tanınmasında iyi bir yere sahipler.

Proctor, takımyıldız terminolojisini basitleştirme girişiminde onlara Catuli, Puppies adını verdi; ancak olağan örnek, Bootes'in elinde bir tasma ile tutulan, direğin etrafında Ayı'nın peşinde koşmaya hazır olan iki Tazı'dır; mucitleri böylece Bootes'in bir avcı olduğu fikrini yeniden canlandırdı.

Hevelius burada 23 yıldız saydı; Argelander, 54; ve Asansör, 88.

Çinliler, Asterion'un başında veya yakınında üç yıldızı San Kung, Görünür Varisin Üç Onursal Koruyucusu olarak belirlediler.

Assemani, Borgian küresinde, Büyük Ayı'nın kuyruğunun altında, Devenin Yüğü Al Karb al Ibl olarak, Av Köpeklerinin başlarındaki yıldızlardan başka bir şey olmayan dördü bir figürden bahsetti.

Bartschius, gökyüzünün bu bölümünün haritasına Ürdün Nehri'ni, Ürdünlüleri ve Ürdünlüleri'ni çizdi, şimdi tanınmayan, hatta neredeyse hiç hatırlanmayan. Rotası Cor Caroli'den, Ayılar altında ve Aslan, Yengeç ve İkizler'in üzerinde, Hevelius'un daha sonra Küçük Aslan ve Vaşak'ı oluşturduğu ve Camelopardalis'te biten yıldızlar aracılığıyla. Ancak, otuz yıl veya daha uzun bir süre önce harita yapımcıları tarafından tahmin edildiğinde Orta Afrika sularının gibi, nehrinin ana hatları bir şekilde belirsiz kaldı. Ancak bu nehir, Fransız yıldız haritalarında ve kürelerinde onun zamanından önce zaten mevcuttu.

a, Double, 3.2 ve 5.7, kızarık beyaz ve soluk leylak.

Bu yıldız, Flamsteed'in Tazılar listesinin 12'si, tek başına duruyor ve Chara'nın tasmaşını işaret ediyor; ancak 1725'te Halley tarafından, Kraliyet Astronomu, Charles II'nin onuruna, Cor Caroli II'nin aksine, farklı bir figür olarak Cor Caroli olarak ayrıldı. Bu, kralın 29 Mayıs 1660'ta Londra'ya dönüşünün arifesinde özel bir parlaklıkla parladığını söyleyen saray doktoru Sir Charles Scarborough'nun önerisiyle yapıldı. tepesinde bir taç bulunan Kalp şeklinde bir figürün merkezi ve adı popüler listelerde geçiyor; ancak Flamsteed, el yazmasında bu başlık altında açıkça

yazmasına rağmen, onu Hounds plakasına yerleştirmede; ve Kalp belki de Atlas Coelestis'in önsözünün kuyruk kısmında gösterilmiştir.

Fransız Coeur de Charles'tır; İtalyan Cnor di Carlo; ve Alman Herz Earls.

Uluğ Bey ile Aslan Karacığeri Al Kabd al Asad'dı - burada ekvatoradan hesaplanan bir figürün pusulası içindeki herhangi bir yıldızın en yüksek konumunu belirten teknik bir terim.

Çin'de bir Koltuk olan Chang Chen'di.

Bu, amatör gözlemcilerin en sevdiği nesnedir, bileşenleri yaklaşık 20 "aralıklıdır. Espin, Webb'in 1893 tarihli Göksel Cisimleri'nde, bunların yetmiş üç yıldır nispeten sabit kaldıklarını, ancak önemli ölçüde düzgün hareket gösterdiklerini ve muhtemelen eşit olmayan yıldızlar olduklarını söylüyor. bizden hemen hemen eşit uzaklıkta ve renkleriyle ilgili olarak gözlemcilerden çeşitli görüşler veriyor. Bayan Clerke onlara uçuk sarı ve açık kahverengi diyor. Şu anki konum açıları yaklaşık 230° ama yavaş yavaş değişiyor.

Cor Caroli 20 Mayıs'ta sona eriyor.

Cor Caroli'den Arcturus'a kadar olan çizgide ve biraz daha yakınında, küçük yıldızlardan oluşan bir üçgende, merkezi bir aleve yoğunlaşmış güzel bir küresel küme vardır. Bu NGC 5272, 3 M., uzun süredir iyi bilinen bir nesnedir, ancak son zamanlarda Bailey'nin 1895'te Harvard gökbilimcileri tarafından Arequipa, Peru'da çekilen ve sınırları içinde en az doksan altı değişen yıldızın fotoğraflarında keşfedilmesiyle özellikle dikkat çekici hale getirilmiştir. , - yaklaşık yüzde on. Açıkça fotoğraflanan kümedeki tüm sayının yüzdesi: çıplak gözle görülen yıldızlar arasındaki değişkenlerin olağan oranı tam olarak yüzde bir değildir. Merkeze yakın yıldızlar birlikte çalışır ve sayılamazlar, ancak kümedeki toplam sayı muhtemelen binlercedir.

P,4.3, Flamsteed'in 8'i Chara ve Cor Caroli'den sonra Güney Tazısı'nın en parlak üyesi.

152 Schjellerup, 5.5, parlak kırmızı.

SüperbaPrizmatik ışınlarının mükemmel bir şekilde parıltıyan parlaklığından dolayı Peder Secchi tarafından böyle adlandırılmıştır. Enlemimizden sadece 120 tanesi bilinen ve bunlardan yedi veya sekiz tanesi çıplak gözle görülebilen 4. tür tayflı yıldız sınıfının en parlakıdır. Işığındaki değişkenlikten de şüpheleniliyor.

Cor Caroli'nin yaklaşık 7 ° kuzeyi ve 2 ^ ° batısında yer alır.

Bu takımıyıldızdaki puslu bir nokta, Al Kaid'in (Ursae Majoris) 3 ° güneybatısındaki düşük güçte görülebilir. Bu, Lord Rosse'nin Sarmal Bulutsusu veya Whirlpool Bulutsusu, NGC 5194, 5 1 M.'dir, uzun süredir sahip olduğumuz fikirlerimiz, yakın zamanda Mr. Isaac Roberts, dört saat maruz kaldıktan sonra. Şimdi, oval bir merkezi gövdenin zıt uçlarından çıkan bir çift kıvrımlı koldan oluşuyor gibi görünüyor, kollardan biri kendisini ikinci bir çekirdeğe birleştiriyor -

süreç içinde yeni bir sistem.
oluşum.

Önünde şiddetli bir şekilde patlayan Köpek yıldızı parladı.

Samuel Taylor Coleridge'in Fransız Devrimi Üzerine adlı eseri.

Biri kısa, parlak yaz boyunca alevler saçar,
Alev alev yanan bir arabadan yayılan yaşam ısısı.

Christina G. Rossetti'nin Sonraki Hayatı.

Canis Major, Havacı Köpek,

güney göklerin ve dolayısıyla Canis Australior, Orion'un hemen güneydoğusunda yer alır, merkezini Oğlak Dönencesi ile keser ve doğu kenarı Samanyolu üzerindedir.

İtalya'daki Cane Maggiore; Portekiz'de Caes; Fransa'da Grand Chien; ve Almanya'da Grosse Hnnd.

Erken klasik günlerde basit Canis, Actaeon'un veya Diana'nın perisi Procris'in tazısı Laelaps'ı ya da Aurora tarafından Cephalus'a verilen ve Jove'u göklere transferine neden olacak kadar memnun eden hızıyla ünlü olanı temsil ediyordu. Ama en eski zamanlardan beri, Aratos'un Prognostica'da ima ettiği ve böylece Phainomena'da Tavşan ile bağlantılı olarak yazdığı Orion'un Köpeği de olmuştur:

Sürekli Scorchers peşinde olduğu gibi gelir,
... ve onunla ve ayartıcı casuslarıyla birlikte yükselir.

Homer bunun çoğunu KÚov olarak yaptı, ancak Köpeği şüphesiz, eskiler arasında olduğu gibi, genellikle bilinmeyen bir tarihte takımyıldızı bizim sahip olduğumuz gibi oluşana kadar Sirius yıldızı ile sınırlıydı - aslında çok sonrasına kadar, çünkü pek çok kişi buluyoruz. Takımyıldızdan mı yoksa lucida'dan mı söz edildiğinden emin olmadığımız Köpek'e yapılan imalar. Hesiod ve Aratos, her ikisi de ^ ipiOq ve ikinci péyaq diyerek bu unvanı verdiler; ancak bu sıfatla, onu Küçük Köpek'ten ayırt etmek için değil, yalnızca yıldızın parlaklığını karakterize etmek için tasarladı. Yunanlılar iki Köpeği bu şekilde tanıımıyordu ve karşılaştırma Roma Vitruvius günlerine kadar ortaya çıkmadı.

Ptolemy ve hemşehrileri bunu Homeros'un adıyla ve genellikle AarpOKúov olarak biliyorlardı, ancak ilkinin asla ^ ípiQq kelimesini kullanmamış olması tuhaf görünüyor.

Latinler Canis'lerini Yunanlılardan almıştır ve o zamandan beri her zaman bu ismi, hatta bazen küçültülmüş Canicula'yı (sıfat candens, parlayan), Erigoneus ve

Icarius'u taşımıştır; son ikisi -kendisi Parlayan anlamına gelen- köpek Maera masalından buraya nakledilir; metresi Erigone Başak'a, efendisi Icarius ise Çoban'a dönüşmüştür. Ovidius, Icarii stella pro-terva canis'inde buna değinmiştir; ve Statius, Hyginus'un bunu Küçük Köpeğe atfetmesine rağmen, Icarium astrum'dan bahsetti.

sirionve Syrius ara sıra en iyi Latin yazarlarla birlikte ortaya çıktı; ve 152 l'in Alfonsine Tablolarında Canis Syrius vardı.

Vergil bunu bir takvim işareti olarak 1. Gürcüceye getirdi, -

ters cedens Canis occidit astro, -

çiftçiye fasulyesini, yoncasını ve darısını 1 Mayıs'ta sarmal ayarında ekmesi talimatını vermek; Buradaki düşman genellikle Boğa figürünün iyi bilinen ters pozisyonuna atıfta bulunur, ancak Boğa'nın kendisine saldıran Devin Köpeğine karşı düşmanlığını belirtmeyi amaçlamış olabilir.

Avrupa GümrükleriKöpeğin dikkatine rağmen o bakireyi kaçırın Boğa'nın hikayesine göndermedir; ve Cehennemin Bekçisi Kapıcı Lethaeus onu, erken mitolojide iblislerin meskeni olarak kabul edilen aşağı göklerin bekçi köpeği olan güneyli bir Cerberus yapar: kuzey veya üst gökyüzü.

Bayer hatalı bir şekilde Dexter, Magnus ve Secundus özel isimleri olarak alıntı yaparken, diğerlerinde Alter ve Sequens vardı; ancak bunlar başlangıçta yalnızca Köpeğin konumunu, boyutunu ve daha küçük arkadaşına göre yükselme sırasını belirtmek için tasarlandı.

Cicero ve Vergil'in aestifer'i, Horace'ın invidum agricolis'ini de tetikleyen yaz sıcaklığının nedeni olarak onun parlak Sirius'undan bahseder; ve Bayer'in YdpQ ^ opía'sı, şimdi olduğu gibi o zaman da yaygın olan, köpek deliliğinin yalnızca Köpek Yıldızı'nın ısısı sırasında meydana geldiğine dair saçma düşünceden geliyordu: ilk olarak İsa'dan önce 3. yüzyılın Asklepiades'inde görülen bir fikir. Ya da çok dikkatli bir derleyici olan Bayer tarafından, Plutarch'ın De Isidoro'sunda Sirius'a uyguladığı, Su Getiren'i, yani Nil selinin nedenini belirten 'dpayrnyóv' ile karıştırılmasından kaynaklanmış olabilir.

Aratos, farklı kısımlarında değişen parlaklık nedeniyle takımyıldızı nOiKÍÁOq olarak adlandırdı; veya alacalı — Köpek, Samanyolu'nun içinde olduğu kadar dışında da uzanır, böylece ışıktaki çeşitlenir.

Arabistan'ın başlarında, aslında her yerde olduğu gibi, Yemen Geçidi'nin Parlak Yıldızı olan orijinal Al Shi'rá al 'Abur al Yama-niyyah'dan garip bir şekilde bozulmuş olmasına rağmen, lucida'sından unvanlar aldı. . Bunların arasında 1515 tarihli Latin Almagest'te “canis: et est asehere, alahabor aliemenia”; 1551 baskısında Elscheere; Bayer'in Uranometria'sında, Elseiri (Grotius o ^ ipiQq'dan türetilmiştir), Elseri, Sceara, Scera, Scheereliemini; Chilmead'ın İncelemesinde, Alsa-liare aliemalija; ve La Lande'nin 1 'Astronomie'sinde, Al Kabir, the Great'den mantıksız bir şekilde türetilmemiş olan Elchabar.

Arap gökbilimciler ona Büyük Köpek, Al Kalb al Akbar adını verdiler, bu yüzden Latinleri takip ederek Chilmead onu Alcheleb Alachbar olarak yazdı; ve Al Bluruni, Al Kalb al Jabbár, the Giant of the Giant'tan doğrudan Yunan figür anlayışından alıntı yaptı. Benzer şekilde Perslerin Kelbo Gavoro'suydu.

Tabii ki, Fırat astronomisinde önemliydi ve tapınaklardan ve höyüklerden kalan kalıntılarda gösteriliyor, çeşitli şekillerde resmediliyor, ancak çoğu zaman tam olarak Aratos'un tanımladığı ve günümüz haritalarında çizildiği gibi — arka ayaklar üzerinde durmuş, seyrediyor. ya da Tavşan'dan sonra yayılıyor. Profesör Young, figürü "ustası Orion'u izleyen, ancak Lepus'a bakan bir kişi" olarak tanımlıyor.

Bayer ve Flamsteed, çizimleri arasında onu tipik bir bulldog olarak gösterdi.

Bir Köpek, muhtemelen bunun yanında başka bir köpek, Schliemann tarafından sözde Truva'da bulunan fildişi bir disk üzerinde temsil edilmektedir; ve yaşı bilinmeyen bir Etrüsk aynası onu Orion, Lepus, hilal ve doğru konumlanmış komşu yıldızlarla birlikte taşır. Her ikisi de Köpekler, Ejderha, Balıklar, Kuğu, Perseus, İkizler, Orion ve Tavşan, genellikle Hesiod'a atfedilen bu başlığın eski şiirinde Herkül'ün Kalkanı'nda tanımlanır. Hindular onu Geyik Katili Mrigavyádha ve bizim Orion Kemerimiz olan oku atan Avcı Lubdhaka olarak, şu anda bile vücuduna yapıştığı görülen kötü şöhretli Praja-pati olarak biliyorlardı; ve çok daha önceleri, tarih öncesi atalarıyla birlikte, Samanyolu'nun İkiz Bekçi Köpeklerinden biri olan Saramá'ydı.

Kuzey ulusları arasında Sigurd efsanesindeki köpek olan Greip vardı.

Bunların hepsi şüphesiz yalnızca Sirius'a atıfta bulunuyordu.

Her yıldızlı grupta İncil'in önemini hayal eden Novidius, bunun Moxon'un “bir tayle sahip olduğu” için onayladığı Tobit Kitabı, v, 16'daki Tobias'ın Köpeği olduğunu söyledi ve sadece bu nedenle; ama aynı ekolden bir başka Julius Schiller, burada kraliyet Aziz David'i gördü. Gould, 178 yıldızı 7. kadire kadar katalogladı.

Selam, güçlü Sirius, güneşlerin hükümdarı!

Bu zavallı gezegende seninle konuşabilir miyiz?

Bayan. Sigourney'nin Yıldızları.

a, Binary, —1.43 ve 8.5, parlak beyaz ve sarı.

Sirius, Flamsteed'in ve Cehennem Baba'nın günlerinde bile sık sık Syrius olarak yazılan Köpek Yıldızı, genellikle α ipiQq'dan türetilmiştir, parıldayan veya kavurucu, ilk olarak Hesiodos'la bu yıldız için bir başlık olarak ortaya çıkmış, ancak güneşe de uygulanmıştır. , ve Abychos tarafından tüm yıldızlara. Çeşitli erken dönem Yunan yazarları bunu Sirius'umuz için, belki de genel olarak bir sıfat olarak kullandılar, çünkü Eratosthenes'te okuyoruz:

Bu tür yıldızlara gökbilimciler, ışıklarının titrek hareketinden dolayı α ipiOvq derler;

öyle görünüyor ki, α ip, α ipOq ve α ipiOq, - Suidas kelimelerinin üçünü de hem güneş hem de yıldız için kullanmıştı, —başlangıçta herhangi bir parlak ve ışıltılı göksel nesneyi belirtmek için kullanılmıştı, ancak zamanın akışı, tüm yıldızların bu

en parlak için uygun bir isim oldu. Ancak Lamb, bunun Fenike kökenli olduğunu düşündü, Baş Bir'i ifade etti ve orijinal olarak o ülkede güneş için bir unvan; Mitolog Jacob Bryant, bunun Mısırlıların Cahen Sihor'undan olduğunu söyledi; ama Brown bunu, onların iyi bilinen Hesiri'lerinden, Yunan Osiris'inden bir transkripsiyon olarak kabul eder; Du-puis ise açıkça Celtic Syr'den olduğunu iddia etti.

Plutarch ona, karakterine çok uygun olan ve Fırat, Farsça, Fenike ve Vedik başlıklarının neredeyse tam bir çevirisi olan Lider HpOownq adını verdi; ama KÚov, KÚov o ^ ipiOq, KÚov, o ípiOv, KÚov, aor ^ p, Eaipiog áoTQp, Eaipiov veya basitçe tO áoipov, erken Yunan astronomi ve şiirindeki isimleriydi. Küçük Köpek ve onun lucida'sı ile daha iyi bilinen HpOKÚρνv, áaipov, takımyıldızdaki diğer yıldızlardan önce gelen Galen tarafından Sirius'a da uygulandı.

Homeros İlyada'da buna Sonbaharın Yıldızı Onmpivóq olarak değinmiştir;¹ ama amaçlanan mevsim temmuzun son günleri, ağustosun tamamı ve eylülün bir kısmı - yazın son kısmıydı. Lord Derby bu ünlü pasajı tercüme etti:

ateşli bir ışık
Orada parladı, sonbaharın yıldızı gibi, o en parlak parlıyor
Okyanus banyosundan yeni kalktığında;

Daha sonra şiirde Homer, Priam tarafından bakıldığında Akhilleus'u, Aşil'le karşılaştırır.

İnsanların Orion'un köpek yıldızı dediği, parlak ışını gecenin
derinliğinde seçkin Parlayan sonbahar yıldızı.

Romalı çiftçiler, Mayıs ayında güneş Sirius'a yaklaşmaya başladığında, üç festivallerinde ona açık kahverengi bir köpek kurban ettiler. MÖ 238'de kurulan bunlar, tanrıçaları Robigo'nun tarlalarındaki pas ve küfü önlemedeki elverişli etkisini güvence altına almak için Robigalia'ydı; ve Floralia ve Vinalia, çiçek açan çiçeklerinin, meyvelerinin ve üzümlerinin olgunlaşmasını sağlamak için.

Latinler arasında doğal olarak takımyıldızın adlarını paylaştı, muhtemelen onlardan kaynaklandı; ve bazen Canicula bile vardı; gerçekten de, 1420 gibi geç bir tarihte, Palladium of Husbandry, belirli çiftlik işlerinin "Er the caniculere, the hounde risee" yapılmasını teşvik etti; ve bir yüzyıldan fazla bir süre sonra, Eden, Historic of the Vyage to Moscovie and Cathay'da şunları yazdı: "Serins, aksi takdirde Canicula olarak adlandırılır, bu, kaniküler günlerin adını taşıyan doen'dir."

Ovid ve Vergil'in Latrator Anubis'lerinde Sirius'tan, çakal veya köpek başlı bir Mısır tanrısını temsil eden, görünür ufkun ve gündönümlerinin koruyucusu, Roma'ya kovalamaca tanrıçası olarak aktarılan Sirius'tan bahsettikleri ileri sürülmüştür; ama akıllarında yıldız mı yoksa takımyıldız mı olduğu çok şüpheli.

Al Abur al Yamaniyyah olarak genişleyen ünlü adı Al Shi'râ veya Al Si'râ, Mısır, Farsça, Fenike, Yunan ve Roma eşdeğerlerine çok benziyor ve İdeler, onları eski bir kaynaktan: muhtemelen Sanskritçe Surya, Parlayan Olan, - Güneş. 'Abur veya Pasaj, Canopus'un güneye uçuş efsanesine atıfta bulunur; ve Al Ghumai'den farklı olarak,

yıldızın Yemen'e doğru güneydeki konumuna veya belki de güneydeki konumuna ait sıfat -Kuzeyde Şam'a doğru görülen Küçük Köpek'te. Bu coğrafi isimlerden, Güney ve Kuzey Arapça sıfatları olan Yamaniyyah ve Shamaliyyah; birincisi kelimenin tam anlamıyla Sağ Taraf, yani doğuya doğru Mekke'ye bakan bir gözlemci anlamına gelse de.

Chrysococca'nın Tablolarında başlık EtaQp IaavQ'dur; ve Doktor C. Edward Sachau'nun Al BirunT's Chronology'nin çevirisi onu Sirius Jemenicus yapar. Riccioli, 1515 Almagest'in takımyıldızına uyguladığı Halabor'a sahipti; ve Chilmead, Gabbar, Ecber ve Habor; Eber'in Mısır Prensesi'nde tuhaf biçimde bozulmuş bir başka biçim olan Shaari lobur bulunur. Alfonsine Tablolarında orijinal Asceher ve Aschere Aliemini olarak değiştirilir; Bayer, yıldız için sade Aschere ve Elscheere verirken, diğerleri hem yıldız hem de takımyıldız için benzer. Eski bir sözlükten türetilen Scera, Grotius tarafından yıldız için ve Sceara bütün için alıntılanmıştır; ve Alsere; ama hepsini o ^ ipiQg'ye kadar takip etti

Modern Arabistan'da bu, parlak yıldızların genel adı olan Süheyl'dir.

Fin şairi Zakris Topelius, Sirius'un istisnai büyüklüğünü, aşıkların Cesur Zulamith ve Güzel Salami'nin, köprüleri Samanyolu'nu inşa ederken bin yıllık bir ayrılık ve zahmetten sonra, tamamlandığında karşılaştıkları gerçeğiyle açıklamıştır.

Direk birbirinin kollarına koştı
Ve bire eridi;
Böylece en parlak yıldız oldular
Yerleşen cennetin yüksek kemerinde—
Büyük Sirius, güçlü Güneş
Orion'un kemerinin altında.

Yerli Avustralyalılar onu kendi Kartalları, başlı başına bir takımyıldız olarak biliyorlardı; Hervey Adalıları onu Mere olarak adlandırırken, folklorlarında Aldebaran ve Pleiades ile ilişkilendirdiler.

Sanskritçe unvanları bir bütün olarak paylaşan, Geyik Katili ve Avcı'ydı, oysa Vedalarda ayrıca Tishiya veya Tishiga, Tistrija, Tishtrya, Tistar veya Chieftain's, Star var. Ve bunu İran'da da buluyoruz; aynı zamanda Sira. Daha sonra Farsça ve Pehlevi'de Ok olan Tir vardır. Ancak Edkins, Sirius'u veya Procyon'u Vanand ve Arcturus'u Tistar olarak kabul eder.

Hewitt Sirius'ta Rig Veda'nın Sivanam'ını ya da Köpeğini, "böylece onları yağmur gönderme ofislerine çağırın" hava tanrıları Ribhus'u uyandıran, Roma'daki bu yıldız verilenden çok farklı bir görev görür. . Yine de bu tanrıların filolojik olarak bir Roma bağlantısı vardı, çünkü Profesör Fried açısından zengin Maximilian Mueller, Arbhu kelimesini yazarak onu Latince Orpheus ile ilişkilendiriyor. Hewitt ayrıca, en eski Hindu mitolojisinde Sirius'un Indra bu şekilde bilinmeden önce Yağmur tanrısı Sukra olduğunu söyler; ve Avesta'da Göklerin Dört Mahallesi'nden birini işaretlediğini.

Fırat yıldız unvanlarının tespiti, özellikle ve tekil olarak bu büyük yıldız için hiçbir şekilde kesinlik kazanmamış olsa da, çeşitli otoriteler onun için az çok olası isimler

bulmuşlardır.

Bertin ve Brown bunun Kak-shisha, Öncü Köpek ve “Güneyin Yıldızı” olduğunu kesin olarak kanıtladığını düşünüyorlar; Kak-shidi, Perslerin de ona atadığı bir karakter olan Refahın Yaratıcısı anlamına gelen orijinalin Sayce'nin çevirisidir; ve Asur Mes-ri-e'de müdür olan Akad Dushisha olabilir. Epping ve Strass-maier, Kakban'ın geç bir Keldani unvanı olarak var, Brown bunu Köpek Kal-bu'yu "tam olarak bulmayı beklememiz gereken Sirius'un adı" olarak çeviriyor; Jensen, Homer's kÚov'da yeniden canlandırılan Köpeğin Yıldızı Kakkab lik-ku'ya sahiptir; ve belki de Güneşin Köpeği Asurlu Kal-bu Sa-mas'tı; ve Akadlı Mul-lik-ud, Yıldız Köpeği

Güneş. Jensen ayrıca Yay Yıldızı olan Kakkab kasti'yi de verir, ancak bu şüpheli olabilir; ve Brown, Asur'dan Su-ku-du'ya, Huzursuz, Aceleci, Aevli'ye sahiptir ve ışığındaki belirgin parlıtyı ve renk değişikliklerini iyi karakterize eder. Hewitt, Akad dilindeki Tis-khu unvanını aktarır.

Kaldea'da MÖ 300 dolaylarında yükselişleri ve ayarları düzenli olarak çizelgelenmişti ve Oppert'in yakın zamanda Babilli astronomların belirli astronomik dönemleri bilemeyeceklerini söylediği bildirildi. MÖ 11542 29 Nisan Perşembe günü Basra Körfezi'ndeki Zylos adası!

Mısır kayıtlarında bizim tarafımızdan kesin olarak bilinen tek yıldızdır - genellikle Nil ülkesindeki anıtlarda ve tapınak duvarlarında görünen bir köpek olan hiyeroglifi. Başta kuzeyde olmak üzere, ibadeti belki de MÖ 3285'e kadar başlamadı, yaz gündönümünde sarmal yükselişi Mısır'ın Yeni Yılını ve su baskını başlangıcını işaret ettiğinde, presesyon şimdi bu yükselişi 10 Ağustos'a taşıdı. Lockyer'a göre bu erken tarihte Sirius, özellikle Teb'de ve özellikle günümüzde Arapların modern tefsir tercümesi olan Al Dër al Bahârî olarak bilinen Kraliçe Hatshepsu'nun büyük tapınağında bir oryantasyon noktası olarak y Draconis'in yerini almıştı. Kuzey Kıpti Manastırı. Burada, İsis Hathor başlığı altında, batı tepelerinin arkasından görünen diskli ve boynuzlu bir inek şeklinde sembolize edildi. Aynı başlıkla ve Majesteleri Denderah stilinde, İsis'in MÖ 700'de inşa edilmiş küçük tapınağında görülür; yanı sıra Thebes'teki Al * urneh'deki büyük Memnonium'un Ramesseum duvarlarında, muhtemelen bu yıldızla ibadetin başladığı sıralarda dikilmiştir. Lockyer, Sirius'un yükselişine yönelik yedi tapınak bulunduğunu düşünüyor. Ayrıca, yakın zamanda keşfedilen, MÖ 2700'den kalma ve onuruna dikilmiş olduğu varsayılan Sahra basamaklı tapınağının duvarlarında da temsil edilmektedir. Lockyer, Sirius'un yükselişine yönelik yedi tapınak bulunduğunu düşünüyor. Ayrıca, yakın zamanda keşfedilen, MÖ 2700'den kalma ve onuruna dikilmiş olduğu varsayılan Sahra basamaklı tapınağının duvarlarında da temsil edilmektedir. Lockyer, Sirius'un yükselişine yönelik yedi tapınak bulunduğunu düşünüyor. Ayrıca, yakın zamanda keşfedilen, MÖ 2700'den kalma ve onuruna dikilmiş olduğu varsayılan Sahra basamaklı tapınağının duvarlarında da temsil edilmektedir.

Denderah'ın kare zodyakında ona büyük önem verilir, burada başı bir yıldızla

çevrili bir tekneye yaslanmış bir inek olarak tasvir edilir; ve yine hemen ardından, tanrıça Anget'in eşlik ettiği, içinden suyun aktığı iki çömleği olan tanrıça Sottas, yıldızın doğuşundaki taşkınların simgesidir. Ama Denderah'ın daha önceki tapınak hizmetinde, Philae Isis Sati ya da Satit'teki İsis Sothis idi ve Mısır mitolojisinde uzun bir süre bu tanrıçanın ruhunun dinlenme yeri ve dolayısıyla uygun bir yıldızdı. Plutarkhos buna belirgin bir gönderme yaptı; Bununla birlikte, İsis kelimesinin zaman zaman doğuya doğru güneşin doğuşunu müjdeleyen parlak bir şeye işaret ettiği de belirtilmelidir. Daha sonra İsis'in erkek kardeşi ve kocası olan Osiris oldu, ancak bu kelime aynı zamanda bulunduğu ortamda görünmez hale gelen herhangi bir gök cismi için de kullanılıyordu.

Thoth ve o ülkeye tapınmada en göze çarpan yıldız nesnesi olarak -onun sarmal yükselişi Thoth ayındaydı- bir şekilde benzer şekilde öne çıkan kutsal ibis ile ilişkiliydi, aynı zamanda İsis ve Thoth'un bir simgesiydi. , çeşitli biçimlerde, kuş ve yıldız Nil anıtlarında, tapınak duvarlarında ve burçlarda birlikte görünür.

Sirius'a da Nil Yıldızı Sihor ve daha yaygın olarak Sothi ve Sothis, popüler Greko-Mısır adı, Parlak Parlayan, Suların Güzel Yıldızı olarak tapılıyordu; ancak yerel dilde Sept, Sepet, Sopet ve Sopdit; sed,¹ ve Sot, - Vettius Valens'in aq'sı () .

Bu yıldızın üzerine, tarihçilerin, antikacıların ve kronologların dikkatini çeken ve kafalarını karıştıran Kanicular, Sothic veya Sothiac Dönemi'nin temeli atıldı. Lockyer, Dawn of Astronomy'sinde bu konuda takdire şayan bir tartışmaya sahiptir.

Sir Edwin Arnold, Mısır Prensesi'nde bunu şöyle yazar:

Ve Kneph Yıldızı yaz mevsimini getirdiğinde bile,
Ve Nil susuz toprak boyunca hızla ve dolup taşar;

Mısırlılar için, yaz gündönümünde başlayan taşkınların faydalı etkisini her zaman Köpek-yıldızına bağladılar; gerçekten de, bazıları Etiyopya Nil'inin Sirius adını Siris'ten aldığını söylese de, diğerleri bunun tersini düşünüyor. Bunun üzerinde çokça duran Minsheu şöyle bitiriyor: "Bazıları Köpek-yıldızın Sirius olarak adlandırıldığını düşünüyor, çünkü Dogge-starre hüküm sürdüğü sırada, Nilus da sanki su o Yıldızlı tarafından yönetiliyormuş gibi taşar. hayali bir şekilde köpek unvanının Mısır'dan geldiğini iddia etti, "çiftçinin çıkarları üzerindeki sözde dikkatli bakımı nedeniyle; yükselişi, ona Nil'in yaklaşan taşmasını haber veriyor. "

Caesius, Yıldızlı Köpek anlamına gelen ve Mısır-Yunanca aoA kelimesinden türetilen Solechin'i o ülkeden alıntılardı.^KQV.

Belki de Procyon ve Betelgeuze, Naos ve Phaet yıldızlarının oluşturduğu şekle, iki üçgenin köşelerinde ve merkezde Sirius olmak üzere, popüler bir isim olan Mısırlı X adını veren, Nil'deki bu Köpeğin antik önemidir. mektubun. Haritalarımızda Sirius, Köpeğin burnunu işaretler.

Fenikelilerin onu Barker, Hannabeah olarak bildikleri söylenir.

Çinli astronomlar, diğer ülkelerdeki kadar Sirius yapmış görünmüyorlar, ancak Canis Major'daki diğer yıldızlarla birlikte Lang Hoo olarak zaman zaman

bahsedilmektedir; ve Reeves bunun için Göksel Kurt Tseen Lang'dan alıntı yaptı. Astrologları, alışılmadık derecede parlak olduğunda hırsızların saldırılarını yansıttığını söyledi.

Bazıları onu Eyüp Kitabı'nın Mazzáróth'u olarak adlandırdı; diğerleri jambon; İbranilerin; ama bu halk onu Mısırlı adı olan Sihor olarak da biliyordu ve İdeler, Sarim'in ya da İncil'imizin Yetkili Versiyonunun “Şeytanları”nın, Revizyonun “O Keçileri”nin, ki, burada gördüğümüz gibi, Levililer xvii, 7, Yahudilere özel olarak yasaktı, Sirius ve Procyon'a, İki Sirii veya Shi'rayán'a atıfta bulunmuş olabilir; bu, görev yöneticileri tarafından tapılan uzun esaret topraklarında onlar tarafından iyi bilinmiş olmalıdır.

Bu yıldızın gece yarısı zirvesi Eleusis'teki büyük Ceres tapınağında, muhtemelen Eleusis gizemlerinin başlangıcında kutlandı; ve Cyclades'in Ceans'ı, sarmal yükselişindeki görünümünden, sonraki yılın sağlıklı mı yoksa tersi mi olacağını tahmin etti. Arabistan'da da, özellikle ais kabilesi ve muhtemelen Kodha'a kabilesi tarafından bir saygı nesnesiydi, ancak Muhammed takipçileri tarafından bu yıldızlara tapınmayı açıkça yasakladı. Yine de kendisi, göklerde bu olabilecek bazı “yıldızlara” çok onur verdi.

Erken astrolojide ve şiirde Sirius'a atfedilen kötü etkilerin sonu yoktur.

Homer, Lord Derby'nin tercümesinde şöyle yazdı:

En parlak o, ama ölümlü adama kötü kehanet işareti.

Pope'un aynı satırların çok liberal versiyonu, -

Müthiş zafer! yanan nefesi için

Kızıl havayı ateş, veba ve ölümlle lekeliyor, -

Temmuz ayı için Shephard Takviminden alınmış gibi görünüyor:

Azgın Lyon, nefes nefese onu hızlı bir şekilde avlıyor

Kimin uğursuz havlaması neredeyse acılar, belalar ve kasvetli ölüm getirir.

Bununla birlikte Spenser, Aeneid'de bulduğumuz için, aynı derecede bir ödünç alıcıydı:

Köpek yıldızı, o yanan takımyıldız, hastalıklı ölümlülere kuraklık ve hastalıklar getirdiğinde, yükselir ve uğursuz ışıkla gökyüzünü üzer;

ve 4. Gürcücede:

Reçel Rapidus Torrens sitientes Sirius IndosArdebat coelo,

Owen Meredith tarafından Vergil'in Aris-taeus Arıları Üzerine Açıklamasında aktarılmıştır:

Hızlı Sirius, kavurucu susuz Ind,

Cennette sıcaktı.

Hesiod taşradaki komşularına, "Sirius başını ve dizlerini kuruttuğunda ve vücut ısı nedeniyle kuruduğunda, gölgede otur ve iç" tavsiyesinde bulundu - Sirius hakkında çok az düşünülse de şimdiye kadar bile evrensel olarak bu tavsiyeye uyuldu. . Hipokrat, Salgınlar ve Aforizmalar'ında, bu yıldızın hava üzerindeki gücünden ve bunun sonucunda insanlık üzerindeki fiziksel etkisinden çokça söz etti, teorilerinden bazıları geçen yüzyılda bile İtalya'da geçerliydi; tüm fiziğin sonucu, güneşin tesadüfen bulunduğu zodyak burcuna bağlıydı. Manilius, Sirius hakkında şunları yazdı:

Aşağıda hüküm süren en ıstırap verici güçler,
doğasından akar.

Ancak Köpek Yıldızının nefret dolu karakterine ilişkin bu ifadeler, kısmen köpeğin Doğu'daki kötü şöhretinden kaynaklanmış olabilir.

Çağımızdan 400 yıl önce sarmal yükselişi, yılın en sıcak zamanına işaret eden güneşin Aslan takımyıldızına girmesine karşılık geldi ve aslen Mısır'dan gelen bu gözlem, yetkin gözlemciler olmayan Romalılar tarafından güvenildi. ve yaşlarına ve ülkelerine göre doğruluğuna bakılmaksızın, dies caniculariae, köpek günleri ve göksel Köpek ve Aslan'ın yaz ortası sicağıyla birlikteliğini doğurdu. Bu günlerin zamanı ve süresi, eski zamanlarda, modern zamanlardan daha fazla genel olarak kabul edilmese de, genellikle 3 Temmuz'da başlayıp Ağustos'un 1'inde sona eriyor olarak kabul edildi, çünkü böyle zaman ve dönem vardı. İtalya'nın sağlıklı mevsimi ve hepsi Sirius'a atfedildi. Bununla birlikte, Yunanlılar genellikle Köpek Yıldızı'nın etkisine elli gün ayırdılar.

Genellikle Sirius'un köpek günlerinin sıcaklığını ürettiğine inanılır; ama bu bir hatadır, çünkü yıldız sadece güneşin ısısının en yüksek olduğu bir mevsimi işaretler.

Ama o bir astronomdu.

Bununla birlikte, fikir, "canicular günlerin büyük belası"ndaki mantıklı Dante ile bile galip geldi; Milton, Lycidas'ta onu "kara yıldız" olarak tanımladı. Ve bu kavram birçokları için günümüzde bile geçerlidir. Bu karakter, kuşkusuz, Köpeğin başının güneş ışınlarıyla çevrili olduğu Farnese küresinde belirtilmiştir.

Ama Pliny bu yıldızla "xii. xi'nin resmi. balın kökeni üzerine, "doğal tarihinin kitabı:

Bu, günün baharında Vergiliae'nin (Ülke'nin yedi yıldızı olan) rysynge'sinden önce değil, sert yıldızların rysynge'sindeki ve özellikle Sirius'un rysynge'sindeki ayerden gelir; Her ne kadar "bu arının cennetin tatlısı mı, yoksa yıldızların bir certeyne spettyl'i mi olduğundan şüphe duyuyor gibi görünse de. Bu fikir ilk olarak Aristoteles'in Hayvanların Tarihinde görülür. Aynı şekilde, geç astrolojide zenginlik ve şöhret, bu ve onun arkadaşı Köpek altında doğan herkesin mutlu kaderiydi. Modern Willis'imiz Thebet ben Khorat Bilgini'nde şöyle

yazdı:

Nemli menekşe ile hafif Sirius tonu,
Havva'nın göğsüne bir çiçek gibi kon.

Muhalefetteyken Sirius'un kışın soğuğu üretmesi gerekiyordu.

Pliny tarafından takımyıldızlar arasında tek başına bir yere layık görülen ve hatta Cambridge, Massachusetts'te Bond tarafından güpegündüz ve öğlen vakti başkaları tarafından güpegündüz çıplak gözle görülen, tüm tarih boyunca göklerdeki en parlak yıldız olmuştur. hafif optik yardım; ancak renginin kırmızıdan şimdiki beyaza dönüştüğüne inanılıyor. Bu soru yakın zamanda See tarafından olumlu olarak ve Schiaparelli tarafından olumsuz olarak tartışıldı, burada tekrara izin vermeyecek bir uzunlukta, ancak tartışmanın ağırlığı, tarihsel zamanlarda herhangi bir renk değişikliğinin kabulüne karşı görünüyor.

Aratos'un Köpek için kullandığı α terimi, şimdi çok renkli veya değişken anlamında Sirius'a eşit derecede uygundur ve bir kış akşamı ufuktan yükselen bu muhteşem nesneyi izlerken anlayabileceğiniz gibi takdire şayan bir nitelendirmedir. Astronomik imalarında her zaman doğru ve şiirsel olan Tennyson, Prens'te şöyle diyor:

ateşli Sirius tonu değiştirir
Ve çekimler kırmızı ve zümrüt;

bu, elbette, büyük ölçüde onun belirgin parlaltısından kaynaklanmaktadır; ve Arago, Barák'ı Sirius için Arapça bir isim olarak verdi, yani Bin Renk anlamına gelir; ve saniyede otuz kadar ton değişikliğinin gözlemlendiğini söyledi.¹

Sirius, parlaklığına rağmen, en yakın yıldızlardan biri olmasına rağmen, hiçbir şekilde sistemimize en yakın yıldız değildir; sadece iki ya da üç kişi, hala bilindiği kadarıyla, daha küçük bir mesafeye sahip. Şimdiye kadar yapılan incelemeler, 0" 39'luk bir paralaks gösteriyor, bu da 8.3 ışık yılı, yani bir Centauri'ninkinin neredeyse iki katı mesafeyi gösteriyor.

Bazıları, Sirius'un görünen büyüklüğünün kısmen renk tonunun beyazlığından ve daha büyük içsel parlaklığından kaynaklandığı görüşündedir; ve kırmızı yıldızlar, Aldebaran, Betelgeuze ve diğerleri, Sirius ile aynı renkte olsaydı, şimdikinden çok daha parlak görünecekti; gözün retinasını diğer renklerden daha yavaş etkileyen kırmızı ışık ışınları. Bu yıldızı - 1.43, - standart yüksek büyüklükteki yıldız Altair'den (Aquilae) yaklaşık 9^9 kat daha parlak yapan modern büyüklük ölçeği, güneşi - 25.4 veya Sirius'tan 7000 milyon kat daha parlak yapar; ama mesafeyi hesaba katarak, Sirius'un güneşten gerçekten kırk kat daha parlak olduğunu görüyoruz.

Güneşten farklı olarak Sirius türü olarak tayfı, Secchi tarafından 1863-67'deki gözlemlerinden yola çıkılarak oluşturulan yıldız tayflarının dört genel bölümünden birine isim verir; bu iki bölüm, gözlenen yıldızların yaklaşık H'sini içerir. Bunların yaklaşık yarısı Siriuslu bir

parlak beyaz renk, bazen çelik gibi bir maviye doğru eğimli. Hidrojenin işaret kılavuzu, üzerlerine olağanüstü bir yoğunlukla damgalanmıştır.

düzenli bir dizi oluşturan geniş, koyu gölgeli çizgilerle.

Vogel tarafından saniyede yaklaşık on mil hızla sistemimize yaklaştığını ve Roma kurulduğundan beri konumunu ayın açılal çapından biraz daha fazla değıştirdiğini tespit etti.

Şubat ayının 1'inde sona eriyor.

Ünlü Kant, Sirius'un Samanyolu'nun merkezi güneşini olduğunu düşündü; ve ondan on sekiz asır önce şair Manilius, "uzaktaki cisimleri aydınlatmak için uzak bir güneş" olduğunu söyledi, bu ilk günlerde bile bazıların yıldızların gerçek karakteri ve görevi hakkında bilgi sahibi olduğunu gösterdi.

Sirius'un hareketindeki belirli özellikler, on yıllık gözlemden sonra 1844'te Bessel'i, devrimde olduğu karanlık bir yoldaşının olduğu inancına götürdü; ve Peters ve Auwers tarafından yapılan hesaplamalar, Saf Tord'u, merhum Alvan G. Clark tarafından 31 Ocak 1862'de tahmin edildiği gibi bulunan uydunun konumunu bulmaya yönlendirdi,¹ Cam-bridgeport, Mass.'da, 18U-inçlik camı şimdi Dearborn Gözlemevinde test ederken. 8 ^ büyüklüğünde tahmin edilen, ancak Sirius'un parlaklığı nedeniyle görülmesi zor olan sarımsı bir yıldız olduğunu kanıtladı ve daha sonra 1889'da 10 "uzakta; bu 5'e düşüyor"; ve en son Burnham tarafından Nisan 1890'da son kaybolmasından önce Lick Gözlemevinde görüldü ve ölçüldü. 1896 sonbaharında aynı yerden 3 ".7 mesafede, 195 ° konum açısıyla yeniden ortaya çıktığı gözlemlendi. 51 ^ yıllık bir periyodu ve çapı Uranüs ve Neptün'ünkiler arasında olan bir yörüngeye sahiptir; kütlesi Sirius'unki U ve güneşimizinkine eşit, ancak ışığı ancak ■ 'l' < ■ < ■ veya aslinin tnat'ı. Böylece, Bessel'in "karanlık yıldızlarından" biri olan ışıksız katılığa yaklaştığı varsayılabilir.

Voltaire'in, Gulliver'in Seyahatleri'nin bir taklidi olan 1752 tarihli Micromegas'ında, Dean Swift'in, kahramanının evi olan Sirius'un devasa bir uydusunun benzer bir keşfiyle, Mars'ın iki ayının kehanet niteliğindeki keşfini takip etmesi dikkat çekicidir. Swift. Bununla birlikte, ilhamını bir asırdan fazla bir süre önce Galileo'ya yazan Kepler'e borçluydu:

Çevredeki dört gezegenin varlığına inanmamaktan o kadar uzağım ki, mümkünse, iki yuvarlak Mars (orantının bana göre gerektirdiği gibi), altı ya da sekiz yuvarlak Satürn keşfetmenizi öngörecektir bir teleskop istiyorum. ve belki de Merkür ve Venüs'ün her birinde birer tane.

Diğer yıldızlar, Barnard tarafından Yerkes Gözlemevi'nde çok yakın zamanda keşfedilen iki yıldız ek olarak, Sirius'un yakın çevresindeki en büyük gözlüklerle gösterilmektedir.

P, 2.3, beyaz.

Mürzim, genellikle ama daha az doğru bir şekilde Mirzam ve bazen Mirza, Al Murzim'dendir,² Araplar tarafından çoğul Al Mirzamani'de / 3 Canis Minoris ile veya

Al Mirzama al Shi'rayain olarak, iki Sirius Spikeri ile birleştirilen Spiker; İdeler'in bu başlığın uygulanabilirliği fikri, bu yıldızın daha da parlak olan Sirius'un hemen yükselişini duyurmasıydı.

Buttmann, Sirius'un önünde koşan Köpek Al Kalb olduğunu iddia etti, ancak bu, Çöl'ün ilk zamanlarından gelmiş olmalı. Haritalarımızda, Köpeğin sağ ön ayağını işaretler.

Çinliler buraya Kuen She, Asker Pazarı adını verdiler.

y, 4.5, Columba'daki 3 ve yıldızlara tam olarak ait olan Burritt'in Muliphen'idir; ama Century Atlas'ta Mirza var.

İdeler'in onayladığı, Bayer ile Isis'tir, ancak Grotius başlığı bitişik y'ye uyguladı, ancak nisipotius quarta sit ekleyerek y'ye atıfta bulundu.

Montanari, 1670'te tamamen ortadan kaybolduğunu ve Miraldi'de yeniden ortaya çıktığında yirmi üç yıl boyunca bir daha gözlemlenmediğini ve o zamandan beri harfleri için soluk olmasına rağmen sabit bir parlaklık koruduğunu söyledi.

Köpeğin kafasının tepesini işaretler.

6,2.2, açık sarı,

Al Wazn'dan modern Wezen, Weight, “yıldız ufuktan güçlkle yükselirken”; ama İdeler haklı olarak buna şaşırtıcı bir yıldız ismi diyor.

Aynı zamanda, özellikle Columba altında tanımlanan MwTifain'lerden biriydi.

Çinliler, Argo'da yıldızları olan Canis Major'ın n ve k'sini Hoo She, Yay ve Ok olarak biliyorlardı.

Goul 3 değişken düşündü. Köpeğin arka tarafının yakınında yer alır ve 2 '45 "uzakta bir opera camıyla kolayca görülebilen 7.5 kadirlik bir refakatçiye sahiptir.

*, Çift, 2 ve 9, soluk turuncu ve menekşe.

adana, Adhara, Adard, Udara ve Udra, d, 7 ve O ile bağlantılı olarak bu yıldıza uygulanan Bakireler Al 'Adhára'dandır; belki de Süheyl'in Arapça hikayesinden. Bu biçim hatalı olsa da, muhtemelen aynı anlamla Al Zara olarak da adlandırılmıştır.

Bileşen yıldızları, 160 ° .6'lık bir konum açısında 7 inç 5 aralıklıdır.

Z, 3, açık turuncu.

Furudya Al Furiid, Bright Single Ones'dan, ya da belki bir transkripsiyon hatasıyla, Columba'daki bazı yıldızlarla birlikte çevreleyen küçük yıldızlara atıfta bulunan Al * urud, Maymunlar'dan; İdeler, ikinci türetmenin daha olası olduğunu düşündü. Al Sufi bunlardan Al Agribah, yani Kuzgunlar olarak bahsetti.

Zsağ arka ayağın parmağını işaretler.

n, 2.4, uçuk kırmızı.

aludraAl Adhara'nın tekil ve bu gruptan biri olan Al 'Adhára'dan. Bu başlık, Arap kataloglarının ve kürelerinin günlerinden modern listelerimize kadar evrensel olmuştur.

Smyth, 7'deki notlarında şöyle yazmıştı: "Peki, Hipparchus antik astronomların Övgüleri olarak adlandırılabilir!" o büyük adam için bu yıldızı astronomik hesaplamaya uygun olarak 90 ° doğru yükselişte kullandı.

^4.7 ve 8. kadirde bir çift, 2" 9 aralıklı, sarı ve mavi, Grotius tarafından Isis olarak biliniyordu, ancak bu başlıkla anılanın y olabileceğini kabul etti.

o1, 4. kadirde bir kırmızı yıldız ve Köpek'in vücudundaki diğer küçük yıldızlarla birlikte 5. ve 10. kadirde bir çift olan n, Yabani Horoz Çinli Ya Ke idi.

Bayer'in bu takımyıldızı için yıldız harfleri O ile sona erdi, ancak Bode diğerlerini rn'ye ekledi.

Köpek'in habercisi de İkizler'in altında parlıyor.

Brown'ın A oranları.

Canis Minor, Küçük Köpek

Almanların Küçük Köpeği; Fransızların le Petit Chien; ve İtalyanlardan il Cane Minore; La Lande'i görmezden gelen Proctor, garip bir şekilde onu Felis'e çevirdi.

Yunanlılar tarafından herhangi bir karşılaştırmalı başlıkla bilinmiyordu, ancak Latin klasik yazarlarının Procyon'u ve Orta Çağ'ın sonlarında Prochion ve Procion olarak çevirdiği yoldaşı Dog'dan önce yükselen npOxÚov'du. Cicero ve diğerleri bunu Antecanis, —bazen Anticanis, - Antecedens Canis, Antecnrсор, Praecanis, Procanis ve Pro-cynis'e çevirdiler; veya düz Canis olarak değiştirildi. Bu sonuncuya, Vitruvius zamanından, belki de ondan önce, Romalılar çeşitli sıfatlar eklediler; septentrionalis, Canis Major'dan daha kuzeydeki konumundan; düşük parlaklığına göre minör, eksi-cuius ve parvus; primus, ilk yükselen olarak; ve sağdaki Canis dexter'dan farklı olarak soldaki gibi uğursuz. Lucan, her iki Köpek'i de yarı deosque Bastonlar olarak tanımladı.

Aynı zamanda Gatellus ve Köpek Yavrusu Catulus'tu.

Horace yazdı,

reçel Procyon furit,

hangi Bay Gladstone işlenmiş,

Procyon'un ışını ile gökler sıcak,

sanki Canicnla'ydı ve bu konuda başkaları tarafından takip edildi; gerçekten de, Pliny köpek günlerine 19 Temmuz'da sarmal yükselişiyle başladı ve garip bir şekilde

Romalıların bunun için başka bir adı olmadığını söyledi.

Mikologlara göre bu, Actaeon'un köpeği ya da Diana'nın köpeği ya da Mısırlı Anubis'ti; ama popüler olarak Orion'un 2d Hound'u, genellikle Canis Ononis olarak adlandırılır ve bu nedenle Sirius asterizmiyle başka şekillerde karıştırılır. Hyginus, Maera köpeğine atıfta bulunarak Icarium Astrum'a sahipti; Aynı hikayeden Caesius, Erigonins ve Canis virginens, ancak Ovid tarafından Canis Major ile tanımlandı; ve Firmicus, Argion, bu belki de Ulixes'in köpeği "ApyOq içindi. Aynı zamanda, Helen'in Euripus'ta kaybolan favorisini temsil ettiği ve Jove'un tekrar gökyüzünde yaşaması için dua ettiği düşünülüyordu.

1515 Almagest'in "Antecedens Canis etest Alsehere Ascemie Algameisa" adlı eserinde olduğu gibi, yoldaşının çok karışık, yozlaşmış terminolojisini paylaştı; çalışkan Bayer'in ise her zamanki gibi garip isimleri vardı. , ancak bizim aydınlanmamız için çok az şey vardır ve avKÖpivOq veya Morns, Sycamine ağacı, Arapça başlıklarından birinin eşdeğeri. hepsi orijinal Al Shi'rá al Shamiyyah'da, Suriye'nin Parlak Yıldızı'nda tespit edilebilir, çünkü o ülkenin ötesindeki yerleşiminde Arapların gözünden kaybolduğu için böyle adlandırılmıştır.

Bazıları bunun Al Ghumai-á ', Dim, Sulu gözlü veya Ağlayan Kişi olması gerektiğini söylese de, Al Jummaizá'yı, onların Sycamine'sini de buluyoruz; ya onun ışığının kız kardeşi Al Shi'ra'nınkinden daha sönük olması gerçeğinden ya da Suhail ve onun Al Jauzah ile evlenmesi ve ardından kaçması ve ardından Samanyolu'nun altında Al Shi'ra'nın kaldığı, kaldığı yer ile ilgili masaldan. diğer kız kardeş, Al Ghumai-á ', alıştığı yerde gözyaşları içinde bırakılıyor ya da Procyon'un Fırat dilindeki unvanı olan Su Köpeği'nin bir hatırasından olabilir. Bayer, Algomeiza kelimesini yazdı; Riccioli, Algomisa ve Algomiza; ve diğerleri, Algomeysa, Algomysso, Alchamizo, vb. Böylece İki Köpek Yıldızı, Arapların Al Aawát al Snhail, Canopus'un Kızkardeşleri idi. Adın yine bir başka türevi Köpek Yavrusu Al Ghamus'tan gelir; ama bu muhtemelen Romalıların daha sonraki bir fikriydi.

Araplar da onlardan ödünç alarak ona Küçük Köpek Al Kalb al Asghar, — Chilmead'in Alcheleb Alasgar'ı, Riccioli'nin Kelbelazguar'ı ve Al Kalb al Muta addim, Önceki Köpek adını verdiler.

Canis Minor'da, erken Aslan'ın Sözleşmeli Ön Kolu veya Pençesi olan Al Dhirá 'al Asad al Ma ^ bu ^ ah'ın bir parçası yatıyordu; diğeri, Genişletilmiş Pençe, İkizler'in başlarına doğru koşar.

Büyük komşusu gibi, Procyon da zenginlik ve şöhreti önceden bildirdi ve tüm astrolojide çok saygı gördü. leonard kazıları¹ 1553 yılına ait bir almanak olan Ebedi Doğru İyi Etki Prognostikasyonu'nda şunları yazdı:

Astronomik konularda bilgi sahibi olan, Litel Dogge adı verilen slarre'nin yükselişindeki büyük etkilere dikkat etmez.

Caesius, Novidius'un Büyük Köpek için iddia ettiği Apocrypha'da onu Tobias'ın

Köpeği yaptı; ama Julius Schiller onu Paskalya Kuzusu olarak hayal etti.

Canis Minor'un orijinal ana hatlarını kimin çizdiği ve bu ana hatların ne olduğu belirsizdir, çünkü Ptolemy ile takımyıldızı yalnızca iki kayıtlı yıldız içeriyordu ve "apopytmOr" yoktu ve şimdi bile Argelander'ın haritası Heis'in 37'si olmasına ve 51.

Canis Minor, batı sınırı İkizler'in eteklerinden güneydoğuda Samanyolu'nun kenarında yer alır ve Monoceros ile Canis'ten ayrılır.

Binbaşı ve Argo.

a,İkili, 0,4 ve 13, sarımsı beyaz ve sarı.

procyon, Procion ve Prochion tarafından çeşitlendirildi, - orijinalinde HpQKÚmv, - bunun için en eski Yunan kayıtlarından, Aratos ve Ptolemy tarafından açıkça bahsedilen ve tüm Latinler tarafından eşdeğer Antecanis ile bilinen isim olmuştur.

Uluğ Bey burayı Al Shi'rá al Shamiyyah olarak belirledi ve Al Shamiyyah olarak kısaltıldı; Chrysococca bunu Düşük Yunanca Liaqp Erapq'ına ve Riccioli'yi Siair Siami'ye aktarıyor; bunların hepsi, ara sıra İngilizce başlığı olan Northern Sirius ile aynı fikirde. 1521 Alfonsine Tabloları bunu Aschere, Aschemie et Algomeysa olarak aktarır; 1545'tekiler, prochion ve Algomeyla olarak.

Bu nedenle, takımyıldızının birçok ismine sahiptir; aslında, magnaparları olarak, muhtemelen takımyıldız oluşmadan önce onları taşıyordu.

Jacob Bryant, unvanının Yunanistan'a Mısırlı Fur Cahen'den geldiğinde ısrar etti.

Fıratlı bilginler onu, silindirlerin Kakkab Paldara, Pallika veya Palura'sı, Su Köpeğinin Geçişinin Yıldızı, açık bir şekilde Cennetin Nehri'ne, bitişik Samanyolu'na atıfta bulunularak verilen bir başlık; ve Hommel, bilginlerin çoğunluğunun Sirius'a uyguladığı şeyin Eak-shisha olduğunu söylüyor.

Dupuis, Hindu masallarında Singe Hanuant olduğunu söyledi; ve Edkins onun veya Sirius'un Pers Vanand'ı olduğunu söyledi.

Reeves'in Çin listesi onu, p ve n'nin dahil edildiği Güney Nehri Nan Ho olarak verir.

Hervey Adaları'nın yerlileri, onların tanrıçası Vena'ydı.

Astrolojide, takımyıldızı gibi zenginlik, şöhret ve iyi talihin habercisiydi. Procyon 24 Şubat'ta sona eriyor.

Elkin, paralaksını 0" olarak belirledi.³⁴ⁱ, sistemimize olan mesafesini yaklaşık 9 ^ ışık yılı yapıyor; ve Vogel'e göre; saniyede yaklaşık altı mil hızla bize yaklaşıyor. Gould bunun biraz değişken olduğunu düşünüyor.

Spektrumu Solar ve Sirian arasındaki sınırdadır.

Uzun zamandır bilinen birkaç dakikalık yoldaşlar katıldı; ancak Kasım 1896'da, Lick Gözlemevi'nden Schaeberle, yaklaşık 4 inç, 318 ° .8'lik bir konum açısında 13. kadirde sarımsı bir yoldaş keşfetti; bu, 1844'te Bessel'in tuhaf hareket, — astronomların oval bir yörüngede hareket ettiğini buldukları Sirius'unkine benzeyen bir hareket, 1862'de Alvan G. Clark tarafından arkadaşının keşfine kadar tamamen

açıklanamaz. 1898'de Yerkes Gözlemevinde Barnard, Procyon 4'ün yoldaşı 83, 326° konum açısında.

Uranüs'ün yörüngesinden biraz daha büyük bir yörüngede, bu en muhteşem sistemin dönüş periyodu yaklaşık kırk yıldır, birleşik kütle güneşimiz ve dünyamızınkinin yaklaşık altı katıdır ve yoldaşın kütlesi güneşimizinki kadardır. Işığı üç kat daha fazladır.

P, 3.5, beyaz.

Gomeisa takımyıldızın Ghumaisa'sındandır, Alfonsine Tablolarında Algomeyla olarak ve Burritt tarafından Gomelza olarak değiştirilmiştir.

Ara sıra, bütün için Arapların başka bir unvanlarından Al Gamus olmuştur; ve Al Murzim, p Canis Majoris adıyla özdeş ve benzer bir nedenle, sanki figürün en parlak yıldızının yükselişini duyuruyormuş gibi. Araplar bunu, Procyon ile birlikte, kısa Cubit'lerinin veya Ell, Al Dhirá'nın uç noktalarını işaretlemek için kullandılar, uzun Cubit'leri Castor ve İkizler'in Pollux'u arasındaki çizgiydi. Aynı kelime, o takımyıldızdaki ay istasyonlarından birinin başlığında da geçiyor.

P10. ve 12. büyüklüklerin bazı yakın arkadaşları vardır.

Z, O, O, ve Çin'deki Shwny Wei, bir Su Yeri, Göklerin Nehri'ne, Galaksi'ye yakınlıklarından onlara verilmiş olabilecek bir isimdi,

Senin Soğuşun (Kış İşaretleri hüküm sürdüğü için, Güneşi geri çek ve bize tekrar Günü gönder)
Brokerları zengin eder.

Thomas Creech'in Manilius'un Poeticon Asironomicon çevirisi.

Oğlak,

Yay'dan doğuya doğru, Oğlak burcumuz, Fransız Oğlak, İtalyan Oğlak ve Alman Steinbock, —Stone-buck veya Ibex, — Anglo-Sakson Bucca ve Buccan Horn.

Yaygın Latince adı, Ausonius'un Gaper'ı, Manilius'un flexns Caper'i, Vergil'in Hircus corniger'i, Prudens'in hircinus Sidus'u, Capra ve aeqnoris Hircus, the Sea Goat; Minsheu'nun "Capra ilia Amalthea"sı, bazıları tarafından genellikle Auriga'ya atanan keçi ile tanımlandığını belirtir. Bütün bunlar, kuşkusuz, Oğlak'ı bebek Jüpiter ve Amalthea'nın hikayesini uzun zamandır bekleyen genç güneş tanrısının hemşiresi yapan, belki de çok eski olan doğu efsanelerinden geliyordu. Latin şairler de onu Neptün'ün çocuğu olan Neptuni proles olarak tanımladılar; Pelagi Procella, Okyanus Fırtınası; Imbrifer, Yağmur Getiren; Signum hiemale ve Gelidus, çünkü o zamanlar

kış gündönümünde, Riccioli'nin Athalpis olarak tekrarladığı Yunanlılarla birlikte ortaya çıkan eşdeğer 'AdoAnQq.

Aratos ona 'AiyOKéprnq, Boynuzlu Keçi, Ptolemy'nin yaptığı gibi, Auriga'nın Ate'sinden ayırt etmek için 'AiyOKéprnq adını verdi, ancak İon yazarlarının AiyOKÉpvc'si vardı; ve Aegoceros olarak Latinize edilen bu kelime, astronomi üzerine yazan tüm klasik yazarlarda sıkça kullanılıyordu. 1515 tarihli Arabo-Latin Almagest bunu, habens cornua hirci tarafından açıklanan Alcaucurus'a çevirdi; ve Bayer Alcantaras'tan bahsetti. Eratosthenes bunu Háv ve 'Azyz-Hdv, Keçi Ayaklı Tava, yarı balık, dedi Smyth, canavar Typhon'un yaklaşmasıyla panik içinde Nil'e dalarak; Aynı hikaye Bacchus için de anlatılıyor, öyle ki o da her zaman onun yıldızlarıyla ilişkilendirildi.

İran'da Bushgali, Bahi veya Vahik ve Go'dir; Pehlevi dilinde Nahi; Türkiye'de Ughlak; Suriye'de Gadjö; ve Arabistan'da, Al Jady, genellikle biz Giedi tarafından yazılır; tamamı Keçi anlamına gelir veya ikinci ülkede zoologlar tarafından Capra beden olarak bilinen Badan veya Dağ keçisi anlamına gelir. Burritt'in Gad Kulesi, ilk bakışta muhtemelen İbranice, daha çok beceriksiz bir çeviri gibi görünüyor.¹ Araplardan ve hiçbir şekilde Yahudi kabilesiyle bağlantılı değil. Riccioli'de Elgedi, Elgeudi ve Gadio vardı.

İlk günlerde bu takımyıldızdan çok sık söz edildi, çünkü Platoncular, insan ruhlarının bedensellikten kurtulduklarında, yıldızları aracılığıyla göğe yükseldiğini ve buradan ona Tanrıların Kapısı denildiğini; onların iniş yolu Yengeç'ten geçmiştir. Ancak bazı Doğulular, Latinlerin altera Solis Porta'larında yaptığı gibi, onu Güneş'in Güney Kapısı olarak biliyorlardı. Berossos'un Seneca tarafından Sargon'un eski kitaplarından öğrendiği bildirilmektedir.² tüm gezegenler bu burçta buluştuğunda dünyanın büyük bir yangınla yok olacağını.

Tarihi MÖ 715 ile 673 arasında olduğu ileri sürülen Roma'nın ikinci efsanevi kralı Numa Pompilius, yıla güneşin Oğlak burcunun ortasında olduğu ve kış gündönümünden sonra günün yarım saat uzadığı zaman başladı.

Astrolojide, Boğa ve Başak ile birlikte, Dünya Üçgeniydi ve siyah, kırmızı veya koyu kahverengi, ona atanan renkti; Kova ile birlikte, bu gezegen bu takımyıldızda yaratıldığı ve burada ne zaman insan ilişkileri üzerinde büyük bir etkiye sahip olduğu için Satürn'ün Evi idi; Alchabitus'un 1485 Ysagogicus'ta öne sürdüğü gibi, caput etpedes habet; ve her zaman uylukları ve dizleri yönetirdi. Aynı zamanda tanrıça Vesta'nın ve dolayısıyla Vestae Sidus'un bakımı altında kabul edildi. Ampelius onu özel olarak yanan güney rüzgarı Auster ile ilişkilendirdi ve Manilius onun Fransa, Almanya ve İspanya üzerinde hüküm sürdüğünü söyledi; daha sonraki zamanlarda Yunanistan, Hindistan, Makedonya ve Trakya, Brandenburg ve Mecklenburg, Saksonya ve Wilna, Meksika ve Oxford'u yönetti. Manilius da bizim sloganımızda olduğu gibi bunun hakkında yazdı ve

Sezar'ın Doğumu Serene'de parladı.

1386 almanağı: “Oğlak burcunda kim doğarsa ryche ve wel lufyd”; 1542'de, Arcandum olarak adlandırılan Doktor, onun altında doğan bir adamın büyük bir yiğit olacağını, sekiz özel hastalığa sahip olacağını ve altmış yaşında öleceğini gösterdi; ve Smyth'e göre, "Augustus ve Vespasian'ın altında doğduğu talihli işaret olduğu için, "astrologlarla olan tüm takımyıldızların en gözdesi" idi, ancak başka bir yerde, biraz nezaketsiz bir tarzda şöyle alıntı yapıyor: "kör ve ağır hayvanlarda başarılı." Aynı zamanda, Araplar tarafından büyük yıldızlarının adlarında ve ay konaklarına atfedilen karakterde görülebileceği gibi, çok ve olumlu karşılanmış görünüyor. Ancak bu iyi huylu nitelikler sadece ara sıraydı, muhtemelen sadece inisiyelerin bildiği gibi, şanslı bir işaret ile bazı şanslı kombinasyonlardan kaynaklanıyordu. genel itibarı tam tersiydi; ve klasik günlerde, güneş ile çakıştığında, fırtınaların habercisi ve dolayısıyla suların hakimi olduğu düşünülürdü, - Horace'ın

tyrannus Hesperiae Capricous undae.

Aratos bunu çok önceden açıkça göstermişti:

Sonra şiddetli patlamalar
Denizde güneye doğru kırım, çakıştığında
Keçi ve güneş; ve sonra cennetten bir soğuk alınlığı.

Ovid, Acaetes'in hikayesiyle ilgili olarak hemen hemen aynı görüşü dile getirdi; ama onlardan asırlar önce Fırat tabletlerinde bunun söylendiği anlaşılıyor.

Caesius ve Postellus, Levililer'in Günah Keçisi Azazel olduğu için otoritedir; Her ne kadar Caesius ondan Havari Simon Zelotes olarak da bahsetmiş olsa da. Suetonius, Life of Augustus'unda ve Spanheim, De Num-mis'inde, Oğlak burcunun, onun doğum işareti olduğu gerçeğini anarak, o imparatorun gümüş sikkelerinde gösterildiğini söyledi; ve astrolojide her zaman Kralların Köşkü olarak kabul edilmiştir. Kent'te bulunan ve İngiliz prensi Amminius tarafından basılan ve 14. ve 15. yüzyılların uranografik muskalarında en sık görülen zodyak figürleri olan, "bir tür astral savunma zırhı olarak giyilen" bir madeni parada da görülüyor.

Figürü genel olarak tutarlıydı ve şimdi gördüğümüz gibi, bir keçinin veya dağ keçisinin başı ve gövdesi bir balığın kuyruğunda bitiyor. 2. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar olan el yazmaları bunu göstermektedir; MÖ 187 tarihli bir Suriye mührü de aynı şekilde; aynı zamanda erken dönem bir Babil mücevheri olarak, uygunsuz olmayan bir şekilde hilal tarafından aşılıştır, çünkü Oğlak bir gece burcuydu; ve aynı figür, şu anda British Museum'da bulunan ve MÖ 12. yüzyıla ait olduğu varsayılan bir Babil planisferinin bir parçası üzerindedir. baş yıldızların gruplandırılmasında, bir keçinin boynuzlarına ve bir balığın kuyruğuna. Camoes, 1572'de Os Lusitania'da bu figürden yola çıkarak ona Yarı Kapran Balığı adını verdi, çünkü şimdi bizde olduğu gibi Keçi Balığı ve Deniz Keçisi. Yine de zaman zaman tam bir keçi benzeri hayvan olmuştur ve Aratos, Eratosthenes ve Ptolemy tarafından, daha modern Albumasar, Kazwini, Ulug Beg ve ara sıra ortaçağ el yazmalarında

olduğu gibi kabul edilmiştir. Böylece bazı Mısır burçlarında gösterildi; Her ne kadar Denderah'ta, “aynen başlı bir adamın Oğlak burcuna bindiği, Sirius'un heliyak olarak yükseldiği” çift formunda görünmesine rağmen; ibis, Sirius'un tanımlandığı İsis için kutsaldı. Yine farklı bir şekilde, Brahman zodyak ile oyulmuş, muhtemelen orijinal kaynaklardan kopyalanmış Burma'dan gümüş bir kase, Balığı Oğlak burcunda tamamlar ve Keçi'yi çıkarır; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. ve Ptolemy, daha modern Albumasar, Kazwini, Ulug Beg ve ara sıra ortaçağ el yazmalarında olduğu gibi. Böylece bazı Mısır burçlarında gösterildi; Her ne kadar Denderah'ta, “aynen başlı bir adamın Oğlak burcuna bindiği, Sirius'un heliyak olarak yükseldiği” çift formunda görünmesine rağmen; ibis, Sirius'un tanımlandığı İsis için kutsaldı. Yine farklı bir şekilde, Brahman zodyak ile oyulmuş, muhtemelen orijinal kaynaklardan kopyalanmış Burma'dan gümüş bir kase, Balığı Oğlak burcunda tamamlar ve Keçi'yi çıkarır; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. ve Ptolemy, daha modern Albumasar, Kazwini, Ulug Beg ve ara sıra ortaçağ el yazmalarında olduğu gibi. Böylece bazı Mısır burçlarında gösterildi; Her ne kadar Denderah'ta, “aynen başlı bir adamın Oğlak burcuna bindiği, Sirius'un heliyakal olarak yükseldiği” çift formunda görünmesine rağmen; ibis, Sirius'un tanımlandığı İsis için kutsaldı. Yine farklı bir şekilde, Brahman zodyak ile oyulmuş, muhtemelen orijinal kaynaklardan kopyalanan Burma'dan gümüş bir kase, Balığı Oğlak burcunda tamamlar ve Keçi'yi hariç tutar; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. Her ne kadar Denderah'ta, “aynen başlı bir adamın Oğlak burcuna bindiği, Sirius'un heliyak olarak yükseldiği” çift formunda görünmesine rağmen; ibis, Sirius'un tanımlandığı İsis için kutsaldı. Yine farklı bir şekilde, Brahman zodyak ile oyulmuş, muhtemelen orijinal kaynaklardan kopyalanmış Burma'dan gümüş bir kase, Balığı Oğlak burcunda tamamlar ve Keçi'yi çıkarır; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. Her ne kadar Denderah'ta, “aynen başlı bir adamın Oğlak burcuna bindiği, Sirius'un heliyak olarak yükseldiği” çift formunda görünmesine rağmen; ibis, Sirius'un tanımlandığı İsis için kutsaldı. Yine farklı bir şekilde, Brahman zodyak ile oyulmuş, muhtemelen orijinal kaynaklardan kopyalanmış Burma'dan gümüş bir kase, Balığı Oğlak burcunda tamamlar ve Keçi'yi çıkarır; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. ve Keçi'yi atlar; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor. ve Keçi'yi atlar; Jensen ise Babil'de her ikisi de eksiksiz olan Keçi ve Balık'ın takımyıldızı için ara sıra birlikte kullanıldığını söylüyor.

Yahudi Hahamlar, Naftali kabilesinin bu işareti - “Naftali serbest bırakılan bir arkadır” - sancak amblemi olarak benimsediğini iddia ettiler - sanki Oğlak bir geyik ya da antilopmuş gibi; diğerleri onu Benjamin'e veya Reuben'e atfetti; ancak Kova,

ikincisini daha uygun bir şekilde temsil etti.

Bazıları Mısır astronomisindeki işareti Chnum, Chnemu, Gnoum veya Knum ile, Nil'in yükselişiyle ilişkilendirilen ve Katarakt'ta Elephantine'de tapılan, bu tanrının koç boynuzu değil keçi boynuzu taşıyan Suların Tanrısı ile ilişkilendirir. Diğerleri onun keçi tanrısı Mendes olduğunu söyledi; ve La Lande, bir Kılıçbalığı'nı tanımlayan Yunanca sıfattan gelen garip Oxirynque unvanını alıntıladi, bazen takımyıldızımız, selin nedeni olarak kabul edildiğinde bu şekilde gösteriliyordu. Kıpti Mısır'da Qnévrvc, Brachium Sacrificii idi; ve Bayan Clerke, o ülkede yaşamın simgesi olan bir Ayna olarak düşünüldüğünü söylüyor.

Daha önceki Hindu isimleri Mriga ve Makara idi; Cingalese Makra ve bir Antilop olan Tamil Makaram; ama bazen, bir su aygırı gövdesi üzerinde bir keçi başı ile, bazı amfibi yaratıkları ifade ederek gösterildi ve daha sonraki bir terim Shl-shu-mara veya Sim-shu-mara, Timsah idi, ancak bu başlangıçta Draco'nun yıldızları tarafından işaretlenmişti. . Varáha Mihira bunun için Yunanlılardan Akokera ünvanını aldı; ve Fırat'ta olduğu gibi Hindistan'ın zodyak işaretleri sıralamasında sonuncusuydu. Aztek takviminde, deniz gergedanına benzer bir figürle Cipactli olarak göründü.

Daha sonra Keçi Balığı Mo Ki olan, Çin astronomisinin Zodyak Boğası veya Öküz'üydü. Williams, Yay burcunun yıldızlarıyla, Yıldızlı Kayıt Sing Ki ve Kova Hiuen hiau'nun bir parçası ile olduğunu söylüyor; çok erken günlerde, Kova ve Yay ile birlikte, zodyakın dört büyük bölümünden Kuzeyli olarak adlandırılan Karanlık Savaşçı, vb. idi. Flammarion, Çinli gökbilimcilerin yıldızları arasında 2449 b beş gezegenin bir birleşimini konumlandığını iddia ediyor.c.

Sayce, Bosanquet ve diğerleri, onu hiç şüphesiz Asur Mana/a, Keçi Balığı ile özdeşleştirdiklerini düşünüyorlar; ve diğer muhtemel isimleri Shah veya Shahu'da, Ibex'te ve Niru'da, Yoke'de görüyoruz, bu sonuncusu belki de popüler bir isim. Brown bunun için aynı anlama gelen Akadca Su-tul'u verir; ve ilk Hindu'ya benzeyen bir başka olası unvan, Delphinus için de iddia edilen Makhar'dı. Aynı şekilde Çifte Gemi olarak da biliniyor gibi görünüyor. Jensen, "Basra Körfezi'ndeki amfibi Ia Cannes'ın Oğlak takımyıldızı ile bağlantılı olduğunu" söylüyor; Sayce, çivi yazılı bir yazıtın onu Işık Babası olarak belirlediğini - astronomik olarak düşünüldüğünde, güneşin burada yaz gündönümünde olduğu yaklaşık 15000 yıl önce dışında doğru olamayacak bir unvan; "keçi kutsaldı ve bu işarete yüceltildi"; ve keçi derisinden bir kaftan Babil rahiplerinin kutsal giysisiydi. Öyle ki, Oğlak burcunun zodyak'a ne zaman girdiğini bilmesek de bunun binyıllar önce, belki de tarih öncesi günlerde olduğundan emin olabiliriz. Aralık-Ocak aylarına tekabül eden 10. Asur ayı Dhabitu ile özdeşleşmiştir.

Sembolünün, ', genellikle rpáyo'nun ilk harfleri olan rp, g, Goat olduğu düşünülür, ancak La Lande bunun yaratığın kıvrık kuyruğunu temsil ettiğini söyledi; ve Brown benzer şekilde onu "balık kuyruklu bir keçinin geleneksel bir temsili" olarak adlandırıyor. Gerçekten de, bu yıldızların bir gök küresi üzerindeki dış hatlarına benzemez.

Güneş, Dante'nin Paradiso'da yazdığı gibi, 18 Ocak'tan 14 Şubat'a kadar takımyıldızındadır.

Göksel keçinin boynuzu güneşe değiyor;

ve Milton, bu süre zarfında ikincisinin alçak irtifasından bahseder,

Oradan aşağı amain. . .

Oğlak kadar derin.

İlk gözlemlendiğinde kış gündönümü noktasının burada bulunduğu gerçeğinden kaynaklanan Oğlak Dönencesi başlığı, şimdi takımyıldıza değil, işarete atıfta bulunuyor, bu gündönümü şu anda Şekilde 33 ° batıya doğru. Yay, yıldızının yanında ^.

Oğlak, Yengeç'ten sonra zodyakta en göze çarpmayan ve esas olarak lucida'sının ikiyüzlülüğü ile dikkat çeken bir burçtur.

Argelander, sınırları içinde çıplak gözle 45 yıldızın haritasını çıkardı; ve Asansör 63.

a1, Çift, 3.2 ve 4.2, sarı.

a2, Üçlü, 3, 11.5 ve 11.5, uçuk sarı, kül ve leylak.

Bunlar, Arap takımyıldızı başlığı Al Jady'den Prima ve Secunda Giedi veya sade Algedi'dir.

Diğer unvanlar, Dabih ve onlara uygulanan, ancak daha yaygın olarak p'ye uygulanan yozlaşmış Dschabbe ve Dshabeh, yıldızlar boynuzun ucuna daha yakın olmasına rağmen, bazıları tarafından Al Jabbah'a, Alın'a kadar izlenmiştir; ama isimler kuşkusuz, 20. manzilin başlığı olan (bu alfalar ve p belirleyici noktaydı) Katliamların Şanslısı Al Sa'd al Dhábif>'ten geliyor ve açıkça kafir Araplar tarafından kutlanan fedakarlığa atıfta bulunuyor. Oğlak burcunun sarmal yükselişinde. Fıratlı Shak-shadi ve Kıpti Eupeutos veya Opeutus, bu halkların aynı ay yıldız işareti için benzer bir anlam taşıyordu.

Brown, o zaman p ve v ile yalnızca tek bir yıldız olarak görülen a'nın Akadlar tarafından Keçi Uz olarak bilindiğini düşünür; ve torunlarının astronomisinde Enzn olarak; Epping, bunun veya belki de p'nin, Babillilerin 26. ekliptik yıldız işareti olan Keçi Boynuzu Qarnu Shahu'yu işaret ettiği ifadesinin yetkilisidir. Brown ayrıca a'nın tufandan önceki 8. kral Amar Sin'i temsil ettiğini söylüyor - 'ApépyrvQg.

Hipparchos'ta 'zamanında iki alfa sadece 4' uzaklıktaydı ve Bayer'in zamanına kadar birbirlerinden çıplak gözle kolayca ayrılacak kadar uzaklaşmışlardı. 1880'de mesafeleri %6'ydı ve bu her yüz yılda 7" artıyor.

9 Eylül'de son buluyorlar.

Smyth, a2'nin küçük mavi bir yoldaşını tanımladı ve "küçük, gözden kaybolan parlamalarla, Burns'ün bir dere üzerindeki kar tanelerini anımsayacak kadar geçici" yakaladı ve Sir John Herschel'in bunun yansıyan ışıkla parlayabileceği önerisinden

bahsetti. Alvan G. Clark bunu 1862'de iki katına çıkardı, mesafe 1 ".2 ve konum açısı 239 °.

p1, ve p2, 2.5 ve 6, her biri çift, turuncu sarı ve gök mavisi.

Dabi Binbaşve Dabih Minor, a ile bir parçasını oluşturduğu manzil başlığından alınan bu sözde çift, ancak teleskopik olarak çoklu yıldızın isimleridir.

Daha güneyde a, v, 0, n ve p olan bu betalar, Çin'in 20. sieu'su, Nieu veya Keen Nieu, Öküz, eski zamanlarda Ngu veya Gu idi ve kendileri belirleyiciydi. Ay yıldız işareti, bir şekilde, o ülkede ipekböceğinin yetiştirilmesiyle dini ibadette yakından bağlantılıydı.

İki yıldız Keçi'nin başını işaretler, bileşenler 205 "birbirinden uzaktır ve her biri çok yakın iki katına çıkar. ^ 1'in kopyası ilk olarak 1883'te Barnard tarafından ayın bir örtülmesi sırasındaki davranışından tanındı, bu keşif yakında Profesör Young, Hough ve diğer gözlemciler tarafından doğrulandı ve ölçüldü.

Y, 3.8.

Nashira Al Sa'd al Nashirah, Şanslı Olan veya Müjde Getiren, ilk Arapların 3 ile alındığında buna uyguladıklarıdır. Smyth onu Sa'dubnâshirah olarak verdi; ve Standart Sözlük bunu Saib 'Nasch-rû-ah!

Bayer, daha sonra 3 için daha uygun olan Keçi Kuyruğu olan Deneb Algedi'ye sahipti; Scheddi'ye yozlaşmış 1521, Denebalchedi'nin Alfonsine Tabloları; ve Doktor Ferdn'in ince duvarlı yıldız haritası. Reuter, Deneb Algethi; ancak bu hatalıdır ve Herkül takımyıldızının Arap unvanıyla karıştırılmasıdır.

Y27. Babil ekliptik asterizmi, Mahar sha hi-na Shahu, Keçinin Kuyruğundaki Batı Oe'sini işaret etti.

Kova ve Balık'ta 3, *, k ve yıldızlarla, Yerleşik Kamp olan Çin Luy Pei Chen'di.

5, 3.1.

Deneb Algedi Uluğ Bey'in Al Dhanab al Jady, the Tail of the Goat'ın çevirmeni tarafından yapılan transkripsiyondur; bazı listelerde Scheddi olarak değiştirildi, —y için de bulunan bir isim.

Ideler, bu yıldızların, yakından ilişkili herhangi iki nesne için Arapça bir alegorik başlık olan İki Dost olan Al Muibbain olduğunu söyledi; ama Beigel bu konuda onunla anlaşılamadı ve onu Al Muhanaim, İki Kıvrılan Yıldız - kuyruğun kıvrımında, - çünkü "ahlaki varlıklar göçebe gökyüzüne yabancısıdır" diye yazdı.

Babil'in 28. ekliptik takımyıldızı olan Arkat sha hi-na Shahu'yu, Keçinin Kuyruğundaki Doğu Takımyıldızı'nı işaret ediyordu.

5 ° doğuya doğru Le Verrier tarafından açıklanan nokta¹ Tahmini yeni gezegeni Neptün'ün konumu olarak, ünlü Encke'nin Berlin Gözlemevi'ndeki ilk yardımcısı

Galle, Le Verrier'in yönetimi altında 23 Eylül 1846'da onu görsel olarak keşfetti. 1821 ve keşfinden hemen önce Fransa ve İngiltere'den altı kez görüldü, ancak karakteri hakkında bilgi verilmedi.

Z, n, 6, ve vücuttaki 4. ve 5. büyüklükteki yıldızlar sırasıyla Yen, Chow, Tsin ve Tae, Çin'deki eski feodal devletlerin isimleriydi.

A, 5.4, Z Aquarii ve diğerlerinin yanında, Cennet Duvarlı Şato Tien Luy Ching'di; ve ^, 5.24, Kuh, Ağlayan, A ve / u kuyruğun en uç noktasını işaretler.

v, 4.7, Kazwini'nin Al Shat'ıydı, bitişikteki Dhabih tarafından kesilecek olan Koyun, yıldızlar s.

Aşağıdakilerin de yalnızca Çin'de adlandırıldığı görülüyor: v, 5.3, Loo Sieu olarak işaretlenmiş, Dantel benzeri yıldız işareti; 6, 5.3 ve x, 5.3 birlikte ele alındığında eski feodal devletlerden birinin adı olan Wei idi; y, 4.3, bir Savaş baltası olan Yue idi; 5. büyüklükler A, b ve m ayrıca Tsoo, Tsin ve Chaon eyaletlerinin feodal zamanlarından unvanlar taşıyordu.

Bayer, A, b ve c'yi Tres ultimae Deneb Algedi olarak verdi; ama Heis, A'yı sağ ön kola, b'yi göbeğe ve c'yi - Flamsteed'in 46'sını - Kova'nın kaburgalarının dışına ve arkasına koyarak, son üç yüzyılda bir figür değişikliği gösteriyor.

Cassiopea'nın içinde oturduğu bir yer
Aşağı ışık, kızının hatırına.

Bayan. Browning'in Nonnus Üzerine Açıklamaları.

Cassiopeia veya Cassiope

daha doğrusu Cassiepeia, çeşitli şekillerde yazılmış olmasına rağmen, takımyıldızlarımızın en eski ve popüler olarak en iyi bilinenlerinden biridir ve onun tahtı, Spenser'ın Peri Kraliçesi'nin "parlak Casseiopeia'nın sandalyesi", en genç gözlemci için tanıdık bir nesnedir. Ayrıca kutbun altındayken Göksel W ve üstündeyken Göksel M olarak bilinir.

Hyginus, Cassiepia kelimesini yazarken, figürü koltuğuna bağlı olarak tanımladı ve böylece direğin etrafından aşağı doğru dönerken düşmesini engelledi - gökyüzündeki bu özel nokta kraliçenin düşmanları, deniz tarafından seçilmişti - Ekvator'a daha yakın bir yer, ona alçakgönüllülük konusunda etkili bir ders vermek için onu neredeyse dik tutabilirdi. Aratos bunun hakkında şunları söyledi:

Oturan bir bardak gibi önde gidiyor.

Doğu'nun modasına alışmış bir kadın için, uzanmış bacakları da rahatsızlığını

artırmış olmalıydı.

Çağımızdan önceki beşinci yüzyıldan Euripides ve Sophocles, onun hakkında yazdılar, oysa tüm Yunanlılar takımyıldızın çoğunu Kaoorá ^ ia ve 'H tOv 0p6vQv, Tahtın Kadını olarak biliyorlardı. Ancak bir zamanlar Yunanistan'da, klasik zamanlarda icadı o insanlara atfedilen bu araca benzerliğinden dolayı Laconian Key idi;¹ Her ne kadar Pliny bunu Karia'daki Samoslu Theodorus için iddia etse de, MÖ 730, yıldızlarımız için başka bir unvan olan Carion'dan geldi. Bilgin Huetius (Huet, Avranches piskoposu ve dauphin XV.

Elinde tunç bir anahtar, sap döndü, Çelik ve cilalı fil süslenmiş;

ve Aratos takımyıldızı hakkında şunları yazdı:

E'en, içine yerleştirilmiş katlanır bir kapı olarak
Anahtar ile civatalar çekilince geriye atılır.

Ancak baş yıldızların ana hatları bu erken anahtarın biçimini iyi gösterse de, İdeler bile bu benzetmeyi anlamadı.

Romalılar, elimizdeki Yunanca özel adının çevirisini yaptılar, ancak Cassiopeia'yı Sandalyenin Kadını Mulier Sedis olarak da biliyorlardı; veya sadece regalis veya regia tarafından nitelenen Sedes olarak; ve Sella ve Solium olarak. Bayer'in Juvenal'in ona Cathedra mollis dediği açıklaması, orijinal metnin yanlış okunmasından kaynaklanan bir hataydı. Hyde'in Inthronata başlığı sonraki yazarlar tarafından tekrarlandı; ve Cassiopeia'nın Koltuğu şimdi bunun için çocukların adı.

Araplar ona Al Dhát al Kursiyy, Sandalyedeki Hanım, - Chilmead'in Dhath Alcursi, - Yunan özel adının kendileri için hiçbir anlamı yok derlerdi; ama ilk Arapların burada çok farklı bir figürü vardı, genel olarak sanıldığı gibi Hanımefendi ile hiçbir şekilde bağlantılı değillerdi, — onların Kaff al Hadib'i, Kına ile Boyanmış büyük El, parmak uçlarını gösteren parlak yıldızlar; buna rağmen Perseus'un sol elindeki belirsiz grubu dahil ettiler. Chrysococca bunu Düşük Yunanca Xíp fipapépñ'de verdi; ve bazen Ülker'in Eliydi, yani Smyth, Arabistan'da bu grubun, Al Thurayya adını nispeten yoğun şeklinden aldığını bile söyledi.

İlk Araplar ayrıca, Bayer's Canis'in gelmiş olabileceği Cassiopeia ve Cepheus'tan İki Köpek yaptılar; ancak bir Karaca olan Cerva'sı açıklanmadı, ancak La Lande Mısır'daki Petosiris küresinin Balıkların kuzeyinde bir Geyik gösterdiğini iddia etti. Al Tizini, daha büyük yıldızlarından bazılarında Diz çökmüş bir Deve hayal etti, bu nedenle takımyıldızın adı Shuter, Al Na-r al Din ile birlikte bulundu ve İran'da bu hayvan için yaygındı.

Alfonsine Tables ve Arabo-Latin Almagest, figürü, halen devam etmekte olan bazı erken çizimlerden Habens palmam delibutam, Kutsanmış Avuç İçi Tutma olarak tanımlandı; ama zaferin klasik sembolü ve Hristiyanlığın şehitlik işareti olan palmiyenin bu putperest kraliçeyle nasıl ilişkilendirildiği görünmüyor. Benzer şekilde La Lande, kraliçenin elindeki dala atıfta bulunarak Judaea ağacının adı olan

Siliquastrum'u gösterdi.

Bayer'in İbranice başlığı Aben Ezra, Scaliger'in notlarının yanlış okunmasından kaynaklanıyordu.

La Lande, Harnacaff'ı Vishnu'nun Metamorfozlarından alıntılardı, ancak sonraki Hindular Casyapi'yi açıkça klasik kelimedenden söyledi.

Grimm, Josta'dan Litvanyalı Jostandis'e açıklama yapmadan bir Kuşak verir.

Figür neredeyse tamamen Samanyolu'nda yattığı için, Keltler onu Llys Don, Don'un Evi, perilerin kralı ve efsanevi karakter Gwydyon'un babası olarak sabitlediler.¹ o büyük çevreye kim adını verdi.

Coleridge tarafından tercüme edildiği şekliyle Schiller'in Wallenstein'ı,

Şu

Şu ötede parıldayan beyaz ışık lekesi, Cassiopeia'dan ve orada

Jüpiter mi?“Orada”nın “ötesinde” veya “o yönde” olması gerektiği için çevirmenin birçoklarını şaşırtan bir gaf, ama o zaman bile şairin aklında ne vardı?

Erken Çin astronomisinde, Williams'a göre takımyıldızımız Ko Taou idi, ancak Reeves bu başlığı bir Porch-way tanımıyla daha küçük v, £ 0 ve n ile sınırlandırdı; ancak daha sonra öne çıkan yıldızları, MÖ 470 civarında Tsin Krallığı'nın ünlü bir savaş arabası sürücüsü olan Wang Liang'dı.

Mısır'daki bir yıldız figürü olarak Renouf, onu, Mısır'ın İncil'i olan Ölüler Kitabı'nda bahsedilen Bacak ile özdeşleştirdi, 4000 yaşında veya daha eski olan en eski ritüel:

Dolu, büyük görünür havzada kuzey gökyüzünün ayağı.

Ve bir takımyıldız biçiminde, yıldızları tartışmasız Fırat'ta Kraliyet Ailesinin geri kalanıyla birlikte iyi biliniyordu ve orada mühürlerde gösterildi.

Dünyevi Cassiopeia siyah olmalıydı ve Milton tarafından II Penseroso'nun M.Ö.

çalalayan o yıldızlı Etiyopya Kraliçesi
Güzelliğinin övgüsünü yukarıda tutmak için
Deniz perileri;

Landseer aynı fikirle ona Cushiopeia, Cush'un Kraliçesi veya Kush adını verdi, ancak Leyden El Yazması onu açık tenli, hafif giyinmiş, dik ve çok rahatsız bir sandalyede bağlı değil; ve genel temsil böyledir. Ancak 17. yüzyılda gökyüzü figürlerinin dinin yararına yeniden yapılandırılmasında, bizim Cassiopeia'mız Mecdelli Meryem oldu; ya da Efrayim Dağı'nda hurma ağacının altında yargıda oturan Debora; veya Süleyman'ın annesi Bathsheba, kraliyet tahtına oturmaya layık.

Astrologlar, Satürn ve Venüs'ün doğasını paylaştığını söylediler.

Profesör Young, Bagdei kelimesini, f, a, y, d, *, i harflerinden ana bileşenlerin sırasını ezberlemeye yardımcı olması için verir; sonuncusu, figür ufuktayken baş aşağı asılıyken en üsttedir.

Cassiopeia, burada 68 yıldızı kataloglayan Argelander, Cepheus, Andromeda ve Perseus arasında yer alır, ancak Heis. 126; ve takımyıldız kümeler açısından zengindir.

a, Çoklu ve hafif değişken, 2,2 ila 2,8, soluk gül.

şemailk olarak Alfonsine Tablolarında bulunur ve Hevelius ile Schedir'dir; Shadar, Schar, Shedar, Sheder, Seder, Shedis, Zedaron, vb., başka yerlerde; ve hepsinin, yıldızın şekilde işaretlediği Göğüs Al Sadr'dan olması gerekiyordu. Ancak bazıları, takımyıldızın Pers Deklanşöründen geldiğini iddia etti.

Ulug Beg, Riccioli'nin Dath Elkartı olarak değiştirdiği bütünden Al Dhát al Kursiyy adını verdi.

Smyth, herhangi bir gökyüzü figüründeki en parlak yıldız lucida olduğundan, onun Lucida Cassiopea olarak bilindiğini söyledi.

Birt, 1831'de, düzensiz olmasına rağmen, şimdi yaklaşık 79 günlük bir süre olarak belirlenen değişkenliğini fark etti.

18 Kasım'da sona eriyor.

Burnham, en yakın 17 ".5 uzaklıkta olan iki sönük yoldaş daha keşfetti: ilk olarak bilinen yoldaş, 1781, 63" uzakta Sir William Herschel tarafından bulunan küçük mavi bir yıldız.

bir, p, n, ve k, Çin Yuh Lang veya Wang Leang idi.

P, 2.4, beyaz.

Kaf, Şafveya sandalyenin sağ üst köşesindeki Kaff, takımyıldızın Arapça başlığındandır; ancak Al Tizini, yıldızı, çağdaş Pers figürüne atıfta bulunarak, Devenin Kamburu olan Al Sanám al Nákah olarak belirledi.

Bir Andromedae ve y Pegasi ile Üç Kılavuz olarak, kendisi de bu büyük daireye fazlasıyla yakın olan ekinoktal rengi işaretler; ve Polaris ile direğin aynı tarafında yer aldığından, her zaman Polaris'in o noktaya göre konumunun yaklaşık bir göstergesini sağlar. Kutuptan 32 ° uzaklıkta ve ana meridyene çok yakın olan bu aynı konum, onu yıldız zamanını işaretlemek için kullanışlı hale getirdi. Polaris'in üzerinde ve başucu noktasına en yakın olduğunda, astronomik gün 0 saat, 0 dakika ve 0 saniye ile başlar; batıya doğru olduğunda yıldız zamanı 6 saattir; güneyde ve ufka en yakınken 12 saat ve doğuda 18 saat; bu göksel saat ibresi, bizim karasal saatlerimizin akrep ve yelkovanının hareketine zıt olarak, göksel kadran üzerinde ve ancak bir yarı hızda hareket eder.

Beta'nın paralaks, 0 ".16, 20 ışık yılı mesafeyi gösterir.

Hemen kuzeyinde, Samanyolu'nda özellikle parlak bir yama var.

Al Aaraf, yolunun yıldızlı denizden oraya doğru gideceğini ilk öğrendiğinde.

Edgar Allan Poe'nun Al Aaraf'ı.

Caph'in yaklaşık 5 ° batı-kuzeybatısında, HA ° k'den uzakta ve Caph, y ve a ile bir paralelkenar oluşturan, 1572'de, tam gün ışığında görülebilen ve yerberideki Venüs'ten daha parlak olan ünlü bir nova ortaya çıktı.

Poe'nun buna verdiği isim, Arapların Al Orf'undan, çoğul Al Aráfta, onların Cennet ve Cehennem arasında yarı yolda geçici ruhları meskenidir ve bu yüzden bu geçici yıldız için geçerlidir. Bu nesne, Yabancı veya Hacı, Yıldız ve Sandalyedeki Yıldız olarak ortaya çıkmasından sonra iki yüzyıl boyunca biliniyordu, ancak bizler tarafından Tycho'nun Yıldızı olarak biliniyordu. Ağustos; 7 Kasım'da yine Hainzel tarafından Augsburg'da ve Lindauer tarafından Winterthur, İsviçre'de; ve 9'unda, ona Yeni Venüs adını veren Cornelius Gemma tarafından. Maurolycus sistemli çalışmasına 8'inde Messina'da başladı, Tycho ise 11'e kadar, yani en parlak döneminde bunu görmedi; ancak 1602'de Astronomiae Instauratae Proegymnasmata'sında yayınlanan açıklaması, adının onunla özdeşleşmesine neden olmuştur. Takip eden Aralık ayında parlaklığı azalmaya başladı ve Rudolphine Tablolarına o sırada düştüğü 6. kadirde "Nova anni 1572" olarak girdi. O zamanlar bilinebildiği kadarıyla, 1574 Mart'ında tamamen ortadan kayboldu.

Bu novanın Tycho'yu yıldız kataloğunu derlemeye teşvik ettiği söylenir, çünkü on yedi yüzyıl öncesindeki Hipparchos'un kataloğunun vesilesi olmuş olabilir. Her halükarda, zamanında büyük bir kargaşa yarattı ve Beza'nın Mesih'in ikinci gelişiyle ilgili ünlü kehanetini teşvik etti.¹ Bethlehem Yıldızı'nın yeniden ortaya çıkışı olarak kabul edildi. Bu yıldızın 945 ve 1264'te ortaya çıktığı ifadesi, Bohemyalı astrolog Cyprian Leowitz'in çok şüpheli yetkisine dayanmaktadır ve modern astronomlarımız tarafından itibar görmemektedir; Williams, geçen yıl Cassiopeia yakınlarında büyük bir kuyruklu yıldız görüldüğünü iddia etse de. B Cassiopeiae olarak bilinen ve ışığında tekil olarak değişken olan kırmızımsı 10 ^ -büyüklük, şimdi Argelander tarafından 1572 yıldızına atanan noktadan 0'.8 olarak görülebilecek ve muhtemelen onunla özdeş olduğu düşünülüyor.

Çinliler Tycho'nun novasını Misafir Yıldız Ko Sing olarak kaydettiler.

Y, İkili, 2 ve 11, parlak beyaz,

Cassiopeia'nın kuşağında, bir Kırbaç olan Çin Tsih'i vardı.

Bu, 1886'da Secchi tarafından, tayfında parlak çizgiler içerdiği keşfedilen ilk yıldızdı ve bu nedenle gökbilimcilerin çok ilgisini çekiyor. Spektrum, ışığı gibi tuhaf bir şekilde değişkendir.

Bileşenler 2 ". 1 ayrı, 255 ° .2 konum açısında ve Burnham tarafından 1888'de ölçüldüğünden beri açı veya mesafede herhangi bir değişiklik olmadı. Yüksek güçlü bir teleskop birkaç dakikalık yoldaşları gösterir.

5, 3,

Ruchbah, bazen Rucba ve Rucbar, Al Rukbah, the Knee'den.

1669'da Fransa'da Picard tarafından meridyen yayının ölçümü sırasında enlemleri belirlemek için kullanıldı - teleskopun jeodezik amaçlarla ilk kullanımı.

\ 3.6 büyüklüğünde, ayağına yakın, Ruchbah unvanını da taşıyordu.

Z,4'üncü ve 5'inci büyüklükteki A, yüzü işaretleyen, bir Yan Yol olan Çin Foo Loo'ydu.

a,İkili, 4 ve 7.5, turuncu ve menekşe,

a'nın çok yakınında, orta büyüklükte bir teleskop için gökyüzündeki en güzel nesnelerden biridir; ve isimlendirilmemiş olmasına rağmen, bileşenlerin 1892'de 193 °'lik bir konum açısında 5 "ayrı olduğunu, periyotlarının yaklaşık 200 yıl olduğunu belirtmekte fayda var. Struve'ye göre paralaks 0" .15; veya 0 ".45, Davis'in Rutherford'un fotoğraflarındaki ölçümlerine göre. Kesinlikle bir komşudur ve muhtemelen bu takımyıldızdaki tüm yıldızların bize en yakınıdır.

0, 4.4 ve p, Üçlü, 5.1, 10.5 ve 11, koyu sarı, mavi ve kırmızı.

Araplar bunları, yattıkları yer olan Al Marfi, yani Dirsek olarak biliyorlardı; ve Century Cyclopedia, Marfak'ı her iki yıldız için de mevcut bir unvan olarak veriyor.

Pyıllık 3 ".8'lik büyük uygun harekete sahiptir, onu 300.000 yılda göklerde taşıyacak bir oran.

Hızlanan Centaur!

•

...

Centaur'un hazır oku delip geçiyor gibi görünüyor
Bazı düşman; uzakta onun yayı bükülmüş
Cennetin mavisine.

John Keats'in Endymion'u.

Centaurus, Centaur,

Aratos'un kullandığı KévzavpQq'dan geliyor, muhtemelen daha eski zamanlardan beri, çünkü bu Yunanlılarda evrensel bir unvandı; ama aynı zamanda 'Innóra pQp, Süvari Canavarı, Epik ve Aeolic lehçelerinde bir centaur için geleneksel terim olarak da adlandırdı. Bu da, Silenus ve Melia'nın oğlu ve ailenin misafirperver kişisi olan ve Herkül'e karşı bu erdemi sergilemesi sonucunda ölen klasik Pholos'un özel bir tanımıydı. Apollodorus bize, ikincisinin minnettarlığının, bu centaur'un, 'Evp ^ vfa, İyi niyetli' takma adıyla, bizim takımyıldızımız olarak gökyüzüne dönüşmesine neden olduğunu söyler.

Eratosthenes, yıldız figürünün, Chiron ve Chyron'un kopyalanmış biçimleriyle, klasik zamanlarda şiirsel olarak sıkça kullanılan ve astronomik eserlerde bile İdeler'in zamanına kadar görülen bir başlık olan Xiprinv'i temsil ettiğini iddia etti. Bu, uygun bir şekilde Handy One'a çevrildi, bu Centaur'un itibarıyla iyi uyum sağlayan bir yorum. O, Chronos'un ve doğumundan sonra bir İhlamur ağacına dönüştürülen okyanus perisi Philyra'nın oğluydu, bu nedenle Philyrides zaman zaman takımyıldıza uygulandı; Her ne kadar farklı bir hikaye onu, müzik becerisini miras aldığı lir seven Phililyra'nın oğlu Phililyra yaptı. Centaur Yay'ın tehditkar yönünden çok farklı, yumuşak ve asil bir görünüme sahip olarak hayal edildi; ve İskenderiyeli Aziz Clement, onun hakkında, ölümlüleri önce doğruluğa götürdüğünü yazdı. Hikayesi, bir dereceye kadar, Sir Isaac Newton tarafından bile tarihsel olarak kabul edildi. Genel olarak kanunsuz ırkının en bilgisi ve en adili olarak Apollo ve Diana tarafından sevildi ve onların öğretilerinden botanik ve müzik, astronomi, kehanet ve tıpta uzmanlaştı ve Yunan efsanesinin en tanınmış kahramanlarının eğitmeni oldu. Matthew Arnold, Etna Üzerine Empedokles'te onun hakkında şunları yazmıştı:

Pelion'da, çimenli zeminde,
Chiron, yaşlı Centaur yatıyordu,
Bekleyen genç Aşil.
Centaur ona keşfetmeyi öğretti.
Vadilerin kuru olduğu dağlar
Ve yorgun Centaurlar dinlenmeye geliyor,
Ve sırlıslık yayların bol olduğu yer.
Ona Tanrıları, yıldızları, gelgitleri anlattı.

Gerçekten de, Dyer'in The Fleece adlı şiirinde gördüğümüz gibi, takımyıldızların efsanevi mucidiydi:

Chiron'un sanatı olarak altın yıldızlar tarafından yönetiliyor
Göksel küreyi işaretlemişti;

ve Euripides tarafından yıldızlardan gelen olayları önceden bildiren olarak bahsedilen Hippo'nun babası.

Pholos'un hikayesi Chiron için tekrarlanır: Öğrencisi Herkül'ün zehirli oklarından biri tarafından kazara yaralanan Centaur, Titan Prometheus lehine yeryüzündeki ölümsüzlüğünden vazgeçmiş ve Jove tarafından göğe yükseltilmiştir. Adı ve mesleği henüz ortaçağ şifalı bitkileri Centaurea, Centaury ve daha da eski Chironeion'da görülüyor.

Prometheus, Chiron'un astronomik başarılarını ve ölümsüzlüğünü, onu uygarlığın kurucusu ve “insan ırkına en sadık sevgiyle dolu” olarak gören Aeschylus için, Prometheus Bound'da şunları söyledi:

Yıldızları işaretlemelerini söyledim,
Yükselmeleri ve daha da zor bir bilim,
Onların uyarı.

Homeros, Hesiod ve hatta Berossos ile birlikte bir centaur figürü kavramı, muhtemelen mükemmel bir insan formundaydı, Pindar onu yarı vahşi olarak tanımlayan ilk kişiydi ve onun zamanından beri Centaur'un insan kısmı sona erdi. bir atın beli ve arka çeyrekleri eklendi. William Morris, Life and Death of Jason'ında onu şöyle resmetmiştir:

sonunda görünüşte Centaur çizdi,
Açıklıktan aşağı koşan güçlü bir gri at,
Kimin sırtına uzun gri kilitler serildi,
Yurtdışındaki muhterem başkanından aktığını;
Beline kadar insandı, ama hepsi aşağıda
Güçlü bir at, bir zamanlar kükrüyordu, ama şimdi neredeyse beyaz
Aradan yıllar geçmiş; meşe çelenklerle dight oldu
İnsanın ata katıldığı ve başının üstünde
Yakut kırmızısı ile süslenmiş altın bir taç taktı,
Ve elinde güçlü bir yay taşıyordu,
Artık kimse savaşımları bükemez.

Bazı antik sanatçılar ve mitologlar, bu arka bölgeleri bir boğanınkiyle değiştirdiler, böylece Minotaur'u gösterdiler ve Fırat'ta tam bir Boğa olarak kabul edildi. Araplar, bir Ayı'nın arka kısımlarıyla yıldız figürünü çizdiler, ancak Reduan'ın Yorumunda takımyıldızımız için kullanılan, aksi takdirde açıklanamayan Taraapoz'un orijinali olarak kabul edilen Al Kentaurus'larında Yunan unvanını benimsediler.

Centaur'un yıldızlarından bazıları, Lupus'unkilerle birlikte, ilk Araplar tarafından Al * a ^ b al Karm, Asma Dalı olarak biliniyordu; ve yine Al Shamârîli olarak, Kazwini'nin Centaur'un elinde tuttuğunu belirttiği hurmalarla dolu kırık Palmiye Dalları. Bu, Asemarik'e dönüştü ve belki de Bayer'in Asmeat kelimesinin kökeni oldu. Albeze de vardı; ve Riccioli, Albezze ve Albizze, - Arapça Al Wazn, Ağırlık, bazen a ve p'ye uygulanmadıkça anlaşılmaz.

Hyde, başka bir unvan (Albüm Asar'dan), Birdun, the Packhorse için yetkimizdir.

Ptolemy, figürü bir elinde Lupus ve diğerinde Thyrsus ile tanımladı, dört adet 4'üncü büyüklükteki yıldızla işaretlendi ve şimdi bunlardan sadece ikisi bulunabiliyor; Geminos, bu Thyrsus'un Hipparchos tarafından OvpaoÁOyKOq olarak -Manitius metninde dúpaóq olarak - ayrı bir takımyıldız halinde oluşturulduğunu ve Pliny'nin de aynı şekilde yazdığını söyledi, ancak bu tür küçük yıldızları seçmeleri dikkat çekici görünüyor.

Centaur doğuya bakar ve Farnese küresi onu sol eliyle Canavar'ı ve bitişik dairesel Altar'ı işaret ettiğini gösterir; ama 1488 Hyginus'ta Canavar uzanmış ellerinde, Tavşan mızrağının üzerinde ve belinde bir kalkan; Alfonsine Tablolarında sağ elinde Thyrsus ve sol elinde ön ayak tarafından tutulan Lupus vardır, ki bu Arap fikriydi. Leyden El Yazması, yüzü tıraşlı, ancak bıyıklı (!), Başından sarkan Tavşan ile mızrağı taşıyan ve Ellerinde Canavar yerine bir Çocuk, Sunağa doğru uzatılmış, çarpıcı bir tasvirini veriyor. kantinde yapılan olağan içki. Bayer, Centaur'u Lupus ile gösterir; Burritt, sağ elinde mızrak ve sol kolunda kalkan, üzerinde tasvir edilen Thyrsus ve libasyon vazosu ile onu saldırı pozisyonunda tutuyor; Grotius,

takımyıldızın bu bölümünü Arma olarak adlandırıyor. Century Dictionary, mızraklı bir Bacchic duvarını gösterir.

Roma'da takımyıldız Erboğa'ydı, çift Erboğa Manilius'u ve Geminus biformis Germanicus'u hayal ediyordu; Minotor; Yarı İnsan Yarı Vir ve Yarı Canavar Yarı Eer; Teselya'daki centaurların dağ evinden Pelenor ve Pelethronius; Acris Venator, Şiddetli Avcı; ve Vergil'in Gürültücü Ayaklı Sonipes'i vardı. Alfonsine Tabloları onu Yay tenens pateram seu krater olarak belirleyerek daha uygun yay ile diğer Yaylardan ayırt etmiştir.

Robert Recorde 1551'de Centaure Chiron'a sahipti, ancak Milton 1667'de Centaur'u zodyak figürü için yazdı; Aslında, Yay şüphesiz orijinal Centaur'du ve Fırat'tan, Güney'in Centaur'u muhtemelen Yunan anlayışına sahipti. Ancak klasik çağda, iki figürün isimlendirilmesinde bilim dışı olanlar arasında kafa karışıklığı ortaya çıkmış, bu şimdiye kadar devam etmiştir; bir yazar tarafından biri için başka bir yazarla birlikte görüldüğünü söylediğimiz çok şey var. Bununla birlikte, 17. yüzyıl boyunca, İngiliz yazarlar buna Büyük Centaure adını vererek bir ayırım yaptılar.

Bazı ortaçağ Hristiyan astronomisinde Nuh'u simgeliyor, ancak Julius Schiller, figürü Isaac ile Abraham olarak değiştirdi; ve Caesius onu "öküz gibi ot yediğinde" Nebuchadrezzar'a benzetti.

Bu, uzunluğu 60 ° 'den fazla olan en büyük takımyıldızlardan biridir, merkezi, Hydra'nın kuyruğunun altındaki Spica yıldızının yaklaşık 50 ° güneyindedir; ama Aratos onu tamamen Akrep ve Pençeler'in altına yerleştirdi, Hipparchos'un eleştirdiği bir hata. New York şehrinin enleminde, büstündeki bileşenlerinden sadece birkaçını gösterir; bunlardan 6'sı, sağ omuzda değişken bir 2d-büyüklik, Haziran ayında meridyen üzerindeyken ufku yaklaşık 12 ° üzerinde ve 27 ° Spica'nın güneydoğusunda, çevresinde benzer parlaklığa sahip başka bir yıldız yok. Göttingen'li Profesör Klinkerfues'in 30 Kasım 1872'de Madras Gözlemevi'ne gönderdiği telgrafta, üç gün önce dünyaya geldiğini ve bu yönde bulunabileceğini düşündüğü kayıp Biela kuyruklu yıldızına atıfta bulunduğundan bahsettiği buydu. bu yıldız.

sol omuzdaki i, 2U büyüklüğünde, 6'nın yaklaşık 11 ° batısında.

Gould'un listesi, bu takımyıldızdaki 389 çıplak gözle yıldız içerir.

Göklerin dikkat çekici bulutsularından biri olan NGC, 3918, burada Mavi Gezegen olarak adlandırılan Sir John Herschel tarafından keşfedildi, "Uranüs'e çok benziyor, yine sadece yarısı kadar büyük."

Erboğa'da 14 Haziran ve 8 Temmuz 1895 tarihleri arasında ortaya çıkan 7. büyüklükteki bir nova, keşfinden bu yana Auriga, Cygnus ve Norma'daki son novalarda olduğu gibi gazlı bir bulutsuya dönüşmüştür.

a, İkili, 0.2 ve 1.5, beyaz ve sarımsı.

Baily'nin Uluğ Bey'in kataloğunun baskısı bunu Al Rijl al Kentaurus'tan Rigil Kentaurus, Centaur's Foot; sağ ön toynakta olduğu gibi tarif etti ve Bayer bunu böyle gösterdi. Chrysococca'nın eşanlamlısı nOvq KOvrOvpOq; ve Yüzyıl Sözlüğümüz, Orion'daki parlak yıldız için daha iyi bilinmesine rağmen, Rigel'i koruyor. Burritt, sol ön toynağına yanlışlıkla a harfiyle yazdığı 4. kadirde bir yıldız yerleştirdi; ve pasternin üstünde, sadece onunla ve Standart Sözlük'te bulduğum Bungula başlığıyla, aynı zamanda a harfli 1. büyüklüğümüz. Bu konuda hiçbir açıklama yapmıyor ve ben de izini süremiyorum; Burritt tarafından p ve ungula toynaktan özel olarak türetilmiş bir kelime olabilir, ancak bunda bile harf yanlışdır.

İdeler, a ve p'nin aynı zamanda Arapça olduğunu söyledi}: a ^ ar, Zemin ve Wazn, Ağırlık, P yıldızında açıklandığı gibi; ama o, p için a ^ ar'a meyilli olmasına rağmen, bu kelimelerin uygun şekilde atanması konusunda bir kayıp gibi görünüyordu.

Bu iki yıldız, y Argus ve 3 Canis Majoris'te açıklanan çok tartışılan Al Muhlifain arasındaydı.

*Alfa'n*ihtişamı doğal olarak onu Nil'de bir tapınma nesnesi haline getirdi ve sabahları sonbahar ekinoksunda güneş ışınlarından ilk görünür şekilde ortaya çıkışı, Lockyer tarafından kuzey Mısır'da 3800'den bu yana uzanan en az dokuz tapınağın yönelimi ile ilişkilendirildi. MÖ 2575 ve MÖ 3700'den itibaren güney Mısır'daki birkaç tanesi. Bu tapınma nesnesi olarak Serk-t olarak bilindiği anlaşıyor.

Güney Çin'de, yıldız bölümü Nan Mun'un, Güney Kapısının belirleyicisi olarak da önemli bir rol oynadı.

α Samanyolu'nda, göksel ekvatorun 6° güneyinde, Arcturus ile doruğa ulaşır, ancak 29. paralelin kuzeyinden görünmez. Dünyanın güneşe uzaklığı 275.000 kat, — 92.892.000 mil — ve 100 milyon olmasına rağmen, şu anda bilindiği kadarıyla, sistemimize en yakın yıldız olduğu için gökbilimciler için en büyük ilgidir. Dünyadan aya olan uzaklığın katı, -238.840 mil. İlk olarak 1839'da Henderson ve daha sonra Gill ve Elkin tarafından Ümit Burnu'nda alınan ve şimdi 0 ".75'te sabitlenen paralaksı, ışığın 4 s yılda kat ettiği mesafeye eşit bir mesafeyi gösterir.

Profesör Young'ın, dünyadan güneşin merkezine olan çizgi 215 fit uzunluğunda temsil edilirse, bu yıldızın bir uzaklığın 8000 mil olacağını; ve Sir John Herschel'in illüstrasyonundan:

Sınırsız bir okyanusta en yakın sabit yıldızın bir yolculuğun her milinin sonunda bir bezelye bırakmak için, her biri tam bir bezelye yüküyle başlayan, 600 tonluk 10.000 gemilik bir filo gerekir.

Paralaktik gözlemin güzelliği de, "2'lik bir açı"nın, bir mil uzaklıkta bir inç çapında bir dairenin görüleceği açı olduğu gerçeğiyle gösterilir.

Güneşimiz bir Centauri uzaklığına kadar uzaklaştırılsaydı, 866.400 mil çapındaki çapı yalnızca bir saniyelik yayın iu'luk bir açısını karşılardı, elbette en büyük teleskopla kesinlikle farkedilemezdi; ve eğer o yıldızdan görülürse, Cassiopeia'nın koltuğunun yakınında 2d büyüklüğünde görünecek.

açift olduğu ilk kez 1689'da Hindistan'ın Pondicherry kentinde Richaud tarafından keşfedildi; ancak sırasıyla bileşenlere atfedilen büyüklüklerde tutarsızlık var gibi görünüyor. İlk gökbilimciler, daha küçük yıldızın, α_1 , bir 4. kadir olduğunu düşündüler; Hatta yakın zamanda Gould bunu 3° olarak tahmin etmiştir; yine de Bayan Clerke, "daha az olan, ancak komşusu kadar ışık yaymasına rağmen", hala tam olarak 1. büyüklükten itibaren sıralama hakkına sahiptir"; bunların tümü, gözlem başladığından bu yana parlaklıkta bir artışa işaret edebilir. Birlikte verirler. Güneşten yaklaşık dört kat daha fazla ışık, kütleleri ise ikincisinin iki katıdır.

Yörünge devrimi dönemi yaklaşık seksen bir yıldır; 1897'deki konum açısı, 208° ; ve şimdi aralarında $21''.5$ mesafe, — yaklaşık 2700 milyon mil, - ve yine de bağlılar! Bu mesafe giderek artıyor.

Yılda $3''.7$ veya görüş hattı boyunca yaklaşık 446 milyon mil olan uygun hareketleri, onları 12.000 yıl içinde Güney Haçı'na taşıyacaktır.

Daha büyük yıldız olan α_2 'nin tayfı, Sirius ve Güneş'in tam ortasındadır.

P, 1.2.

Burritt bunu sağ ön bacağın yanına yerleştirdi ve Agena olarak adlandırdı, ancak kelimenin anlamını veya türevini vermedi ve ben başka bir yerde bulamadım; Bayer sol arka çeyreğe yerleştirdi.

β 'bir $\wedge$ arve Wazn, Ground and Weight, bu takımyıldızın a ve p'sine ve muhtemelen ufka yakınlıklarından dolayı Argo, Columba ve Canis Major'daki yıldızlara çok fazla kesinlik olmadan uygulanmış gibi görünüyor; p meridyen yüksekliği, 100 yıl önce Kahire'de, 30° kuzey enleminde, sadece 4° idi. Ancak Hyde, a ve y'nin bu Arapça isimlerle anılan yıldızlar olduğunu söyledi.

Çinliler p Mah Full, Atın Göbeği derler.

Bu ve a, Güney İşaretçileridir, yani genellikle güney yarımkürenin Cynosure'u olarak kabul edilen Güney Haçı'na doğru.

Güney Afrika'nın Bushmenleri onları bir zamanlar Aslan olan İki Adam olarak tanıyordu; ve Tchingal'i mızrakla öldüren İki Kardeş olarak Avustralya yerlileri, Haç'ın doğu yıldızları vücudunu delen mızrak uçlarıydı.

Bayer'in t, 4.4 ile sağ ön ayağa yerleştirdiği Y, 2.4, bir Arsenal Kulesi olan erken Çin Koo Low'du; ve S, 2.8, daha sonraki Ma Wei, Atın Kuyruğu idi.

Hailey'in kataloğundaki ilk *, Z, v ve ξ 2, dört Dictys a nautis Croziers, Southern Cross'tur; Z muhtemelen Al Tizini'nin Al Ná'ir al Ba $\wedge$ n al Kentaurus, Centaur's Belly'deki Bright One'dır.

6,Çift ve değişken, 2,2 ila 2,7 ve 14.3, kırmızı ve mavimsi,

Century Cyclopedia'da Chort olarak görünüyor, editörün Leonis için Centauri'yi yazmasından kaynaklanan bir hata, bu mektup ve başlık, Arap H-árátan'ın ifade ettiği,

Kaburgaların yakınında Aslan'ın arka çeyreğinde 6 Leonis'e ait, 6 bu takımyıldızında şeklin sol omzunu işaretler.

Arequipa'daki Harvard gözlemcileri, 3 "uzakta, 180 °'lik bir konum açısında 8'inci büyüklükte bir yoldaş bildirdiler. See bunu Lowell gözlemevlerinde bulamıyor; ancak 1897'de başlıkta belirtilen yoldaşı keşfetti, yaklaşık

70 "uzakta, 128° .6 konum açısında.

Çin'de k, bir Süvari Subayı olan Ke Ewan'dı; g, v ve y, Wei, Denge idi; i, g, k, y ve A, bir başka komşu ile birlikte, bir Sütun olan Choo idi; Hae Shan, Deniz ve Dağ, Hae Shan'ın eteklerine yakın bazı küçük yıldızlardı.

rn harfi Bayer tarafından şeklin insan kısmının imo dorsosundaki puslu 4. büyüklükte bir yıldızla uygulandı ve Halley 1677'de kataloğuna bir bulutsu olarak ekledi; ama Ümit Burnu'ndaki Feldhausen'de, Sir John Herschel'in daha iyi teleskobu onu "her türlü karşılaştırmanın ötesinde göklerdeki en zengin ve en büyük asil küresel küme" olarak gösterdi. Bu kesinlikle yuvarlak, 20 'çapında görünüyor ve binlerce 13 ila 15. büyüklükteki yıldızları içeriyor; tek tip yapısı ise sınıfının en gençleri arasında olabileceğini gösteriyor. Bu, NGC 5139'dur ve Bailey tarafından Arequipa'da, aralarında 122 değişken bulunan 6336 yıldızın gösterildiği muhteşem bir şekilde fotoğraflanmıştır.

1 Haziran'da Spica'nın yaklaşık 36 ° güneyinde meridyene gelir, ancak 34. paralelin kuzeyinden görünmez.

Kepheus iki elini uzatan gibidir.

Brown'ın A oranları.

Kral,

Fransız Céphée ve İtalyan Cefeo, kraliyet cübbesi içinde, bir ayağı direğe, diğeri gündönümü renginde, başı bir üçgenle işaretlenmiş, 4. büyüklük d, * ve Z; Y ve k, dizlerin yakınında, Polaris ile eşkenar üçgen oluşturur; ve neredeyse evrensel olarak mottoda anlatılan Aratos olarak çizilmiştir. Bazıları onun yıldızlarında Cassiopeia'ya doğru geniş bir K açıklığı görüyor, - \ £ Z, p ve k, g ve y ile. Muhtemelen bizim 5. yüzyılımızdan olan Aşil Tatios, takımyıldızın Kaldea'da bizim çağımızdan yirmi üç yüzyıl önce, dünyevi Kral'ın o ülkenin mitlerinde Plinius'un yazdığı Belos'un oğlu olarak tanındığı zaman bilindiğini iddia etti, Mucit hic fuit sideralis bilimler.

Yunan hikayesinde, diğer birçok yıldız karakter gibi, Cepheus da Argonautic seferiyle bağlantılıydı.

Bu rakam, tüm erken dönem astronomlar ve klasik yazarlar arasında başlığımızı taşıyordu, ancak Germanicus, Aratos'un Iaaídaó'sundan lasides ekledi; Nonnus, Vir regius ve hatta Regulus olan kraliyet istasyonundan 'Ag ^ p PaaiÁQioq'a sahipti.

Diğerleri onun yaşlı Nereus ve dolayısıyla Senex aequoreus olduğunu söyledi ve diğerleri garip bir şekilde ona Juvenis aequoreus dedi.

Kantanlar, Sonanlarve Vociferans çok uzak olmayan Bootes ile erken kafa karışıklığı gösteriyor; Dominus solis, Flammiger, Inflammatus ve Incensus, Güneş tablolarının, Cepheus'un yeryüzünde hüküm sürdüğü Aethiopia'da yayıldığı masalından kaynaklanmadıkça, bu kadar zayıf bir figür için uygun görünmeyen ateşli sıfatlardır. . Bununla birlikte, bazıları, o büyük ışık çemberinde tamamen çıplak bir noktada olmasına rağmen, başının Samanyolu tarafından çevrelenmiş ve aydınlatılmış olduğu gerçeğinden kaynaklandığını öne sürdü. Bu Horace'ın satırlarında ortaya çıktı:

Clarus occultum Andromedae pater Ostendit ignem.

Cepheus göze çarpmayan bir takımyıldızdır, ancak açıkça ilk zamanlarda Kraliyet Ailesi'nin babası olarak kabul edilirdi ve hikayesi milattan önce 5. yüzyıl Yunan edebiyatında iyi bilinirdi. Brown tarafından Büyük Piramit ününün Khufu'su ile karşılaştırıldığında K ^ * Úq adı, Arapça transkripsiyondaki hatalardan kaynaklanan birçok tuhaf başlığın kaynağıydı - ilk olarak * ifaus, * ikaus, Kankaus'a; daha sonra Fikans, Fifans ve Ficares veya Pers'teki olağan tanımı olan Phicares ve Phicarus'a geçti. Chilmead, Phicares'in Flammiger'e eşdeğer bir Fenike unvanı olduğunu ve bu yıldızlar için Pirchaeus olarak tercüme edilen Ateş-Kırıcı HvpKaabg ile aynı olduğunu öne sürdü. Daha sonra astronomi literatüründe, bazıları Bootes için de görülen Caicans, Ceginus, Ceichius, Chegnius, Chegninus, Chegninus ve Chiphus'u buluyoruz.

Daha sonraki Hindular, Cepheus'u Yunanistan'dan alınan Capuja olarak biliyorlardı; ancak Hewitt, tarih öncesi atalarıyla birlikte, yıldızları a ve y MÖ 21000 ve 19000'in kutup yıldızlarıken, Maymun Tanrısı Kapi'yi temsil ettiğini iddia ediyor.

Dunkin, unvanımızı bir Kral olan Etiyopyalı Hyk'ten alıyor, ancak Etiyopya ile bağlantıya muhtemelen ancak bu ülkenin Asya Etiyopya olduğu düşünülerek izin verilebilir, çünkü bizim Cepheus'umuz tartışmasız Fırat kökenlidir. Yine de Bayer'in buna ilişkin örneği, tipik bir Afrikalı'nındır.

Çin'de, bu takımyıldızın sınırları içinde bir yerde, Beş İmparatorun İç Tahtı vardı.

Arap gökbilimciler Inflammatus'u Al Multahab'a çevirdiler; ancak göçebeler Cepheus'u ya da en azından yıldızlarından bazılarını Al Aghnám, Koyun olarak biliyorlardı ve bu nedenle, bu ve diğer bileşenlerin isimlendirmesinde çok görünür izleri görünen direğin etrafındaki büyük bir figür olan sözde Kıvrım ile ilişkiliydi.

çevredeki takımyıldızlar. Bayer bunlardan bazılarını —n, ®, Y, K, n ve p, — Çoban, Köpeği ve Koyun olarak belirtti; ancak Smyth, Cassiopeia'nın eşi olduğu için Cepheus'un tamamından Köpek olarak bahsetti. Riccioli, bunlarla ilgili olarak Kircher'den alıntı yaptı, Arapça “Raar, Kelds & San: nempe Pastorem, Canem, Oves”, Rái ', Kalb ve Shám'ı daha doğru bir şekilde kopyaladı.

Al Ferghani'nin tercümanı¹ *Astronomi Unsurları* Takımyıldızı Al Radif, Takipçi, Kuğu'nun kuyruğundaki yakınlardaki Al Ridftten bir yanlış anlamadan gelmiş olabilir, çünkü Cepheus'un böyle bir unvanla tanınmadığı görülüyor. Erken Arapların *idr'si olan Pot, Kuğu'nun kanadına uzanan figürümüzün elindeki Z ve n'den küçük yıldızların çemberinden oluşmuştur.

Sefe'nin yerine Caesius, Kral Asa'nın tahttan indirdiği Etiyopyalı Kral Süleyman'ı veya Zerah'ı, Chronicles'ın 2. Kitabında, xiv, 9-12'de anlatıldığı gibi değiştirmek istedi; ama Julius Schiller bunun Aziz Stephen olması gerektiğini söyledi.

Argelander 88 çıplak göz bileşeni verir; Asansör, 159.

a, 2.5, beyaz.

alderamin1521 tarihli Alfonsine Tablolarından Al Deraimin'den, orijinal olarak Al Dhirá al Yamln, Sağ Kol'du, ancak şimdi bu omzu işaret ediyor. Bayer bunu "Aderaimin yozlaşmış Alderamin" yazdı; Schickard, Adderoiaminon; Assemani, Alderal jemln; başka yerlerde ise Al Derab, Al Deraf, Alredaf ve Alredat'ı buluyoruz. , İdeler bunun o yazarın bir hatası olduğunu düşünüyor, çünkü tek bir yıldız Al Fir * anlamına gelen bir Sürü temsil edemez. bu son söz bir Antilop Sürüsü olabilir.

a 27 Eylül'de sona eriyor.

7500 yılının Polaris'i olacak; onun ve bir Cygni'nin ortasında, Mars gezegeninin kuzey kutup noktası bulunur.

P, Double, 3.3 ve 8, beyaz ve mavi.

Alfirk başlangıçta a'ya verilmiş olmasına rağmen, şimdi bu yıldız için geçerlidir; ve Ficares, Araplar tarafından diğer parlak yıldızlarına da uygulanmış olabilecek tüm takımyıldız için yozlaşmış isimlerden birinden zaman zaman görülür.

Bileşenler yaklaşık 14 "aradadır ve konum açısı 251 ° 'dir.

Y, 3.5, sarı.

ErraiPalermo ve Er Rai diğer katalogların, ancak bazen Arrai, Al Rai'den, Çoban, Arabistan'a özgü bir başlık.

Çin'de, Küçük Muhafız Shaou Wei'ydi.

Y şimdi Kralın sol dizini işaret ediyor ve bundan 2600 yıl sonra kutup yıldızı olacak.

3,*, p ve Z, yaklaşık 4. büyüklükte, Chow hanedanının 5. imparatoru Mu Wang'ın arabacısı Çinli Tsaou Foo'ydu, 536M.Ö

3not edilen bir çift, sarı ve mavi bileşenler 41 "ayrı, 192 ° konum açısında. Daha küçük olan 7. büyüklüktedir, ancak daha büyük olan, n günlük bir süre içinde 3,7 ila 4,9 arasında değişir. Bu, Goodricke tarafından keşfedildi.¹ 1784'te; ve Belopolsky bunun spektroskopik bir ikili olduğunu, devrim periyodunun varyasyon periyoduna eşit olduğunu düşünüyor.

10-28 Haziran tarihleri arasında görülebilen Cepheid göktaşları mahallesinden yayılıyor.

Kralın başını işaretleyen çevredeki 3, *, Z ve X, Samanyolu'nun güney kenarında, Kuzey ve Güney Haç'taki Kömür çuvallarına benzer şekilde boş bir alandır.

ave sağ bileğin üzerinde ve yakınında bulunan 6, 4. büyüklükteki yıldızlar, Al * idr'yi işaretleyin.

K,bir çift yıldız, 4.4 ve 8.5, Yüksek Muhafız Çinli Shang Wei'dir. Bileşenler, 124 ° konum açısında, 7 ".5 aralıklı, sarı ve mavidir.

J, Düzensiz değişken, 4 (?) ila 5 (?), İplik,

Cepheus'un başının yaklaşık 5 ° doğusunda, Sir William Herschel'in ünlü Garnet Yıldızı vardır ve bu nedenle Piazzzi tarafından Palermo Kataloğu'na girilmiştir, ancak belki de değişkenliği nedeniyle Flamsteed'in listesinden garip bir şekilde çıkarılmıştır. 1848'de Hind tarafından şüphelenilen bu, Argelander tarafından doğrulandı.

Çıplak gözle görülebilen en derin renkli yıldızlardan biridir ve yakındaki a ile karşılaştırıldığında, bazen turuncuya dönüşen kendine özgü tonunu gösterecektir.

£, İkili, 4,5 ve 7, mavi.

Kazwini, bu Al * urV'yi, İdeler'in beyaz bir nokta veya bir atın yüzündeki alev olarak çevirdiği Arapça bir kelime olarak adlandırdı; ama bunun uygun bir yıldız adı olmadığını düşünmek, Al * irdah'ı, Maymun'u önerdi. Ancak burada, itiraz ettiği anlamla aynı anlama gelen Orion'un Al Hi ^ 'ah'ını unutmuş görünüyor.

Bileşenler 7" aralıklı olup, konum açıları 285 ° 'dir.

P,5. büyüklük, a, fl ve n ile gösterilen sürüyü koruyan Çoban Köpeği Al Kalb al Ra'i idi; k, h ve ^, diğerleri ile ayaklar ve Polaris arasında, görünüşe göre Sürüden ayrılmış olan Koyun Al Aghnám idi.

v¹ve v², 5. büyüklük yıldızları, Bayer tarafından, Nonius'tan itibaren Castula başlığı altında, işaretledikleri Giysinin Önü Taivia'ya eşdeğerdir.

Bu takımyıldızın ve Camelopardalis'in çeşitli küçük üyeleri, Devlet Şemsiyesi olan Çin Hwa Kae'ydi.

Cerberus'a da bir yer verilmiştir—
Eski evi cennetten uzaktı.

Smyth'in Bedford Kataloğunda alıntılanmıştır.

Cerberus

İtalyan Cerbero, Secchi onu Ramo ile ilişkilendiriyor, Şube ve Fransızlar her ikisini de Rameau et Cerbere başlığında birleştiriyor.

Herkül'ün eski bir eki olan, ancak şimdi gökbilimciler tarafından tamamen göz ardı edilen bu alt takımyıldızın, Firmamentum Sobiescianum'da Hevelius'tan kaynaklandığı varsayılıyor, ancak Flammarion, Dal ile Eudoxos'un küresinde olduğunu iddia ediyor. Hevelius'un kendisine atadığı 4. ila 5. büyüklükteki yıldızlar, Flamsteed'in 93, 95, 96 ve 109'udur ve Herkül'ün başı ile Kuğu'nun başının ortasında yer alır.

Kraliyet şairi I. James, cehennemci Cerberus'u “cehennemin üç başlı kapıcısı” olarak tanımladı ve cennetsel olanı, yılanların dilleri fırıl fırıl fırıl fırıl dönse de öyle tasvir edildi; ama yaratığın meskeni ve görevi, onun gökyüzüne transferini çok uygunsuz kılıyor gibi görünüyor, bu yüzden muhtemelen sadece mitolojik bütünlük amacıyla yapılmıştı, çünkü Hades'in bu bekçi köpeğinin ölümü, Herkül'ün çemberini tam olarak tamamladı. on iki emek.

Diğerleri, figürün, Yunanistan'ın Méionóv'u, modern Matapan Burnu olan Taenarum çevresindeki ülkeyi istila ederken Kahraman tarafından yok edilen yılanın tipik bir örneği olduğunu söyledi.

Cerberus'un yıldızlarından bazıları Çin'de Too Sze, Kasap Dükkanı olarak biliniyordu; ve diğerleri Meen Too, bir Kumaş Ölçüsü olarak.

Güney rüzgarı düşmanını getiriyor
Okyanus canavarı.

Brown'ın A oranları.

Cetus, mhale veya deniz canavarı

Fransız Baleine, İtalyan Balaena ve Alman Wallfisch'tir.

Bu takımyıldız, en azından Aratos'un zamanından beri, Andromeda'yı yutmak için gönderilen, ancak Medusa'nın kafasını Perseus'un elinde görünce taşa dönüşen efsanevi yaratıkla tanımlanmıştır. Hikayeye, Pliny ve Solinus'tan aynı derecede doğru eklemeler, canavarın kemiklerinin Roma'ya Scaurus tarafından getirildiği,

iskeletin uzunluğu kırk fit ve omurların çevresi altı fit; onları Tire'de gördüğünü yazan Aziz Jerome'dan; ve canavarın kanıyla kırmızıya boyanmış yakındaki bir pınarı anlatan Pausanias'tan. Ancak Cetus'un bahsettiğı efsane, çağımızdan çok önce Fırat Nehri'nde geçerliymiş gibi görünüyor; ve Euripides ve Sophocles'e inerek, daha sonraki edebiyatta olduğu gibi dramalarında da ortaya çıktı.

Yunanlılar, yıldız unvanı için genellikle k 'de Aratos ve Eratosthenes'i takip ettiler; iog, ama aynı zamanda bazı deniz memelileri türleri olan 'Opqdg,' Oppóq ve Opycbc'ye de sahiptiler; ve 1 IppoTig ve 1 IpioTig eşdeğeri,¹ npqOciv'den, hayvanın ortak alışkanlığı olan üflemek veya tükürmek. Çeşitli şekillerde çevrilen son kelime, Pristis, Pristix ve Pistrix olarak görünen ve auster, Nereia, fera, Nepiunia, aequorea ve squammigera sıfatlarıyla nitelendirilen Romalı yazarlarla takımyıldızı için yaygındı. Bununla birlikte, Cetus, Vitruvius günlerinden beri, Cete tarafından 17. yüzyıl astronomi yazarlarıyla değiştirilen olağan bir başlık olmuştur, ancak yıldız figürü zooloji tarafından bilinen herhangi bir balınaya benzememektedir.

Harleian2 ve Leyden Elyazmaları onu tazi başı, kulakları ve ön bacaklarıyla, ancak uzun, üç dişli bir kuyruğuyla gösterir; tamamı, belki de Napoli Müzesi'ndeki Perseus ve Andromeda'nın antik kısmasından sonra modellenmiştir. Farnese küresinde bu şekilde bulunur ve bu tasvir, La Lande'nin bahsettiğı ilk başlık olan Ganis Tritonis'e, kendi Ghien de Mer'ine yol açmış veya ondan kaynaklanmış olabilir. Ancak 1488'deki Hyginus'ta, tümü Micyllus tarafından 1535 tarihli baskıda taklit edilen, hortumlu ve dişleri olan yunus benzeri bir yaratık vardır; ve Dürer, kafanın ve ön parçaların şeklini daha da çeşitlendirdi.

Böylece, aslında, tüm tasvirlerde olduğu gibi, daha sonraki zamanlarda Andromeda'nın hikayesiyle ilişkilendirilen ve belki de ilk başta, diğer formları Draco olan Fırat Tiamat'ı olan, garip ve vahşi bir deniz canlısı olmuştur. , Hydra ve Serpens; gerçekten de bazıları, efsanenin diğer karakterlerine yakınlığı nedeniyle Draco'muzun Andromeda'nın düşmanı olduğunu düşünmüştür. Ancak k " Tog is Tunny kelimesinin alternatif bir anlamı olarak,³ aynı zamanda, zodyakın Kuzey Balığı'na uygulanan XAidóviaq'ın bir anlamıdır, ikinci figürün hikayede eski balının yerini alması pek olası değildir.

Cetus bazen Eridanus Nehri'nde yüzerken temsil edilir, ancak genellikle ön patileri suda kıyıda dururken; başı, doğrudan Koç'un altında, düzensiz bir beşgen yıldızla işaretlenmiştir ve gövdesi Eridanus'taki kıvrımdan Urn'den Akıntı'dakine kadar uzanır. 50 ° uzunluğunda ve 20 ° genişliğinde bir alanı kaplar ve bu nedenle en geniş gökyüzü figürlerinden biridir; yine de 2d kadirde daha büyük bir yıldız göstermiyor ve o parlaklıktan sadece bir tanesi.

Argelander takımyıldızında 98 yıldız ve Heis 162 numaralandırır.

1515 Almagest ve Alfonsine Tabloları ona Balaena adını verdi, ama Firmicus Canavar veya Canavar olan Belua'nın bizimkinden daha uygun bir ad olduğunu söyledi. Bayer, Draco olarak bahsetti ve öyle çizdi, ancak kanatsız; bunun için ayrıca

Leo, Monstrum marinum, Ursus marinus, Orphas ve Orphus'u da zikretmiştir; ve Grotius, anonim yazarlardan Gibbus, Humped'den alıntı yaptı.

Arap gökbilimciler elbette Yunan takımyıldızını biliyorlardı ve ona Elketos, Elkaitos ve Elkaitus'un geldiği Al*e us adını verdiler; ancak Kraliyet Ailesini ve düşmanını duymamış olan öncülleri, bu yıldızları çok farklı üç yıldız işaretine ayırdı. Baştaki a, y, d, A, g, ^ 1 ve £ 2 olanlar, bizim Cassiopeia'mız olan Lekeli Elleri hayali bir benzerlikten Al Kaff al Jidhmah, Bir Elin Parçası idi; Cetus'umuzdaki n, 0, t, Z ve v, Deve Tavukları Al Na'ámát idi; ve kuyruk boyunca 3 ° uzunluğunda düz bir çizgide bulunan dördü, tümü y harfiyle, Al Ni ^ hám, Kolye idi.

17. yüzyılın İncil okulu elbette burada Yunus'u yutan Balina'yı gördü; ve bu büyük astronomik şiirin, Eyüp Kitabı'nın yorumcuları, onun, Rab'bin ataya bahsettiği Leviathan'ı simgelediğini söylediler. Julius Schiller, "SS. Joachim ve Anna. "

Kolay Sandalye, baş yıldızlarının düzeninden, sandalyenin arkası Orion'a doğru eğilerek ona popüler olarak uygulandı.

Eski bir takımyıldız olmasına rağmen, Cetus, Samanyolu'nun güney kutbuna ve Harika Yıldız, değişken Mira'ya sahip olması dışında hiçbir şekilde özel bir ilgiye sahip değildir; ve Başak'tan doğrudan kürenin karşısındaki nebuların yoğunlaşma noktası olduğu gerçeğinden, bu açıdan da not edildi.

a, 2.9, parlak turuncu.

Menkar1521 tarihli Alfonsine Tablolarından Scaliger'in Monkar'ı ve şimdi bazen Al Minfiar'dan Menkab, Burun, hala popüler ama uygunsuz bir isim, çünkü Canavarın açık çenesini işaret ediyor. Takımyıldızın kuzeydoğu kesiminde öne çıkan yıldızdır ve 21 Aralık'ta doruğa ulaşır.

Al Kaff al Cidhmah, Borgian küresinde bulunan, Ulug Beg ve Al Tizini'nin buna verdiği isimdir, bundan kafadaki tüm yıldızlar için alınmıştır; ancak modern listeler bunu yalnızca y için uygular.

Astrolojik günlerde, etkisi altında doğanlar için büyük canavarlardan, utançtan, kötü talihten ve hastalıktan kaynaklanan tehlikelere işaret etti.

Çin'de á, y, d, A, p., V, O, ^ 1 ve £ 2, Heaven's Round Granary Tseen Kwan idi.

Diğeri esmer Canavar'ın kuyruğunun altında.

Brown'ın A oranları.

P, 2.4, sarı.

Deneb Kaitos Arap Al Dhanab al ^ ai ^ os al Janubıyy'den, Balina'nın Güney'e doğru olan Kuyruğundan, yani Kuyruğun Güney Kolu. Chrysococca eşanlamlı olarak Arapça'dan keyfi olarak oluşturulmuş '0' pa tOv KalrOv'a sahipti; ve 152'nin Alfonsine Tabloları buna Denebcaiton adını verdi.

Çok farklı bir şekilde, Rana Secunda olarak Latinize edilen mevcut Difda'da gördüğümüz Araplar 'Al r? Ifdi' al Thanî, İkinci Kurbağaydı; yıldız Fomalhaut, Al

r?ifdi 'al Awwal, İlk Kurbağa.

Çin'de Toprak İşleri Müdürü Too Sze Kung'du.

Yazıda onun altında olmasına rağmen, bu yıldız şimdi a'dan daha parlaktır, ancak her ikisi de Ptolemy tarafından y - yani 3 boyutlu kadir olarak kaydedilmiştir; ve Bayan Clerke, dehanın bu tersine çevrilmesinin geçen yüzyılda gerçekleştiğini iddia ediyor. A'dan yaklaşık 40 ° güneybatıda, 21 Kasım'da sona eriyor.

p Andromedae'ye giden yolun üçte biri, Smyth'in yeni bir yıldız işareti olan Testudo'nun önerildiğini söylediği bir grup isimsiz yıldızdır.

Y, Double, 3.5 ve 7, uçuk sarı ve mavi.

Al Kaff al Cidhmah Arapların Balina'nın başını işaretleyen tüm gruba verilen adıdır, ancak modern listelerde yalnızca bu yıldız uygulanır.

Bileşenler 2" 5 aralıklı, 290 ° konum açısında.

*, 5. büyüklükte, n ile, esas olarak Eridanus'ta bulunan Devekuşu Yuvası'nın bir parçasıydı; ve n, p ve o ile birlikte Al Sufi'nin Al Sadr al * ai ^ os, Balina'nın Göğsü'ydü.

Yazısına rağmen, bu dört yıldızın en silik olanıdır.

*, p ve a, Çin Tsow Kaon, Hay ve Straw idi.

Z, 3.9, topaz sarı,

Baten Kaitos, Arabian Al Ba ^ n al * ai ^ os, Balina'nın Göbeği, yıldız vücutta daha yukarıda olmasına rağmen. Alfonsine Tablolarında Batenkaiton ve Batenel Kaitos vardı; ve Chilmead, Tekneler.

Astrolojide düşmelere ve darbelere işaret etti.

5. büyüklük x ile çok kaba bir çıplak gözle çift oluşturur; ve kendisine 7 ^ - büyüklükte bir yoldaş 3 '6 "uzakta sahiptir.

n, 3.6, sarı.

Deneb ve Dhenab, özellikle İngilizce listelerde, haritalarda ve kürelerde bu yıldızın isimleridir; ancak yanlış bir şekilde, Heis Atlas'ta n, kuyruğun tabanında ve Bayer'in ve Argelander'in Canavar'ın kanadında yer alırken, iki tane daha varken, p ve i, doğru yerde bu şekilde adlandırılmıştır. Yine de, yanlış bir adlandırma olmasına rağmen, başlık genel olarak tanınıyor gibi görünüyor. Century Cyclopedia, onu Deneb Algenubi olarak genişletiyor. İsimdeki bu hata bir başkasına yol açtı, çünkü yıldız Arapların Rana Secunda'sı, İkinci Kurbağa, Arapların 'Al ifdi' al Thanī, —p Ceti ile karıştırıldı.

ben, 3.6, parlak sarı,

Arapların Al Shamáliyy'yi kuyruğun kuzey dalında olduğu için ekledikleri bir başka Deneb Kaitos, Heis onu Güney'e yerleştiriyor. Standart Sözlük, bu Arapça sıfattan çok yetersiz bir şekilde Schemali'yi yıldızın başlığı olarak verir. Modern Fornax'ta n, 6, v, t ve yıldızlarla, Çin asterizmi Tien Yuen'i, Cennetin Geçici Tahıl Deposunu oluşturuyordu.

A,yaklaşık 4 ^ büyüklüğünde, bazen Menkar olarak adlandırılır ve tam olarak Cetus'un Burnunu işaret ettiğinden, başlık a'dan daha uygun görünebilir; ama Araplar tarafından her ikisine de uygulandı.

0, Değişken, 1,7 ila 9,5, kızarık sarı.

Mira, Stella Mirave Collum Ceti, uzun bir dönem değişkeni olarak ve sınıfının tipik bir örneği olarak göklerdeki gösteri nesnesi olan Balina'nın boynundaki bu Harika Yıldızın tüm unvanlarıdır.

İlk olarak 13 Ağustos 1596'da ve yine 15 Şubat 1609'da amatör bir astronom ve Tycho Brahë'nin öğrencisi olan David Fabricius tarafından 3 boyutlu bir büyüklük olarak fark edildi; ancak gerçek karakteri 1638'e kadar Hollandalı Phocylides Holwarda tarafından -değişken bir yıldızın ilk kurulmuş kaydı - tespit edilemedi.

Bayer bunu 1603'te 4. büyüklük itibarıyla, açıkça parlaklığının azaldığı bir zamanda ve değişkenliği hakkında bilgi sahibi olmadan yazdı; Hevelius, onu 1659'dan 1682'ye kadar gözlemledikten sonra, onu Prodromus'una Collo Ceti'deki Nova olarak yerleştirdi; ve Flamsteed, 68 numarayla, onu pektore nova'da ve 18 Ekim 1691'de ve yine 28 Eylül 1692'de 6. kadir olarak tanımladı.

"Bu, Collo Cygni'de keşfedilene kadar türünün tek örneğiydi; ve gökbilimciler arasında uyandırdığı ilgi, 1662'de Hevelius'un Historiola Mirae Stellae'sinde detaylandırılmıştır; böylece onu sanal olarak adlandırıyor ve "yıldız periyodikliğinin saptanmasıyla uyandırılan şaşkınlığı anıyor".

Bouillaud tarafından 1667'de 333 gün olarak belirlenen periyodu şimdi 331 olarak verilmektedir, ancak bu aşırı düzensizliklere tabidir, - çeşitli zamanlarda arka arkaya birkaç yıl boyunca çıplak gözle hiç görülmemiştir - ve maksimumları ve minimumlar daha da düzensizdir. Herschel'in 6 Kasım 1779'daki gözlemlerinde olduğu gibi, ışığında neredeyse Aldebaran'a eşit olduğu bilinmekle birlikte, Chandler maksimumunu 1,7'den 5'e ve minimumunu 8'den 9,5'e kadar vermektedir. Bu nedenle, bazen maksimumda, minimumda olduğundan bin beş yüz kat daha fazla ışık gönderir ve "üç yüzyıllık bildirilen faaliyetten sonra hiçbir gevşeme belirtisi göstermez." Yaklaşık iki hafta boyunca genellikle en parlak halindedir; artış yaklaşık yedi haftayı kapsıyor ve düşüş yaklaşık üç ayı kapsıyor. Maksimum 1897, 1 Aralık'ta gerçekleşti,

Sir William Herschel, 1783'te p Cephei gibi derin bir granat rengi olduğunu yazdı.

Spektrum, Secchi'nin 3 boyutlu tipindedir ve maksimum zamanda son derece parlak hidrojen çizgileri vardır.

Mira, eski yıldıza biraz daha yakın olan y ve Z'yi birleştiren çizgide neredeyse tam olarak okur.

α^1 , r / A^3 ve r / A^5 ile 6. büyüklükteki yıldızlar, Arapların Al Nithám'ıydı. Çin'de onlar Cennetin Kanalizasyonu Tien Hwan'dı. Lilienthalli Harding, küçük gezegen Juno'yu 2 Eylül 1804'te keşfettiği yerlerin yakınındaydı, bu nesnelerin 3d'si bulundu.

Cve y, t yakınındaki küçük yıldızlar, Çin Foo Chih, Balta ve Şiş idi.

bukalemun,

Alman Bukalemun, Fransız Caméléon ve İtalyan Camaleonte, Karina'nın altında küçük ve önemsiz bir takımyıldızdır, Oktanlar onu güney kutbundan ayırır.* İlk kez Bayer tarafından yayınlanmış ve önceki denizcilerin gözlemlerinden yeni takımyıldızları arasında düşünülmüştür Yüzyıl. Pontanus, Chilmead'in İncelemesinde, onu Musca'ya “sinekli Bukalemun” olarak dahil etmiştir; ama Julius Schiller, İncil'deki Havva'sında Apus ve Musca ile birleştirerek karakterini tamamen değiştirdi.

Büyüklerinden bazılarının α , β , γ , δ , ϵ , ζ ve η 'in iyi gösterdiği Seaon Tow, küçük bir Ölçü veya Kepçe olduğu Çin dışında hiçbir yıldıza isim verilmemiş gibi görünüyor.

Gould, 4.2'den 7. kadire kadar 50 çıplak göz bileşeni verir. Takımyıldızı 1 Mayıs'ta doruğa ulaşıyor.

Circinus pusula çifti,

La Caille tarafından oluşturulan, Lupus ve Norma'nın güneyinde, Centaur'un ön ayaklarına yakın bir yerde bulunur, mucidi onu uygun bir şekilde Norma ile ilişkilendirir.

Alman Zirkeli, Fransız Pusulası ve İtalyan Pusulası.

Gould, içinde 7. kadire kadar 48 yıldız kataloglar; α , onun lucida'sı, sadece 3.5'tir. Takımyıldızı Haziran ayının ortalarında doruğa ulaşıyor.

Hepsi çok loş ve isimsiz yuvarlanıyor.

Brown'ın A oranları.

Columba noae, Nuh'un Güvercini,

Şimdi sadece Columba olarak bilinen, Fransızların Golombe de Noé'si, İtalyanların Colomba'sı ve Almanların Taube'si, Hare'nin güneyinde ve Orion'un Kemerini ile meridyen üzerinde uzanıyor.

İlk olarak 1679'da Royer tarafından resmi olarak yayınlanmış ve genel olarak onun takımyıldızlarından biri olarak kabul edilmiş olsa da, Bayer'in Canis Major plakasında ve metninde laterio-ribus Columba olarak doğru bir şekilde yerleştirilmiş olarak yetmiş altı yıl önce ortaya çıkmıştı; Bunlardan “daha yeni” olanlardan biri, 16. yüzyılın Hollandalı kozmografi ve harita yapımcısı ve Pieter Theodor'un eğitmeni Petrus Plancius'tur. Bunlar modern zamanlarda Columba'ya yapılan ilk imalar olsa da, Caesius'tan gelen aşağıdakiler yıldızlarının bilgisini gösterebilir,¹ ve kesinlikle şu anki başlığın, on yedi yüzyıl önce. İskenderiyeli Aziz Clement'in Paedagogus'undan tercüme ederek şunları yazdı:

Signa sive insignia vestra sint Columba, coelum trendi sive Lyra Musica'da sive Navis coelestis cursu, Apostoli Piscatoris kayıtlarında.

Yine de Bayer'den yirmi bir yıl sonra Bartschius tarafından veya Tycho, Hevelius veya Flamsteed tarafından tanınmadı; ama Hailey, Royer ile aynı yıl on yıldızla verdi; ve iki yüzyıl sonra Arjantin'de bulunan Gould'umuz bu sayıyı on yediye çıkardı. Geminin yakınında, Büyük Köpek'in güneybatı uç noktalarından, yani Nuh'un Gemisi'nden oluşuyordu ve bu nedenle görevli Güvercin olarak kabul ediliyordu.

Smyth, modern oluşumu ve Arap astronomisindeki terminolojisi hakkında şunları yazdı:

Royer, Canis Major'ın bir bölümünü kesip onunla 1679'da Columba Noachi'yi inşa etti. Bu şekilde gasp edilen parça, yeminli iki yıldız olan al-muhlifain'den Muliphein olarak adlandırıldı, çünkü bunlar genellikle Soheil ya da Canopus ile karıştırıldılar ve daha önce geldikleri yer burasıydı. yükseliş: bu iki yıldız artık bir ve /? Columbae. Muliphein'in a ar, yer ve al-vezn, ağırlık olarak adlandırılan iki yıldızı kavradığı kabul edilir.

Al MuLTifain'e y, Z ve ^ Argus, b Canis Majoris ve a Centauri yıldızlarında zaten atıfta bulunulmuştur.

bir, 2.5.

Phaet, Phact, ve Phad'ın tümü bunun için modern isimlerdir, belki de kesin

olmayan bir türevi vardır, ancak şundan olduğu söylenir: α ar takımyıldızı altında zaten belirtilmiştir.

Çinliler ona Eski Millet, Chang Jin diyor.

Göze çarpmamasına rağmen, Lockyer bunun Mısır tapınak ibadetinde önemli olduğunu ve Edfu ve Philae'den MÖ 6400'e kadar gözlemlendiğini düşünüyor; ama kuzeyde bir Ursae Majoris'in Draconis'e ait olduğu gibi, MÖ 3000'de Sirius'un yerine geçmiştir. Ve Medinet Habu'da birbirine bitişik, ancak görünüşe göre çağımızdan 2525, 1250 ve 900 yıl öncesine doğru farklı yönelimli üç tapınak buldu: tüm bunlar tanrı Amen'e. On iki farklı tapınağın bu yıldıza yönlendirildiğini düşünüyor; ama bu kadar silik bir nesnenin bu kadar önemli bir amaç için seçilmesi şüpheli görünebilir.

Phaet, Kuşak'taki merkez yıldız olan 4 Orionis'in 33° güneyindedir ve 26 Ocak'ta doruğa ulaşır.

P, 2.9.

Wezn, veya Wazn, Al Wazn, Weight'den.

A ile tartışmalı Al Mulîfaîn arasındaydı; ve Al Tizini ayrıca Hyde'ın Canis Major'daki bir gruba verdiği bir unvan olan Al Aghribah, the Ravens olarak adlandırdı.

Chilmead'in İncelemesi, Columba'nın şu kısa açıklamasına sahiptir:

II Yıldızlar: Arkasında, İyi haberciler veya iyi haber getirenler olarak adlandırdıkları ikinci büyüklükte iki tane vardır: ve sağ kanattakiler Yatışmış Tanrı'ya ve soldakiler, Tufan zamanında suların çekilmesine.

Heis arkada α ve γ bulur; ν 2 sağ kanatta ve 4 sol kanatta. 6 ve k, Kazwini tarafından Arap figürü Al Kurud, Maymunlara dahil edildi.

Çin'de onlar Güneş, Çocuk'tu; Bir varlık Tsze, bir Oğul; ve yakındaki küçük yıldızlar, O, Salgılar.

Mısır kraliçesinin akan bukleleri.

William Cullen Bryant'ın Takımyıldızları.

Berenice'in bukleleri ilk önce bu kadar parlak yükselmedi, Gökler darmadağınık ışıkla bezenmişti.

Papa'nın Kilidi Tecavüzü.

Koma Berenices, Berenice'nin Saçı,

Fransızların Chevelure, İtalyanların Chioma ve Almanların Haupthaar, Cor Caroli'nin güneybatısında yer alır.

Görünüşe göre ilk olarak Eratosthenes tarafından Ariadne'nin Tacı tanımında Ariadne'nin Saçı olarak ima edilmiş; sonradan olsa da, Leo hakkındaki açıklamasında

gruptan $nXóKapOg E \wedge p \wedge vÍKqg 'EVpyÉTISOq$ olarak bahsetti. Ancak, yaklaşık 2000 yıldır, Aslan'ın kuyruğunun arkasındaki $ápúpOwrór$ olduğundan veya Başak ile bağlantılı olduğundan veya kısmen kendi başına bir yıldız işareti olarak kabul edildiğinden, takımyıldızlar arasında bir yer edinme hakkı kararsızdı. Bununla birlikte Tycho, 1602'de soruyu Ayı olarak kataloglayarak ve şu anda sahip olduğumuz ilk başlığı benimseyerek soruyu durdurdu.

Aratos, Phainomena'nın 146. dizesinde, süresiz de olsa, belki de buna değinmiştir:

Her biri, gruplandırılmamış, isimsiz, döner;

ancak, elbette adını vermedi, çünkü 2. Ptolemy (Philadelphus) altında yazdı, oysa yaklaşık MÖ 243'e kadar bilinmiyordu, Berenice'nin erkek kardeşi ve kocası olan Berenice'nin kocası ve kardeşi 3. şimdi gökyüzünde gördüğümüz kehribar rengi saç figürü. Zephyrium'daki Arsinoe Aphrodite tapınağından buklelerin çalınmasından sonra kraliyet çiftini teselli eden, Conon'un bu takımyıldızının mutlu icadıydı. Hikayenin bazı versiyonları, bayanın saçını bir saç yıldızına veya kuyruklu yıldızla dönüştürdü.

Bununla birlikte, Aratos'taki scholiast, Callimachus'un yaptığı gibi ona atıfta bulundu, ikincisi onu $EóoTpV KOQ E \wedge p'vÍKnq;$ ¹ ve şimdi kayıp olan şiiri, 200 yıl sonra Catullus tarafından en güzel gazellerinden birinde taklit edildi ve onu şöyle tanımladı:

kutsal Venüs'ün yerleştirdiği Berenice'nin sarı kafasının kutsanmış ganimetleri, eskiler arasında yeni bir takımyıldız, geç ve isteksizce derin okyanusa batan yavaş Çobanlardan önce.

Veronica Sudarium'un güzel ve dokunaklı efsanesi, vera simgesiyle, takımyıldızımızla, kelimelerdeki benzerlikten yola çıkarak, bazıları azizin Herodian Bernice olduğunu, -Latin Beronica'da - onun aracılığıyla Hristiyanlığa dönüştürüldüğünü varsayar. Kurtarıcı'nın acılarına sempati. Lady Eastlake, bu hikayeyi Mrs. Jameson'ın Rabbimiz Tarihi.

Hyginus'un $\wedge p \wedge vÍKn \wedge nXóKapOq;$ ve Ptolemy, Leo'nun $apopOror'u$ arasında yıldızlarından üçü için basit $nXóKapOq$, buna / $fati3 \wedge q ovaTpOpQ$, bulutlu bir yoğunlaşma diyor. Bu, Reduan tarafından Al Atha veya Golius'un bastığı gibi Al Ultha, kelimenin tam anlamıyla bir Karışım haline getirildi.

Manilius, Conon'dan 250 yıl sonra yazmış olmasına rağmen Coma'dan bahsetmedi; Ne de elbette Aratos'un nazım verenleri, en azından isimleriyle, rakam Phainomena'da açıkça belirtilmediği için.

krinlerve Crines Berenices klasik zamanlarda bulunur; Flamsteed, çoğul Comae Berenices ve La Lande Capilli'ye sahiptir. Cincinnus, Mercator'un 1551 tarihli küresi üzerinde görünmektedir, ancak burada yalnızca bir yıldız ve iki bulutsu vardır; ve aynı yılın Latince Almagest'i, Convolutio nubilosa quae cincinnus vocatur'u yazdı, bu marjinal notla, tümü Coma'nın yıldızları için Aslan hakkında bilgi verdi: Plocamos

graecē, latinē vero cincinnus, hoc est, caesaries & coma virginis, Berenicesquitasse d Poineta crinis Calimacho in astra relatus est. Sed cincinum barbari tricam sesi. 1515'in Almagest'i zaten Trica'ya sahipti ve onu nubilosa ve luminosa olarak nitelendirdi; ancak Bayer, bunları muhtemelen "tresses" kelimeimizin kökeni olan Düşük Yunanca ρϰf'den alarak Tricas, Tericas ve Triquetras olarak değiştirdi.

Pliny, Historia Naturalis'te şöyle yazmıştır: nec [cernit] Canopum Italia et quemvocat Berenices crinem, Bostock ve Riley 1855'te bunu doğru bir şekilde tercüme etmiştir, "İtalya'da Canopus yıldızını veya Berenice'nin Saçını da göremeyiz"; ama Hollanda bunu 1601'de "İtalya'nın Berenices Hair olarak da adlandırılan Canopus'u görmedi" diye çevirmişti; bu yanlış tercümeden uzun zamandır güney göklerinin aynı başlığı taşıyan başka bir gökyüzü grubunu içerdiği sonucuna varılmıştı. Ve bu gaf, sözcüğü, Hollanda'dan bahsi geçen pasajı yetkili olarak göstererek "eskiden güney yıldızı Canopus'un" adı olarak tanımlayan Doctor Murray's New English Dictionary'de bile sürdürülmüştür. Pliny'nin İtalya'dan gelen Koma'nın görünmezliği konusundaki ifadesi elbette şimdi olduğu gibi o zaman da yanlıştı.

Julius Schiller, takımyıldızın Flagellum Christi'yi temsil ettiğini iddia etti.

Thompson, Sözlüğü'nde yazıyor, s. 134, bu

Landseer, Sabaeen Researches, s. 186, bir Asur sembolik anıtının çalışmasından, Conon'un Coma Berenices'e dönüştürdüğü (Hygin. PA ii, 24, cf. Ideler, Sternnamen, s. 295) ve Toros'taki Pleiades'in karşısında Aslan'da bulunan yıldızların , başlangıçta bir Güvercin olarak takımyıldızlardı; ve ilk yıldızları Argo'nun en son yıldızlarıyla yükselen ve son yükselişi Koca'nın eli ile aynı anda olan bu takımyıldızın astronomik Tufan mitine Pleiad'dan daha iyi bağlandığını. Vaka çok az kanıta dayanıyor ve gerçekten de bu tür hipotezlerin çelişkili güçlüklerinin bir örneği: ancak yalnızca Berenis Komasının yedi görünür yıldız (Hygin.) altı,

Çok güzel yıldız benzetmeleri olan Serviss,tuhaf pırıltılar, sanki çiy damlalarıyla süslenmiş tüyler ürpertici oraya dolanmış gibi. Gökyüzündeki örümcek ağlarını süpürmeye giden tekerlemenin yaşlı kadınının bu köşeyi atladığı ya da narin güzelliğinin onu ev hanımı içgüdülerinden bile koruduğu düşünülebilir.

Hudibras'ta takımyıldız Berenice'nin periwig'iydi; bir başka eski moda isim ise 1599'da Thomas Hill'in Schoole of Skil'inde bulunan, ancak o zaman bile Chaucer ve Spenser tarafından kullanımında klasik hale getirilen Berenice'nin Bush'u iken; ve Smyth daha evci bir isim olduğunu söylüyor.

Bayer ayrıca Rosa, Gül veya Gül Çelenkinden de bahsetti; ama onu Çit tabağında, yakınlardaki Başak Ceres'e atıfta bulunarak Bir Demet Buğday olarak düşündü; gerçekten de, 1762'de Kahire'de Karsten Niebuhr, o nesnenin veya bir Meyve, Tahıl veya Odun Yığını için Arapça terim olan Al Huzmat olarak adlandırıldığını duydu. Dresden küresi onu bir Sarmaşık Çelengi veya muhtemelen, Bakire'nin elinde tutulan ve Fusus vel Colus, Fila et Stamina, Distaff, Thread ve Woof olarak adlandırılan bir Distaff'a sahiptir; ya da belki de Koma Başak'ın bir parçasıyken ve bu ikinci takımyıldız o gezegenin astrolojik eviyken buraya yerleştirilen Merkür'ün Caduceus'u.

Ama erken Arabistan'da çok farklı bir şekilde, Küçük Aslanımız olan Ceylan'ın

Aslan'ın kuyruğunun kamçılanmasından korktuğunda içine atladığı Göl, Aliau'ydu; Bazı Çöl gözlemcileri bu Göletin Büyük Ayı'nın boyun, göğüs ve dizlerinin yıldızları arasında olduğunu iddia etseler de; ve Lach, Leo Minor'daki konumumuzda Gazelle'nin yerine onu koydu. Arap gökbilimciler, Koma'yı Al Halbah veya Al-Pafirah, zodyak Aslanının kuyruğundaki Kaba Saç veya Öbek olarak biliyorlardı, böylece bu rakamı Denebola yıldızındaki mevcut sonunun ötesine taşıyordu.

Koma muhtemelen Mısır'ın başlarında Çok Yıldız olarak biliniyordu.

Çinlilerin burada birkaç ismi vardı; lucida Hing Chin'dir; u ve w Reeves listesinde, Chow Ting, Chow hanedanının İmparatorluk Kazanı; Başak'a doğru küçük bir grup, Woo Choo How; a, b, c, d, e ve f Lang Wei, Resmi Rütbe, p, Lang Tseang, bir General ve v, Shang Tseang, bir Yüksek General;¹ Bode'un 2629'unun adı Tsae Ching, Favori Vassal'dı. Bu kadar zayıf bir rakamdaki bu bol isimlendirme, Çinlilerin bu güzel küçük gruba büyük ilgi gösterdiğini gösteriyor.

Argelander burada otuz altı yıldız sayıyor, Heis bunu yetmiş kadar genişletiyor; ve Yale Gözlemevi'nden Chase, bunlardan otuz iki tanesini ölçmüştür. Takımyıldızı Mayıs ayının ortalarında doruğa ulaşıyor.

Sıradan bir gözlemci için lucida dışında tek tek yıldızlardan herhangi birinin yerini tespit etmek kolay olmasa da, Baily'nin Flamsteed'in 7, 15 ve 23'ü için iddia ettiği üç tanesi - a, p, y - harfleriyle gösterilmiştir. Bunlardan FI. Turuncu bir yıldız olan 15, genellikle Uluğ Bey'in Aslan'ın bilgileri arasında yer aldığı bütüne verdiği isim olan Arap Al Pafirah olduğu varsayılır. Hyde, FI için geçerli olan bazı eski kodlardan söz etti. 21, güneye doğru, Kissin başlığı, bir Sarmaşık türü, Convolvulus veya belki de tırmanan Köpek Gülü. Bu, açıkça Ptolemy'nin KÍaaivOq'undan Uluğ Beg ile ortaya çıktı, ancak Ideler bunun c, g ve h'yi işaretlemek için tasarlandığını ve Baily'nin FI için olduğunu söyledi. 21 veya 23.

Açıkça, Coma'nın yıldızlarının harfleri ve numaralandırılması konusunda çok fazla belirsizlik var; ve bu kadar küçük nesnelerin tek tek isimler taşıması dikkat çekici görünüyor.

FI'nın yakınında. 6, gökyüzünün pirotekniklerinden biri olan Pin-wheel Bulutsusu, NGC 4254, 99 M.; FI iken. 3 1 Samanyolu'nun kutbunu yakından işaretler, daha doğrusu 12 ° 40' sağ yükselişte ve 28 ° kuzey kutup mesafesinde; güney kutbu Cetus'ta yatıyor.

... diğer birkaç,

Okçu'nun altında ön ayaklarının altında, Led yuvarlak bir isim olmadan daire şeklinde yuvarlanır.

Brown'ın A oranları.

Güney Tacı Corona Australis,

genellikle diğer eşanlamlı sıfatlar, austrina, meridiatia, meridionalis veya notia tarafından nitelenen, göze çarpmayan bir takımyıldızdır, ancak Batlamyus'un zamanında eski kırk sekizden biri olarak kabul edilir. Modern haritalarda konumu, Samanyolu'nun kenarında, Yay burcunun beline yakındır.

Almanlar bunu Sudliche Krone olarak biliyorlar; Fransızlar, Couronne Australe olarak; ve İtalyanlar, Corona Australe olarak.

Aratos, her iki Taç için de çoğul $X^{\wedge} \text{pávOí}$ kullanmadığı sürece ondan adıyla bahsetmedi; yine de sloganımızdaki bivmrOí KÚkAw'ı yazarken şüphesiz aklındaydı. Onun okulu ve Geminos'unda 'Ovpaví & KOq, the Canopy vardı; A * vrépOq, İkinci; ve A * vrépa KÚkAo, İkinci Çember. Hipparchus'un onu kqpvKéiov, Caduceus veya Herald'ın Barış Asası olarak bildiği söylenir, ancak bu onun Yorumunda bulunmaz. Ptolemy ona Güney Çelengi olan S / yávOq vOríOq adını verdi.

Germanicus, Phainomena'daki sözde referansı Corona sinüs onuruna çevirdi - yani, Kuzey Tacı ile bağlantılı olarak kayda değer herhangi bir gelenek olmadan; Grotius, bu yazarın yanı sıra Cicero ve Avienus'un da Aratos'u güneydeki figürden bahsettiğini anladığını söyledi; ve bunun Centaur'un Tacı olduğunu ekledi, bu şahsiyetler sıklıkla böyle takıyor olarak temsil edildi. Bu fikir, kuşkusuz, muhtemelen Centaurların ataları olan Aryan göksel atları olan Gandharva'ların kafalarının etrafına taç benzeri biçimde yayılan güneş ışınlarından kaynaklandı. Böylece centaur Yay ile uygun bir şekilde ilişkilendirildi ve Corona Sagittarii unvanını aldı.

Manilius bundan bahsetmedi; ama klasik şairlerden bazıları, Bacchus'un annesi Semele'nin onuruna gökyüzüne koyduğu tacı düşündü; ya da Connn a'nın şiirsel yarışmalarında Pindar'a karşı kazandığı beş kat zaferin anısına; ve bazıları onu, genellikle bir tekerlek olarak hayal edilen, Okçu'nun elinden yayılan ilk Ok Demetleri olarak düşündü. Bu fikir, TpO / óq 'I ^ iÚvGq ve Rota Ixionis, Ixion Çarkı başlıklarında, belki de ikincisinin centaur Pholos ile olan ilişkisinden ifade edildi.

Albumasar ona Coelum adını verirken, Coelulum ve parvum Coelum, Küçük Gökyüzü, yani Canopy, Satyricon'dan, 5. yüzyılda Kartacalı Martianus Mineus Felix Capella'nın astronomiyi ele aldığı 8. kitabında ansiklopedik yazıları.

La Lande, Sertum australe, the Southern Garland ve Orbiculus Capitis'ten alıntı yaptı; Günümüzün Proctor, Brown ve Gore'u Corolla, Küçük Taç'a sahiptir, ancak bu 250 yıl önce Spira australis, Güney Bobini'ni veren ve yıldızlarının vaat edilen Ebedi Yaşamın Taçını temsil ettiğini söyleyen Caesius tarafından kullanılmıştır. Yeni Ahit. Ancak Julius Schiller, çağımızdan bir bin yıl önce Süleyman'ın Diadem'ine gitti.

Al Sufi, Arapların Al * ubbah'ı, kelimenin tam anlamıyla Kaplumbağa, ancak ikincil olarak Kadın Çadırı veya şeklinden seyahat eden daire için otoritemizdir; ve

aynı nedenle Al} íbá ', Çadır ve Kazwini'nin Al UdÍLá al Naám, Devekuşu Yuvası idi; Kuşlar, şimdi Okçu ve Kartal olan yerde yakınlardadır. Al Fakkah, Kuzey Tacı'ndan ödünç alındı, ancak daha sonraki Araplar arasında, unvanımızın eşdeğeri olan Al Iklll al Janubiyyah idi; Chilmead bunu Alachil Algenubi olarak veriyor; Riccioli, Elkleil Elgenubi; ve Caesius, Aladil Algenubi.

Çinliler bunu Arabistan'ın başlarında mevcut olan figürden biliyorlardı - Kaplumbağa Peë.

Bayer, Corona'yı tipik bir çelenk olarak tasvir etti, ancak kuzeydeki adaşının akan şeritleri olmadan ve orijinal Alfonsine Tabloları, isme benzemeyen kalp şeklinde düz bir nesne gösteriyor. Gould ona kırk dokuz yıldız atar; bu, Heis'in bile kuzeydeki çok daha ünlü ve dikkat çekici karşılığına verdiğiinden çok daha fazladır. Takımyıldızın doğu ucundaki 4. büyüklük a olan lucida, Reduan'ın Yorumunun Latince tercümesinde Alfecca meridiana'dır. 13 Ağustos'ta sona eriyor.

Bak! Ariadne'nin giydiği taç nasıl
Yorgun alnında...
Şimdi gök kubbeye yerleştiriliyor,
Parlak göklerin arasından onun kırılganlığı sergileniyor,
Ve yıldızlara bir süs,
Hangi yuvarlak onun hareketi hakkında mükemmel sırayla.

Spenser'ın Peri Kraliçesi.

Corona Borealis, Kuzey Tacı,

Fransız Couronne Boréale, Alman Kordliche Krone ve İtalyan atalarının Corona'sıdır.

Eratosthenes ve ilk Yunanlılar tarafından bilinen tek yıldız tacıydı, ancak ona Çelenk, ZhéOavog adını verdiler; ve Güney Tacı'nın yerini tespit etmeye başlayan halefleri, orijinalin bu başlığına, önceliğini ve kuzeydeki konumunu göstermek için ayırt edici npróiog ve pOpiOg'u eklediler. Latinler, Corona borea, borealis ve septentrionalis'teki Yunanca ad ve sıfatları benimsediler; ve ayrıca onu Vulcan'ın eski auro et indicis gemmis tarzındaki Tacı olarak biliyordu; ya da Amphitrite, muhtemelen gökyüzündeki bu tanrıçayla ilişkilendirilen Dolphin'e olan yakınlığından. Ama genellikle Ariadnaea Corona, Corona Ariadnae, Corona Ariadnes, Cressa Corona, Corona Gnosida, Corona Cretica ve Gnossis, Valerius Flaccus ve Germanicus ile birlikte bulunan Minoia Corona ve Minoia Virgo ve Ovid ile Ariadnaea Sidus; Ariadne'ye veya Girit kralı babası Minos'a ve Theseus'un onunla evlendiği o adadaki Gnosos'taki doğum yerine atıfta bulunan bu klasik adlandırmalar. Onun tarafından terk edildiğinde, Liber Bacchus'un karısı oldu ve böylece onun adını Libera aldı; Theseus'un - ya da bazılarının söylediği gibi, tanrıça Venüs'ün - ona verdiği taç, bizim Coronamız olduğu gökyüzüne transfer edilirken; ve MÖ 3. yüzyıl

kadar erken bir tarihte, Apollonius Rhodius Argonauticae'sinde şunları yazdı:

Hala onun işareti cennette görülüyor,
Ve gökyüzünün ısıltılı sembollerinin ortasında
Ariadne'nin yıldızlı tacı kayar.

Keats bunu Lamia'sında Ariadne'nin tacıyla değiştirdi; ve diğerleri onu Berenice'nin Dalgalı Buklelerine eşlik etmesi için Ariadne'nin Kıvrırcık Saçı yaptılar. Bununla birlikte, bazı yazarlar - aralarında Ovidius, Fasti'sinde - Ariadne'nin kendisinin takımyıldızı olduğunu söyledi; ve Bayan Browning, Bacchus'un Ariadne'yi Nasıl Rahatlattığına Dair Nonnus'tan Açıklamalarında:

yoksa sen mi seçeceksin
Hâlâ üstün bir zafer mi? —Hepsini al—
Göksel bir ev, Kronion'un akrabası.

Ariadne ve tacıyla ilgili bu efsane, ilk olarak, İsa'dan önce 5. yüzyılın başlarında Pherecydes tarafından kaydedilmiş gibi görünüyor.

Dante, Ariadne'nin soyuna atıfta bulunarak bu yıldızlara la Figliuola di Minoi adını verdi, şair babasına çok önem veriyordu.¹ "Tanrıların Gözdesi olarak adlandırılacak kadar adaletle ünlüydü ve ölümden sonra Cehennem Bölgelerinde Yüce Hakim oldu."

Her çağda Corona, edebiyatta olduğu kadar popüler olarak da bir favori olmuştur ve Orta Çağ İngilizleri genellikle kullanıcı adını "Adrian" ve "Adriane" yazsa da, yıldız gruplarımızdan birkaçı bu kadar çok unvana sahiptir.

Chaucer takımyıldızı üzerinde şu tuhaf pasaja sahiptir:

Ve Boğa burcunda erkekler görebilir
Kiralık coroune shhyne clere'nin taşları;

ama bu, şairin aklındaki Hyadesli Koronis'in konumuyla ilgili bir karışıklık olmadığı sürece anlaşılmaz görünüyor. Ancak bunlar, göklerde Taç'ın tam karşısında yer alır ve Skeat ustaca, Chaucer'ın Güneş Boğa'dayken Taç'ın tam olarak olduğu gibi gece yarısı gökyüzünde özellikle fark edildiğini kastetmiş olabileceğini ileri sürer.

"İngiltere'nin Baş Şairi," Edmund Spenser, Shepheard's Calendar'da yazdı²1579:

Ve şimdi Sünne, ateşli ayaklı teme'sini kaldırdı,
Cuppe ve altın Diademe arasında yol alırken;

Corona'nın ilk isimlerinden biri Diadema Coeli'dir.

Bazen onun için görülen Çiçek Çelengi, sadece 'Lzé ^ avQq ve Corona kelimelerinin ilk anlamıdır.

Oculus takımyıldızın başka bir adıydı - şiiirde ve Ağustos sonrası nesirde herhangi bir gök aydınlığı için yaygın olan bir terim; ve Prudens³ ona Parlayan Olan Maera adını verdi.

Georgies'in ardens koronası olarak Vergil, bunu Pleiades'e bir takvim işareti

olarak dahil etti, May pasajı tercüme etti:

Ama daha sağlam taneler ekmek için saban sürersen,
Şunları elde etmek için bir buğday veya arpa hasadı:
Önce sabah Ülker kurulsun,
Ve Ariadne'nin parlayan Coronet'i,
Tohumunu toprağa vermeden önce ve orada
Sonraki tüm yılların umuduna güvenmeye cesaret edin.

Columella, benzer bir bağlamda, Ariadne'nin Theseus tarafından terk edildiği Naxos'tan Gnosia Ardor Bacchi ve Naxius Ardor olarak adlandırdı; ve lucida'sını özel olarak clara stella olarak belirlemiştir.

Yıldızları astrologlar tarafından da beğenildi, Manilius bunu şu sözlerle ifade etti:

Etkilenen doğumlar, o zaman güzel Çiçek Yatakları yetiştirecek,
Ve sürünen Yaseminlerini Bowers'larının etrafına sarın;
Lilyumlar, Bankalardaki Menekşeler,
Mor Gelincik ve kızaran Gül:
Zevk gölgeleri için yükselen Binekleri boyun eğecek,
Ve gerçek Rakamlar şatafatlı Alanı boyar:
Ya da Çiçeklerini çelenk edecekler, Tatlıları birbirine dolanacak,
Hanımlarını onurlandırmak ya da Şaraplarını Taçlandırmak için.

Bayer bunun hakkında Azophi Parma dedi ve bununla Al Sufi'nin onu Kalkan olarak adlandırdığını kastetmişti; fakat Arap astronomlarının çoğu, Al Iklil al Shamáliyyah'ın klasik unvanını, Akliluschemali ve Aclushemali'ye yozlaşan ve Uluğ Bey ile sade Iklil olarak görünen klasik unvanı çevirdi.

Fakat erken Arabistan'da burada farklı bir figür vardı, Uluğ Bey'in tercümanının Phecca olarak verdiği Al Fakkah, Yemek ve diğerleri Alphaca, Alfecca, Alfacca, Foca, Alfeta ve Alfelta; Riccioli, Alphenia Syrochaldaeis derken; ve Schickard, Alphakhaco.

Hyde, al S'de * a * alıntı yaptı **agibi**, ve * a * at al **MasakBencea**, Pauper's Bowl; ve Perslerin K'lerinde de aynısı vardı **asah DarwBenceşaa**, Derviş Tabağı veya **KaŞah Şekesteh**, Kırık Tabak, çünkü daire eksik. Bullialdus, açıkça Chrysococca'nın Wiv'inden alınmış olan Discus parvus confractus adlı eserinde bu unvanlardan bazılarını Latinize etmiştir. *aKiv KKAsudur-dirvÖv*, Ancak, okuması gereken Küçük Kırık Bir Çanak *HivGKIMÖv*.

Alfonsine Tablolarında, Ideler tarafından, Yemeğin Parlak Biri olan Arapça Al Munir al Fakkah'ın yozlaşmış bir biçimi olarak kabul edilen Riccioli'nin Malphelcane'i olan "Keldanilerin" Malfelcarre'ı vardır; Buttmann onu Al Malf al Khatar, Çelenk Halkası veya Taç Kavşağı'ndan türetmiş olsa da; ve Scaliger, biraz benzer anlamda Al Milaff al Kurrah'ı, daha doğru yazılmış Al Milaff al Kurrah'ı önerdi. Bayer, Malphelcarre quod est sertum pupillae, Göz Gözbebeği Çemberi; ve bunu açıklamamasına rağmen, bildiğinden daha iyi yazmış olabilir, çünkü Pupilla,

Kópn'un Latince karşılığıdır, ki bu da özel bir isim olarak Persephone'ye verilen bir unvandır. La Lande'in Astronomie'sinde Dupuis, bu tanrıçayı, Latin Proserpina'yı, Phe'er, Crown ve Serphon'dan alarak Keldani Phersephon ile tanımlamasına çok yer ayırdı. Kuzey. Bu nedenle, eğer Dupuis doğruysa, figürün yanı sıra ismin kökeni Girit günlerinin çok gerisine uzanıyor olabilir.

İbranilerin ona 'A-áróth, Taç,—belki de Sami kraliçesi Cushiopeia'nın; ve Suriyeliler, Ashtaroth, onların Astarte'si, Yunanlıların 'AypOóívn'i ve Latinlerin Venüs'ü; ama tüm bunlar şüpheli görünüyor, tıpkı Ewald'ın İncil'deki Mazza roth olduğu varsayımı gibi.

Blake, Flammarion, Vichaca'dan alıntılar yapıyor ama açıklama yok.

Reeves, onu bir Kordon olan Çin Kwan Soo olarak katalogladı.

Kelt hikayesinde Corona, Gwydyon'un kız kardeşi ve Peri Kral Don'un kızı olan Arianrod veya Ethlenn Hanesi olan Caer Arianrod'du, bu isim Taç'ın klasik sahibine tekil bir benzerlik taşıyordu.

Shawnee Kızılderilileri onu Göksel Kızkardeşler olarak biliyorlardı, içlerinde en güzeli bizim Arcturus'umuz olan avcı Beyaz Şahin'in karısıydı.

Caesius, bunun Ahasuerus'un Ester'in başına koyduğu Tacı veya Ammonit Kralı'nın bir talant ağırlığındaki altınını veya Mesih tarafından giyilen Dikenli Tacı temsil ettiğini söyledi.

Leyden El Yazması, onu bir defne çelengi olarak gösterir ve bu nedenle veya tipik bir taç olarak haritalarda görünür. Firmian ailesinden Salzburg'un zulmeden piskoposunun onuruna 1731 tarihli bir eser olan Firmamentum Firmianum'da, figür, o ailenin armasından bir geyik boynuzu olan Corona Firmiana'nınkidir. Ancak kuralın bir istisnası, orijinal Alfonsine Tablolarında, taç veya çelenkten tamamen farklı, düz üç çeyrek dairenin bir illüstrasyonunda not edilebilir. Proctor, en erken astronomide bunun Bootes'in sağ kolunu oluşturmuş olabileceğini öne sürdü.

Birçok yakın ikili dosyasından gökbilimci için ilginçtir ve genellikle onu Ariadne'nin Tacı olarak bilen genç gözlemcilerin favori nesnesidir. Gökyüzü figürlerimizde genellikle olduğundan çok daha fazla adlandırıldığı gibi; ve bu, bizim Boomerang'ımız olan Woomera'nın Avustralyalı yerlisi için de onun Corona'nın yıldızları fikri için aynı derecede anlamlıdır.

Burada çok aniden, *'nin 58' güneyinde, 12 Mayıs 1866'da, çıplak gözle yalnızca sekiz gün boyunca görülebilen 2d büyüklüğündeki ünlü Blaze Star ortaya çıktı, bazı dalgalanmalarla birlikte 10. kadire düştü. günde yarım kadir hızındadır, ancak yeniden 8.'ye yükselir ve burada hala soluk sarı, hafif değişken bir yıldız olan T Coronae olarak kalır. Bir nova olarak adlandırılmasına rağmen, Argelander onu zaten 18 Mayıs 1855'te haritasını çıkarmıştı ve 31 Mart 1856'da muhtemelen normal büyüklüğüyle tekrar kaydetti. "Evrensel kimyasal yöntemle incelenen" ilk geçici yıldızdı - spektroskop.

Yerinin yakınında, şimdi R harfi olan Variabilis Coronae, 1795'te Pigott tarafından

keşfedildi, hala 5.8 ila 13 arasında değişiyor, ancak çok düzensiz.

Profesör Young, bu takımyıldızın yıldızlarının yerini belirlemede hafızaya yardımcı olması için Cassiopeia'nın ücretli ^ i'sini tekrarlıyor. Aşırı kuzey olan 0'dır, ancak ardından p, a, y, S, *, i sırasını takip edin. Arcturus'un 20 ° kuzey doğusunda neredeyse mükemmel bir yarım daire oluştururlar.

Argelander çıplak gözle görülebilen toplam 27 yıldız verir; ve Asansör, 31.

Geri kalanların üzerinde bir "inci" yer, güçlü bir ışık ve ok gibi şaşırtıcı ışınlar sergiliyor - Terkedilmiş Hizmetçi Anıtı.

Creech'in Manilius'u.

a, 2.4, parlak beyaz.

alphekaBurritt'in 1835 Atlas'ının Alphaca'sı, Uluğ Bey'in Al Ná'ir al Fakkah, Yemeğin Parlak Olan'ıydı, bu Na'ir Latince lucida kelimesine eşdeğerdir.

Bayer, Arapların bu yıldızı Pupilla olarak bildiğini ve bu yıldızın türetilmesine dair olası bir ipucuyla takımyıldızın isimlendirmesinde de yer aldığını iddia etti; ancak kelime Lyra'ya ait olduğu ve kesinlikle Arapça olmadığı için, klasik Papilla'daki kökeni için ilk ilkelere geri dönmemiz gerekebilir.

MünirBayer'in "Babilliler"de bulduğu - muhtemelen astrolojide yetenekli olanları kastettiği - Araplardandır ve onların Nairleri ile eş anlamlıdır. Chilmead bunu Munic olarak verdi.

Vergil'in Georgies'inde Gnosia Stella Coronae idi.

gemmave Gemma Coronae klasik zamanlarda kullanılmamıştır, ancak daha sonraki başlıklardır, belki de Ovid'in, Vulcan'ın Ariadne'nin Tacını yapmak için auro'su ile birleştirdiği gemmasque novem'inden; ancak Spence, Polymetis'inde, çiçek tacının açılmamış çiçekleri ve yapraklarına atıfta bulunarak, kelimenin bir Tomurcuğun orijinal anlamında alınması gerektiğini ve böylece figürün erken fikriyle aynı fikirde olduğunu söyledi. Zaman zaman tartışmasız görülen Gema, erken tip bir ihmalden kaynaklanmaktadır.

Alphecca, grubun en parlak yedi üyesinden biri ve modern zamanlarda, zaman zaman Saint Marguerite'ye dönüşen Taç'ın İncisi Margarita Coronae olmuştur. İlk çizimlerde gösterilen çelenk tomurcuklarının, çiçeklerinin veya yapraklarının iki uzun dışa akan ucuyla tutturulduğu şeridin ilmeğini veya düğümünü işaretler.

Spektrum, Secchi'nin Solar tipindedir; ve yıldız, sistemimizden saniyede yaklaşık yirmi mil hızla uzaklaşıyor. Uzakta 8. kadir bir refakatçisi var ve 28 Haziran'da doruğa ulaşıyor.

12 Nisan'dan 30 Haziran'a kadar görülebilen meteor yağmuru olan Coronids'in ışıldayan noktasını işaret ediyor.

P,Alphecca'nın kuzeybatısındaki 4. büyüklük, takımyıldızın Masakin'inden türetilen Palermo Kataloğu'nun 2. baskısındaki Nusakan'dır.

Y, n,ve a, isimsiz olmasına rağmen, hepsi ilginç ikili yıldızlardır.

Kanatlarımda yükselene kadar tercih edilene kadar
Namuslu Minerva'nın bakire kuşu olmak.

Joseph Addison'ın Ovid'in Metamorfozları çevirisi.

korvus

Chaucer'ın zamanında Kuzgundu ve Almanların hâlâ Rabe'si var; ama Fransızlar, İtalyanların Corvo'da yaptığı gibi, Corbeau'da da Latinleri takip ediyor ve biz de Crow'da.

Şimdi 20. derece güney meyli tarafından geçilmiş olsa da, 2000 yıl önce gök ekvatorunun her iki tarafında eşit olarak yatıyordu. Argelander'e göre yalnızca 15 çıplak gözle yıldız içerir, -Heis'e göre 26,- yine de Yunanlılar ve Romalılar için dikkate değer bir takımyıldızdır ve her zaman aşağı yukarı Kupa ve vücudunun üzerinde durduğu Hydra ile ilişkilendirilir. Ovid, Fasti'sinde bu kombinasyondan bahsetmiştir;

Continuata loco tria sidera, Corvus ve Anguis,
Et medius Krater inter utrumque ceket;

ancak her zaman böyle çizilmiş olsa da, üç takımyıldız uzun süredir ayrı ayrı kataloglanmıştır.

Yunanlılar ona Kópa ^, Raven adını verdiler; ve Romalılar, Corvus. Manilius onu Phoebos Sacer Ales ve Ovid'i Phoebus Ales olarak adlandırıyor, mitoloji kuşu peygamberlik işlevleriyle bağlantılı olarak Phoebus Apollon için kutsal kılmış ve * tanrıların devlerle çatışması sırasında şeklini aldığı için.

Ovidius, Metamorfozlar'da Coronis'in ve Apollon'a olan sadakatsizliğinin öyküsünü anlatırken,¹ Kuş, efendisine bu hoş olmayan haberi verdiğinde, Saxe hikayeyi bitirirken, eski gümüş renginden şimdiki siyaha dönüştüğünü söyledi:

Sonra Kuzgun'a döndü,
"Aptal gevezelik! kaderini gör!
Artık benim habercim,
Konuşmanla Hades'e git!

"Tattle ile yorgun Plüton!
Buraya kadar canavar, geri gelme;
Ve - senin mizacına uyması için-
Bundan böyle tüylerin siyah olsun! "

Bu hikaye, Garrulus Proditor yıldız unvanına yol açtı.

Efsanenin başka bir versiyonu Fasti'de yer alır - yani, bir bardak su ile gönderilen kuşun, meyve olgunlaşana kadar bir incir ağacında dolaştığı ve sonra elinde bir su yılanı ile tanrıya geri döndüğü. pençeleri ve ağzında bir yılan, yılanın gecikmesinin nedeni olduğunu iddia etti. Ceza olarak, Kupa ve Yılan ile sonsuza dek gökyüzünde

sabitlendi; ve, Hydra'nın Kupa ve içindekiler üzerindeki koruyuculuğu tarafından sonsuz susuzluğa mahkum olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Bütün bunlardan Corvus'umuz için başka şiirsel isimler geldi - İncir Kuşu Avis Eicarius; ve zamanının ötesinde kalan Emansor; ve erken halk bilgisinde, kuşlar arasında yalnızca bunun yavrularına su taşımadığına dair bir inanç.

Florus ona Satyrlerin Kuşu Avis Satyra ve Pontine Bataklığı'nda bir kuzgunun yardımıyla Valerius'un kazandığı zaferden dolayı Pomptina adını verdi.

Bu kuş ve eşek, Corvus ve Yengeç takımyıldızlarının neredeyse aynı anda yerleşimine bir gönderme olarak yorumlanan Mindaon sikkesinde birlikte görünür, çünkü eşek her zaman "OvOi veya Asini" de ikincisiyle ilişkilendirilmiştir. onun yıldızları.

Roma ve Yunanistan'ın Kuzgunu Arabistan'da Al Ghuráb oldu; ancak daha önceki günlerde yıldızlarından dördü, Spica yıldızına atıfta bulunarak Silahsızların Tahtı Al 'Arsh al Simák al' Azal idi. Bunlar doğal olarak p, y, ó ve 7 olarak kabul edilmiştir; ancak Firuzabadi, Lach tarafından yorumlandığı gibi, bunların 6, k, y ve g olduğunu ve aynı yıldızların eski Aslan'ın Kıçığı Al 'Ajz al Asad olduğunu söyledi. Bütün için diğer erken başlıklar Al Ajmál idi,

Deve ve Al Hibá ', Çadır; bu sonucusu genel olarak Güneyli Yamanıyyah tarafından Auriga'dakinden ayırt edilmesi için nitelendi. Hyde, Ajmal yerine Mudjizat, Ahmal veya amal, Ram'dan alıntı yaptı, ancak bu burada olası görünmüyor.

Bu yıldızlar Araplar tarafından abartılı Esad'larını oluştururken kullandıkları gibi, Hindular tarafından da işaret ettikleri uçsuz bucaksız Praja-pátí'de kullanıldılar - bu unvan Orion için kopyalandı ve çok daha iyi bu takımyıldız için biliniyordu. . Figürün başı Citra, bizim Spica'mız ve uylukları iki Vicakhas, a ve p Librae ile işaretlenmiştir; Anuradhas, p, d, ê ve n Scorpii ise Praja-patí'nin ayakta durma yerini oluşturdu. Tutarsız bir şekilde, Nishtya'yı veya Svati'yi -yıldızımız Arcturus'u- kalp olarak kabul ettiler; ancak bu, o organ için uygun yerden çok uzak olduğundan, Profesör Whitney, manzil ve sieu'nun i, k ve ^ Virginis'lerini değiştirmiştir.

Avesta, bir yıldız Kuzgun'dan, Eorosch'tan bahseder; ama bunun bizimkiyle nasıl çakıştığı bilinmiyor; Hewitt, bizim Corvus'umuzun Vanant adı altında ilk Pers göklerinin batı çeyreğini belirlediğini düşünse de.

Corvus'un Hydra ile ilişkilendirilmesinin nedeni de açık değildir, ancak klasik günlerin çok gerilerinden bir Fırat efsanesi vardır ve bu da onu Hydra'nın temsil ettiği Tiamat kuluçkasının canavar kuzgunlarından biri yapar; ve bir tabletin üzerinde, Corvus için Tiamat'ın beslediği Büyük Fırtına Kuşu veya Çöl Kuşu olarak olabilecek bir başlık görünür, tıpkı Aratos'un Kópa'yı ^ Hydra'nın kıvrımlarını gagalarken tanımladığı gibi. Corvus'un öne çıkan yıldızları, Akad Kurra, yani At ile tanımlanmıştır.

İbraniler onu 'Orebh veya Orev, Kuzgun olarak biliyorlardı; ve Çinliler, büyük yıldız bölümleri Kızıl Kuş'un bir parçası olarak, tek tek yıldızları ise rüzgara hükmeden veya üzerine binen bir İmparatorluk Arabasıydı.

Daha sonraki günlerde, Nuh'un Kuzgunu'nun Tufan'ın üzerinde uçmasına ya da bir dinlenme yeri için kuru bir arazi olmadığı için Hydra'ya inmesine benzetildi; ya da İlyas peygamberi besleyenlerden biri; ama Julius Schiller, Ahit Sandığı'ndaki yıldızlarını Krater'inkilerle birleştirdi.

a, 4.3, turuncu.

El Chibatüm Arap figürü için Çöl başlığından; ama Uluğ Bey ve Arap gökbilimciler onu Kuzgunun Gagası olan Al Minhar al Ghuráb olarak belirlediler.

Reeves, bunun Çin Porsuk Hea, Sağ Linch iğnesi olduğunu söyledi.

İlk harfle yazılmasına rağmen, şimdi onu izleyen dört yıldızdan çok daha az parlaktır ve bazıları onun Bayer'den bu yana azaldığını ve belki de Al Sufi'nin kırmızı dediği için renginin değiştiğini düşünür.

P, kırmızımsı sarı bir 3d-büyüklikte yıldız, Çin dışında isimsiz görünüyor, burada Sol El Linch-pin Tso Hea; ancak bu başlık altında y, 3 ve 7 yer aldı.

Y, 2.3.

GienahUluğ Bey'in Al Janáf> al Ghuráb al Aiman, the Right Wing of the Raven'ındandır, ancak modern çizelgelerde solu işaret etmektedir. Alfonsine Tablolarında bu yıldız verilen Algorab, artık genellikle 3'e uygulanmaktadır.

Y, takımyıldızın en parlak üyesidir ve bazı Çinli yetkililer, tek başına 11. sıralarını işaretlediğini söyledi. 10 Mayıs'ta sona eriyor.

S, Double, 3.1 ve 8.5, uçuk sarı ve mor.

algoritma, genel olarak alınan modern başlık, Palermo Kataloğu'ndan; Proctor'un Algorları var. Sağ kanatta ve meydanın sol üst köşesinde. Bileşenler birbirinden 24" ayrıdır; ancak renginden dolayı daha küçük olan kolayca ayırt edilemez. Konum açısı 210°'dir.

4 eklenen yukarıdaki tüm yıldızlar, başkanlık tanrısı olarak Savitar, Güneş ile birlikte 11. nakshatra, Hasta, El'i oluşturdu; 3, bir sonraki ay istasyonu olan Citrá ile kavşağı işaretliyor.

11. sieu, Tchin, eskiden Kusam olan bir arabanın haç parçası, f, y, 3'ü içeriyordu ve ancak bazı otoritelere göre, sadece y. Ancak bu her zaman belirleyici yıldızdı.

Neredeyse görünmezlik sınırında olan 6. büyüklükteki bir çift Z, garip bir şekilde Çin'de bir isim taşıyor gibi görünüyor, —Chang Sha, Uzun Kum Bankası.

Al Bırünî, f, y ve 3 ile korkunç erken Aslan'ın arka çeyreklerini işaretlediğini söyledi.

... cömert kase
Bacchus'un akar ve susamış Kutup'u neşelendirir.

Creech'in Manilius'u.

Krater, Kupa,

Fransız Coupe, Alman Becher ve İtalyan Tazza, Hydra'nın sırtının üzerinde, Corvus'tan hemen batıya ve Denebola'nın 30 ° güneyinde, kuzeybatıya açılan kısmen halka şeklinde birkaç 4. ve 5. büyüklükteki yıldızlardan oluşur. . Bu, uzun zamandır Hydra et Corvus et Krater üçlü takımyıldızının bir parçası olarak kabul edildi; ancak modern astronomlar onu ayrı olarak kataloglarlar, Argelander ona 14 yıldız atar ve Heis sayıyı 35'e çıkarır.

İlk Yunan günlerinde, Apollon'un KávdapOq'unu veya Kadehi'ni temsil ediyordu, ancak evrensel olarak Kparfip olarak adlandırılıyordu; bu, bizim tercüme edilmiş başlığımızda tüm Latinlerle birlikte elde edildi, Cicero onu Cratera olarak yazdı; Manilius onu gratae laccho Krateri olarak tanımlarken, bu nedenle Bacchus'a sıklıkla uygulanan mistik, şiirsel adı kullanır. Eski el yazmalarında Creter olarak geçmektedir. Yunanlılar da buna KáAm- / adını verdiler. bir Ciner Urn; 'ApyaAv', 'YSpe'ov ve' Y, bir Su kovası.

Romalılar ayrıca onu Uma, Calix veya Scyphus ve şiirsel olarak Poculum, Apollo, Bacchus, Herkül, Aşil, Dido, Demophoon ve Medea'nın Kupa olarak biliyorlardı; bu sonuncuyla olan ilişkisi onu uzun Argonautic takımyıldızları listesine sokar.

Hewitt, onu tarih öncesi Hindistan'ın Soma fincanı ile ilişkilendirdi; ve Fırat Istar-Kirke mitinde Karıştırma kaseli Brown, peygamber Yeremya'nın sözlerine atıfta bulunur:

Babil, Rabbin elinde altın bir kâse olmuştur.

Ancak Yahudiler bunu Cos, bir Kupa olarak bilseler de, buradaki herhangi bir bağlantı şüpheli görünüyor. Hewitt ayrıca onu “Akadyalıların Mummu Tiá-mut, denizin kaosu, göğün ve yerin annesi ve Tiamut'un çocuğu, canlıların (tia) annesi (mut)” ile tanımlar; ama bütün bunlar Corvus'a daha çok yaklaşıyor.

İki ya da üç yüzyıl önce İngiltere'de İki Bantlı Çömlek olarak biliniyordu; ve Smyth bize Warwick koleksiyonundaki bu şekilde tercüme edilmiş bir yazıt taşıyan küçük bir antik vazodan bahseder:

Bilge kadimler, Krater görüldüğünde, Nil'in bereketli tufanının doruk noktasına ulaştığını biliyorlardı;

Mısır kalıntıları şimdiye kadar takımyıldıza hiçbir ima göstermese de.

Arabistan'ın başlarında bu, Al Ma'laf, Ahır idi; daha sonra orada Yengeç

Praesaepe'si için bir unvan; ama Çöl astronomisi Yunan etkisi altına girdiğinde, hepsi şarap depolamak için toprak bir kap anlamına gelen Al Ba-iyah, Pers Badiye ve Al Achsasi'nin Al Batinah'ıydı. Başka bir başlık olan Al Kaş, bir Sığ Havza, —Alfonsine listelerindeki Alhas — o zamandan beri Alker ve Elkis'e çevrildi; ancak Scaliger'in Alkes önerisi genel olarak benimsendi, ancak şimdi a yıldızına uygulandı. Aynı Tablolar onu Patera ve Vas veya Vas akvaryumu olarak Latinize etti.

Riccioli'nin tuhaf Elvarad ve Pharmaz'ı kökenlerine kadar izleyemiyorum.

Hydra'da x ve diğerleri ile birlikte daha göze çarpan yıldızları, toplamda yirmi iki, 10. alanı, Yh, Yih veya Yen, Kanatlar veya Kanatları oluşturdu; ve tüm takımyıldızı, aynı zamanda o tanrının adını taşıyan Aslan'daki 9. sieu'nun tanrısı Chang tarafından vurulan Çin Cennetsel Köpeği olabilir.

Caesius, Krater'in Benjamin'in çuvalında bulunan Yusuf Kupası'nı veya Cana'nın taş su kaplarından birini veya İsa'nın Tutkusu Kupası'nı temsil ettiğini söyledi; diğerleri ona Nuh'un Şarap Fincanı adını verdi, ancak Julius Schiller, yıldızlarından bazılarını Corvus'un bir parçası ile Ahit Sandığı olarak birleştirdi.

Astrolojik olarak, etkisi altında doğanlar için itibarın habercisiydi.

a, 4.1, turuncu.

Alkesbaşlığımız Scaliger'den, ama aynı zamanda Alker'di ve Alfonsine Tablolarında Alhes: hepsi takımyıldızın Al Kaş'ından.

Bunun için Latince atama - Fundus vasis - Kupanın tabanındaki konumunu iyi tanımlıyor.

Şekilde adı geçen ve ilk harfli tek yıldız olduğu için 300 yıl önce daha parlak olabilirdi; ama d, 3-9 büyüklüğünde, şimdi lucida.

abirkaç optik yoldaşı vardır ve 20 Nisan'da, p Leonis'ten yaklaşık 32 ° güneyde doruğa ulaşır.

P,Tabanın güney ucunda, 4.4 büyüklüğünde, Al Tizini'nin Al Sharásif'lerinden biri olan Ribs, yani Hydra'nın ve grubun ilkiydi.

Geceyi yücelten dörtlü!

Ah! Benim büyüleyici görüşüme ne zaman unutursun

Haç sonsuz ışıktaki parladı!

Samuel Rogers'ın Kolomb Yolculuğu ^

Crur, Haç,

Alman Kreuz, İtalyan Croce, Fransız Croix ve Flamsteed'in Atlas'ının 1776

baskısında Croisade. Bizimle Güney Haçı var.

Şimdiki adıyla eskiler tarafından bilinmiyordu, dört ana yıldızı Ptolemy tarafından şimdi onu üç taraftan çevreleyen Centaur'un bir parçası olarak not edildi. Bu nedenle Bayer, arka ayakların üzerinde *, Z, v ve Z Centauri harfleriyle ana hatları çizdi; ama bunlar şimdi a, p, y ve 3 Crucis, - 1.3-büyüklik lucida ayakta, 2d-büyüklik y üstte, p ve 3, erken Z ve v, enine olarak: bunlar son sırasıyla 1.7 ve 3.4 büyükliklerinde. á ve 3 arasındaki 4. büyüklikteki bir beşinci yıldız *, şeklin düzenliliğine bir şekilde müdahale ediyor; ve takımyıldız sınırları içinde çıplak gözle görülebilen kırk dokuz tane daha var.

Hipparchos tarafından sözü edilen ifade muhtemelen yanlıştır, ancak Centaur'dan itibaren p'sini açıkça ima etmiştir; ama Pliny onu imparator Augustus'un onuruna Thronos Caesaris olarak biliyor olabilir; yine de o zaman İtalya'dan görünmezdi, ancak bazı saraylı astronomlar tarafından bu şekilde adlandırılmış olabileceği İskenderiye'den açıkça görülebiliyordu. Ve Al Biruni, Hindistan'daki Multan'dan, 30 ° 12' kuzey enleminde, "Sula dedikleri", Çarmıha Gerilme Işını'nda bir yıldızın görülebileceğini yazdı. Bu, eğer Haç'a bir gönderme ise, modern figürün çarpıcı bir öngörüsüdür. Hewitt, bu unvanı hhula olarak tekrarlayarak, Hindu astronomlarının güney kutbu için talep etti.

Whittier, Cry of a Lost Soul adlı eserinde şunları söyledi:

Af Haçı tropik gökyüzünü aydınlatır;

27 ° 30 ' kuzey enleminin üzerinde şu anda tam olarak görünmediği için günümüz için doğru olan. En son Kudüs ufkunda - 31 ° 46 '45 " - İsa'nın çarmıha gerildiği zaman görüldü. Ancak 3000 yıl önce tüm yıldızları Baltık Denizi kıyılarındaki vahşilerin ufkunun 7 ° üzerindeydi. enlem 52 ° 3 '.

Bir takımyıldız olarak icadı genellikle 1679 itibariyle Royer'e atfedilir, ancak ondan yaklaşık iki yüzyıl önce çok fazla açıklamanın teması olmuştu ve bunun İngiltere'den Mollineux tarafından 1592'de gök küresi üzerinde resmedildiğini biliyoruz. yeni güney figürlerinin diğerleriyle birlikte; ve Bayer bunu Centaur'un arka ayakları üzerine çizerek metninde modernis crux, Ptolemaeo pedes Centauri olarak verdi. Bartschius onu 1624'te ayrı olarak aldı ve Caesius onu 1662'de iyi biliniyormuş gibi katalogladı; bu nedenle, Flamsteed Atlas'ta yalnızca Centaur üzerinde ana hatlarıyla belirtilmesi dikkat çekici görünüyor.

Crux, Samanyolu'nda yer alır -burada üç veya dört derece genişliğinde parlak ama dar bir deredir - ve kuzeyden güneye yalnızca 6 ° genişliğinde ve daha az genişlikte olduğu için hem sıkışmasından hem de biçiminden fark edilir. üst yıldız açık turuncu renkli ve geri kalanı beyaz; genel etki, bir haçtan ziyade kötü yapılmış bir uçurtmanın etkisidir. Öyle ki, onunla ilişkilendirilen tüm şiir ve romantizme rağmen -belki de bunlardan dolayı- onu ilk kez gören kuzey enlemlerinden gelenleri genellikle hayal kırıklığına uğrattır.

On iki yüzyıl boyunca, Pliny'den Dante'ye kadar, o büyük şairin Araf'ta Venüs'ün

"Balıkların peçesini örttüğü" düşüncesinden dönene kadar, yıldızlarına dair hiçbir ima bulamıyoruz.

pozisyon
Diğer direğe ve dört yıldızla bakın
Seni ilk kez görmedim,

Baron Alexander von Humboldt, Examen Criticum'unda Haç'a atıfta bulunduğunda ısrar ediyor; Longfellow, pasajı tercüme ederken

ve fikrimi düzelttim
Diğer direğin üzerinde ve dört yıldız gördüm
İlkel insanlar dışında daha önce hiç görülmedi,

Cato'nun Araf Muhafızı olarak nitelikleri olan Adalet, Sağduyu, Cesaret ve Ölçülülük gibi temel erdemleri tasvir ederek, buna aynı şeye kabul edilmiş bir referans diyor ve şöyle diyor:

Biz burada Perileriz ve Cennette Yıldızlarız.

Daha sonra aynı kantoda Cato'yu yeniden okuyoruz:

Dört kutsanmış yıldızın ışınları
Böylece yüzünü ışıkla süsledi.

Ancak Barlow, Dante'nin Çalışması adlı kitabında, "ilkel insanlara" yapılan bu atfın, Cary'nin tercümesinde olduğu gibi ilk ebeveynlerimize değil, 5000 yıl önce enlemlerden Haçı çok iyi görebilen insanlığın ilk ırklarına yönelik olduğunu söylüyor. İtalya'dan bile çok daha yüksek. Aynı pasajda Dante, kuzey göklerine yaptığı kesme işaretinde yerel görünmezliğine atıfta bulunur:

Ö! sen yedili ve dul site
Çünkü sen bunları görmekten yoksunsun!

ve 8. kantoda onlara Le quattro chiare stelle denir.

Dante'nin bütün bunları nereden öğrendiğini bilmiyoruz, çünkü takımyıldızla ilgili yayınlanmış bir kaydımız ancak 200 yıl sonraydı; ama onun göklere büyük önem verdiği, İlahi Komedy boyunca göklere sık sık ve zekice yaptığı göndermelerden bellidir. O, aynı zamanda, hayal gücü ve şiirsel dehanın yanı sıra bilgili bir adamdı, -Carlyle ona on sessiz yüzyılın sözcüsü derdi- ve Arap gök kürelerinden bazılarını görmüş olabilir, en azından birinde - muhtemelen 1225 tarihli Borgian — Centaur'un yıldızlarının temsil edildiğini biliyoruz; ve şüphesiz bilgili gezginlerle sık sık ilişki kurma fırsatları oldu,¹ ya da eski komşuları Fenikelilere layık halefler olan kendi maceraperest hemşehrileri arasında geri dönen birçok gezginden bazıları. Bu, bu imaları peygamberlik ilhamına atfetmeden açıklamak için yeterli olmalıdır. Ve burada, Haç ile hiçbir şekilde bağlantılı olmasa da, yıldız aşıklarını sevindiren bir gerçeğe - yani, "Dante'nin şiirinin her bölümünü kapatırken sanatsal ve sessizce

önerdiği güzel ve sonsuz özleme dikkat çekmek istiyorum. "stelle" kelimesiyle
Cehennem şu şekilde biter:

Oradan yıldızları azarlamak için ortaya çıktık;

Araf:

Saf ve yıldızlara tırmanmaya hazır;

ve Paradiso:

Güneşi ve diğer yıldızları hareket ettiren aşk.

Şairin, güneşi yıldızlarla ilişkilendirmede çağdaşlarının ötesinde astronomik bilgide belki de bilinçsizce ilerlediğine de dikkat edin.

Vespucçi, 1501'deki üçüncü yolculuğunda, Dante'den gelen pasajları anımsatarak, Avrupalılar arasında Dört Yıldızı ilk gören kişinin kendisi olduğu konusunda ısrar etti, ancak Haç unvanını kullanmadı ve onlara Mandorla adını verdi.² Vasco da Gama, Lusiadas'ta bunun hakkında şunları söyledi:

Yeni yarımkürede oldukça yeni bir grup, Henüz başkaları tarafından görülmedi;

ondan yaklaşık dört yüzyıl sonra, günümüzde Lord Lytton'ın (Owen Meredith) Kraliçe Guenevere'sinde benzer bir şey var:

Sonra çok şaşkın biri gibi hissettim,

Garip efsaneler ve yıldızların ışığı tarafından yönetiliyor

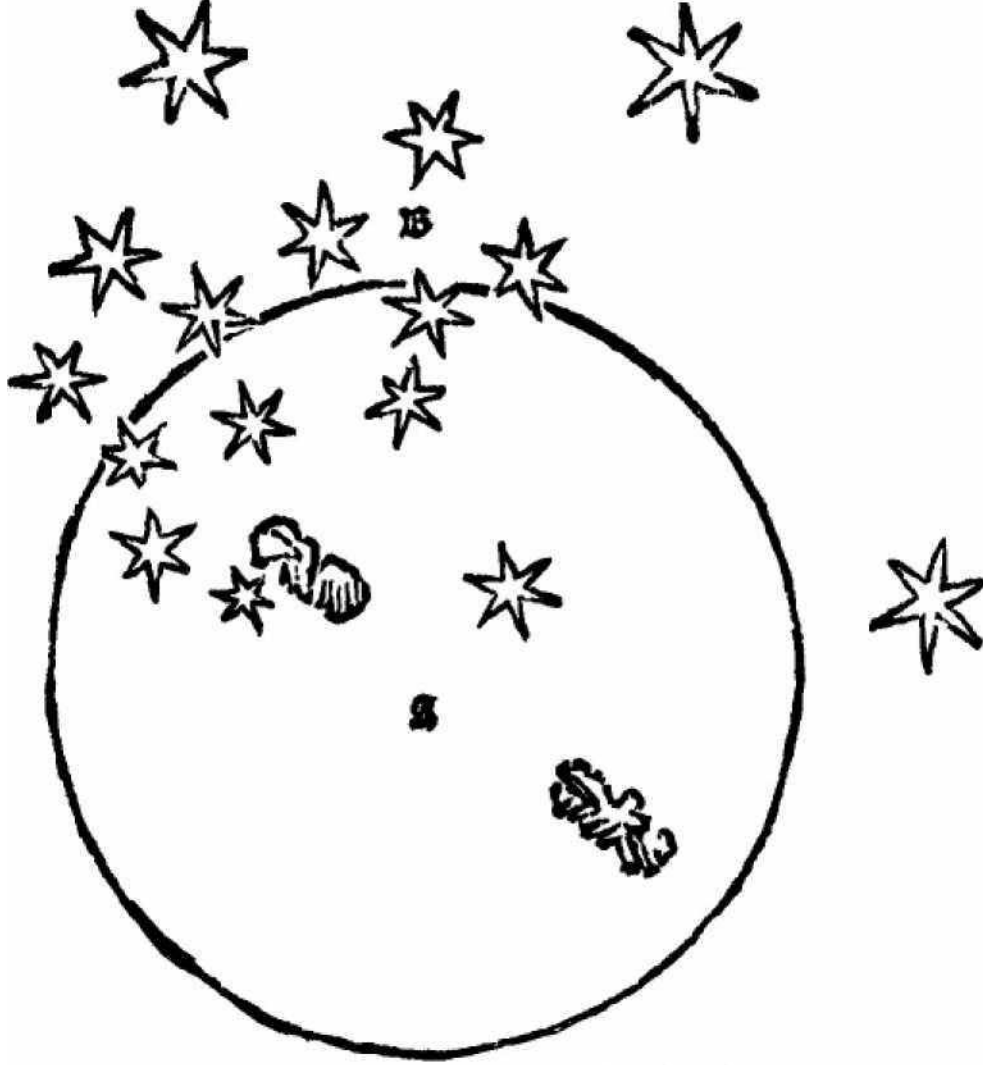
Gece yarısı kumunun uzun bölgelerinde

Piramitlerin kırmızı yolunun ötesinde,

Aniden gökyüzüne bakmak için çekilir, Alışık olmadığımız bir ışık duygusundan ve görür, Takımyıldızlı başlığa karşı ortaya çıkar, Güney'in büyük haçı.

16. yüzyıl yazarları, güney seyrüseferine ilişkin anlatımlarında bundan sık sık söz etmişlerdir; Corsali, 1517'de Eden tarafından çevrildiği gibi:

Bunların [Macellan Bulutları] üzerinde, (kuzey kutbu Charles Wayne'in yaptığı gibi) onlarla birlikte hareket eden diğer yıldızlarla birlikte . kutuptan derece uzakta ve rotalarını .xxiii'de yapıyorlar. saatler. Bu haç o kadar fevkalade ve güzeldir ki, bu figürün görüldüğü gibi başka hiçbir göksel sjune onunla karşılaştırılmaz.¹

A. The pole Antarctic.

B. The Cross.

Daha sonra 1520'de Magellan'ın yoldaşı Pigafetta, El Crucero olarak bahsetmiş ve una croce maravigliosa rakımları belirlemek için kullanmış, onu ilk kez Dante'nin tanımladığını söyleyerek; Pedro Sarmiento de Gamboa ona Star Crucero ve Crucero'nun Yıldızları adını verdi; Blundevill, 1574'te Crosier ve çok farklı bir şekilde Güney Üçgeni, ancak bu Bayer'den yirmi dokuz yıl önceydi.

bu unvanı diğer yıldızlara verdi. Eden ayrıca Crossiers ve Crosse Stars'dan da alıntı yaptı; Chilmead, Crusero ve Crusiers; Sir John Narborough, Crosers; ve Hailey, 1679, Crosiers.

Hailey'den bir asır önce, Portekizli doğa bilimci Cristoval d'Acosta, Cruzero (eski

İspanyol Crnciero) başlığını yazarken, Haç'ı Güney Gök Saati olarak adlandırdı; ve bu nedenle yaklaşık 400 yıldır faydalı bir amaca hizmet etmiştir. Von Humboldt, Yeni Kıtanın Eşcinsel Bölgelerine Yolculuk adlı kitabında Portekiz ve İspanyollara atıfta bulunarak şunları yazmıştı:

Dinsel bir duygu onları, biçimi atalarının Yeni Dünya çöllerine ektiği inancın işaretini hatırlatan bir takımyıldıza bağlar; -

Mrs. Hemans, İspanyol gezginin söylediği Güney Haçında güzel bir şekilde ifade etti:

Ama sana, lode-yıldızların göz kamaştırıcı bir şekilde yanarken
Mavinin berrak derinliklerinde, özveriyle dönüyorum,
Güneyin Parlak Haçı! ve parladığını görünce,
Zeytinin ve asmanın sevilen diyarına kıt pişmanlık.
İlk baştaki çağları hatırladın
Atalarım İspanya'nın sancağını açtı,
Ve inançlarını gören bölgelere diktiler
Onun yok edici sembolü her zaman senin içinde parladı.

Von Humboldt ekliyor:

Haç'ın zirvesini ve ayağını belirleyen ve neredeyse aynı doğru yükselişe sahip olan iki büyük yıldız, takımyıldızın meridyeni geçtiği ana hemen hemen dik olduğunu takip eder. Bu durum, Tropiklerin ötesinde veya güney yarımkürede bulunan her ulusun halkı tarafından bilinir.

Haç'ın farklı mevsimlerde gecenin hangi saatinde dik veya meyilli olduğu gözlemlenmiştir.

Bu, günde yaklaşık dört dakika çok düzenli bir şekilde ilerleyen bir zaman parçası ve başka hiçbir yıldız grubu çıplak gözle bu kadar kolay bir zaman gözlemi yapamaz.

Venezüella'nın savanlarında ve Lima'dan Truxillo'ya uzanan çölde rehberlerimizin kaç kez haykırdığını duyduk, "Gece yarısı geçti, Haç bükülmeye başlıyor." Bu sözler bize, Lataniers nehrinin kaynağının yakınında oturan Paul ve Virginia'nın birlikte son kez konuştukları ve çarmıhı gören yaşlı adamın onları uyardığı o etkileyici sahneyi ne sıklıkta hatırlattı. "la Croix du Sud est droile sur l 'ufuk" diyerek ayrılma zamanı.

Von Humboldt, özellikle Kazwini ve diğer Muhammedi astronomlar gökyüzünün başka yerlerinde haçları keşfetmek için çaba harcadıklarından, bu kadar çarpıcı ve iyi tanımlanmış yıldızların daha önce büyük antik Centaur takımyıldızından ayrılmamış olmasının dikkate değer olduğunu düşündü; ve Haçı iyi tanıyan eski Perslerin bir ziyafeti adıyla kutladıklarını, onun soyundan gelenlerin, devinim yoluyla yitirildiği, halefini Yunus'ta bulduklarını söyledi.

Zamanının Pareni Kızılderilileri, Haç yıldızlarının çoğunu, başlıca balıklarından birinin ardından Bahumehi olarak adlandırdılar.

Lockyer, baz yıldızı bu noktadan yaklaşık 28 °, yaklaşık dört ve bir olmasına rağmen, onu, meridyen üzerindeyken, kutbun çevresindeki en belirgin takımyıldız olarak Güney'in Kutup-yıldızı olarak ima eder. haç uzunluğunun yarım katı. Ama bu fikir eski bir fikirdir; Minsheu'nun Rehberi, "Cruzero" kelimesiyle Quatuor stella poli, Foure yıldızları geçiyor; ve Sarmiento, daha önceleri, hemen hemen aynı şeye sahipti, ancak "Tanrı'nın yardımıyla", gerçek noktaya daha yakın başka bir kutup yıldızını seçmeye muktedir olduğunu iddia etti.

Modern Çin'de, kelimemizin karşılığı olan Shih Tsze Kea olmuştur.

Beş yıldız Brezilya'nın posta pullarında gösterilir, - Camoes'in Kutsal Haç Diyarları, - yirmi bir eyaleti simgeleyen yirmi bir yıldızla çevrilidir ve bazı madeni paralar aynı şeyi taşır. Ancak bu ülke için bu isim şair için yeni değildi, çünkü kaşif Cabral tarafından 1 Mayıs 1500'de verildi; ve yeni kıtanın ilk oyulmuş haritasıyla 1508'de Roma'da basılan güzel Ptolemaeus, Güney Amerika için başlığı olarak Terra sancte crucis'i taşır.

Kısmen takımyıldızın sınırları içinde ve Samanyolu'nun güney kutbuna en yakın yaklaşma noktasında, armut biçimli Kömür Torbası veya Kurum Torbası, 8 ° uzunluğunda ve 5 ° genişliğinde, yalnızca bir tane içerir. çıplak gözle görülebilen ve bu çok küçük, ancak teleskopik olan çok sayıda yıldız var ve 1890'da Sydney'de çekilen bir fotoğraf, çevredeki bölgeyle orantılı olarak yaklaşık olarak çok sayıda olduğunu gösteriyor. Bu tekil boşluk, 1499'da Vicente Yanez Pinzon tarafından gözlemlenmesine ve Vespucci tarafından il Canopo fosco olarak adlandırılmasına ve belki de Camoes tarafından ima edilmesine rağmen, resmi olarak ilk olarak Peter Martyr tarafından tanımlandı. Narborough 1671'de bunun hakkında "Haç'ın ayağının içinde olduğu küçük bir kara bulut" olarak yazmıştı; ama ondan önce Macellan'ın Noktası olan Macula Magellani vardı ve elli yıl önce Smyth ondan Kara Macellan Bulutu olarak bahsetti. Froude, Oceana'sında bunu "mürekkep lekesi - boş uzayın korkunç yalnızlığına açılan bir açıklık" olarak tanımladı. "Neredeyse bir Hristiyan meseli gibi okunan" yerli bir Avustralya efsanesi, bunun "Haç yıldızlarıyla temsil edilen bir ağacın dibinde pusuda bekleyen bir Emu şeklinde kötülüğün vücut bulmuş hali" olduğunu söylüyor. zulümlerinin sürüklediği bir keseli sıçanın dalları arasına sığınması için."

Perulular onu geyik yavrusunu emen cennet gibi bir Doe hayal ettiler.

"Kesintisiz bir sonsuzluğa bakıyormuşuz gibi göründüğümüz tuhaf boşluklar"ın en dikkat çekicisi bu olsa da, göklerde daha birçokları vardır; Sir John Herschel'in Observations at the Cape of Good Hope'da verdiği kırk dokuzluk geniş bir liste ve Espin tarafından Webb'in Celestial Objects'inde kısaltılmış bir liste.

a, Üçlü, 1,2 ve 6.

Acrux, Burritt'in Atlas'ında, muhtemelen bir Crucis'ten kendi uydurduğu bir kelimedir. Al Tizini, konumunu, Bayer'in plakasının kabul ettiği Centaur'un sağ arka ayağının ayak bileği kemiğine yakın olarak tanımladı ve Z harfini yazdı.

1685'te Kral XIV. Louis tarafından Siam'a gönderilen bazı Cizvit misyonerler tarafından iki katı olduğu keşfedildi; ve 6. büyüklükteki başka bir refakatçi 60 'uzakta. İki büyük yıldız, 120 ° konum açısına sahip 5 'arasındadır.

a, ekinoktal rengin 2 ° doğusunda yer alır ve doruk noktasında, Corvus'tan güneye doğru 13 Mayıs'ta 27 ° 30' enleminde ufka dokunur. En üstteki yıldız olan y, 34 ° 20 ' enleminde, 3700 fit yükseklikte, Lowe Gözlemevi'nin ufkundadır. Gould değişken olduğunu düşünüyor, çünkü aynı gözlemci tarafından bile 1.8'den 2.4'e kadar çeşitli

şekillerde tahmin ediliyor.

6 ^ -büyüklükte k, bir derece karenin kırk sekizde birini kaplayan ünlü renkli yıldız kümesi NGC 4755'tir; merkezi ve asıl olanı koyu kırmızıdır, etrafı yeşil, mavi ve çeşitli tonlarda yaklaşık 130 kişiyle çevrilidir; ama Bayan Clerke şöyle yazıyor:

İtiraf etmek gerekir ki, orta dereceli teleskopik açıklıklarla, Sir John Herschel'in [keşfinin] "muhteşem bir süslü mücevher parçası" ile karşılaştırmasının ima ettiği renk etkisini fark etmekte başarısız oluyor. Birkaç kırmızımsı yıldız hemen göze çarpar; ama yoldaşlarına ait maviler, yeşiller ve sarılar soluk tonlardır, yarısından fazlası beyaz ışıktadır.

Ancak Gould, onu son derece güzel olarak nitelendirdi.

Gümrük bekçisi, Gümrük Müsteşarı,

Alman Erndteh "ter ve İtalyan Mietitore. La Lande bunu 1775'teki küresinde yayınladı ve onu kutuptan çok uzakta olmayan Camelopard, Cassiopeia ve Cepheus arasındaki göze çarpmayan bazı yıldızlardan oluşturdu.

Smyth'in alternatif unvanı Le Messier, otuz yıldır kuyruklu yıldızların toplayıcısı ve bekçisi olan Kral XV. ve 1794 ve 1798 yılları arasında on iki kişinin kaşifi. Bu unvan ayrıca, komşu iki kraliyet şahsiyetinin bir tarım halkının hükümdarı olması ve Zürafa'nın tahıl tarlalarına zarar veren bir hayvan olması gerçeğinden kaynaklanmış olabilir; hepsi belki de Fenikelilerin gökyüzünün bu bölümünde büyük bir Buğday Tarlası hayal ettikleri söylendiği için seçilmiştir.

Mucidi, gecelerini Seine üzerindeki Pont Neuf'te geçirecek, konuyla ilgilenebileceği herkese Algol değişkeninin harikalarını anlatan ve Fransız Devrimi'nin kargaşası ortasında gözlemevinde inzivaya çekilen coşkulu astronomdu. birçok arkadaşının kaderinden kurtulduğu için "yıldızlarına teşekkür etmesini" sağladı.

Custos artık gökbilimcilerin gözünden kaçtı.

Cennetin hareminin o ölümsüz cariyeleri,
Yıldızlar, ortaya çıkarmak; yalnız bir bulut yuvarlandı
Masmavi bir dere taşırken rüzgarla geçmiş
Uyuyan bir kuğunun beyaz tüyleri altın saçaklı.

Adam Mickiewicz 'Polonya Akşam İlahisi.

Kuğu, Kuğu,

Modern eleştirinin Cynus olması gerektiğini söylediği, Draco ve Pegasus arasındadır. Fransızlar onu Cygne olarak biliyorlar; İtalyanlar Cigno olarak; İspanyollar olarak Cisne; ve Almanlar Schwan olarak.

Eratosthenes'li KÚKvog'du, ancak genellikle diğer Yunanlılarla birlikte OSvrg'ydi, bununla basitçe bir tür Kuş, daha özel olarak bir Tavuk amaçlandı; Aratos'un áróLog'u "hızla uçan kuğu"yu göz önünde bulundurduğunu gösterse de; ancak, bu Yunanca sıfat aynı zamanda "çeşitli" anlamına da geldiği için, burada Kuşun Samanyolu'ndaki konumuna atıfta bulunulması mümkündür. Bu büyük dairenin ışığı ve gölgesi Brown bu fikirle onu "pullu" hale getiriyor. Aratos ayrıca onu ppóarg, özellikle kanatları açısından "karanlık" olarak tanımladı, Hipparchos'un düzelttiği bir hata.

Romalılar şimdi sahip olduğumuz unvanı benimsediğinde, takımyıldızımız, Mars'ın veya Ligurya Sthenelus'un oğlu Cynus ile özdeşleştirilen efsanevi kuğu oldu; ya da Padus nehrinde dönüştürülen ve gökyüzüne taşınan Phaëthon'un kardeşi.¹ Jüpiter'in arkadaşı ve Castor, Pollux ve Helena'nın annesi Leda ile de ilişkili olarak, Argonautic takımyıldızları arasında sınıflandırıldı ve iyi bilinen efsaneden türetilen diğer isimlerle Helenae Genitor ona uygulandı.

Halk arasında takımyıldız Ales, Avis ve Volucris, a Bird, —Alee Jovis, Ales Ledaeus ve Avis Veneris— iken, Kuğu için başka bir kelime olan Olor, hem ornitolojik hem de yıldızsal olarak modern zamanlarda bile geçerli olmuştur. Phoebi Assessor, bu tanrı için kutsal olan kuş olan La Lande tarafından alıntılanmıştır; ve Vultur kadans bunun için bulundu, ancak bu tam olarak Lyra'nın unvanıydı. Venüs'ün kuşu olarak, o tanrıça için kutsal olan mersin ağacından Myrtilus olarak da bilinir; ve ölümden sonra cennete, en sevdiği Lir'in yanına yerleştirilen Orpheus olarak kabul edildi.

Bizim Cygnus'umuz Fırat'tan gelmiş olabilir, çünkü tabletler bir tür yıldız kuşu, belki de Urakhga'yı, Denizci Sindbad'ın bildiği Arapların Rukh'u Roc'un orijinalini gösteriyor. Her halükarda, şimdiki tasviri Yunanlılardan kaynaklanmadı, çünkü takımyıldızın tarihi, gizemli Engonasin'inki gibi onlar için tamamen kaybolmuştu - en azından bazılarının mucitleri olmadıklarının açık bir kanıtı. onlara atfedilen yıldız grupları.

Arabistan'da, ara sıra Al Tá'ir al Arduf, Uçan Kartal, Chilmead'in Altayr'ı veya Al Radif olarak bilinmesine rağmen, genellikle Al Dajájah yani Tavuk'tur ve MÖ 300 civarında Mısırlı rahip Manetho ile bile bu şekilde görünür. bu, ilk listelerin Adige, Adigege, Aldigaga, Addigagato, Degige, Edegiagith, Eldigiagich vb.'ne dönüşerek dejenere oldu, bunlardan bazıları şimdi bile en parlak yıldızına uygulandı.

El Bided olarak yozlaşan takımyıldız için Scaliger'in Al Ridhah'dı, belki de lucida için Arided'imizin kökenidir, ancak kelimenin eski bir Latin-İspanyolca-Arapça sözlükte bulunduğu söylene de, anlamı belirsizdir. biraz tatlı kokulu çiçek.

Hyde bunun için Kathá'ya, güvercin gibi biçim ve büyüklükte bir kuş olan Arapça Al Katát'ı verir; gerçekten de, Al Sufi'nin tercümanı Schjellerup, onun için onun başlığını, Al Tá'ir'i le pigeon de poste olarak tanımladı; ama Al Katát, artık Arapların çölün ortak bir safralı av kuşu, belki de benekli keklik için kullandıkları kelimedir.

Alfonsine Tabloları, yakın tarihli Madrid baskısında, orijinalinin bir kopyası olması gerekiyordu, Galina'larını bir Kuğu yerine kimsesiz bir Tavuk tarafından gösteriyor, Arapça altayr aldigea başlığını taşıyor, ancak başka yerlerde Olor: Hyparcus Cygnum vocat diyorlar; 1515'teki Arabo-Latin Almages'te Eurisim: et est volans: et jam vocatur gallina vardı. et dicitur eurisim quasi redolens ut lilium ab ireo; 1521 Alfonsine Tablolarında Hyresym vardır; et dicitur quasi redolens ut lilium: et est volans: et jam vocatur gallina; Bayer bunun hakkında yazdı, yarı Rosa Lilium'u redolens; Riccioli, yarı Galli rosa; ve bu son yazarın çağdaşları Hirezym ve Hierizim'i yazdı. Ideler'in tüm bu kuyularla ilgili yorumları, bazı yıldız isimlerimizin kaynaklandığı dolambaçlı süreci gösteriyor ve tamamı alıntılanmaya değer:

Ayrıca, üzerinde Lurnis veya Urnis yazan Borgian Globe tarafından gösterildiği gibi çevrilmiş Yunanca Opviq'ten yararlandılar (çünkü ilk harf ikinciyle bağlantılı değil, böylece her iki okumamız da var). Bu Urnis'ten, yukarıdaki nadir unvandaki Eurisim'in kaynaklanmış olması muhtemeldir. Muhtemelen çevirmen, Arapça orijinalinde kendisine yabancı olan Urnis kelimesini bulmuştur. Doğal olarak Yunanca olduğunu tahmin etti, ancak doğru anlamını

bilmiyordu. Öte yandan, EpúoipOv (Erysimum officinale, Linn.) bitkisi, Romalıların Ireo adını verdiği (bkz. Lily (Iris florentina, Linn.), Ve bana öyle geliyor ki, düşüncenin izini, tamamen doğal bir fikir birliği yoluyla güzel Eurism'ine kadar takip etti, yarı redolens, ut lilium ab ireo. Aynı zamanda, burada henüz tatmin edici bir şekilde açıklanmayan Albireo unvanının izini sürdüğüme inanıyorum. Bu, Bayer tarafından ve çizelgelerimizde gagadaki —f, - yıldız verilmiştir. Bana öyle geliyor ki, yukarıdaki ad ireo'dan başka bir şey değil, ara değerli bir l ile Arapça bir yıldız ismine dönüştürülür.

Erken Gallina, gökbilimciler tarafından geçen yüzyıla kadar kullanılmaya devam etti.

Cygnus genellikle Samanyolu'nda, Cennet Çayı'nda tam uçuş halinde, “parıldayan kanatlar üzerinde yükselmiş” olarak gösterilir; ama eski çizimlerde görünüşe göre sadece yerden fışkırıyor.

Caesius, takımyıldızın Leviticus xi, 18'in Yetkili Versiyonunda, İbranilerin Timshēmath'ı olan Kuğu'yu temsil ettiğini düşündü; ama bu Revizyondaki Boynuzlu Baykuş veya bir İbis olabilir. Zamanının diğer Hristiyanları burada Schickard'ın dediği gibi Calvary Haçı Christi Crux'u, Schiller's Crux cum S. Helena'yı gördüler; Bunlar, herkesin iyi bildiği Kuzey Haçı olarak günümüze iniyor ve yıldız gözlemlerine yeni başlayanlar için muhtemelen yıldızların gerçek isminden daha iyi. Lowell buna aşinaydı ve bu nedenle onu 1844 Yılbaşı Gecesine getiriyor:

Orion yıldızlı nişinde diz çökmüş,
Telleri müziği duyulabilir kılan lir
Kutsal kulaklara ve daha sayısız görkeme,
Yüksekten asılmış yanan Haç tarafından taçlandırılmış;
ve Smith, Come Learn of the Star'da:

Yonder güneye doğru uçan Kuğu Kuğu'ya gidiyor, - Bana Haç ve İsa'nın İşareti.

Bu Haç a, y, ^ ve f tarafından oluşturulur, Galaksi boyunca dik olanı işaretler, uzunluğu 20 ° 'den fazladır, Z, *, Y ve d eninedir.

Bunlar sonuncusu da bir Arap asterizmiydi, Al Fawáris, Riders; a ve k bazen gruba eklenir.

Çoban veya Çoban'ın genellikle Aquila'mız için anlatılan Çin hikayesi ve onun yetenekli Kız Iğdırı'na, Lyra'mıza olan sevgisi, zaman zaman Kuğu'daki yıldızları içerir.

Pek çok açıdan ilginç olmakla birlikte, özellikle alışılmadık sayıda koyu renkli yıldızla sahip olduğu için böyledir, Birmingham şunu yazıyor:

Aquila, Lyra ve Cygnus arasındaki Samanyolu da dahil olmak üzere göklerin bir uzayı, kırmızı ve turuncu yıldızlar tarafından o kadar özel bir şekilde tercih ediliyor ki, buna uygunsuz bir şekilde Kızıl Bölge veya Kuğu'nun Kırmızı Bölgesi denmeyebilir.

Argelander, takımyıldızın 146 çıplak gözle üyesini ve Heis 197'nin Galaksideki durumunu bu yoğunluğu açıklar. Bu yıldızlardan Espin, ikili, üçlü veya çoklu olmak üzere yüz adetlik bir liste verir. Dantel İş Bulutsusu, NGC 6960 da onun sınırları içindedir.

Klasik yazarların İktivOq, Miluus, Milvus ve Mylvius'u Parapegmata'dan aldıklarını ve hatta modern günlere kadar bizim Cygnus, Aquila veya bazı tanımlanamayan gökyüzü figürü için unvanlar oldukları varsayılır; ancak İdeler, bu kelimelerle muhtemelen herhangi bir yıldız nesnesine değil, her yıl ilkbaharda ortaya çıkan yırtıcı kuş olan Uçurtma'ya atıfta bulunulduğunu gösterdi.

a, 1.4, parlak beyaz.

DenebDenebadigege, Denebedigege, Deneb Adige, vb. haline gelen Tavuk Kuyruğu Al Dhanab al Dajájah'dandır.

Alfonsine Tablolarında Arided belirir ve daha önce Al Ridhádhd ve El Rided takımyıldızı için olduğu gibi, bu yıldız için hala sıklıkla görülmektedir. Bu son başlığa atıfta bulunarak, Caesius bir Os rosae, yani Alman Rose-mund'u olarak adlandırdı, ancak bunu aynı zamanda Papa'nın Şükran Günü yemek masalarımızın burnu olan Uropygium olarak da adlandırdı.

ayrıca ve yeterince doğru bir şekilde, en arkadaki Al Ridf'ten Aridif'tir; ancak Bayer bunu Arrioph ve Cary'yi Arion olarak değiştirdi.

Bayer, Gallina'ya bireysel bir unvan verdi.

Bay. Royal Hill, bu ve şekildeki bitişik üç parlak yıldızın Üçgenler olarak bilindiğini söylüyor.

Deneb'in makul bir öz hareketi yoktur ve bu nedenle genellikle uygun olmayan bir "sabit yıldız" terimini hak ettiği düşünülmüştür; ancak Greenwich'te yapılan spektroskopik araştırmalar, dünyaya doğru saniyede otuz altı mil hızla hareket gösteriyor gibi görünüyordu. Newcomb, böyle bir hareketin, en sonunda, muhtemelen 100.000 ila 300.000 yıl sonra, sistemimizi şimdiki mesafesinin yaklaşık j uu bir bölümünde geçerek, onu en yakın ve en yakın hale getireceğini söylüyor. dünyanın komşularının en zekisi ama Vogel'in Potsdam'daki son ve daha güvenilir önlemleri, hızı saniyede yaklaşık beş mil olarak veriyor.

Elkin, 1892'de paralaksını 0 ".047, — pratik olarak hissedilmez olarak tahmin etti. Spektrumu Sirian.

Haziran 1891'de Heidelberg'den Doktor Max Wolf'un fotoğrafları, onun ve y'nin çok geniş bir bulutsuya dahil olduğunu gösteriyor.

12 Mayıs'ta günbatımında New York şehrinin enleminde yükselir, 16 Eylül'de doruğa ulaşır ve o kadar kuzeyde uzanır ki yıl boyunca her açık gecenin bir saatinde görülebilir.

P, Double, —belki ikili, 3.5 ve 7, topaz sarısı ve safir mavisi.

Albireo, şimdi evrensel olan unvan, hiçbir şekilde Arabistan ile ilişkili değildir, ancak görünüşe göre ilk olarak 1515 Almagest'teki takımyıldızın tanımındaki ab ireo kelimeleriyle ilgili bir yanlış anlaşılardan dolayı yıldıza uygulanmıştır. Standart

Sözlük'teki Albireo, kuşkusuz bir tür hatasından kaynaklanmaktadır ve bazen kullanılan Abbireo, Alberio ve Albeiro da olabilir.

Araplar p'yi Hen's Gaga olan Al Minliar al Dajáhah olarak belirlediler ve hala haritalarımızda yer alıyor. Riccioli bu Menkar Eldigia-gich'i yazdı; ve ayrıca Hierizim vardı.

Pgökyüzünün gösteri nesnelerinden biridir ve renklerini altın ve masmavi olarak nitelendiren Miss Clerke, "renklerin belki de göklerdeki en güzel etkisini" sunduğunu söylüyor. 35" ayrı olan bileşenler, bir dürbünle kolayca çözülebilir. Sistem, ikili ise, çok uzun bir devir periyoduna sahiptir, henüz belirlenmemiştir, mevcut konum açısı 56°'dir.

20 Haziran 1670'de P'ye yakın bir yerde, Carthusian keşiş Dijon'lu Anthelmus tarafından tanımlanan bir nova ortaya çıktı. Bu, iki yıllık değişen parlaklıktan sonra ortadan kayboldu, ancak yine de, 1852'de Hind tarafından varsayılan konumda keşfedilen 10 ila 11. büyüklük değişkeni olarak var olabilir.

Kuğu'nun boynunda, p'den çok uzak olmayan, 406 günde 4,5 ila 13,5 arasında değişen X2 değişkenidir. Bazen, maksimumda, yalnızca 6. büyüklüktedir.

y, 2.7, Sadr, —yanlış bir şekilde Sudr, — Al Sadr al Dajáhah, Tavuk Göğsünden ve Arapların Fawárislerinden biridir.

Reeves, Çin'de bir şehrin adı olan Tien Tain olduğunu söyledi; ancak bu genellikle dört yıldız grubuna, a, p, y ve A'ya verildi.

Yükçük yıldızlardan oluşan güzel akıntılarının ortasındadır, kendisi de a'ya kadar uzanan dağınık bir bulutluluğun içinde yer alır; ondan p'ye kadar olan uzay belki de göklerdeki benzer büyüklükteki herhangi bir yerden daha zengindir. Espin, Y çevresinde ve Boğa burcunun boynuzlarının, dördüncü tip tayf gösteren yıldızları merkezlediğini iddia ediyor. Kendi spektrumu Güneş'tir. Potsdam'daki gözlemlere göre, saniyede yaklaşık dört mil hızla bize doğru hareket ediyor.

\ 2.6, sarı,

sağ kanatta, Arapça Al Janáh, Kanat'tan Gienah var.

a, y ve bu yıldız arasında, Samanyolu'nda neredeyse boş bir alan olan Kuzey Kömür Çuvalı; bir diğeri, daha da dikkat çekici ve ünlü, tesadüfen Güney Haç'ta bulunuyor.

4'ten kuzeydoğuya 6 °, 0 ".5 paralaksı 61 Cygni'dir ve bu nedenle, şu anda bildiğimiz kadarıyla, La Lande 21185 Ursae Majoris hariç, kuzey göklerinde bize en yakın yıldız. Dünyadan güneşe olan uzaklık bir inç olarak kabul edilirse, bu yıldızın uzaklığı yaklaşık yedi buçuk mil olacaktır. Ayrıca, a, -5; ".16 yıllık, - muhtemelen 15.000 yıl sonra yakın olacak. 4000 yıl önce yakındı *

Bu bir çift 6. büyüklüktür ve 1890'da 121 °'lik bir konum açısına sahip 20 "aralıklı bileşenler olabilir. Paralaks için başarılı bir şekilde gözlemlenen ilk yıldızdı - Bessel tarafından 1837 ve 1840 yılları arasında.

Zve p, diğer iki bitişik küçük yıldızla birlikte, Arabalar için bir Depo olan Çin Chay Eoo'ydu.

n1, 4.8,

Azelfafage, muhtemelen Adelfalferee'nin bozulmuş bir formu, Al Thllf al Faras, Atın Ayağı veya Pisti; ve İdeler'den alıntı yapmak gerekirse,

Pegasus'un ayağının [şimdi n Pegasi ile işaretlenmiştir] bu yıldızla uzandığı ya da bu bölgede, ileride göreceğimiz gibi, bir Arap astronomunun Pegasus arasına tanıttığı Aygır'ın ayaklarının bulunduğu varsayılmıştır. ve Kuğu.

Veya başlık, daha olası görüldüğü gibi, Al 'Azal al Dajajah'dan, tam olarak işaret ettiği Tavuğun Kuyruğundan olabilir. Bazen Azelfafge'dir; ama kelimenin ilk kez geçtiği Bayer'de "Azelfage id est Tarcuta" vardı.¹

n1, Cygnus, Andromeda ve Lacerta'daki yaklaşık yirmi yıldızla birlikte, erken Çin Tang Shay, the Dragon'dan oluşuyordu.

P veya FI. Kuğu'nun boynunun tabanında yer alan ve 5. büyüklük olan 34, tayflarında parlak çizgiler bulunan gazlı yıldız denen birkaç yıldızdan biridir. Janson tarafından 18 Ağustos 1600'de 2d büyüklüğünde bir nova olarak keşfedildi; pektore Cygni'de nova anni 1600 atamasıyla Tycho'nun kataloğunda 27 numaraydı; ve Kepler bunun 1606'da bir monografiye layık olduğunu düşündü.

17. yüzyılın Hollandalı astronomu Christian Huygens, olağanüstü ışık değişimlerinden dolayı onu Kuğu'nun Revenante'si olarak adlandırdı; ama bunlar artık durmuş görünüyor.

0³, Çift, 5 ^ ve 10, soluk kırmızı,

Al Rnkbah al Dajajah, the Hen's Knee'den Rnchba; ama üç yıldız şimdi sol kanadın üçüncülerini işaret ediyor.

cd'nin bileşenleri 56" 3 ayrı, 86 ° .3 konum açısında; ve diğer dakika yıldızları aynı alandadır.

... Delphienus havaya uçtu.

Kral I. James, Ane önlüklerinde Tyme Şiiri.

Delphinus, Yunus

Fransa'da Dauphin, İtalya'da Delfino ve Almanya'da Delphin'dir: tümü Yunanca ^

Atpiq ve tfApiv'dendir, Latinler tarafından Delphis ve Delphin olarak yazılmıştır. Bu son akım 17. yüzyıl boyunca devam etti ve günümüzde Proctor tarafından yeniden düzenlenmiş listesi için yeniden başlatıldı. Chaucer, House of Fame'de Delphyn'e sahipti ve ondan sonra Dolphyne oldu.

Şimdi en küçük takımyıldızlardan biridir, ancak başlangıçta Hipparchos'un yeni Equuleus'u oluşturmak için yola çıktığı yıldızları içermiş olabilir; ve tüm astronomi literatüründe, adaşı her zaman deniz canlılarının en dikkat çekicisi olarak kabul edildiğinden, birçok ve çeşitli hikayelerle birlikte bugünkü unvanını ve şeklini almıştır.

Yunanistan'da aynı zamanda lapog 'I% 6úq, Kutsal Balık, orada bir balık kadar dini öneme sahip olan yaratık, daha sonra ilk Hristiyanlar arasında yer aldı; ve hayırseverliğin gök amblemiydi, sadece prototipiyle bağlantılı klasik hikayelerden değil, aynı zamanda onun gençlerine olan bağlılığından da. Unutulmamalıdır ki bizim yıldız yunusu, Dorado'nun temsil ettiği tropikal Coryphaena değil, Atlantik ve Akdeniz sularının ortak deniz memelisi Delphinus delphis olarak tasvir edilmiştir.

Ovidius, onu clarum sidus olarak belirleyerek, onu deniz tanrıçası Amphitrite olarak kişileştirdi, çünkü yunus onu Neptün'ün karısı olmaya ikna etti ve Manilius, bu hizmet için "Denizlerden dirildi" dedi.

Tufan'ın ve Yıldızların Görkemi.

Bu hikayeden takımyıldızı, İkna Edici Amphitrites, ayrıca Neptunus ve Triton olarak biliniyordu.

Cicero ile birlikte, yaratığın görünen formuna her yaşta uygun şekilde uygulanan bir sıfat olan Curvus olarak ortaya çıktı.¹ Milton'ın Yaratılış resmindeki "bükülmüş yunuslara" kadar. Bayer'in Gnrrus'u yalnızca Cicero'nun yazım hatası olan bir sözcüğüdür, çünkü o açıkladı, Ciceroni ob gibbum in dorso; ama aynı zamanda Smon nautis'e ve Pliny tarafından hayvan için alıntılanan eski zaman denizcilerinin Simon, Düz burunlu gibi görünen Riccioli Smon barbaris'e de sahipti.

Bir başka favori başlık, Arion'un Tarentum'dan Korint'e olan yolculuğunda kurtarılmasını yunusa atfedilen Yunan masalından Vector Arionis'ti - güneş tanrısı Baal Hamon'un çok daha önceki mitinin bir varyasyonu. Dolayısıyla Henry Kirke White'ın

Arion'un yıldızına sessizce kilitlendi,
Uyuyan gece kadife arabasında yuvarlanıyor.

Arion ve onun Lyre'sine ilişkin Yunan öyküsünün devamında MQvwikov, ^ ÚbrQv, Latinlerin Musicum signnm'i; ya da bu, Ovidius'un Fasti'sinde takımyıldızın dokuz yıldız içermesi gerektiği gerçeğinden gelebilir, Ptolemaios'un sıradan bir şekilde 10'u kataloglamasına rağmen, İlham Perilerinin sayısı; Argelander, 20; ve

Asansör, 31.

Riccioli ve La Lande, Naxos ve Ariadne'ye yaptığı yolculukta Bacchus'u koruyan korsan pilottan sonra Delphinus için Hermippus'u ve Acetes'i alınılıadı; diğerleri için Apollo'nun Crissa'ya dönmesini veya Castalius'un Girit'ten pilotluğunu temsil ediyordu.

Yunanlıların onu ödünç aldığı söylenen Hindular -bunun tersi olsa da- onu Shi-shu-mára ya da Sim-shu-mára olarak biliyorlardı, daha sonraki günlerde Zizumara olarak değıştiller. Draco'ya da atfedilen bir Porpoise. Ve burada 22d nakshatra, ^ ravishthá, En Uygun, ayrıca Dhanishthá, En Zengin olarak da adlandırılırlar; Davul veya Tabor olarak tasvir edilen bu yıldız işaretinin vekilleri olan Vasus, Parlak veya İyi Olanlar; p Catabishaj ile kavşığı işaretleme.

Brown, bunun Fırat Makhar olabileceğini düşünüyor.

Oğlak da bunu iddia etti.

Al Biruhi, Arapça bir başlık olan Al Kaud, Binici Deve, ilk Hristiyanların - Melkite olduğunu söyledi.¹ ve Nasturi mezhepleri - İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra gökyüzüne nakledilen Haç'ı düşündü; ama Kazwini'nin zamanında Arabistan'ın bilginleri a, p, y ve A Al 'Ukud, yani Al Sallb'i süsleyen İnciler veya Kıymetli Taşlar olarak adlandırıyorlardı, bu unvan sıradan insanlar tarafından biliniyordu; yıldız *, kuyruğa doğru, Haç Sütunu Al 'Amud al Sallb'dir. Ancak Arap gökbilimciler, tarihçilerinden birinin "insan dostu bir deniz hayvanı, boğulan denizcileri kurtarmak için gemilerde görevli" olarak tanımladığı Yunan figürünü Dulfm'leri olarak benimsediler.

1545 tarihli Alfonsine Tabloları Delphinus için der ki, Quae habet stellas quae sapiunt naturam, genel olarak kafa karıştııcı bir ifadedir, ancak Tetrabiblos'un 1551 çevirisinde yaygın olarak bulunur; burada, insan doğumlarının farkında olduğu ve insan karakteri üzerinde etkili olduğu varsayılan yıldızları belirtir, —naturam . Bu Dört Kitapta gösterildiği gibi, Ptolemy, belirli yıldızların ve takımyıldızların genetik etkisine inanıyordu ve bu, bu açıdan özellikle belirtilmiş gibi görünüyor.

Delphinus, Aquila'nın doğusunda, Samanyolu'nun kenarında yer alır ve bitişik sulu figürlerle birlikte, Aratos'un Su dediği gökyüzü bölümünü işgal eder. 15 Eylül'de sona eriyor.

Caesius buraya 104. Mezmur'un Leviathan'ını yerleştirdi; Jonah'ı yutan Büyük Balık Novidius; ama Julius Schiller, yıldızlarından bazılarını Cana'nın Su Kapları olarak biliyordu. Halk arasında artık Eyüp'ün Tabutu'dur, ancak bu başlığın mucidinin tarihini ve adını öğrenemedim.

Çinliler dört baş yıldız ve Z Kwa Chaou'ya Kabak adını verdiler.

4, soluk sarı; P,

İkili, 4 ve 6, yeşilimsi ve esmer.

Tuhaf isimler Sualocin ve Rotanev, bu yıldızlar için ilk olarak 1814 Palermo

Katalogu'nda yer aldı ve uzun zamandır herkes için bir gizemdi ve görünüşe göre Smyth için büyük bir bilmeceydi ve Smyth'in personeliyle çok yakın olmasına rağmen belki de asla çözmedi. Palermo Gözlemevi. Ancak Webb, bileşen harflerini tersine çevirerek kökenlerini keşfetti ve böylece Piazzzi'nin yardımcısı ve halefi olan Niccolo Cacciatore'nin Latince biçimi olan Nicolaus Venator'u okudu. Ama Miss Rolleston, bazı çevrelerde otorite olarak kabul edilen tekil kitabı Mazzaroth'ta, bunların

Arabic Scaloo'in, hızlı (suyun akışı gibi);

ve p'den

Süryanice ve Chaldee Rotaneb veya Rotaneu, hızla akıyor (oluktaki su gibi).

Bu bilimsel (!) İfadenin hiçbir kısmı için en ufak bir temel yok gibi görünüyor. Burritt bu unvanları Scalovin ve Rotanen olarak vermiştir.

aon dört gün içinde yarım büyüklükte değişebilir.

Pçok yakın bir çift, 0 ". 68 ayrı 1897'de, 357 ° konum açısında, yaklaşık yirmi altı yıllık hızlı yörünge periyodu ile. Mor renkli ve 11. kadir 6 "uzakta olan başka bir yoldaş, yakın zamanda See tarafından keşfedildi ve bu nedenle p üçlü olabilir; 10. ve 13. kadirde diğer iki yıldız ise yaklaşık 30" uzaklıkta.

Y, 4. ve 5. büyüklüklerin güzel bir çiftidir, 11 "arada, 270 ° konum açısına sahiptir; ancak ikili ise, hareketleri son derece yavaştır. Bileşenler altın ve mavimsi yeşildir ve küçük gözlükler için güzel bir nesnedir.

*, 4. büyüklük, mevcut figürümüzün sırt yüzgeci yakınında olmasına rağmen, Yunus Kuyruğu olan Al Dhanab al Dulfm'den gelen Deneb adını taşır. Ancak Arabistan'da Haç Sütunu'nu işaret eden Al 'Amud al Sallb'di. Çin'de bu, Rotten Melon olan Pae Chaon'du.

p, y, b ve 4'ün karşılaştırmalı parlaklığı çeşitli şekillerde tahmin edilmiştir - Gould'un 1858'de Albany'de ve 1871-74'te Cordoba'da yaptığı gözlemlerin, tüm dört.

Dorado, Japon Balığı,

ilk kez Bayer tarafından yeni güneyli figürleri arasında yayınlandı, Almanya ve İtalya'da hala bu şekilde biliniyor, ancak Fransızlar Dorade; ve Flammarion'un Doradus'u var, belki de sözde tamlama durumuyla karıştırılmasından. Sözcük İspanyolca'dan geliyor ve bizim küçük egzotik cyprinoid'imize değil, tropikal denizlerin büyük coryphaena'sına, ölümden değişen renklere atıfta bulunuyor. Gore'un l'Astronomie Populaire çevirisindeki düzlem kürede, garip bir şekilde Altın Alan olarak yorumlanmıştır; ve Colas'ın 1892 Göksel El Kitabı listesinde yer alan Craver

da eşit derecede hatalıdır. Chilmead, ondan Gilthead balığı olarak bahseder, ancak bu, iktiyolojide çok farklı bir balıktı, İngiliz kıyılarının Crenilabrus melopları.

Caesius, Eski Ahit'teki Abel Abel figürünü oluşturmak için yıldızlarını Büyük Bulut ve Uçan Balık ile birleştirdi.

Alternatif başlık Xiphias, Kılıçbalığı, ilk olarak 1627 tarihli Rudolphine Tablolarında buluyorum; Hailey, 1679 kataloğunda Dorado'ya ek olarak onu kullandı; Flamsteed, Sharp'ın kataloğunun kendi baskısında her iki ismi de verdi; ve modern Stieler planisferinde hala Schwerdtfisch var. Bununla birlikte Xiphias, astronomide çağımızın ilk yüzyılında ortaya çıkmıştı, çünkü Pliny bunu kılıç şeklindeki kuyruklu yıldızlara uygulamıştı, Josephus'un "bir yıl boyunca (!) Kudüs'ün üzerinde bir kılıç şeklinde asılı duran, "—Muhtemelen Hailey'nin A. d. 66 kuyruklu yıldızı.

Rudolphine Tabloları ve Riccioli burada 4. ve 5. kadirde 6 yıldız katalogladı, ancak Gould 42 3.1'den 7'ye kadardı.

Dorado'nun başı ekliptiğin güney kutbunu işaretler, öyle ki, Caesius'a göre takımyıldız bu noktaya Polus Doradinalis adını vermiştir. Bu kutbun 3 ° içinde, Smyth'in Gerçek Aşık Düğümü olarak adlandırdığı çok dikkat çekici bulutsu 3 ° Doradus bulunur, ancak şu anda Büyük Döngüsel Bulutsusu olarak bilinir, NGC 2070, Sir John Herschel tarafından bir ilmekler topluluğu olarak tanımlanır ve en cennetteki olağanüstü nesneler, - "büyük bir sarmalın merkezi."

⁴Reeves'in listesinde Kin Yu olarak görünür, ancak bu yıldız yalnızca 5. büyüklüktedir ve bir Japon Balığı anlamına gelen bu kelimeler, şüphesiz Cizvitler tarafından Çin'e tanıtılan tüm figür için tasarlanmıştır.

5. büyüklük olan Z, Çince Kaou Pih unvanını taşıyor.

Draco'nun tuttuğu geniş kıvrımlarla
Pullu kıvrımlarındaki ekliptik eksen.

Gökyüzünün yarısında boynu muazzam bir şekilde geriliyor, Ve devasa kıvrımlarla Ayıları parçalıyor.

Erasmus Darwin'in Bitki Örtüsü Ekonomisi.

Draco, Ejderha

Alman Drache, İtalyan Dragone ve Fransız Dragon, Yunanlılarla kpáKov'du - gerçekten de bu, kelimenin kopyalanmış biçimlerinde evrensel başlık olmuştur. Eratosthenes ve Hipparchos'un "Oq> iq" olarak adlandırmasına ve Latin Tablolarında, bazı şairlerde olduğu gibi, zaman zaman diğer yıldızlı yılanlarla birlikte

Anguis, Coluber, Python ve Serpens. İkincisinden Aesculapius ve belki de Audax geldi.

Herkül'ün Kalkanı'nda, iki Köpek, Tavşan, Orion ve Perseus ile şöyle tanımlanmıştır:

Bir ejderhanın pullu korkusu, sarmal

Orta sahada tam;

ve mitologlar, bunun Minerva tarafından devlerden yakalanan ve gökyüzüne dönen Yılan olduğunu, burada Sidus Minervae et Bacchi veya Cadmus tarafından Mars'ın pınarında öldürülen ve silahlı adamlar için dişlerini ektiği canavar olduğunu söylediler.

Julius Schiller, önceki karakterini düşünmeden, yıldızlarının Bethlehem'in Kutsal Masumlarını temsil ettiğini söyledi; diğerleri, daha tutarlı bir şekilde, bunun Havva'nın Bahçedeki ayartıcısı olan Yaşlı Yılan olduğunu; Caesius onu Babillilerin Bel ile taptıkları Büyük Ejderhaya benzetti; ve Olaus Rudbeck,¹ 1700 yıllarında İsveçli doğa bilimci, vatandaşlarının onu Baltık Denizi'nin eski sembolü olarak gördüklerini söyledi; ama aynı zamanda Paradise'ın İsveç'te olduğunu da göstermeye çalıştı!

Delitzsch, yıldızları için İbranice bir anlayışın bir Sadak olduğunu ileri sürdü; ama bu istisnai bir durum olmalı, çünkü bu insanlarla normal figür tanıdık Ejderha ya da bir tür deniz canavarıydı. Renan, Yetkili Versiyonumuzdaki Eyüp'ün "çarpık yılan" imasının buna veya muhtemelen Yılandıcı'ya ait olduğunu düşündü; ama Ejderha, kutup yıldızının eski sahibi olarak en muhtemel görünüyor, o zaman, şimdi bizimki gibi, göklerdeki en önemli; orijinalin bu çevirisi özellikle böyle sarmal bir figür için uygundur. Muhterem Doktor Albert Barnes onu "kaçan" ve Delitzsch'i "kaçak" olarak tanımlar; ancak Gözden Geçirilmiş Versiyon, Draco'nun ağır çekim için çok uygun olmayan, ancak daha güneydeki Hydra için yeterince geçerli olan "hızlı" bir niteliğe sahiptir.

Proctor, Myths and Marvels of Astronomy'de Draco'nun direğe göre pozisyon değişikliğine atıfta bulunarak şunları yazdı:

Hayali bir şekilde yönlendirilirse, Ejderha'nın eski onur yerinden kademeli olarak yer değiştirmesini, "kuyruğu cennetin yıldızlarının üçüncü bölümünü çeken" büyük Ejderha'nın düşüşüne ilişkin bazı geleneklerde görebiliriz. Vahiy xii, 4;

ve "onları yeryüzüne attı" ayetinin sonucu, meteorlara olası bir göndermeyi gösterecekti.

İran'da Draco, İnsan Yiyen Yılan Azhdehá'ydı, ara sıra Hashtehar'i kopyaladı; ve çok erken Hindu ibadetinde Shī-shu-mára, Timsah veya Porpoise, ki bu da bizim Delphinus'umuzla özdeşleştirilmiştir.

Babil kayıtları, bizim takımyıldızımız olabilecek bir Ejderhanın kuyruğuna çekilen bir Salyangoz olarak direğe yakın bir takımyıldızdan söz eder; yazıtlar

arasında bir Yılan olan Efendi'yi buluyoruz, ancak bunun gök yılanlarından hangisine uygulanacağı belirsiz. Ve bazıları burada ejderha Tiámat'ı görüyor,¹ diz çökmüş güneş tanrısı Izhdubar veya Gizdhubar, ayağı onun üzerinde olan Herkül'ümüz tarafından yenildi. Ancak Rawlinson, Draco'nun Kim-mut olarak da bilinen Asur üçlüsünün üçüncü tanrısı olan Hea veya Hoa'yı temsil ettiğini söyledi.

Bir Keldani figürü olarak, muhtemelen ilk tipik ejderhanın boynuzlarını ve pençelerini ve Thales'in Küçük Ayı'yı oluşturmak için kullandığı kanatları taşıyordu; bu nedenle bunlar hiçbir zaman haritalarımızda gösterilmez. Ama o insanlarla bizimkinden çok daha uzun bir takımyıldızdı, aşağı doğru ve Büyükay'ın önünde kıvrılıyordu ve daha sonraki zamanlarda bile, her iki Ayı'yı da kıvrımlarında tuttu; bu, Arctoe et Draco birleşik başlığı ile 17. yüzyıla kadar el yazmaları ve kitaplarda gösterilmektedir. Hala neredeyse Ursa Minor'u içeriyor. Alışılmış figür, kuş ve sürüngen, magnus et tortus, bir Monstrum mirabile ve Monstrum audax veya sade Monstrum ile Germanicus'un bir kombinasyonudur. Vergil, Maximus Anguis'e sahipti.

bir nehir gibi, dolambaçlı sargılarla, Ayılar arasında ve içinden süzülür; -

Argonauticae'de bulunan, önde gelen Arcadia nehrinden Ladon'da veya daha büyük olasılıkla, Hesperides Bahçesi'ni çevreleyen Haliç'te bulunan, başka bir figür ve unvana yol açmış olabilecek bir benzetme. Draco, hikayeyi, "asla koymadığı sonsuz uyanıklığın amblemi" korudu. İşte o, Coluber arborem cotiscendens ve altın meyvenin bekçisi Custos Hesperidum'du; bu meyve ve onu taşıyan ağaç, kendileri için yıldız amblemleridir, çünkü Sir William Drummond şunları yazdı:

bir meyve ağacı kesinlikle yıldızlı göklerin bir simgesi idi ve meyve takımyıldızların simgesi idi;

ve George Eliot, İspanyol Çingenesinde:

Yıldızlar bir ağaçtaki altın meyvelerdir
A'nın ulaşamayacağı bir yer.

Draco'nun yıldızları milattan önce 5000 civarında dairesel kutupluydu ve benzer şekilde konumlanmış olanlar gibi -elbette Nil ülkesinin düşük enlemi nedeniyle sayıları azdı- bizdekinden farklı şekilde şekillenmesine rağmen Mısır'ın başlarında çok fazla gözlendi. Bazıları Su Aygırı'nın veya onun varyantı Timsah'ın bir parçasıydı ve bu nedenle Denderah'ın düzlem küresinde ve Thebes'teki Ramesseum'un duvarlarında gösterildi. Delitzsch'in dediği gibi, bunun Hes-mut olduğunu, belki de Öfkeli Anne anlamına geldiğini söylüyor. Yaratığın pençelerinde tutulan saban demirine benzeyen bir nesnenin, bitişikteki Saban'a isim verdiği söylenmiştir.

Bu su aygırı için kullanılan hiyeroglif, genel olarak gökler için kullanılmıştır; takımyıldızın Mısır Venüs'ü olan İsis Hathor, Athor veya Athyr'in bir sembolü olduğu varsayılırken; ve Lockyer, Mısır kayıtlarında bile neredeyse tarih öncesi bir halk olan Hor-she-shu'yu ele alan Horus mitinin burada şüphesiz yıldızlara atıfta

bulunduğunu ileri sürer; daha sonra bu efsane, Ursa Binbaşımız olan Uyluğa aktarıldı. Bir zamanlar Mısırlıların, İbranice Tannim veya Aramice Tannin'den farklı olmayan ve belki de aynı anlama gelen ve onlardan türetilen Draco Tanem olarak adlandırdıkları söylenir.

Mısırlı Necht, Draco'nun yıldızlarına yakın veya onların arasındaydı; ancak tam yeri ve sınırları, nasıl şekillendiği ve neyi temsil ettiği bilinmemektedir.

Arap gökbilimciler arasında Al Tinnin ve Al Thu'bán, Ptolemy'nin ApáKrnv'sinin çevirileriydi; ve Borgian küresinde, p ve y üzerinde yazılı, Assemani'nin transkripsiyonunda Alghavil Altannin, çevirisinde Zehirli Ejderha kelimeleri, onun tarafından tüm takımyıldıza atıfta bulunduğu varsayılır. Bunun için bir temel olduğu, ilk astrologların geleneksel inancından, bir kuyruklu yıldız burada olduğunda zehirin dünyaya dağıldığı sonucuna varılabilir. Bayer, Türk haritaları Etanin'den ve diğerlerinden Aben, Taben ve Etabin'den alıntı yaptı; Riccioli, Abeen vel Taeben; Postellus, Daban; Chilmead, Alanin; ve Schickard, Attanino. Yılan Al Shujá ', Hydra'ya olduğu gibi Araplar tarafından Draco'ya da uygulandı; ve Al}: Ayyah, Yılan, bunun için ortaya çıktı, ancak Yılanlarımız için daha yaygın olmasına rağmen, hangi kelimeyle eş anlamlıydı.

Bayer, başka hiçbir yerde bulamadığım, Tükenmiş Asma Dalı Palmes fahriye sahipti; ama orijinali muhtemelen takımyıldızın küçük bir grubu için Araplardandır.

Williams, 1337'de Çin'den görülen ve Tuen Wei'den geçen büyük bir kuyruklu yıldızdan, görünüşe göre Draco'daki bazı tanımlanamayan yıldızlardan bahseder. Yaratığın kendisi o ülkenin ulusal amblemiydi, ancak Çin Zodyakının Ejderhası artık bizim Terazimiz olan yıldızlar arasındaydı: Edkins, Draco'nun Cennetteki İmparatorun Sarayı olan Tsi Kung olduğunu yazıyor ve çok net olmasa da şunu ekliyor: Saray

Kutup yıldızının etrafında oval bir şekilde uzanan on beş adet Draco yıldızları ile çevrilidir. Ayı'nın kuyruğundan yaklaşık on derece ve mevcut direğe yirmi iki derece uzaklıkta olan Tai yi, £ O, m, s veya Draco yıldızını içerirler. Çin astronomisinin başladığı Çağın direğinin kendisiydi.

Draco, on iki saatlik sağa yükselişi kapsar ve Argelander'e göre 130 çıplak göz bileşeni içerir; 220, Heis'e göre: ancak bu otoritelerin her ikisi de şeklin kuyruğunu X yıldızının çok ötesine, Camelopardalis'in çenesinin altında 4. kadire kadar uzatıyor, bu haritalarda sıkça görülenden çok daha uzağa.

a, 3.6, soluk sarı.

Thubanve Al Tinnin, Draco'nun tamamı için Arapça başlıktan ve Farsça'dan Azhdeha'dandır.

Aynı zamanda Al Dhi'bah, Hyaenas'tan Adib, Addib, Eddib, Adid, Adiva ve El Dsib'dir ve bunlar aynı zamanda Z, A ve i yıldızlarının yanı sıra Bootes ve Ursa Major'daki diğerleri için de görünür. Al Tizini ona Erkek Hyaena, Al Dhlh adını verdi.

Denizciler arasında, y altında açıklanan bir başlık olan Ejderhanın Kuyruğu olmuştur.

Çin'de, Sağ Pivot olan Yu Choo'ydu; Chung Ho Mun olma yolundaki boşluk.

Sayce, Agade kralı ilk Sargon veya Akad için derlenen büyük astrolojik ve astronomik çalışmanın bu yıldızla çok dikkat ettiğini, ardından direği Tir-An-na, Cennetin Hayatı olarak işaretlediğini söylüyor; Dayan Same, Cennetin Yargııcı; ve Elverişli Yargıç Dayan Sidi - hepsi de adını taşıyan tanrı Caga Gilgati'yi temsil ediyor. Brown bu unvanları çok daha eski kutup yıldızı olan Lirli Wega'ya uygular - ama bu 14.000 yıl önceydi! Yargıç Yönetmenlik, göksel ev sahibi arasında en yüksek koltuğa sahip olarak. Yaklaşık MÖ 2750'de tam kutuptan 10'dan daha azdı, şimdi ise 26°'den fazlaydı; ve neredeyse şeklin merkezinde yer aldığından, tüm takımyıldızı bir pivot üzerinde olduğu gibi görünür bir şekilde onun etrafında döndü,

Yıldız, merkezi geçidin altından hem gündüz hem de gece görülebiliyordu.¹ 30 ° kuzey enleminde, Ghizeh'deki Büyük Keops Piramidi'nin (Knum Khufu) görünümü ve diğer beş benzer yapıdaki benzer noktalardan; ve aynı gerçek, Sir John Herschel tarafından Abousseir'deki iki piramit için de ileri sürülmektedir.

Herschel, takımyıldızından ve yazısından anlaşılabileceği gibi, Thuban'ın eskiden şimdikinden daha parlak olduğuna dair belirgin kanıtlar olduğunu düşündü; çünkü Bayer'de 2d büyüklüğündeydi -aslında Draco listesindeki o parlaklıktan sadece biriydi - ve genellikle iki yüzyıl öncesindeki yıldız kataloglarında böyleydi. 7 Haziran'da sona eriyor.

P, muhtemelen İkili, 3 ve 14, sarı.

Rastaban ve Rastaben, Ejderhanın Başı Al Rás al Thu'bán'dan, - Schickard'ın Raso tabbani'sinden.

Erken Arap astronomisinde, daha sonra Quinque Dromedarii olarak bilinen figürü tamamlayan Al 'Awáid, Anne Develer, y, p, nu ve £'dan biriydi. Arapça kelimeden başka bir modern isim olan Alwaid gelir, tabi bu grubun Al 'Awwád, Ud çalan kişi olarak farklı bir anlayışından olmadıkça. Yine diğer Desert unvanları Al Rá ^ is, the Dancer veya Trotting Camel idi ve şimdi ^'ye verildi; ve Al halib al Wáki ', Düşen Haç, p ve £ dikini, y, p ve v enlemesini oluşturan parçasını oluşturdu; ve bu nedenle, dikteki yıldızların azlığını hesaba katmak için gözlemciden uzaklaşıyormuş gibi belirlenir.

Asuia, Orta Çağ'da ve o zamandan beri, Al Shuja'dan geliyordu ve genellikle Asvia olarak yazılmıştır, u harfi yanlışlıkla erken v olarak kabul edilir. 4 "uzakta, 13 ° .4 konum açısında olan yoldaş Burnham tarafından keşfedildi.

Pve y, 4 ° aralıklı, gündönümü rengine yakın, Ejderhanın Gözleri olarak biliniyordu, şimdi yanlış, ancak Proctor, Draco'nun önden bir görüntüsünün orijinal figüründe bu şekilde yer aldığını düşündü. Modern çizimler onları başın üstüne yerleştirir.

Çin'de onlar Tien Kae idi.

Y, Çift, 2.4 ve 13.2, turuncu.

eltanin, ayrıca Ettanin, Etannin, Etanim, Etamin, vb. olarak da yazılmıştır, Uluğ Bey'in Al Rás al Tinnin, Ejderhanın Başı'ndandır, buna uygulanmış, aynı zamanda bir; Riccioli, Ras Eltanim yazdı. Tinnin kelimesi, Thu'bán ile neredeyse eşanlamlıdır ve Bayer, Rastaben'den başlıklarından biri olarak bahsetti, Alfonsine Rasaben ve şimdi de Yüzyıl Cyclopedia'sında Rastaban; fakat erken dönem Arap astronomisinde, s. 1'de ima edilen Deve Sürüsü'nden biriydi.

Firuzabadi göklerde bir Ras al Tinnin ve Dhanab al Tinnin'den, Ejderhanın Başı ve Kuyruk'tan bahseder; ancak bunların bizim Draco'muzla hiçbir bağlantısı yoktur, orada yalnızca Arap gökbilimciler tarafından bu başlıklar altında bilinen gezegenlerin ve ayın yörüngelerindeki yükselen ve alçalan düğümlere atıfta bulunulmuştur. Bununla birlikte, öncelikle, bunlar Hindistan'dandı ve Rahu ve Kitu olarak biliniyordu. Bu fikir, ayın dalgalı seyrinin Hydra yıldızınınikiyle sembolize edilmesi gerçeğinden kaynaklanmış gibi görünüyor; ve "Ejderha" yerine ikinci kelime kullanılmış olsaydı, ifade şimdi daha iyi anlaşılırdı. Ancak 16. yüzyıla kadar denizciler tarafından "Ejderhanın başı ve taylesi" olarak biliniyordu.¹ Eden'in 1574 tarihli Sör Wyllyam Wynter'a Adanması'nda yer alır; ve şimdi bile, yükselen düğüm ve azalan için semboller, ders kitaplarında ve almanaklarda kullanılmaktadır.

yher çağda dikkate değer bir nesne olmuştur. 1669 yılında Doktor Robert Hooke tarafından gündüz vakti paralaksını belirlemeye çalışırken teleskopla gözlemlenmiş, ancak daha sonra sonucunun aberasyon etkisinden kaynaklandığı anlaşılmıştır. Daha sonra bu yıldız, başarısız olmasına rağmen Bradley tarafından aynı amaç için kullanıldı; ama öte yandan, ona ışığın sapması konusundaki büyük keşfini verdi,² Hangi Hooke elbette cahildi.

Bununla birlikte, bundan binlerce yıl önce, MÖ 5000 civarında çevre kutuplu olmayı bıraktığı ve bundan birkaç yüzyıl sonra, o tarihe kadar en önde gelen Dubhe'nin (bir Ursae Majoris) doğal halefi haline geldiği için Nil için önem taşıyordu. kuzeydeki Mısır tapınak ibadetinin nesnesi, orada İsis veya Taurt İsis olarak biliniyordu - eski adı bir zamanlar Sirius'a uygulanmıştı - ve bizim Draco'muzun bir parçası olan Su Aygırı'nın başını işaret ediyordu. Yükselişi MÖ 3500 civarında, Hathor'un Denderah'daki ve Mut'un Thebes'teki tapınaklarının merkezi geçitlerinden görülebiliyordu; Aynı tarihte güneye doğru diğer açıklıklardan da görülen Canopus. Ve Lockyer, on üç yüzyıl sonra buranın Thebes'teki Ramses ve Khons'un büyük Karnak tapınaklarının yönlendirme noktası haline geldiğini söylüyor, önceki pasaj, 1500 fit uzunluğunda olan yıldızın gözlemlendiği; ve en az yedi farklı tapınağın ona doğru yönlendirildiğini. Presesyon bu tapınakların bu kullanımına son verdiğinde, diğerlerinin de aynı amaçla inşa edildiği düşünülmektedir; öyle ki, birbirine yakın ve şimdiye kadar kesin olarak bilinmeyen

hepsinin tarihleri, tasarlandıkları amaç hakkındaki bu bilgiyle belirlenebilecek şekilde yönlendirilmiş üç farklı yapı grubu bulunmuştur. Durum böyle olunca Lockyer, Hipparchos'un genel olarak sanıldığı gibi ekinoksların deviniminin kaşifi olmadığı, sadece Mısırlılar tarafından yapılan veya belki de onlar tarafından Kaldea'dan uyarlanan bu keşfin yayıncısı olduğu sonucuna varır. Presesyon bu tapınakların bu kullanımına son verdiğinde, diğerlerinin de aynı amaçla inşa edildiği düşünülmektedir; öyle ki, birbirine yakın ve şimdiye kadar kesin olarak bilinmeyen hepsinin tarihleri, tasarlandıkları amaç hakkındaki bu bilgiyle belirlenebilecek şekilde yönlendirilmiş üç farklı yapı grubu bulunmuştur. Durum böyle olunca Lockyer, Hipparchos'un genel olarak sanıldığı gibi ekinoksların deviniminin kaşifi olmadığı, sadece Mısırlılar tarafından yapılan veya belki de onlar tarafından Kaldea'dan uyarlanan bu keşfin yayıncısı olduğu sonucuna varır. Presesyon bu tapınakların bu kullanımına son verdiğinde, diğerlerinin de aynı amaçla inşa edildiği düşünülmektedir; öyle ki, birbirine yakın ve şimdiye kadar kesin olarak bilinmeyen hepsinin tarihleri, tasarlandıkları amaç hakkındaki bu bilgiyle belirlenebilir. Durum böyle olunca Lockyer, Hipparchos'un genel olarak sanıldığı gibi ekinoksların deviniminin kaşifi olmadığı, sadece Mısırlılar tarafından yapılan veya belki de onlar tarafından Kaldea'dan uyarlanan bu keşfin yayıncısı olduğu sonucuna varır. Şimdiye kadar kesin olarak bilinmeyen, tasarlandıkları amaç hakkındaki bu bilgiyle belirlenebilir. Durum böyle olunca Lockyer, Hipparchos'un genel olarak sanıldığı gibi ekinoksların deviniminin kaşifi olmadığı, sadece Mısırlılar tarafından yapılan veya belki de onlar tarafından Kaldea'dan uyarlanan bu keşfin yayıncısı olduğu sonucuna varır.

Ayrıca Apet, Bast, Mut, Sekhet ve Taurt'un Nil ibadetinde y Draconis ile sembolize edilen bir tanrıçanın unvanları olduğunu belirtir.

Ejderha Şehri Boeotian Thebes'in, kurucusu Cadmus'un hikayesinden, Mısırlı adaşı ile, oryantasyonunun gösterdiği kadarıyla, yaklaşık MÖ 1130'a adanmış bir tapınakta bu yıldıza tapınmayı paylaştığını bilmek ilginçtir. : şüphesiz Mısır'daki ana şehirden alınan ve Yunanistan'ın başka yerlerinde, ayrıca İtalya'da Pompeii'deki küçük İsis tapınağında benimsenen bir kült. Ancak burada, şehir yetkilileri astrologlara yaptıkları sayısız baskınlardan birinde bu yıldıza tapınmaya müdahale ettiler ve yıldızın gözlemlendiği açıklığı tuğla ile ördüler.

Yneredeyse tam olarak Greenwich'in zirvesinde yer alır, aslında oraya Başucu yıldızı denmiştir; ve dairesel olduğu için ufka doğru iner, ancak kaybolmadan doğruya doğru yükselir ve şairin dizesini şöyle açıklar:

Doğu ve Batı bir araya geliyor.

Yaklaşık 4000 yıl önce direğe diğer tüm parlak yıldızlardan daha yakındı.

Onun dakika arkadaşı, 21 "uzak, 152 ° konum açısında, Burnham tarafından keşfedildi.

3, 3.1, koyu sarı,

Ejderha figüründeki dört Düğümün veya kıvrımın 2d'sini işaretleyen birkaç katalogun Nodus secundus'udur.

Al Tizini, Arap yerli astronomisinde geç bir dönemde bu unvanı taşıyan 3, n, p ve * dörtgeninin öne çıkanı olarak Al Táís, Keçi adını verdi; buna rağmen insanlar genellikle sadece tek yıldızlara hayvan isimleri verdi. Çeşitli listelerde, haritalarda ve kürelerde bulunan Jais, bir yazım hatası veya orijinal Arapça'nın hatalı bir çevirisi gibi görünüyor. 3 ayrıca Firuzabadi'nin iki belirsiz yıldızı Al Tayyasán, İki Keçi Çobanlarından biri olabilir.

3, \ n, p, ve Çinli Tien Choo, Cennetin Mutfağı vardı.

Z,3 boyutlu bir büyüklük, Al Dhi'bah'dı, ki biz de bunu bir için gördük.

Çinliler onu Yüksek Bakan Shang Pih olarak biliyorlardı.

Onunla 3 arasındaki yolun yarısında, gezegenimsi bulutsu NGC 6543'ün 7' yakınında, ekliptiğin kuzey kutbu bulunur; güney kutbu Dorado'nun başındadır. Denning, Z'yi 19 Ocak ve 28 Mart'taki meteor akışlarının ışıma noktası olarak kabul ediyor.

P, bir çift 2d ve 8. büyüklük, koyu sarı ve mavimsi yıldız, Çin'de Küçük Vekilharç Shang Tsae olarak biliniyordu.

Bileşenler yaklaşık 5 "aradadır ve konum açısı 143 ° .i.

Zve birlikte, Al Dhl'bain, ilk eserlerin Duo Lupi'si, Devenin Tayını bekleyen İki Hyaena veya Kurt, Anne Develer tarafından korunan küçük yıldız Al Ruba, Draco'muzun kafasındaki daha büyük yıldızlar . Aynı zamanda Al 'Auha ^ án, İki Kara Boğa veya Arapça'da bu yaratıklardan herhangi birini simgeleyen Kuzgunlardı; ama bu son sözcük de aynı şekilde rn ve f için ve x ve ^ için görünür; tüm bu başlıklar Arabistan'ın ilk günlerinden kalma.

0, 4.3 büyüklüğünde, En Düşük Vekilharç olan Hea Tsae'dir; yanındaki küçük yıldızlar ise Tien Chwang'dı.

ben, 3.6, turuncu.

Smyth bundan Dresden küresinin ve Ulug Beg'in Al Phiba'sı olarak bahsetmişti, ancak Kazwini ona Al Dhī ^, Erkek Hyaena adını vermişti, bu da Ed Asich'ten geliyor, şimdiki adı Eldsich of the Century Cyclopedia.

Çin'de bu, Sol Pivot olan Tso Choo'ydu.

Bitişik Duvar Çeyreğinden çağrılan Ocak ayının 2. ve 3.

9. büyüklükteki soluk sarı bir yoldaş 2 'uzakta.

A, 4.1, turuncu.

Giansar ve Giauzar çeşitli şekillerde türetilmiştir: ya Al Jauza ', İkizler, — yakınlarda küçük bir yıldız, — ya da Pointers ve Polaris'in neredeyse ortasında olduğu için Merkezi Bir olan Al Jauzah'tan; veya daha da iyisi, Farsça Gháuzar'dan, Al Bîrunî'nin Sásánian kökenli Jauzahar'ından, - Ay'ın tutulumla kesiştiği düğümlerin veya noktaların zehirli oldukları fikrine atıfta bulunarak, “Zehirli Yer” olarak adlandırıldıkları için zehirliydi. Ejderhanın Başı ve Kuyruğu. ” Bu tekil fikir nispeten modern zamanlara kadar indi ve bu noktalar Draco'dan çok uzak olsa da, A. Juza adına hala geçerliliğini koruyor.

Muhtemelen bazı çizimlerde bu şekilde yer aldığından, İkinci Düğüm olan Nodus secundus olarak da bilinir; yine de genellikle bu adı taşıyan 3'ten çok uzaktır.

Çin'de Shang Poo veya Shaou Poo idi.

Şekildeki son harfli yıldız olmasına rağmen, Heis ve Argelander'in atlaslarında görüldüğü gibi, sondan oldukça uzaktadır.

p, Binary, 5 ve 5.1, parlak beyaz ve soluk beyaz.

El Rakis, Uluğ Bey'in kataloğundan Arrakis ve Errakis'e dönüşen , genellikle Dansçıyı, belki de komşu lavtacı yıldız fî; ama burada muhtemelen, bu noktada bulunan hayvanlardan biri olan Paça Devesi. İdeler bunun için, Deve Serbestçe Otlayan Al Ráfad'ı ekledi, orijinal, farklı şekilde işaretlenmiş olabilir. Camels grubunun merkezindeki küçük yıldız, 3, Y, p, v ve £, neredeyse görünmez olmasına rağmen, Borgian küresinde Al Ruba 'olarak adlandırılır; ancak 1627 tarihli Coelum Stellatum Christianum'daki Julius Schiller dışında, Kutsal Masumlar takımıyıldızında 37. yıldız olan Julius Schiller dışında Piazzî'nin zamanına kadar kataloglarda görünmedi.

Assemani, g'den Al Ca'ab, Küçük Kalkan veya Salver olarak bahsetti, ancak bunun için hiçbir neden göstermedi ve uygunsuzluğu iddiayı çok şüpheli kılıyor.

Modern çizimlerde Draco'nun burnunu veya dilini işaretler.

Bileşenler 2 ".5 aralıklı, 165 ° konum açısına sahip ve periyotları henüz tam olarak belirlenmemiş olsa da uzun.

v,Daha önce p, y, g ve £ ile bağlantılı olarak bahsedilen Dragon'un kafasında, küçük bir teleskop için ilginç bir çifttir. Bileşenlerin her biri 4.6 büyüklüğünde, yaklaşık 62 "arada, 313 ° konum açısına sahip.

Wagner'in paralaks belirlemesine göre -ancak henüz doğrulanmadı- bize yakın komşular, yaklaşık on bir ışık yılı uzaklıktalar.

£, 3.8, sarı,

Deve Sürüsü'nden biriydi; ancak modern bireysel adı Grumium, 1515 Almagest'te

kendisi için bulunan barbarlıktır, Ptolemy tarafından Dragon'un çenesi için kullanılan yévuq'un eşdeğeridir. Sözcük şimdi İtalyan grugno ve Fransız kasıklarında görülüyor.

Bayer, yıldız Genam'ı çağırırken Ptolemy'yi takip etti.

Proctor, figürün en eski temsillerinde bunun Draco'nun oklu dilini işaretlediğini düşündü - tabii Herculis böyle bir yıldız değilse; Denning ise orayı 29 Mayıs'ta görülen meteor akıntısının parıldayan noktası olarak kabul ediyor - Draconidler.

a,6.5, 8'den kuzeydoğuya ikinci bobinde, Alsafi'dir, Atháfi'den bozulmuş, göçebelerin açık hava mutfaklarının sehparını belirledikleri Arapça çoğul Atháfiyy'den yanlışlıkla kopyalanmıştır; bunlardan biri a, t ve v'de hayal ediliyor. Uthfiyyah tekil formdur. Muhtemelen sistemimize en yakın yıldızlardan biridir — Brunowski'nin doğrulanmamış belirlemesine göre yaklaşık on üç ışık yılı uzaklıkta.

^4. büyüklükte bir duble, Küçük Bakan Çinli Shaou Pih idi; ve biraz daha parlak olan x, Kwei She idi.

V1 ve y1, 4.3 ve 5.2, inci beyazı ve sarı.

siban, Al Dhlbain'den (Arapların Z ve 7 için ünvanı), bazıları tarafından bu çifte verildi ve Lach, % ile aynı zamanda Al' Auha ^ án olduğunu düşündü, biz de benzer şekilde Z ve 7 için bulduk.

Çin'de Niu She, Saray Mürebbiyesi veya Edebi Kadındı.

^ 1'in bileşenleri, 15 ° konum açısıyla yaklaşık 30 "aradadır.

w, 4.9 ve /, 5.1.

Z ile ^, x ve y grubu arasındaki bu sönük yıldızlar Al A ^ hfár al Dhīb'di, Hyaena'nın pençeleri Deve Tayını kavramak için uzanmıştı. Böylece Uluğ Bey ile ve Dresden küresinde belirirler; ancak başka yerlerde ara sıra Z ve n ile ve ^ ve X ile paylaşılan bir isim olan Al 'Auha * án olarak biliniyorlardı. Bunlar bazen Al Dhī ^, Kurt idi.

Draco'nun yıldızlarının isimlendirilmesinde kafa karışıklığı ve bazı tekrarlar var gibi görünüyor, ancak birçok başlığı takımyıldızla ilk günlerde verilen büyük ilgiyi gösteriyor.

... Heav'n Foal'ın alevli omuzları.

Ömer Hayyam'ın Rubáiyât'ı.

Equuleus, Soal,

Modern Latin eleştirmenlerinin Eculeus'a d n Ŗeceęi, Pegasus'un başı ile Yunus'un ortasında, 4 ila 5 kadirde oluşan yıldızların yamuklarıyla işaretlenmiş, -a, p, y ve b, - Argelander'in dokuz tane kataloglamasına rağmen diğerleri ve Heis on iki, 6,7 kadir. Dolayısıyla sloganımızın “ateşli omuzları” burada eksiktir ve karakterizasyonun kesinlikle daha uygun olduğu Pegasus'a atıfta bulunulabilir.

Almanlar ona Fallen, the Filly ve bizde Little Horse, Fransız Petit Cheval ve İtalyan Cavallino olan Kleine Pferd diyor.

Hood bunun hakkında 1590'da şunları yazdı:

Bu takımyıldızın adı, Ptolomee'yi takip eden Ptolomee ve Alfonsus'u kurtaran neredeyse hiçbir yazara ait değildir ve bu nedenle, cennete hangi yolla geldiğine dair kesin bir kuyruk veya hikaye iletilmez;

ama Geminos'un ondan Hipparchos tarafından oluşturulduğunu, o zamana kadar yıldızlarının erken Dolphin'de yattığını söylediğini biliyoruz. Yine de Hipparchos, Yorumunda ve ondan bir yüzyıl sonra Hyginus, Manilius veya Vitruvius'tan bahsetmedi.

Ptolemy onu Innov InnOv HpOrOpQ olarak katalogladı, bu son kelime bir hayvan figürünün üst kısmı için B st m ze eşdeğerdir; ancak daha sonraki gökbilimciler ile, yükselişte Pegasus'tan önce geldiği gibi, Equus primus ve önceydi; düşük boyutundan kendi unvanımız ve Equulus, Equiculus ve Equus Minor gelir. Gore'un Proctor'u takip eden Astronomik Populaire evirisi, daha büyük At Pegasus olan Equus'a sahiptir.

Ptolemy'nin figürün eksik olduğu fikri, Syntaxis'in ve Alfonsine Tablolarının çeşitli yazarlarının ve Latince versiyonlarının Equi Sectio, Equi Praesection, Sectio equina, Sectio Equi minoris, Semi-per-feetus ve Praesection'de tekrarlandı; 1551 Almagest, Praecisio Equi'yi verdi.

Chrysococca'nın Tablolarında k * yo AQ 'InnQv, bazı Latin yazarların Equi Caput'u ve günümüzün Atın Başı vardı.

Araplar, Al Ki ^ 'ah al Earas, Bir Atın Parçası, Chilmead'in Kataat Alfaras'ı olarak adlandırarak Batlamyus'u takip ettiler; Al Faras al Than , İkinci At, ya onun daha küçük boyutuna ya da bir takımyıldız olarak kabul edildiği zamana atıfta bulunur; ve Al Faras al Awwal, Birinci At, Pegasus'tan önce yükselişine atıfta bulunur. Bunlardan ilkinden, bazen takımyıldıza ve genellikle en parlak yıldıza uygulanan modern Kitalpha gelir. Riccioli'nin Elmac Alcheras'ı kesinlikle bir barbarlıktır -ancak onunla alışılmadı değil; ama La Lande'nin nadiren kullanılan Genç Katır Hinnulus'u daha çok takdir ediyor.

Figürleri bizimkine benzese de Hindular'da bu, onların Agvini'lerinden biri olan Atlılar'dı.

Mitologlardan bazıları, takımyıldızın, Merk r n Castor'a verdiği Pegasus'un

kardeşi Celeris'i temsil ettiğini; veya Juno tarafından Pollux'a verilen Cyllarus; ya da üstünlük için Minerva ile rekabet ederken Neptün'ün üç dişli üç dişlisinin dünyadan çarptığı yaratık; ama aynı zamanda Philyra ve Satürn'ün hikayesiyle de bağlantılıydı. Caesius, modern zamanlarda, Ester Kitabı'nda anlatıldığı gibi, Haman'ın umduğu Kralın Atı ile ilişkilendirdi; ve Julius Schiller, Rosa mystica ile.

Takımyıldızı 24 Eylül'de meridyene geliyor.

bir, 3.8,

Burritt tarafından tuhaf bir şekilde Kitel Phard'a dönüştürülen tüm figürün Arap isminden Kitalpha'dır. Stieler'ın Kitalphar'ı var.

P ile Çinli Sze Wei idi.

S, Üçlü ve ikili, 5, 5 ve 10, topaz sarı ve soluk safir.

En büyük iki yıldız, k Pegasi ve belki de 7. büyüklükteki LI hariç, bilinen tüm ikili dosyaların yörüngesel dönüşünde en hızlısı olarak belirtilen bir sistem oluşturur. 9091, Toros sınırında Orion'da. Periyodu yaklaşık 11° yıldır ve bileşenleri o kadar yakındır ki, ancak en büyük teleskoplarla ayrılabilirler; her yedi yılda bir maksimum mesafeleri ancak $0^{\circ} 44'$, bu 1897'de meydana geliyor, konum açıları 208° .

⁴karakter olarak 3'e çok benzeyen başka bir üçlüdür; bileşen yıldızları, 5.7, 6.2 ve 7.1 büyüklükleri, $1^{\circ} 3'$ ve $10/7''$ 'dir. 4 ayrı, ilk ikisinin renkleri sarımsı, sonuncusu küllü beyazdır.

Equuleus pictoris, ressamın Şövale'si,

La Caille tarafından oluşturulmuş ve bu şekilde adlandırılmıştır, ancak aynı zamanda Pluteum Pictoris olarak da adlandırılmıştır; astronomlar onu Pictor olarak biliyorlar. Fransızların Chevalet du Peintre veya Paleti'dir; İtalyanların Pittore'u; ve Almanların Malerstaffelei'si.

Takımyıldızı Columba'nın hemen güneyinde, Canopus ile Dorado'daki ekliptiğin güney kutbu arasında yer alır ve La Caille ona 3° ila 5° büyüklüğünde 14 yıldız atar; ama Gould 67'yi 7. sıraya kadar katalogladı.

Kapteyn yakın zamanda, Columba'nın yakınında, 8,2 büyüklüğünde turuncu-sarı bir yıldız keşfetti.

... her şeyden önce Jovis'ten ayrıldı.

...yıldızlı Akış.
Bunun için Eridanos'un bir kalıntısı,
O gözyaşı akıntısı, 'tanrılarının altında' ayaklar taşınır.

Brown'ın A oranları.

Eridanus Nehri,

Fransız Eridan, İtalyan Eridano ve Alman Fluss Eridanus, Kuzey ve Güney Akımı olarak ikiye ayrılır; Orion yıldızı Rigel'den Cetus'un pençelerine eski sargı; ikincisi oradan güneye, güneydoğuya ve nihayet güneybatıya New York şehrinin ufkunun altında, lucida Achernar'ın 2 ° ötesinde, Phoenix, Tucana, Hydrus ve Horologium'un kavşağına yakın bir yerde uzanır. Bununla birlikte, gökyüzündeki en uzun takımyıldız olmasına rağmen, Achernar dışında 3 d- kadirde daha büyük bir yıldız yoktur ve Gould onun içindeki 293 çıplak göz bileşenini kataloglar.

Eskiler onu yaygın olarak belirsiz bir genişlik olarak kabul etseler de, klasik astronomide daha fazla sonlanma, 40 ° 47' güney eğiminde 6 yıldızındaydı; ancak modern gökbilimciler onu yaklaşık 60 ° 'ye taşıdılar.

Yunanlılarda genellikle, Latinler tarafından Amnis, Flumen, Fluvius ve özellikle Padus ve Eridanus olarak benimsenen S norapóq, Nehir idi; Bu sonuncusu, Epidapóq olarak, Aratos ve Eratosthenes ile birlikte ortaya çıktı. Coğrafi olarak kelime ilk olarak Hesiod's & OyOvia for the Phasis'te bulunur.¹ Asya'da, klasik tarih ve mitolojide kutlanan,

Bu derin ve görkemli kürekler boyunca yükselir

Argonotların altın postu tuttukları yerin yakınında Öksin Denizi'ne.

Diğer yazarlar Eridanus'umuzu kuzeybatı Avrupa'dan okyanusa akan efsanevi nehirle, -her zaman tartışma ve spekülasyon konusu olan bir nehir (aslında Strabon buna "hiçbir yerde olmayan" diyordu), - veya Homeros'un Okyanus Çayı ile özdeşleştirdiler. Bu yıldızlar, Oceanus ve Ocean Nehri'nin ilk adları da buradan gelmektedir. Ayrıca Akropolis'in altındaki ünlü küçük dereyle, Ligurya Bodencus'u ile - antik çağın Padus'u ve modern İtalya'nın Po'su ile ilişkilendirilmişlerdir. , — Bütün klasik zamanlarda o ülkenin nehirlerinin en büyüğü olarak ünlü olan Vergil's Rex fluviorum; İspanya'nın Ebro'su; Büyük İskender'in Granicus'u; Rhenus ve Rhodanus, - Ren ve Rhone'umuz; ve modern nehirlerle Radaune, Danzig'de Vistula'ya akar.

Nehrimizin bu orijinallerinden bazıları, özellikle Padus, erken kehribar ticaretinin koltuklarıydı, bu nedenle, kardeşleri Phaëthon'un ölümüyle dökülen gözyaşlarının, "o nehire" düşüklerinde kehribara dönüşen Heliades'in hikayesini hatırlatır. Güneşin

arabasını sürmeye yönelik feci girişiminden sonra Jove tarafından bu talihsiz kişinin üzerine döküldüğü gözyaşlarının. Bu, Metamorfozlar'daki Ovidius'tan Samor'daki Dean Milman'a kadar şairlerin gözde temasıydı ve oğlunun kaybından dolayı Apollon'u teselli etmek için nehrin gökyüzüne transfer edildiği hikayesinin temeliydi.

Ancak bu nispeten kuzeydeki akıntıların hiçbiri Eridanus'umuzun yıldız konumuna uymuyor, çünkü o bir güney takımyıldızı ve görünüşe göre onun dünyevi muadili buna karşılık gelen bir çeyrekte bulunmalı. Bununla uyumlu olarak, Eratosthenes ile Germanicus ve Hyginus'taki skolistlerin, ufkun üzerinde yükselirken söylendiği gibi güneyden kuzeye akan tek dikkate değer nehir olan Nil'i temsil ettiğini söylediklerini biliyoruz. Böylece, Alfonsine Tablolarında, 1521 baskısında, Stellatio fluvii id est Eridanus sive Gy on sive Nilus; gyon¹ Genesis ii, 13'teki açıklamadan geliyor:

ikinci ırmağın adı Gihon'dur; bütün Kûş ülkesini kuşatan da odur;

bu sonuncusu, kutsal yazar tarafından tartışılmaz bir şekilde amaçlanan Asiatic Kush yerine Nil ülkesi için yanlış anlaşılıyor. La Lande, Eridanus yıldızı için başka bir isme eşdeğer olan Mulda'yı, - MéXaq, Black, - ve yerel adı Khem'in aynı anlama sahip olduğu ve Nil'in suladığı verimli yatağın rengini iyi tanımlayan Mısır ile tekrar bağlantılı olduğunu belirtti. arazide bırakın. Bu, aynı zamanda takımyıldız için olduğu gibi, Nil için de erken bir isim olan Latin Melo oldu.

Nil'e yapılan bu gönderme, onun ve Fırat'ın aynı nehrin farklı kısımları olduğuna dair eski yaygın inancı hatırlatıyor; ve Brown, Eridanus monografisinde, Fırat'ı gökyüzü figürüyle özdeşleştirmemiz gerektiğini savunuyor. Sebeplerini, çok eski günlerden klasik çağa kadar, Fırat'ın başlangıçta Pura veya Purat, Su, Nil'in olduğu gibi ve şimdi bile loma veya lauma, Deniz; iki büyük kolu olan uzun ve dolambaçlı nehirler gibi birbirlerine benzediklerini; her birinin bir Cennet - Aden ve Cennet ile bağlantılı olduğunu; bitişik takımyıldızların kökeni Fırat gibi görünüyor; ve her birinin bir şekilde Nil ile ve her birinin güneş tanrısının devrilmesiyle ilişkili olduğu.

Fırat kayıtlarında bizim Eridanus'umuz olabilecek bir yıldız akıntısına atıfta bulunan çok şey var - muhtemelen Samanyolu, başka bir gökyüzü nehri; yine de Fox Talbot tarafından tercüme edilen pasaj muhtemelen ilkinde atıfta bulunuyor:

Cennetin yıldızları gibi sliine edecek; Gece Nehri gibi akacak;

ve adı Akad dilindeki Aria-dan, yani Güçlü Nehir'den türetilmiştir. George Smith, göksel Eridanus'un Fıratlı Erib-me-gali olabileceğini düşünüyor.

Rigel yıldızında sona ermesi, ona Hipparchos, Proclus ve diğerleri tarafından kullanılan Orion Nehri unvanını verdi; ve Landseer şunları yazdı:

şimdi Erydanus olarak takımyıldızı olan yıldızlar, başlangıçta farklı ülkelerde Nil, Nereue ve Okyanus veya Neptün adlarıyla biliniyordu.

Riccioli bunun için Vardi'yi alıntıladi ve Bayer'e göre Mağribi bir başlık Guad'dı

- Uranometna'nın 1720 baskısı Guagi'ye sahip - bunların hepsi Arapça wddi'den ve bize Wadi al Kabir'i, Büyük Nehir'i, Büyük Nehir'i hatırlatıyor. İspanyolların Guadalquivir'i; ama Araplar arasında yaygın olarak kullanılan isim, Nar ve Nahar'ın yazıya döküldüğü Nehir, Al Nahr'dı, —Chilmead'in Alvahar'ı; Ara sıra Nahal olarak yazılan bu Sami kelimesi, Nil kelimesinin bir türevi olarak da ileri sürülmüştür.

Assemani, nehrin kıvrımındaki yıldızlar için Borgian küresinden Al Kaff Cezayir'den alıntı yaptı; ancak Ideler bunları Cetus'tan Al Kaff al Jidhmah için talep etti.

Caesius, Eridanus'umuzu Ürdün'ün veya İsraililerin kuru bir arazide geçtiği Kızıldeniz'in gökyüzü temsilcisi olarak düşündü.

Eski ışıklı el yazmaları, semaver, su bitkileri ve yıldız dizileriyle derenin yüzeyinde yatan saygıdeğer bir nehir tanrısını ekledi; Bunların tümü için 1488'deki Hyginus, alt bankanın sıralandığı yıldızlarla birlikte çıplak bir kadın figürünün yerini alıyor. Bayer'in çizimi, kenarlarında sazlık ve sazlarla oldukça sanatsal. Canavar Cetus genellikle nehirde ön pençeleri veya paletleriyle tasvir edilir.

a, 0.4, beyaz.

Achernar Al A ir al Nahr'dan, Nehrin Sonu, takımyıldızdaki hemen hemen şu anki konumu, güney kutbundan yaklaşık 32 °; ancak unvan ilk olarak, Arap gökbilimciler tarafından Akım'da bilinen en uzak yıldız olan şimdi 6 harfli yıldıza verildi. Bir Bayer için Acharnar pro Acharnahar vel Acharnarim ve Enar vardı; Caesius, Acarnar; Riccioli, Acarnaharim ve Acharnaar; Scaliger, Acharnarin; Schickard, Achironnahri; Achenar ve Archarnar hala ara sıra kullanılmaktadır.

Bu yıldızın, İtalya'dan görünmez olmasına rağmen, Dante'nin Tre Facelle'lerinden biri olması gerekiyordu.

Çinli gökbilimciler onu Shwuy Wei olarak biliyorlardı.

Ptolemy, İskenderiye enleminden, 31°11' enleminden görmüş olmasına rağmen, ondan bahsetmedi - diğerlerinin yanı sıra, kataloğunun orijinal gözlemlere dayanmadığını, ancak şu anda kayıp olan katalogdan çıkarıldığını iddia eden bir gerçek. Hipparchos, Achernar'ın görünmediği yerden 5 ° daha kuzeyde Rodos'ta derlendi.

4 Aralık'ta Baten Kaitos'un güneyinde sona erecek.

P, 2.9, sarı topaz.

Kurs Orion'daki Rigel'in 3 ° kuzeybatısında, New York şehrinin enleminden görülen bu takımyıldızın başlıca yıldızıdır.

Sözcük Al Kursiyy al Jauzah'tan, Merkezi Bir'in Sandalyesi veya Ayak Taburesi'nden, yani Orion'dan, Orionis ile p, A ve psi Eridani'den oluşur ve sol ayağının desteği olarak kabul edilir; ancak göçebelerin daha önceki astronomisinde,

bazıları 01 ve 02'ye kadar uzanan Devekuşu Yuvası Al UdHá al Na'am'dan biriydi.

Century Cyclopedia alternatif bir başlık olarak Dhalim'i verir, kuşkusuz Al-halim'den Devekuşu; ancak, birkaç yazar tarafından p için kullanılmasına rağmen, bu daha iyi 3'e aittir.

Çinliler p Yuh Tsing, Altın Kuyu adını verdiler.

y1, 3, sarı.

Zauracve Zaurak, Teknenin Parlak Yıldızı olan Arapça Al Ná'ir al Zaura'dan; ancak Ideler bu erken tanımlamayı şimdi Phoenix'imizden olan yıldızla uyguladı.

3, *, n ve diğerleriyle birlikte, Çin Tien Yuen'i, Cennetsel Park'ı oluşturuyordu.

n, 3.7, Soluk sarı.

AzhaAl Sufi'nin Azfá'sı ve Perslerin eşdeğeri Aşiyane olduğu varsayılır ve Kazwini tarafından Al Udf>iyy olarak bilinir, bu kelimenin ifade ettiği Devekuşu Yuvası'nın yıldızlarının başında gelir. Diğer bileşenler Z, P ve a idi; ama bu sonuncusu, Batlamyus'un 17'si, Ptolemaios'un zamanından beri düzgün hareketle yer değiştiren üç yıldızdan biri olmasına rağmen, şimdi gökyüzünde tanımlanamıyor.

n'nin yakınında, t'ye doğru, ilk günlerde Yuva'ya dahil edilen, ancak daha sonra Al Sufi tarafından Al Sadr al * etus, Balina Göğsü olarak ayrılan diğer bazı yıldızlar - aralarında 4 ve n Ceti - vardır.

0, Çift, 3 ve 5.25.

AchernarHailey, Tycho'nun kendisinin bir eki olan çalışmasına atıfta bulunarak, veteri kataloğunda ultima fluminis, akışın o zamanlar tanınan ucunda bunun ilk adıydı. Başlığının çeşitli biçimleri a altında verilmiştir, ancak Alfonsine Tablolarından Acamar, 3'e özgüdür.

Uluğ Bey ona Devekuşu Al ^ halim adını verdi, ancak Hyde bunu derenin güneye akışını engelliyormuş gibi Baraj yaptı.

Bullialdus, Chrysococca'nın eserinin kendi baskısında, 'A"Xa £, Karık, Vergil'in bir geminin izini belirtmek için kullandığı sulkusa eşdeğer, Okyanus Akıntısı'nda yer alan bir yıldızla yeterince uygun; ve Riccioli, Astronomia Reformata'sında bunun için Sulcus'u açıkça verdi.

Bu, erken kış akşamlarında New York şehrinin enleminden güneyde alçakta, meridyen üzerinde Balina Menkar ile birlikte görülebilen yalnız yıldızdır; ancak Baily, Ptolemy'nin zamanından bu yana parlaklığının muhtemelen azaldığını, çünkü Ptolemy'nin onu bir - yani 1. büyüklük ile belirlediğini söyledi.

Onunla Fomalhaut arasında, Hyde'ın Al Zibál olduğunu söylediği Ptolemy'nin bahsetmediği birçok küçük yıldız vardır; ama Al Sufi onlara Al Ri'ál, Küçük Devekuşları adını vermişti.

ben, k, Yaklaşık 4. büyüklükteki 9 ve x, Çinlilerin başka bir Tien Yuen'iydi, y ile

işaretlenenden farklıydı; i ve k, takımyıldızın New York enleminden görülebilen en alçak noktalarıdır.

Jve p'nin batısında yer alan 4. büyüklükteki yıldızlar, Çin'deki Kew Yew; Reeves bu başlık altında b ve Asa'nın yıldızlarını içerir.

O1, 4.1, açık beyaz.

Erken Arabistan'da bu, Al Baï, yani Yumurta, hem beyaz renginden hem de Devekuşu Yuvası'na yakın konumundan dolayıydı. Modern listeleri genellikle her ikisini de yazar.

durum, Urn, burada belirgin bir uygulanabilirlik olmamasına rağmen, bunun için de kullanılmıştır ve başlık Evrensel olarak k Aquarii için tanınmaktadır.

O2, Üçlü, 4, 9.1 ve 10.8, turuncu ve gök mavisi,

modern listelerin Keid'i, Burritt's Kied, Al * aid'den, yakındaki yuvadan atılan Yumurta kabukları.

Abbé Hell, onu takımyıldızı Psalterium'un yapımında kullandı.

İkililiği 1783'te Sir William Herschel tarafından keşfedildi ve 1851'de Otto Struve daha küçük yıldızın kendisini çift ve kısa süreli bir ikili buldu. Sistem, yıllık 4 ".1'lik büyük uygun hareketinden dikkat çekicidir. İki büyük yıldız, 108 ° konum açısında 83" ve daha küçük 4 ", 111 ° açıyla ayrıdır. Elkin, yirmi ışık yılı mesafeyi gösterir.

T2, 4, sarı.

Angetenar Alfonsine Tablolarının, şimdi ortak adı olan, Riccioli'nin Argentenar'ı ve Scaliger'in Anchenetenar'ı, yakınında bulunduğu Nehirdeki Bend'den Al ^ ináyat al Nahr'dandır; Ideler bunu Al Anchat al Nahr olarak tercüme ediyor. Bu, Bayer'in Fornax'ın hemen üzerinde yer alan aynı harfli dokuz yıldızdan biridir; onlar hakkında, sibi mutuo succedentes novem dedi.

Bakınız, 1897'de, yaklaşık 52 "uzakta, 128 ° .3 konum açısında 14.9 büyüklüğünde mavimsi bir yıldız bulundu.

u1-u7

Bayer'in Beeim ve Theemim metninde adı verilen yedi yıldızdan oluşan başka bir diziyi işaretleyin. Bode tarafından kullanılan ve şu anda kullanımda olan bu sonuncusu, belki de u1, u2 ve u3, u4 çiftlerinden Arapça Al Tau'amán ve Yahudilerin Teomim, the Twins'idir. Grotius, bunun ya yukarıdakilerden ya da iki tıbbi kök için Arapça bir terimden türetildiğini düşündü; ancak Ideler'in İbranice Bamma'yim'den, Suda olduğu yönündeki önerisi, Judaea'dan çok az yıldız ismine sahip olmamıza rağmen daha makul görünüyor ve bunun, Devekuşu Al ^ halim'in çarpık bir biçimi

olabileceğini ima etti. . 1515 Almagest'inde Beemun var; ve Standart Sözlük, The.e'.nim.

Kedi Felis,

Latin sözlükbilimcilerinin şimdi Faelis yazdığı bir kelime, La Lande tarafından Antlia ve Hydra arasındaki yıldızlardan oluşturuldu ve ilk olarak 1805 Bibliographic Astronomique'de yayınlandı. Mucidi bunun hakkında şunları söyledi:

Kedilere çok düşünüm. Bu rakamın çizelgede çizilmesine izin vereceğim. Yıldızlı gökyüzü hayatımda beni yeterince endişelendirdi, şimdi onunla şaka yapabilirim.

Bode'un haritalarının 2d baskısı olan Die Gestirne'de, yirmi yıldızla Katze olarak görünür; ancak, onu 1878 planisferine Gatto olarak dahil eden Secchi dışında, kataloglarda ve çizelgelerde uzun süredir üretilmiyor.

Proctor bu ünvanı Canis Minor'a atadı, ancak bu değişiklikte hiç kimse onu takip etmedi.

Fornax Chemica veya Fornax Chymiae, Kimyasal Fırın,

La Caille tarafından Nehri'nin güney kıvrımındaki yıldızlardan oluşturulmuştur; ancak hala tanınan modern astronomlar, başlığı Fornax olarak kısalttı.

Çinliler onu Cennetin Geçici Tahıl Deposu Tien Yu olarak biliyorlar.

Bode, 1782'de ilk adını Apparatus chemicus olarak değiştirdi ve Chemische Apparat, Chymische Ofen ve l'Apparat Chimique olarak tercüme etti, ünlü kimyager Antoine Laurent Lavoisier'in onuruna yapılan bir değişiklik. Ancak bu başlıklar kullanılmaz hale geldi.

Gould ona 3,6 ila 7 kadirden yıldız vermez.

α , lucida, 4. ve 7. büyüklüklerin iki katı, 3" aralıklı, 320° konum açısına sahip ve ikili olabilir. 19 Aralıkta meridyene gelir.

Frederici Onurları

1787'de Bode kurdu ve 1790'da Jahrbuch'ta bu küçük takımyıldızı Friedrich'in Ehre'si, —Frederick'in Glory'si, Burritt'in Gloria Frederica'sı ve Miss Clerke'nin Gloria Frederici'si olarak —1786'da ölen Prusya'nın büyük II. Frederick'inin onuruna yayımlandı. .

Royer'in 1679'da daha önceki Lacerta of Hevelius'u Asası ve Adalet Eli ile değiştirmeye çalıştığı Cepheus, Andromeda, Cassiopeia ve Kuğu arasındaki boşlukta bulunan otuz dört yıldızdan oluşuyordu. Ancak yeni yaratımı için Andromeda'nın kuzey elinden, daha doğudaki bir konuma taşıdığı, "3000 yıldır orada uzandığı" gerçeğine tamamen kayıtsız kaldığı için ödünç aldı. Bode'un figürü şöyle tanımlandı:

Kraliyet haysiyetinin işareti olan bir Nimbus'un altında, sonsuza dek hatırlanacak olan bu hükümdarı kahraman, bilge ve barışçı olarak ayırt etmek için, şöhretin ölümsüz Laurel'i, bir Kılıç, Kalem ve bir Zeytin Dalı ile çelenk asın.

Şimdi nadiren bahsedilmektedir ve çizelgelerden çıkarılmıştır.

Lacerta bu kadar dolu noktada konumunu koruyor.

Sonra ikisi de kan ve tozdan temizlendi

Göksel bir işaret yapmak için;
Çocuklar, zırhları gibi temizlendi,
Ve sonra parlamak için kapattı;
Cennet gibi çift yaraklar böyleydi,
Jove ve Tyndar'ın oğulları.

John Grubb, Percy'nin Eski İngiliz Şiirinin Dinleri'nde.

İkizler, İkizler.

Bu yıldızlar için bir gökyüzü çifti kavramı, uzak antik çağlardan beri evrensel olmuştur, ancak Latince başlığımız yalnızca klasik zamanlardan kalmadır ve hala İtalyan adı olan Gemelli tarafından değiştirilmiştir. Anglo-Saksonlar onları ge Twisan, Anglo-Normanlar ise Frere olarak biliyorlardı; modern Fransızlar Gemeaux olarak ve Almanlar Bayer'in Zwilling'i olan Zwillinge olarak.

Yeryüzündeyken bu İkizler Leda'nın oğullarıydılar ve göğe transfer edildikten sonra Geminum Astrum, Ladaei Fratres, Ladaei Juvenes ve Ladaeum Sidus oldular; Dante bulundukları yere Nido di Leda, Leda'nın Yuvası adını veriyor. Milton'ın çağdaşı Cowley, onları Ladaean Yıldızları ve günümüzün Owen Meredith'i olarak

yazdı.

Büyülü havadan gelen yalnız Ledaeon ışıkları.

Onlar ayrıca İkizler Lacones, — Milton'ın Spartan İkizleri ve William Morris'in İkiz Laconian Yıldızları; annelerinin evinden Spartana Suboles ve hikayesinden Cycno generati; Pueri Tyndarii, Tyndarides, Tyndaridae ve Horace'ın clarum Tyndaridae Sidus, sözde babaları Tyndarus'tan; Ovid, Statius ve Valerius Flaccus'un Oebalii ve Oebalidae'leri dedeleri Sparta kralı Oebalus'tandır. Manilius onlara Phoebi Sidus'u Apollo'nun koruması altında olarak adlandırdı.

Bireysel olarak onlar Castor ve Pollux, - Dante'nin ve İtalyanların Castore e Polluce; Apollo ve Herkül, Triptolemus ve Lasion, Theseus ve Pirithous. Horace, Castor fraterque magni Castoris'i yazdı; Plinius, Castors; ve Statius, Castor'u modern James Thomson'ın Mevsimlerin Yazında tekrarladığı alternatif yaşam ve ölümlerinden değiştirmişti:

Alternatif İkizler düzeltildi.

Ancak Welcke, ilk Astor'u, Yıldızlı Olan'ı ve Pollux Polyleukes'i, Aydınlık'ı görerek bu unvanlara astronomik bir dönüş yaptı.

Yunanlılarda onlar ΑἰόvpΟι, İkizler, - Riccioli'nin Didymi'si, - başlangıçta Pelasg Kd / ^ ipΟi'nin ikisini temsil ediyordu, ancak daha sonra Boeotian ΑἰόvKupΟι, - Roma'da Dioscuri, -Zeus'un Oğulları; Homeros'un yazdığı gibi, Antiope'nin oğulları Amphion ve Zethus gibi.

Thebes'in kurucuları ve güçlü ismin adamları,

Roma'daki Spada Sarayı'nın duvarlarında ve şimdi Napoli Müzesi'nde Farnese Boğası ile çarpıcı bir şekilde gösterilmektedir. Plutarch onlara 'AvaKq, Lordlar, - Cicero'nun Anaces'i, - ve c / Ú, Sparta'nın İki Tanrısı; Theodoretus, 'EyeaciΟι, Tanıdık Tanrılar; diğerleri, Dii Samothraces, Cabeiri'nin eski ibadet yerinden; ve Dii Germani, Kardeş Tanrılar.

Hindistan'da onlar her zaman Acvini, Ashwins veya Horsemen olarak öne çıktılar; gökyüzünün diğer bölgelerinde diğer Hindu ikiz tanrıları için de bulunan bir isim; ama halk arasında onlar Mithuna, Oğlan ve Kız, Tamil Midhunam'dı ve daha sonra Yunanca başlığından Jituma veya Tituma olarak değiştirildi.

Bir Budist burcunun yerine altın bir kordon tutan bir Kadın vardı.

Yahudilerden bazıları onları Benjamin kabilesine atfettiler, ancak diğerleri daha yerinde bir şekilde onları Kardeşler olan Simeon ve Levi için ortaklaşa talep etti. Onlara Teomlm dediler; Tiranlar, Tome; ve Arap gökbilimciler, Al Tau'amán, İkizler; ama erken Çöl astronomisinde, onların iki parlak yıldızı, eski büyük Aslan'ın ön pençelerinden birini oluşturuyordu; Onlar da Al Burj al Jauzá ', İkizler Takımyıldızı olmasına rağmen. Bundan Bayer'in Algeuze'u geldi, ancak onun haksız olduğunu söyledi ve böylece Riccioli'nin Elgeuzi'sini ve Gieuz'u eşit derecede yanlış

yaptı. Hyde, bu yıldızların medio coeli'deki veya uzun zamandır göklerin merkezi olarak görülen bir bölgedeki konumlarını belirtmek için kelimenin başka bir biçimini benimsedi - Jauzah, Merkez, -; ya bir başucu takımyıldızı oldukları için ya da gökyüzünün bu bölümünün parlaklığından. Julius Pollux, ikinci yüzyılımızın Mısırlı-Yunanlı yazarı, başlığı Onomasticon'unda bahsedildiği gibi, bir Ceviz olan Jauz'dan almıştır. Ancak, Orion altında daha ayrıntılı olarak fark edileceği gibi, bu ismin yıldız anlamı ve tarihi konusunda çok fazla belirsizlik var.

1515 Almagest, Alfonsine Tablolarının bazı erken baskılarından olduğu söylenen açıklanamaz Alioure'a sahiptir.

Persler, İkizlere Du Paikar veya Do Patkar, İki Figür adını verdiler; Horasmians, Adhupakarik, benzer anlamda; ve Riccioli, onların “Keldani” Tammech olduklarını yazdı.

Kircher onların KÁÚaOc olduğunu söyledi. veya Mısırlıların Clastrum Hori'si; ve diğerleri, birbirleriyle yakından ilişkili iki tanrıyı, Yaşlı Horus'u ve Küçük Horus'u veya Harpechruti'yi - Yunanistan'ın Harpocrates'ini temsil ettiklerini söyledi.

İkizler, Manilius'un ayetlerinde olduğu gibi, yeryüzündeyken çok güçlü bir şekilde tezahür eden kardeş sevgilerinin ödülü olarak Jove tarafından gökyüzüne yerleştirildi:

Sıkı kucaklamada ihale İkizler

Kapalı durun ve birbirinizin yüzüne gülümseyin;

ve tamamen aynı şekilde çizilen İki Erkek veya Genç Adam olarak şekillendi:

Yani oldukları gibi, ölümlü değil

Biri diğerinden bilsin;

veya İki Bebek, Duo Corpuscula olarak. Ama Paulus Venetus ve Hyginus'un diğer çizerleri Two Angels'ı gösterdiler ve Albumasar'ın 1489 tarihli Venedik baskısında kolları birbirlerinin omuzlarına uzanmış bir Oğlan ve bir Kız olmak üzere iki çıplak oturan figür var.

Leyden El Yazması, her birinin üzerinde bir yıldız ve Malta haçı bulunan Frig şapkalı iki çıplak erkek çocuğu gösterir; biri sopalı ve mızraklı, diğeri telli çalgılı. Bayer'in de benzer bir şeyi vardı, Pollux ise barışçıl bir orak taşıyordu.

Caesius burada Rebecca'nın İkiz Oğullarını veya David ve Jonathan'ı gördü; diğer Hristiyanlar, yıldızların birlikte Büyük Aziz James'i temsil ettiğini söylerken; ya da olayların başlangıcına geri dönersek, muhtemelen Alfonsine Tablolarındaki orijinal resimde el ele yürüyen çıplak erkek ve kadın figürleri tarafından amaçlanan Adem ve Havva. Bununla birlikte, 1300 yıl önceki Denderah düzlem küresinde de benzer bir gösteri görülmektedir.

Araplar onları Peacocks olarak çizdiler ve bundan bir ortaçağ unvanı olan Duo Pavones geldi; Auriga ve Keçi'den sonra bir Çift Çocuk veya İki Ceylan olarak bazı Keldaniler ve Fenikeliler; Mısırlılar, İki Filizlenen Bitki Olarak; ve Brown bir çiftin

Fırat temsilini yeniden üretir.

küçük, çıplak, biri başucunda, diğeri başucunda ayakta duran erkek çocuk figürleri; orijinal İkizler güneş ve aydır, biri yukarıdayken diğeri genellikle aşağıdadır;

pozisyonları ters çevrilmiş ve giyinmiş figürleri gösteren bir varyant temsili.

Başka bir sembol, ilk şehrin inşasına atıfta bulunan bir Tuğla Yığınıydı.

ve kardeş katili kardeşler - Roma efsanesinin Romulus ve Remus'u; her ne kadar bu nedenle genel olarak Cennetsel İkizlerimize atanan karakterden çok farklı bir karaktere sahip olsalar da. Benzer şekilde Sayce, Güneş'in İkizler'de olduğu Mayıs-Haziran ayının Sümerce isminin "Tuğla" (?) anlamına geldiğini söyler.

Klasik günlerde takımyıldızı genellikle bir geminin üzerindeki iki yıldızla sembolize edilirdi; ve Jove tarafından Roma'nın koruyucuları olarak atandıkları için, MÖ 269'dan itibaren cumhuriyetin tüm erken dönem gümüş sikkelerinde doğal olarak göründüler, genellikle at sırtında iki genç adam olarak tasvir edildiler, üstlerinde yıldızlarla çevrili, yarılarını gösteren yıldızlar vardı. doğumda çıkardıkları yumurta kabuğu. İyi Samiriyeli'nin "penisi" olan denarii'de, Regillus Gölü savaşında hücum ediyormuş gibi tam hızlarda ve sestertii ve quinarii aynı; ama bundan önce, yaklaşık MÖ 300, Aşağı İtalya'daki Bruttii of Magna Graecia tarafından bir yanda İkizlerin başlarını diğer yanda atlı figürleri taşıyan madeni paralar basılmıştı. Rhegium'un sikkeleri, Bactria'nınkilerle benzer tasarımlara sahipti.

Argo'yu neredeyse boğan fırtınada Argonaut arkadaşlarını korumaya etkin yardımlarından dolayı, İkizler Yunanlılar tarafından ve hatta Romalılar tarafından denizciler için elverişli olarak kabul edildi, Ovidius Fasti'de şöyle yazdı:

Yan yana uygulamak için kullanın,

hangi ahlaki John Gower, Chaucer'ın arkadaşı, yorumladı:

Canı sıkkın bir mavnaya hoş geldin bir çift;

ve Horace, Gazellerinde Mr. Gladstone:

Böylece Leda'nın parıldayan ikizleri onların emrinde
Çoğu zaman enkazdan sarsılmış kabuklar çıkardı.

Havarilerin İşleri, xxviii, 11'de, İkiz Kardeşlerin, Malta'da bir gemi kazasıyla sonuçlanan olaylı yolculuktan sonra Saint Paul ve arkadaşlarının bindiği geminin "işareti" veya kuklası olduğunu okuduk; veya Tindale'in 1526'da yaptığı gibi:

Yle'de dolaşan, rozeti Castor ve Pollux olan bir Alexandry gemisi, -

Yunan İskenderiye ve Roma limanı Ostia, özellikle İkizler'in vesayeti altındaydı ve genellikle bu limanlarda sahip olunan gemilerin pruvalarının her iki tarafında temsil edildi.

İkizlerin tarihindeki fırtına olayı, onları denizde ağır hava koşullarında yaygın olan

ve şimdi olduğu gibi eski zamanlarda da iyi bilinen elektrik fenomeniyle ilişkilendirmiş görünüyor. Pliny bunu Historia Naturalis'te uzun uzadıya anlatmıştır ve tüm literatürde buna göndermeler sık sık görülür; Castor ve Pollux adlı çift ışığın denizci için uygun olduğu fikri. Horace bunu Fratres Helenae, lucida sidera, Mr. Gladstone "Helen'in Kardeşleri, Yıldızlı Işıklar"; Rabelais şunları yazdı:

Castor'u ana avlu kolunda görmüştü;

ve bizim Bryant'ımız:

İkizlerin göz kamaştıran kreşleri
Daima gençleşen ellerinde yükseldiler.

Tek bir ışık, "Helena adlı o korkunç, lanetli ve tehditkar meteor" idi - Truva'ya bu kadar kötü şans getiren İkizlerin kız kardeşi.

Modern zamanlarda bu ışıklar, İtalyan Corpo Santo'dan Composant, Corposant ve Corpusant olarak bilinir; Pigafetta, denizdeki tehlikeli bir fırtına tanımlarından birini "Tanrı ve Corpi Santi yardımımıza geldi" ile bitiriyor; ve Saint Helen, Saint Helmes veya Telmes Ateşi - İspanya'nın San Telmo'su; veya San Anselmo, Ermo'nun Ateşi olarak Anselmus'tan Hermo ve Eremo, ya da Napoli piskoposu Erasmus, Diocletianus'un saltanatı sırasında şehit oldu. Ariosto bunun hakkında yazdı, la disiata luce di Santo Ermo ve Longfellow'un Altın Efsanesinde Padrone şöyle haykırıyor:

Dün gece Saint Elmo'nun yıldızlarını gördüm,
Parıldayan fenerleri iş başında
Direklerin tepelerinde ve direklerin uçlarında,
Ve bugün havanın kötü olması gerektiğini biliyordum.

Bu fenomen aynı zamanda Aziz Anne'nin Işığı olarak da adlandırılmıştır; ve biri ona Aziz Elektrik adını verdi. Son yüzyıllarda, Latin ırklarının denizcileri arasında Aziz Petrus ve Aziz Nikolaos olmuştur; birincisi suda yürümesinden, ikincisi Kutsal Topraklara yaptığı yolculukta boğulan denizciyi hayata döndürdüğünde ve tekrar Ege Denizi'nde fırtınayı konumlandırmasına atfedilen mucizelerden. Bu mucizeler, Nicholas'ı Avrupa'nın güneyindeki tüm Hristiyan denizci uluslarının koruyucu azizi ve her yerde ünlü yaptı. Yalnızca İngiltere'de 376 kilise ona ithaf edilmiştir, hem de o ülkenin Saint George kilisesinden daha fazla.

Eden'in Pigafetta'nın Magellan ile yaptığı 1519-1522 yolculuğuna ilişkin anlatımından yaptığı çeviride, denizcilerin Patagonya kıyısı açıklarında olduğunu okuduk.

fırtına ile büyük bir tehlike içindeydiler. Ama üç fyer saynte Helen'i, saynte Nycolas'ı ve saynt Clare'i çağırdığı anda, shyppe'lerin telgraflarının üzerinde belirdi, wyndes'in fırtınası ve öfkesi aniden kesildi. . . bu bizim için o kadar teselli oldu ki sevinçten ağladık.

Bu Aziz Clare, 13. yüzyılda Zavallı Clares tarikatının kurucusu Clara d'Assisi'dendir ve Adriyatik kıyılarını harap ederken kâfir Sarazenlerin azarlamalarıyla kaçmasına neden olmuştur. Von Humboldt, Cosmos'ta başka bir başlıktan, San Pedro

Gonzalez'den, muhtemelen Alcantara'nın Aziz Petrus'undan, denizcilerin bir başka koruyucu azizi olarak "Tanrı'ya güvenerek su üzerinde yürümekten" bahsetti.

Pigafetta ile ilgili birkaç kelime ilgi çekici olmayabilir. Çalışmaları Eden's Decades'de şöyle tanımlanır:

Gezinin veya deniz yolculuğunun kısa bir beyanı, dünyayı alt üst etti. Rodos Şövalyesi Usta Antonie Pygafetta Vincentine [ze'den Vincenza] ve Ferdinando Magalianes a Portugale'nin (kimin sum caule Magellanus) genel donanma Kaptanı olduğu deniz yolculuğunun şirketlerinden biri tarafından burada yazılmış büyük bir kitaptan toplanmıştır. .

Pigafetta, Sevilla'ya döndükten sonra, Transilvanus'un yazdığı Victoria gemisinde şövalye ilan edildi, "yıldızlar arasında o baykuş Argo'dan daha fazla yer almaya daha layık." Ve Shakespeare'in, Patagonyalılar tarafından "barajın tanrısı Setebos"a tapılan Caliban of the Tempest'i bu "büyük kitap"ın Eden tercümesinden alması gerekiyordu. Gerçekten de Caliban'ın kendisi bir bakıma bir astronom gibi görünüyor, çünkü Prospero'dan ona nasıl olduğunu öğrettiğini ima ediyor.

Daha büyük ışığı ve daha azını adlandırmak için,
Gece gündüz yanan.

İkizler, Yunanlılar ve Romalılar tarafından savaşta olduğu kadar fırtınada da çağrıldı. Lord Macaulay'ın Regillus Gölü muharebesine ilişkin iyi bilinen satırları, 498 b. Antik Roma'nın Lays'lerinden biri olan C., Homeros'un Castor ve Pollux'a İlahi'sinin en eski klasik günlerin denizcilerinininkileri yaptığı gibi, birçok okul çocuğunun kalbini harekete geçirdi. Shelley bunu son olarak tercüme etti:

Ey vahşi gözlü periler! Jove İkizlerini söyle, ... hafif Pollux, suçsuz,
Ve küstah Castor, şöhretin varisleri.
Bunlar, dünya doğumlu ölümlülerin kurtardığı Güçlerdir.
Ve uçuşları dalga boyunca hızlı olan gemiler.
Vahşi denizde kış fırtınaları estiğinde
Azgınlar ve denizciler titriyor
Jove İkizlerini dua ve adak ile çağırın,
Yüce pruvada korku içinde toplandılar,
Ve kar beyazı kuzularla kurban et, rüzgar
Ve arkadan patlayan devasa dalga,
O zaman bile çalkantılı suların altında ayı!
Şaşırtıcı gemi - aniden ortaya çıkıyorlar,

Gökyüzüne doğru koşan sarı kanatlarda, Ve sessiz bir sükûnet içinde uğultuları susturur, Ve dalgaları beyaz okyanusun yatağına saçar, Yolculuğun güzel alametleri; zahmetten ve korkudan, Denizciler bu manzarada neşe içinde dinlenirler, Ve güvenli bir zevkle sakın denizi çiftlerler.

Görünüşe göre Romalılar arasında yaygın bir adjuvan nesnesiydiler ve gerçekten de, erkeklerin "By Jiminy!" ile günümüze kadar indiler. 1665 yılındaki Homer A la Mode karikatüründe ise o günün genel ifadesi olarak "Ey Gemony!" yazıyordu. Ve tiyatro müdavimleri "O İkizler!" veya Sheridan's Rivals'da Lucy.

Bu takımyıldıza insan elleri, kolları ve omuzları üzerinde koruyuculuk atanan astrologlar; Albumasar ise yoğun bağlılığı, dehayı, aklın genişliğini, iyiliği ve

cömertliği temsil ettiğini savundu. Başak ile Merkür Evi ve dolayısıyla Cylenius Chaucer turu olarak kabul edildi; ve Amerika, Flanders, Lombardiya, Sardunya, Ermenistan, Aşağı Mısır, Brabant ve Marsilya'yı yöneten şanslı bir işaret; ve eski günlerde, Öksin Denizi ve Ganj nehri üzerinde. Ayrıca 17. yüzyılda İngiltere'nin güneyi ve Londra şehrinin kaderiyle özel olarak bağlantılı olduğu için ona büyük saygı duyuldu; 1665 ve 1666 Büyük Veba ve Ateşi için bu burç yükselişteyken meydana geldi, Londra Köprüsü'nün inşası ve şehir için önemli diğer olaylar özel gezegenler buradayken başladı. Ancak iki yüzyıl önce, İkizler'in altında doğmuş olan her kimse, "mykul felaketinde sağ gözenek ve yol ve lyf" olacağı düşünülüyordu. Çinli astrologlar, bu takımyıldızın Mars tarafından işgal edilmesi durumunda savaşın ve kötü bir hasatın ortaya çıkacağını iddia ettiler.

Ampelius ona Aquilo'nun, Kuzey Rüzgarının, kuzeyden üçte bir doğudan gelen Yunan Boreas'ın bakımını verdi.

Renkleri Koç'un gibi beyaz ve kırmızıydı ve 14 Mayıs 1265'te, o yıl güneşin ilk kez girdiği Dante'nin doğum işaretiydi. Paradiso'da bunu minnetle kabul etti.

Ey şanslı yıldızlar, ey ışıltı emdirilmiş

Her ne olursa olsun tüm dehamı kabul ettiğim güçlü erdemle;

ve onlara gli Eterni Gemelli adını verdi. Hesiodos'un İlham Perilerine yaptığı gönderme ne kadar da güzel!

Onlara borçluyum, yalnızca onlara borçluyum, Denizlerin mi, yıldızların mı, biliyorum.

İşaretin sembolü H, genellikle Etrüsk-Romen rakamı olarak kabul edilir, ancak Seyffert bunun Spartalıların savaşa yanlarında taşıdıkları İkiz Tanrılarının ambleminin bir kopyası olduğunu düşünür. Brown bunu, güneşin içinden geçtiği Mayıs ve Haziran aylarımıza tekabül eden Akad ayı Kaş, İkizler, Asurlu Simánu'nun ideografi olan çivi yazısı f'den türemiştir. Takımyıldız Fırat üzerinde kesinlikle belirgindi, çünkü yıldızlarından beşi bu astronominin ekliptik bölümlerinin çoğunu işaret ediyordu.

İkizler, erken Çin güneş zodyakının Maymunuydu ve Shih Chin olarak biliniyordu; Onu Shi Ch'en olarak adlandıran Edkins, bu unvanın kendisine Orion'dan aktarıldığını söylüyor. Daha sonra takımyıldızı Yin Yang, İki İlke olarak biliniyordu; ve önemli bir ibadet nesnesi olan Jidim olarak.

Muhterem Sn. William Ellis, Polinezya Araştırmaları'nda, bu adaların yerlilerinin iki yıldızı İkizler olarak bildiklerini, Castor'un Pipiri olduğunu yazmıştı. ve Pollux Rehua; ve bütün figür Na Ainanu, İki Ainanus, biri Yukarıda, diğeri Aşağıda, uzun bir efsane iliştilmiş; ama Muhterem Sn. WW Gill, Myths and Songs of the South Pacific adlı kitabında Akrep'teki yıldızlara ait olarak aynı hikayeyi anlatır. Avustralya yerlileri onlara Genç Erkekler anlamına gelen bir isim verdiler, Pleiades ise Genç Kızlardı; ilki aynı zamanda Threë ve Wanjil'dir, yoğun sıcaklığın başlangıcında her yıl öldürdükleri Purra'yı takip eder ve dumanı Büyük Serap Coonar Turung tarafından

işaretlenen ateşte onu kavurur. Güney Afrika'nın Bushmenleri onları Genç Kadınlar, eland'ın eşleri, büyük antilopları olarak tanıyor.

Aristoteles, İkizler'in yıldızlarından birinin Jüpiter gezegeni tarafından iki farklı zamanda örtüldüğüne dair ilginç bir kayıt bırakmıştır.M.Ö

Takımyıldızın güney yarısı, kuzeyde Samanyolu'nun içinde yer alır, a ve p, kuzeyde, Yengeç ve Auriga arasındaki İkizlerin başlarını işaretler ve Nisan gökyüzünde Orion'u ayarlarken dikkat çekici bir şekilde göze çarpar.

Argelander çıplak gözle 53 yıldızı ve Elevator 106'yı sayıyor.

Yıldızlı İkizler, Orion'un batıdaki mezarının üzerinde görkemli taşlar gibi asılı duruyor.

Tennyson'ın Maud'u.

a, İkili, 2.7 ve 3.7, parlak beyaz ve soluk beyaz.

hint, Ovid'in Eques'i, İkizlerin Süvarisi ve Tyndarus'un oğlu olarak ölümlü olan, yüzyıllardır varlığını sürdüren bu yıldızın bilinen adıdır; ama daha sonraki Yunan günlerinde "A nóXXwv" idi ve Flamsteed'in zamanında bile gökbilimcilerle Apollo.

Hatırlanacaktır ki, Hristiyanlık çağına kadar gün tanrısı için bu ad, sabah yıldızı olduğunda Merkür gezegeninin adıydı.¹ hızlı yörünge hareketi ve güneşe yakınlığı, şimdi olduğu gibi hırsızların ve karanlığın tanrısı olarak adlandırılan akşam yıldızı 1 ile daha erken özdeşleşmesini engelliyor. Percy'nin Kalıntılarında Merkür "cennetin çevik direği" olarak tanımlanır; Goad, 1686'da buna

borcu varmış gibi yüzünü bu kısımlarda nadiren gösteren güneşin fişkırان cılası;

Bu aynı hızlı hareket, kimyagerlerin cıva için alternatif sözünün yanı sıra Byron'ın tarif ettiği çok rahatsız edici insan mizacına da neden oldu:

mercurial bir adam

Bir hayran gibi her şeyin üzerinde çırpınan.

Bununla birlikte, Merkür'ü görmenin sözde güçlüğüne rağmen, - Copernicus, bunu hiç gözlemlemediğine pişman olarak öldü, ancak bu kuşkusuz kısmen onun yüksek enleminden ve Thorn'daki Vistula'dan yükselen sisten kaynaklanıyordu - La Lande'nin kanon Gallet. Hermophile tarzında, 100 kez gördü ve Baily, Hevelius'un 1100 kez gözlemlediğini söyledi! Gerçekten de, nereye bakılacağını bilirse, New York şehrinin enleminde, uzamasında birkaç gün boyunca kolayca görülebilir.

Ama yıldızımız Castor'a geri dönmek için.

Afelar, Aphelion, Aphellan, Apulhun, Aphellar ve Avellar'a dönüşen Dor lehçesindeki AnéXXwv idi; Apian'ın Avelar'ı² 16. yüzyıldan sonra Anelar, Alfonsine Anhelar olarak ortaya çıktı.

Caesius eşanlamlı Phoebus'a sahipti ve ayrıca Theseus'tan alıntı yaptı, ancak bu, orijinal Herkül'ün başka bir başlığı olarak p'ye uygulanmalıdır. Bayer, Rasalgeuze'ü

verdi; ve Riccioli, Algueze vel potius Elgiautzi, ancak bunlar da daha iyi s.

Babilliler, 11. ekliptik takımyıldızları olan Mash-mashu-Mahru'yu, İkizlerin Batılı Biri'ni işaretlemek için Castor'u kullandılar; Pollux'la birlikte ikisi, Büyük İkizler olan Mae-tab-ba-gal-gal'i oluşturdu. Asur'da bunlar Masmaz ve Tuámu, yani İkizler'di, gerçi bu ülke gökyüzünün başka yerlerinde olduğu kadar burada da başka ikiz yıldızları tanıyordu. Bir hürmet nesnesi olarak Castor, Yüce Tapınağın Oğlu Turus-mal-max'tı; ama astrolojide her yerde fesat ve şiddet habercisi olmuştur.

Araplar Yunan figürlerini benimsediklerinde bu yıldız Al Rás al Taum al Mu^a im, En Önde Gelen İkizin Başı; ancak Al Tizini'ye göre, erken ve yerli terim Al Awwal al Dhira ', Pençe veya Önkoldaki İlk idi. Bununla, a ve p'nin Al Dhira' al Mabsu ^ olarak işaretlendiği, göçebe 'Asad, Uzanmış Önkol'un sözde devasa erken Aslan figürüne atıfta bulunulmuştur. Bu, İkizler'e, diğeri, Sözleşmeli olan Al Mabudah'a ve Canis Minor'a doğru uzanıyordu. Bu canavarlığın geri kalanı, Kazwini'nin bahsettiği ve yapımındaki hataları keskin bir şekilde eleştiren İdeler'in yorumladığı gibi, Aslanımızın bir parçası olan Yengeç, Çoban, Başak ve Corvus'u içeriyordu. Al Birünî de bu antik figürü tanımladı, özellikle Arap zihnindeki iki yıldızın isimlendirilmesine ilişkin birçok hatadan ve çok fazla kafa karışıklığından şikayet ediyor, ancak kendisi genellikle sadece Sirius ve Procyon için geçerli olan unvanları kullanıyordu. İdeler ve Beigel, bu abartılı ve uyumsuz oluşumu, ilk yazarlar ve kopyacılar tarafından yapılan yanlış anlama ve transkripsiyon gaflarına bağladılar. Aslında, birincisi, bütünü, gökler hakkında hiçbir şey bilmeyen gramercilerin eseri olduğunu ve eski yıldız isimlerini keyfi olarak yanlış temsil ettiğini iddia etti.

İki parlak yıldız, 5. manzil, Al Dhira ' ve 5. nakshatra, PuuarvarsU, İki Tekrar İyiydi; Gökyüzü tanrıçası Aditi, Adityaların annesi, başkanlık eden tanrıdır ve bir sonraki nakshatra olan Pushya ile birleşmeyi işaretler. Bunlar ayrıca, *, d, Z,, Z, Y, v ve p'yi içerecek şekilde genişletilse de, sonuncuyu belirleyici yıldız yapan Biot'u içerecek şekilde genişletilse de, eski adıyla Tiam olan Tsing, a Well veya Pit (Tsin g, Kuyu veya Çukur)'u da oluşturdular.

ave p ayrıca farklı bir Çin yıldız işareti olan Ho Choo idi ve y ve A ile Pih Ho idi.

Ay istasyonlarını işaretleyen Brown, onları Akadca Supa, Lustrous olarak düşünür; Kıpti Pimafi, Önkol; Farsça Taraha, Sogdian Ghamb ve Horasmian Jiray - bu son üç unvan İki Yıldız simgeliyor. Hyde, Kıptilerin onu Hz ^ áz veya Nil'in Önkolu W / Liávfifov olarak bildiklerini yazdı; Kav, Gihon için, o nehir için bir isim.

Castor, tutulmanın 7 ° kuzeyindedir, ancak kelimenin tam anlamıyla takımyıldıza yönelmesine rağmen, şimdi yoldaşından daha sönüktür ve gökbilimciler genellikle son üç yüzyıl boyunca parlaklıklarının tersine çevrildiği konusunda hemfikirdirler. 23 Şubat'ta sona eriyor.

arasında

o çift yıldızlar
Hangisi daha parlak

Diğeri tarafından çevrelenir,

Tennyson's Palace of Art'ın Kendini Rahatına Uyandıran Ruhunu tarafından görüntülendi; ve Sir John Herschel onu yarımküremizdeki tüm çift yıldızların en büyüğü ve en iyisi olarak adlandırdı; iki bileşeninin hızlı devrimi ilk önce babasını ikili sistemlerin varlığına ikna etti. Ancak Bradley, 1718 ile 1759 arasında konum açılarındaki yaklaşık 30 °'lik bir değişiklik fark etmişti ve daha sonra, 1767'de Rahip John Michell tarafından tahmin edilen "böylece fiziksel bağlantılarının keşfine bir saç teli kadar yakındı", ve 1802'de "ikili" kelimesini bulan Sir William Herschel tarafından olumlu bir şekilde yapılmıştır ve şimdi bu yıldız sınıfına uygulanmaktadır. Burnham 1896'da yörüngelerinin iyi belirlendiği söylenebilecek sadece 36 çiftimiz olduğunu ve yaklaşık 230 çift muhtemelen ikili sistem olduğunu yazdı; ve 2 "içinde 1501 çift daha var yukarıdaki sayının artırılacağı bileşenler arasındaki boşluk; ve şimdi sadece ortak bir uygun harekete sahip oldukları bilinen diğer çiftler.¹ Elbette şimdiye kadar gözlemlenen yıldızlar neredeyse tamamen kuzey göklerinde, - kutbun 120 ° yakınında, - bu nedenle, gökbilimciler bu nesneyi göz önünde bulundurarak dikkatlerini güney göklerine çevirdikçe bu sayılara büyük ölçüde eklenebilir.

Bununla birlikte, Castor'un yörüngesi öyledir ki, bir asırlık gözlemler bile onun büyüklüğünü veya periyodunu kesin olarak hesaplamamıza imkan vermez; ama dönem kesinlikle uzun, - muhtemelen 250 ile 1000 yıl arasında. Şu anda bileşenler yaklaşık 5 ".7 aralıktır, yarım mil mesafede bir inç uzunluğunda bir çizginin gördüğü açıya eşittir. Konum açıları yaklaşık 227 ° 'dir.

Spektrum Sirius tipinde ve Potsdam gözlemcilerine göre yıldız bize saniyede 18,5 mil hızla yaklaşıyor. 1895'te Belopolsky, Spica gibi daha büyük yıldızın spektroskopik bir ikili olduğunu ve kendi ile görünmez bir yoldaş arasındaki çekim merkezi etrafında üç günden daha kısa bir sürede ve saniyede yaklaşık 15 ^ mil hızla döndüğünü duyurdu.

Burnham, 73 "uzaktaki 9,5 büyüklüğündeki yıldızın, daha büyük, tek bir engin fiziksel sistemle oluşturduğunu düşünüyor.

1888'de Barnard, Castor'un 1 ° yakınında beş yeni bulutsu buldu.

P, 1.1, turuncu,

Pollux, eski Polluces, Yunan noXub ^ UKHg Ovid'in Pugil'i, İki Kardeşin Pugilist'i ve Zeus'un oğlu olarak ölümsüz olan.

'AnóXXoS'un yoldaşı olarak, bu ve' paKXéqg idi, Flamsteed'in Herkül olduğu güne inen ve erken catal ° gues'lerde Caesius'un Arapça Ab, Peder ve Yunanca kelimedenden türettiği Abrachaleus'a dönüşen; bu, bazıları tarafından Aracaleus'a, Grotius tarafından Iracleus'a, Hyde tarafından Heraclus'a ve Riccioli tarafından Garacles'e devredilmiştir. Tüm bunlar, Castor'un bazı başlıkları gibi yeterince tuhaf; ama Riccioli'nin Elhakaac'ı hakkında, Araplara a ve p'yi birlikte ve Ketpholtsuman'ı yalnızca p için atfettiği ve kökenlerine dair hiçbir ipucu olmadan ne söylenebilir!

İlk Araplar 'Al Thanī al Dhirá', Önkolda İkinci idi; ancak daha sonra, Al Rás al Taum al Mu'ah-h-rár, En Arkadaki İkizin Başı ve Al Rás al Jauzá ', İkizlerin Başı, - Alfonsine Rasalgense ve Rasalgeuze, başka bir yerde Rasalgauze olarak adlandırıldı. Riccioli, Elhenaat'tan alıntı yaptı, ancak bunu da daha doğru bir şekilde y'ye verdi.

P12. Babil ekliptik yıldız işaretinin belirleyicisiydi Mash-mashu-arku, İkizlerin Doğusu; ve bireysel olarak Mu-sir-kes-da, Mahfazanın Boyunduruğu.

Ekliptiğin 12 ° kuzeyinde yer alır, zodyakın sınır çizgisi onunla Castor arasında uzanır; Burnham, büyüklüğü 13.5'e kadar inen beş soluk yoldaş buldu.

Elkin paralaksını 0 ".057 ve Scheiner spektrumunu Solar olarak veriyor; bizden uzaklaşma hızı saniyede yaklaşık bir mil.

Navigasyonda kullanılan ay yıldızlarından biridir; ve astrolojide, ün ve şöhretin habercisi olması nedeniyle arkadaşından farklıydı.

Ptolemy, p' noi <ippoc, bu başlangıç için onunla favori bir kelime olarak nitelendirdi ve genellikle "sarımsı" veya "kırmızımsı" anlamına gelmesi gerekiyordu, Bayer alt flavasında birinciye doğru bir şekilde takip etti; ancak 1521'deki Alfonsine Tabloları onu quae trahit ad aerem, et est cerea olarak tercüme etti. Bayan Clerke, biraz güçlü bir şekilde "ateşli kırmızı" diyor.

İki lucidae, muhtemelen, takımyıldızın oluşumunun uzun bir öncesindeki mevcut unvanını taşıyordu; figürün geri kalanından bağımsız olarak kesinlikle Asurluların Mas-mas veya İkizleri idi.

Uygun bir ölçüm çubuğu olarak, a ve P'nin 4 ^° ayrı durduğu not edilebilir; ve bu, yıldızların gösterdiği söylenen Arapların Ell uzunluk ölçüsü olan manzil unvanları Al Dhirá'nın erken bir anlamını hatırlatır. Bu, doğal olarak, Çölde diğer benzer yıldız çiftleri için de kullanılan ikili Al Dhirá'ân oldu.

Y, 2.2, parlak beyaz.

Almeisan, Almisan, Almeisam ve Almisam, Al Firuzabadi'nin herhangi bir parlak yıldız için eşit derecede geçerli olduğunu söylediği erken Arapça adı olan Gururla Yürüyen Al Maisan'dan.

Riccioli buna Elhenaat adını verdi, ancak Alhena şimdi ona genellikle Al Han'ah'tan, 4. manzil, yp, v, q ve f, İkizlerin ayaklarında verilir. Genellikle bir devenin veya atın boynunun sağ tarafında bulunan bir Marka veya İşaret olarak tercüme edilen bu kelime, Al Bīrunī tarafından sanki bu istasyonun yıldızları birbirine dolanıyor veya merkezden kıvrılıyormuş gibi Sarma olarak tanımlandı. Yıldız; ve onlar Al Nuhat'ın ikili formu olan Al Nuhátai'ydi, kendisi de kavisli bir çizgi olan bir Deve Kamburu. Bazı Arap otoriteleri, Avcı'nın Aslan'a ateş ettiği Yay olan Orion'un x1 ve x2'si ile birlikte buldu.

Babil'de 10. ekliptik takımyıldızı, Mash-mashu-sha-Risu, Shepherd'ın İkizleri (?) olarak işaretlenmiştir. Ve n ile, muhtemelen Mas-tab-ba-tur-tur, Küçük İkizler; ve n, ^, v ve £ ile, tümü Samanyolu'nda, Babil'in Ay'daki malikanesi Khigalla, Kanal ve

eşdeğeri Farsça Rakhvad, Sogdian Ghathaf ve Horasmian Gawthaf olabilir.

S, Double, 3.8 ve 8, soluk beyaz ve mor.

Wasatve Wesat, takımyıldızın Orta, yani Al Wasat'tan; ancak bazıları bunu, yıldızın ekliptik, merkezi daireye çok yakın konumuna atıfta bulundu.

Çin'de, Büyük Şarap Kavanozu Ta Tsun'du.

Bileşenler 7" aralıklı, 203 ° konum açısına sahiptir ve ikili bir sistem oluşturabilir.

3'ün hemen kuzeyinde, Ekim ayının başlarında görülebilen İkizler'in parlak noktası yer alır; aynı adı taşıyan başka bir göktaşı akışı, takımyıldızın kuzeydoğu sınırından ve 7 Aralık'ta maksimumda ortaya çıkıyor.

*, Double, 3.4 ve 9.5, parlak beyaz ve gök mavisi.

mebsutaUzanmış Al Mabsutát'tan, erken dönem Arap Aslanının uzatılmış pençesini işaret etmesinden, ama şimdi Castor'un tuniğinin eteklerinde. Burritt'in Coğrafya'sında Melucta ve Atlas'ında Mebusta vardı; Profesör Young, İngiliz kürelerini takip ederek Meboula'ya sahip; ve başka yerlerde Menita, Mesoula ve Mibwala'yı buluyoruz.

*, 3, A ve yakındaki diğerleri Çinli Tung Tsing'di.

Z, Değişken, 3,7 ila 4,5, soluk topaz.

mekbudaAl Makbudah'dandır, Sözleşmeli, eski Esad'ın içeri çekilmiş patisinin Arapça adı; ama bazıları, daha az olasılıkla, onu bir Doruk Yıldızı olan Al Mutakabbidah'tan türetir.

1847'de Atina'da JF Julius Schmidt tarafından keşfedilen varyasyonlarının yaklaşık on günlük bir süresi var, ancak Chandler kesin araştırmaların tamamlanmadığını söylüyor. Lockyer, bunun aynı zamanda spektroskopik bir ikili dosya olduğunu düşünüyor.

n, İkili ve değişken, 3,2 ila 3,7 ve 9.

propusHipparchos ve Ptolemy'nin HpónOug'undan, Castor'un sol ayağının önündeki konumunu belirtir ve eşdeğer Praepes ile evrensel başlığıdır. Riccioli bunu 1 IponOc yazdı ve Flamsteed hem 1 IponOc hem de Propus verdi; ama Tycho bunu en son Fl yıldızına uygulamıştı. İkizler'in ekstraları arasında 1. n'nin bu konumu benzer şekilde onu Perslerin Pish Pai'si yaptı.

Bassus ve Hyginus, yaz gündönümünde güneşin rotasının görünen dönüm noktasına atıfta bulunarak Tropus, Dön dediler; ve Flamsteed'de ayrıca TpónOc vardı.

Flammarion'un Hipparchus'un n'yi ayrı bir takımyıldız, Propus olarak bildiği yönündeki iddiası, sağlam temellere oturtulmuş görünmüyor.

Tejat önce Al Taháyî'den, Arabistan'ın ilk günlerinde bilindiği anatomik bir terimdir; Orion'un başındaki yıldızlara da uygulanan bir isim. Araplar onu N'uátai'lerine y ve y ile dahil ettiler; Çinliler onu bir savaş baltası olan Yuë olarak biliyorlardı; ve Babil'de sekizinci ekliptik takımyıldızı, Maru-sha-pu-u-mash-mashu, İkizlerin Ağzının Önü'nü işaret ediyordu.

Etkisi altında doğan herkese seçkin yaşamların habercisiydi.

n'nin değişkenliği 1865 yılında Schmidt tarafından keşfedilmiştir ve periyodu günümüzde 229-231 gün olarak kabul edilmektedir; 1881'de Burnham, bileşenleri 1 ".08 ayrı ve muhtemelen ilginç bir ikili sistem kanıtlayacak şekilde çift buldu.

Sir William Herschel, 13 Mart 1781'de bu yıldızın yakınında Uranüs gezegenini keşfetti. Onun bir kuyruklu yıldız olduğunu düşündü ve keşfi, 26 Nisan'da Kraliyet Astronomi Derneği'ne iletili. Bununla birlikte, ilk kez Maskelyne tarafından şüphelenilen gerçek doğası, sonraki yıl Saint Petersburg'lu Lexell ve La Place tarafından açıklandı; ve Herschel daha sonra onu 7 Kasım 1782'de Georgium Sidus olarak yayınladı, böylece onların gerçek doğasını öğrenene kadar Jüpiter'in uydularına, hamisi 2d Cosmo di Medici'den sonra Sidera Cosmiana ve Sidera Medicea adını vermiş olan Galileo'yu takip etti. ve güneş lekelerine Borbonica Sidera adını vermiş olan Tardé. Kıtasal gökbilimciler gezegeni Herschel olarak belirlediler ve bu, çok çeşitli bir yazımda, onu keşfeden kişinin ünü düşünüldüğünde garip bir şekilde hatalı. Bunu 1792'de La Lande'de böyle buluyoruz; gerçekten de Herschel, elli yıl kadar geç bir tarihte ders kitaplarımızda alternatif bir başlık olarak göründü; ancak Bode, mevcut Uranüs'ün diğer gezegenlerin mitolojik terminolojisine uymasını önerdi ve çünkü en eski tanrının adı o zamanlar sistemimizde bilinen en eski - en uzak beden olarak - özellikle uygulanabilirdi.

Ancak Uranüs, daha önce çeşitli gözlemciler tarafından yirmi iki kez gözlemlenmiş ve bir yıldız olarak not edilmişti; bunlara "eski gözlemler" denir ve Miss Clerke şöyle yazar: "Aslında, Herschel'e yüzmeden çok önce Pasifik'teki vahşi 'göklerin gözlemcileri' tarafından gezici bir küre olarak tespit edildiğini varsaymak için bazı nedenler var. ken. ”¹

4. büyüklük 0 ve i, v, t ve y topluca Woo Chow Shih veya Woo Choo How, Çin'in Yedi Feodal Prensi idi.

Bence İkizlerin omuzları arasında yer almasına rağmen Standart Sözlükte Propns'dir.

p, Double, 3.2 ve II, çiğdem sarısı ve mavi,

bazen bir parçası olduğu başlığın manzilinden, bazen Tejat posterior ve bazen Nu ^ átai olarak bilinir.

Century Dictionary ve Cyclopedia ona n için görülen Pish Pai'yi uygular, ancak bu benzer konumdaki yıldız için yeterince uygundur; ama Tycho'nun kataloğunun Flamsteed'in baskısında onu açıkça okuduk, dicta Calx, the Heel.

Babil'in 9. ekliptik takımyıldızını Arku-sha-pu-u-mash-mashu, İkizlerin Ağzının Arkası olarak işaret ediyordu.

Çin'de Castor ve diğerleriyle birlikte Tsing sieu'na dahil edildi.
Bileşenler, 79 ° konum açısında 80 "aralıklıdır.

% 4. büyüklük, Al Bîrunî'nin Al Zirr, the Button idi.

X, 5. büyüklük, p Cancrı ile Çin Tseih Tsing, Piled-up Fuel idi.

Globus Aerostaticus, del Aetherius, theBallon,

La Lande tarafından 1798'de kuruldu, ancak yıldız eserlerinin çoğu gibi, bilimin tanınmasını yitirmiş görünüyor.

Mikroskopun doğusunda, Güney Balığı'nın kuyruğu ile Oğlak'ın gövdesi arasında uzanıyordu.

Bode bunu Die Gestirne'de yirmi iki yıldızla Luft Ballon, İdeler'in Luft Ball'u olarak yayınladı; ve Peder Secchi'nin haritalarında hala İtalyan Aerostato olarak vardı. Fransızlarla birlikte Ballon Aérostatique idi.

Proxima sideribus numinibusque feror.

Flavius Avianus'un 15. Masalı.

Grus, Turna,

Fransızların ve İtalyanların sözde Bayer gruplarından biri olan la Groe, Almanların der Kranich'i; ve başlık uygun, çünkü İskenderiyeli gramer Horapollo, MS 400 civarında, vincin Mısır'daki bir yıldız gözlemcisinin sembolü olduğunu söylüyor, muhtemelen sloganımızda açıklandığı gibi yüksek uçuşundan.

İncil sembollerini yeni takımyıldızlara bile taşıyan Caesius, Turna'nın aynı ayette geçmesine rağmen bunun Yeremya'nın Cennetindeki Leylek viii, 7 olduğunu hayal etti; ama Julius Schiller, Baş Rahip Aaron'un bir temsilde Phoenix ile birleştirdi.

Araplar yıldızlarını Güney Balığı'na dahil ettiler, Al Sufi a, p, d, 6, i ve A'yı bu takımyıldızın biçimlenmemiş üyeleri olarak verdi.

Lucida dışındaki bileşenler, bu Balığın güneybatısında yumuşak bir eğri oluşturur ve bunların arasında astronomide belirtilen yıldızlar bulunur.

Yüz yedi, Gould tarafından çıplak gözle görülebilecek şekilde kataloglanmıştır.

*a*Kuşun gövdesini işaretleyen , Fomalhaut'un güneybatıdaki göze çarpan 2d-büyükliğıdür, ikincisi sonbahar akşamlarında doruğa ulaşır ve kendisi 11 Ekim'de meridyene gelir. Al Tizini'nin Al Ná'ir'i, yani Parlak Olan'dı, yani o takımyıldız Grus'umuzun yıldızlarının üzerine yayıldığında Balık kuyruğıdu. Çinliler onu Ke olarak biliyorlardı.

P,2,2 büyüklüğünde bir kırmızı yıldız, Al Tizini'nin Balığın kuyruğunun ucundaki Arka Bir'di, a'dan doğuya doğru otuz beş dakikalık yay. Turna'nın sol kanadındadır.

Y,3 boyutlu bir büyüklük, aynı yazarın Al Dhanab'ıydı, Kuyruk'un kendisi, ama şimdi kuş figüründe göze işaret ediyor.

*a*6.7 büyüklüğündeki koyu kırmızı bir yıldız ve onun biraz daha parlak beyaz arkadaşı n_2 , "güçlü aydınlatma altında görülen bakır ve gümüşten yapılmış küçük perdahlı diskler" gibidir.

Grus'un yıldızları için alternatif başlık,

Phoenicopter, Slamigo,

şimdi nadiren kullanılıyor, mucidiyle ilgili herhangi bir kayıt veya takımyıldız adı olarak kabul edildiğı tarihi bulamıyorum. Chilmead'in İncelemesi buna şu referansı içerir:

*bu*Phoenicopter, Bittour'u [Bitter'in eski İngilizce kelimesi] olarak adlandırabiliriz.

.....

*bu*İspanyollar buna Flamengo derler ve kanatları dışa doğru açılmış, gagasıyla Güney Balığı'na vurduğu, kendini eğdiği yerde betimlenir. Bu yıldız işareti, başındaki ikinci kadirdekine Fenikopter Gözü denilen 13 Yıldızdan oluşur ve aynı büyüklükte, biri sırtında, diğeri sol kanadında olmak üzere iki başka Yıldıza sahiptir. Ve boynunun ortasındaki bu ikisi, Kozmografisinin ilk kitabında Paulus Merula, onun Yakası veya Zinciri olarak adlandırılır.

Başlıklarımızın yukarıdaki açıklamada bulunmaması, Bittern veya Flamingo'nun 17. yüzyılın başlarında popüler İngiliz figürü ve unvanı olduğunu gösterecektir.

Yanıp sönen topuzlu Herkül.

Bryant'ın Takımyıldızları.

Herkül,

Ophiuchus'un başının hemen batısından Samanyolu üzerindeki doğu sınırı olan Draco'ya uzanan, bu adla ilk Yunan gökbilimciler tarafından bilinmemekle birlikte, en eski gökyüzü figürlerinden biridir - çünkü Eudoxos 'EvyOÚvaai'ye sahipti; Hipparchos, 'Evyóvaai, yani ó yóvaai KaOpf vOq, Dizlerinin Üzerinde Bükme; ve Ptolemy, ^ v yóvaaiv. Aratos bu adlandırmalara 'OKAáFw, Diz çökmüş Olan ve' EibrnXov, the Phantom'u eklerken, Phainomena'daki tanımını, karakterine ilişkin olarak o erken zamanın fikirlerini gayet iyi gösteriyordu:

. . . çalışan bir adam gibi, döner
Form. Bunun hakkında kimse açıkça konuşamaz,

Ne de ne zahmete bağlıdır; ama, basitçe,
diz çökmüş onu ararlar. Dizlerinin üzerinde çalışmak,
Batan biri gibi görünüyor; . . .
. . . Ve sağ ayağı
Kıvrılan Yılanın kafasına dikilir.

Ama tüm gelenekler bile

Göksel formların bu yabancı kim olabilir,

Yunanlılar için kaybolmuş gibi görünüyor, çünkü Eratosthenes dışında hiçbiri, erken klasik günlerde gizem içinde kalan kökenini açıklamaya çalışmadı. O, óvióg, ^ aoiv, 'l lpai <Aq; éoiiv 'Oq> iq, bizim Draco'muz üzerinde duruyor; ve bazı modern Fırat mitolojisi öğrencileri, Herkül ve Draco'nun yıldızlarını güneş tanrısı Izhdubar ile ilişkilendirdiler.¹ ve onun tarafından öldürülen ejderha Tiamat, bu Keldani mitinin klasik Herkül ve Lernaean Hydra'nın temeli olduğunu düşünüyor. İzhdubar, İÖ 3000 ila 3500 yıllarına ait bir silindirik mühür üzerinde gösterilir ve o ülkenin kayıtlarında, tıpkı Aratos'un Evyóvaai'si için söylediği gibi, ayağı Ejderha'nın kafasına dayayarak tek dizinin üzerinde durduğu ve şu anda sahip olduğumuz gibi tarif edilir. Bilinen maceralarının, güneşin on iki burçtan geçmesine atıfta bulunduğu ve böylece İsa'dan önce 7. yüzyılın tabletlerinde ortaya çıktığı varsayılmaktadır. Birkaç bin yıllık antik mit Yunanistan tarafından benimsenmiş olabilir ve güneş kahramanı on iki tanıtık çalışmasıyla Herkül'e dönüşmüştür.

Bu takımyıldızın, büyük deniz tanrısı Melkarth'ın gökyüzü temsilcisi olarak Fenike'nin en eski günlerinde bir tapınma nesnesi olduğu söylenir. Gerçekten de, bol isimlendirmesi ve tasvirinden yola çıkarak, her yerde önemli olduğu düşünülmüştür, çünkü başka hiçbir gök grubu bu kadar çok unvan taşımamış gibi görünmektedir.

Her zamanki Yunanca adı, Bullialdus'un günlerine kadar Engonasi, Engonasis ve Engonasin olarak çevrildi ve Yunan ve Roma harflerinin tuhaf kombinasyonunda görüldü 'O * n Eonacín; ama şairler onu Genuflexus, Genunixus ve Geniculatus olarak tercüme ettiler; Vitruvius ile Ingeniculatus; Firmicus ile Ingeniclus ve

Ingeniculus; Ingenicla Imago ve Ignota Eacies Manilius'ta görünürken, onun tanıdık çizgisi,

Nixa venit türleri genibus, sibi conscia causae,

Creech tarafından özgürce tercüme edilmiş,

Utancının bilincinde
Bir takımyıldız isimsiz diz çöker.

Diğer yazarlarla birlikte Incurvatus in genu, Procidens, Prociduus, Procumbens in genua ve Incumbens in genibus kelimelerini görüyoruz; Defectum Sidus ve Effigies defecta Labore; ve 1551 Tetrabiblos'unda Qui in genibus est vardı.

Aynı zamanda Sıçrayan Saltator'du; Keskin gözlü Xápwy; KOpwQnTh? ve KOpwn ^ ópGq, Latinlerin Kulüp Taşıyıcısı Clavator ve Claviger'in eşdeğerleri: hepsi, kendi adı artık evrensel hale gelen kahraman Herkül'ün klasik tanımlarından ilk günlerde takımyıldıza uygulandı. Bunu ilk olarak Felaketlerde bulsak da, Avienus, MÖ 500'ün destansı şairi ve Herodot'un amcası Panyasis tarafından belki de cennete başka bir Argonaut tanıtmak için kullanıldığını iddia etti. Vitruvius'un Nessus'u, Wallenstein'in Ölümü'nde olduğu gibi, Herkül'ün masum ölüm nedeni olan Deianira'nın hikayesinden geldi.

Göksel parlaklığa kadar yükseldi;

Nisus, Nisa şehrinden; Malica, Melica, Melicartus ve Melicerta, daha sonra Palaemon olarak bilinen kralının adından gelir; ancak bazıları bunları Fenike'nin büyük tanrısı Melkarth, Şehrin Kralı olarak adlandırsa da; ve Elis'te öldürülen Yaban Domuzu'ndan Aper. Kahramanın yeteneğinden Güreşçi Cemuator'du; Lycaon'un oğlu olarak Caeteus, Ceteus ve Cetheus ve Kallisto'nun amcası veya kardeşi olarak, Büyük Ayı olarak bu takımyıldıza bitişik; hatta Kallisto'nun dönüşümüne ağlayan Lycaon'un kendisi olarak biliniyordu. Ovid'in Alcides'i, ya 'AAkQ, Strength'ten ya da Alcaeus, Herkül'ün büyükbabasından gelen ortak bir şiirsel başlıktı; Almannus ve Celticus, benzer bir kahramana Almanlar ve Keltler tarafından tapılması gerçeğinden gelirken, kendilerinin güçlü ve cüretkar işleriyle tanınan ve Herkül'ün soyundan geldikleri söylenen Keltler. Açıklanamayan Pataecus ve Epipataecus Mısır'dan; Libya'dan Maceris; Desanaus, Desanes ve Dosanes veya Dorsanes'in Hindu kökenli olduğu söylenir.

Diğer unvanlar, belki de Herkül'ün de emek verdiği için, direksiyonunda çalışan Ixion'dur; ya da Fırat taşları üzerinde gösterilen ışınlı nesneden, daha sonraki zamanlarda kolaylıkla bir tekerlek olarak kabul edilebilecek olan Herkül'ün güneş prototipinin varsayılan bir temsili; Prometheus, Kafkasya'da zincirlerle bükülüyor; Tham ı ris, lirini kaybettiği için üzgün; Herkül'ün sözde babasından Amphitryoniades; Yetiştirildiği yerden Heros Tiryntius; ve Oetaeus, cenaze ateşine çıktığı Teselya dağ silsilesinden. Bir başlık olarak ortaya çıkan Sanctus, tam olarak

Sancus'tur, Sabine-Umbrian-Roma mitolojisinin Herkül ile özdeşleşmiş Semo Sancus'udur.

Theseus orijinallerin benzer maceralarından bu takımyıldızın adıydı; Melius ve Ovillus, Hesperides'in Elmalar veya Koyunlar mitinde, Herkül'ün hikayesinin bağlantılı olduğu Malum ve Ovis'e kadar uzanır, —farklı fikirler, ancak her ikisi de bu çift anlamlılık ile p ÁQv'den; La Lande, kahramanın omzuna atılan aslanın derisine atıfta bulunulduğunu düşünse de. Ayrıca zaman zaman gökyüzü figürümüzle kesin bağlantısı kesin olmayan Diodas, Manilius, Orpheus ve Trapezius'u da görüyoruz.

Alfonsine Tablolarının 4. baskısı, komşu Draco'nun Al Ras al Thu'ban'ından Rasaben'i tekil olarak ekliyor.

Bayer, sanki Homer'denmiş gibi, Bend Knee'de P^{vú} ^ éprnróv'dan yanlışlıkla alıntı yaptı; ve 'HrbwXov' ^ nOog'a Bilinmeyen Görüntü ve Imago Laboranti Similis'i verdi. Ayrıca, Beigel'in, Herkül kelimesinin yanlış yazımlarından kaynaklanabileceğini öne sürdüğü Perslerin Temuelles'inden de alıntı yaptı; ve Hyde, Berzanu nisheste'deki o insanlardan başka bir terim ekledi, Şekille ilgili en eski fikrin bir tekrarı olan Dizlerinin Üzerinde Dinlenmek.

Flammarion, modern başlığımızı ilk kez 1485 tarihli Hyginus'un bir baskısında bulduğunu, ancak Eratosthenes'i okumadığını belirtir; ve bazıları, bu Herkül'ün Hyginus'un bile gerçekten bitişik Ophiuchus için tasarlandığını söylüyor.

Modern İtalyanlar, 'Ercole, Romalı ataları gibidir', en sık kullanılan adjuvan nesnelerinden biri olan tanrının kısaltılmış adıdır.

Yıldız figürümüz genellikle sopa ve aslan postu ile çizilmiştir, sol ayak Draco'nun üzerinde ve sağ ayak Bootes'in yakınındadır, bunların Aratos tarafından tersine çevrilmesi Hipparchos tarafından eleştirilmiştir; ama Farnese küresi genç bir adamı gösteriyor, çıplak ve diz çökmüş; oysa Leyden El Yazması onu çok uygunsuz bir şekilde genç bir çocukken, dik, kısa, yıldız uçlu bir çoban köpeğiyle, aslan derisi ve kafasıyla çizmişti. Bayer, güçlü adamı diz çökmüş, aslan postuna bürünmüş, "tamamen yüz­süz" sopası ve Elma Şubesi ile gösteriyor.

Bu sonuncusu Ramus pomifer, Alman Zweig'i olarak adlandırdı ve onu Samanyolu'nun kenarındaki Herkül'ün sağ eline koydu; ama bu o zaman bile eski bir fikirdi, çünkü 1488'de Hyginus'un Venedikli illüstratörü takımyıldız figüründe gövdesinin etrafına yılan dolanmış bir Elma Ağacını gösterdi. Argelander, Bayer'in çizimini takip etti, ancak Heis, Bayer'in bilmediği, neredeyse unutulmuş, yılan dilli Cerberus yıldızının bir hatırlatıcısı olarak, iki engerek ile Dal'ı sol ele aktardı. Herkül'ün bu eklerine bizden daha fazla önem veren Fransız ve İtalyanlar, onları Rameau et Cerbere ve Ramo e Cerbero alt takımyıldızında birleştirdiler. Tüm bunların yanı sıra Herkül takımyıldızının ve Draco'nun bazı başlıklarında, koruyucu ejderhalarıyla birlikte Hesperides'in Altın Meyvelerinin hikayesi yeniden ortaya çıkıyor.

Bayan Rolleston'a mitolojik Herkül'ün yerine İncil'deki Adam'ı koymasına yardım eden şey, takımyıldızı tasavvur ettiğimizde yılan ve elmalar olabilir. Ancak diğerleri, ikincisini eşek çene kemiği ile Samson olarak değiştirdi; ve Julius Schiller onu Üç Büyücü olarak çoğalttı.

Araplar klasik Saltator veya Leaper'ı Dansçı Al Ra is'e çevirdiler;¹ ayrıca 'Hvyóvaor'dan Al Játhiyy ala Rukbataih'i'ye, her iki Diz çöken Kişi'ye; bu daha sonra Elgeziale rulxbachei, Alcheti hale rechabatih, Elzegeziale ve Elhathi'ye dönüşür. Ayrıca genellikle Alchete ve Alcheti olarak ortaya çıktı; Algethi olarak ve 1515 Almagest ve 1521 Alfonsine Tablolarında Algiethi incurvati super genu ipsius olarak.

Argelander, Herkül ve Elevator 227'de çıplak gözle 155 yıldızın kataloğunu yapıyor.

Z ile n arasında, Z'den yolun üçte ikisi, kuzey göklerindeki en iyi küme olan NGC 6205, 13 M.'dir. Halley bunu 1714'te keşfetti ve bir bulutsu olduğunu düşündü, ilk adı Halley Bulutsusu'ydu; ancak daha erken görülmemesi dikkat çekicidir, çünkü sadece 8' çapında olmasına rağmen çıplak gözle görülebilmektedir. Herschel'in 14.000 yıldız içerdiğine dair tahmini o kadar yüksek ki bazıları bunu 4000 için bir yazım hatası olarak görüyor; Harvard gözlemcileri tarafından sayılan sayı, çekirdeğin dışında 724'tür. Bayan Clerke, çapının 558.000 milyon mil olabileceği ve bizden altmış beş ışıkyılı uzaklıkta olabileceği yönünde bir görüş kaydeder; ama henüz ne büyüklük ne de uzaklık konusunda kesin bir belirlemeye sahip değiliz. Burnham, merkezi yıldızlarından birinin, sıkıştırılmış kümelerde seyrek görülen bir olay olan çift yıldız olduğuna dikkat çekiyor;

Herkül kümesinde yıldızlar, içinde bulundukları bulutsu madde akışlarından belki çok az daha yoğundur ve bu nedenle yoğunlukları, güneşinkinin yalnızca bin milyonda biri kadardır [yani olabilir].

Bailey, içinde hiçbir değişken bulamıyor.

Arap astronomisinin ilk günlerinde, Herkül, Yılandı ve Yılanların bölümleriyle çakışan göklerdeki bir boşluk, Rau ^ ah veya Kuzey Sınırı olan Mera idi, Nasa * Shamiyy, yıldızlarla işaretlendi p ve y Herculis, Suriyelilerin İnciler Sırası ile Mera hattının devamında p ve y Serpentis; 3, *, Z ve n Yılandı ile 3, a ve 4 Serpentis, Güney Sınırını, Nasak Yamaniyyah'ı oluşturdu. Şimdi Herkül Kulübü olarak bilinen yıldız grubu, Çayırdaki Koyunlardı.

a,Çift ve her ikisi de düzensiz değişken, 3,1 ila 3,9 ve 5 ila 7, turuncu kırmızı ve mavimsi yeşil.

Algethi Yarışı, ayrıca Ras Algathi, Malby'nin küresi üzerindeki Ras Algothi, Dizdarın Başı Al Rás al Játhiyy'den; ama genellikle Ras Algeti, bazen Ras Algiatha'dır ve Standart Sözlükte Ras Algetta vardır. Chilmead'li Rasacheti'ydi.

Riccioli'nin Ras Elhhathi ve Ras Alhathi'si muhtemelen Alfonsine Tablolarının ilk üç baskısının Ras Alheti'sinden geldi; ancak 4. baskıda hem yıldız hem de takımyıldız için Rasaben çok yanlış bir şekilde görüldü, muhtemelen Draco'nun komşu Al Ras al Thuban'ından alınmıştır; -Yunanca isimlerin tüm Arapça çevirileri.

Göçebelerin ünvanı Çoban Köpeği Al Kalb al Râi idi, bizim a'mız 5 ° uzaktaki Ophiuchus'un bitişik lucida'sıyla paylaştı.

Çinliler buraya Ti Tso, İmparator'un Koltuğu adını verdiler; ve Tsin.

Herkül'de, a'ya yakın bazı küçük yıldızlar, Çin'in ölçülerinden biri olan Ho yıldız işaretine i ve k Yılcı ile dahil edildi.

Bu güzel bir çift, ancak görünüşe göre ikili değil, çünkü geçen yüzyılda kesin bir değişiklik olmadı. Bileşenler 4" 8 aralıklı, 119 ° konum açısında. 1795'te Sir William Herschel tarafından keşfedilen değişkenliği, Chandler tarafından "iki ila dört aylık periyotlarda çok düzensiz salınımlar" olarak tanımlanıyor. Secchi'nin bantlı spektrumlu 3d tipinin en çok dikkat çekenlerinden biridir.

a 23 Temmuz'da sona eriyor.

P, 2.8, soluk sarı.

Korneforos ve Kornephoros, tüm şekle uygulandığını gördüğümüz KOpuvqyópOq'dandır. Burritt, Arcturus'a uygulanan bir sıfat olan "altın kırmızısı" veya "parıltılı" olan rutilus'un küçüğü olan Eornephoros vel Rutilicus'a sahiptir; ancak bu terim hiçbir şekilde p için uygun değildir. 1515 tarihli Arabo-Latin Almagest, rutilico okur, propinque cillitico ekler, bu son 1551 Basel baskısında penes axillam seu scapulam olarak açıklanmadıkça anlaşılmaz; böylece belki de alternatif başlığın, yıldızın figürün omzundaki konumunu göstermek için kullanılan barbarlıktan geldiğini düşünebiliriz. Gerçekten de Bayer bunun için Rutilicum barban dicunt dedi. Ancak Ideler, Roma dönemindeki keskin bir hayvancılık veya savaş aracı olan rutmm'un küçüğü olan rutellum'dan geldiğine dair inancını ileri sürdü ve Herkül'ün bazı erken temsillerde, özellikle Arap küreleri üzerinde, taşıyor. Century Cyclopedia, Rutilico'ya nadiren kullanılan bir isim verir.

P Çinli Ho Chung, Nehirde, 4. büyüklük ise Nehir Arasında Ho Keen'di.

Spektrumu güneşinki gibidir ve yıldız sistemimize saniyede yaklaşık 22 mil hızla yaklaşıyor.

Z,3.1 ve 6.5, sadece 34 ^ yıllık bir periyoda sahip, yıldızlar arasındaki mesafe 0 ".6 ila 1" arasında değişen dikkate değer bir ikili dosyadır. Belopolsky'ye göre, bize saniyede yaklaşık kırk dört mil hızla yaklaşıyor - şimdiye kadar tespit edilen en büyük yaklaşma veya durgunluk hızı.

0, Bitişik küçük yıldızlarla 4.1, Cennetin Rekoru Tien Ke idi.

X, Çift, 4.8 ve 7, açık sarı ve soluk garnet.

Marfak, Mirfak, Marsya, Marfik, ve Marsic'in tümü bu yıldız için bulunur, — A Yılandı için olduğu gibi; ama bu, Al Marfi'den, Dirsek'ten Marfik'tir; 5 harfiyle yazılan başlıklar muhtemelen f harfiyle erken karıştırılmalarından kaynaklanmaktadır.

Çin'de, yanında iki yıldız daha varken, bir Ata Yıldızı olan Tsung Tsing'di.

Batlamyus ve Arap gökbilimciler onu sağ dirseğe, Smyth ise sol dirseğe yerleştirdiler; Heis, Bayer'in yaptığı gibi sağ ele yerleştiriyor; Burritt'in Marsic'i doğru yerde var, ancak / harfleriyle yazıyor.

A, 4.8, koyu sarı.

Masym, Maasym, Maasim, Mazym, Mazimve Masini, Arap Mi-am, Bilek'tendir, ancak Ptolemy ve yıldız haritacıların çoğu şeklin o kısmında 0 yer alır; ancak Bayer, muhtemelen bir gözden kaçırarak, sol omzundan çok uzakta olmayan A'ya ünvanı verdi ve bu nedenle hala hayatta kalan hata. Burritt, Masym'i dirsekteki bu harfli yıldızla uyguladı ve eldeki yıldızda harfi atlayarak onu çoğalttı; ancak bu başlık 1515 Latin Almagest'inde ve 1521 Alfonsine Tablolarında özel bir ad olarak değil, yalnızca şimdi isimlendirilmemiş olsa da A yerine bu ünvanı taşıması gereken O yıldızının konumunun bir göstergesi olarak ortaya çıkmıştı. O eserlerde aynı kelime 0 ve n Aurigae'nin benzer konumdaki konumlarını anlatmak için kullanılıyor ama Mahasim yazıyor mu? Century Cyclopedia, A için bir yanlış basımla,

Aynı zamanda Çin'in ilk feodal devletlerinden biri olan Chaou'ydü.

Güneş, kardeşi Güneş'e doğru uçar;
Karanlık Dünya, onun elipsinde tekerleği takip ediyor.

Tennyson'ın Altın Yılı.

Göttingen'den Johann Tobias Mayer, 1760'ta, güneşin yıldızlar arasındaki hareketinin yönünü belirleme çabalarında öncü gibi görünse de, Sir William Herschel, 1806'da bu konuda ilk başarılı araştırmacıydı ve yerleşti. güneş sistemimizin nesnel noktası olarak A'nın yakınında, Güneş Yolu'nun Apex'inde; ve onun kararlılığı daha sonraki gökbilimciler tarafından büyük ölçüde doğrulandı.

Ancak son zamanlardaki bazı gözlemler bunu değiştiriyor: ya bu takımyıldızın v'sine, v'den dört ya da beş derece batıya kuzeydeki küçük yıldız grubuna, Lir'deki Wega'nın yakın yakınına veya yakındaki Arided yakınına. Kuğu'nun kuyruğu - yine de hepsi göklerin aynı genel çeyreğinde. Bu Apex'in 1783'ten 1892'ye kadar yapılan otuz beş ayrı tespiti, onu 227 ° 18 've 289 ° sağ yükseliş ve 14 ° 26' ve 53 ° 42 ' kuzey eğimi arasında çeşitli şekillerde yerleştirir; otoritenin ağırlığı bir noktanın lehine¹ Herkül'de, onunla Lyra arasındaki sınıra yakın. Güneşin hareketinin hızı, spektroskopik gözlemlerin Potsdam bilgisayarları tarafından saniyede %7 ila %11 mil arasında bulunur; bu, diğer yöntemlerle elde edilen değerden daha güvenilirdir.

Todd'a göre, Gökyüzünde Apex'in karşısındaki nokta olan Güneş'in Çıkışı, Sirius

ve Canopus yıldızlarının tam ortasında yer alır.

y1,Dördüncü büyüklükte bir üçlü, Lir'in Wega'sı ile Herkül'ün tam ortasında, Çin'in Kew Ho'su, Dokuz Nehir'di.

Büyük yıldız ile 9. büyüklükteki yoldaşı arasındaki mesafe 31 ''dir; yoldaşın kendisi yaklaşık 45 yıllık bir periyodu olan yakın bir ikili iken, mesafe nadiren 1'i geçer.

vve 4. büyüklükteki £, küçük b ile birlikte Orta Dağ olan Çin Chung Shan idi. Son zamanlarda yapılan bazı araştırmalar burada Güneş Yolu'nun Apex'ini gösteriyor.

rn,4'üncü büyüklükteki bir duble, bazı erken transkripsiyoncuların hatasıyla, şimdi, Horace tarafından bu yıldızla işaretlenen Herkül Kulübü için kullanılan Caia'nın suçlayıcısı olan Caiam'dan Cujam olarak verilmiştir. Sık görülen Gaiam, Guiam ve Guyam hatalıdır. Burritt'in Atlas'ında yıldız yanlış bir şekilde yukarı kaldırılmış sağ kol içine yerleştirilmiştir.

Herkül Kulübü'nün Pliny ile ayrı bir takımyıldız olduğu sanılıyor.

Horologium Oscillatorium, Sarkaç Saati,

Achernar'ın doğusunda, -Eridanus'un a'sında- ve Hydrus'un kuzeyinde yer alır.

Fransa'da bu Orloge'dur; İtalya'da Orologio; ve Almanya'da, Pendeluhr.

Haritalarda gösterilmesine rağmen nadiren bahsedilir; ve özel ilgi çekici olduğu bilinen tek nesne, Peru'daki Harvard gözlemcileri tarafından tespit edilen ve yaklaşık üç yüz günlük bir süre içinde ışığı 9.7'den 12.7'ye değişen bir değişen yıldızdır. Gould, 68 yıldızı 7. kadire kadar kataloglar; a, lucida, 3.8'dir.

Whitall'ın düzlem küresinde Horoskop adını verdiği, "Chemica Fornar" ve "Caela Sculptoris" arasında bir figür vardı, ancak Horologium yoktu. Horologium'un yerini aldığından, unvanı şüphesiz bizim takımyıldızımız içindir.

Yakın Yılan yayılır; sarma Kuleleri Düzenli yıldızlar pullu Ateşlere benzer.

Creech'in Manilius'u.

Su yılanı Hydra,

Fransız Hydre, Alman Grosse Wasserschlang ve İtalyan Idra'dır ve Aetes'in Ejderhasını temsil ettiği söylendiği için Argonautic takımyıldızları arasında sınıflandırılabilir.

Yıldızları artık bu tek başlık altında iyi tanımlanmış, ancak eski zamanlarda, Ovid'in yazdığı gibi, binicileri Corvus ve Krater ile tanımlandı:

Anguis, Avis, Krater, sidera juncta micant.

Bu, 18. yüzyıla kadar devam etti, Flamsteed ve diğer erken gökbilimciler onları Hydra, Hydra et Crater, Hydra et Corvus ve Continuatio Hydrae olmak üzere dört bölüm haline getirdiler. Aslen karasal yengeç ve akrep için Afrika sözcükleri olan Nepa ve Nepas, klasik zamanlarda bu takımyıldız için de kullanılmış gibi görünüyor.

Aratos buna Ydpn adını verdi; Eratosthenes, Hipparchos ve Geminos, YdpOq, the Hydros of Germanicus, diğerleri bunu Y3pa yazdı; ama Eratosthenes yine hepsini Kópa ^ altında aldı ve Hipparchos da Apáh'ov'u kullandı.

Aşağı Latince'de Hidra, Idra ve Ydra'dır; ve 1551 Almagest'inde, Bayer'in zamanından önce yeterince doğru olan, şimdi onu yeni güney figürüyle karıştıracak olan erildeki Hydros. Riccioli ve Hyde, Uluğ Bey'in kataloğunun çevirisinde, o zamana kadar devam ettiğini ortak bir başlık olarak göstererek, genellikle Idrus ve Idros aquaticus olarak yazılmasına ve ayrıca Serpens aquaticus olarak değiştirilmesine rağmen, onu böyle tutturmuşlardır.

Kuzey Ejderhası için de kullanılan diğer isimler, Bayer'in áooúyia non áopía olarak adlandırdığı Draco, Asina ve Asnia veya Asvia'dır; ancak bunlar Yunanca kelimeler değildir ve kuşkusuz, yalnızca geç ortaçağ astronomi yazarları ve onların hemen ardılları klasik ve Arapça terimleri Düşük Latince ve Yunanca'ya dönüştürebildikleri için dönüştürülmüş Al Shuja'dan, Yılan'dandır; Chilmead bunu Alsngahh yazdı. Arap-Latin Almagest'in Stellatio Ydre: et est tür serpentium: et jam nominatur Asina'sında yine başka bir kavram ve başlık görülebilir. güvenli; burada son kelime, eğer securis için bir kısaltma ise, "balta", Hydra'nın batı yarısını biraz çarpık bir sap için ve Corvus'u balta başı için alırken uygunsuz görünmüyor. La Lande'in bahsettiği Asina veya She Ass,

Coluber, Snake ve Echidna, the Viper, Hydra için Furiosus, Magnanimus ve Sublimatus sıfatlarıyla da elde edilirler, burada Orion için olduğu gibi özel isimler olarak kullanılırlar. Araplar da buna benzer şekilde Al}: ayyah, yılan için kullandıkları sözlerden bir diğeri, —Riccioli'nin Yeni Almagest'inde El Havic derlerdi.

Temsili genellikle bizim sahip olduğumuz gibi olmuştur, ancak 1488'deki Hyginus, dallarında Hydra'nın başının durduğu bir ağaç ekledi; Bu görev gerçekten bizim Draco'muza ait olsa da, muhtemelen Hesperides'in elma ağaçlarını koruyan

ejderhanın bir anısı; ve zaman zaman üç başlı olarak gösterilmiştir. Haritacılar onu her zaman şu anki haliyle, Kupa'nın sırtının ortasında durduğu ve Kuzgun'un kıvrımlarından birini gagaladığı şekliyle çözmüştür; Hydra, Coronis hakkında gevezelik ettiği için ceza olarak ikincinin Kupaya erişimini engelliyor; ya da Apollo'nun hizmetindeki gecikmesi için. Küçük takımyıldız Turdus veya Noctua, buna yakın zamanda eklendi.

Tufan Hydra denilen yıldızlar arasında İncil sembollerini görenler; Corvus, Nuh'un Kuzgunu; ve Krater, 'patriğin günah işlediği Kupa'; ama Julius Schiller, bütünüň Ürdün Nehri'ni temsil ettiğini söyledi.

7. sieu, Lieu, bir Söğüt Dalı veya Liu, bir Dairesel Çelenk, yaratığın başıydı, Praesaepe'nin 15 ° güneyinde, 3; Detenninant olmak ve Red Bird'ün gagasını oluşturmak; gezegenleri yönetti ve yaz gündönümü şenliklerinde ölümsüzlüğün simgesi olarak tapıldı.

Burada da 7. nakshatra, Agleshá veya Agreshá, Kucaklayıcı, bir Çark olarak tasvir edildi, Sarpas, Yılanlar, tanrılar olarak; 4 nakshatra Magha ile kavşağı işaretleme.

8. sieu, Sing, a Star, eski adıyla Tah, a, a ve t'den oluşuyordu ve diğerlerinin yanında daha küçük olan a belirleyiciydi. Bu yıldız işareti Red Bird'ün boynunu oluşturuyordu ve Edkins'in iddiasına göre Yedi Yıldız olarak da biliniyordu.

9. sıra, k, v1, v2, A, p, p ve başka bir belirlenemeyen oluşuyordu ve Chang veya Tchang, Çekilmiş Yay olarak adlandırıldı, —Brown, "eskiden Tjung, Okçu" diyor - u1 belirleyiciydi; tanrı Chang bu yayı, Kraterimiz Gök Köpeğini öldürmek için kullanıyor. Corvus ve Krater arasındaki yıldızlar Kien Mun'du ve Hydrae ile Bakire'nin Spica'sı arasındaki yıldızlar, Cennetin Kapısı olan Tien Mun'du. Heis haritasında bornoz var, ancak Burritt'in sol kanadının ucunda yer alıyor.

Hydra'nın, MÖ 1200'de Fırat'tan gelen uranografik bir taş üzerinde gösterilen, "büyük derinliklerin pınarlarının kaynağıyla özdeşleştirilen" ve büyük ejderha Tiamat'ın birkaç gökyüzü sembollerinden biri olduğu varsayılmaktadır. Hydra'nın kuyruğunun ve Terazi'nin yakınında veya belki de ucunda ve Terazi'de bulunan bazı yıldızlar, Akad En-te-na-mas-luv veya En-te-na-mas-mur, Asurlu Etsentsiri, Kuyruk ucu.

Theon, Mısırlıların onu Nil'in gökteki temsilcisi olarak gördüklerini ve ona bu nehir için isim verdiklerini söyledi.

Al Sufi'nin gününden sonra, bizim yüzyılımızda, rakam çok uzamıştı ve şimdi Yengeç'ten Akrep'e sarmal bir rotada yaklaşık 95 ° uzanıyor; Bu, muazzam deniz prototipi olan İskandinav Kraken'in masalıyla çok iyi örtüşüyor. 16. yüzyıl doğa bilimci Conrad Gesner, Argo gemisine yaptığı görünüşte başarılı saldırıda bunun bir örneğini verdi. Takımyıldız, Krater meridyen üzerinde olana kadar bütünüyle görülemez. Argelander içinde 75 yıldız sayıyor; Asansör, 153.

Bilinmeyen bir dönem için, dolambaçlı rotası, ayın dönüşünü simgeliyordu; dolayısıyla sonuncunun düğümlerine Ejderhanın Baş ve Kuyruğu denir. İçlerinde bir kuyruklu yıldız olduğunda, zehirin dünyaya saçıldığı düşünülüyordu; ama bu hayali

fikirler şimdi Draco ile ilişkilendiriliyor.

Al Sufi, eski bir Arap figürü olan Al H'ail'den bahsetmiştir, bu at, bazıları şimdi bizim Hydra'mıza, daha çok Leo ve Sextans'a ait olan yıldızlardan oluşmuştur.

Su Yılanı'nın parıldayan kıvrımı.

Brown'ın A oranları.

a,2, portakal.

Alfard, **Alfard**ve Alpherd, —Alphart, Alfonsine Tablolarında ve Pherd with Hyde, — Al Fard al Shujá'dan, Yılandaki Yalnız Olan'dandır ve gökyüzündeki konumunu çok iyi tanımlar. Caesius, Reuter duvar haritasında Alpharad olan Alpharad'ı verdi; ve daha da değiştirilmiş bir başlık Alphora. Araplar, Yılanın Omurgası olan Al Fa * ár al Shujá' olarak da biliyorlardı; ama Uluğ Bey bunu Yılanın Boynu olan Al 'Unk al Shujá' olarak değiştirdi; ve Suhel al Fard ve Suhel al Sham, Soliter ve Kuzey, Suhail gibi diğer parlak yıldızların Suhel'ini paylaştı.

Tycho, ilk olarak ona Hydra'nın Kalbi olan Cor Hydrae adını verdi -Riccioli'nin Kalb Elhavich ve Kalbelaphard, -ki bu alternatif Collum Hydrae, Hydra's Neck ile şimdi bile güncel.

Çin'de 8. alanı belirledi ve göklerin güney çeyreğinin yedi ay bölümünü birleştiren Kızıl Kuş'un önde gelen yıldızıydı. Boylamının, çağımızdan önce 19. yüzyılda orada tespit edildiği söyleniyor, ancak ifade şüpheli olabilir; aynı zamanda imparator Yao zamanında, MÖ 2350 civarında, ilkbahar ekinoksu gününde günbatımında meridyeni geçtiği gözlemlendi. 26 Mart'ta doruğa ulaşıyor.

Pve £ Çinli Tsing Kew, Green Hill idi.

D,Başında *, Z, n, P ve c, 3d ile 5. kadirler, Uluğ Bey'in Issız Noktaya Ait Min al Azal idi.

⁴dikkate değer bir üçlüdür, 3.8'lik bir 3U "3,8 büyüklüğünden, ikincisi 1892'de Schiaparelli tarafından neredeyse eşit parlaklığa sahip iki O ". 2 ayrı, -ki bu muhtemelen hızlı bir üçlü sistem oluşturur.

Bence4. büyüklük, Sakin bir Yıldız olan Çin Ping Sing'di.

K,5. büyüklük ve p Crateris ile ondan p'ye uzanan yaklaşık aynı parlaklığa sahip yıldızlar, Al Sufi'nin Al Sharásif'i, Kaburgalardı.

C,4.6, Uluğ Bey'in Al Minliar al Shuja', Snake's Nose idi.

t1,4.9, kızarık beyaz ve i ve 5. büyüklük A ile t2, 4.6, leylak, boyundaki eğriyi oluşturur, Batlamyus'un KaiinQ'su; ama Kazwini onları "U * dah, Dügüm" olarak biliyordu.

hidrus,

İlk olarak Bayer tarafından yayınlanan, antik Hydra ile karıştırılmamalıdır. Horologium ve Tucana arasında yer alır; baş kutup Oktanlarına bitişik, kuyruk neredeyse Eridanus'un muhteşem yıldızı Achernar'a ulaşıyor.

Fransızlar figürü l'Hydre Male olarak biliyorlar; ve Almanlar der Kleine Wasserschlange olarak.

Julius Schiller, Tucana ve Lesser Cloud ile İncil'deki takımyıldızı Raphael'i yaptı.

Çinliler Hydrus'un yıldızlarından, onu çevreleyen diğerleriyle birlikte daha sonraki dört asterizmlerinden oluşturdular: Shay Show, Yılanın Başı, 4 ve Z ile işaretlenmiş; Yılanın Göbeği Shay Fuh, Tucana'ya doğru; Shay We, Serpent's Tail, tamamen Hydrus sınırları içinde; ve Foo Pih, anlamı bilinmeyen, y ile işaretlenmiş, 3,2 büyüklüğünde kırmızı, Corsali tarafından Macellan Bulutları hesabında özel olarak bahsedilmiştir.

Gould kataloglarında 2.7 ila 7. kadirde 64 yıldız var.

Kuyruktaki 2,7 büyüklüğündeki lucida p, dikkat çekici bir şekilde açık sarı renktedir ve 12 ° uzakta olmasına rağmen güney kutbuna en yakın göze çarpan yıldızdır.

Jndus, Indian,

Alman Kızılderili, İtalyan Hintli ve Fransız Hintli; La Lande, muhtemelen baş yıldızlarının genel ana hatlarından alternatif Hindistan Üçgeni'ni veriyor.

Bayer'in Mikroskop'un güneyinde, Grus ve Pavo arasındaki yeni takımyıldızlarından biridir ve genellikle tipik bir Amerikan Kızılderilisini temsil ettiği düşünülse de, yayıncısı onu çok daha uygar, ancak çıplak, iki elinde oklarla, çok daha medeni bir karakter olarak çizmiştir. ama yay yok. Flamsteed'in Atlas'ında da benzer bir figür var. Bununla birlikte Julius Schiller, zamanın çok daha gerisine gitti ve Pavo ile patrik Eyüp olarak katıldı.

İndus veya onun lucida a, Çin'de Pe Sze idi ve burada Farsça olarak da biliniyordu, Cizvit misyonerlerinden bir unvan.

Gould ona 3,1 ila 7 kadirde 84 çıplak gözle yıldız atadı; ancak bunların hiçbiri, değişken olabilen 6.3 y ve alışılmadık derecede büyük 4 " uygun hareketle * dışında özellikle farkedilmez. .

Lacerta, Kertenkele

Fransız Lézard, İtalyan Lncertola ve Alman Eidechse, —Bode's Eidexe, —Cepheus'un başından Pegasus'un sol ayağındaki yıldız kadar uzanır, kuzey yarısı Samanyolu'nda uzanır.

Bu göze çarpmayan takımyıldız, Hevelius tarafından Kuğu ve Andromeda arasındaki uzak yıldızlardan oluşturuldu; bu özel figür, farklı bir şekle sahip herhangi bir yer olmadığı için seçildi. Ancak, 1687 tarihli Firmamentum Sobiescianum'da resmedilen Urania'ya sunduğu tekliflerin alayına giden "kıvrıkcık kuyruklu garip bir gelincik yapılı yaratık" çizdi. Flamsteed'in resmi daha çok bir tazı gibi, ama aynı derecede kaba; Heis tarafından tipik olarak doğrudur.

Mucidi ona, Akdeniz kıyılarında bulunan yıldız benzeri sırt noktalarına sahip bir semender olan Stellio'nun alternatif unvanını verdi. Biraz tesadüf eseri, Kuğu'nun doğu kısmındaki yıldızlarla birlikte, erken Çinliler tarafından Uçan Yılan'da birleştirildi.

Hevelius 10 bileşeni katalogladı; Argelander, 31; ve Asansör, 48.

Nisan ayının ortalarında meridyene gelirler. Adlandırılmış bir yıldız yoktur ve lucidası a, yalnızca 3,9 büyüklüğündedir.

P, 4.5, ağustos ve eylül ayları boyunca görülebilen küçük bir meteor akışı olan Lacertids'in parlak noktasını işaret ediyor.

Kertenkele oluşmadan önce, Royer 1679'da buraya

Asa ve Adalet Eli,

kralı XIV.Louis'in anısına; ve bir yüzyıl sonra Bode, hükümdarı Büyük Frederick'in onuruna Frederici Honores'un yerine geçti; ama Lacerta yerini korudu, Royer'ın figürü tamamen unutuldu ve Bode neredeyse unutuldu.

Aslan, İngiliz kardeşlerinin aşağıdaki yıldızlar gibi hüküm sürdüğünü görmek için gururla yelesini kaldırıyor.
Edward Young'ın Imperium Pelagi'si.

Aslan, Aslandır-dir Fransa'da Aslan, Almanya'da Lowe ve İtalya'da Leone. Anglo-Norman zamanlarında Leun'du. İkinci takımyıldızın başını gösteren soluk yıldızların 5 ° kuzeyindeki parlak Denebola olan Yengeç ve Başak arasında yer alır; ama Ptolemy onu, artık Coma Berenices grubunu da dahil edecek şekilde genişletti.

Yunan ve Roma mitlerinde bu, aslen aydan gelen Nemea Aslanını temsil eden

sırasıyla Nérnv ve Leo idi ve dünyevi kalışından sonra, katili Herkül ile birlikte göğe geri taşındı ve burada şairin Nemeaeus'u oldu; Nemeas Mezunları; Nemeas Terörü; Nemeaeum Canavarı; ve daha sonraki zamanlarda No Animal Nemaes truculento of Camoes. Aynı zamanda, Herkül'ün yarattığı öldürdüğü Nemean ormanı yakınlarındaki Argolik kasabası Cleonae'den Cleonaeum Sidns'ti; Herkül; ve Herculenm Astrum. Ancak Romalılar genellikle onu Leo olarak biliyorlardı, Ovid ise Hercnlens Leo ve Violentns Leo yazıyor.

Bacchi Sidns tanrının her zaman bu hayvanla özdeşleştirildiği ve onun sayısız dönüşümlerinde genellikle onun tarafından benimsenen şeklin, unvanlarından bir başkasıydı; aslan derisi ise sık kullandığı elbiseydi. Ama Manilius, bu tanrıların koruması altında olduğu için Jovis et Junonis Sidns'e sahipti; ve uygun bir şekilde, muhteşem karakterini ve özellikle lucida'sını göz önünde bulundurarak.

Mısır kralı Necepsos ve filozofu Petosiris, Yaratılış'ta güneşin burada, Denebola yakınlarında doğduğunu öğretiler; ve dolayısıyla Leo, ateş ve sıcaklığın simgesi olan Domicilium Solis ve astrolojide, insan kalbini yöneten ve modern günlerde Bohemya, Fransa, İtalya ve Bath, Bristol şehirleri üzerinde hüküm süren Güneş Evi idi. ve İngiltere'deki Taunton ve Philadelphia'mız. Eski zamanlarda Manilius, Ermenistan, Bithynia, Kapadokya, Makedon ve Frigya'ya hakim olduğunu yazdı. Renkleri kırmızı ve yeşil olan bu şanslı bir işaretti; Ampelius'a göre, Pliny, Seneca ve Vitruvius'un bahsettiği Thrascias'ın kuzeyden üçüncü bir kuzeybatıdan geldiği rüzgardan sorumluydu. Eski hekimler, güneş bu burçtayken ilacın bir zehir olduğunu ve hatta bir banyonun bile aynı derecede zararlı olduğunu düşündüler (!); hava bilgeleri, gök gürültüsünün büyük adamların fitnessini ve ölümlerini önceden haber verdiğini söyledi. Bu hayvanın formunun bir burç olarak benimsenmesi, yaz ortasında güneş yıldızları arasındayken, çöl aslanlarının alıştıkları uğrak yerlerini Nil kıyılarına terk etmeleri gerçeğine, hayali bir şekilde atfedilmiştir. sel sularında ısı; ve Pliny, Mısırlıların, büyük nehirlerinin yükselişi, aralarında güneşin girişiyle çakıştığı için Aslan'ın yıldızlarına taptıklarını ifade eden otoritedir. Aynı nedenle, büyük Androsphinx'in Leo'nun vücudu ve bitişik Başak'ın başı ile yontulduğu söylenir; Mısırbilimciler, bu başın ilk krallardan birini veya tanrı Harmachis'i temsil ettiğini iddia etseler de. Thebes'teki Ramesseum'un duvarlarında, genellikle Nil tapınakları gibi, hayvanın kıllarıyla süslenmiş bir yazıtta Leo'ya açıkça atıfta bulunulur; Denderah'ın düzlem küresinde ise figürü uzanmış bir yılanın üzerinde dururken gösterilmiştir. Ancak Mısır yıldızı Aslan bizimkinin sadece bir kısmını oluşturuyordu ve ilk kayıtlarda yıldızlarından bazıları şimdi Orak oldukları için Bıçak olarak gösterilmişti. Kircher orada unvanını $n^{\wedge}v^{\wedge}k\acute{E}wv$, Cubitus Nili olarak verdi.

Persler ona Ser veya Shir derlerdi; Türkler, Artán; Suriyeliler, Aryo; Yahudiler, Aryan; ve Babilliler, Aru, —hepsi bir Aslan anlamına gelir; son unvan sıklıkla A'ya eşdeğer harfleriyle sözleşmelidir.

Bu, Yaratılış xlix, 9'da kaydedildiği ve Aziz Yuhanna tarafından Vahiy v, 5'te onaylandığı üzere babası Yakup tarafından kendisine tahsis edilen Yahuda'nın kabile

işaretiydi; Landseer, bu ilişkinin Leo'nun Yahuda'nın doğum işareti olduğu ve bu nedenle Tamar'a verilen mühür yüzüğünü taşıdığı gerçeğinden kaynaklandığını öne sürüyor.

Eski mitolojinin yerine göklerde İncil karakterlerini bulan Orta Çağ ve daha sonraki Hristiyanlar, onu Daniel'in aslanlarından biri olarak adlandırdılar; ve apostolik okul, Thomas'tan şüpheleniyor.

Ninevite silindirlerinde Leo, ışığın karanlığa karşı zaferini simgeleyen bir boğa ile ölümcül bir çatışma içinde olarak tasvir edilmiştir; ve Fırat astronomisinde ayrıca Gisbar-namru-sa-pan olarak biliniyordu, çeşitli şekillerde tercüme edilmişti, ancak Bertin tarafından Bel'den önce gelen Parlayan Disk olarak; ikincisi bizim Büyükayımızdır veya bir şekilde onunla yakından bağlantılıdır. Hewitt bunun Akad Pa-pil-sak, Asa veya Büyük Ateş olduğunu söylüyor; ve Sayce onu Asur ayı Abu, bizim Temmuz-Ağustos ayımız, Ateşli Sıcak ile özdeşleştirir; Minsheu, takımyıldızın bu evrensel ateşli karakterinin nedeni olarak, "çünkü o burçtaki güneş, bir aslan gibi en azgın ve ateşlidir."

Böylece antik çağ boyunca, hayvan ve takımyıldız her zaman güneşle özdeşleşmiştir -aslında tüm tarihsel çağlarda, nihayet İngiltere'nin kraliyet kollarında ve aynı zamanda o ülkenin ilk soylu ailelerinin birçoğunda ortaya çıkana kadar. 12. yüzyılda Anglo-Norman kalkanlarında gösterilen tek hayvandı.

Bir zodyak figürü olarak, ikizlerden Yengeç, Aslan, Başak, Terazî ve zodyakın hem kuzeyi hem de güneyindeki diğer takımyıldızların parçaları üzerinde uzanan bir şekilde efsanevi Aslan Arabistan'ın eski Asad'ından elbette tamamen farklıydı; ama sonraki Araplar da Batlamyus'un Aslanını benimsediler ve ona erken takımyıldızın Esad'ını aktardılar. Bu, Bayer tarafından alıntılanan çeşitli bozuk biçimlerde ortaya çıktı, —Alasid, Aleser, Asis, Assid ve Assemani'nin uzun bir listesini verdiği benzerleri; Alasado ve Asedaton'u da ekleyen Schickard; ve özellikle Asid ve Ellesed'den bahseden Riccioli, okuyucularını hatalı Alatid ve Alezet'e karşı uyardı.

Erken Hindu gökbilimciler onu Asleha ve Sinha, Tamil Simham olarak biliyorlardı; ancak daha sonra, Yunanistan ve Roma'dan Leya veya Leo kelimesinden Leyaya olarak etkilenmiştir. 8. nakshatra, Maghá, Mighty veya Cömert'i içeriyordu; aynı zamanda 9. ve 10., Purva ve Uttara, Phalgunl, Eski ve Sonuncusu, Phalgunl, anlamı belirsiz bir kelime, -belki de Kötü Olan, - tek istasyon bir İncir ağacı ile temsil edilir ve birleşik bir Yatak veya Kanepe tarafından.

Neredeyse aynı yıldızlar Q'nun 8., 9. ve 10. manazilinde yer aldı. Arabistan Al Jabhah, Alın olarak; Al Zubrah, Yele; ve Al arfah, Turn.

Bununla birlikte, sieu'dan hiçbirisi Leo'da görünmüyor, Çinliler bunun yerine Hydra ve Krater yıldızları arasındaki istasyonları benimsediler, böylece birçokları ay yıldızlarının kendileriyle orijinal olduğu sonucuna varıyor. Çin'in daha sonraki yerli güneş zodyakında Aslan'ın yıldızları Attı ve daha önce Kızıl Kuş'un bir parçasıydı; Williams onların da Bildircin Ateşi Shun Ho olduklarını söylerken; ancak 16.

yüzyılda Çinliler, Leo'muzu Sze Tsze olarak çevirerek resmen benimsediler. Onunla Başak arasındaki boşluk Tae Wei veya Shaou Wei idi ve Leo'nun Küçük Leo ile birlikte batı yarısı, Regulus'tan Orak'a uzanan on yıldız çizgisiyle işaretlenmiş, yukarı doğru yükselen bir Sarı Ejderha olarak kabul edildi. Aynı zamanda emperyal Çin'in Göksel Arabalarından bir diğeri idi.

Sembolünün, Q'nun hayvanın yelesini tasvir etmesi gerekiyordu, ancak diğer ekstremiteler için daha uygun görünüyor; 1488'deki Hyginus ve 1489'daki Albutnasar, bu sonuncu üyeyi olağanüstü uzunlukta, arka ayakları arasında ve sırtında kıvrılırken gösteriyor, Hyginus sonunda yıldız Denebola'yı düzgün bir şekilde konumlandırıyor; ancak Uluslararası Sözlük, daha bilimsel bir şekilde, bu sembolün Aérnv'in ilk harfinin bozulması olduğunu söylüyor. Lajard'ın Culte de Mithra'sı, Aslan'ın hiyeroglifini Mithraik ibadetin sembolleri arasında sayar, ancak Aslanlarının bizimkiyle, eğer öyleyse, nasıl anlaştıkları bilinmemektedir.

Konya'nın padişahlarından antik Iconium, sikkelerine yıldız figürü koydu.

Çizimi genellikle ayakta durmuştur, ancak Leyden El Yazması'nda yaylı bir tavırla, karakteristik Orak oldukça temsil edilmiştir. Genç gökbilimciler, şeklin ön kısımlarındaki bu son özellikle takımyıldızı biliyorlar, parlak Regulus sapı işaret ediyor; diğer yıldızları sırasıyla n, Y, Z, İL ve *'dir. Bu yeni bir fikir de değildir, çünkü Pliny'nin takımyıldızlar listesinde onu Aslan'dan ayrı olarak verdiği düşünülür; ama bu çıkarma işleminden sonra Aslan'dan kuyruğu dışında pek bir şey kalmamış olabilir.

Bu aynı Orak yıldızlar, Akadlar'da Kavisli Silah olan Gis-mes olarak bir ay yıldız işaretledi; Horasmians ve Soğdlular ile Khamshish, Scimeiar olarak; ama Kiptilerle Titefui, Alın olarak.

Güneş, 7 Ağustos'tan 14 Eylül'e kadar Aslan'dan geçer. Argelander, içinde 76 yıldız ve Heis 161 kataloglar.

Leo ve Başak'ta, Ideler'in yazdığı, uzun zamandır unutulmuş olan Eahne yıldız işareti yatıyordu:

Bayrak, göklerin bir takımyıldızıdır, bir kısmı Aslan'da ve bir kısmı Başak'tadır. Birçok yıldız var. Demirde [asanın ok başı) bir önde, iki bayrakta, bayrağın her kıvrımında bir.

Bu, Arkeoloji'nin 47. cildinde resmedilmiştir ve 15. yüzyıldan kalma bir Alman el yazmasında, belki de Ideler'in alıntı yaptığı 1564 tarihli çalışmanın orijinalinde ayrı bir takımyıldız olarak ortaya çıkmıştır. Brown, Fırat dilindeki bir yazıtı tekrarlıyor, "Boyunduruğun takımyıldızı bir bayrak gibi dalgalandı", ancak burada hiçbir bağlantısı olmadığını iddia ediyor ve Boyunduruğu Oğlak ile ilişkilendiriyor.

Il Petto del liono ardente.

Dante'nin Cenneti.

aÜçlü, 1.7, 8.5 ve 13, kızarık beyaz ve lacivert.

regulusBurritt ve diğerlerinin iddia ettiği gibi 1. Pön savaşının ünlü konsolosundan sonra değil, Ptolemy'nin / laoiAíaKQq'una eşdeğer olan daha önceki Rex'in küçüğü olarak Copernicus tarafından adlandırıldı. Bu, göklerin işlerine hükmettiği inancından geliyordu - çağımızdan en az 3000 yıl öncesine kadar, üç yüzyıl öncesine kadar geçerli bir inanç. Böylece, Kral Sharru olarak, Babil'in 15. ekliptik takımyıldızını işaret ediyordu; Hindistan'da bu, Kudretli Maghá idi; Sogdiana'da, Magh, Büyük; İran'da, Miyan, Merkez; Turan ırklarından Kahraman Masu; ve Akadya'da tufandan önce 5. gök küresinin Kralı Amil-gal-ur, 'A ^ yáAapQq ile ilişkilendirilmiştir. Ninevite tablette şunlar bulunur:

Büyük aslanın yıldızı kasvetliyse, insanların yüreği sevinmez.

Arabistan'da Malikiyy, Kingly idi; Yunanistan'da fiaaiAivKÓt; oiQp; Roma'da, Basilica Stella; Pliny, Begia ile; Avrupa astronomisinin canlanmasında Rex; ve Tycho, Basiliscus ile.

Yani aynı zamanda, eski Pers monarşisinin Dört Boyal Yıldızı'nın, Cennetin Dört Muhafızı'nın lideriydi. Dupuis, bu Farsça karaktere atıfta bulunarak, dört yıldızın ana noktaları işaretlediğini söyledi.

Hastorang, onun dediği gibi, kuzeye; Güneyde Venant; Doğuya Tascheter; ve Batı'ya Satevis: ancak bu unvanları tek tek yıldızlarla tanımlamadı. Ancak Flammarion bunu sırasıyla ilk üçü için Fomalhaut, Regulus ve Aldebaran ile yapıyor, böylece Satevis'i Antares olarak düşünebiliriz. Aynı şema Hindistan'da da ortaya çıktı, ancak yetkililer bu atamalar ve tanımlamalar konusunda hemfikir değiller; ancak, doğru yükselişler yaklaşık altı saat arayla olduklarından, muhtemelen her yerde erken ekinotik ve gündönümü renklerini, gökyüzündeki dört büyük daireyi veya genel olarak göklerin dörtte birini işaretlemek için kullanılıyorlardı. Bunların muhtemelen ilk düşünüldüğü sırada, Regulus yaz gündönümüne çok yakın yatıyordu ve bu nedenle gündönümü rengini belirtti.

İlk İngiliz astrologları onu, etkisi altında doğan herkes için şans, zenginlik ve gücün bir alameti haline getirdiler; Wyllyam Salysbury, 1552, yazıyor, ama belki de Proclus'tan:

Lyon'un herte'sine bazı adamlar için Royall Starre denir, çünkü onun altında taşınanların asil bir doğuşları olduğu düşünülür.

Ve bu Aslan Yüreği ünvanı, Yunanistan'ın Kapdia ^ óvxQq ve Roma'nın Cor Leonis'inde görülen ve Araplar tarafından Al Kalb al Asad olarak kabul edilen, Kalbelasit, Kalbeleced olarak yozlaşan, erken klasik zamanlardan beri popüler bir başlık olmuştur. , Kalbeleceid, Kalbol asadi, Calb-elez-id, Calb-elesit, Calb-alezet ve Kale Alased çeşitli geçmiş listelerden. Al Bíruni buna "Suhail Al Hicaz'da yükseldiğinde yükselen" Boyal Aslanının Kalbi adını verdi.¹

Bayer ve diğerleri, Regulus için başlıklar olarak tuhaf Tyberone ve Tuberoni Begia'dan alıntı yaptılar; ama bunlar tamamen yanlış ve Pliny'nin Stella Regia appellata Tuberoni'sinin pek çok Leonis'te yanlış anlaşılmasından kaynaklanmıştır. "Aslanın göğsündeki Kraliyet Olan Tubero tarafından adlandırılan yıldız" olarak tercüme edildi Holland'ın çeviri okuması:

Signe Leo, Tubero'nun göğsünde görünen, Kraliyet Yıldızı adı verilen berrak ve parlak yıldız¹ yazarım dedi.

Domicilium Solis olarak takımyıldızının karakterini doğal olarak paylaşan Fırat astronomisinde, Doğu Evi'nin Gus-ba-ra, Alevi veya Kızıl Ateşi idi; Horasmia'da, Achir'de, Işıklı Işınlara Sahip; ve klasik günlerde yaz sıcaklığının sözde nedeni, Köpek Yıldızı ile paylaştığı bir ün. Horace bunu Stella vesani Leonis'inde ifade etmiştir.

Ay-köşk yıldızları arasında elbette öne çıkıyordu ve Maghá adını taşıyan 8. nakshatra'nın şefiydi.

Orak; ve bitişik istasyon Purva Phalgunl ile kavşağı işaretledi; Pitares, Babalar, bir Hane olarak düşünülen yıldız işaretinin naipleridir. Arabistan'da, Orak'ın 7, Z ve n'si ile, Al Jabhah, Al Jabhah'ın 8. manzil'iydi. Ancak Çin'de 8. bölge Hydra'da bulunuyordu; ancak o ülkenin gökbilimcileri, a, y, *, n, A, Z, X, VO, p ve bitişik ve daha küçük ulaşan diğerlerinden oluşan imparatorluk ailesinin adı verilen bir takımyıldız olan Heen Yuen'deki Büyük Yıldız olarak Regulus'a atıfta bulundu. Leo Minor'a. Bireysel olarak bu, Kuş olan Nian'dı ve bu nedenle tüm dörtlü zodyak grubunu temsil ediyordu.

Bu yıldızın eski önemine ilişkin terminolojisinden elde edilen kanıtlara ek olarak, Ptolemaios zamanından 1985 yıl önce boylamına ilişkin bir gözlemin kaydı, belki de şüphelidir; ve Babil'de daha da eski bir tanesi, MÖ 2120, Regulus o zaman 92 ° 30 ' boylamında, ancak şimdi 148 ° 'nin üzerinde. Hipparchos tarafından gözlemlenen konumu ve Spica'nın konumunun, daha önceki kayıtlarla karşılaştırıldığında, ona ekinoksların devinimi fenomenini açıkladığı söylenir. O zaman 119 ° 50 'boylamındaydı. Smyth bunun hakkında şunları yazdı:

Regulus'un boylamı, birbirini izleyen çağlar boyunca, tüm ulusların en iyi gökbilimcileri tarafından bir veri adımı haline getirildi.

Bu, Sirius'un parlaklığının t* kadar dışında, sözde büyüklükteki yıldızların en silik olanıdır. Sirius tipi bir spektruma sahip ve dünyaya saniyede 5 ^ mil hızla yaklaşıyor. Elkin paralaksını 0 " olarak belirlemiştir. 089. Ekliptik'e çok yakın bir yerde bulunur ve 20 Ağustos'ta neredeyse güneş tarafından örtülür; ve ay yıldızlarından biri olarak, navigasyonda çok gözlenir. 6 Nisan'da sona eriyor.

Yaklaşık 3 'uzaklıkta, "sanki çivit mavisine batmış gibi" tanımlanan yol arkadaşı, Winlock tarafından, 88 ° .5'lik bir konum açısında, yakından çift, 3' .3 aralıklı olarak keşfedildi.

s, 2.3, mavi.

Denebola—bazen Deneb — bu yıldızın modern adıdır, Al Dhanab al Asad, Aslan Kuyruğu, Yunanca 'aÁKaía; Bayer, Denebalecid ve Denebaleced olarak verdi; Chilmead, Deneb Alased rolünde; ve Schickard, Dhanbol-asadi olarak. Riccioli, orijinalin ilk hecesini çıkardı ve yıldıza Nebolellesed, Nebollassid'i "Nübyeli astrologlardan" ve Alazet apud Azophi'ye Al Sufi adını verdi. Diğer yerlerde Nebulasit ve Alesit; Alfonsine Tablolarında, yıldızın uzandığı kuyruğun sonundaki kaba saç demeti için benzer Arapça terimden Denebalezeth ve çok uygun Dafira vardır. Proctor buna Deneb Aleet adını verdi ve orijinalin başka yozlaşmış biçimleri de olabilir. Kazwini Al A ^ táb al Asad, Aslan İç Organı veya Al * atab, Küçük Eyer: uygunsuz isimler, dedi Ideler,

Q

Uluğ Bey tarafından yıldızın bireysel unvanı olarak verilen 10. manzil, Al arfah, Değiştirici, yani hava durumunu işaret ediyordu; ve Al Bîrunî bunun hakkında şöyle yazdı: "Isı yükseldiğinde geri döner ve soğuk kaybolduğunda geri döner." Chilmead, Alfraganus'a atfettiği Asumpha'dan alıntı yaptı; Baily buna Serpha adını verdi; ve Hyde onu Mutatrix olarak değiştirdi.

4. büyüklük FI ile. 93, 10. nakshatra, Uttara Phalguni'u oluşturdu ve bitişik Hasta ile birleşme yıldızıydı; bunun ve sonraki yıldız işaretinin vekilleri Purva Phalgunî, Adityalar, Aryaman ve Bagha'dır. Ancak Al Bîrunî, Hindu astronomların kendisine Berenices Komasında bir yıldızın Denebola ile ay istasyonunu oluşturduğunu gösterdiğini söyledi; ve Varaha Mihira'nın büyük bilimsel başarılarının, doğum gününün ayın Uttara Phalguni'ye girişiyle aynı zamana denk gelmesinden kaynaklandığını iddia ettiler.

Çinliler, dört küçük komşu yıldızla, Beş İmparatorun Makamı Woo Ti Tso olarak, imparatorluğun çeşitli subayları ve soylularının adını taşıyan on iki diğer grupla çevrili olduğunu biliyorlardı.

Babil astronomisinde 17. ekliptik takımyıldızı olan Zibbat A.'yı, Aslan Kuyruğu'nu işaret etti, ancak Epping bunu doğruluğu konusunda ciddi şüphelerle dile getirdi. Diğer Fırat unvanlarının Colossus olan Lamash olduğu söylenir; Sa. Mavi, Asur Samu'su; ve Mikid-isati, Ateşin Yakılması, güneşin yakınında olduğu yılın sıcak mevsimine bir gönderme olabilir.

Soğdlular ve Horasmalılar, Widhn ve Widhayn, yani Yanan Kişi başlıklarında gösterildiği gibi, buna benzer bir anlayışa sahiptiler; ama Persler ona Kuyruktaki Avdem derlerdi. Hewitt bunu Hindistan'da Yaratıcı Ana Tanrıça Bahn'ın Yıldızı olarak yazar.

6 ile Kıpti Asfulia, belki de Kuyruk; ancak Kircher'in Başak'ta Kıpti Mısır'dakine benzer bir "KanO\ ia"sı vardı.

Denebola, astrolojide şanssız bir etkiye sahipti, talihsizlik ve rezalet habercisiydi ve bu nedenle şekildeki konumda olduğu gibi karakter olarak Regulus'a karşıydı.

Spektrumu Siriuslu ve sistemimize saniyede yaklaşık on iki mil hızla yaklaşıyor. 3 Mayıs'ta meridyene gelir ve Arcturus ve Spica ile birlikte, Arcturus ve Cor Caroli'ye benzer bir başka büyük eşkenar üçgen oluşturur, bunlar tabanlarında birleşerek ünlü Başak Elmasını oluşturur.

Yakın çevresinde bazıları teleskopik olan birkaç küçük yıldız,
Denebola'nın Yoldaşları.

y,Çift ve belki ikili, 2.2 ve 3.5, parlak turuncu ve yeşilimsi sarı.

Smyth bunun hakkında yazdı

Aljeb-bah'tan, alnına uygunsuz bir şekilde Algieba denmiştir; İncelediğim Aslan'ın hiçbir temsili bu konumu haklı çıkarmayacak, -

sağlam bir eleştiri, ancak Regulus'tan sonra manzil Al Jabbah'ın en parlak üyesi olmasına rağmen, ikincisinin unvanını almış olabilir. Bununla birlikte, yıldız Aslan'ın yelesindedir; Latince kelime olan Juba, Bayer, Riccioli ve Flamsteed ile y için belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, Algieba'nın (aynı zamanda Algieba olarak da yazılmıştır) Latince'den gelmesi, ya yazım hatasıyla ya da tasarım yoluyla Arapçalaştırılmış olması hiç de olası değildir.

Sir William Herschel, 1782'de onun ikiyüzlülüğünü keşfetti ve Kitchiner, bu ve bir Lyrae'nin, 6450'lik yüksek teleskopik gücünü kullanmaya cesaret ettiği tek yıldızlar olduğunu iddia etti. 1784'te, y beyazının her iki bileşenini de gördü ve 1803'te onların yıldızlarını açıkladı. ikili (?) karakter. Şimdi 3 " 7 ayrı, 114 ° konum açısında; ve Doberck'e göre, bu çok belirsiz olmasına rağmen, yaklaşık 402.62 yıllık bir devrim periyoduna sahipler, çünkü "ilk güvenilir mesafe ölçümlerinden bu zamana değişim sadece 12 ° 'dir."

ySaniyede yirmi dört mil hızla bize yaklaşıyor, Potsdam gözlemcilerinin kaydettiği herhangi bir yıldızın sistemimize yönelik en büyük hızı, ancak Poulkova'da belirlenen Z Herculis'inkinin sadece yarısı. Spektrumu Güneş'tir.

3, Kabaca üçlü, 2,7, 13 ve 9, uçuk sarı, mavi ve mor.

Zosma ve Zozma, Farsça Tablolarda bulunan Z'^pa, Kuşak'ın ara sıra bir biçimi olan Z'^pa'dandır; ancak yıldız unvanı olarak uygunluğu şüphelidir, çünkü yıldız Aslan'ın kuyruğunda, kuyruğun yanındadır.

Uluğ Bey çok doğru bir şekilde modern katalogların Duhr ve Dhur haline gelen Al ^ hahr al Esad, Aslan Sırtı olarak adlandırdı.

Arka çeyrekte 6 ile, 9. manzil, Al Zubrah, Yele'yi oluşturuyordu ve kendisi de Zubra olarak bu ismi taşıyor - hayvanın bu özelliğinden çok uzaktaki yıldız ve istasyon için garip unvanlar. 3 ve 6 da Al Kâhil al Asad, Aslan Omuzları Arasındaki Boşluk; ve Al Harátán, bazen Chortan'ı kopyaladı ve Aslan'ın içine nüfuz eden İki

Küçük Kaburga'yı veya iki Khurt'u veya Deliği tercüme etti; ancak tüm bunlar diğer başlıklar kadar uygulanamaz görünüyor.

Hindistan'da karşılık gelen nakshatra Purva Phalgun'u işaretlediler, 3 iki Phalgunl asterizmi arasındaki bağlantı yıldızı.

Fırat'ta onlar, Kahin tanrısı Kua'nın takımyıldızı Kakkab Kua'ydı; ve Mısır'da Hewitt'e göre Mes-su, Su'nun Kalbi. Sogdiana'da Bilge Wadha'ydılar; Horasmia'da, Armagh, Büyük; ve Polisler Pikhorion, Omuz ile.

Çin'de 3, Yüksek Devlet Bakanı Shang Seang'dı.

Spektrumu Siriuslu ve yıldız sistemimize saniyede yaklaşık dokuz mil hızla yaklaşıyor.

Flamsteed onu ve 6 Virginis'i 13 Aralık 1690'da, yaklaşık bir yüzyıl sonra Uranüs gezegeni olduğu kanıtlanan nesneyle gözlemledi. Gözlemin kaydını yaptı, ancak sistemimizin şimdiye kadar bilinmeyen bir üyesini görmüş olduğunu düşünmeden.

*, 303, sarı.

Araplar bunu Aslan Başındaki Güney Yıldızı Al Rás al Asad al Janubiyah olarak belirlediler; ancak Century Cyclopedia'nın "nadiren Algenbi" olduğunu söylemesine rağmen, bizim tarafımızdan pratik olarak isimlidir. Y ile birlikte, yakınlarında yattıkları, Kaşlar olan Al Ashfâr'dı.

Babil'in 14. ekliptik takımyıldızı olan Aslan Başkanı Rishu A.'yı işaret ediyordu.

Çinliler bu iki yıldızı Tsze Ee olarak biliyorlardı; * ise bireysel olarak Veliaht Prens Ta Tsze idi.

Z, Çift, 3.7 ve 6,

Burritt'in Adhafera'sı, Aldhafara ve Aldhafera, belki de yakındaki 4 ve y'nin Al Ashfar'ı ile biraz karışıklık. Yelenin tepesinde ve manzil Al Jabhah'tan biriydi; bazen Uluğ Bey'in Bailly baskısında olduğu gibi ikincisinin adını alır.

Z'nin biraz batısındaki ve y'den çok uzak olmayan bir noktadan,¹ 9-17 Kasım tarihlerindeki meteor akışı Leonidleri yayınlayın, maksimumu şimdi 13-14'te gerçekleşiyor ve yaklaşık her otuz üç yılda bir, sonuncusu 1866'da ve bir sonraki 1899'da böyle harika görüntüler sağladı.

İlk fark edilen görünüşleri, derenin elli iki devrini tamamladığı tarihten itibaren 137 yılında olmuş olabilir. Bizanslı Theophanes'e göre sağanak Kasım 472'de buradan görülmüş; ama göktaşları konusunda haklı olarak büyük otoritemiz olan rahmetli Profesör Newton, Leonidler listesine 13 Ekim 902'de, Arap Yıldızlar Yılı'nda, Kral İbrahim'in ölüm gecesinde ortaya çıkmalarıyla başladı. Ben Ahmed ve ekledi:

Bütün bu sağanakların bir asrın üçte birlik aralıklarla meydana geldiği, yılın belirli bir gününde olduğu ve günün takvim boyunca bir ayda yaklaşık bir ay oranında düzenli ve muntazam hareket ettiği görülecektir. bin yıl.

Oppolzer ve Leverrier'in gözlemleri, yörüngelerinin Tempel'in 1866 tarihli I. kuyruklu yıldızıninkiyle aynı olduğunu gösterdi; ve hala sürüler halinde geldikleri ve sürekli bir çizgide uzamadıkları için, nispeten yeni bir eylemle sistemimize girmiş olmaları gerekiyor. Uranüs'ün bu etkiyi çağımızın 126. yılının başlarında yapmış olabileceği, Leverrier tarafından önerilmiş ve Adams tarafından doğrulanmıştır.

Görünüşe göre uzun Leonid tarihinin en dikkat çekici sağanakları, Von Humboldt ve arkadaşı Bonpland tarafından 12 Kasım 1799'da Venezuela'dan ve batı yarımküredeki çeşitli diğer gözlemciler tarafından gözlemlenen yağmurdu; ve bu ülkeden muhteşem bir şekilde görülen 13 Kasım 1833'ünki. 13-14 Kasım 1866'dan daha küçük olanı, Eski Dünya'dan daha belirgindi ve diğerleri, dikkate değer, ancak yavaş yavaş azalıyor, 1867'den 1869'a kadar her yıl görüldü.

Bu göktaşları, gecenin ikinci yarısında, altmış bir ila doksan altı mil yükseklikte, saniyede kırk dört mil hızla ortaya çıkıyor.¹ ve genellikle canlı ve kalıcı trenlerle yeşilimsi veya mavimsi bir renk tonu ile karakterize edilir. Muhtemelen Milton'ın kitabında ima ettiği şey onlara oldu.

Kayan bir yıldız olarak Swift
Sonbaharda geceyi engeller.

Dere uzuyor ve dolayısıyla inceliyor gibi görünüyor, böylece uzun dönemin büyük gösterileri sonunda sona erebilir, ancak yıllık şimdi olduğundan daha parlak hale gelebilir.

Diğer birçok meteor akışı, Leonidler ile aynı zamanda görülebilir, Mr. WF Denning altmış sekiz kişilik bir liste vermiş; Bunların en parlak olan Ursidler, sıradan gözlemciler tarafından genellikle radyanları j Ursae Majoris'in yakınında olduğu için Leonidler ile karıştırılıyor ve Aslan'daki radyanttan 20 °'den daha az uzakta.

0, 3.5,

Manzil'de Al Zubrah, J ile Al Harátán unvanını paylaşıyor, Al Bîrunî "kalktıklarında Suhail Al Izak'ta görülüyor" diyor - bu nerede olursa olsun. Century Cyclopedia, Chort'u birleşik başlıktan bireysel isim olarak veriyor .Uluğ Bey, manzilin ikinci elemanı olarak 5'inci büyüklükteki FI 72'yi 3 yerine koydu ve çevirmeni onları Heis Atlas'ta olduğu gibi "kalçalara" coxis'e yerleştirdi.

Çin'de bu, İkinci Devlet Bakanı Tsze Seaang'dı.

Bence,İkili ve belki değişken, 4.6 ve 7.4, sarımsı - muhtemelen değişken.

Reeves bundan İkinci General Tsze Tseang olarak bahsetti.

Küçük yıldızın renginde ve parlaklığında 9. kadire kadar değişiklik olduğundan şüpheleniliyor. Bileşenler şimdi yaklaşık 2 inç, 57 ° konum açısında 6 ayı.

X,Çift, 4.8 ve 10.5, sarı ve mavi.

Bu, Uluğ Bey tarafından Al Minfiar al Asad, Aslan'ın Burnu olarak belirlendi, Heis Atlas'ta belirtildiği gibi hala doğru, ancak şimdi hiçbir zaman bir yıldız unvanı olarak kullanılmadı.

Bileşenler, 203 ° .8'lik bir konum açısında 3 "aralıklıdır.

X, 4.8, ed.

alternatif Cancrı ile oluşturduğu 7. manzilin adı olan Al Tarf'tan gelmektedir. Modern haritalarda yıldız, Ptolemy'nin onu yerleştirdiği açık ağızda yer almasına rağmen, kelime genellikle Bakış, yani Aslan gözü olarak çevrilmiştir. Ama aynı zamanda, burada daha da uygun olan ve İdeler tarafından bu şekilde anlaşılan Ekstremitenin ikincil anlamını da içeriyordu.

s, 4.3, turuncu,

ve 4'ü Kaşlar olan Al Ashfâr; ama Araplar tek başına y'yi Al Rás al Asad al Shamáliyy, Güneye Doğru Aslan Başı olarak adlandırdılar ve modern listelerde kısaltmasıyla Rasalas oldu; ve bazen, ama çok yetersiz, sade Alshemali. Al Nasr al Din, 4 ve y'den "bir kırbaç uzunluğu kadar uzak", Araplar arasında yaygın bir ölçüm ifadesi olarak bahsetti ve burada 2 ° 'den biraz fazla olduğunu gösteriyor.

a, 5. büyüklükteki bir kırmızı yıldız, Çin'in Onurlu Hanımefendisi Yu Neu'ydu.

P, 4. büyüklük, Babil'in 16. ekliptik takımyıldızı olarak işaretlenmiş,

Maru-sha-arkat-Sharru Epping, Dördüncü Oğul'u (veya Dört Yaşındaki Oğul'u) Kralın arkasına tercüme etti.

a 4.1, Yüksek General Çinli Shang Tseang'dır.

x,5. büyüklük, i ve d, Harika bir Kule olan Ling Tae idi ve ^, 6. ve 10. büyüklüklerin iki katı, parlak turuncu ve mavimsi beyaz, bir Şarap flagonu olan Tsew Ke idi, ancak buna dahildi £ ve rn Leonis ile k ve £ Cancrı.

Her biri, gruplandırılmamış, isimsiz, döner.

Brown'ın A oranları.

Küçük Aslan, Küçük Aslan,

Fransız Petit Lion, Alman Kleine Lowe ve İtalyan Leoncino'dur. Proctor keyfi olarak

unvanı Dişi Aslan Leaena olarak değiştirdi.

Hevelius tarafından, daha büyük Aslan ve Ayı arasındaki on sekiz yıldızdan, güneye doğru daha soluk bir çizgi ile uzun bir üçgen içinde oluşturulmuş ve bu bitişik takımyıldızlarla "aynı nitelikte" olduğunu söylediği için bu şekilde adlandırılmıştır. Argelander ona 21 bileşen ve Heis 40 atadı.

Aratos'un Büyükayı'nın arka patilerinin altındaki bu “gruplandırılmamış, isimsiz” yıldızları ima ettiği varsayılır; ve Ptolemy bunlardan bazılarını Nérnv'nin a póp ^ wroi'sinde bulunduruyordu. Ideler onların Arapların Al ^ hibá wa- Auláduhá, Borgiari küresinde bu konumda gösterilen Yavrusu ile Ceylan olduklarını tahmin etti; ama Lach, onların Coma Berenices'te belirtildiği gibi, Ceylan'ın içine sıçradığı Göl, Al Hand olduklarını.

Çinliler iki yıldız işareti yaptı: —Nuy Ping, bir İç Ekran ve Seaon Wei; ama aynı zamanda en yüksek göklere tırmanan daha büyük Ejderhalarında Büyük ile Küçük Aslanımızı ve yine başka bir figürde Devlet Arabasını içeriyordu.

Burada zodyak Yengeç'i bulunan Denderah planisferi, ancak tasarımdan mı yoksa yanlışlıkla mı olduğu bilinmiyor; Bazıları Küçük Aslan'ın yıldızlarında, diğerleri Ayı'nın ayaklarından, Mısır'ın Kanser fikri olan iyi işaretlenmiş bir Bokböceği görse de. Bu, gökyüzünün büyük tanrı Ptah için kutsal olduğu düşünölen bir parçasıydı.

Fl. 46, 4.

Lucida'ya Hevelius, Piazzzi'nin Palermo Kataloğu'na özel bir ad olarak eklediği Praecipna, Chief sıfatını kullandı. Burritt, l harfinin altında, şekildeki ana yıldız olmasından dolayı Küçük Aslan olarak bahsetti.

14 Nisan'da sona eriyor.

Smyth'in Bedford Kataloğu'nda Praecipua'nın üç uzak yoldaşı olduğunu okuduk, -7 ^, soluk gri; 13, kırmızımsı; ve 12, menekşe tonu.

Arkasında Sirius bir kovalamaca gibi hızlanıyor ve arkasından yükseliyor ve batarken ona bakıyor.

Poste'nin A oranları.

Lepues, Tavşan,

Alman Haee, Portekiz Lebre, İtalyan Lepre ve Fransız Lievre, Orion'un hemen altında ve Hound'undan batıya doğru yer almaktadır.

Yunanlılar arasında Nayrnq'du - Epik lehçede Nayrnóq, - Az ve sönük yıldızlarını

yAauKÓg sıfatıyla karakterize eden Aratos, ilk günlerde yabani tavşanların büyük yıkımları için not edilen ülke olan Sicilya Yunanlıları ile takımyıldız NénOpiq idi, nereden Tavşanımızın avcısı Orion'a yakın olmak için cennete yerleştirildiğine dair hayali hikaye geldi. Riccioli, Almagestum Novum'unda bu konuyu genişletti:

Bedava Dianae'de Quia Orion, quae leporino sanguine gaudebat, plurimum venatu leporis gauderet.

Romalılar arasında, genellikle "kulaklı" das ^ irin, "kaba ayaklı" levipes, "hafif ayaklı" ve velox, "hızlı" tanımlayıcı auritus tarafından nitelenen Lepus'du.

Araplar, Alaraebet, Elarneb ve Hameb'e dönüşen Al Arnab'larında klasik unvanı benimsediler; ve İbranilerin onu Arnebeth olarak bildikleri söylenir; ama ilk Araplar başlıca yıldızları -a, p, y ve 3- Al Kursiyy al Jabbar ve Al 'Arsh al Jauzab, Dev'in Başkanı ve Jauzah'ın Tahtı olarak belirlediler. Kazwini bunu tekrarlayarak, Ideler'in yorumuna Gott weiss wie sonst noch'u ekledi, Smyth bunu Ideler'in yorumu olarak kabul etti; ama bu yalnızca Kazwini'nin Arapça formülünün çevirisiydi, bir yazar bir karara varmak istemediğinde kullanılan Tanrı Her Şeyi Bilendir. Smyth ayrıca şunları yazdı:

Abdurrahman Sufi, tahtı - Arapların göklerinde sahip oldukları pek çok tahttan biri, ancak oturan bir halktan ziyade çömelmiş bir halk - al-muakhkherah'ı, ardından A, p, y Eridani ve t Orionis'in oluşturduğunu takip ediyor. .

Al Sufi ayrıca, yakınlardaki göksel nehre, Samanyolu'na atıfta bulunarak, dört parlak yıldız için ara sıra Al Nihál, yani Susuzluğu Azaltan Develerden bahsetti.

Hommel, Fırat Udkagaba'yı, Cezalandırıcı Güneş Yüzü'nü Lepus'un ya da belki de Monoceros'un kapladığı alana yerleştirir, ancak Brown bunu Yay'a atfeder, "orijinal Yay güneştir."

Hewitt, en eski Mısır astronomisinde Lepus'un, o ülkenin büyük tanrısı olan ve Orion ile özdeşleştirilen Osiris'in Kayığı olduğunu söylüyor. Çinliler onu bir kulübe olan Tsih olarak biliyorlardı.

Caesius, takımyıldızın Yahudilere yasaklanmış tavşanlardan birini temsil etmesini sağladı; ama Julius Schiller onun yerine Gideon'un Postu'nu koydu. Denderah planisferinin yerine, görünüşe göre bir yırtıcı kuşun saldırısına uğramış bir Yılan vardır; ve Pers burçları bunu taklit etti.

Lepus 103'teki Gould katalogları 7. kadire kadar yıldızlar.

2. yüzyılımızdan Aelian, Ilhpí ZÚov iSiornrOq adlı eserinde, tavşanın kuzgunun sesinden nefret ettiğine dair ilk inanca değinir - genellikle antik çağın zoolojik masalları arasına konan bir inanç; ancak Thompson bunun için astronomik bir açıklama önerir, çünkü "Lepus takımyıldızı Corvus'un yükselişinden hemen sonra batar" ve benzer bir şey Aquila ile bağlantılı olarak Lepus için de söylenebilir.

tavşanla savaşıran kartal, mücevherlerde ve Agrigentum, Messana, Elis, vb. madeni paralarda sık görülür. . . . Bu konunun geniş bir şekilde ortaya çıkması. . . Bir Güneş veya Yıldız sembolünü tanımayan kayıp bir mitolojik önemi gösterir.

Brown, Lepus ve Orion'un sıklıkla tartışılan karşılaştırmalı konumu hakkında şunları yazıyor:

Kadimlerin kafasını karıştıran, Kudretli Avcı ve Köpeğinin neden en ürkek yaratıkların peşinden gitmesi gerektiği sorunu, Orion'un aslında bir güneş türü olduğunu ve Tavşan'ın neredeyse evrensel olarak bir ay türü olduğunu kabul ettiğimizde çözülür;

ve Fırat silindirlerinde, Suriye akik mühürlerinde, Çin sikkelerinde, Orta Asya'nın Mooncake'lerinde ve birbirinden çok farklı ulusların ve vahşi kabilelerin efsanelerinde gösterilen bu yaratık ile ay arasındaki çok özel bağlantıdan bahseder. Astronomik folklor, hayvanın uyduyla ve dolaylı olarak bizim takımyıldızımızla olan bu ilginç ilişkisine pek çok imada bulunur. Herkesin gece olduğu için yaygın olan fikir tatmin edici görünmüyor; ve bazıları Beaumont ve Fletcher tarafından Sadık Çoban'da bahsedilen daha az başkaları da vardır.

Bu imalardan bazılarını burada kısa bir ara verilmesine izin verilebilir. Hindular, Sakya muni (Buddha) hakkında anlatılan hikayeden, Ay'a #agin veya Tavşanla İşaretli Sasanka adını verdiler. Bu kutsal adam, varoluşunun erken bir aşamasında bir tavşandı ve bir maymun ve tilki eşliğinde, dilenci kılığına girmiş tanrı Indra tarafından başvurdu ve konukseverliklerini denemek isteyen, sordu. yemek için. Herkes onu aramaya gitti, sadece tavşan başarısız oldu; ama misafirine karşı görevi eksik kalmasın diye bir ateş yaktırdı ve sonrakinin akşam yemeği için kendini ateşe attı. Karşılığında, Indra onu ayda onu gördüğümüz bir yerle ödüllendirdi. Diğer Sanskritçe ve Cingalese hikayeleri, ayın yüzünde tavşanlar kralının sarayından bahseder; Aztekler orada tanrılarından birinin fırlattığı tavşanı gördüler; ve Japonlar, Mücevherli Tavşan, pirinç hamurunu bir havanda dövüyor. Khoikhoi, Güney Afrika'nın Hottentot'ları ve Bantus bile, ibadetlerinde tavşan ve ayı ilişkilendirdiler ve onları hikayede bağladılar, ayın kötü muamele ettiği tavşanın yüzünü çizdiğini ve hala çizikleri gördüğümüzü iddia ettiler. Eskimolar, aya, güneşten kaçan bir kız olduğunu düşünürler, çünkü ona atılan küller yüzünden yüzünü bozmuştur; ama Grönland'da bu aydınların cinsiyeti yer değiştirir ve ay, isli ellerini yüzüne bulaştıran kız kardeşi güneşi takip eder. Himalayaların Khasias'ı, ayın her ay kayınvalidesine aşık olduğunu söylüyor; bu kayınvalidesi, sevgisini ona kül atarak çok uygun bir şekilde geri püskürtüyor. Bantus, ibadetlerinde tavşan ve ayı ilişkilendirdi ve onları hikayede bağladı, ayın kötü muamele ettiği tavşanın yüzünü çizdiğini ve hala çizikleri gördüğümüzü iddia etti. Eskimolar, aya, güneşten kaçan bir kız olduğunu düşünürler, çünkü ona atılan küller yüzünden yüzünü bozmuştur; ama Grönland'da bu aydınların cinsiyeti yer değiştirir ve ay, isli ellerini yüzüne bulaştıran kız kardeşi güneşi takip eder. Himalayaların Khasias'ı, ayın her ay kayınvalidesine aşık olduğunu söylüyor; bu kayınvalidesi, sevgisini ona kül atarak çok uygun bir şekilde geri püskürtüyor. Bantus, ibadetlerinde tavşan ve ayı ilişkilendirdi ve onları hikayede bağladı, ayın kötü muamele ettiği tavşanın yüzünü çizdiğini ve hala çizikleri gördüğümüzü iddia etti. Eskimolar, aya, güneşten kaçan bir kız olduğunu düşünürler,

çünkü ona atılan küller yüzünden yüzünü bozmuştur; ama Grönland'da bu aydınların cinsiyeti yer değiştirir ve ay, isli ellerini yüzüne bulaştıran kız kardeşi güneşi takip eder. Himalayaların Khasias'ı, ayın her ay kayınvalidesine aşık olduğunu söylüyor; bu kayınvalidesi, sevgisini ona kül atarak çok uygun bir şekilde geri püskürtüyor. güneş, çünkü ona atılan küller yüzünden yüzünü bozmuştu; ama Grönland'da bu aydınların cinsiyeti yer değiştirir ve ay, isli ellerini yüzüne bulaştıran kız kardeşi güneşi takip eder. Himalayaların Khasias'ı, ayın her ay kayınvalidesine aşık olduğunu söylüyor; bu kayınvalidesi, sevgisini ona kül atarak çok uygun bir şekilde geri püskürtüyor. güneş, çünkü ona atılan küller yüzünden yüzünü bozmuştu; ama Grönland'da bu aydınların cinsiyeti yer değiştirir ve ay, isli ellerini yüzüne bulaştıran kız kardeşi güneşi takip eder. Himalayaların Khasias'ı, ayın her ay kayınvalidesine aşık olduğunu söylüyor; bu kayınvalidesi, sevgisini ona kül atarak çok uygun bir şekilde geri püskürtüyor.

Ay işaretlerini hesaba katacak diğer fikirler birçok ulus arasında geçerli. Longfellow'un Hiawatha'sında Kuzey Amerika Kızılderililerimizden biri görünür:

Bir zamanlar çok kızgın bir savaşçı,
Babaannesini yakalayıp fırlattı
Gece yarısı gökyüzüne;
Onu aya karşı fırlattı;
Orada gördüğün onun vücudu.

İnkalar onları aya aşık olan ve sonsuza dek ona katılan güzel bir kız olarak tanıyordu; Yeni Zelandalılar, gtiatuh çeken bir kadın olarak; Hervey Adalıları, uydumuzun karısı olmaya kendini kaptıran ve taro yaprakları yığını ve bölünmüş hindistan cevizi dalı maşasıyla hâlâ görülebilen sevimli Ina, dünyevi bir kız olarak; ve Samoalılar, çocuğuyla ve yerel kağıt bezinin yapraklarını dövdüğü tokmakla bir kadın olarak. Böylece tüm bu insanlar uzun zaman önce güzel Selene'i beklediler,¹ Serviss'in bize anlattığı kişi.

Güney İsveç'te, ayın yüzünde bir demleme kazanı hayal edilir; kuzey Almanya ve İzlanda'da, Hjuki ve Bil bal likörü yükleriyle, Jack ve Jill'imizin su dolu kovalarıyla orijinalleri, içindekiler ayın evrelerine göre dağılmış veya alıkonmuş. Frisia'da işaretler, lahana çalan bir adamdı ve keşfettiklerinde, acı çeken komşularının ayda olmasını diledi ve öyle çıktı; ya da köpeğiyle birlikte, hayvanları lahanalarla kendine çeken ve tespit edildiğinde, şimdi görüldüğü yerde, lahanalar ve diğerleriyle birlikte aya nakledilen bir koyun hırsız. Ancak diğerleri, kendisine ait olmayan bir sarı söğüt demeti ile yakalandığını ve orada yağmalarıyla ayın yüzünde olduğunu söyledi.

Danimarka folkloru, ayı Samanyolu'ndan birlikte akan süttten oluşan bir peynir yapar; bu da Rabelais'in bazılarının ayın yeşil peynirden yapıldığını düşündüğüne dair tanıdık sözlerini hatırlatıyor.

İncil'e eğilimli olanlar burada Magdalen'i gözyaşları içinde gördüler; ya da Judas Iscariot; ve önceki kayıttta, ata Yakup; kurban için odunla İshak; İbrani günahkarlar Şabat Günü sopaları toplarlar; ya da dünyanın yüzünden ayın yüzüne sürülen Cain.

Bu, Dante, Chaucer ve Shakespeare'de bile ortaya çıktı, çünkü ilki Paradiso'da vardı:

Ama bana karanlık noktaların ne olabileceğini söyle
Aşağıda yeryüzünde olan bu beden üzerine
İnsanlara Kabil'in o masalsi hikâyesini anlatın;

ve Cehennemde:

Okyanus dalgası Kabil'e ve dikenlere dokunur.

Bir Yaz Gecesi Rüyası'nda Quince diyor ki:

Ya da bir kişi bir dikenli çalı ve bir fenerle gelmeli ve demeli ki, o, kılık değiştirmeye ya da ay ışığının kişiliğini sunmaya geliyor;

ve Chaucer rakamı şöyle tanımladı:

Sırtında dikenli bir çalı taşıyan
Hırsızlığı cennete çok yakın olabilir;

Milton, daha yüksek bir düşünce düzleminden, günahkarların dolaştığını yazsa da

Bazılarının hayal ettiği gibi komşu ayda değil.

Kuzeybatı sahilimizin Salish Kızılderilileri, bir kurt tarafından kovalanan ve istenmeyen dikkatinden kaçmak için aya sıçrayan bir kurbağadan bahseder.

Günümüzde Selene'in yakışıklı yüzü, profilde kendini beğenmiş bir azınlığın gözünde gösteriyor; Ay'daki Yaşlı Adam herkes tarafından görülürken. Bunu kimin veya Hudibras'ta olduğu gibi ortaya çıkardığını bilmek ilginç olurdu.

Ay'ı ilk kim keşfetti, bu eski insanlar için bilinmiyordu.

Yine de Shakespeare onu iyi tanıyordu, çünkü Fırtına'da buluyoruz:

Aydaki adam çok yavaş.

Ancak tüm bunlardan çağlar önce Mısırlıların benzer fikirleri vardı; Hindular ayı Mriga, bir Antilop olarak adlandırdı; Etiyopyalılar o yarattığı onda gördüler; Yunanlılar onu Gorgon'un başı olarak biliyorlardı ve Plutarch bu fenomeni Orbe Luiiae'deki De Facie'sinde özel bir incelemeye değer buldu. Ama belki de çok ölü bir yıldız gereğinden fazla ilgi gösterildi; —kesinlikle canlı olanlara, daha meşru öznemize dönelim.

a,Çift, 2.7 ve 9.5, soluk sarı ve gri.

amebArapça bütünün adından gelir, ancak Century Dictionary erken dönem Arş'ın yerini alır.

Yakındaki diğer yıldızlar, muhtemelen Lepus'ta, bir Ordu Kuyusu olan Çin Knen Tsing ve Yıldız Perdesi Ping Sing idi.

Arneb 24 Ocak'ta sona eriyor.

Bileşenler birbirinden 35 inç, 1560 konum açısında ve 6 'uzakta, Sir John Herschel'in altılı bir yıldız olan 3780'i.

P,Çift, 3.5 ve 11, koyu sarı ve mavi.

Nihala, p, y ve d'nin ortak başlığından, - Burritt ile Nibal.

Holden, yaklaşık 3 "uzakta, 2920 konum açısında olan yoldaşın bir gezegen olduğundan şüphelenildiğini söylüyor ve Burnham başka soluk yoldaşlar keşfetti.

6 ila 8,5 büyüklükleri olan R değişkeni, Mr. 1845'te JR Hind, - "siyah bir alanda bir damla kan gibi." Tavşan'ın başının önünde, Eridanus sınırında yer alır, ancak keşfedicisi onu Orion'da olduğu gibi ilan etti.Değişkenliği, yaklaşık 438 günlük çok düzensiz bir süre içinde ilk olarak 1855'te Schmidt tarafından kaydedildi, ancak maksimumların doğru gözlemleri ve minimumlar yüksek enlemlerde zordur.

gecenin ölçeği
Sessizce yıldızlar yükseldi.

Longfellow'un Orion Örtüsü.

Terazi, Terazi veya Terazi,

İtalyan Terazi ve Bilancia, Fransız Dengesi, Alman Ücreti, - Bayer'in Ücreti ve Bode'nin Ücreti, - ama Anglo-Saksonlar Ücret ve Pund ve Anglo-Normanlar, Peise, hepsi Terazi veya Ağırlık anlamına geliyor.

İlk Yunanlılar yıldızlarını bir Terazi ile ilişkilendirmediler, bu nedenle birçokları görece yakın zamanlarda, daha önce çift burcun ayrı bir parçası olarak bilinen Akrep'in Pençeleri olan Chelae'nin yerine geçtiğini düşündü; Hyginus onu dimidia pars Scorpionis olarak nitelendiriyor ve Ptolemy, XpAai'sinin iki bölümünde sekiz bileşeni sayıyor, —pópiGg ve vóriGq, —dokuz ápóp ^ mzQi ile. Aratos da onu bu başlık altında biliyordu ve onu loş bir işaret olarak yazıyordu, - (παέov énióv ^ g, — harika bir tane olsa da, —p * yáAag / pAág. Eratosthenes, Pençelerin yıldızlarını Akrepimizinkilerle birlikte içeriyordu ve tüm ZKGpniGg olarak adlandırılır, ancak XpAai'ye atıfta bulunur; Hipparchos'un yaptığı gibi, ikincisi de Zvyóv veya Zvyóg olsa da, bu kelimeler Terazimiz için yaygın hale geldi ve 9. yüzyılın kodeksleri tarafından Zichos'a dönüştü. Bunlar, ilk olarak Geminos tarafından yıldız bir unvan olarak kullanılan ve Varro ile birlikte sonbahar ekinoksunun işareti olarak bahseden Latince Jugum, The Yoke veya Beam of the Balance'ın eşdeğerleriydi. Ptolemy bu iki Yunanca başlığı ayırım gözetmeksizin yazdı ve Latin şairler de aynı şekilde - Chelae, Jugum, Libra, Roma'nın bilim yazarlarının hepsi Terazi'ye bağlı kalsalar da ve onların zamanından beri olağan başlığı bu olmuştur. Bununla birlikte, 1551'deki Latin Almagest, jugo sive chelis'teki gibi bir yıldız verdiği ve Flamsteed'in Terazi'nin

yıldızlarını tanımlamasında kullandığı için eski isim kalıcıydı. Terazî, - Roma'nın bilim yazarlarının hepsi Terazî'ye bağılı kalsa da ve bu onların zamanından beri olağan adı olmuştur. Bununla birlikte, 1551'deki Latin Almagest, jugo sive chelis'teki gibi bir yıldız verdiği ve Flamsteed'in Terazî'nin yıldızlarını tanımlamasında kullandığı için eski isim kalıcıydı. Terazî, - Roma'nın bilim yazarlarının hepsi Terazî'ye bağılı kalsa da ve bu onların zamanından beri olağan adı olmuştur. Bununla birlikte, 1551'deki Latin Almagest, jugo sive chelis'teki gibi bir yıldız verdiği ve Flamsteed'in Terazî'nin yıldızlarını tanımlamasında kullandığı için eski isim kalıcıydı.

Takımyıldızın ekinokstayken icat edildiğı ve böylece gece ile gündüzün eşitliğini temsil ettiğı sık sık görülen ifade, Manilius'ta bile geçerliydi, -

Sonra Gece ve Gündüz Terazî'nin Terazisinde bir süre tartılır, -

Mevsimlerin Sonbaharında James Thomson tarafından tekrarlandı, -

Teraziyl boyunca eşit ölçeklerde tartılır, -Edward Young tarafından Imperium Pelagi'sinde kralını apostrofize ederek, -

Denge George! seninkinden
Ulusları tartan, tartmayı öğrenen
Gece ve gündüz daha doğru, -

ve Longfellow'un Eylül ayı Şair Takvimi'nden, -

Dengede asılı kaldığımda Terazîyi taşıyorum
Gece ve gündüz.

Bu fikir, ara sıra Noctipares unvanına yol açtı; yine de Terazî nadiren eşit bir dengede bulunur, ancak Milton tarafından açıklandığı gibi

İblis baktı ve biliyordu
Yukarıya monte edilmiş terazisi.

Romalılar, onun özgün on bir işareteA kendileri tarafından eklendiğini iddia ettiler, bu da ayrı bir takımyıldız olarak modern canlanmasıyla ilgilendikleri sürece kuşkusuz doğrudur, çünkü ilk olarak Jülyen takviminde klasik zamanlarda Terazî olarak görünür.¹ Sezar, pontifex maxi olarak, MÖ 46'da, Romalı katip Flavius ve İskenderiyeli astronom Sosigenes'in yardımıyla oluşturmayı üstlendi.

Bazıları Andrew Marvell'in çizgisini ilişkilendirdi,

Başak veya Julian yıldızını gölgede bırakan,

Ancak bu, tartışmasız bir şekilde MÖ 43 kuyruklu yıldızına atıfta bulundu ve kısa bir süre sonra ortaya çıktı ve Augustus'un iddia ettiği gibi, Sezar'ın o yılın Eylül ayında öldürülmesinin bir sonucu olarak, imparator ve Sezar'ın arkadaşları tarafından ruhunu cennete taşımak için kullanıldı. . Belki de bu kuyruklu yıldız, o zamandan beri 531, 1106 ve 1680'de ortaya çıkan ve 2255'te geri dönebilecek olanla aynıydı.

Halen var olan madalyalar, Terazî'nin Spence'in Augustus'u adalet dağıtıcısı olarak temsil ettiğini düşündüğü bir figür tarafından tutulduğunu gösteriyor; böylece Vergil'in 1. Gürcücesinde takımyıldızın gökyüzündeki yerine yaptığı güzel kinayeyi hatırlatır. Doğum günü güneşin Pençelerin yıldızları arasına girmesiyle aynı zamana denk gelen imparatora hitap ederek, ölümden sonra tanrıların kütüğüne yazılması gerektiğinde, onları ruhu için uygun bir dinlenme yeri olarak önerdi:

Anne novum tardis sidus te mensibus addas,
Qua locus Erigonen inter Chelasque dizileri
panditür; ipse tibi reçeli brachia contrahit ardens
Scorpius ve daha çok vazgeçenler;

O kadar samimi ki, o sırada yer boştu, Akrep komşusuna yer açmak için pençelerini sıktı. Ama daha sonra şunları yazdı:

Terazi, somnique pares ubi fecerit horas;

ve birkaç satır daha ileride on iki takımyıldızdan bahseder, —duodena astra. Milton'ın Kayıp Cennet'te Terazî'nin kökenine bir referansı vardır.

Ebedi, böyle korkunç bir kavgayı önlemek için,
Altın pullarını gökyüzüne astı, ama yine de Astraea ve Akrep burcunun Betwixt'ini gördü;

ve Homeros'un

Ebedi Baba asıldı
Altın terazisi havada,

benzer; ancak, kuşkusuz Milton'ın ayetinin orijinali olmasına rağmen, muhtemelen bizim Terazî'mize bir gönderme değildir; Yunan şairi büyük olasılıkla onun ülkesindeki bilgisinden önce gelmiştir ve bizim yıldız figürlerimizden çok azını bildiği varsayılır - her halükarda İlyada'da veya Odyssey'de çok azına değinilmiştir.

Bayer, Yunanlıların buna Zradyoq, bir Tartı ve Erarnp, bir Ağırlık dediğini söyledi; Theon bunun için eski Sicilyalı Nfrpa ve Xirpai'yi kullandı, bu da başlangıçta Ağırlık anlamına geliyordu ve Roma Terazisi oldu. Ampelius, enstrümanın mucidinden sonra ona Mochos adını verdi; ve Başak'ın unvanı Astraea, Yıldızlı Tanrıça, Yunan Αἰκp, bazen bu yıldızlara, sembolü Terazî olan Adalet'in taklidi olarak uygulanmıştır. Addison, Uzun'un 100. sayısını - 29 Kasım 1709 tarihli olanı - "göklerde Terazî adıyla anılan işarete" ve Adalet Tanrıçası'nın indiğini gördüğü rüyasına adadı. takımyıldızdan erkeklerin işlerini düzenlemek için; Bakire Astraea'yı Terazî ile birleştiren eski düşüncenin çok güzel bir sunumu.

Manilius, birleşik başlığı kullanarak, hukuk mesleği üzerindeki etkisi ile hemen hemen aynı şekilde yazdı:

Bu, Servius'un Doğumunda Rul'd, ilk veren
Kanunlarımız Bir Varlık, -

Cicero'nun büyük Roma avukatı, öğrencisi ve arkadaşı Servius Sulpicius Rufus

Lemonia'ya bir gönderme.

Cicero, Jugum'u çok iyi biliniyormuş gibi kullandı; ve Sezar'ın buluşuna ilişkin iddiasını bozmak için bariz bir niyetle şunları yazdı:

Jugo'da Romam
Güzelim Luna, güzelim dicebat.

Hindistan'ın kutsal kitapları ondan Tula, Tamil Tulam veya Tolam, bir Denge olarak bahseder; ve o ülkenin burcunda tek dizinin üzerine çökmüş ve bir çift terazi tutan bir adam; ama Varaha Mihira bunu £ vyóv'dan Jnga veya Joka olarak verdi ve dolayısıyla bizim çağımızın başlarında Hindistan'a geldiğini bildiğimiz Yunan astronomisinin bir refleksi; ama aynı zamanda ona Ateş adını verdi, belki de daha ileride sözü edilen erken Sunak formunun bir hatırası.

Çin'de, Uzun Ömür Yıldızı Show Sing'di, ancak daha sonra, bizim figürümüzü kopyalayarak, Göksel Denge Tien Ching'di; ve o ülkenin, bu işarete atıfta bulunarak çıkarılmış olması gereken yıllık ağırlık düzenlemesi için bir yasası vardı. Erken güneş zodyakında, ulusal amblem olan Timsah veya Ejderha idi.

Manetho ve Achilles Tatios, Terazi'nin Mısır'dan geldiğini söyledi; açıkça Denderah düzlem küresinde ve başka yerlerde basitçe bir Ölçek ışını, Nilometrenin bir sembolü olarak görünür. Kircher, Kıpti-Mısır unvanını Xapfiaiüa, Statio Propitiationis olarak verdi.

İbranilerin onu Moznayim, bir Ölçek-ışın, Riccioli'nin Miznaim'i olarak bildikleri söylenir, bazıları bunu Asher'in pankartlarına yazarken, diğerleri bu kabile için Yay olduğunu iddia ederek, Terazi'nin Yahudiler tarafından bilinmediğini ve onun yer onların Tan harfiyle belirtilirken, diğerleri Aşer için Başak ve Yusuf için Yay olduğunu iddia etti.

Suriyeliler, Riccioli'nin Masathre olarak verdiği buna Masa'tha adını verdiler; ve Persler, Terázu veya Tarázuk, hepsi Terazi anlamına gelir; Pers küresi, bir elinde Teraziyi kaldıran ve diğerinde bir kuzuyu kavrayan bir insan figürünü gösterir; bu, erken Doğu'da bir terazi için olağan bir ağırlık biçimidir.

Batlamyus'u takip eden Arap gökbilimciler, bu yıldızları Al Zubana, Pençeler veya ikili olarak Al Zubanatain olarak biliyorlardı, Batı kullanımında 1515 Almagest'in Azubene'sine doğru yozlaşıyorlardı; ancak daha sonra, Roma'dan etkilenince, Al Kiffatan, Terazi Tepsisi ve Al Mızán, Ölçek-ışınları oldular ve Bayer, ikincisini İbranilere atfetti. Bu, Alfonsine Tablolarında ve başka yerlerde Almisan, Almizen, Mizin olarak görüldü; Schickard Midsanon'u yazıyor. Ancak Kircher, Zubáná yerine kullanılması gereken kelime Wazn, yani Ağırlık olduğunu söyledi; Bunu Vazneschemali ve Vazneganubi veya Vaznegenubi'de benimseyen Riccioli, sırasıyla Kuzey ve Güney Ölçeğine ve bunların lucidae'sine uygulandı.

Terazi, Palmyra'nın sikkelerinde olduğu gibi Pontus kraliçesi Pythodoris'in sikkelerinde de damgalanmıştır.

Şu anki figürümüzün oluşum tarihini ve çıkış yerini kesin olarak takip etmek

imkansız gibi görünse de, muhtemelen burada Pençelerden daha önce bir figür vardı ve Chaldea'da birden fazla şekilde oluşmuştu; gerçekten de, Ptolemy o ülkeden olduğunu iddia ederken, İdeler ve modern eleştirmenler de aynı şeyi söylüyor.

Brown, "genel olarak Terazi kirişinin bir temsili olarak kabul edilen mevcut sembolünün, Akrep'ten sonraki zodyakta yer alan ve tek başına veya tek başına değerli taşlar, tabletler ve sınır taşları üzerinde tasvir edilen arkaik Fırat Sunağı'nın tepesini gösterdiğini düşünüyor. bir çift. Bayan Clerke, 7. ay olan Tashritu'nun bu 7. burçla ve Kutsal Höyük, Tul Ku ile, üstünde bir sunak bulunan İncil'deki Babil Kulesi'ni, —bu takımyıldızdaki yıldızlar, a, ^, £, d, p, x, Z ve v, dairesel bir sunağı iyi gösteriyor. Bazen bu Fırat figürü bir Buhurdan figürüne ve sıklıkla da bir Lambaya benziyordu; Strassmaier, aynı zamanda gökyüzü figürü için de bulunan Işık, Bir ile eşanlamalı olan, Güneş Lambası, die Lampe als Nuru olarak bir yazıtı çevirerek bunu doğrular. Bu bağlamda, Zodyak Altarı'nın bir ikilemesi olan Ara'mızın adlarından bir diğerinin, dünyanın yedi harikasından biri olan İskenderiye'nin Büyük Lambası veya Deniz Feneri olan Pharos veya Pharos olduğu hatırlanacaktır. Bu Lamba, Akrep'in pençelerinde tutulduğu şekliyle sınır taşları üzerinde de gösterilmiştir ve aynı fikri Farnese küresi ve Pulların Lambanın yerini aldığı 1488 Hyginus'ta bile görüyoruz. Sunak, Buhurdanlık ve Lamba zamanla unutulduğunda veya Güney'e taşındığında, Pençeler geride bırakıldı ve belki de onların yerine Terazi gelene kadar uzatıldı. Bayan Clerke ayrıca şunları yazıyor: Bu Lamba, Akrep'in pençelerinde tutulduğu şekliyle sınır taşları üzerinde de gösterilmiştir ve aynı fikri Farnese küresi ve Pulların Lambanın yerini aldığı 1488 Hyginus'ta bile görüyoruz. Sunak, Buhurdanlık ve Lamba zamanla unutulduğunda veya Güney'e taşındığında, Pençeler geride bırakıldı ve belki de onların yerine Terazi gelene kadar uzatıldı. Bayan Clerke ayrıca şunları yazıyor:

8. burç sıklıkla iki katına çıkar ve Yunan Akrep ve Pençelerinin prototipi olan Asur silindirlerine oyulmuş zodyak akrep çiftinde görmekten kaçınmak zordur. Hem Terazi hem de yerini aldığı burç böylece bir Keldani doğum yerine sahipti.

Brown ayrıca bu takımyıldızın a ve p ile özdeşleştirdiği Araba Boyunduruğu olan Fırat Sugi'nin bize ses ve anlam bakımından sırasıyla Yunanistan ve Roma'nın Zvyov ve Jugum'unu hatırlattığını ve astrolojinin bir Keldani lehine kanıtlar eklediğini söylüyor. Kökeni, çünkü her zaman Terazi'nin - en azından Kuzey Ölçeği - verimli bir işaret olduğunu iddia etti, bunu Keldani inancındaki astrolojinin temellerinden “Sugi yıldızları açıkken mahsuller iyiydi” inancından alıyor. Modern astrolojide ise bunun tam tersi Güney Ölçeği için geçerlidir.

Kaldea'da 7. burcun tüm biçimlerinde kökene sahip olduğu sonucuna varmak mantıksız görünmüyor.

Klasik astrolojide tümü, eski Venüs Evi'ni oluşturuyordu, çünkü Macrobius'a göre bu gezegen burada, Yaratılış'ta ortaya çıktı; ve dahası, tanrıça insan çiftlerini evlilik boyunduruğu altında birbirine bağladı. Bundan Veneris Sidus unvanı geldi, ancak diğerleri Mars'ın koruyucusu olduğunu iddia etti; 14. yüzyılın astrologları ısrar ediyor

Yat sine sal'da doğanlar ille doar ve hain olabilir.

Ben Jonson'ın The Alchemist'te tanık olduğu gibi, ticaret üzerinde de etkiliydi:

Hayatının evi Terazî olmak: hangisini önceden gösterirdi
Tüccar olmalı, dengeli ticaret yapmalı;

ve insan vücudunun bel bölgesini yönetti. Modern saltanatı Alsace, Antwerp, Avusturya, Etiyopya, Frankfurt, Hindistan, Lizbon, Livonia, Portekiz, Savoy, Viyana ve Charleston'umuz üzerinde; ama klasik zamanlarda İtalya'da ve doğal olarak tarihinden yeterince, özellikle Roma'da, koruyucusu Vulcan ile. Böylece Vulcani Sidus oldu.

Ona yumuşak batı rüzgarının kontrolü verildi, Zephyrus,¹ Astraeus ve Aurora'nın oğlu olarak kişileştirildi.

Dindar kafirler ona, o tanrının bitişik Başak Proserpina'yı alıp götürdüğü Plüton'un Arabası adını verdi; ancak ilk Hristiyanlar bunun Havari Filipus'u temsil ettiğini söylediler; ve Caesius onu, içinde Belşatsar'ın tartıldığı ve "eksik bulunduğu" Daniel Kitabı, v, 27'nin Terazileri ile özdeşleştirdi.

Argelander, içinde 28 yıldızı 5.8 kadire kadar saydı; ve Asansör, 53'ten 6.5'e; ancak sınırları genellikle Akrep'inkilerle karıştırılır. Şeklin orta kısmı, a, i, y ve p yıldızlarından oluşan yamuk ile işaretlenmiştir.

Güneş, 29 Ekim'den 21 Kasım'a kadar takımyıldızındadır.

a²ve a¹, Geniş çift, 3 ve 6, uçuk sarı ve açık gri.

Yunan astronomisinde bunlar, şimdi bizim Güney Ölçeğimiz olan tüm bölümün adından Güney Pençesi olan XqAq vóriGq idi.

Zubenelgenubi'miz, Ptolemy'nin teriminin tam Arap eşdeğeri olan Al Zubán al Janubiyyah'dandır; ancak Zubenelgubi ve Janib'in ikisi de yanlıştır ve Zubeneschamali daha kötüdür, çünkü açıkça s'ye aittir.

Chilmead'in Mizan Aliemin'i takımyıldız için bir Arap unvanından; yine de insanlar onu, modern listelerin Arabo-Latin Kiffa australis'inin geldiği Ölçeğin Güney Tepsisi, Al Kiffah al Janubiyyah olarak da biliyorlardı; ve Riccioli tarafından Vazneganubi'ye dönüştürülen Güney Ağırlığı olan Al Wazn al Janubiyyah olarak. İki yüzyıl önceki Lanx meridionalis, bu Arap adlarının ilkiyle eş anlamlıdır.

Alfalar ve / 3, 14. manzil Al Zubáná'yı oluşturuyordu, ancak Al Bîrunî bu unvanın Zaban olması gerektiğini söylese de, sanki yıldızlardan biri diğerini itiyormuş gibi

(!); Indraghi'nin egemenliği altında nakshatra Vigakha, Dallı olarak işaretlenirken, çift koruyucu tanrı Indra ve Agni. Bu ay istasyonu süslü bir Geçit olarak tasvir edildi ve daha sonraki Hindu astronomisinde sınırları y ve i'yi içerecek şekilde genişletildi, böylece yıldız işaretinin adlandırıldığı nesneye olan benzerlik tamamlandı; Anuradha ile bağlantı yıldızıydım.

Aynı yıldızlar sieu Ti, Bottom, eski zamanlarda Dsi ve daha önce I shi, bazı Çinli yetkililer d, p ve v ekleyerek işaretlediler.

İki alfa, 21. Babil ekliptik takımyıldızı Nura-sha-Slutu, Güney Işığı'nın belirleyicileriydi; ve bazıları 3 ve y'yi onlarla birlikte Fırat Entena-mas-luv'a, Kuyruk Ucu Yıldızı'na dahil ettiler, sanki Arabistan'ın çok erken dönem Afr'si olan Kaldea'nın muazzam, ancak belirsiz, kadim Hydra'sının o kısmını işaretlemişler gibi. Oppert onları, diğerlerinin Altair yıldızına uyguladığı Id% u olarak kabul eder.

3'ün 100 güneybatısında, güneş tutulmasına yakın ve 5 Kasım'da neredeyse güneş tarafından örtülürler, bileşenler 230 "ayrıdır; ancak Bayer'in haritası ve metni sadece bir yıldız gösterir ve bahseder. 17 Haziran'da doruğa ulaşırlar.

3, 2.7, soluk zümrüt.

Zubeneschamali, bazen Zuben el Chamali, Al Zubán al Shamáliyyah'dandır, XrjÁp fióp ^ iOq, Kuzey Pençesi'nin karşılığıdır; Kiffa borealis, Kuzey Ölçekli Tepsi için Arapça ve Latince'dir; Bayer'in Lanx septentrionalis'i de aynı şeyi ifade ediyor; ve Vazneschemali, Güney Ağırlığı, Riccioli tarafından kullanıldı. Öyle ki, a ile birlikte 3, her zaman işaretlediği takımyıldız figürünün yarısının adını taşıyor gibi görünüyor.

Miss Bouvier ve Burritt'in Zubenelgemabi'si hem imla hem de bu yıldızla uygulama açısından tamamen yanlıştır.

Epping, bunun Babil'in 22. ekliptik takımyıldızı olan Kuzey Işığı Nura sha-Iltánu'yu işaret ettiğini söylüyor; Jensen bu kelimeyi benzer Arapça Zubsmá ile ilişkilendirerek o ülkenin ay yıldız işareti Zibanitu'ya onu ve a'yı atfederken; ama bu genel olarak kabul görmez. Brown, Sugi Yıldızları adı altında Bilat, Leydi veya Beltis ile ilişkili olduklarını düşünür; ve Perslerin onları £ rob, Boynuzlu olarak bildiğini; Soğdlular, Horasmian Ighnuna'ya eşdeğer Pençe sahibi Ghanwand ve Kıpti Pritithi, İki Pençe - bunların hepsi ay istasyonlarıdır. Batlamyus'a göre, MÖ 17 Ocak 272'de -Nabonassar'ın veya Nabu-nazir'in 476. yılında-Mars'ın çok yakın yaklaşmasıyla ilgili bir gözlem yapıldı.¹ p'ye kadar, bu gezegenle ilgili elimizdeki en eski kayıtlardan biri. Ancak Hind, bu yaklaşımdan Akrep'in p ile bağlantılı olarak bahsetti.

Profesör Young, p Terazî'nin eskiden Antares'ten daha parlak, şimdi tam bir kadirde daha yüksek olduğu görüşünü belirtiyor, çünkü Eratosthenes, Akrep ve Pençelerin birleşiminde p'yi açıkça "en parlak" olarak adlandırıyor; ve Ptolemy, 350 yıl sonra, ona ve Antares'e aynı parlaklığı verdi. Yine de artan kişi Antares olabilir.

Renk, göze çarpan yıldızlarda çok sıra dışı, belki de benzersizdir, çünkü Webb

göklerde "koyu yeşil, masmavi gibi çıplak gözle bilinmez" der.

Spektrumu Siriuslu ve yıldız sistemimize saniyede altı mil hızla yaklaşıyor.

Kirch tarafından 1702'de keşfedilen küresel küme NGC 5904, 5 M., Terazi'de, Terazi ışınının üzerinde, p'den çok uzak olmayan ve 5. kadir 5 Serpentis'e doğru uzanır. Messier bunu çözemedi, ancak kırk fitlik reflektörüyle Sir William Herschel, sıkıştırılmış çekirdekte çözülmemiş olanların yanı sıra iki yüzden fazla 11. ila 15. büyüklükteki yıldızları saydı. Ancak, Bailey tarafından Arequipa'da, kümedeki en az kırk altı, belki de altmış değişkenin yakın tarihli fotoğrafik keşfinden özellikle dikkat çekicidir - dikkate değer bir gerçek, şimdiye kadar bilindiği kadarıyla, yalnızca NGC 5272 kümesinde paraleldir, 3 M., Canes Venatici'den. 1890'da Parker, 5904'te görsel gözlem yoluyla zaten iki değişken keşfetmişti.

Ey, Değişken, 5 ila 6.2, beyaz,

Yıldız tanrısı Laterak ile bağlantılı olan Ateş Adamı Mulu-izi, Akad ay yıldız işaretinde j Virginis ile ilişkilendirilmiş gibi görünüyor; ve Soğd Fasariva'sında ve Horasmian Sara-fasariva'sında, her iki başlık da Lider'in yanındaki Bir'i, yani önceki ay istasyonunu, i, k ve A Virginis'i gösterir.

1859'da Schmidt tarafından keşfedilen, yaklaşık iki gün sekiz saatlik bir periyodu olan, ışık salınımı on iki saat süren Algol tipi bir değişkendir.

n 5.5,

Kuzey Ölçeği ile Akrep'in kuzey kolu arasında yer alır.

Burritt ona Zubenhakrabi adını verdi, bu unvan tam olarak y Scorpii'ye aitti. Bununla birlikte, Terazi'deki bu yıldızların isimlendirilmesiyle ilgili hataları, popüler listelerimizde çok fazla kafa karışıklığına neden oldu, bazen hiçbiri en iyi şekilde net değil; yine de Standart Sözlük onun tüm unvanlarını benimsemiş görünüyor, hatta bu kelime a yıldızının adının yalnızca yozlaşmış bir biçimi olduğundan, gerçekten isimlendirilmemiş olan Zubenelgubi for y Librae için bile.

O ülkenin bir bölgesi için adlandırılan Çin yıldız işareti Se Han, n civarında uzanıyor ve *, Z, 0, Z ve c ile içeriyordu.

kve A, 5. büyüklükteki yıldızlar, iddialı bir başlık olan Jih, Güneş'i taşıyordu. Z, Burritt'in 1835 tarihli Atlas'ında hatalı bir şekilde Graffias olarak adlandırılmıştır, ancak bu, p Scorpii'ye aittir.

a Gould'un tartışmalı y Scorpii'ye eklediği mektuptur, bu yıldızda özellikle belirtildiği gibi.

Lupus, Molf,

Fransızların Loup'u, İtalyanların Lupo'su ve Almanya'daki Wolff, astrologların bu takımyıldızın Arap adı olan Al Fahd'ın, onların Leopard veya Panther'in hatalı tercümesinden geldiği söylenen figür için bir fikir; 970'in Yunan sözlükbilimcisi Suidas'ın buna, çağımızdan önceki yüzyılın Babrias masallarında bulunan kurt için kullanılan bir kelime olan KvñKíaq adını verdiği bildiriliyor. Yunanlılar ve Romalılar bu yıldızları özel olarak belirlemediler ve onları yalnızca Vahşi Hayvan, Aratos, Hipparchos ve Ptolemy'nin OnpiOv'u olarak düşündüler; Vitruvius'un Bestia'sı; Germanicus'un Fera'sı; Cicero'nun dörtlü vastaları; Hyginus'un Kurbanı Hostia; Bayer tarafından alıntılanan Hostiola; Bestia Centauri, Riccioli'den; ve Victima Centauri.

Kurt, Alfonsine Tablolarında Lupus ve Latin A Imagests'de Fera Lupus olarak yeniden ortaya çıktı, Grotius ise Panthera'nın bunun için Capella'nın adı olduğunu söyledi.

Bayer'de ayrıca Equus masculus ve Leaena vardı; ve La Lande, Leo marinus, Deferens leonem, Canis ululans, Leopardus, Lupa, Martius -Mars için kutsal olan kurt - ve Lycisca, Kurt Melezi. Canavar Belua, ilk çalışmalarda bulunur.

Araplar ona aynı zamanda Al Asadah, yani Scaliger tarafından bulunan ve bir Türk düzlem küresinde tekrarlanan ve Bayer tarafından Asida olarak atıfta bulunulan Al Asadah ve Al Sabu ', Yabani Canavar, Chilmead'in Al Subahh'ı olarak adlandırdılar. Ancak Çöl astronomları, küçük yıldızlarından bazılarını Al Shamârîli, Palmiye Dalları ve KO ^ b al Karm, Asma Dalı gibi Centaur'un bir kısmı ile karıştırmış görünüyor.

Zibu, Fırat silindirlerinin Canavar, bu takımyıldız için olabilir; ve Ubat, Ölüm Canavarı veya Ölü Babaların Yıldızı, Akadlara atfedilen bir unvandır.

Caesius, Pers'te Bridemif olduğunu söyledi, ancak bunun üzerine Albumasar'dan yorum yapan Hyde, kelimenin Yük Atı Birdun olması gerektiğini ve gerçekten de Centaur'a yönelik olduğunu iddia etti.

Aratos bunun hakkında "bir başka yaratık çok sıkı bir şekilde kavrandı" ve "Kentaur'un sağ elinin tuttuğu Vahşi Canavar" hakkında tanrılara 'Altar'da bir adak olarak ve dolayısıyla Kentaur'un neredeyse bir parçası olarak yazdı; ama Eratosthenes onu, Centaur'un bir içki dökmek üzere olduğu bir Şarap tulumu olarak tanımladı; diğerleri ise hem Canavar'ı hem de Şarap tulumunu Centaur'un elinde hayal etti.

Mitologlar onu Lycaon'un değiştirildiği hayvan olarak düşündüler; Caesius,

Yakup'un Benyamin'e benzettiğinin Kurt olduğunu; ama Julius Schiller onun yıldızlarında Benjamin'in kendisini gördü.

Çok eski olmasına rağmen, Lupus göze çarpmıyor, kısmen Samanyolu'nda, Terazî ve Akrep'in güneyinde, Centaur'un doğusunda, 2.6 kadirde büyük yıldız yokken, birkaç tanesi New York şehrinin enleminde - 7, d, A ve / u — bundan daha da küçüktür.

Gould, 159 çıplak gözle yıldız sayıyor, aralarında alışılmadık bir çift çift var.

a,2.6, Güney Kapısı Yang Mun veya Men olduğu Çin dışında isimsiz görünüyor.

Fırat üzerinde muhtemelen Boynuzlu Boğa'nın Yıldız Sol Eli Kakkab Su-gub Gud-Elim'in, o vadide bu şekilde tasvir edilen Centaur'a bir gönderme olduğu söylenmiştir.

14 Haziran'da, neredeyse Arcturus'un güneyinde ve bir Centauri'nin kuzeyinde sona erecek.

PReeves'in Çin unvanları listesindeki Ke Kwan, bir Süvari Subayı. Bu çok yakın bir ikili, 3 ve 3.5 kadir, ikisi de sarı, 0 ".25 aralık, konum açısı 900.

a ve *p*, New York şehrinin ufkunun altındadır.

Diğer Çin yıldız işaretleri, Lupus'un sınırları içinde görünür, tümü askeri meselelerle ve dolayısıyla yıldız adlandırmalarının ikinci dönemine ilişkin başlıklar taşır.

Her biri, gruplandırılmamış, isimsiz, döner.

Brown'ın A oranları.

Lynx sibe Dicle, Lynx veya Tiger,

İtalyan Lince, Alman Luchs ve Linx, Fransız Lynx.

Yıldızları, sloganımızda, bazıları Büyük Ayı'nın önünde, Aratos'un bahsettiği yıldızlar olabilir; ama modern figür için Hevelius'a borçluyuz. İçinde on dokuz yıldız kullandı ve başlığı açıklarken Vaşak'ı inceleyeceklerin vaşak olması gerektiğini söyledi ve bileşenlerin önemsizliğini kabul etti. Bunlardan Argelander 42'yi katalogladı ve Heis 87; ancak sınırları tam olarak belirlenmemiştir.

Artık kullanılmayan alternatif isim, birçok küçük yıldızın kaplanın üzerindeki noktalara hayali benzerliğinden geldi; ve aynı kelime 1624'te Bartschius tarafından, Dicle nehri olarak da olsa, sonradan Polonya Boğası ve Kazlı Küçük Tilki'ye dönüştürülen bazı yıldızlara uygulandı.

Lynx'te Temmuz 1893'te, o yılın çok keşfedilen b kuyruklu yıldızı Rordame-Quenisset ortaya çıktı.

Takımyıldız, Espin'in Webb's Celestial Objects baskısında ellisinden bahsettiği, sayısız çiftlerinin güzelliğiyle özellikle dikkat çekici görünüyor. Bunlardan Profesör Young, Uranography'de şunları yazıyor:

38 veya p Lyncis; Mag'ler. 4, 7.5; Posta. 240 °; Dist. 2 ".9; beyaz ve leylak. Bu, Büyükayı'nın patilerini belirleyen üç çifte çok benzeyen bir yıldız çiftinin kuzeyidir. Bu çift, A p ve ik Ursae Majoris çiftleriyle neredeyse bir ikizkenar üçgen oluşturur. .

Büyük Ayı'nın modern kurucusu, her kimse, ayak dörtlüsü tamamlamak için kullanılmış olabilir.

Baily, FI'yı düşündü. 44 Lyncis, erken kataloglarda Ursa Major'ın orijinal 18'i.

FI. 31 4.4 büyüklüğündeki Lyncis, Ptolemy'nin Ursa Major apop ^ mioi'sinin 8.'si, Assemani tarafından Arapça Alsciaukat, a Thorn (Al-Shaukah) ve Mabsuthat (Mabsutah), Expanded olarak verilmiştir.

Takımyıldız, yıldız Castor'dan kuzeye doğru Şubat ayında meridyene geliyor.

Ariones arp iyi.

Chaucer'ın Şöhret Evi.

Lyra, Lir veya arp,

Almanya'nın Leier'i, İtalya'nın Lirası ve Fransa'nın Liri'dir ve antik zamanlarda Hermes tarafından icat edilen ve üvey kardeşi Apollo'ya verilen efsanevi enstrümanı temsil eder, o da onu Argonautların müzisyeni olan oğlu Orpheus'a devreder. yazdı:

Onun çaldığını duyan her şey,
Denizin dalgaları bile, Başlarını asarlar, sonra yatarlardı.

Manilius, hizmetinin son sahibinin elinde olduğunu söylerken, Eurydice'in Hades'ten serbest bırakılmasında,

Cenneti kazandı ve gücü hala görünüyor, O zamanki Kayalar gibi şimdi de Yıldızlara çekiyor.

Bu tanrılar tarafından sahiplenilmesinden çeşitli sıfat başlıkları geldi: Hermes'e ve onun doğum yerine atıfta bulunan Eppaty ve KuMhvain; Cicero'nun Varro'nun da kullandığı Clara Fides Cyllenea ve Mercurialis; ve Cithara veya Lyra, Apollinis, Orphei, Orphica ve Mercurii. O yetenekli oyuncuların Lyra Arionis ve Amphionis de vardı; ama genellikle sade Lyra ve daha sonra Cithara idi; Fides, —Pliny ile birlikte Fidicula'yı da kullanan Columella'nın Fidis'i; Dekakordum; ve Timpanum. Aynı bağlamda Söz Yazarı Fidicen'i de görüyoruz; Deferens Zebur; ve Canticum, Bir

Şarkı.

Ara sıra erken dönem adı olan Aquilaris, enstrümanın sık sık Kartal'ın yıldızlarında da hayal edilen pençelerinden asılı olarak gösterilmesi gerçeğinden geliyordu.

Yunanistan'da Ki3ápa idi; antik & %6ppiy, Yunan ozanlarının ilk telli çalgısı; ve Núpa veya Núpp ve Núpa KaxQ ^ pQq, Sarkık Lir.

Ovid, yedi telinin Pleiades sayısına eşit olduğundan bahsetti; Longfellow, Orion'un Okültasyonu'nda bu sayıyı doğruluyor:

göksel tuşlarıyla,
Hava akorları, ateş perdeleri,
Samian'ın büyük Aeolian Liri,
Yedi katlı çubuklarının hepsinden yükseliyor, Dünyadan sabit # d yıldıza.

Yine de altı tane ve Spence'in Polymetis'te Kayıp Pleiad'a atıfta bulunduğu yedinci için boş bir alan olduğu gösterildi.

Manilius bunun iki ayrı takımyıldızını oluşturmuş gibi görünüyor -Lyra ve Fides, - bunların sınırlarını bilmememize ve öznenin buna yaptığı göndermelerde biraz kafası karışmış durumda.

İranlı Hafız ona Zurah'ın Liri adını verdi ve onun yurttaşları KiQttpa'yı anj Rumi tarafından tercüme etti; Araplar bunu, Hyde ve diğerlerinin Asange, Asenger, Asanges, Asangue, Sanguue ve Mesanguo'yu, yüzyıllar önce Avrupa'da Lyra'nın tüm unvanlarını türettikleri Al anj'a çevirdiler. Ama Assemani bunların Schickard'ın bir Zil olan Azzango'sundan olduğunu düşündü. 1863-67'nin çoğaltılmış Alfonsine Tabloları Alsania'yı verir; hanj ise Reduan'ın Yorumu'nun çevirisinde tekrar Arnig ve Aznig'e ve İdeler'in açıkladığı gibi daha da olası olmayan Brinek'e çevrildi.

Bohemya'da Lyra'mız Hauslicky na Nebi'ydi, Gökyüzündeki Keman; ama Teutonlar onu Harapha ve Anglo-Saksonlar Hearpe olarak biliyorlardı, 6. yüzyıldaki Fortunatus, Poitiers'in şair-piskoposu, barbarların Harpa'sı olarak adlandırdı. İlk İngilizlerde o kahramanın Arp'ı Talyn Arthur'du. Novidius bunun Kral Davut'un Arp'ı olduğunu söyledi; ama Julius Schiller, Bebek Kurtarıcı'nın Yemliği Praesepe Salvatoris'ti.

jugumona Homer'in Zuyóv'undan yanlış bir şekilde uygulanmıştır, ancak bu, Homer'in muhtemelen bilmediği takımyıldızına atıfta bulunmaksızın, enstrümanın Boyunduruğu veya Çapraz Çubuğu içindi; hala eşdeğer ZÚyrnpa Hipparchos tarafından onun için sık kullanılıyordu.

Bu yıldızlar için başka hayali figürler de mevcut.

Acosta onlardan Urcuchillay, eski Peruluların göksel sürülerinden sorumlu yarı renkli Koç; Albegala ve Albegalo, uygunlukları açık olmasa da, Arapça Al Baghl, bir Katır gibi Bayer ve Riccioli'de görülür; ve Nasr al Din, İran'ın sıradan insanları arasında a, * ve Z'yi topluca Dik Paye olarak yazdı; bu, Xvrpó-nGvq veya Yunan tripod ve göçebe Arapların Uthfilyyah'ıydı.

ÇirkaNasr al Din'e de atfedilen, bazı katiplerin 'Lazaf hatasıyla, Dresden küresinde bu yerde düz tabanlı ve iki kulplu dairesel bir kap olarak tasvir edilmiştir; ama Borgian'da, Assemani'ye göre Rabesco olarak bilinen bir Parşömen'dir.

Lyra'nın yıldızlarının bir kuşla ilişkilendirilmesi, belki de eski Hindistan'da bin yıllar boyunca geçerli olan bir figür kavramından kaynaklanmıştır: Kartal ya da Akbaba figürü; ve Akadya'da, bundan önce büyük fırtına kuşu Urakhga'nın Corvus'la özdeşleştirilmesi idi. Ama Arapların 'başlığı, Al Nasr al Wá ^ i',¹-Chilmead'in Alvaka'sı, —Çölün baskın Taş Kartalına atıfta bulunarak, genellikle Al Nr al -áTr, 1'in aksine kuşu yarı kapalı kanatlarla gösteren a, *, Z grubunun konfigürasyonuna atfedilmiştir. Uçan Kartal, Aquila'mız, a'nın her iki yanındaki küçük yıldızları p ve y, açık kanatları gösterir. Scaliger, Bayer'in Nessrusakat'ı ve Assemani'nin Nessrueakito'sunun geldiği eşanlamlı Al Nj 'al Sáki ^'den alıntı yaptı.

Günümüze ulaşan Arap yazarlarından yalnızca Al Sufi, ona Kaz Al Iwazz adını verdi.

Chrysococca bunu Vvp KaOQ ^ vQq, Oturan Akbaba olarak yazdı ve Aquila marina, Osprey ve Falco sylvestris, Wood Falcon oldu. İki yüzyıl önce ortak adı Aquila cadens ya da Vultur cadens idi, Swooping Vulture, popüler olarak Falling Grype'ı tercüme etti ve gagasında bir lir taşıyan kalkık kafa ile şekillendi. Bartsch'ın haritasında bir kartal veya akbabanın ön yüzünde bir lirin ana hatları vardır.

Aratos ona yéAvq óAíyn, Küçük Kaplumbağa veya Kabuk adını verdi, böylece kıyıya dökülen yaratığın boş örtüsünden, üzerine gerilmiş kuru tendonlarla enstrümanın efsanevi kökenine geri döndü. Lowell, Hermes tarafından keşfini ve kullanımını şöyle açıklamıştır:

Böylece orada ıslak ve kuru yatıyordu,
Son yeni sone kadar boş, Merkür gelip geçene kadar,
Ve, üzerinde düşündükten sonra,
"Neden, burada," diye bağırды, "şeylerin şeyi
Şekil, malzeme ve boyutta!
Ama ipleri ver ve, lo! şarkı söylüyor-
Harika bir buluş. ”

Eşdeğer Latince Chelys kelimesi takımyıldız sıklıkla uygulanmış gibi görünmüyor, ancak ara sıra Lutaria, Çamurda yaşayan ve Marina sıfat başlıkları uygundu ve uygundu, Testudo ise klasik zamanlardan biliniyordu. Horace buna şöyle değindi:

Decus Phoebi, et dapibus supremi
Ücretsiz deneme Jovis; O laboratuvar Dulce lenimen;

Şair kuşkusuz, Kaplumbağa-Lir'in, zahmetini hafifletmek için Herkül'ün yanına gökyüzüne yerleştirildiğine dair güncel hikayeyi aklında tutmaktadır. Alfonsine çizimi bir Kaplumbağa'yı, Caesius'un belirsiz Belua aquatica'ya dönüştürdüğü orijinal İspanyolca'daki Galapago'yu ve La Lande'yi küçük kemirgen değil, bir tür

deniz yaratığı olan Mus ve Musculus'u gösteriyor.

Diğer isimler, yaratığın Üst Kabuğu olan Testa; ve İdeler'in açıkladığı dolambaçlı bir sürekli hata yapma süreciyle Testa'dan veya daha muhtemel görüldüğü gibi Aquila'dan türetilen Pupilla. Bayer'in BáaavOg'u muhtemelen Testa'nın aynı zamanda Test anlamına gelen bir yanlış çevirisidir.

Smyth, başka bir Testudo'nun bir zamanlar Cetus'un bazı dış yıldızları için, ikincisinin kuyruğu ile Balık burcu arasında bir takımyıldız başlığı olarak önerildiğini söyledi.

Yunan astronomisinin etkisi Arabistan'da kendini hissettirdiğinde, yukarıdaki tanımlamaların çoğu veya bunların uyarlamaları güncel hale geldi; aralarında NáftAa'dan Nablon veya Fenike Arp'ı Nablium; Alfonsine Tablolarında ve diğer geçmiş listelerde bulunan Allore, Alloure, Alohere, Alchoro, vb.'ye yozlaşan Al Lurá; Shalyák ve Sula fat, Kaplumbağa için kelimeler, Uluğ Bey'in tercümanı, eski adı Shelyák'tı, Piazzzi bunu katalogunda tekrarladı; Kazwini'nin Lir hakkındaki bölümüne başkanlık eden Salibák; —İdeler bu Arapça kelimeleri % £ ^ og'a kadar takip ediyor. Orijinal Alfonsine Tablolarında Azulafe ve Znliaca'ya ve Chilmead's Treatise'de Schaliaf'a dönüştürüldüler. 1515 tarihli Almagest, Lyra'nın yıldızları için tüm bu rakamları Allore: et est Vultur cadens: et est Testudo; 1551'inki ise Lyrae Testudo diyor.

Ancak, karakterine ilişkin tekil farklı anlayışlara rağmen, adı genellikle Lyra olmuştur ve bu şekilde gösterilen şekil. Apollo'nun Kiklad Adaları'ndaki doğum yeri olan Delos'tan birinin yaptığı gibi, hala var olan Roma sikkeleri onu bu şekilde taşır; ve Kilikya parası, ön yüzde Aratos'un başı ile aynı tasarıma sahipti. Leyden El Yazması, kaplumbağa kabuğu tabanından çıkan muhteşem boynuzların yan çubukları ile geleneksel enstrümana sahiptir; 1488 Venedik Hyginus'u, benzer bir figürle, onu Lyra'nın yanı sıra Lura olarak da adlandırır; ancak Hevelius'un çizimi "ne eski zamanlarda ne de modern zamanlarda var olan bir enstrümanı" göstermektedir. Dürer'in illüstrasyonu, diğerleri gibi, onu kaide kuzeye bakacak şekilde yerleştirir.

Lyra, Samanyolu'nun batı ucunda, Herkül'ün yanında, doğuda Kuğu'nun boynundadır ve Argelander'e göre 48, Heis'e göre 69 yıldız içerir. Konumu, Secchi'nin 3 boyutlu türü olan bantlı spektrumlu yıldızların çeşitli konsantrasyon bölgelerinden biri olarak belirtilmektedir ve muhtemelen güneşimizinkinden önce bir gelişme aşamasını göstermektedir.

Wega'nın 50 güneybatısındaki k'sinin yakınından, 19 ve 20 Nisan'da maksimum görünümünde olan, ancak o ayın 5'inden 10 Mayıs'a kadar daha az derecede görülebilen meteorlar olan hızlı hareket eden Lyraid'leri yayarlar. Bunlar 1861 tarihli 1 kuyruklu yıldızının takipçileri olarak tanımlandı.

. . . masmavi Lyra, bir kadın gözü gibi, Yumuşak mavi parlaklıkla yanıyor.

Willis' Thebet ben Khorat Bilgini.

a, 0.3, soluk safir.

Wega, daha az doğru bir şekilde Vega, Arapların Waki'sinden Alfonsine Tablolarından kaynaklandı, Bayer her iki başlığa da sahip; Scaliger, Waghi; Riccioli, Vuela vel Vagieh; ve Assemani, Veka.

Yunanlılar ona Aúpa adını verdiler ve 16. yüzyıl Almagest ve Tablolarında Allore, Alahore ve Alohere'a dönüştüler.

Latin yazarlar arasında, daha sonra olduğu gibi klasik günlerde de, 1551 Almagest'te Fulgens quae in testa est & vocatur Lyra olarak görülen Lyra; ve Flamsteed'in Testa fulgida dicta Lyra'sında; ama Cicero, Columella ve Pliny Fides ve Fidicula'nın yaptığı gibi, Fidis'i yıldız için özel olarak da kullandı; onun üstün parlaklığı, takımyıldızının pek çok unvanının gaspını tamamen açıklıyor, şüphesiz onları kaynaklıyordu. Hollanda'nın Pliny çevirisinde bu Harpstar'dır.

Romalılar bunun çoğunu yaptı, çünkü sonbaharın başlangıcı sabah ayarıyla belirlendi. Yükseliş saatinden söz edildiğinde, Cicero'nun "Evet, ferman izin verirse" sözünü hatırlatan bu yıldızdı; takvimin reformu, zamanında Papa Gregory'nin reformu kadar memnuniyetsizliğe neden olan bir müdahale¹ 16. yüzyılda.

Sayce, Babil astronomisindeki Wega'yı, diğer yıldızlara da uygulanan bir isim olan Işık Elçisi Dilgan ile tanımlar; ve Brown bunun hakkında şunları yazar:

Bir zamanlar Vega, Akad dilinde Tir-anna ("Cennetin Yaşamı") ve Asur dilinde Dayan-ay ("Cennetin Yargıcı") olarak adlandırılan Kutup yıldızıydı ve orada en yüksek koltuğa sahipti;

ama Wega'nın bu pozisyonu işgal etmesinden bu yana on dört bin yıl geçti!

Çinliler, Samanyolu üzerindeki Magpies Köprüsü'nün bir ucunda Chih Neu, Spinning Damsel veya Weaving Sister'da 4 ve Z ile birlikte, - Aquila, onların İnek Çobanı, diğer ucunda; ancak hikaye, sadece Çin'de değil, Kore ve Japonya'da da popüler olmasına rağmen, birçok varyasyonla anlatılıyor, Cygnus'un bazı bölümleri bazen tanıtılıyor.

Bu aynı üç yıldız, 20. nakshatra, Abhijit, Victorious, bu yıldız bölümlerinin en kuzeyinde ve ayın yolunun çok dışındaydı, ancak görünüşe göre bu muhteşem nesneyi getirmek için kullanıldı; ya da Mueller'in dediği gibi, özellikle iyi bir alâmet olduğu için, çünkü onun etkisi altında tanrılar Asuruları yenmişti; bu sonuncusu, Yunanistan'ın Titanlarına benzer şekilde, kötülüğün Hindu tanrılarıdır. Bu, o ülkenin ay istasyonlarından, bazılarında yer alan, ancak diğerlerinde astronomilerinin her çağındaki listelerinde yer almayan ve Oğlak burcundaki karşılık gelen manzil ve sieu'dan tamamen farklı olan şüpheli biriydi. Hindular onu bir Üçgen olarak ya da su bitkisi Cringata'nın üç köşeli somunu olarak düşündüler, Wega, bitişik Qravana ile birleştirdiğini işaretledi.

Hewitt, Mısır'da direği işaretlediğinde Akbaba-yıldızı Ma'at olduğunu söylüyor - bu MÖ 12000 ila 11000 (!) idi - ve Lockyer, Denderah'daki bazı tapınakların oryantasyon noktasıydı y Draconis ve bir Ursae Majoris'in bu şekilde kullanıldığı

zamandan çok daha önceydi, —muhtemelen 7000 bc,—Mısır tapınak ibadetiyle bağlantılı olarak onun iddia ettiği en eski tarihlerden biri.

Presesyon nedeniyle, bundan yaklaşık 11500 yıl sonraki Polaris, birbirini izleyen kutup yıldızlarının tüm çemberinde açık ara en parlak olanı olacak ve daha sonra, yaklaşık 14300 yıl önce olduğu gibi, tam noktadan 4° olacak. 1880'de $51^\circ 20'$ uzaklıktaydı. Profesör Lewis Boss ve Herr Stumpe, yakınına Güneş Yolu'nun Apex'ini yerleştiriyor.

Picard, 17. yüzyılda paralaksını elde etme çabalarında başarısız oldu, ancak Struve, 1840'tan önceki gözlemleriyle bunu başardığını düşündü; son tespitlerde hala çok fazla tutarsızlık var. Elkin, 1892'de bunu $0''.092$ olarak verdi; ya da popüler dilde söylemek gerekirse, dünyadan güneşe olan mesafe bir fit olarak kabul edilirse, Wega'dan 158 mil olacaktır. , yaklaşık 48 "uzakta, bu belirlemelerin bazıları için kullanılan, Wega'nın büyük parlaklığı nedeniyle görülmesi zor olsa da, bundan tamamen bağımsızdır. En az iki daha sönük yoldaş da bulundu.

Bu, 17 Temmuz 1850'de Harvard Gözlemevi'nde dagerreyotip işlemiyle kameraya gönderilen ilk yıldızdı.

Takımyıldız figürünün batı kenarında yer alır ve Sirius'tan sonra Sirius tipi spektrum gösteren yıldızların en belirginidir; yine de, tüm ihtişamıyla, ikincisinin ışığını sağlar. Yine de bizim güneşimizden çok daha büyük ve orantılı olarak çok daha sıcak olması gerekiyor. Saniyede yaklaşık 9° mil hızla sistemimize doğru ilerliyor ve “kuzey yarımkürede bağımsız bir mavi yıldıza en yakın yaklaşımları” yapıyor ve parıldayan parlaklığı, gökyüzünün Yay ışığı olarak adlandırılmasını haklı çıkarıyor. Bayan Mitchell garip bir şekilde ona uçuk sarı dedi.

Wega, 1 Mayıs'ta günbatımında kuzeye doğru yükselir ve yıl boyunca her açık gecenin bir saatinde görülebildiği için, kolay ve favori bir gözlem nesnesidir. 12 Ağustos'ta sona eriyor.

4 ve Z ile Arapların çeşitli Esnafiyelerinden birini oluşturdu, bu "halktan", diğerleri ise daha sönük, Koç, Draco, Musca ve Orion'da "gökbilimcilerin"di, çünkü gökyüzü cisimleri genellikle sıradan gözlemci için görünmez olan onlar için çok açık.

P, Değişken ve ikili, 3.4 ila 4.5, çok beyaz.

Shelik, Shelyak ve Shiliak, Lyra'nın Arap isimlerinden biri olan Al Shilyák'tandır. Yıldız, Wega'dan yaklaşık 8° güneydoğuda ve y'den 2° batıda yer almaktadır.

3 ve ben ile Çin'de Tsan Tae'ydi.

1784'te Goodricke tarafından tespit edilen parlaklığındaki değişiklikler, Argelander tarafından 1840'tan 1859'a kadar tamamen araştırıldı ve şimdi 12 gün, %21 saat olan ve biraz karmaşık nitelikte birkaç dalgalanma ile düzenli olarak artan bir değişkenlik dönemi gösterdi.

y Cassiopeiae ve Sirian tipindeki diğer değişkenler gibi, spektrumunda -belki de Pickering'in 4. sınıfının en iyi örneğidir- sadece olağan koyu çizgileri değil, aynı

zamanda parlak gazların parlak çizgilerini de gösterir, hidrojen ve helyum özellikle dikkat çekicidir. . Pickering, bu çizgilerin kaymasındaki tekil karakter ve davranıştan, baş yıldızın, ortak bir ağırlık merkezi etrafında çok büyük bir hızla, belki de saniyede üç yüz mil hızla dönen en az iki parlak cisimden oluşması gerektiği sonucuna vardı. değişkenlik dönemine eşit devrim dönemi. Scheiner, “ $\frac{1}{3}$ Lyrae durumunda ikiden fazla cismin söz konusu olması büyük bir olasılık” diyor ve yine de Johns Hopkins Laboratuvarı'ndaki son keşifler ışığında bu imkansız olmayabilir,¹

Y, 3.3, parlak sarı,

3'ün% 2 ° doğusu, tüm takımyıldızın başlıklarından bir diğerinden Sulafat'tır.

jugum, eskiden onun için görülen, Bayer'in metninin yanlış anlaşılmasından gelmiş olabilir, burada muhtemelen sadece yıldızın lir çerçevesindeki konumunu belirtmek için kullanılır, sözleri ad dextrum cornu, Zuyóv, lugum, -bunun adil bir örneğidir. onun yıldız isimlendirmesinin çoğunun belirsizliği.

3'ten y'ye olan mesafenin %'lik bir noktasında, 1772'de Toulouse'dan Darquier tarafından keşfedilen harika Halka Bulutsusu, NGC 6720, 57 M. vardır, ancak halka şeklindeki görünür formu daha sonra Sir William Herschel'in gözlemleriyle ortaya çıkmamıştır. Günümüzde yüksek güçler oval biçimini kenarlarda bir şekilde belirsiz olarak gösterirler, merkezde birkaç çok sönük yıldız içeren karanlık bir açıklık vardır, bunlar arasında yalnızca en büyük teleskoplarda görülebilen, ancak fotoğraflarda göze çarpan, merkezi bir yoğunlaşmadır. yıldız gibi ışık. Bulutsunun ve merkezi "yıldızın" tayfı tamamen gaz halindedir. Bize oval gibi görünse de, neredeyse dairesel olması gerekiyordu, ancak eğik olarak görülüyordu. Şu anda bilinen altı tane daha olmasına rağmen, küçük teleskoplarla görülebilen tek halkalı bulutsu.

⁴¹veya Fl. 4, İkili, 4.6 ve 6.3, sarı ve kırmızı;

£ 2 veya Fl. 5, İkili, 4.9 ve 5.2, ikisi de beyaz.

Bunlar ünlü Çifte Çiftlerdir, her bir çift muhtemelen iki yüz yılı aşkın bir süre içinde ayrı ayrı döner ve her iki çift de belki ortak ağırlık merkezlerinin etrafında döner; ama eğer öyleyse, son elli yılın ölçümleri hiçbir mantıklı yörünge hareketi göstermediğinden, periyot yalnızca binyıllarla hesaplanmalıdır. Bu, tüm göklerdeki türünün en iyi nesnesidir.

207 "ayrılar ve sıradan bir gözle uzun bir yıldız oluştururlar; ancak olağanüstü keskin görüş onları yardımsız çözecektir. Çiftler sırasıyla 3" .2 ve 2 ".45 ve iyi bir %2 inçtir. 140 gücündeki cam her bir çifti ayıracaktır.^1 bileşenlerinin konum açıları 12°, i2 bileşenlerinin konum açıları 132° iken ^1 ve i2 bileşenlerinin konum açıları 173°'dir.Onların "double-double" karakteri İlk kez 1779'da Cizvit babası Christian Mayer tarafından yayınlandı, ancak keşfi genellikle Sir William Herschel'e atfedildi.

^ 1 ve i2 arasındaki mesafe, küçük olsa da, 1846'da astronomlar tarafından fark

edilenin neredeyse iki katıdır, -128 °- Uranüs gezegeninin gerçek ve hesaplanmış konumları arasında, bu onları bir gezegenin varlığına ikna eden bir tutarsızlıktır. daha da uzak bir gezegen ve Neptün'ün keşfine yol açtı. Modern astronomik ölçümlerin muhteşem güzelliği işte bu!

Bu yıldızların arasında çok daha sönük üç tane yer alır, bunlardan ikisi 13. kadirde, Sir John Herschel'in 1823'te keşfettiği Aşırı Dakika Debilissima'dır.

4^{ve} Z, kenarları yaklaşık 2 ° uzunluğunda olan Wega ile bir eşkenar üçgen oluşturur; 4 kuzey açıdadır. Bu üç yıldız, ilk Arapların Esnaflarından biriydi.

74.4 büyüklüğündeki, y yıldızıyla biraz karıştırılarak, Yüzyıl Atlası'ndaki Aladfar'dır; ve 6 ile aynı parlaklıkta, Çin'de Lëen Taou, Paths in the Palace Grounds idi.

^5. kadirden, Kazwrini'nin Al A ^ hfâr'ıydı, Pençeler (Düşen Kartal'ın), parlak yıldızın önünde, yani Wega'nın batısında daha sönük bir yıldız olarak tanımlandı.

makine Elektrik,

Bode'nin 1800 takımyıldızlarından biri, Cetus'un orta kısmının güneyinde yer alır. Onunla birlikte Elektrisir Makina ve Makina Elektrik vardı; İtalyanlar ona Machina Elettrica diyor.

Artık genellikle haritalardan ve kataloglardan çıkarılmıştır.

mikroskopi,

Capricornus'un güneyinde ve Piscis Australis'in batısındaki La Caille tarafından oluşturulmuş, küçük ve önemsiz olmasına rağmen, büyüklükleri 4,8 ile 7 arasında değişen altmış dokuz yıldız içerir, lucida 61'dir. Kova.

Yakınında, belki de onu da içeren, Frankfurt'tan 1564 tarihli bir Alman astronomik çalışmasında, Neper, Auger, Ideler'in Bohrer'i olarak anılan erken bir figür vardı ve bu figürü şöyle tanımladı:

Yay ve Oğlak burcunun kuyruğunda bulunur ve birçok yıldızı vardır. Neper ikinin başında ve demir için üzerinde.

Brown onu bilinmeyen bir nesne olarak ima ediyor ve onu 15. yüzyıla ait bir Alman astronomik el yazmasından aldığı gibi Arkeoloji'nin 47. cildinde gösteriyor; ancak Flammarion, les Étoiles'de, muhtemelen aynı elyazmasına atıfta bulunarak,

Monoceros'un öncülü olarak Neper'den bahseder:

Bu, Licorne'dan farklı olan Neper veya Foret takımyıldızıyla ilgili bir sorudur.

Tek boynuzlu at, tek boynuzlu at,

boynuzlu at Almanya'da, Fransa'da la Licorne ve İtalya'da il Unicorno veya Liocorno, iki Dogs, Orion ve Hydra arasındaki büyük ama nispeten boş alanda yer alır, göksel ekvator Orion Kuşağı'ndan kuyruğa uzunlamasına geçer. hayvanın, Hydra'nın başının hemen altında. Proctor ona Cervus alternatif unvanını verdi.

4.6 büyüklüğündeki S veya Fl. 15, figürün batıya bakan başını gösterir.

Bu modern bir takımyıldızdır ve genellikle ilk olarak Bartschius tarafından Unicornu olarak haritası çizilmiştir; ancak Olbers ve Ideler bunun çok daha erken bir oluşum olduğunu söylüyorlar, ikincisi 1564'teki çalışmasında “İkizlerin ve Yengeç'in güneyindeki diğer At” olarak atıfta bulunarak ve Scaliger onu bir Pers küresi üzerinde buldu.

Flammarion'un onu daha önceki Neper ile tanımlamasından, Microscopium altında zaten bahsedilmişti.

Monoceros'un ayrı ayrı adlandırılmış bir yıldızı yok gibi görünüyor, ancak Çin yıldız işaretleri Sze Fuh, Dört Büyük Kanal; Kwan Kew; ve Dış Mutfak Wae Choo, hepsi onun sınırları içindeydi.

Argelander'e göre 66 çıplak gözle yıldız içerir, -Heis 112 diyor - ve özellikle birçok teleskopik kümesinden ve Samanyolu'nda yer almasından dolayı ilginçtir.

Procyon'dan güneye doğru Şubat ayında meridyene gelir.

a, lucida, Fl'dir. 30 veya 3.6 büyüklük.

Mons Maenalus,

Bootes'in ayaklarında, Hevelius tarafından oluşturulmuş ve Firmamentum Sobiescianum'da yayınlanmıştır; bu unvan, Arcadian adlarını taşıyan komşu yıldız gruplarınınkiyle örtüşmektedir. Bazen, yanlış olsa da, Mons Menelaus olarak verilir - belki de Smyth'in önerdiği gibi, Ptolemy ve Plutarch tarafından atıfta bulunulan İskenderiye astronomundan sonra.

Almanlar onu Berg Menalus olarak biliyorlar; ve İtalyanlar, Menalo olarak.

Landseer, bu takımyıldız figürü üzerinde duran orak ve değnek ile Bootes'u şekillendirirken, Koca Adam'ın çarpıcı bir temsiline sahiptir. Kökeni ile ilgili olası

bir açıklama, Hewitt'in Tarih Öncesi Zamanların Yönetici Irkları Üzerine Denemeler'de yazdıklarında bulunabilir:

Güneş tanrısı, bundan sonra, eski geleneksel resimli astronomide, şimdi Lyra olarak adlandırılan Kaplumbağa takımyıldızına ulaşmak için acılı bir şekilde tepeye tırmanırken tasvir edilen Herkül takımyıldızı olarak Kushika ırkının ana-dağına tırmandı. 10000'den 8000'e kadar kutup yıldızı olan kutup yıldızı VegaM.Ö

Bu modern yoldaş takımyıldızı Mons Maenalus, komşu Bootes'e aktarılan Herkül'ümüzün bu erken Hindu anlayışının bir hatırasından olamaz mı?

Haziran'da p Bootis'in güneyinde ve p Librae'nin kuzeyinde doruğa ulaşır.

Mons Mensae, Masa Dağı,

şimdi gökbilimciler tarafından Mensa olarak kısaltılmış, Fransızca tarafından Montagne de la Table olarak çevrilmiştir; İtalyanlar tarafından Monte Tavola olarak; ve Almanlar tarafından Tafelberg olarak.

Güney gökleri hakkında bilginiz için çok şey yapan La Caille, ekvator kutupları ile ekliptik arasında, kutup Oktanlarının hemen kuzeyindeki Büyük Bulut'un altındaki yıldızlardan figürü oluşturdu; Başlık, Cape Town'un arkasındaki Masa Dağı'nın "gece nöbetlerine ve günlük zahmetlerine tanık olmuş" olduğu gerçeğiyle önerildi.

Gould takımyıldızında çıplak gözle 44 yıldız buldu, en parlakları 5,3 kadir; ancak sınırları içinde Nubecula Major'ın bir kısmı var.

Musca Australis vel Indica, the Scuthern, or Indian, Fly,

Fransız Mouche Australe ou Indienne, Alman Sudliche Fliege ve İtalyan Mosca Australe, kısmen Samanyolu'nda, Haç'ın güneyinde ve Bukalemun'un doğusunda yer alır.

Bu unvanın genellikle, Bayer'in Apis, the Bee'si yerine, yaklaşık 1752'de La Caille tarafından değiştirildiği varsayılır; ama Hailey, 1679'da ona Musca Apis adını

vermişti; ve hatta ondan önce, Riccioli onu Apis seu Musca olarak katalogladı. Günümüzde bile Arı fikri hakimdir, çünkü Stieler'in 1872 tarihli Planisphere'i Biene'ye sahiptir ve Fransa'da alternatif bir başlık Abeille'dir.

Modern Çinliler, Bayer'in unvanını Meih Fung olarak tercüme ediyor ve bunu 16. yüzyıldan beri biliyorlar.

Julius Schiller onu Cennet Kuşu ve Bukalemun ile Havva anası olarak birleştirdi.

Gould, büyüklükleri 2,9 ile 7 arasında değişen 75 yıldız atadı; bunlar, Haç ile, Mayıs ayının ortalarında doruğa ulaşıyor.

Musca Borealis, Kuzey Sineği,

Ram'ın arkasındaki 3 ^ - 5. büyüklükteki yıldızlardan oluşan küçük grup, İtalyan Mosca, Fransız Monche ve Alman Fliege'dir.

Houzeau, oluşumunu Habrecht'e, diğerlerini ise ona Vespa, Wasp, ancak aynı zamanda Apis, Arı olarak adlandıran Bartschius'a bağladı; ve figürü daha da değiştirerek, Sinek tanrısı Beel-zebul'u, Fenike Baal-zebul'u temsil ettiğini yazdı; bu böcek, zaman zaman Scarabaeus tarafından değiştirilen, o kafır tanrının ideografıdır. La Lande'in Maymunları muhtemelen bir yazım hatasıdır. Şimdiki unvanını kime borçluyuz, öğrenemiyorum; ancak 1781 Flamsteed Atlası'nda bu şekilde verilmiştir.

Takımyıldızı, bilimsel Argelander, Heis veya Klein tarafından belirtilmemiş ve British Association Kataloğu'nda tanınmamış olmasına rağmen, bazı popüler astronomik çalışmalarda korunmuştur.

Ptolemy, Kpióq'u Ram'ın beş ápóp ^ wor'una yıldızlarını dahil etti.

Başlıca bileşenleri, Fl. Koç burcunun 41, 33, 35 ve 39'u 28. nakshatra, Barani, Taşıyıcı veya Apha Barani için ortak; ruhlar dünyasının hükümdarı Yama, baş tanrıdır; fl. 35, nakshatra Krittiká'ya doğru kavşak yıldızıdır. Aynı zamanda eski adıyla Vij olan sieu Oei veya Wei'yi oluşturdular; ve manzil Butain. Ancak Göbek yani Koç anlamına gelen bu Çince ve Arapça unvanlar, yıldızların şimdiki konumuyla örtüşmediğinden, Koç'un önceki çizimlerinden bir değişiklik çıkarsaabiliriz. Al Tizini'nin Ná'ir al Butain, Küçük Göbeğin Parlak Olan'ı, muhtemelen 41, 3,6 büyüklüğündeydi. Bu aynı yıldızlar, / j. Pers ay istasyonu Pish Parvis, Sogdian Barv, Horasmian Farankhand, Forerunners ve Kıpti Koleon, Belly veya Scabbard eklendi. Flamsteed'in 41, 35,

Musca, 17 Aralık'ta meridyene geliyor.

Royer, Sinek yerine burada, 1679'da, Fransız arması ile Lily, le Lis veya le Fleur de Lis'i düşündü, ancak bu, kitaplardan ve haritalardan tamamen geçti.

Noctua, Gece Baykuşu,

Zaten aşırı kilolu Hydra'ya bazı modernler tarafından eklendi. Burritt tarafından, bu figürün aşırı uç ucuna tünemiş, ancak Güney Ölçeği'nin sınırını aşmış olarak gösterilmiştir.

Konumu daha önce Le Monnier'in Solitaire'i tarafından işgal edildi, ancak bu yıldız işaretlerinin hiçbiri şimdi tanınmadı.

Norma et Regula, Düzey ve Kare,

orijinal olarak, Apus'un hemen kuzeyinde, Samanyolu'nun dalları içindeki Ara ve Lupus'un bazı biçimlenmemiş yıldızlarından oluşuyordu; ama daha sonra Theodor ve Bayer'in Güney Üçgeni oldu. İdeler'e göre, La Caille tarafından şimdiki biçimine dönüştürülmüş ve bir Çift Pusula, kuzeyde yanında, Centaur'un ön ayaklarına bitişik olan Circinus takımyıldızı ile ilişkilendirilmiştir. Bununla birlikte, modern gökbilimciler, onu basitçe Norma olarak adlandırıyorlar ve onu Üçgen'in kuzeyinde ve bitişğinde tamamen farklı bir takımyıldız olarak konumlandırırlar.

Bazen yanlış tercüme edildiğinden Quadra değil, Quadra Euclidis, Öklid'in Karesi olarak verilir.

Flamsteed'in 1776 tarihli Atlas'ının Fransızca baskısında Düzey, Düzey; ve Houzeau, Libella'dan aynı anlamda bahseder; ama Fransa'da artık l'Équerre et la Regle; İtalya, Riga ve Squadra'da; ve Almanya'da Lineal veya

Winkelmass.

Norma, 4.6 ila 7. kadirde 64 çıplak göz yıldızı içerir, ancak hiçbirisi adlandırılmış gibi görünmüyor. 4 Temmuz'da doruğa ulaşırlar, kuzey sınırları Antares yıldızından 15° güneydedir ve bu nedenle yalnızca alçak enlemlerde görülebilirler.

La Caille'in bir Normae'si, Akrepimizin mevcut sınırları içindedir.

Norma'da 1893'te, Harvard Gözlemevi'nin Arequipa yakınlarındaki istasyonunda 1 Temmuz'da çekilen bir fotoğrafta Bayan Margaret Fleming tarafından tespit edilen 7. büyüklükte bir nova ortaya çıktı, ancak hiçbir zaman görsel olarak gözlemlenmedi. Spektrumunun bir önceki yılın nova Aurigae'si ile özdeşliği nedeniyle, türünün ilk ikisi keşfedilen özel ilgi ona aittir.

Bayan Clerke'nin dediği gibi, Hipparchos'un günlerinden bu yana yalnızca on sekiz tanesinin kaydedildiğini söylediği gibi, bu kadar kısa bir aralıkta iki yeni yıldızın ortaya çıkması da dikkat çekicidir; Profesör Young bunu 1892'ye kadar kesinlikle bilindiği üzere on bire indiriyor; ama son yıllarda gözlemciler büyük ölçüde arttı, gökler eskisinden daha iyi biliniyor ve kamera, en iyi teleskopla desteklenen gözün yapamadığını gösteriyor - bu yabancıların tespiti problemindeki tüm faktörleri. Fotoğraflar binlerce yıldızın izlenimlerini korurken, görsel gözlemci pratikte birkaç yüzle sınırlıdır.

Nubeculae Magellani, Macellan Bulutları,

Ümit Burnu'na yaklaştıklarında görülen belirgin göksel nesneler olan en eski denizcilerin Cape Bulutları idi; ancak Macellan fark edildikten ve onları tam olarak tanımladıktan sonra, adını aldılar ve korudular. Latince kelime, nubes kelimesinin küçüğüdür ve kelimenin tam anlamıyla "Küçük Bulutlar" anlamına gelir.

Bayan Mitchell, onlardan Macellan Yamaları olarak söz etti; ve İngiliz denizcilerin Kömür Çuvalları rolünde Smyth; ancak ikinci terim genellikle Samanyolu'nun Kuzey ve Güney Haçı yakınındaki karanlık boşluklara ve Robur Carolinum'a yakın bir yere uygulanmıştır.

Onları ilk anlayan Bayer gibi görünse de, Peter Martyr tarafından Eden's Decades'de şöyle bahsetmişti:

Bununla birlikte, gökyüzünün her yerinde aynı şeyi görebilirler, yıldızların arasında burada ve orada bulutlar olduğundan emin olabilirler, tıpkı cennetin yol haritasında görülenler gibi, bu mylke Whyte waye:

ve Corsali tarafından:

[Biz] açıkça, iki makul akıl sahibi palyaçonun direğin yerini sürekli olarak terk ettiğini gördük, şimdi rysyng ve şimdi faulyng, bu yüzden dairesel harekette sürekli rotalarını tuttular, en karanlıkta onlarla birlikte aşağı çevrilen bir yıldızla. kutuptan derece.

Bu yıldız y Hydri, 3,2 büyüklüğünde kırmızı, şimdi kutuptan 15°.

Ellis'e göre, Polinezyalı Adalılar bulutları Mahu, Mist olarak adlandırdılar ve onları Yukarı ve Aşağı olarak ayırdılar; ve Gill, Hervey grubunun yerlileriyle ilgili hikayelerinde, bir şekilde benzer Nga Mau'larından bahsetti.

Russell'ın 1890'da Sidney'de çekilen fotoğrafları, bunların her biri iki yoğunlaşma merkezine sahip spiral oluşumlar olduğunu ve Doktor William Whewell'in Plurality of Worlds'de yazdığı gibi, "yıldız kütleleri, yıldız kümeleri, düzenli nebulalardan" oluştuğunu gösteriyor. ve düzensiz ve belirsiz çizgiler ve yamalar." Etraflarındaki boşluk çok boş, özellikle de Küçükler söz konusu olduğunda, "sanki mahalledeki kozmik malzeme bu güçlü gruplar tarafından süpürülmüş ve toplanmış gibi."

Birlikte, kutup noktasının üçüncü olduğu neredeyse eşkenar üçgenin iki açısını işaretleyerek kutbun yerini göstermeye hizmet ederler.

Nubecula Major, Büyük Bulut,

Nubes Binbaşı Royer ile birlikte, İtalyan Nube Maggiore, Fransız Grand Nuage ve Alman Grosse Wolke.

Güney kutbundan 20° uzaklıkta, Dorado ve Mons Mensae takımyıldızlarında yer alır ve gökyüzünde yaklaşık kırk iki kare derecelik düzensiz bir alanı kaplar; ancak ışığının yoğunluğu Küçük Bulut'unkinden daha düşüktür ve dolunay tarafından silinir. Flammarion'a göre 291 ayrı bulutsu, 46 küme ve 582 yıldız içerir.

Al Sufi, güney Arapların Beyaz Öküzü Al Bakr olarak bahsetti ve Bağdat'tan veya kuzey Arabistan'dan görünmedi, ancak Babd al Mendab Boğazı paralelinden 12° 15' kuzey enleminde görüldü. İdeler bunu Tehama'nın Öküzleri olarak tercüme etti - Tehama Kızıldeniz'de bir eyalettir; bu başlık muhtemelen eşlik eden bulutu içerir.

Julius Schiller, onu İncil'deki figürü Abel the Just'ta Dorado ve Piscis Volans ile birleştirdi.

Nubecula Minor, Küçük Bulut,

Nubes Minör Royer ile birlikte, İtalyanların Nube Minore, Fransızların Petit Nuage ve Almanların Kleine Wolke'sidir. Julius Schiller'in onu baş melek Raphael'e dönüştürdüğü Hydrus ve Tucana sınırları içinde yer alır.

Flammarion'a göre, 37 bulutsu, 7 küme ve 200 yıldız içerir ve yaklaşık on karelik bir alanı kaplar, hemen çevreleyen uzay neredeyse yıldızlardan yoksundur veya Sir John Herschel'in yazdığı gibi "en bunaltıcı derecede ıssız" ve erişime sahiptir. her tarafta "bir çölden geçiyor".

Ona yakın, n Hydri ve k Tucanae arasında, MÖ 2400 ila 2000 yıllarındaki takımyıldız boşluğunun merkezi, o tarihteki güney kutbunun yerini işaret ediyor.

Hic vertex nobis semper sublimis; illumda
Alt pedibüs Styx atra videt, Manesque profundi.

Vergil'in 1. Georgic'i.

Octans Hadleianus,

şimdi sadece Octans olarak bilinen, 1730'da John Hadley tarafından icat edilen oktantın tanınması için 1752'de La Caille tarafından oluşturuldu ve yayınlandı. Fransız Octant, Alman Oktant ve İtalyan Ottante'dir. Flamsteed'in Atlas'ının Fransızca baskısında l'Octans Réflexion olarak var.

Gould ona 7. kadire kadar 88 çıplak gözle yıldız atar; en parlak, v, yalnızca 3,8'dir; ancak takımyıldız, güney kutbunu işaretlemesi bakımından dikkate değerdir, 5,8 büyüklüğü yaklaşık bir derece uzaktadır. Bir Crucis'ten p Hydri'ye giden düz bir çizgi, ikinci yıldızdan ^ uzaklıkta direğe neredeyse değiyor.

Bir güney kutbuna antik göndermeler elbette nadirdir; Ancak Ovid, Phaëthon'a verdiği talimatlarda Phoebus'a atıfta bulunur; Vergil, sloganımızda olduğu gibi bundan bahseder; Creech, Manilius'tan şöyle işler:

alt kutup benzerliği yukarıdakini taşır ve eşit Yıldızlarla parlar; Ve Pliny bize Hinduların ona Dramasa adını verdiğini söyler.

Austrinum Polum Indi Dramasa konuşmacısı.

Kafir Araplar da bu konuda biraz bilgi sahibi gibi görünüyorlar, çünkü kuzeydeki muadili gibi, onu dikkatle gözlemleyen tüm hasta insanlar üzerinde iyileştirici bir güç uyguladığını hayal ettiler.

İlk denizciler, bu bölgedeki göklerin boşluğu hakkında aşağı yukarı doğru yorumlar yaptılar ve Peter Martyr şunları yazdı:

Bu direğe yakın bir yıldız olduğunu bilmiyorlardı;

Pigafetta, Macellan Bulutları açıklamasında:

Bunların arasında, ne çok büyük ne de çok utangaç, biraz hareket eden iki yıldız vardır: ve bu ikisi kutup Antartike'dir,—

muhtemelen yaklaşık 3 boyutlu büyüklükte renkli yıldızlar p ve y Hydri; ve

Kamuflajlar:

Vimos a parte menos rutilante, E por falta d'estrellas menos bella Do polo fixo,

muhtemelen aynı şeye atıfta bulunur, ancak tercümanı. Aubertin, Kömür çuvalı ya da Kurum çuvalına bir gönderme olduğunu iddia ediyor. Öte yandan Vespucci, 1505 tarihli Lettera'sında garip bir şekilde "güney kutbunun yıldızlarının... güney gökyüzü Venüs ve Jüpiter kadar parlak yaklaşık yirmi yıldız. İdeler'in bu bağlamda Vespucci hakkındaki yorumu "haberlerinin büyük bir kısmı bu güvenilir karakterden!" şeklindedir. Şimdi bile, Güney'in yıldızlar açısından Kuzey'den daha zengin olduğu yaygın bir kanıdır; Tennyson bunu Locksley Hall'da şöyle ifade ediyor:

Daha büyük takımyıldızlar yanıyor.

Officina Typographica, Matbaa Ofisi,

Sirius'un hemen doğusundaki yıldızlardan Bode tarafından -her halükarda ilk kez yayınlanmıştır- oluşturulmuştur; ancak Peder Secchi'nin 1878'deki planküresine eklemesine rağmen, günümüz haritalarında nadiren bulunur ve astronomlar tarafından tanınmaz.

İtalyan listelerinde Tipografia ve Alman listelerinde Buchdrucker Presse veya Buchdrucker Werkstatt var.

. . . Ophiuchus'un uzunluğu Arktik gökyüzünde devasa.

Milton'ın Kayıp Cenneti.

Yılan sahibi Ophiuchus vel Serpentarius,

Ophiuchus Serpentarius değil, İtalyanlarla Ofiuco, Almanlarla Schlangentrager ve Fransızlarla Serpentaire.

Herkül'ün başının hemen doğusundan Akrep'e kadar uzanır; kısmen Samanyolu'nda, göksel ekvator tarafından neredeyse eşit olarak bölünmüştür; ancak, her zaman Yılan ile birlikte gösterilse de, katalogların yıldızları yilandan tamamen

farklıdır. Bununla birlikte, klasik Hyginus, iki figürü tek bir takımyıldızda birleştirdi ve bazı erken milletler, özellikle Soğdlar ve Horasmlılar, aynı şeyi yaptılar, yıldızlar isimlendirmelerinde iç içe geçmişti.

Orijinal başlık, 'O^iO^oq, en eski Yunan astronomisinde ortaya çıktı; pOyh póq, “çalışmak”, Phainomena'da bir sıfat sıfatıdır.

Gelgitimizde olduğu gibi çevrildiğinde, en çok Latinler tarafından biliniyordu, ancak aynı zamanda Ophiulchus, Ophiulcus, Ophiultus ve küçültülmüş olarak Ophiuculus ve Ophiulculus olarak da biliniyordu; klasik kelime ise 16. ve 17. yüzyılların Afeichus, Afeichius ve Alpheichius'ta kendini açıkça gösterir.

Serpentarius ilk olarak Germanicus'ta scholiast ile birlikte ortaya çıkarken, Serpenter, Serpenter Lator, Serpenter Praeses ve Serpenterarius bunun için görülür; aynı zamanda başka bir yerde Anguiger olan Columella'nın Anguifer'ı gibi. Cicero ve Manilius'un kendine özgü Anguitenens'i vardı. Golius, bu gökyüzü figürünün, Libya'nın Psylli'lerinden biri olan ve zehirli yılanların ısırıklarını iyileştirmedeki yetenekleriyle tanınan bir Yılan Büyücüsü'nü temsil ettiğinde ısrar etti; ve bu, Al Sufi'nin eserinin Schjellerup'un baskısındaki takımyıldızın başlığı le Psylle tarafından doğrulanmış gibi görünüyor.

Ancak Yılan sahibi genellikle 'A&KAnnióq ile özdeşleştirildi,¹ Asklepiosya da Kral James'in "tanrı yaptıktan sonra bir ilaççı" olarak tanımladığım ve tapınan yılanların her zaman sağduyu, yenileme, bilgelik ve şifalı otları keşfetme gücünün sembolleri olarak ilişkilendirildiği Aesculapius. Babası Apollo veya Centaur Chiron tarafından eğitilmiş olan Aesculapius, mesleğinin en eskisi ve Argo'nun gemi cerrahıydı. Ünlü yolculuk sona erdiğinde pratikte o kadar yetenekli hale geldi ki, ölüleri hayata döndürdü, aralarında Kral James'in yazdığı Hippolytus da vardı:

Hippolite. Üyeleri dört at tarafından parçalandıktan sonra, Esculapius Neptun'un isteği üzerine onları bir araya getirdi ve onu canlandırdı.

Ancak bu tür birkaç başarılı operasyon ve sayısız olağanüstü tedavi ve özellikle ölü Orion'u diriltme girişimi, krallığının devam etmesinden korkan Pluto'yu Jove'u Aesculapius'a bir yıldırımla vurmaya ve onu takımyıldızların arasına koymaya ikna etmeye yöneltti.

Figür ayrıca Herkül tarafından öldürülen ve Dante tarafından Cehennem'de kutlanan Kör Olan Caecius ile ilişkilendirildi; gerçekten de, Kahramanın kendisinin Hyginus tarafından bu yıldızlara atandığı ve onlara adını verdiği söylenir: iki yıldız grubu arasındaki sınırların ilk başta yanlış tanımlanmamasından veya orijinallerinin benzerliğinden kaynaklanmış olabilir. İzhdubar ve ejderha Tiamat'ın mitleri. Ayrıca Perrhaebyalıların kralı Triopas'ı temsil ediyordu; Caraabon, Carnabas ve Carnabus, Triopas'ın katili; Rodos'u yılanlardan kurtaran Tesalyalı oğlu Phorbas; Cadmus bir yılanla dönüştü; Jason, altın postlu Aries'i takip ediyor; Aesacus, Hesperia'nın hikayesinden; Aristaeus, Eurydice hikayesinden; Yılanla mücadele eden Laokoon; ve deniz tanrısı Caesius veya Glaucus, bu son unvan olmasına rağmen,

Araplar Yunanca adı Al }awwá'ya çevirdiler, Assemani bunu Alhava, Collector serpentum olarak tekrarladı; ama kürelerde Moors tarafından Al Hague'a ve erken astronomi yazarları tarafından Alangue, Hasalangue ve Alange'a dönüştürülen Al Haur olarak görüldü; benzer Yilange'ye sahip Türkler. Bununla birlikte, bunların astronomik Arapların ve Moors'un iyi bildiği bir kelime olan Latince Anguis'ten gelmiş olabileceği öne sürülmüştür.

Fıratlı astronomlar onu ya da Serpens ile bir kısmını Nutsir-da olarak biliyorlardı; ve Brown onu Yakarış Tanrısı Sa-gi-mu ile ilişkilendirir.

Pliny, bu yıldızların insanlık için tehlikeli olduğunu ve zehirlenme yoluyla çok fazla ölüme neden olduğunu söyledi; Milton, Şeytan'ı bu takımyıldızı "ateşleyen" yanan kuyruklu yıldızla karşılaştırırken, belki de bu karşılaştırma, 1495, 1523, 1537 ve 1569'da burada göze çarpan kuyruklu yıldızların ortaya çıkması gerçeğiyle öne sürülmüştür; Lord Bacon, Astronomi'sinde şöyle yazdı:

Kuyruklu yıldızlar zamanımızda bir kereden fazla ortaya çıktı; önce Cassiopeia'da ve yine Ophiuchus'ta.

Novidius, figürü Malta Engerek ile Saint Paul'ünkiyle değiştirdi; Caesius onu, değneği yılanı dönuşen Aaron ya da Vahşi Doğada Bakır Yılanı kaldıran Musa olarak verdi; ama Julius Schiller, çok daha uygun bir şekilde, onu dikenlerin ortasında Aziz Benedict'i yaptı, çünkü 6. yüzyılda takipçileriyle birlikte, Benedictine keşişlerinin tarikatının bu kurucusuydu. Aesculapius-Ophiuchus'un zamanında yaptığı gibi.

Takımyıldız genellikle yaşlı bir adam olarak gösterilmiştir, muhtemelen Epidaurus'taki ünlü heykelden kopyalanmıştır; ancak Leyden El Yazması ve keşiş Geruvigus'un planisferi onu Akrep'in üzerinde duran ve Yılanı elinde tutan çıplak bir çocuk olarak tasvir eder; ve 1488'deki Hyginus biraz benzer bir temsile sahiptir.

Bayer, Ophiuchus Grus aut Ciconia Serpenti cum inscriptione için başlıklarına ekledi, Elhague, bunun Moors'tan olduğunu söylediğinde ısrar ediyor, ancak Ideler, geleneksel figür yerine bir Türk planisferinde bir Turna veya Leylek çiziminden olduğunu iddia etti; ve 1551 tarihli Almagest, Ciconia'dan sanki iyi bilinen bir unvanmış gibi imada bulunur. Bütün bunlar, belki de, mitolojisi büyük ölçüde astronomik olan eski İpdia'ya ve ay tanrısı Soma'nın simgesi olarak ibadette öne çıkan Adjutant-kuş, Ciconia argala'ya kadar izlenebilir, böylece adanmışları onu bulmak için yalnızca gelenekleri takip edeceklerdi. yıldızlar arasında.

Bu, on iki burçtan biri olmasa da, Bay Royal Hill şöyle yazıyor:

Güneşin Terazi'den Yay'a geçerken geçirdiği 21 Kasım'dan 16 Aralık'a kadar geçen yirmi beş günden sadece dokuzu Akrep'te, diğer on altısı Yılancı'dan geçerken işgal edilir.

Bu nedenle, sınırlar hakkındaki fikrine göre, bu aslında Akrep'ten daha çok bir zodyak takımyıldızıdır. Ancak sınırlar, uranograflar tarafından çok çeşitli olarak verilir.

Argelander, içinde 73 çıplak gözle yıldızları ve Heis 113'ü sayar.

Ophiuchus'ta görüldü, A. d. 123, güvenilir kayıtlara sahip olduğumuz ikinci nova, ilki Akrep'teki Hipparchos, 134 bc. Ophiuchus'ta bunlardan en az üç tanesi ortaya çıktı: biri 1230'da; bir diğeri, Kepler'in öğrencisi Brunowski tarafından 10 Ekim 1604'te doğu ayağında 0'a yakın bir yerde keşfedilen ve Galileo'ya "göklerin bozulmazlığına ilişkin Aristoteles aksiyomu üzerine saldırısı" için fırsat veren Kepler'in Yıldızı ve üçüncüsü, 28 Nisan 1848'de Hind tarafından 4. kadirten itibaren keşfedildi ve 11. veya 12. kadirten itibaren hala görülebiliyor.

Firmicus'u otorite olarak alıntılaman La Lande şunları yazdı:

Il bir araya geldi le Benard au nord du Scorpion avec Ophiuchus;

ama bu Fox'un başka bir yerde ima edildiğini bulamıyorum.

a, 2.2, safir.

Ras alhagueveya Rasalague, Yılan Büyücüsü Başkanı Mağribi El Hauwe'den Rás al ^awwá'dandır, ilki Bayer'deki tek unvanıdır. 1521 Alfonsine Tablolarında Rasalange vardır ve orijinali Ras Alhagas, Ras Alhagus, Rasalange, Ras al Hangué, Rasalangué, Ras Alaghue, Rasalhagh, Alhague ve Alangué olarak çeşitli şekillerde değiştirilmiştir. Ara sıra Azalange, takımyıldızın Türk unvanına kadar izlendi; ancak “o milletten evrensel bir yıldız ismi olası görünmüyor” ve Türklerin Arapça'yı benimsemiş ve değiştirmiş olması daha olasıdır. Ras al Hayro da yıldız için görüldü; ve Century Cyclopedia, Havva'nın nadiren kullanıldığını belirtir.

Kazwini, ilk Araplardan gelen Çoban Al Ra'i'den alıntı yaptı; bu, şimdi y Cephei için bir unvan olmasına rağmen, buraya bitişik Raudah veya Mera'dan gelmiş olabilir; yakınlarda bir Herkül, 6° batıda, Çoban Köpeği Kalb al Ra'i; komşu yıldızlar, şimdiki Herkül Kulübü, sürüye damgasını vurdu.

Çin'de bir Nasıldı, Dük; ve etraftaki küçük yıldızlar, Hwan Chay, eldekilerin aynısı bir unvan.

Spektrumu Siriuslu ve yıldız bizden saniyede yaklaşık on iki mil uzaklaşıyor. 28 Temmuz'da sona eriyor.

P, 3.3, sarı.

Cebalrai, Celbalrai, ve Cheleb Kalb al Rá'i'den. Brown'ın Celabrai'sinin anlamı olarak verdiği “The Heart of the Shepherd”, Arapça *alb, Heart ve Kalb, Dog'un karıştırılmasından dolayı hatalıdır.

Yıldız, a'nın 9° güneydoğusunda ve şu anda Ophiuchus'a dahil olan Polonya Boğası Toros Poniatozii'nin 5° batısındadır.

Y, 4.3,

Muliphen olarak adlandırıldı, ancak bu unvan gökyüzünün diğer bölgelerinde ünlü

olmasına rağmen burada izleyemiyorum.

Pve siz Çin'de Tsung Ching idiniz.

Polonya Boğası'nın yıldızlarında p ve y'nin doğusundaki 7° Yılandı, şimdi atılan, yaklaşık sekiz sekiz yıllık bir periyoda sahip olan en ilginç ikili sistemdir. Bileşen yıldızları 4.1 ve 6.1 kadirde, sarı ve mor renkte, uzaklıkları 1",7" ile 6";.7 arasında değişiyor, 1898'de 2".05 ve konum açısı 280° idi. paralaks, 0".16, yirmi ışıkyılı mesafeyi belirtir ve hareketteki bazı düzensizlikler, görünmez bir yoldaş olabileceğini gösterir.

b, 2.8, koyu sarı,

Yed Prior, El'deki iki yıldızın eskisi, yani Arapça Yad, Bayer kökenli, Flamsteed tarafından benimsenmiş ve şimdi yaygın. Bazen Jed yazılır.

Çin'de bir Direk olan Leang'dı.

*,3.8, kırmızı.

Yed Arka, Arkada veya Takipte, d yıldızı modern listelerimizde bulunur, ancak Bayer tarafından verilmemiştir.

Çin'de feodal devletlerden birinin adı olan Tsoo idi; ve ben ve diğer bazı yıldızlarla birlikte Hwan Chay'i oluşturduğu söylenir.

İki yıldız Yed, Z ve n Yılandı ve Serpens'in a, 8 ve 4'ü, burada göklerin büyük bir bölümünü işgal eden Raudah'ın veya Mera'nın Güney Sınır Çizgisi olan Nasak al Yamaniyy'i oluşturuyordu; Yılandı ve Herkül'deki diğer yıldızlar Nasak al Shamiyyab'ı veya Kuzey Sınırını oluşturur. Bu iki Nasak arasındaki yıldızlar Raudah'ın kendisini ve içindeki Koyun olan Al Aghnám'ı, şimdi Herkül Kulübü'nü işaret ediyordu. Bu koyunlar, Ophiuchus ve Herkül'ün başlarını işaretleyen iki lucidae olan Çoban ve Köpeği tarafından korunuyordu.

⁴Fıratlı Nita/-yarasa, Ölüm Adamıydı. Tesadüfen, “bazı tekil kalıntılar içeren modern astrolojide, Yılandı'nın Eli'nin 'kötü etkiye sahip' bir yıldız olduğu söylenir.”

Dve 4 Yılan'ın vücudunu kavrayan sol eli işaret eder; t ve v, diğer yandan kuyruğu tutuyor.

Z2.8, sol dizine yakın, eski bir feodal devlet olan Çin Hanıydı.

Bazen, Al Tizini'nin kataloğundaki son yıldız eklenmiş olan Sábik veya Önceki Bir başlığıyla paylaşıldı.

Brown, * ile Akad ay yıldız işareti Mulubat, Ölüm Adamı'nı işaretlediğini düşünüyor; n, d ve Z ile Farsça Garafsa veya Serpenttamer; n ile Sogdian Bastham, Bound, “yani Ophiuchus'un kıvrımlarına sarılmış Ophiuchus” ve Kötü Olan'ın Baş Horasmian Sardhiwa.

n, 2.6, uçuk sarı,

Al Tizini ile birlikte Sábik, Z genellikle dahil edilir; ama Beigel, adın Şoför Sáilk olması gerektiğini düşündü.

Brown, Akad Tsir'inde n, 6 ve Z'yi birleştirir veya Snake, Sir.

Çin'de, erken feodal devletlerden bir diğeri olan Sung'du.

0, 3.4,

Sağ ayak üzerinde, 1604 novası olan ünlü Kepler Yıldızı'nın yerinin sadece biraz güneybatısında yer alır.

Epping, Babil'in 25. ekliptik takımyıldızının, onun tarafından anlamı belirsiz olan Kash-shud Sha-ka-tar-pa olarak işaretlendiğini söylüyor.

Z ile Büyücü Soğdu Wajrik'ti; Yılan tarafından ısırılan Horasmian Markhashik; ve Kıpti Tshio, Yılan ve Aggia, Sihirbaz; n son ikiye dahil ediliyor.

Bitişik yıldızlarla birlikte, Cennetsel Nehir olan Çin Tien Kiang'dı.

Bence, 4 ^-büyüklük, Çin'in kuru ölçülerinden biri olan Ho idi, ancak bu başlık k ve diğer iki yakın Herkül yıldızını içeriyordu.

Gould değişken olabileceğini düşünüyor.

X, Binary, 4 ve 6, sarımsı beyaz ve küçük mavi.

marfik, veya Marfik, işaret ettiği Dirsek olan benzer Arapça Al Marfik'ten gelir. Bayer, Burritt ve muhtemelen diğerleri, f ve 5 harflerinin antik biçimlerini karıştırmaktan kuşkusuz Marsic'e sahiptir. Bu aynı başlık k Herculis için de geçerlidir.

Komşu yıldızlarla Çinliler onu bir Mağazalar Dizisi olan Lee Sze olarak biliyorlardı.

Bileşenler 1".6 aralıklıdır, 1897'de 53°'lik bir konum açısına ve 234 yıllık bir tahmini devir periyoduna sahiptir.

v,4^-büyüklük, She Low, bir Pazar Kulesi; 5. büyüklük 9, X, y ve w ise Çin'de bir semtin adı olan Tung Han'dı.

Orion uzaktayken dalgalar yürüdü
Adaların arasındaki o akış.

Shelley'nin İslam'ın İsyanı.

Işıltılı kemeri ve kılıcıyla Orion
Yaldızlı zaman olduğundan beri, zaman olacaktır.

Sen muhteşem ruhsuz savaşçı! Sana ne, Kansız tarlalarda yürüten biz miyiz!

Lucy Larcom'un Orion'u.

Orion, Dev, Avcı ve Savaşçı,

Tüm tarihi çağlarda yıldız gruplarının en çarpıcı biçimde en parlak olanı olarak hayran olunan, kısmen Samanyolu'nun içinde yer alır, gök ekvatorunun her iki tarafında, ekliptiğin tamamen güneyinde uzanır ve bu nedenle dünyanın her yerinden görülebilir.

Corinna'nın zamanındaki Theban Yunanlılarında, çağımızdan yaklaşık 490 yıl önce, 'Qapírnv' idi, ilk harf, W harfine benzer şekilde telaffuz edilen eski kelime F'nin yerini aldı. Savaşçı. Corinna'nın öğrencisi Pindar 'Qap/Ú^/Oc'da onu izledi, ancak Euripides zamanında mevcut 'Qpzz'^v galip geldi ve bunu Polymestor'un MÖ 425 tarihli 'EKáftp'deki sözlerinde görüyoruz:

eter aracılığıyla yüce tavana,
Orion ve Seirios'un gözlerinden fırladığı yer Ateşin alevli ışınları.

Catullus, Oarion'u Pindar'dan kopyaladı, Arion'a kısalttı ve bazen Aorion'a dönüştü; ama Firmicus'a atfedilen çok daha sonraki Argion, Procyon için, muhtemelen Ulixes'in sadık köpeği 'ApyOq'tandı.

Sözcüğün türetildiği şüphelidir, ancak Brown onu Akad Uru-anna'ya atıfta bulunur,¹ Dünya'nın Işığı Uruki'nin aya uygulanması gibi, başlangıçta güneşe uygulanan Cennetin Işığı; öyle ki başlığımız Fırat'tan Yunan mitolojisine ve astronomisine girmiş olabilir. OÚπίΟv, OÚpΟv veya 'XπιΟv of the Hyrieian veya Byrsaeian, hikaye, orijinal Alfonsine Tablolarının Urion'u, Minsheu tarafından grafiksel olarak açıklanmıştır, Hyginus ve Ovid'in kefil olmasına ve dolayısıyla geçerliliğini göstermesine rağmen, hiçbir şekilde kabul edilebilir bir başlık değildir. onların gününde. Caesius'un Qpa'dan türetilmesi, sanki Mevsimleri işaretliyormuş gibi, hayali görünüyor.

Bir zamanlar, 16. yüzyılın Petavius'un Uranologia'sında bulunan 'A/^rpOnódiOv'du ve Ideler'in 'AA*KTpOnódiOv, Horoz Ayağı, takımyıldızı bir Çırpıcı Horoz'a benzetmesi gerektiğini söyledi; ama Brown "A^n, Roaming ve bu yüzden onu okur" a geri döner, AAiypOmlhOv, Ayak Dönen Gezgin, mitolojik olarak, yükselen güneşi seyrederek mucizevi bir şekilde tekrar görünür hale gelene kadar körlüğünde gezici olarak kaydedilmiştir.

Strabon'a göre, dünyevi Orion'un hemşehrileri olan Boiotialılar, yıldızlarına, savaş tanrısı Appq için alternatif bir unvan olan KavdOwv adını verdiler ve Yunanlıların Savaşçı kavramıyla iyi bir şekilde hemfikirdiler, belki de ondan kaynaklandılar.

Ovid, takımyıldızın Comesque Bootae olduğunu söyledi; ve bazı yazarlar, Orion'un hiçbir zaman ortaya çıkmadığını iddia ettiler, muhtemelen Bootes ile daha önce ima edilmiş olan isim karışıklığından gelen bir fikir; her ne kadar bu

takımyıldızla ilgili olsa bile, iddia kesinlikle doğru olmazdı. Matthew Arnold, Sohrab and Rustum'unda benzer şekilde şunları yazdı:

kuzey Ayı,
Kıskanç gözle donmuş boyundan kim
Güneyde Köpek ve Avcı ile yüzleşir.

Dianae Geliyorve Diana'nın Arkadaşı ve Aşığı Amasius, diğer unvanlardı; ölümünden sonra, Jove tarafından tanrıçanın isteği üzerine, Jove tarafından şu anki konumunda bulunduğu için, Akrep'in iğnesi nedeniyle övünmesi nedeniyle Kahraman. Aratos'un dediği gibi, avcısı Akrep doğuda yükseldiğinde batıda kaçabilirdi:

Akrep geldiğinde
Orion dünyanın en uç noktasına uçar.

Thompson, bu iki gökyüzü figürünün bu alternatif yükselişinde ve yerleşiminde, Haliaëtos ve Keiris, Deniz Kartalı ve Yalıçapkını şiirinde bu karşıt takımyıldızlarla karşılaştırıldığında klasik ornitolojideki sembolizmin astronomik bir açıklamasını görür.

Horace'ın Gazellerinde takımyıldızı pronus olarak adlandırılır; ve Tennyson vardı

Büyük Orion yavaş yavaş batıya doğru eğimli,

güzel açılış pasajının geri kalanıyla birlikte Locksley Salonu'nun cazibesine çok şey katıyor.

İlyada'da bu takımyıldıza tek bir göndermede bulunan ve ardından Odysseia'daki paralel bir pasajda bulunan Homeros, "dev Orion'un gücü" hakkında yazdı ve dünyevi kahramanı "En uzun ve en güzel Şanlı Orion" olarak tanımladı. erkeklerin - Aloidæ'den bile" sıfatlarının tümü yıldız figürümüze iyi uygulanmış; Hesiod dedi ki:

Güçlü Orion, Bakire yıldızların derinliklerine doğru koştuğunda;

Pindar, canavarca bir boyutta olduğunu; Manilius'un Magna pars maxima coeli'sinde yaptığı gibi; ve hemen hemen tüm yazarlar ve çizerler, Orion'u ve silahlı bir savaşçı olarak tanımladılar. 'E A'd/iy'de şunları okuyoruz:

parıldayan kılıcı Orion ile;

Ovid'in eserlerinde, ensiger Orion'un; Lucan'ın ensiferinde; ve Vergil'in Aeneid'de 1513'te "Scottis" Gavin Douglas tarafından tuhaf bir şekilde çevrilmiş güzel bir pasajı vardır.

Her kıçta twynkling notis o
Hareketsiz hareket derslerinde gördüğümüz,
Arthurs evi ve Hyades betikning rane,
Watling strete, Horne ve Charlewane,
Altın cilalı ateşli Orion;

bunlar çok alıntı yapılan armaiumque auro'nun son derece liberal bir çevirisidir. Ancak yolculuğun ilerleyen saatlerinde, filo Capreae açıklarındayken, eski pilot astronomik coşkusu dum sidera servat içinde dengesini kaybetti ve denize düştü.

Takımyıldızın fırtınalı karakteri erken Hindu'da ve hatta belki de daha erken Fırat günlerinde ortaya çıktı ve her yerde klasik yazarlar arasında onun korkunç etkisine göndermeler yaparak görülüyor. Vergil buna aquosus, nimbosus ve saevus adını verdi; Horace, tristis ve nautis infestus; Plinius, horridus sideribus; ve Latin denizcilerin favori bir deyişi vardı: Fallit saepissime nautas Orion. İsa'dan önceki ikinci yüzyılın Yunan tarihçisi Polybios, birinci Pön savaşında Roma filosofunun kaybını, onun "Orion'un ayaklanması"ndan" hemen sonra denize açılmış olmasına bağladı, Hesiodos çok önce bu yükseliş hakkında şunları yazmıştı:

sonra rüzgarlar yüksek sesle savaşır,
Ve okyanusu samur bir bulutla örtün:
Sonra zaten kıyıya çekilmiş olan kabuğun etrafında,
Fırtınalar kükrediğinde onu düzeltmek için taş döşeyin;

ve Milton, Paradise Lost'ta:

şiddetli rüzgarlarla Orion silahlandığında
Dalgaları savrulan Kızıldeniz kıyılarını sinirlendirdi
Busiris ve Memphian şövalyeliği.

Birçok klasik yazar, ona bir takvim işareti olarak çeşitli şekillerde atıfta bulundu, çünkü sabah yükselişi, İşler ve Günler'de gördüğümüz gibi, çiftçiye şu talimatın verildiği yaz başlangıcını gösteriyordu.

Unutma, Orion ilk ortaya çıktığında,

Kullarına kutsal kulakları dövdürmek için;

onun gece yarısı uyanışı, üzüm toplama mevsimine damgasını vurdu; ve akşam görünüşü, kışın yaklaşması ve ona eşlik eden fırtınalar: 17. yüzyıla kadar geçerli olan bir görüş, Cenevre İncil'inde, bilindiği üzere Pantolon İncil'i olarak bilinir, Eyüp Kitabı'ndaki marjinal okuma, xxxviii, 31, "Kışın yıldızların getirdiği." Plautus, Varro ve diğerleri, jugulum veya köprücük kemiği ile bağlanmış gibi omuzlardaki iki parlak yıldız olan umeri'ye atıfta bulunarak, Jugula ve Jugulae takımyıldızını Birleşik olarak adlandırdılar. En azından genel olarak kabul edilen türetme böyledir, ancak Buttmann bunu jugulare'den ve dolayısıyla Avcı'dan, Savaşçı için uygun bir unvandan aldığını iddia etti.

Suriyeliler onu Gabbára olarak biliyorlardı; Araplar, Al Jabbár olarak, her ikisi de "Dev" anlamına gelen Ptolemy ile Viyaq ve Latin günlerinde ara sıra Gigas; Arapça kelime yavaş yavaş Cebir, Cebir ve özellikle şiirde Chilmead'in Algibbar olarak verdiği Cebir'e dönüşmüştür.

Arabistan'ın başlarında Orion, İkizler'deki yıldızlar için de kullanılan bir kelime olan Al Jauzah'dı ve türetilmesi ve yıldız bağlantısındaki anlamı hakkında pek çok,

ancak çok tatmin edici olmayan bir şekilde tartışıldı. Genellikle Dev olarak çevrilir, ancak hatalı bir şekilde, başlangıçta kişisel bir anlamı yoktu. Başlangıçta, vücudun ortasında beyaz bir nokta bulunan kara koyun için kullanılan bir terimdi ve bu nedenle, üstün parlaklığından her zaman bir cazibe merkezi olan göklerin orta figürünün tanımı haline gelmiş olabilir. Bazıları, Araplar tarafından Altın Fındık olarak bilinen Kemer yıldızlarının, d;, *, Z'nin, Jauzah adını ya bu kelimenin başka bir anlamından, yani Cevizden, ya da tam ortasında oldukları için taşıdığını düşünüyor. a, f, y ve k'nin oluşturduğu muhteşem dörtgen; ya da ekvatordaki konumlarından, büyük merkez çemberden; başlık daha sonra tüm şekle geçer. Grotius, Festus'tan quasi nux juglans pasajından alıntı yaparak bu türetmelerden ilkinin benimsedi, daha az ışık olan Robert Hues'un bu şekilde genişlettiği:

Şimdi Geuze bir Ceviz anlamına gelir; ve belki de burada Festus adının Orion olarak adlandırdığı Latince Jugula kelimesine atıfta bulunuyorlar; çünkü o diğer Takımyıldızların hepsinden daha büyüktür, tıpkı bir Cevizin herhangi bir tür cevizden daha büyük olması gibi.

Orta çağda olduğu kadar sonraki astronomide de orijinal, Elgeuze, Geuze, Jeuze ve Grotius'un Geuzazguar'ı gibi yozlaşmış biçimlerde görünür.

Al Sufi'nin kadınsı Jauzah hikayesi, Canopus yıldızında ve Canis Minor'un altında fark edildi.

Hyde, takımyıldız için popüler bir terim olarak Arap astronom Al Babádur, the Strong One'dan alıntı yaptı. Sugia ve Asugia, Scaliger tarafından Arapların Al Shujá'sının, Yılan'ın yozlaşmaları olarak düşünüldü, Orion'a Audax, Bellator ve Bellatrix, Fortis ve Fortissimus, Furiosus ve Sublimatus anlamında uygulandı ve Bayer ve diğer erken astronomik eserler, Chilmead, Asugia'yı “Deli” olarak tercüme etti. Hydra için aynı anda benzer unvanlar elde edildi.

Al Firuzabadi'nin Al Nusuk'u, Kemer yıldızlarına uygulanan Nasak'a, bir Çizgiye veya Sıraya eşdeğer olabilir, ancak orada bir İnci Dizisi anlamına gelir.

mime ucu Chaldaea'ya atfedilen, modern bilim adamları tarafından doğrulanmadı.

Mısır'da, her yerde olduğu gibi, Orion elbette öne çıktı, özellikle de Denderah'ın kare zodyakında, Horus'un yıldızlarla çevrili bir teknede, ardından bir inek olarak gösterilen Sirius'un yine bir teknede olması gibi; ve yaklaşık üç bin yıl önce, yakın zamanda keşfedilen Sakkara step tapınağının duvarlarında ve Thebes'in büyük Ramesseum'unda yaklaşık MÖ 3285'te Sahu olarak oyulmuşlardı. Bu, Ölüler Kitabında iki kez görünür:

Sahu takımyıldızının omuzları;

ve:

Kutsal takımyıldız Sahu'nun hareketini görüyorum.

Benzer bir unvan, ancak Akad kökenli, Oğlak burcu için ortaya çıktı. Mısır mitolojisi,

İsis'in ki Sirius yıldızında olduğu gibi, Osiris'in ruhunu bu takımyıldızda dinlendirdi; ve yine Ölüler Kitabı'nda şunları okuyoruz:

Osiris N, Orion takımyıldızıdır;

bu bağlamda Orion, Arpa Tanrısı Smati-Osiris olarak biliniyordu.

Dev genellikle arkası bize dönük ve yüzü profilden dönük, sopa veya kılıçla silahlanmış ve kalkanı tarafından korunan veya Longfellow'un yazdığı gibi, temsil edilir.

kolunda aslan postu
Gece yarısı havası boyunca saçılır
Saçlarının altın ışıltısı.

Dürer onu, saldırısını savuşturduğu Boğa'ya dönük olarak çekti; ancak Leyden El Yazması'nda, sağ elinde kısa, kavisli bir asa ve arka planda Tavşan bulunan hafif giyimli bir genç vardır.

Baş, A, α ve β ile işaretlenmiştir, a ve y yıldızları omuzları, p ve k ise sol ayağı ve sağ dizini göstermektedir. Ancak Sir John Herschel, güney enlemlerinden takımyıldızın ters çevrilmiş görüntüsünün bir insan figürünü iyi temsil ettiğini gözlemledi; omuzların dizler için görüldüğünü hayal ettiğimiz yıldızlar, başı oluşturan Rigel ve omuzlardan biri olan Eridanus'un Cursa'sı.

Astrolojide takımyıldızı, Ovid'in Hyriea yandaşları olarak ima etmesinden yola çıkarak Bayer'in Hyriades'i olan Hyreides'ti, böylece boğanın postunun efsanevi kökeni hala gökyüzünde işaretlenmişti. Önceleri ham deriden bir kalkan olarak tasvir edilen bu, şimdi bir aslan postu olarak tasvir ediliyor; ve belki de yıldız Orion'a Thomas Hood tarafından kaydedilen, her halükarda “sığırların gerçek acımasızlığı” olarak astrolojik itibarı kazandıran bu Hyriea hikayesiydi, kesinlikle ona uygulanan TplnarpOq ve Tripater'a yol açtı.

Satürn başka bir unvandı, ancak buradaki bağlantısını öğrenemiyorum, ancak bu tanrının Fenikelilerin güneş tanrısı olduğu için, adının doğal olarak Akadların güneş tanrısı Uruanna-Orion için kullanılabileceğini tahmin etme tehlikesiyle karşı karşıyayım.

Bunların çoğundan önce, Eyüp ve Amos Kitabının çeşitli versiyonlarında orijinal İbranice Ksil kelimesi için Orion kelimesini buluyoruz, kelimenin tam anlamıyla "Aptal", "Aptal", "Sabırsız" veya "Kendine güvenen" anlamına geliyor. Bu belki de etimolojik olarak İbrani takviminin dokuzuncu ayının adı olan, fırtınalı Kasım-Aralık olan Kislev ile bağlantılıdır. Julius Furst, bu Kislev'i Orion için erken bir başlık olarak gördü. “Tutarsız” sıfatı, yükselişinde olağan olan fırtınalara hayali bir şekilde atıfta bulundu.

Bazı versiyonlarda “takımyıldızlar” olarak tercüme edilen Isaiah xiii, 10'daki Ksilim'in de ona ve diğer önde gelen gökyüzü figürlerine atıfta bulunduğu düşünülmektedir; aslında Cheyne, kelimeyi Çok Renkli İncil'de “Orionlar” olarak tercüme eder; Rahab, Eyüp Kitabı'nın Gözden Geçirilmiş Versiyonunda, ix, 13, -

Yetkililerdeki "gururlu yardımcıları"- Ewald, Renan ve diğerleri tarafından buna, - muhtemelen başka bir yıldız grubuna,- Ksil ile aynı anlamlara sahip, ya da belki "Kibir", "İsyan", "Güç" veya "Şiddet".

Daha sonra Yahudiler, Orion Gibbor olarak adlandırılan, Nemrut'un Yehova'ya isyan etmek için göğe bağlı olduğu düşünülen Dev, Orion'un Bandoları veya Bağları, bazılarının Kordon veya Kuşak olması gerektiğini söylüyor; ama Nemrut'un "Rab'bin önündeki kudretli Avcı" olarak kavranması, en azından kelimenin sıradan anlamıyla hatalıdır, çünkü evrensel Doğu geleneğine göre orijinal, canavarların. Bu fikir, yıldız Orion için Latince bir başlık olan Venator'a yol açmış olabilir.

Ancak, Muhterem Doktor Adam Clarke, Commentary'sinde, gökyüzü gruplarına atıfta bulunduğu varsayılan İncil'deki kelimelerin yorumlarıyla ilgili olarak şunları yazdı:

'Aish'in genellikle Büyük Ayı anlamına geldiği anlaşılmıştır; Kesil Orion; ve Ülker Kimah, her yerde görülebilir; ancak bu takımyıldızları ifade edip etmedikleri tamamen belirsizdir. Sadece anlamları hakkında varsayımlarımız var.

İbranice kelimelere gelince, bunlar cennetin diğer takımyıldızlarından herhangi birine de uygulanabilirdi; gerçekten de, takımyıldızların kastedildiği hiç görünmüyor.

Çeşitli tercümeler arasındaki uyumsuzluk, bu yorumların muhtemel doğruluğunu ve Mukaddes Kitap yıldız isimlerinin tanımlanması konusunda hiçbir şekilde emin olmadığımızı gösterecektir. Yine de, Gözden Geçirilmiş Versiyonda Eyüp Kitabı ve Amos'un tercümanları tarafından benimsenen üç takımyıldızın, gökyüzünün ana noktalarını tam olarak temsil ettiğini belirtmekte fayda var: kuzeyde Ayı, güneyde Orion ve yükselen ve yükselen Ülker. doğu ve batıda ayarlayın.

Hindu Brahmanas'ta Orion, Praja-pāti olarak kişileştirilir,¹ Mriga, kendi kızı güzel karaca Rohini'nin, bizim Aldebaran'ımızın peşinde. Doğal olmayan kovalamacasında, intikam peşindeki Avcı Sirius tarafından vurulan ve şimdi bile vücuduna saplandığı görülen üç eklemli ok -Kemer yıldızları- tarafından donakaldı. Bu kahraman, yirmi yedi kızının babasıydı, Kral Soma'nın, ikincisinin zamanını eşit olarak böldüğü ve böylece nakshatralara atıfta bulunduğu Ay'ın eşleriydi.

Çinliler, Orion'un omuzlarında, kemerinde ve dizlerinde bulunan ve Shen veya Tsan, Üç Yan Yana, eski adıyla Sal başlıklı yedi göze çarpan yıldızdan 4. sieu'yu oluşturdu. Gerçekten de, She King'de Ay yıldız işareti Üç Yıldız olarak belirtilmişti, ê onun belirleyicisiydi; ancak İkizlerin ayaklarındaki 4. manzilden tamamen farklı olmasına rağmen, karşılık gelen nakshaira ile örtüşüyordu. Çağımızdan bin yıl önce Çin'de Orion'a ay istasyonundan Shen veya Shī Ch'en olarak tapılırdı; ama aynı zamanda komşu Toros'tan alınan bir unvan olan Beyaz Kaplan olarak da biliniyordu.

Horasmians, Orion'un yıldızlarını İkizler yerine zodyaklarının bir figürü olarak benimsedi.

İlk İrlandalılar ona Silahlı Kral Caomai adını verdiler; Norsemen, Orwandil; ve Eski Saksonlar, Eburung veya EbLring - Grimm'in Samanyolu'nun Iringe veya Iuwaring'i ile bağlantılı olduğunu düşündüğü kelimeler.

Caesius, belki de p yıldızının Arapça tanımı olan Al Rijl'den gelen tekil Ragulon unvanını alıntıladi, ancak bunu Latin Vir'in, mükemmel Adamın, Kahramanın eşdeğeri yaptı; ve Orion'un, Yakup'u melekle gürleşen temsil ettiğini öne sürdü; veya İbrani savaşçı Joshua; ama Julius Schiller, Kutsal Bakire'nin kocası Saint Joseph olduğunu. Weigel onu Romalı İki Başlı Kartal olarak düşündü; ve 1643'ten De Rheita, yıldızları arasında bir yerde Christ's Seamless Coat and a Chalice'ı buldu; ama bu tür keşiflere bağımlıydı.

Argelander burada 115 yıldızla sahip; Heis, 136; ve Gould, 186; bütünü, sıradan bir gözlemci için muhteşem olduğu kadar harika teleskopik nesneler açısından da zengindir. Flammarion burayı gökyüzünün Kaliforniya'sı olarak adlandırıyor.

a, Düzensiz değişken, 0,7, turuncu.

BetelgeuzeMerkezi Olan'ın Koltuk Altı olan Ibt al Jauzah'tan; Bed Elgueze, Beit Algueze, Bet El-geuze, Beteigeuze, vb. olarak dejenere edildi, kendisi de Betelgeuse, Betelguese, Betelgueze, Betelgeux, vb. olarak yazılan mevcut başlığa kadar. Alfonsine Tablolarında Beldengenze ve Riccioli, Bectelgeuze ve Bedalgeuze.

Yıldız ayrıca çeşitli Arap yazarlar tarafından Omuz Al Mankib; Al Dhirá, Kol; ve Al Yad al Yamná', Sağ El - Dev'in tümü; ama Chilmead, Christmannus'tan alıntılanan "Algeuze'ü yönetti, yani Orion'un Eli" yazdı.

Al Murzim'den gelen Mirzam, Kükreyen veya belki de Spiker'den orijinal olarak y için kullanılan Mirzam unvanı, yoldaşlarının yükselişini müjdelemek için buna da uygulanır. Bunun için o yıldızın tam adını ödünç alan La Lande, Almerzamo'nun söylediği gibi alıntı yaptı.

Sayce ve Bosanquet, a'yı Fırat Gula'sıyla özdeşleştiriyor, diğer yıldızlar muhtemelen bu başlık altında yer alıyor; ve Brown, Kral Takımyıldızı veya Ungal olan Kakkab Sar'ın a ile y ve A'yı ifade ettiğini söylüyor. Bu anlamlandırmada, astrologun Betelgeuze'ün talih, askeri onur, zenginlik ve diğer krallık niteliklerini temsil ettiği fikrinin kökenini görebiliriz. .

atek başına 4. nakshatra, Ardra, Moist, bir Gem olarak tasvir edildi, başkanlık tanrısı için fırtına tanrısı Rudra ile birlikte ve belki de, Orion'un uzun süredir yerleşik fırtınalı karakterinin kökenini oluşturuyordu. Bu ay istasyonu, bu nedenle, 4. sieu'nun ancak bir parçasını oluşturdu ve 4. manzilden tamamen farklıydı. Bireysel olarak yıldız Sanskritçe Báhu, Arm'dı, muhtemelen Hindu'nun tüm figürü koşan bir Geyik ya da Antilop olarak algılayışından hareketle, a, p, y ve k'nin sol önkolda bir ile bacakları ve ayakları işaretlediği; bitişik Sirius, avcı Mrigavyádha'dır.

Brown, eşdeğer Farsça unvanı olan Been, the Arm ve bir Armlet olan Kıpti Klaria'dan bahseder.

Bayer, Aratos'tan yAftVa'dan alıntı yaptı, ancak orijinalinde değil; ve Chrysococca'da "QpOq didúprnv, yani İkizlerin -yani yanında- Omuzu vardı.

1515 Almagest'teki pek çok tuhaf ifadeler arasında, belki de hiçbiri bu

yıldızınkinden daha fazla değildir, kısmen şöyle okunur: ipsa tendit ad rapinam quae appropinquat ad terram. Antares yıldızı için de kullanılan bu tendit ad rapinam, görünüşe göre çözülmemiş bir bilmeceydi; ve herhangi bir açıklama görmediğim için kendi önerim yanlış olmayabilir. 1515 Almagest, Uluğ Bey'in Tablolarını takip etti ve bunlar, Uluğ Bey'in tercümanının rubedinem'e çevirdiği bir ÚnÓKippOq'un rengini karakterize eden Ptolemy'yi takip etti, “kabalık” ve Almagest, savaş fikirlerini ifade eden alıntının çok farklı olmayan kelimesine. ve katliam, astrolojinin kırmızı yıldızların nitelikleri. Appropinquat ad terram, kuşkusuz, yıldızın ufkun üzerindeki nispeten düşük yüksekliğine atıfta bulunur.

Profesör Young, zaman zaman, minimuma yakın olduğunda, renk ve parlaklık açısından Aldebaran'a çok yakın olduğunu ve Lassell'in onu zengin bir topaz olarak tanımladığını söylüyor. Secchi, onu üçüncü sınıfının bantlı bir spektruma sahip tipik yıldızı yapıyor ve neslinin tükenme noktasına yaklaştığını gösteriyor. Elkin paralaksını duygusuz buluyor; Vogel'e göre, dünyadan saniyede 10 mil hızla uzaklaşıyor.

İlk kez 1836'da Sir John Herschel tarafından değişken olduğu görüldü, bu zamandan 1840'a kadar “değişiklikleri en belirgin ve çarpıcıydı”. Benzer bir dönem 1849'da başladı ve 5 Aralık 1852'de "aslında kuzey yarım küredeki en büyük yıldızdı." Özellikle 1894'te parlaktı. Argelander 196 günlük bir süre buldu, ancak Schoenfeld periyodikliğin şüpheli olduğunu düşündü.

Konumu, gündönümü renginin 3° batısından daha azdır; 30 Aralık'ta günbatımında doğar ve 29 Ocak'ta doruğa ulaşır. İlk olarak Wilhelm Struve tarafından çift, 18".5- aralıklı olarak gözlemlenen, 20' uzaklıkta 8. kadirde bir refakatçisi vardır ve günümüzün büyük camları, kombinasyondaki diğer üyeleri hala orijinal yoldaştan daha yakın ve daha küçük gösterir; Barnard onun hakkında geniş ve dağınık bir bulutsu keşfetti.

P, Double, 0.3 ve 8, ikisi de mavimsi beyaz.

cebirve Elgebar bu yıldız için şiirlerde görülür, ancak evrensel olarak Rigel olarak bilinir, Jauzah'ın Sol Ayağı olan Rijl Jauzah al Yusrá'dan, Arapların Jauzah kelimesi kişisel bir unvan haline geldikten sonra genişletilmiş unvanını bildiği; ilk kez 1521 Alfonsine Tablolarında geçen modern isim. Bunlar Eridanus ile bağlantılı olarak onun hakkında şunları söylüyorlar:

Lucida que est in pede sinistro : et est communis ei et aquae: et dicitur Algebar nomi-natur etiam Rigel.

Riccioli'de Begel vardı; Schickard, Riglon; ve Chilmead, Rigel Algeuze veya Algibbar.

Al Sufi, develeri a, y, d ve k yıldızları olan Jauzah'ın Çobanı olan daha önceki popüler adı Rái al Jauzah'ı verdi; ve aynı zamanda a ve y'ye verilen Fatih Al Najid.

Chrysococca onu Hoúg dídúyrnv, yani İkizler'in -yani yanındaki- Ayağı olarak

adlandırdı; ve takımyıldızın İbranice Kesil'i Bayer.

Smyth bunu yazdı

takımyıldızın "naul.is infestus Orion" karakterinden bağımsız olarak, Rigell'in kendine ait bir tane vardı; çünkü St. Marinus ve St. Aster doğumlarını bu "marinus aster"ın Mart ayındaki astronomik yükselişine borçluydu. Roma takviminde.

Bununla birlikte, bununla ilgili hiçbir açıklama yapmadı ve bu azizler kesinlikle herhangi bir yıldız bağlantısına aşına değiller. Muhtemelen "denizci" karakteri, Nehrin sonundaki konumundan ve Sözdiziminin çeşitli baskılarında ve Alfonsine Tablolarında her iki takımyıldız için ortak olarak verilmesinden geldi; navigasyonu etkileyen, Orion'un en büyük yıldızı için bir sifata neden olmuş olabilir.

Astrologlar, ihtişam ve onurun, onun altında doğanların çoğuna düştüğünü söyledi.

Norsemen astronomisinde Rigel, Orwandil'in büyük ayak parmaklarından birini işaret ediyordu, diğer ayak parmağı tanrı Thor tarafından dondan ısırıldığında kırılmış ve Büyük Ayı'nın küçük Alcor'u olduğu kuzey gökyüzüne atılmıştı.

Betelgeuze'ün altında yazılı olmasına rağmen, Harvard Fotometrisinde Arctu-rus, Capella ve Wega'ya tam olarak eşit olarak tahmin edildiğinden, parlaklıkta genellikle ondan üstündür. Spektrumu Sirius'unkine benziyor ve sistemimizden saniyede yaklaşık %10 mil uzaklaşıyor.

200°'lik bir konum açısına sahip olan daha küçük yıldız, 9".i uzaklıkta, ancak ana yıldızın parlaklığı nedeniyle kolayca görülemiyor. Bu küçük yıldızın kendisinin neredeyse iki katı olduğundan kuvvetle şüpheleniliyor.

Başka bir dakikalık refakatçi 44". 5 uzaklıkta.

Y, Biraz değişken, 2, soluk sarı.

bellatrix, Kadın Savaşçı, Amazon Yıldızı, Arapça başlığı Al Najld, the Conqueror'un Alfonsine Tablolarında oldukça özgürce yapılan çeviriden alınmıştır. Kazwini'nin bu sonuncusu vardı, ama Ulug Beg, Kükreyen Fatih Al Murzim al Najld, ya da Hyde'a göre, Fetih Aslan'ın varlığını kükremesiyle müjdelediğini söyledi, sanki bu yıldız daha da parlak Rigel'in hemen yükselişini duyuruyormuş gibi, ya da tüm takımyıldızın. Bu Murzim, günümüzde Mirzam olarak karşımıza çıkmakta olup, Sirius ve Procyon'un habercisi olarak iki Köpek'teki her iki yıldız da uygulanmaktadır.

Al Sufi, Hyde'ın söylediğine göre aslan için kullanılan birçok Arapça kelimeden biri olan Al Ruzam'a sahipti, ancak Beigel bunun aynı zamanda başka bir kükreyen deveye atıfta bulunduğunu düşündü. Yine de bu bağlamda, İdeler'in "etimolojinin astronomik dilin ötesine geçmemiş bir kelimeyle tam bir oyunu vardır" sözünü hatırlamakta fayda var - bu, diğer birçok yıldız ismi için eşit derecede geçerli bir ifade.

Caesius, bütünü adından Algauza'yı alıntıladi.

Y Orion'un sol omzunu işaretler ve doğal olarak Arapların Mankib'ini ve Hinduların Bahu'sunu, Orion'un sağ omzunda ve Geyik'in önkolundaki yıldızın unvanlarını paylaştı.

Amazon Nehri efsanesinde Bellatrix, Orion yakınlarındaki gökyüzünde karanlık bir nokta olan Peixie Boi'yi kovalayan yaşlı bir adam olan yıldız Betelgeuze ile Kanoda Genç bir Çocuktur.

Astrolojide, büyük sivil veya askeri onurlara layık görülen herkesin doğum yıldızıydı ve etkisi altında doğan tüm kadınları şanslı ve geveze kıldı; ya da yaşlı Thomas Hood'un dediği gibi, "bu takımyıldızın altında doğan kadınların güçlü dilleri olacaktır."

Spektrumu Sirius karakterindedir ve sistemimizden saniyede yaklaşık %5 mil hızla uzaklaştığını gösterir.

b, Çift ve hafif değişken, 2.4 ve 6.8, parlak beyaz ve soluk menekşe.

MintakaAl Mintakah'tan Kemer, yükselen takımyıldızın bu bölümünde görülen ilk yıldızdır. Burritt'te Mintika var.

Astrologlar, iyi bir talihin habercisi olarak önemli olduğunu düşündüler.

Göksel ekvatorun güneyindeki yay yaklaşık 23', bileşenler 53" ayrı, 0°'lik bir konum açısında. Spektrum Sirius'tur ve yıldızın yaklaşma veya durgunluk açısından çok az hareketi var gibi görünüyor.

Burnham, parlak bir yıldızın yakınında şimdiye kadar görülen en sönüklerden biri olan 13. ila 14. kadirlerin bir başka arkadaşını daha keşfetti.

*,1.8, parlak beyaz.

Alnilam, Anilam, Aynilamve Alnihan, Al Nithám'dan veya Al Nathm, İnciler Dizisi'nden veya Recorde'un dediği gibi, Orion'un Kuşağı'nın ortasında yer alan Külçeler'den.

Etkisi altında doğanlar için kısacık bir halk onurunun habercisiydi.

Spektrum Siriuslu ve yıldız bizden saniyede yaklaşık 16^ mil hızla uzaklaşıyor.

25 Ocak'ta sona erecek olan Kemer'in merkezi olanıdır.

Z, Üçlü, 2.5, 6.5 ve 9, topaz sarısı, açık mor ve gri.

Alnitakveya Alnitah, bunun için Kuşak'taki en düşük yıldız, Kuşak Al Niták'tandır.

Spektrum Siriuslu ve yıldız bizden saniyede yaklaşık dokuz mil uzaklaşıyor.

Bileşenlerinden biri, en büyüğünden 2"4 uzakta, 155 °'lik bir konum açısında, Sir William Herschel tarafından benzersiz bir şekilde gözden kaçırıldı, ancak 1819'da Kunowski tarafından keşfedildi ve gözlemcilerin üzerinde hemfikir olmadığı bazı alelade renk tonları var gibi görünüyor. . Yaşlı Struve, özel olarak üretilmiş bir

kelimeyle, olivaccasubrubicunda, "biraz kırmızımsı zeytin" olarak adlandırdı.

Orion'un çivili kemeri.

Scott'ın Lay of the Last Minstrel'i.

d, * ve Z'nin bu Arap unvanları, şimdi onlara ayrı ayrı uygulansa da, ilk başta ayırım gözetmeksizin üçü için birlikte kullanıldı; ama başka isimleri de vardı: Al Nijád, Kuşak; Al Nasa*, Çizgi; Al Al'át, Altın Taneler, Fındık veya Pullar; ve Jauzah'ın sırtındaki Omurlar olan Fakár al Jauzah. Niebuhr, onları daha sönük c, 6, i, d ve k, Al Mizán al Batıl, Yanlış Ölçekli kirişin eğri çizgisinden ayırt etmek için modern Arapça Al Mízán al Ha^, Doğru Ölçek Kirişi'nden alıntı yaptı. Çinliler de benzer şekilde onları bir ucunda ağırlık olarak kılıç yıldızları olan bir Tartı olarak biliyorlardı.

Bunlar, Plautus, Varro ve Roma edebiyatındaki diğerlerinin Jugula ve Jugulae'leriydi; Ger-manicus'un Balteus'u veya Kemer ve Vajinası veya Kını. Ovid'in Zona'sı Aristoteles'in ZÚ17/'sinden alınmış olabilir.

İlk Hindular onlara I-us Trikánda, Üç Eklemlili Ok adını verdiler; ama daha sonra ona nakshatra unvanı Mrigaciras'ı aktardı.

Soğd Rashnawand ve Horasmian Khawiya, bu düz yıldız çizgisinin kişileştirdiği “Doğruluk” kelimemize benzer anlamlara sahiptir. Haham Isaac İsraël, ulusunun çoğunun başvurduğu Mazzároth, Mazzáloth veya Mázlátha olduğunu söyledi. Burçlar.

Riccioli, popüler İngilizce konuşmasında Jacob's Rod or Staff (Alman Jakob Stab) haline gelen Baculus Jacobi'den, Eusebius'un İsraël'in bir astrolog olduğu geleneğinden alıntı yaptı; ve bazılarında Peter'ın Asası vardı. Benzer şekilde, İskandinav Fiskikallar veya Asa idi; İskandinav Frigge Rok, Frigg's veya Freya's, Distaff,—Batı Gothland Frigge Rakken'de— ve Maria Rok, Mary's Distaff; Schleswig, Peri-pik'te. Laponya'da Kaleva'nın Kılıcı Kalevan Miekka olarak değiştirildi veya daha da fazlası Niallar, bir Taverna olarak değiştirildi; Grönlandlılar burada çok farklı bir figüre sahipken, Siktut, Fok Avcıları, denizde kaybolduklarında şaşkına döndüler ve birlikte gökyüzüne transfer oldular.

Yerli Avustralyalılar yıldızları bir cor-roboree dans eden Genç Adamlar olarak biliyorlardı, Pleiades onlar için oynayan Bakireler; ve Von Humboldt'a göre Fuebot olarak Orinoco'nun Poignave Kızılderilileri, Fenike'ye benzediğini söylediği bir kelime.

1807'de Leipsic Üniversitesi, Kuşak'a ve Kılıçtaki yıldızlara yeni Napolyon unvanını verdi, buna misilleme yapan bir İngiliz Nelson tarafından dengelendi; ama bunların hiçbirisi yıldız haritalarında veya -kürelerde tanınmadı.

Denizciler ona Altın Yard-kol adını verdiler; tüccarlar, L ya da Ell, Ell ve Yard, Yard-stick ve Yard-değnek, dış yıldızlar arasında 3° yer kaplar,— Gavin Douglas'ın Elwand'ı; Katolikler, Our Lady's Wand; ve Fransa'nın çiftçileri ve Ren, Rateau, Rake boyunca. Yukarı Almanya'da Üç Biçme Makinesi olmuştur; ve Tennyson'ın

prensesinde genellikle Magi, Üç Kral, Üç Mary veya basitçe Üç Yıldız vardır,—

havadar Devler bölgesinin o üç yıldızı Soğuk karanlık tarafından parlatılan o parıltı.

Gök ekvatoru şimdi Kuşağın içinden geçiyor, ancak 4000 yıl önce Kuşağın 12° altındaydı.

n, Üçlü, 3.5, 5 ve 5,

zaman zaman ve çok uygun bir şekilde Devin Kılıcı Saif al Jabbár'dan Saiph olarak adlandırılmıştır; ama bu unvan aynı görüş hattındaki diğer bitişik yıldızları, Cicero'nun Ensisi'ni içeriyordu ve hepsinin Pliny ile ayrı bir takımyıldız olduğu sanılıyordu.

Al Sufi onlara Al Al[^] á* adını verdi ve bunun Kuşak'a uygulandığını gördük; ve Burritt, Ell, çünkü bu yıldız dizisi "avlunun dörtte biri kadardır."

0¹,4.6, soluk beyaz,

Bireysel olarak adlandırılmamış olsa da, figürün kılıç kınında, ortasında ünlü Trapezium ile Büyük Bulutsusu'nun Balık Ağzını, NGC 1976, 42 M.'yi işaretler. De Quincey, Essays in Philosophy'sinden birinde bunun karakteristik bir tanımını verdi.

Çıplak gözle hafifçe görülebilen bu bulutsu, Galileo tarafından bile bahsedilmedi ve genellikle 1656'da Christian Huygens tarafından tesadüfen keşfedildiği ve Galileo'nun teleskop ilkesini uyarlamasından yarım yüzyıl sonra Systema Saeurnium'unda tanımlandığı düşünülüyor. astronomik kullanım için; ancak Lucerne'li Cysatus bunu 1618'de biliyordu. Bu, Sir William Herschel'in 4 Mart 1774'te iki yüz arızadan sonra kendi yapımının kullanışlı ilk teleskopunu yönlendirdiği ilk nesneydi; ve 30 Eylül 1880'de Hastings-upon-Hudson'da Profesör Henry Draper tarafından olduğu gibi başarıyla fotoğraflanan ilk bulutsu.

Spektrumu tamamen gaz halindedir ve Sir William ve Lady Huggins tarafından yapılan spektroskopik araştırmalar, "onları çevreleyen ve onları birbirine bağlayan [yamuk] yıldızların ve bulutsuların bileşiminin birliğini" gösteriyor gibi görünmektedir. Keeler, spektroskopik gözlemlerden, onun ve sistemimizin saniyede on mil hızla ayrıldığını buluyor. Holden bunu dalgalanan parlaklık olarak düşünüyor.

Bulutsu, aslında ayın görünen boyutuna eşit bir alanı kapsıyor, ancak bulutsu çok daha geniş bir alana yayılıyor, Swift'in, 1889'da Wilson's Peak'ten William H. Pickering'in ve Barnard'ın Mount'daki kamerayla yaptığı son gözlemlere göre. Ekim 1894'te Hamilton, Kemer'i ve Orion'un gövdesinin çoğunu içeren 14° ila 15° çapındaki bulutsu maddeyi ortaya çıkardı. Barnard bunun hakkında şunları söylüyor: "Bu devasa bulutsuyla karşılaştırıldığında, eski 0, ya da sözde Büyük Bulutsu, yalnızca bir domuzcuktur." Her birinin çapı dünyanın yörüngesinin çapına eşit olan bir milyon küre, bu boyuta eşit olamaz. 1889 Harvard fotoğraflarından biri, Büyük Bulutsusu'nda belirli bir miktarda sarmal yapı gösterdi.

Messier tarafından ayrı olarak 43 olarak kataloglanan bitişik bulutsu, NGC 1982, 30 Kasım 1886'da Roberts tarafından çekilmiş bir fotoğrafta, bulutsu iplikleriyle bağlantılı olarak gösterilmektedir.

En büyük dördü 5., 6., 7. ve 8. kadirlerden olmak üzere, %2 inçlik 140'luk bir camda kolaylıkla görülebilen yamuk içinde en az altı yıldız bulunur. Bir sistem oluşturabilirler. Huygens, bulutsuyu keşfettiğinde 6X'in üçlü olduğuna dikkat çekti; 4. bileşen ilk olarak 1684'te görüldü; Beşincisi "Robert Hooke tarafından 1664'te keşfedildi, ancak 1826'da Struve tarafından unutuldu ve yeniden keşfedildi" ve 6.sı ilk olarak 13 Şubat 1830'da Sir John Herschel tarafından görüldü. Bazı yeni gözlemciler daha fazlasını iddia ediyor, ancak Burnham buna itiraz ediyor. onların varlığı.

01 nebula Bond'un 3.36 kare derecesinde yaklaşık 1000 yıldızı katalogladı.

i, Üçlü ve bulutlu, 3.5, 8,5 ve 11, beyaz, uçuk mavi ve üzüm kırmızısı.

Al Tizini, bunu Kılıçtaki Parlak Olan Ná'ir al Saif olarak belirledi, ancak Saiph unvanını sonraki yıldız k'den çok daha fazla hak etse de, pratikte bizde isimsiz.

Çin'de Fa, bir Orta-insan, v ve ara yıldızlar bu isim altında yer alıyordu; ama Edkins "Ceza" kelimesini çevirir ve ona başka bir isim verir: Tui veya Jui, Keskin Kenar, Arap Saif'e benzer ve belki de ondan alınmıştır.

6'nın hemen güneyinde yer alır ve hafif bir bulutluluk içindedir. İki büyük yıldız birbirinden 11".5 uzaklıkta, konum açısı 142°; 11. büyüklükteki refakatçi 49" uzaklıkta, 103° konum açısında.

X, 2.4,

Sağ diz yakınında bulunan, Arap gökbilimciler tarafından Jauzah'ın Sağ Ayağı olan Rijl Jauzah al Yaniná' olarak tanımlandı, ancak şimdi ondan biraz uzakta olmasına rağmen, Al Saif'ten Kılıç'tan Saiph olarak biliyoruz. silah ve isim gerçekten n, i ve yakınlardaki yıldızlara ait.

Uçsuz bucaksız kürelere dalmış uçsuz bucaksız Kafasında
Üç Yıldız daha az parlak, ama yine de harika.
Ama daha uzakta, onların ihtişamı kayboldu.

Creech'in Manilius'u.

x, Çift, 3.8 ve 6, soluk beyaz ve menekşe.

El Maisan, y Geminorum unvanı, Firuzabadi'nin bir hatasıyla bu yıldız Meissa olarak uygulandı ve şimdi onun için yaygın. Al Sufi buna Al Taf> áyî adını verdi; ama Al Ferghani ve Al Tizini, onu Jauzah'ın Başlı olan Rás al Jauzah olarak biliyorlardı ve işaret ediyorlardı.

Orijinal Arapça adı olan Al Ha^ah, bir Beyaz Nokta, arka planda daha küçük olan ^1 ve ^2'nin eklenen zayıf ışığındandı ve bize Heka ve Hika olarak indi. Bu üç yıldız,

Arapların Atafıyyelerinden bir diğeridir; ve erken astrolojinin her yerinde, tüm benzer gruplar gibi, insan ilişkilerinde talihsiz bir etkiye sahip olduğu düşünülüyordu.

Fırat'ın ay istasyonu Mas-tab-ba-tur-tur'u, Küçük İkizler'i oluşturdular; bu isim aynı zamanda y ve n Geminorum için de bulundu; ve bireysel olarak Babilliler arasında yaz gündönümünde güneşle birlikte yükselen önemli yıldızlardı ve a ve y ile Kral Takımyıldızı Kakkab Sar olarak biliniyorlardı. Diğer ay zodyaklarında onlar Soğdlu Marezáná ve Horasmian Ikhma, İkizler; Farsça Avegr, Coronet; ve Kıpti Klusos, Watery. Onlar da 3d manzil, Al Ha^ah idi; sieu Tsee veya Tsuy He, Reeves'in Keo olarak verdiği Gaga veya Somurtkan Dudaklar, eski zamanlarda Tsok; ve nakshatra Mrigagiras veya Mrigagirshá, Geyik Başı - Soma, Ay, onun baş tanrısıdır ve X, Árdra'ya doğru bağlantı yıldızı ve belirleyicisidir. Bu ay istasyonuna gelince, Profesör Whitney gayet makul bir şekilde şunları yazdı:

Sistemin kurucularının, Bull'un boynuzlarının uçları olan parlak ve göze çarpan ft ve Z Tauri çiftini ihmal ederek, bu soluk grubu 3 boyutlu istasyonu işaretlemek için seçmiş olmaları biraz garip değil. Seçimlerinde hata bulmak için bu kadar çok nedenimiz olduğu başka bir durum yok denecek kadar az.

Fakat muhtemelen, ilkbahar ekinoksunun burada MÖ 4500 olduğu gerçeğinin hatırlanmasından etkilenmişlerdir. Áryiká, Saygıdeğer veya Layık; ve Invaká, anlamı şüpheli, bazen Invala okur.

Çin'de bu yıldızlar Kaplanın Başı olan Sî m ts'ien'di.

Uluğ Bey ve Nasr al Din, grubu, biçim olarak Yunan A. La Lande'ye benzeyen Fars alfabesinin harfine benzetti:

Hiçbir şey yok gibi, bir oldu bitti takımyıldızı Nux, ou Juglans, Stella jugula.

Hipparchos onlara atıfta bulunmadı, ancak Ptolemy onları ó ^sAosidQg, Bulutsu Olan olarak adlandırdı, çünkü sıradan gözlemciler için görünüşleri böyledir ve tüm erken kataloglarda, hatta Flamsteed'in capite Orionis nebuloza'sında bile onların tanımı olmuştur.

Çift olarak adlandırılrsa da, X'in 149" üzerinde 3^-inçlik bir camla görülebilen ikinci bir soluk yoldaşı ve 27" uzaklıkta 12. kadirde bir başka soluk arkadaşı vardır. En büyük iki yıldız, 40°.3'lük bir konum açısında 4".2 aralıktadır.

Ave iki yıldız, ayın diskinin görünür büyüklüğüne ilişkin popüler yanılgının kolayca çürütülmesini sağlar, Colas 1892 tarihli Göksel El Kitabı'nda şunu yazar:

Bu üçgene bakıldığında hiç kimse içine ayın yerleştirilebileceğini düşünmez; ancak A'dan ^1'e olan mesafe 27' ve ^1'den ^2'ye olan mesafe 33' olduğundan, bu olumlu bir gerçektir;

ayın ortalama görünür çapı 31' 7" Tüm çağlarda yaygın olan bu yanılsama, Ptolemy, Roger Bacon, Kepler ve diğerleri gibi birçok büyük adamın dikkatini çekmiştir. Çıplak gözle görülen ay diski Eğitilmemiş bir gözlemcinin görüntüsü, sıklıkla ifade

edildiği gibi, "bir yemek tabağı büyüklüğünde" görünür, ancak yalnızca bir karabibere eşit veya elli yedi inç çapında yarım inç çapında bir daire olarak görülmelidir. ya da astronomik olarak yazmak gerekirse, kırk çap büyüterek karşıdan bakıldığında Jüpiter gezegenine eşit veya dünyaya en yakın yaklaşımında ve otuz dört milyon mil uzaktayken yetmiş dört kez büyütülmüş Mars'a eşit. Profesör Young bize Venüs gezegeninin,

en büyük uzama ile alt kavuşum arasındaki yolun ortasındayken, görünür çapı 40", öyle ki, sadece 45'lik bir büyütme gücüyle, tam olarak dört günlük aya benziyor ve tam olarak aynı görünür boyutta.

v, 4.7 ve 4.6 £,

bir Su deposu olan Çin Shwny Foo'ydu.

Orion'un sağ elini işaretlerler, £ 18 Ekim'deki güzel meteor akışının, Orionidlerin parlak noktasıdır.

o1, o2, n1, n2, n3, n4, n5, n1, ve G,

şeklin sağındaki dikey bir çizgide 4'ten 5'e kadar olan büyüklüklerin tümü aslanın derisini gösterir; ama Al Tizini onların Perslerin krallarının Al Táj'ı, Tacı veya Tacı olduğunu söyledi; ve Arapların Dev'i giydirdikleri giysinin Kol'u olan Al Kumm, deri çıkarılmış.

Ulug Beg onlara Al Dhawáib, Sarkık Herhangi Bir Şey adını verdi; ve Botgian küresi de aynı şeye sahipti, belki de ondan kaynaklandı; ama Al Sufi'nin adı Manica'ydı, Latince bir koruyucu eldiven anlamına geliyordu; ve Grotius, Mantile üzerine, kimliği belirsiz bir kişinin kendilerine uyguladığı, Dev'in koluna atılan bir bez gibi görünen uzun bir tez verdi.

Pliny ile birlikte aslan derisindeki bu yıldızların, Hyrican efsanesinin boğa derisinden yapılmış, Kalkan olarak bilinen ayrı bir takımyıldız olduğu varsayılmaktadır.

Onlar Çinli Tsan Ke, Üç Bayraktı,

T,3.6, Rigel'in hemen kuzeyinde yer alır ve Çin'de Altın Kuyu olan Yuh Tsing olarak bilinirdi.

sen, 4.7.

sabitBurritt'in Atlas'ındaki okuma yazma bilmeyen bir yıldızın adı, Heis'in v'si

Tuniğin alt kenarında yer alır, ancak Arapça Al Thabit "Dayanıklılık" anlamına gelse de başlığın türetilmesini veya tarihini öğrenemiyorum.

pabo, tavus kuşu,

Yay ve Güney Tacı'nın güneyinde yer alan, Bayer'in on iki takımyıldızından biridir ve İtalyan Pavone, Fransız Faon, Alman Pfau'dur.

Bu kuş uzun zamandır ölümsüzlüğün bir simgesi olduğundan, tüylerinin yıllık olarak yenilenmesinden geldiği söylenen bu unvan, kalıcı yıldızlar için uygundur; ama bu tüm kuşlar için ortaktır ve sembolizm muhtemelen yıldızlı kuyruğunun tavus kuşunu cennetin ölümsüz kraliçesi Juno için kutsal kılmasından ve dolayısıyla klasik zamanlarda, şövalyelik günlerinde olduğu gibi, tavus kuşunun bir nesnesi olmasından kaynaklanmaktadır. adjuration. Bu kuş, aslen Argo gemisinin yapımcısı olan Argos olduğu için daha da astronomikti.

Çin'de takımyıldızı bizim kelimemizin tercümesi olan Joo Tseo idi.

Julius Schiller, İncil'deki figürü S. Job'da onu Indus ile birleştirdi.

Gould, 2. kadirden 7. kadire kadar 129 bileşen yıldızı katalogladı, ancak hiçbirini, tüm yeni güney figürlerinde olduğu gibi, tek tek adlandırılmamış gibi görünüyor.

O şiirsel at,

Toynağı topraktan çıkmış, iri yeleli Hippocrene pınarı.

Bryant'ın Takımyıldızları.

pegasus,

Almanya'da böyle adlandırılır, ancak Fransa'da Pégase ve İtalya'da Pegaso, Kova Urnunun kuzeyinde ve en doğudaki Balık olan Büyük Meydan'ın yıldızları Atın vücudunu sarar.

Mitolojik olarak, Neptün ve Medusa'nın oğluydu, babasının emriyle Medusa'nın kafası Perseus tarafından kesildikten sonra denize dökülen kanından doğdu; ve ya doğduğu yer olan Okyanusun Kaynakları olan n^yai'den ya da nqyóg, Strong'dan seçildi. Kar beyazı rengindeydi ve İlham Perileri'nin gözdesiydi, çünkü çeşmelerinin Pirene'yi Helicon'a ya da Hippocrene'i Acrocorinthus'a akıtmıştı, ki bu takımyıldız unvanlarından biri olan Fontis Musarnm Inventor'du. Longfellow, Pegasus in Pound'unda, "altından yeleli bu harikulade kanatlı at"ın, sessiz bir kır köyüne saparak pound olarak konulduğu hikâyenin bu bölümünü modern giysiler içinde güzel bir

şekilde yeniden üretti; ama odasını rahatsız bulamayınca kaçmayı başardı ve

O yıldızlara yeniden yükseldi.

Ama yeşilliklerin üzerinde, çırpınan toynaklarının bastığı yerde, Çimdeki tırnak izlerinden akan saf ve parlak bir pınar buldular.

Bununla birlikte, tekrar dünyaya geri dönmüş gibi görünüyor, çünkü daha sonra Bellerophon tarafından çeşmesinin sularında yakalandı ve Chimaera'yı öldürdüğünde onun tarafından basıldı ve onun yıkımına yardım etti. Bu zamana kadar klasik efsane ona kanatlar vermişti ve Bellerophon onların yardımıyla cennete yükselmeye çalıştı; ama cesaretinden öfkelenen Jüpiter, bir böceğin atı sokmasına neden oldu, bu da binicisini fırlattı ve Wordsworth'ün yazdığı gibi:

Cesur Bellerophon (Böylece Jove gazapla karar verdi) hava alanlarından baş aşağı düştü.

Pegasus daha sonra tek başına yıldızlar arasındaki kalıcı yerine yükseldi ve ilahi şimşegi taşıyan Gürleyen Jove Atı oldu.

Ptolemy, zamanında iyi tanınan kanatlardan bahsetti; ve bu gökyüzü için bizimkine kadar devam etti. Figür artık Kanatlı At olarak bilinmektedir; bu, Etrüsk, Fırat ve Hitit fikirlerinin bir tekrarıdır, çünkü kanatlar, bu takımyıldızın bilinmiş olabileceği ülkelerin tabletlerinde, vazolarında vb. klasik öncesi zamanlarda. Gerçekten de, ilk Aryanlar tarafından Güneş'i Asva'yı temsil etmek için cennete yerleştirildiği söylenir.

Erken klasik mitoloji, Atı Perseus ile ilişkilendirmedi, ancak sanatçılar ve yazarlar bunu hatırlamıyor gibi görünüyor, çünkü Rubens'in Berlin Galerisi'ndeki ünlü resmi, bir Cupid tarafından tutulan kanatlı Pegasus'u gösterirken, Perseus tam zırhlı Andromeda'yı çözüyor. kayalardan, yakındaki sularda azgın Cetus; ve merhum Lord Leighton, Perseus'unu Pegasus'ta Joppa'nın kayalıklarında, elinde Gorgoneion ile yarım bıraktı; Troilus ve Cressida'da ise Shakespeare "Perseus'un atı"ndan bahseder.

Yunanlılar takımyıldızı basitçe "InnOg, Aratos íspók, "ilahi" eklemesine ve Eratosthenes ondan HnyaoOg olarak bahsetmesine rağmen, kanatsız olduğunu ve orta klasik zamanlara kadar genel olarak böyle çizildiğini iddia etse de, gevşek tüyler olmasına rağmen genellikle böyle çizildi" dedi. omuzlarda bazen eklendi. Şekil eksik kabul edildi, bunun olası bir nedeni Koç altında verildi. Bu nedenle, pu/r;;A^e ve fdrOLiOe, "ikiye bölünmüş" veya kısmen bulutlarda gizlenmiş gibi karakterize edildi; Nonnus'ta ise Yarı-görünür Libya Atı olan 'Hpi^avQq Aífúe innQq' vardı. Bu nedenle Tycho ve diğerleri tarafından Equuleus için kullanılan Equi Sectio bunun için eşit derecede uygun görünmektedir.

Euripides'in, tanrıça Artemis tarafından bir Kara Kısrak'a dönüştürülerek gökyüzüne yerleştirilen Chiron'un Euippe olarak da bilinen kızının ardından Melanippe adını verdiği söylenir; ama Bayer daha sonraki bir yazar Menalippe'den alıntı yaptı. Nonnus'un Qeiava'sı veya Theano'su anlaşılır görünmüyor.

Romalılar tarafından Yunanistan'dan tercüme edilen bu isim Equus'du ve daha

sonra Equus Ales'ti, zaman zaman alter, major, Gorgoneus ve Medusaeusy sıfatlarıyla nitelendirildi, ancak Isidorus ve Lampridius onu bir Packhorse olan Sagmarius Caballus'a indirdi; La Lande, Caparisoned, Ehippiatus'tan alıntı yaptı; ve başka bir yerde Cornipes, Boynuz ayaklı; Sonipes, Gürültülü ayaklı; ve Sonipes Ales. Görünüşe göre Germanicus, ona Pegasus stilini veren ilk Latin yazardı.

Alfonsine Tablolarında Alatus, Kanatlı, Secundus bazen küre üzerinde kendisinden önce gelen Equuleus'tan ayırt etmek için eklenirdi; 1551'deki Almagest, 17. yüzyıl astronomlarının Pegasus Equus alatus'a kadar genişlettiği Equus Pegasus'a sahipti. Caesius Pegasides'ten alıntı yaptı ve Bayer Equus posterior, volans, aëreus ve dimidiatus, Bellerophon ve Bellerophontes'ten alıntı yaptı.

Yahudi efsaneleri onu güçlü Nemrut Atı yaptı; Jeremiah iv, 13'ün "kartallardan daha hızlı" olanlarından biri olan Caesius; diğer dindar insanlar, Mesih'in Kudüs'e zaferle girişini yaptığı Eşek; ama Julius Schiller onu Başmelek Cebrail'e yükseltti. Weigel onu hanedan Lüneburg Atı olarak çizdi.

Pegasus, Korint sikkelerinde MÖ 500'den 430'a ve MÖ 350'den 338'e kadar ve bundan 200 yıl sonra dekadrahmada eksiksiz ve kanatlı olarak görünür; ayrıca Lampsakos, Scepsis ve Kartaca sikkelerinde olduğu gibi, sonda güneş yıldız işareti veya kanatlı disk ve sırtında kukuletalı yılanlar vardır. Aynı zamanda Narbonne sikkesinde kesit kanatlı bir figür olarak ve bir Fırat mücevherinde kanatlı bir at olarak, bir boğa başı, bir hilal ve tarlada üç yıldız ile gösterilir. Panormus'un bir madeni parası, modern Palermo, muhtemelen sırt tüyü için tasarlanan Atın kafasına sahiptir.

Bochart, kelimenin bir gemideki figür başı için kullanılan Fenike Pag veya Pega ve Sus, Bridled Horse'un bir bileşimi olduğunu söyledi; ancak diğerleri onu Mısır kökenli, Pag'dan "durmak" ve Sus'tan "bir gemi" olarak kabul ettiler, böylece Nil akışının değişmesinde denizciliğin kesilmesini sembolize ettiler. Buradan Pegasus'un en azından bu ülkelerde bir geminin gökyüzü amblemi olarak görüldüğü anlaşıyor. Troye'nin Yıkımı adlı eski eserde, "Perseus tarafından yapılmış ve adı Pegasus olan, uçan bir ata benzetilen bir gemi" okuyoruz.

Brugsch, bulunduğu yerde bir Mısır takımyıldızı olan Hizmetkar'dan bahseder; ve yıldızlarından bazıları Denderah düzlem küresinde bir Çakal olarak gösterilmiş gibi görünüyor.

Araplar tanıdık dörtgeni Al Dalw, Su Kovası, genellikle Kova burcundaki Urn için kullanılan bir Latin taklitçisinin Amforası olarak biliyorlardı; ve Arap gökbilimciler, Bayer'in Alphas'a dönüştürdüğü İkinci At Al Earas al Thanî'de Batlamyus'u takip etti; Chilmead, Alfaras Alathem'e; ve La Lande, Alphares'e.

Argelander burada 6. kadire kadar 108 yıldızı katalogladı; ve Heis, 178, 6U'ya.

Balıklara doğru yıldızsız bölge, Al Bîrûnî'nin Al Baldah'ı, Fox'un Kulübesi idi; yıldız bağlantısı için hiçbir açıklama bulamadığım bir terim.

Bu takımyıldızdan ayrılmadan önce, şimdi neredeyse bizim için kaybolan ve Al Sufi, Al Amasch ve Kazwini listeleri dışında nadiren bahsedilen bir yıldız işaretinin,

son adı Al başlığı altında tanımlandığını belirtmekte fayda var. Faras al Tamm, Komple At. Bir şekilde belirsiz bir şekilde işaretlenmiş olsa da, Kuğu'nun doğu kanadı, Pegasus, Equuleus'un göğsü ve Lacerta'nın kuyruğu arasındaki boşluğu işgal ettiği ve bileşenlerini son üçünden aldığı söylenir; ama Beigel, onun yalnızca gramercilerle var olabileceğine karar verdi - başlığındaki Tamm, transkripsiyonda Than! Arapların Pegasus adına. Ideler'in Sternnamen'i, bu Komple Ata ve hatta o yazara bir pasajda herhangi bir gönderme bulduğum tek modern eserdir. Monoceros'u bu biraz efsanevi takımyıldızın modern temsilcisi olarak görüyor gibi görünüyor; ancak Kazwini'nin tarifi kabul edilirse bu imkansızdır. Gerçekten de, Ideler'in kendisi, daha sonra kitabında, Beigel'inkiyle aynı fikirde olmak için fikrini değiştirdi.

a, 2.5, beyaz.

Markab—Flamsteed'in Marchab'ı— Arapların Eyer, Gemi veya Araç için kullandığı kelimedir—üzerine binilen herhangi bir şey— bu yıldız erkenden uygulanmıştı; ama aynı zamanda onu Atın Omuzları veya Omuzları olan Matn al Faras olarak da belirlediler ve Bayer, Yed Alpherat'tan, Atın Eli veya daha doğrusu Önkol, Arap Yad'dan bahsetti. Kazwini bunu biliyordu ve Al Dalw'un, Kova'nın kullanıldığı kuyunun enine demiri olan Al 'Arku-wah olarak p.

Hindistan'da, Bhádra-padá nakshatraların bağlantı yıldızı olarak not edildi, s.

Çin'de bu, işaret ettiği sieu'den ödünç alınan bir unvan olan Shih idi.

Brown, y ve Z ile Fırat yıldız işareti Lik-bar-ra, Hyaena, -belki de Ur-bar-ra olduğunu düşünüyor.

Astrologlar arasında, kesikler, bıçaklamalar ve yangından kaynaklanan hayati tehlikenin habercisiydi. 3d Kasım'da doruğa ulaşır ve meridyen üzerinde, y, Büyük Meydan'ın güney tarafı, p ve 3 kuzeyi ve hepsi 15° ila 18° aralıkla oluştuğunda sona erer.

Markab'ın spektrumu Siriuslu ve bizden saniyede bir milin dörtte üçü oranında uzaklaşıyor.

Navigasyonda çok gözlemlenen, sözde ay yıldızlarından biridir.

P, Düzensiz değişken, 2,2 ila 2,7, koyu sarı.

Bu, Scheat of Tycho, Palermo Kataloğu ve genel olarak ya Al Sá'id'den, Kolun Üst Kısmı'ndan, ya da Hyde'in önerdiği gibi, erken Sa'd'dan, sonraki üç çiftte ortaya çıkan modern listelerdir. yıldızlar. Bayer, Seat Alpherat'a sahipti; Chilmead, Koltuk Alfaras; Riccioli, Scheat Alpheraz; ve Schickard, Saidol-pharizi.

Arap gökbilimciler onu Uluğ Bey'in bahsettiği ve hala zaman zaman Menkib olarak görülen Atın Omuzu olan Mankib al Faras olarak biliyorlardı. Chilmead vardı **Almenkeb**.

Bir köşeyi oluşturan Büyük Meydan, çift yıldız işareti, 24. ve 25. nakshatralar, Purva, Former ve Uttara, Latter, Bhádra-padá, Güzel, Uğurlu veya Mutlu Ayaklar,

bazen Proshtha-padá olarak da adlandırılır, Sazan veya Öküz anlamına gelen Proshtha; ancak Profesör Whitney bunu "Ayak Taburesi" olarak tercüme etti ve yetkililerin kendilerinin temsil edildiği rakamlar konusunda hemfikir olmadıklarını, çünkü bazıları tarafından birine, diğerleri tarafından diğerine Kanepe veya Yatak denir, alternatif olanı, her iki durumda da, bir telaffuz ediliyor

İki Yüzlü Figür veya İkizler. Bu Kanepe, her iki yıldız işareti birlikte alınırsa, grubun yetersiz bir temsili değildir, dört yıldız ayakları iyi bir şekilde işaretler. Weber, Whitney'in yazdığı gibi, onlara Pratihthana, bir Duruş veya Destek diyor.

bir sehpa, masa, karyola veya benzerlerinin dört ayağı gibi onu oluşturan dört parlak yıldızın düzenine açık bir gönderme;

Bu nakshatraların vekilleri, Tek Ayaklı Keçi Aja Ekapát ve Alt Yılan Ahi Budhya'dır, "Vedik Panteon'dan belirsiz öneme sahip iki efsanevi figür". a ve /3 tarafından oluşturulan 24. manzil, Al Fargh al Mu Mim, Ön Ağız, yani su kovanın, Al Biruni'nin Al Fargh al Awwal, Birinci veya Üst Ağız; ve 24. sieu, eski zamanlarda Sal ve Shat olan Ying She veya Shih, bir Ev olarak bilinen aynı yıldızlardı; ama aynı zamanda Kova ve Oğlak burcunun parçalarını da içeriyordu. Aynı zamanda Pers Vaht'ı, Soğd ve Horasmian Farshat Hamamı ve Kıpti Artulos'tu, hepsi Su ile ilgili bir şey ifade ediyor; astrolojide ise 3, bu elementten insanlık için tehlikeyi belirtti.

Bu Karenin alanı içinde Argelander sadece 30 kadar çıplak gözle yıldız saymıştı, ancak Atina'nın daha açık gökyüzünde Schmidt 102'yi gördü.

Bailly'nin hesaplamalarına göre, Çinliler, MÖ 28 Şubat, 2449'da Merkür, Mars, Jüpiter ve Satürn gezegenlerinin kavuşumunu 24. sırada kaydettiler; ama bazen bu açıklamanın Venüs'ün eklendiği beş gezegen için yapıldığını ve o yılın bisextil olduğu 29 Şubat'ta gerçekleştiğini görüyoruz. Smyth, bir Arietis ve Pleiades arasındaki bir noktada olduğu gibi bu birleşmeden süresiz olarak bahseder; Flammarion, Oğlak burcunda olduğunu belirtir; ve Steele, MÖ 2246'dan itibaren ve Balık'ın onuncu ve on sekizinci dereceleri arasında buna atıfta bulunur. O tarihte burçlar ve takımyıldızlar yaklaşık olarak çakışıyordu.

3'ün değişkenliği 1847'de Schmidt tarafından keşfedildi ve Argelander kırk bir günlük bir süre buldu; ancak Schoenfeld, otuz ila elli günlük bir süre içinde düzensiz salınımların daha olası olduğunu düşünüyor.

Scheat spektrumu, kırmızı ve turuncu yıldızları ve değişkenlerin çoğunu içeren üçüncü tip Secchi sınıflandırmasına aittir: "a Orionis, a Herculis, Antares ve 0 Ceti (Mira) iyi örneklerdir."

Yıldız bizden saniyede yaklaşık dört mil uzaklaşıyor.

Y, 3, beyaz,

Tycho tarafından Balık burcuna hatalı bir şekilde yerleştirilmiş, Atın kanadının en uç

ucunu işaretler, böylece Algenib adının Al Janaf>, Kanat'tan türetildiği düşünülmüştür, ancak muhtemelen Al Janb, Side'den gelmektedir. Bazen Algemo yazılmıştır. Al Bîrunî bunu 3 (bir Andromedae) ile Al Fargh al Thanî, İkinci veya Alt Ağız, yani Kepçe olarak aktardı. Bu aynı zamanda 25. manzilin adıdır, ancak Profesör Whitney'nin listesinde Al Fargh al Mu'^ir, the Rear Spout olarak ve Smyth'in listesinde Al Fargu olarak görünür.

Chrysococca onu takımyıldızından 11 f;^a^Oc olarak adlandırdı.

Reeves bunun Çin Peih, Duvar veya Bölme olduğunu söyleyerek işaretlediği ve 3 ile oluşturduğu 25. Sieu unvanını almıştır. Nakshatras Bhádrapadá ve Revatî'nin kavşağında yer alır; ve 3 ile diğer birçok ulusun karşılık gelen ay istasyonuna dahil edildi.

Aynı yıldız ve /3 Cassiopeiae ile Üç Kılavuz'u oluşturur, tüm bunlar neredeyse tam olarak başlangıç meridyeni üzerindedir, ilkbahar ekinoksu, y Pegasi'nin yaklaşık 15° güneyinde Balık'ın yıldızsız bir bölgesinde yer alır. Yakınlarda iki 11. büyüklükte yıldız var.

3,2.2, beyaz.

Bu, daha önce belirtildiği gibi, Alpheratz (bir Andromedae) ile aynıdır ve her iki takımyıldızda olduğu gibi her yaştan gökbilimciler tarafından tanınır; veya Aratos'un yazdığı gibi, %wóq áarfp, “ortak bir yıldız”. Pegasus'un bir üyesi olarak isimsiz görünüyor.

Al Achsasi, onu Fargh al Mu'^ir'e y ile dahil etti.

\ Üçlü, 2.5, 11.5 ve 8.8, sarı, ve mavi.

Enif, Enfve Enir, bunun için tüm unvanlar, Arapların onu belirlediği Burun Al Anf'tan. Scaliger'de Enf Alphas ve Schickard Aniphol Pharası vardı. Aynı zamanda Atın Ağız Fum al Faras'tı; ve Al Jafalah, Lip, bu sonuncusu onların kürelerinden birinde bulundu.

Bayer, "Almagest'in yorumcuları" Grumium ve Muscida'dan, sırasıyla Jaw ve Muzzle'dan alıntı yaparak konumunu şöyle açıklıyor; ancak bunlar 3 Draconis ve n Ursae Majoris için özel isimler haline geldi. Flamsteed onu Os Pegasi olarak biliyordu.

6 ve bir Kova yıldızı ile, 23. sieu, Goei veya Wei, Dik veya Tehlike, eski zamanlarda Gui idi.

Enif'in tayfı Güneş'tir ve bizden saniyede yaklaşık beş mil uzaklaşıyor. Goul muhtemelen değişken olduğunu düşünüyor.

Z3.7, açık sarı.

HomamBuna ilk olarak Sa'd'dan Palermo Kataloğu'nda verilmiş gibi görünüyor.**el Hümmam**, Kahramanın Şanslı Yıldızı olan Uluğ Bey'in yer aldığı diğer listelerde Homan var. Ancak Hyde, orijinalin Fısıldayan Al Hammám olduğunu söyledi. Al Tizini ondan Deve Kuşlarının Şanslı Yıldızı Sa'd al Na'amah olarak bahsetti; ve Al Achsasi, Ná'ir Sa'd al Baháim, Al Sufi'nin 6 olduğunu söylediği İki Canavardan Parlak Şanslı Biri olarak ve böylece Z, Al Su'ud al Nujum, Şanslı Yıldızlar genel grubundan biriydi. .

Çinliler ona Luy Tien, Thunder adını verdiler.

Z'nin 7° kuzeyi, Denning tarafından Pegaside'in ilk akıntısının radyantı olarak tayin edilen noktadır, meteorlar 28 Haziran civarında görülebilir; Espin onu 3 Cygni'nin yakınında bulsa da.

n, Çift, 3.2,

sol önkolda, Al Sa'd al Maar'dan Whittall Planisphere'in Matar'ı, Şanslı Yağmur; bununla birlikte, buna 0 dahil edilmiştir.

0, 3.8 ve v,4.8,

Al Sufi'nin Sa'd al Baháim'i, İki Canavarın Şansı; Al Achsasi, bazı modern listelerinde hala daha parlak olan Z-6'yı gruba ekleyerek Baham'dır; ama Uluğ Bey evcil hayvanların küçüğü Biham'a sahipti.

Dresden küresinde Al }íawá'im, Susamış Develer olarak görünür.

X, Üçlü ve ikili, 4.8, 5.3 ve 10.8, sarımsı ve turuncu,

sağ ön kolu işaretleyen, Jih, the Sun olduğu Çin dışında, k ve A Librae için de bir unvan olan isimlidir.

En büyük iki yıldız 1880'de Burnham tarafından bölündü ve aralarında 0".2 bulundu, bu 1891'de 0".1'e düştü. Onların yörünge dönüş periyodu 11U yıldır ve 3 Equulei'ninkiyle birlikte en büyük yıldız. See, Orion'da LI. 9091'in ikili karakterini keşfedene kadar gökbilimciler tarafından hızlı bir şekilde biliniyordu. Birinci ve üçüncü yıldızlar, 308°.5'lik bir konum açısında 11" aralıklıdır.

X, 4.1 ve ^, 3.4,

Sa'd al Bári', Mükemmel Olan'ın Şansı; ama Kazwini onu Sa'd al Názi', Otlaklara Çıkmaya Çalışan Devenin Şansı olarak belirledi.

vFum al Faras ve Al Ja'falah idi, ancak her iki başlık da c'ye daha doğru bir şekilde uygulandı.

n, bir Pestle olan Chinese Woo'ydu.

T4.5,

Seninle, Knobel'in Al Na'aim olması gerektiğini düşündüğü Al Sufi'nin Sa'd al Na'amah'ıydı, bir kuyunun üzerindeki traversler; ama aynı zamanda Kova ipi Al Karab olarak da biliniyorlardı.

t için olağan başlıklar—Markab ve Sagma veya Salma— Bayer'dendir, ancak son ikisi Salm, bir Leathern Bucket olmalıdır.

bir p., nÜç çiftten oluşan bir grup oluşturan 0 ve ut, Çin'de Li Kung başlığı altında dikkat çeken bir yıldız işaretiydi.

Oldukça göze çarpmayan yıldızlara verilen bu uzun isim listesi, takımyıldız erken dönemde alışılmadık bir ilgi olduğunu gösteriyor.

Sarı saçlı Danaë'nin şövalyesi Perseus vardı.

Elton'ın Herkül'ün Kalkanı çevirisi.

Perseus, yıldızların ortasında bile,
Andromeda zincirler halinde eterik!

Bayan Browning'in Nonnus Üzerine Açıklamaları.

perseus, Şampiyon,

Fransız Persée, İtalyan Perseo ve Alman Perseus, daha önce Perseus et Caput Medusae olarak kataloglanmıştı.

O erken çizimlerde gösterilir¹ sol elinde Gorgoneion'u veya Gorgonların ölümlü olan Medusa-Guberna'nın başını ve sağında ápn'yi tutan, talarya veya kanatlı sandaletler giyen, vücuduna hafif bir eşarp atılmış çıplak bir genç olarak, veya Merkür'den aldığı falks. Dürer onu böyle çizdi, ancak akan bir cüppe ekledi; Bayer, Argelander ve Heis'in, esas olarak bu büyük sanatçının takımyıldız figürlerinin tümüne sahip oldukları gibi, takip ettikleri bir figür.

Bir zamanlar popüler olan ve hala görülen bir unvan Kurtarıcı idi, çünkü hikayeye göre Perseus, bir Gorgon'un kafasını Polydectes'e verme yükümlülüğü altındayken Rahibeleri Okyanus'ta uyurken buldu; ve Minerva'nın kalkanını bir ayna olarak kullanarak Medusa'nın bakışıyla taşlaşmasını diye kafasını kesti ve daha sonra Andromeda'yı kurtarmak için kullandı. Biri bu konuda yazmış:

cilalı kalkanının aynasında

Yansıttı, Medusa'nın uyukladığını gördü,
Ve şans eseri bir yılan bile uyanmadı;
Sonra geriye doğru hatasız bir darbe indirdi,
Ve bir anda kafasını vücudundan sarkıttı.

Aratos, yıldız kahramanı, ya ayaklarının göksel yolda, Samanyolu'nda olması gerçeğinden ya da Andromeda'yı kurtarmaya gitme acelesinden dolayı "cennette toz karıştıran" olarak nitelendirdi; ve Manilius, gökyüzündeki yerini tarif ederek şunları yazdı:

Onun Perseus sevinir, ayağını omzuna taşır
Ağırlıktan gurur duyar ve Yıldızlarıyla karışır.

Hikayesi muhtemelen MÖ 5. yüzyıldan önce Yunanistan'da iyi biliniyordu, çünkü Euripides ve Sophocles her biri Andromeda'nın tarihine dayanan bir drama yazdı; ve onlarla birlikte, daha sonraki Yunanlılarda olduğu gibi, o, İbranice Parash, bir Süvari'den türetilebilecek bir kelime olan nspasúq'du, ancak Ctesias, yaklaşık MÖ 400 tarihli HspaiKÁ'sinde Fareondas'ı Babil'den yıldız bir isim olarak kullanıyordu. Bugün nasılsın. Geç Hint astronomisinde geçerli olan Parasiea, Yunan orijinalinin yalnızca başka bir şeklidir.

'Innónip'.Süvari ve Uçan Olan Profugus da bu yıldızların unvanlarıdır.

Klasik şairler, talaria'ya atıfta bulunarak ona Pinnipes adını verdiler; Cyllenius, Kahraman Merkür'ün yardım ettiği; Abantiades ve Acrisioniades, dedesi ve babasından; Argos'un ilk kralı olan daha eski bir atadan Inachides; ve Deferens caput Algol, Victor Gorgonei monstri, Gorgonifer, Gorgonisue ve Deferens cathenam, Perseus'un Medusa ve Andromeda zinciriyle ilişkisinden.

Bir aşk muhtemelen, Al Ghul'dan, transkripsiyondaki bir hatayla geldi, yıldız p'ye daha doğru uygulandı; Bershawish, Fersaus ve Siansh açıkça Arapların Yunanca başlığının imlalarıdır, P harfi onların alfabesinde bulunmaz. Bununla birlikte, genellikle ona, Mağribi İspanya'da Almirazgual olan ve Uluğ Bey'den Portans caput larvaları olarak çevrilen, Şeytan Kafasının Taşıyıcısı Hamil Ras al Ghul adını verdiler, aynısı hala Alman Trager des Medusen Kopf'ta görülüyor.

1515 Almagest'in Celeub, Gheleub ve Chelub'u, Alfonsine Tables ve Bayer'in Uranometria'sı muhtemelen Kahramanın silahı olan Arapça Kulláb'dandır, ancak Grotius ve diğerleri onları bir Köpek olan Kalb'a atıfta bulunmuşlardır ve bu da ara sıra Canis unvanını anlaşılır kılacaktır. .

La Lande, figürü Mısır Khem'i ve Persli Mithras ile özdeşleştirdi; Herodot, Perseus'un ve Andromeda'nın oğlu Perses aracılığıyla, Chepheus'un soyundan gelen, daha önce Chephenes olan bu ülkeye ve halkına isim verdiğini iddia etti. Belus'un oğlu, bazıları tarafından gökyüzünün Cepheus'u ile özdeşleştirildi. Benzer şekilde soyundan gelen Kapadokya ve Pontus kralları da sikkelerinde Kahramanı temsil ediyorlardı.

kakodaemonastrologların bu takımyıldıza verdikleri isimdi, iblisin başını işaretlemek için Algol'a özel atıfta bulundu; Schickard, Novid-ius ve İncil okulu

genellikle Goliath'ın başıyla David olduğunu söylerken; ama aynı türden başkaları da kılıcı ve kitabıyla havari Pavlus'u ondan yaptılar. Bayan Jameson, Perseus ve Cetus efsanesinin Aziz George ve Ejderha efsanesinin temeli olduğunu düşündü, bir versiyon bu azizin Perseus'un istismarının sahnesi olan Joppa'dan sadece dokuz mil uzaklıktaki Lydda'da doğduğunu gösteriyor.

Takımyıldızın uzunluğu 28°'dir ve Cassiopeia'nın kaldırılmış elinden neredeyse Ülker'e kadar uzanır ve Aratos tarafından kendisine uygulanan "çok uzun" sıfatını haklı çıkarır. . Küçük teleskop sahipleri için özel bir ilgi alanı sunarken, bir opera camı bile gözlemlemeye değer birçok şeyi ortaya çıkarır. Argelander, çıplak gözle 81 yıldızın ve Heis 136'nın bir listesini verir.

İlki, Madler'in Pleiades'de ve Maxwell Hall'da Balıklar'da konumlandığı evrenin olası merkezi noktasının kendi sınırları içinde olabileceğini öne sürdü - hepsi muhtemelen yersiz sonuçlar.

ó, y, a, a, y, n, ve figürün sağ tarafındaki diğerleri, kuzeydoğuya doğru açık olan ve Kahraman Segmenti olarak adlandırılan hafif bir eğri oluştururlar.

a,2.1, parlak leylak ve küllü.

algenib, Algeneb, Elgenab, G^nib, Chenib ve Alchemb'in erken varyasyonları ile birlikte, Al Janb, the Side'dan, haritalardaki mevcut konumu;

Chrysococca da benzer şekilde 1 lAeupd We.paáouq olarak adlandırdı.

Başka bir isim, Marfak veya Mirfak, bazen Mirzac olarak da yazılan Dirsek, Arapların Marfi' al Thurayya'sından gelir ve bu nedenle onu diğer dirsekten ayırt etmek için Ülker'in yanında yer alır. Ancak bu, kendi günlerinde Perseus'un farklı bir temsilini gösterebilir - özellikle sterlin ve 0 olmak üzere diğer yıldızlarının isimlendirilmesiyle güçlenen bir şüphe.

Assemani, Borgian küresi üzerinde, konumundan bu yıldız için olabilecek Mughammid veya Muhammir, al Thurayya, Ülker'in Kapatıcısı olan bir unvanı ima etti.

y, ó ve diğerleri ile Çin Tien Yuen, Göksel Muhafaza idi.

Algenib asla New York şehrinin enleminde yer almaz, sadece ufka en alt noktasında dokunur. Spektrumu Secchi'nin ikinci veya Güneş tipindedir ve Potsdam gözlemleri, yıldızın sistemimize saniyede 6^ mil hızla yaklaştığını göstermektedir.

Gorgon'un başı, korkunç bir manzara,
Deforme olmuş ve korkunç ve bir keder işareti.

Bryant'ın İlyada çevirisi.

P, Spektroskopik ikili ve değişken, 2,3 ila 3,5, beyaz.

AlgolArapların Rá's al Ghul'undan, Demon's Head'den Demon, Demon Star ve Yanıp Sönen Demon'un, hızlı ve harika varyasyonlarından bu şekilde çağrıldığı söylenir; ama buna dair hiçbir kanıt bulamıyorum ve insanlar muhtemelen unvanı Ptolemy'den aldılar. Al Ghul, kelimenin tam anlamıyla bir Yaramazlık Yapan anlamına gelir ve isim hala Binbir Gece Masalları'nın ve günümüzün Ghoul'unda geçmektedir. Birkaç yüzyıl önce bu yıldız için sıklıkla kullanılan Alove'ye dönüştü.

Ptolemy onu -fiv év yOpyOvirn ó Aopnpóq, Al Tizini'nin Ná'ir'inde izlediği “Gorgon'un kafasındakilerin parlak olanı” olarak katalogladı, çünkü n, p ve w ile, o iyi bilinenleri oluşturuyordu. kendisi Gorgonea prima olan grup; Chrysococca'nın ropyóviOv'u, Vitruvius'un Gorgoneum Caput'u, Hyginus'un Caput Gorgonis'i ve Manilius'un Gorgonis Ora'sı.

Algol, üç yüzyıl öncesinin astronomi yazarlarına göre, Hayaletin Başı Caput Larva'ydı.

Hipparchos ve Pliny, Gorgon yıldızlarından Medusa'nın Başı olarak ayrı bir takımıyıldız yaptılar; bu, her zaman Perseus ile bağlantılı olmasına rağmen, neredeyse günümüze iniyor.

İbraniler Algol'ü Rosh ha Sá ^án, Şeytan'ın Başı, Chilmead'in Başı olarak biliyorlardı.

Rosch hassatan, Divels başkanı; ama aynı zamanda Adem'in efsanevi ilk karısı Lîlîth olarak,¹ Goethe'nin Walpurgis Ndcht'indeki karakterlerden biri olan cadı Lilis olarak Orta Çağ demonolojisinde yeniden ortaya çıkan aşağı dünyanın gece vampiri.

Çinliler ona tüyler ürpertici Tseih She, Yığılmış Cesetler adını verdiler.

Astrologlar elbette onun göklerdeki en talihsiz, şiddetli ve tehlikeli yıldız olduğunu ve kuzey göğünde en dikkate değer değişken olarak kesinlikle en iyi gözlemlenenlerden biri olduğunu söylediler. “2^ gün boyunca 2,3 büyüklüğünde makul bir şekilde sabit kalır, daha sonra önce kademeli olarak azalır ve daha sonra artan bir hızla 3,5 büyüklüğüne düşer”; yaklaşık dokuz saat süren hafif salınımları; toplam süresi 2 gün 20 saat 48 dakika 55 saniye olarak belirtilmiştir. Günü için iyi bir gözlemci olan Al Sufi, ancak garip bir şekilde değişkenliğine hiçbir imada bulunmadan, onu 2d-büyüklik olarak adlandırdı; ve fenomen ilk olarak 1672'den önceki birkaç yıl içinde Montanari tarafından bilimsel olarak not edildi. Bu, Maraldi'nin 1694'teki gözlemleriyle ve daha sonra Saksonya çiftçisi Palitsch'in gözlemleriyle doğrulandı.¹ ancak yaklaşık periyodu ilk kez 1782'de Goodricke tarafından ilan edilmiş gibi görünüyor, o zaman bile karanlık bir yoldaşın etrafında muazzam bir hızla dönen ve periyodik olarak ışığını kesen bir karanlık yoldaş teorisini geliştirmişti. Bu, 1880'de Pickering tarafından yeniden doğrulandı, 1889'da Potsdam'lı Vogel'in elindeki spektroskop tarafından kesinleştirildi. Chandler, Algol'den veya onun yoldaşından daha büyük, her ikisinin de etrafında 130'luk bir periyotta dönen başka bir görünmez cismin var olması gerektiğini düşünüyor. yıllar; ancak Tisserand, Chandler'ın bu görüşü temel aldığı olgunun farklı ve daha basit bir

şekilde açıklanabileceğini göstermiştir. Adı, değişiklikleri bu “tutulmalar” teorisi ile açıklanabilecek kısa dönemli değişkenleri gösteren tip için kullanılır. Bunlardan on yedi tanesi artık biliniyor.

Sirian tayfı ile beyaz yıldızlar arasında sınıflandırılmasına rağmen, Al Sufi, Schmidt'in 1841'de Atina'da kısa bir süreliğine gördüğünü doğruladığı kırmızı olarak yazdı. Bize saniyede yaklaşık bir mil hızla yaklaşıyor gibi görünüyor. ; ve çapının bir milyon milden biraz fazla olduğu tahmin ediliyor.

Meridyen üzerindeyken Algol neredeyse tam olarak New York şehrinin zirvesindedir. Bu, 23 Aralık akşamı saat dokuzda.

*, Çift, 3.5 ve 9, yeşilimsi beyaz ve leylak.

Çin'de bu, 4. büyüklük v ve diğerleriyle birlikte Keuen She idi.

Işıktaki olduğu kadar renkte de değişiklik olduğundan şüpheleniliyor. Bileşenler, 10°'lik bir konum açısında yaklaşık 9" aralıktadır ve dört inçlik bir teleskop için ilginç bir nesne oluşturur.

n, Double, 5 ve 8.5, turuncu ve smalt blue,

y ile birlikte Cennetin Gemisi Tien Chuen olduğu Çin dışında isimlidir. Ancak, Jüpiter ve uydularının minyatür bir temsilini oluşturan, bir tarafta neredeyse aynı hizada ve diğerinde üç küçük yıldız olması dikkat çekicidir. Bileşenler, 300°'lik bir konum açısında 28" ayrıdır

A ve ^, 4. ila 5. büyüklükteki yıldızlar, Tseih Shwuy, Piled-up Waters idi.

£ 4^büyüklük, Burritt'in Menkib'idir, Mankib al Thurayya'dan, Arap figüründeki Ülker'in omzu, yani modern çizelgelerde sol ayak bileğini işaret etmesine rağmen.

o, 4. ve 9. büyüklükteki bir çift yıldız, Borgian küresinde omuzlar arasındaki boşlukta bulunan ve ona Uluğ Bey tarafından uygulanan Al 'Atik kelimesinden Ati ve Atik'tir; ancak şimdi sol ayağın yanında yer almaktadır.

n, 4^büyüklük, Gorgonea secunda idi; ve p, 3.4 ila 4.2 arasında bir değişken, turuncu renkli, Gorgonea tertia idi.

T,4^büyüklük, takımyıldızdaki diğerleriyle birlikte Çinliler tarafından Ta Ling, Büyük Höyük olarak biliniyordu.

v, 3.8,

Perseus'un elindeki silahın ucunu işaretlemek, konumuyla ilgili olarak Bayer ile birçok ünvan taşıyor; ama bunların hiçbirisi -aslında hiçbir adı yok- modern listelerde görülmez. Bayer onlar hakkında şunları yazdı:

Sahte adamanthiná trium praecedens. Falx dicitur & curvus Harpes, Gladius falcatus ve incurvus, Arap. Nembus, Maroni Ensis falcatus ve kıvrımlı Saturni dens.

“Arap”” yanlış görünebilir, çünkü Nembus ne Arapça ne de Latince'dir ve eğer Nimbus için tasarlandıysa, yıldız hakkında hiçbir bulutluluk şüphesi olmadığından eşit derecede yanlıştır. Curvus Saturni dens, Vergil'in Georgies'te “ budama kancası” ve Perseus ile bağlantılı olarak çok iyi bilinen Falx ve Apnp'nin eşdeğeri.

X, bir çoklu yıldız ve küçük h çıplak gözle fark edilebilen, Yeni Genel Katalog'un 884 ve 869 numaralı, 30' ve 15' çapında, neredeyse bağlantılı ve görünüme göre Samanyolu'nun çıkıntılı bir parçası olan iki kümeyi işaret ediyor. Arapların Mi-am al Thurayya'sıydı, Ülker'in -yani yanında- Bileği.

Hipparchos, onları “bulutlu bir nokta” olan vs^sÁOsibQq olarak kaydeden ilk kişi gibi görünüyor; avacpO^Q olarak Ptolemy, “yoğun bir kütle”; ve Galileo'nun günlerine kadar müteakip gökbilimciler de benzer şekilde onları belirsiz olarak gördüler. Alfonsine Tabloları der ki, revolutio nebuloza ve 1551 Almagest, girus ille in capulo ensis, bu girus -doğru bir şekilde gyros- bir daireyi ifade ediyor. Kural olarak, kümelere, kazaları görme ve körlüğe işaret eden zararlı nesneler olarak çok dikkat eden astrologların dikkatinden kaçmış gibi görünüyorlar.

Çin'de onlar Foo Shay'di.

Bu yıldızlar ve kümeler artık Perseus'un Kılıç Eli olarak biliniyor, i, g, ^ ve u uzanmış kılıcı işaret ediyor. Küçük teleskoplarda ikiz kümeler, ulaşabilecekleri en güzel nesnelerden birini oluşturur.

X ve n arasında, 19 Temmuz'dan 17 Ağustos'a kadar görülebilen, en yüksek düzeyi ikinci ayın 10'unda meydana gelen ve birkaç gün devam eden belirgin meteor akışı olan Perseidlerin ayrılma noktası yer alır. Bunlar gecenin erken saatlerinde, elli altı ila yetmiş mil arasında bir yükseklikte, orta hızda hareket ederek ve sarı ışık çizgileri bırakarak ortaya çıkıyor; radyan, görüş periyodu sırasında yaklaşık 30° doğuya doğru ilerler. Schiaparelli, yörüngelerini Tuttle'ın 1862 tarihli III. kuyruklu yıldızının yörüngesiyle çakıştığını buldu. Perseidler 811'e kadar uzanıyor, 841'e kadar yedi görünümünden söz ediliyor ve onların binlerce yıldır güneş sisteminin üyesi oldukları sanılıyor, şimdi, belki de, sayıca giderek azalmakla birlikte. Dante, Purgatorio'da bunlara atıfta bulunmuş olabilir:

Buharlar tutuştu, bu kadar hızlı görmediğimi gördüm
Akşamın erken saatlerinde dingin havayı yarıp,
Ne de güneşin battığı ağustos bulutları;

ve daha sonraki Orta Çağ'da, Larmes de Saint Laurent, Saint Laurence's olarak biliniyorlardı.¹ **Göz yaşları** şehadetinin kızgın ızgara üzerinde 10 Ağustos 258 tarihinde gerçekleşmiş olmasıdır.

rn, 5. büyüklüğünde Gorgonea quarta idi.

Anka kuşu,

Fransız Phénix, Alman Phonix ve İtalyan Fenice, Fornax ve Sculptor'un güneyinde, Eridanus ve Grus arasında, Bayer'in yeni figürlerinden biridir - bir çizgide a, a, k, y, p, u ve y Arapların onları Al Zaura* olarak tanıdığı ilkel bir Kayık gibi güneye doğru kıvrılıyordu. Al Sufi, Hyde'ın yanlış bir şekilde Al Zibal'ı okuduğu, belki de eş anlamlı bir başlık olan Al Ri'al, Genç Devekuşları, başka bir isim verdi; ve Kazwini, Al Sufi'nin terimini, Al Nahr'ın, yani Anka'mızın daha sonra Arap gökbilimciler tarafından dahil edildiği Nehir'in bazı yıldızlarını tanımlarken kullandı.

Diğerleri, figürü bir Griffin veya Kartal'inkiyle değiştirdiler, böylece bir Phoenix'in modern astronomiye girişi, bir ölçüde, icattan ziyade benimseme yoluyla oldu.

Ancak, Bayer bilsin ya da bilmesin, unvanı uygun bir unvandır, çünkü çeşitli erken milletler için - her halükarda Çin, Mısır, Hindistan ve İran'da - bu kuş "döngüsel dönemin astronomik bir sembolü" olmuştur. Güneşin Koç'un yıldızları arasına girdiği günün öğle saatlerinde başlayan eskilerin Büyük Yılı ile hayatını çakıştıran ünlü masalın versiyonları; ve Mısır'da, güneşin ve Sirius'un 20 Temmuz'da birlikte yükseldiği Sotliic Dönem ile. Thompson ayrıca bu konuda yazıyor:

MS 139'da Antoninus Pius'un hükümdarlığında yeni bir Phoenix döneminin başladığı söylenir; ve bununla bağlantılı astronomik sembolizmin yeniden canlanması, o İmparatorun madeni paralarında kendini gösterir.

Tesadüfen, Ptolemy kataloğunun çağı olarak Antoninus'un ilk yılı olan 138 yılını kabul etti. Bu kuşu Bennu olarak tanıyan ve sikkelerinde gösteren Mısırlılar ile ölümsüzlüğün bir simgesi idi; aslında hem pagan hem de hristiyan zamanlarında genellikle böyle olmuştur.

Çin'de takımyıldızı, orada Cizvitlerden türediğini gösteren Ateş Kuşu Ho Neaou idi.

Julius Schiller, Baş Rahip Aaron'unda Grus ile birleştirdi.

Gould burada 2,4'ten 7'ye kadar çıplak gözle 139 yıldızı katalogluyor.

a2.2 büyüklüğündeki Al Tizini'nin Ná'ir al Zaura^, the Bright One in the Boat, Hyde'ın çevirisi lucida Cymbae'ydi. 17 Kasım'da New York şehrinin ufkunun hemen üzerinde doruğa ulaşır ve Fomalhaut'un güneydoğusundaki tek başına konumundan oldukça dikkat çekicidir.

Renk tonu mor olan 14. büyüklükte bir yoldaş, yakın zamanda 280° konum açısıyla 9" uzaktaki See tarafından keşfedildi.

Ve burada fantastik balıklar alacakaranlıkta yüzerler, Ateşleri sıg hava boyunca hızlı ritimler atarken, sakinliği sular için kullanırlar.

Balıklar, Balıklar,

Alman Fische, İtalyan Pesci, Fransız Poissons, Anglo-Norman Peisnn ve Anglo-Sakson Fixas'tır. 1521'in Alfonsine Tablolarında Pesces ve 1515'in Almagest'i Echiguen, Bayer'in Ichiguen'i vardı; bu, Caesius'un Ichthues'un bir yozlaşması olarak açıklamadığı sürece yorumculara meydan okuyan bir kelimeydi.

Rakamlar gökyüzünde geniş bir şekilde ayrılmıştır, kuzeydoğudaki p Andromedae'nin hemen güneyinde yer alır ve ona doğru yönelir ve güneybatıdaki doğu ve Kova ve Pegasus'a doğru yönelir, lucida bağlantı bantlarının düğümünü işaret eder. Her ikisi de tutulmanın kuzeyinde, ilki 28 Kasım'da doruğa çıkıyor ve ikincisi yaklaşık üç hafta önce. İlk günlerde birbirlerine yakın, üst üste, ancak şimdiki gibi birleşmiş olmalarına rağmen ters yönlerde gösterildiler.

Presesyon nedeniyle bu takımyıldız şimdi zodyakın ilkidir, ancak tamamen sınırları içinde Koç burcu bulunur; ilkbahar ekinoksu, güneybatı Balık'ın kuyruğunda r'nin güneyinde nispeten yıldızsız bir bölgede ve "bir Andromedae'den y Pegasi'ye uzanan bir çizginin" yaklaşık 2° batısında yer alır. Bu ekinoktal nokta Koç'un İlk Noktası ve Gökyüzünün Greenwich'i olarak bilinir; ve onu içerdiklerinden Balıklara Göksel Ev Sahibinin Liderleri denir.

Yunanlılar onları ikili ve çoğul olarak b/OÚ£ ve I/%6úeq olarak biliyorlardı; Romalılar bizim yaptığımız gibi, genellikle onları Imbrifer İkili Balık, İkizler Balık ve Balık Gemellus olarak tanımlar. Klasik yazarlar, Aquilonius, bazen Aquilonaris; ve belki de aqua veya aquilus'tan türetilen Romalıların Aquilo'su için çok uygun bir şekilde, kuzeyden yağmur getiren bir rüzgar anlamına geliyordu ve takımyıldızın sözde sulu karakterini ve aynı zamanda kuzeydeki konumunu iyi temsil ediyordu. Ancak Ampelius, Aquilo'yu İkizler'e ve Eurys'u veya Güneydoğu Rüzgarı olan Vulturius'u Balık'a bağladı.

Bayan Clerke, bu takımyıldızın ikili biçiminin, 360 günlük Babil takvimine altı yılda bir eklenen ek ayı hatırlattığını düşünüyor; ve Sayce, bu görüşe katılarak, bu yıldızların ilk başlığını Hea'nın Balıkları veya Ia olarak tercüme eder. Fırat kalıntılarında Nuni, Balıklar, sonraki Greko-Babil astronomisinin diğer başlığı olan Zib'in sözde eşdeğeri olarak bulunmuştur; ancak bu son kelime, zodyakın sonunda olduğu için "Sınır" anlamına gelebilir. Başka bir anlam ise, gökyüzünün bu kısmı için Aratos ile daha önce gördüğümüz Su'dur; Bu aynı zamanda Azteklerin Balık'a verdiği isim olan Atl kelimesinin anlamıdır.

Hepsi "Balık" olarak tercüme edilen Babil Nunu, Süryanice Nuno, Farsça Mahlk ve Türk Ballk idi; Kircher, Kıpti Mısır'dan alıntı yaparken, Brown'ın "Koruma" olarak tercüme ettiği niKOTÚpiarv, Piscis Hori, ancak p ve y Arietis tarafından

oluşturulan bir Kıpti ay yıldız işareti olduğunu iddia ediyor.

Kova, Oğlak ve Yay burcunun bir parçası olan en eski Çin astronomisinde, zodyakın dört çeyreğinin, Karanlık Savaşçı'nın veya Karanlığın ya da Kuzey'in İmparator'un ikametgahının kuzeyiydi; ama daha sonra, on iki kişilik zodyaklarında Domuz, Tseu Tsze; ve Cizvitlerden sonra, Shwang Yu, İki Balık.

Araplarda Al Samakah, Chilmead'in Alsemcha'sı, ya da ikili olarak Al Samakatain idi; ve Al Hut, Balık, bu ekinoksun işareti olarak güneydeki Bahar Balığı'na atıfta bulunur; kuzey, Andromeda'nın yıldızlarıyla karıştırılıyor ve bu nedenle zodyak ile ilişkili değil. Bunlardan Bayer'in Uranometria'sındaki Sameh, Haut, El Haut ve Elhautine geldi.

Dante ikisini Celeste Lasca, Celestial Roach veya Mullet'ta birleştirdi ve burada ve Aquarius'ta yerbilimcilerin Fortuna Major'larını gördüklerini söyledi; ve böylece I Pesci'yi tanımladı:

Ufuktaki Balıklar titriyor,
Ve Wain tamamen Caurus üzerinde yatıyor.

Bu bir Cumartesi sabahıydı ve takımyıldızların konumları zamanın Nisan ayında gün doğumundan hemen önce olduğunu gösteriyor; Caurus veya Corus, Kuzeybatı Rüzgarı, göklerin o çeyreğini simgeliyor.

Varáha Mihira, takımyıldızdan Yunanca kelimenin geçtiği Ittha olarak bahsetti; ama onun zamanından önce Tamil lehçesinde Anta, Jitu ve Mina veya Minam'dı.

26. nakshatra, Revatl, Bol veya Zengin, Z'den kuzeye doğru otuz iki yıldızda burada yatıyordu ve bir Davul veya Tabor olarak şekillendi. Ama manzil, Ba'n al ut, Balığın Göbeği veya Al Rishá', Kordon ve karşılık gelen sieu, Koei veya Kwei, Uzun Bacaklar, y Piscium'dan v Andromedae'ye kadar bir şekilde 8'de on altı yıldız tarafından oluşturulmuştur. , ve esas olarak bu takımyıldızda yatıyor, ancak Andromeda'daki p ve Z onların belirleyici noktaları gibi görünüyor. Bununla birlikte, bu istasyonların tümü daha da genişletilmiş olabilir, çünkü kesinlikle "üç sistem arasında ayrıntılı olarak şaşırtıcı bir anlaşmazlık" vardır.

Al Bīrunī, "tüm dillerdeki işaretin adının yalnızca bir balığı ifade ettiğini" ileri sürdü ve orijinal yıldız işaretinin böyle olması muhtemeldir, çünkü Eratosthenes'e göre, büyük Suriye tanrıçası Derke veya Derketo'yu sembolize eder ve bu nedenle, daha sonra , Dea Suriye, Dercis, Dercetis, Dercete, Proles Dercia ve Phacetis olarak adlandırılmıştır. Yunanlılar buna 'Ará/ra.T/p} adını verdiler ve bu kelimenin Adir ve Dag'dan (Büyük ve Balık) türetildiği varsayılan bir kadın başı ile büyük bir balığın gövdesi üzerine çizilmişti. Bu şekilde, Suriyeli Dágón ve Yahudilerin Daga'im'i, İki Balık için unvanları olan Riccioli'nin Dagiotho'su ile bağlantılıydı. Avienus takımyıldızı Bombycii Hierapolitani olarak adlandırdı; Grotius, Suriye sınırındaki Bambyce'de, yani Mezopotamya'nın Mabog'u veya Hierapolis'te Derke'ye tapınıldığı için Bombycii'nin imla hatasını düzeltiyor. Böylece de,

Ancak Yunanlılar bu tanrıyı, canavar Typhon'un saldırısından korktuğunda oğlu

Eprnq (Cupid) ile birlikte Fırat'a çöken 'ApOdirp (Venüs) ile özdeşleşmiş başka bir Suriyeli tanrıça Astarte ile karıştırdılar; bunlar daha sonra zodyak'a yerleştirilen iki balık haline geldi. Latin klasik yazarları, hikayenin aynı temeliyle, Balık'ı Venüs'ü ve oğlunu tehlikeden uzaklaştıran balıklar yaptılar, böylece Manilius'un dediği gibi,

Venüs, Güvenliğini Şekillerine borçluydu.

Takımyıldızı böylece Venüs et Cupido, Venüs Suriye cum Cupidine, Venüs cum Adone, Dione ve Veneris Mater olarak biliniyordu; ve 'Ovpavia ve Urania, Sarmatyalı Afrodit'ti. Bütün bunlar, belki de Suriyelilerin balıkların kutsal olduğu ve bu nedenle bir yiyecek maddesi olarak balıklardan kaçındıkları fikrinin temeliydi; Ovid, bunu Fasti'de Gower'ın yorumunda tekrarlıyor:

Dolayısıyla Suriyeliler bu tür balıkları yemekten nefret ediyor;
Onların tanrılarına yemek yapmak da uygun değildir.

Ancak Xenophon bu kısıtlamayı Chalos nehrinin balıklarıyla sınırladı.

Aratos hakkında Grotius'un yorumladığı bir skoliast, "Chal-daeenların" en kuzeydeki Balığa XeAiSóviaq i/OÚq adını verdiklerini ve bunun bir kırlangıç başıyla gösterildiğini, Scaliger'in kuşun ilkbahardaki görünümüne atfettiği bir temsil olduğunu söyledi. güneş gökyüzünün bu bölgesinde olduğunda. Dupuis'in bu değişen figür hakkında söyleyecek çok şeyi vardı ve buna l'Hirondelle adını verdi, ancak Araplar için olduğu gibi; ve bu fikir, Apus altında zaten fark edilen Piscine başlıklarında kafa karışıklığına neden oldu. Bununla birlikte, Yunanca kelime bir Tunny için yaygındı, bu yüzden Balıklardan herhangi birine normal biçiminde uygulanması için yeterli neden var. Bu kuzey Balığı'nın bazen Andromeda'yı yutmak için gönderilen canavarı temsil ettiği düşünülmüştür ve Andromeda'ya olan yakınlığı bunu nispeten uzaktaki Cetus'tan daha uygun kılacaktır; aslında, K-'

Yahudilerden bazıları, ortak takımyıldızı, Yakup'un ölüm döşeğindeki kanlı karakteri çok canlı bir şekilde tasvir edilen Şimon ve Levi'nin ortak kabilelerine atfettiler; diğerleri, Çapulcu Gad'a. Belki de bundan dolayı Balık, insan ilişkilerinde bu kadar kötü niyetli bir etkiye sahip olarak kabul edildi - “donuk, hain ve soğukkanlı bir işaret”; yine de bu görüş, kuşkusuz, ataların zamanından önceydi, çünkü İbranilerin astroloji eğitmenleri olan Mısırlıların korku ve tiksinti nedeniyle deniz balığı yemekten kaçındıkları söylenir; ve iğrenç bir şey ifade edecekleri zaman, hiyerogliflerinde bir balığı temsil ediyorlardı. Pliny de burada bir kuyruklu yıldızın ortaya çıkmasının savaş ve vebanın yanı sıra dinsel farklılıklardan kaynaklanan büyük sıkıntıları gösterdiğini ileri sürdü; ama bu, kuyruklu yıldızların kendilerini gösterdikleri her yerde ortak ünü haline geldi.

Erken astrolojide takımyıldız uygun bir şekilde deniz tanrısı Neptün'ün ve dolayısıyla Manilius'un Neptuni Sidus'unun bakımı altındaydı; ve Chaucer'in Wyf of Bathes Tale'de dediği gibi, Venüs'ün Yüceltilmesiydi,—

Venüs'ün yüceldiği Balık'ta,—

17. yüzyılın yazar-hekimi Sir Thomas Browne'un şu şekilde yorumladığı:

Astrolojinin zekasını kim övmek ki? Denizden doğan Venüs'ün yüceliği Balık burcundadır.

Böylece Fırat, Dicle, Kızıldeniz ve Parthia'yı doğal olarak yönetti; ancak daha sonraki günlerde, Mısır, Calabria, Galiçya, Normandiya, Portekiz, İspanya ve Ratisbon'da hüküm süren Evi olan Jüpiter'in koruyuculuğuna atandı. Denizciler üzerinde baskın bir etkisi vardı ve insan ayaklarından sorumluydu; belirlenen renk, sudan yeni çıkmış balıklar gibi parlak bir beyazdır; ve adaşları gibi verimliydi, çünkü Manilius'a göre:

balık BurcuTufanı doldurun.

Batlamyus takımyıldızın üyelerini énopevog arka veya doğu” ve rjyOu/uévOq, “ön veya batı” olarak ayırdı; Güney Balığı onun vorioq'u; bu üçünün klasik yazarlar tarafından sık sık karıştırılmasının gerekli kıldığı bir önlem. Bunun dikkate değer bir örneği şudur. Balıklarımızın Urn'den suyu almak için yapıldığı Poeticon Astrotiomicon'da görülür. Humboldt'un Cosmos'unda onlar Balık burcudur.

Takımyıldızın, adını yağmur mevsiminde güneşle çakışmasından aldığına inanılır; ve birleştirilen iki Balığı temsil eden * işaretinin simgesi; ancak Sayce bunu Hititçede çoğulluğun belirleyici eki olarak düşünür.

Postellus', Balıkların, İsa'nın “kadınlar ve çocukların yanı sıra yaklaşık beş bin erkeği” beslediği balıkları temsil ettiğini iddia etti; ve Caesius, onların 'I700W Xpiaróq QeO' yioq XarQp'un IXOy^'ları olduklarını, bir balık her zaman ilk Hristiyanların inancının sembolü olduğunu; ancak eski on iki figür havarilerinkilere dönüştürüldüğünde, bunlar hain Yahuda'nın halefi olan Aziz Matthias oldu.

Balıklar, 1482'den 1508'e kadar Londra piskoposu ve kolej müdürü Fitz James'in armalarından alınmış, Merton Koleji'nin duvarındaki zodyaktaki bir Yunus'a dönüştürüldü; Paganlar arasında bir balık kadar kutsal bir öneme sahip olan bir yunus, Hristiyanlar arasında vardı.

Onların sınırları içinde, uzun bir süre boyunca Mesih'in doğumunun atandığı Roma'nın 747 yılında, Jüpiter ve Satürn'ün üç farklı kavuşumu yer aldı; bu fenomenler, bazı ayrıntılarında, Aziz Matta'nın Beytullahim Yıldızı'na ilişkin açıklamasıyla çarpıcı bir biçimde örtüşmektedir. Bu görüşlerin Magi'ye Yahudiye'ye yaptıkları ziyarette rehberlik ettiği görüşü ilk olarak ünlü Kepler tarafından ileri sürüldü ve savunuldu ve 1826'da Ideler ve 1831'de Encke tarafından çözüldü.¹ Hahamların, 15. yüzyılda Abrabanel tarafından kaydedilen, Musa'nın doğumundan üç yıl önce Balık burcunda benzer bir birleşmenin gerçekleştiğine dair geleneğe sahip oldukları ve Mesih'in gelişinde bir başkasını bekledikleri dikkat çekicidir. Böylece Balıklar, Yahudilerin ulusal takımyıldızı ve bir kabile sembolü olarak kabul edildi. Jüpiter ve Satürn, 1881 Şubat'ında burada tekrar bir araya geldiler, Venüs gruba eklendi - iyi hatırlanan ve en güzel manzara.

Burada da, Stoffler'ın 1524'te başka bir Tufan'a neden olacağını söylediği üç

gezegenin öngörülen birleşiminin yeri vardı - evrensel bir şaşkınlık yaratan bir duyuru; ama ne yazık ki peygamberin ünü için mevsim olağandışı bir şekilde kuruydu.

Hannover'deki Lilien-thal'dan Harding, 2 Eylül 1804'te Balık'ta küçük gezegen Juno'yu keşfetti.

Edmund Spenser, Shephard'ın Kasım ayı Kalendar'ında takımyıldızın gökyüzündeki yerini şöyle tarif etti:

Ama hayır, Winter'ın gün geçirdiğine üzüldük, Ve Phoebus, yerel görevinden bıktı,

Ystabled, kütüklerini alçakgönüllü bir şekilde dizdi,
Ve yinne'sini Fishes haske'de aldı.

La Lande, Firmicus'tan dolayı olarak alıntı yaparak, Mısır'ın Petosiris alanından bahseder:

au nord des Poissons, il place le Cerf ve une autre constellation du Liecvre;

ama Bayer'in Cerva'yı Cassiopeia için "Balıkların kuzeyi" olarak adlandırmasına rağmen, bu ikinci Tavşanın izini süremiyorum.

Balıklar ve Balina arasında, Vitruvius'un 'Eppsdóvq' dediği, Hesychios tarafından Soluk Yıldızların Akıntısı olarak açıklanan, ancak bazı Fransız yorumcular tarafından les délices de Mercure, her ne olursa olsun, belirsiz bir yıldız serpintisi var. Riccioli, ona Hermidone adını verdi, bunun Urn'dan gelen Dere'nin klasik tanımı olan effusio Aquarii olduğunu söyledi; ama Baldus, Scaliger ile birlikte, kelimenin 'Kpnsdóvq, Kordon' olduğunu söyledi, ancak bu burada aynı derecede uygulanamaz gibi görünüyor. Bu yıldızlar, p Ceti altında belirtilen önerilen yeni Testudo olabilir.

Argelander çıplak gözle görülebilen 75 bileşen verir ve Heis 128; ancak lucida sadece 4. büyüklüktedir.

a, Çift ve muhtemelen ikili, 4 ve 5.5, soluk yeşil ve mavi.

Al Reschaveya Arapların Al Bishá', Kordon'dan türetilen Al Rischa, Koç'un başından 20° güneyde, göksel ekvatorun 2°.7 kuzeyindedir ve Balıkların birleşik kordonlarındaki düğümü işaretler; aynı başlık Andromedae için de uygulanıyor. Bu kelime aslen Babil Rıksu, Cord'dan gelmiş olabilir.

Hipparchos ve Ptolemy onu ΙÚvóσαρΟq T*vl/Oúov veya i,fv Aivov, Balıkların veya İpliklerin Düğümü olarak belirlediler ve Esapóa'daki Aratos ve Geminos tarafından çeşitlendirildi; bu sözler Germanicus ve scholiast'lar tarafından Sundesmos ve Desmos olarak çevrilmiştir. Cicero ve diğerleri tarafından Nodus, Nodus coelestis ve Nodus Piscium olarak yorumlanmıştır; Pliny tarafından Commissura Piscium olarak; ve 1515 Almagest'te Nodus duorum filo rum olarak.

Araplar bunları Okda ve Kaitain olarak şimdi sıra dışı olmayan unvanlar olan 'l'kd

al Hai'ain tarafından tercüme ettiler.

A'dan O, n, q ve p'den en kuzeydeki Balığın kuyruğuna ve Z, v, p, f, e, Z, E ve 3'ten rn'ye uzanan ve balığın kuyruğunu işaret eden birleştirici kordonlar. güneyde, Ptolemy'nin AivOv'u, diğer yazarların AivOi'si “iplik” vardı. Cicero onlara Vincla, Tahviller adını verdi; ve Germanicus'taki scholiast,

Alligamentum linteum veya luteum, Hevelius tarafından Linum boreum ve austrinum'a bölünür. Bu terimlerden bazıları, kordonlardan birini işaretleyerek yıldız 3'e de uygulandı.

Araplar bu ipleri Al Hait al Kattániyy, Keten İpliği olarak biliyorlardı; ve Al ALma'T, yaklaşık 800 yılında, ünlü romantizmi Antarah'ta ayrı bir takımyıldız olarak onlardan bahsetmiştir; ama Pliny de aynısını ondan çok önce yapmıştı.

Al Rischa, ilk harfle yazılmasına rağmen, y ve 7'den biraz daha soluktur.

7 Aralık'ta sona eriyor.

Bileşen yıldızları, 324°'lik bir konum açısında 3" aralıklıdır.

P,4^büyüklük, Al Achsasi tarafından Fum al Samakah, Balık Ağzı olarak verilir ve bu özelliğin ikisinin en batısındaki o özelliğe yakın konumunu açıklar. y, 6,1 ve rn ile Çin Peih Leih, Yıldırım oldu.

5, 4.1,

Bayer'in Uranometria'sında daha önce a altında belirtilen birçok başlığı vardır, ancak bazıları bunları özel adlar olarak kullansa da, bunlar yalnızca yıldızın Kordon üzerindeki konumunu gösteren kelimeler gibi görünmektedir, 3, a, E, Z, ^, v ve Z, Haddelenmiş bir Ekran olan Çinli Wae Ping figürünü oluşturdu.

Z; Görünüşe göre isimsiz bir çift 5. ve 6.3-büyüklük, Hindu astronomisinde, 572 yılı civarında, ilkbahar ekinoksuyla boylamın 10' içinde çakıştığı zaman, göksel kürenin başlangıç noktasını işaretleyerek belirgindi. Horasmian ay istasyonu Zidadh'ın, Soğd'un bir parçasını oluşturuyordu.¹ **Riwand**, ve 26. nakshatra'dan Revatl, Rich, RevatT ve Agvini arasındaki bağlantı yıldızıdır. E ile İran ay istasyonu Kaht ve Kıpti Kuton, Kordon idi.

n,Çift,4 ve 11.

Epping, bunun Babillilerin 1. ekliptik takımyıldızı olan Balık Kordonu Kullat Nunu'yu işaret ettiğini iddia ediyor, eğer doğruysa, Yunan unvanının kökenini ve mevcut figürün muhtemelen büyük antikliğini gösterecekti. Başka bir anlam, Balıkların Barınağı olabilir.

Çin'de O, p ve x ile Sağ Kol Saati Yew Kang'dı.

n'nin bileşenleri, 12°.9'luk bir konum açısında 1" aralıklıdır.

κ ve Batı Balığı'nın karın yüzgecinin hemen üzerindeki 4. büyüklükteki A yıldızları, Çin Yun Yu, Bulut ve Yağmur'du.

0, 4.6, 1515 Almagest'te, Aqvoq'un bir çevirisi olan Torcularis septentrionalis olarak ortaya çıktı, bu yıldız a'dan kuzeydoğu İplik üzerinde A/vOy için yanlışlıkla yazılmıştır. Ancak Latince kelime Torcular olarak okunmalıdır.

Fl. 65, 6'ncı büyüklükte bir çift, Maxwell Hall tarafından Evrenin Merkezi Güneşi olarak kabul edildi.

Daha sonra bir isim taşıyan Güney Balığı yüzüyor
Güney rüzgarından ve zayıf bir Alev yayar.
Seller ona geniş kıvrımlar halinde döner.

Creech'in Manilius'u.

Güney balığı Piscis Australis,

İtalyan Pesce Australe'dir; Fransız Poisson Australe; ve Alman Sudliche Eisch. Oğlak ve Kova'nın hemen güneyinde, gökyüzünün Su olarak bilinen bölümünde yer alır, Aratos figürü "sırtındaki Balık" olarak tanımlar ve

Ters Balık hala karnının yıldızlarını gösteriyor;

ancak modern temsiller ona normal bir tavır verir. Bununla birlikte, her iki durumda da, Urn'dan tüm çıkışı doğal olmayan bir şekilde içiyor.

Dereden su içen Balık fikri eski bir fikirdir ve Ovidius ile birlikte bulunan ve genellikle bu takımyıldıza atıfta bulunulan 4. Vergil, bal hasadının ne zaman toplanacağı konusunda talimatlarında bundan bahseder; ancak bu sıfat başlığının doğru kullanımı belirsizdir, çünkü Profesörler Ridgeway ve Wilkins, Doktor Smith'in Yunan ve Roma Antikiteleleri Sözlüğü'ndeki Astronomia hakkındaki takdire şayan makalelerinde şunları yazar:

Söz konusu Balık'ın çeşitli şekillerde Zodyak'taki Balıklardan biri - Güney Balığı - Hydra - Yunus - hatta Akrep olduğu varsayılmıştır.

Smyth dedi ki

Hyginus'un erken Venedik baskılarında, onun altında daha küçük bir balık vardır, remora tarzında, bu astronomun yalıtılmış konumundan Piscis Notius olarak adlandırdığı Solitarius'a müdahale eder.

Buna göre, 1488 baskısı, bu temsille, Parçalara sahipti ve 15. yüzyılın Alman el yazması, onu daha da büyük bir yoldaşla gösterdi.

Figür, Cetus'un kuyruğunda sona eren Kova Urn'den gelen dere olan Fameşe

küresinden garip bir şekilde çıkarılmıştır.

Erken efsanede australis'imiz iki zodyak burcunun ebeveyniydi ve her zaman bu özel başlık altında biliniyordu ve eşdeğer anlamlara sahip diğer sıfatlar olan austrinus, meridionalis ve notius tarafından çeşitlendirildi.

La Lande, Dupuis'in bunun Suriyelilerin tanrısı Dágón'un gökyüzü sembolü olduğunu kanıtladığını, Phagre ve Oxyrinque'in Mısır'da taptığını iddia etti; ve hatta daha da büyük olan Oannes ile ilişkilendirilmiştir.

Aynı zamanda 'I/7Ú' ve 'I/7Ú' vóriGq idi; 'V()Úc /uéyaq ve Piscis magnus; 'I/^úg qOvázZmv ve Piscis solitarius; Balık Oğlak, konumundan; Avienus tarafından özellikle Büyük Balık olarak anılır. Longfellow, İlahi Komedyâ çevirisinin notlarında, muhtemelen kuzeydekilerden çok daha belirgin olduğu için ona Altın Balık adını verdi.

Araplar Yunan takımyıldızlarını benimseyip isimlendirdiklerinde bu, Orta çağ sonlarında Hant elgennbi'ye dönüşen ve Chilmead tarafından Ahaut Al-genubi olarak verilen Büyük Güney Balığı olan Al:ut al Janubiyy oldu; ama onların figürü bizimkinden daha güneye uzanıyordu ve buna modern Grus'un yıldızları da dahildi. Smyth bunun hakkında şunları yazdı:

Mozaikçiler yıldız işaretini Sarephtha'nın dul eşine ait Yemek Fıçısını temsil etmek için tuttular; ama Schickard* bunun Aziz Petrus'un ağzında bir parça parayla aldığı Balık olduğunu söyler.

Bayer, Satürn gezegeninin astrolojik karakterini paylaştığını söyledi.

Gould ona 75 çıplak göz bileşeni atar.

a, 1.3, kırmızımsı.

FomalhautSmyth, Fom Alhout Al genubi'nin, çevirisi Os Piscis Meridiani ile birlikte, 1340 tarihli bir el yazması almanakta görüldüğünü söylüyor.

Aratos açıkça şöyle bahsetmiştir:

Her iki Purer'in ayağının yanında büyük ve parlak,

Bu, günümüz haritalarındaki konumudur, ancak bazen Balık'ın gözüne işaret etmiş ve s.

Kendi takımyıldızına koymanın yanı sıra, Ptolemy onu ydpQXÓQq'suna yerleştirdi ve Flamsteed onu Aquae Ultima Fomalhaut olarak adlandırarak onu Piscis Australis'in 24'ü ve Kova'nın 79'unu yaparak takip etti.

Başka hiçbir yıldız bu kadar çeşitli bir imlaya sahip değildi.

1521 Alfonsine Tabloları onu Kova'da Fomahant olarak ve 1. büyüklükte yerleştirir, ancak onu Piscis Meridionalis'te cevherde olduğu gibi, başlığını atlayıp 4. büyüklük olarak tanımlarlar. Bu Tabloların diğer baskıları ve Kazwini, bundan bu takımyıldızda hiç bahsetmez, ancak Kova'da; Ne de Rudolphine Tablolarının kendi

baskısında Bullialdus yoktur, ancak Farsça Chrysococca Tablolarının yeniden üretiminde buna Os Piscis notii ve Fumahaud adını verir. Longomon-tanus'un Astronomica Danica'sı onu Kova'da effusione Fomahant'ta ultima olarak içerir, hiç Piscis vermez; Kepler'in 1627 tarihli baskısında Tycho'nun Rudolphine Tabloları da aynı şeye sahiptir ve Hevelius da onu Fomahant olarak oraya koyar. Bayer, Piscis Notius'ta Fumahant, Fumahaut rectius Fumalhaut olarak alıntı yapar; Chilmead, Phom Almt; Caesius'un Fomahant ve Fontabant'ı var; Riccioli'nin buna verdiği isimler Fomauth, Phomaut, Phomault, Phomant, Phomaant, Phomhaut, Phomelhant; La Caille's, Phomalhaut; La Lande'ler Fumalhant, Fomahaut ve Phomahant'tır; ve Schickard's, Fomalcuti. Costard, Fomahout olarak verir; ve Sir William Herschel, kız kardeşine yazarak Fomalhout'u aldı:

Lina,— Dün gece bir kuyruklu yıldız “fırlattım”. . . Fomalhout ve ft Ceti arasında.

Bütün bunlardan daha doğrusu Hyde, Pham Al Hut'u yazdı. Burritt'in Atlası şimdiki Fomalhaut formuna sahiptir, ancak Planisphere, Fomalhani. Genel olarak, ancak yanlış bir şekilde, sanki Fransızlardan geliyormuş gibi Fomalo olarak telaffuz edilir.

Cicero'nun Aratos'unun Harleian El Yazması'nda, Balığın ağzında Stella Canopus sözcükleri vardır; bu, ya hatalı bir başlıktır ya da bir Argus'un altında belirtildiği gibi, bu sözcüğün herhangi bir çok parlak yıldız için başka bir kullanımıdır: Canopus.

İlk Araplar arasında Fomalhaut, İlk Kurbağa Al Difdi' al Awwal'dı; ve Borgan küresindeki konumunda ^halim, Devekuşu, açıkça başka bir bireysel unvandır.

Flammarion, bunun MÖ 3000'de İran'da kış gündönümüne yakın bir zamanda Hastorang olduğunu ve dört Cennet Muhafızı'ndan biri olan ve diğer yıldızları gözetleyen bir Kraliyet Yıldızı olduğunu söylüyor; 500 yıllarında Eleusis'teki Demeter tapınağında gün doğumu ibadetinin konusu iken; ve daha sonra, astrologlar, ün, servet ve gücün habercisi olarak.

Çinliler onu Pi Lo Sze Mun olarak biliyorlardı.

Achernar ve Canopus ile Dante'nin Tre Facelle'sini oluşturdu; ve altmış yıl önce, Boguslawski bunun Evrenin Merkezi Güneşi olabileceğini düşündü.

Yaklaşık 30° 15' güney eğiminde yer alır ve New York şehrinin enleminde görülebilen tüm önemli yıldızların en güneyindedir, ancak Şili, Ümit Burnu ve Güney Avustralya'nın zirvesindedir. . Eğitim görmemiş bir gözlemciye, belki de yakındaki yıldızların yokluğundan, tam bir büyüklük gibi görünüyor. 25 Ekim'de sona eriyor. Sözde ay yıldızlarından biri olarak, denizcilikte önemlidir ve tüm modern denizaşırı ulusların Efemerislerinde görülür.

See, rengini beyaz olarak adlandırıyor ve 30" uzaklıkta, 36°.2'lik bir konum açısında 14,8 mavimsi bir yoldaş keşfetti.

Al Tizini bunu Fum al ®ut olarak değil de biliyordu - ya takımyıldızın bizim izlediğimiz Batlamyus'unkinden farklı bir tasvirinin ya da Arap gökbilimciler tarafından kuzeydoğuya doğru uzantısının kanıtı. Bu, bazı erken yazarlar tarafından Fomalhaut'un Kova'daki yerini açıklayabilir.

3 ve Z ile Çin Tien Kang, Cennetsel İpti.

Al Tizini, Grus'un şimdi y, y ve /3'lük yıldızlarından Kuyruk, Parlak Olan ve Balıkların Arkasındaki Biri olarak bahsetti; bu, bizim Piscis Australis lucidamızın Al'ın nd 'ir'i olmadığının ek kanıtı } :ut al Janubiyy.

n, 0, ben, ve p, Heavenly Cash, Tien Tsien idi.

Bayer'in harfleri yalnızca p'ye kadar uzanıyor ve takımyıldızında k harfiyle gösterilen bir yıldız yok gibi görünüyor.

piscis volans, uçan balık,

şimdi gökbilimciler tarafından Volans olarak bilinen, Fransızların Poisson Volantı ve Almanların Fliegende Fisch'idir. Rudolphine Tablolarında Passer, Serçe vardır ve bu nedenle Çinliler tarafından Fe Yu olarak tercüme edilir. Bu, Canopus ve Miaplacidus'un güneyindeki kırk altı yıldızdan oluşan, Bayer tarafından resmi olarak tanıtılan yeni güney takımyıldızlarından bir diğeri - a ve 3 Argus.

Julius Schiller, onu Dorado ve Nubecula Major ile birlikte İncil'deki Abel the Just figürüne dahil etti.

Lucida 3, renkli bir 3,9 büyüklüktür ve 12 Mart'ta doruğa ulaşır.

Psalterium Georgii veya Georgianum.

bazen Harpa Georgii, 1781'de Abbé Maximilian Hell tarafından kuruldu ve İngiltere Kralı II. George'un onuruna seçildi. Stieler Planisphere'de, Bode'un Georgs Harffe'sinden Georg's Harfe.

Toros'un ön ayakları ile Eridanus Nehri arasında yer alır, yıldızlarının tümü, oluşumu için ödünç alınan 4^-büyüklük 02 Eridani olmadıkça göze çarpmaz. Ancak kredi iade edildi, çünkü Psalterium artık gökbilimciler tarafından tanınmıyor.

Pyxis nautica, denizcinin pusulası.

PyxisLa Caille tarafından Argo Direği'ndeki yıldızlardan oluşturuldu ve bu nedenle Gemi ile ilişkilendirildi, ancak orada elbette bir anakronizm var.

Dört üyesi Ptolemy tarafından La Caille'in onları bulduğu yere yerleştirildiği için Baily onu Argo'ya yeniden ilhak etti, böylece bir süre için kullanılmaz hale geldi; ama Gould bunu 1879 tarihli Uranometria Arjantin'ine 3,8 ila 7 kadirten altmış altı yıldızla yerleştirdi.

Quadrans muralis, duvar çeyreği,

Herkül'ün sağ ayağı, Bootes'in sol eli ile Draco takımyıldızı arasında, 1795'te La Lande tarafından, kendisinin ve yeğeni Michel Le Frangais'in daha sonra bu yıldızla dahil edilen yıldızları gözlemledikleri enstrümanın bir hatırası olarak kuruldu. sonrakinin Histoire Celeste Française'e ünvanı.

Bu, Stieler'in Planisphere'inin Mauer Çeyreği ve İtalyanların Çeyreğidir, ancak Argelander veya Heis tarafından hesaplanmamıştır ve modern astronomlar tarafından tanınmamıştır.

19 Haziran'da p Ursae Minoris ile meridyene gelir.

Zengin bir meteor akışı, Quadrantids, Ocak ayının 2. ve 3. günlerinde bu gruptan yayar.

Reticulum Rhomboidalis, Rhomboidalnet,

genellikle, ünlü güney gözlemlerini yaparken kullandığı retikülün bir anıtı olarak La Caille'in oluşumunda olduğu varsayılır; ancak ilk olarak Strassburglu Isaak Habrecht tarafından Rhombus olarak çizilmiştir ve bu nedenle muhtemelen sadece tanınmış mucidi tarafından benimsenmiştir. Hydrus ve Greater Cloud'un kuzeyinde yer alır ve

3.3 ila 7. kadirden otuz dört yıldız içerir.

Fransız Reticule veya Rhombe, Alman Rhomboidische Netz ve İtalyan Reticolo'dur.

Robur Carolinum, Charles'ın Oah,

İtalya'nın Quercia'sı ve Almanya'nın Karlseiche'si, kralın Cromwell tarafından savaşta yenilmesinden sonra yirmi dört saat boyunca içinde saklandığı hamisi II. Charles'ın Royal Oak'ının anısına 1679'da Halley tarafından resmen yayınlandı. of Worcester, 3 Eylül 1651'de. Bu buluş, kralın açık emriyle 1678'de Hailey'nin Oxford'dan yüksek lisans derecesini aldı. Ancak La Caille, Gemideki en iyi yıldızlardan bazılarının figürünün inşasının, zaten tamamlanmamış olan bu takımyıldızı mahvettiğinden şikayet etti ve Bode onu onarmaya çalışmasına rağmen, "ve Meşe, yarım yüzyıllık bir mülkiyetten sonra yeşermeyi bıraktı" ve Burritt onu haritalarına dahil etti ve ona yirmi beş yıldız atadı. Hailey'nin 2d-büyüklüğü a Roburis, şimdi Carina'da olan p Argus olarak değiştirildi.

Reeves'in Çinli yıldız isimleri listesinin Robur başlığı altında yalnızca bir girişi var—

Nan Chuen, Güney Gemisi, 3, vb., ancak şüpheli, yanlış bir şekilde ortaya konmuştur.Önünde Yaysız atılmış başka bir Ok var; ve onunla kuzeye Yakın Kuş uçar.

Brown'ın A oranları.1

Yay, Ok,

Fransız Fleche, Alman Pfeil ve İtalyan Saetta, Samanyolu'nda, Aquila'nın hemen kuzeyinde ve Cygnus'un güneyinde doğuya doğru uzanır; ve eski olmasına rağmen, önemsizdir, çünkü 4. kadirden daha büyük bir yıldız yoktur ve adı verilen hiçbir yıldız yoktur.

Kuş, Jove'un zırh taşıyıcısı olduğu için, zaman zaman Kartal'ın pençelerinde tutulduğu gibi çizilmiştir; ama Eratosthenes, Aratos'un yaptığı gibi ve şimdi haritalarımızda olduğu gibi, onu ayrı ayrı tanımladı. Grotius, ikincisinin onu Aíeióq'una dahil ettiğine dair yaygın inancın Germanicus versiyonundaki bir hataya dayandığını söyledi. Ve Jove kartalını ya da Herkül tarafından komşu Stymphalian kuşlarına doğru vurulan ve hala aralarında yatan geleneksel silah olarak kabul edildi,

bu nedenle Herculea; ama Eratosthenes, Apollon'un Kiklopları yok ettiği ok olduğunu iddia etti; ve bazen Aşk Tanrısının Ok'uydu. 1488 tarihli Hyginus, onun bir yayın üzerinde olduğunu gösterdi; gerçekten de, Eratosthenes onu çoğul biçiminde Oklarını ifade eden $\tau\acute{o}^{\alpha} \nu$, bir Yay olarak adlandırdı; Aratos ondan Tüylü Ok ve İyi Şekilli Dart olarak bahsetti. Sloganımızın $\acute{\alpha} \chi \chi \omicron \gamma \acute{o} \iota \omicron \tau \acute{o} \gamma$ 'si, Yay burcundan farklı olarak “başka bir ok”. Yine de, genellikle ikincisinin silahının sahibinden sapmış olduğu düşünölmüştür. Hipparchos ve Ptolemy sade 'O' $\iota \alpha \acute{\sigma} \acute{o} \gamma$ 'a sahipti.

Klasik zamanların Latin yazarları ve o zamandan beri onu Canna, Calamus ve Harundo olarak biliyorlardı, hepsi ok millerinin oluşturulduğu Kamış'ı simgeliyordu; ve Füzede, Jaculum ve Telum, Silah, Cirit ve Dart olarak; Telum, Kepler'in günlerine kadar iniyor. Ancak Sagitta, yıldızlarından bahseden tüm Romalılarla ortak adıydı; Cicero, onu clara ve fulgens olarak nitelendiriyor, ancak öyle değil.

Ona Mars ve Venüs'ün astrolojik doğasını bağlayan Bayer, birkaç garip isim aldı: Daemon, Feluco ve Fossorium, görünüşe göre burada anlaşılmaz; Antik gramercilerin ocucTai veya notae'lerinden biri olan Obelus veya muhtemelen bir Dikilitaş'a benzeyebileceği; Otysys Kalem, a Smooth Arrow için Albumasar'dan Riccioli ve Beigel tarafından alıntılanan Orfercalim; Temo meridianus, Güney Işını; Vectis, bir Kutup; Virga ve Virgula jacens, Düşen Bir Değnek. Cicero'ya atfedilen Missore hatalıdır ve Cicero tarafından asla bir yıldız adı olarak kullanılmamıştır, ancak oku atan kişi için kullanılmıştır; Aben Ezra'nın Musator'u ya Missore için bir barbarlıktır ya da bir Düz Çizgi olan Arap Satar'ından olabilir.

İbraniler buna $\} \acute{\iota} \acute{e}$ - veya $\} \acute{\iota} \acute{e} \tau \acute{s}$ adını verdiler; Ermeniler ve Persler, Dicle; ve Araplar, Al Sahm, hepsi bir Ok anlamına gelir; bu sonuncusu, Chilmead tarafından Alsham'a, Riccioli tarafından Schaham'a ve Piazzı tarafından Sham'a dönüştürölen Dresden küresinde verilmiştir.

Alfonsine Tablolarının bazılarında, 1515 Almagest'te Istiusc olarak tekrarlanan Istusc ortaya çıktı, hem muhtemelen şekilsiz $\acute{o} \iota \omicron \acute{o} \gamma$ formları hem de 1521 Alfonsine Tablolarında Alahance, belki de Arapça Al H-ams veya H-amsah'tan Beş (Yıldızlar) vardı.), göze çarpan özelliği. Aynı Almagest'te Albanere de vardı ve Scaliger'in notu dışında hepsi anlaşılmaz olan est nun'u ekledi:

Legendum Alhance, id est Sagitta, hebraicae originis, converso Dages in Nun, ut saepe accidit in Arabismo et Suriyesmo.

Schickard bunu Alchanzato'ya yazdı.

Sagitta, Reeves'in Çin yıldız işaretleri listesinde fark edilmez.

Caesius bunu, Elişa'nın emriyle Joaş'ın vurduğu Ok'u ya da Yonatan'ın Ezel taşına Davut'a doğru gönderdiği oklardan birini hayal etti; ve Julius Schiller, Çarmıha Gerilmenin Mızrağı veya Çivisi.

Başlangıçta sadece 4° uzunluğunda olan modern astronomi, takımyıldızı 10°'den fazla germiştir; Argelander ona 16 çıplak gözle yıldız atadı ve Heis 18. Eratosthenes ona sadece 4 verdi.

1 Eylül'de meridyene gelir.

Sagitta'nın yıldızlarından hiçbiri adlandırılmamış gibi görünüyor, ancak üçlü Z'si ilginç bir sistem. Uzun zamandır çift olarak biliniyordu, ancak daha büyük yıldızın kendisi son derece yakın bir çift ve hızlı ikili olarak merhum Alvan G. Clark tarafından keşfedildi.

Bileşenler 6, 6 ve 9 büyüklüktedir; iki büyük 0'.1 1891'de, 182°.8'lik bir konum açısında. En küçük yıldız 8".5 uzaklıkta. Renkler yeşilimsi, beyaz ve mavidir.

. . . Girit Yay'ında muhteşem olan Centaur, nişan alan bir Göz ile takip eder, Yayı tamamen çekilmiş ve uçmaya hazırdır.

Creech'in Manilius'u.

Yay, Okçu,

Fransız Sagittaire, İtalyan Sagittario ve Alman Schutze, - Bayer's Schutze, - Akrep'ten doğuya doğru, TO^{evr}Qq, Okçu ve Púrrnp tóO, Aratos'la birlikteydi; TO&mQp diğer Yunanlılarla; ve Eratosthenes, Hipparchos, Plutarch ve Ptolemy ile TO^{Or}Qq. Hyde tarafından alıntılanan BeAOKpárrmp, bir sözlük kelimesi olmasa da, muhtemelen Ok Çekmecesi anlamına gelir.

Manilius'un Yay burcu olmasına rağmen, bunlar Lucian ve Romalılar tarafından başlığımıza çevrildi; Avienus, Yay; ve Cicero, Sagittipotens, ona özgü bir terim. Arcitenens'in eski formu olan eşdeğeri Arquitenens - Ausonius ile ve Sachau'nun çevirisinde Al Bîrunî ile yeniden ortaya çıkıyor - bu takımyıldız için erken klasik yazarlar tarafından da kullanıldı; kelimenin Vergil ile birlikte görüldüğü yer tanrı Apollon içindir.

Flamsteed'in Atlas'ında, ondan önce yüzyıllardır yaygın olan Yay burcu vardır; Shakespeare, Othello'nun evini -muhtemelen Venedik'teki Arsenal'i- Sagittary olarak adlandırıyor,¹ yaniburç taşıyan. Kelime erken yazılmış Sagitary; ve Sagittarie ve Saagittare, Chaucer'ın Astrolabe'inde, Anglo-Norman selefi De Thaun'dan. Anglo-Saksonların Scytta'sı vardı.

Columella onu Crotos ve Hyginus, Croton, the Herdsman olarak adlandırdı; ancak bu isimlerin nasıl uygulanabilir olduğu görünmüyor.

Diğerleri ise 'Innórnp, At Sırtında; Yarım Adam Semivir; Boğa ve Minotaurus, efsanevi erken biçiminden, şimdi at biçiminde olmasına rağmen; Cicero'nun Antepeleri ve Antepedeleri bunun için veya bizim Centaur'umuz için olabilir. Cornipedes, Horn-Footed, ona da uygulandı.

Aratos'ta olduğu gibi, bazen bütün, parçalarıyla kişileştirilmiştir; ve Ovidius'un Haemonios Arcus'u; insan elinde tutulan ok olarak bilindiği söylenen Mısır'da; ve

yine Thessalicae Sagitta'da Ovid ile, Teselya, Centaurların doğum yeridir. Bu, Longfellow'un Şairler" Takvimi Kasım'ındaki satırlarını tetikledi:

Yeryüzünde çınlayan toynaklarla uçuyorum, İnsan yüzlü bir Teselya atı.

Ve Sagitta arcui applicata olmuştur; veya Capella of Carthage ile sade Telum. Bayer, Pharetra'yı, Quiver'ı ve Bow, Elkausu veya Elkusü için yinelenen, Arapça Al *aus'tan Schickard'ın Alkauuso'sunu alıntıladı. Uluğ Bey'in tercümanı, 1515 Almagest'in et est Arcus'unda onayladığı modern ismine quem etiam Arcum vacant'ı ekledi. Pers Kamán ve Nimasptı; Türk Yai; Süryanice Keshtá ve İbranice ^esheth; Riccioli'nin Kertko'su, “Keldanilerden”; hepsi bir Yay anlamına gelir, bu nedenle bazı erken haritalar Yay'ı sadece bir Yay ve Ok olarak gösterir. Bu, özellikle Asya astronomisinde yaygın olan bir fikirdi.

Yahudiler arasında, Yakup'un babaları Yusuf'a kadar olan son sözlerinden, “yayı güçlü bir mesken” olan Efraim ve Manaşşe'nin kabile sembolüydü.

Novidius, ölmekte olan Elişa'nın emriyle "pencereden doğuya doğru" oklar atan İsrail Kralı Yoaş olduğunu iddia etti; ancak Caesius, Yay'ın İsmail olduğunu iddia etmesine rağmen, İncil seti genellikle onu Havari Aziz Matta ile tanımladı.

Fırat üzerindeki bu takımyıldızın oluşumu, kuşkusuz daha büyük bir figür olan Centaur Chiron'dan önce geldi; ancak ilk kaydedilen klasik figür, Eratosthenes'in onu bir Satyr olarak tanımlamasındaydı, muhtemelen orijinal Centaur'un, Hea-bani'nin özelliklerinden türetildi ve böylece daha yeni Farnese küresinde ortaya çıktı. Ama Manilius, modern tarzımızda olduğu gibi, mixtus equa ve tehditkar bir görünümle, Güney'in Kentaur'u olan eğitilmiş Chiron'un yumuşak yanından çok farklı olarak bahsetti; bazen daha sonraki yazmalarda ve akan cüppeli haritalarda verilirken; ama tacı her zaman ön ayaklarının yanında görünür ve oku her zaman Akrep'in kalbini hedef alır.

Dupuis, Mısır'da İbis veya Kuğu olarak gösterildiğini; ama Denderah zodyakına aslan suratlı geleneksel Okçu eklenmiş, bu yüzden onu iki yüzlü hale getiriyor. Kircher, unvanını Kıptilerden HigáqpS, Statia amaenitatis olarak verdi.

Archaeologia'nın 47. cildinde kısmen çoğaltılan resimli el yazması, centaur benzeri bir figüre sahiptir, Astronochus, belki de bizim Okçumuzdur; ancak Ophiuchus Yılan sahibi ve Heniochus Reinholder olduğu için, Yıldız sahibi olmadığı sürece başlık açıklanamayan bir türevidir.

Bir gökyüzü grubu, Joculator, resimlenen aynı el yazmasındadır.¹ genellikle “şakacı” olarak resmedilir ve ortaçağ günlerinin Saray Aptalını temsil eder; ama başka bir yerde bunun izini bulamıyorum.

Bu zodyak Centaur'un mitlerinde ve unvanlarında güneydeki Centaur'unkilerle olan karışıklığı zaten fark ettik, bazıları Yunanlıların Xsiprnv'si Yay'ı, Chiron'u Hyginus ve Romalılarla; Eratosthenes ve diğerleri, modern İdeler gibi, bu adı Centaur'a atıfta bulunmak için anladılar. Ancak Ovid'in Centanrus'u ve Milton'ın

Centaur'u, daha sonraki bazı şairlerde olduğu gibi zodyak figürüdür; James Thomson, Mevsimlerinin Kışı'nda şunları yazıyor:

Şimdi gökyüzünün acımasız imparatorluğu zaman
Centaur Archer Oğlak burcuna boyun eğer.

İlk gelenek, dünyevi Chiron'u, Argonotlara Kolhis'e yaptıkları seferlerde rehberlik etmesi için Okçu takımyıldızının mucidi yaptı; Her ne kadar ve makul olarak, Pliny, Kleostratos'un bunu MÖ 6. veya 5. yüzyılda Koç ile birlikte ortaya çıkardığını söylese de, buna muhtemelen Cleostratos'un ilk yazan olmasına rağmen, kesinlikle Yunanlılardan hiçbirinin olmadığını düşünebiliriz. Fırat'ta çok daha eski olduğuna dair çok sayıda kanıt gördüğümüz için ona biçim veya unvan verdi.

Çivi yazılı yazıtlar Yay'ı Güçlü Olan, Savaşın Dev Kralı ve Büyük Şehrin Aydınlatıcısı olarak tanımlar ve okçu savaş tanrısı Nergal veya Nergal'i kişileştirir.¹ ya da onun koruması altında, Büyük Lord olarak. Bu tanrısallıktan Kralların İkinci Kitabı, xvii, 30'da bahsedilmiştir. Bir düzlem küre parçası üzerindeki bir yazıt, Sayce tarafından Utucagaba, Beyaz Yüzün Işığı ve Pinches tarafından Udgudua, Akan (?) Gün olarak kopyalanmıştır. veya Cezalandıran Güneş Yüzü'nün bu takımyıldıza bir gönderme olduğu varsayılır; bu parçada ayrıca Sennacherib'in bir usturlabıyla uyumlu olan ve George Smith tarafından baş yıldızının adı olarak kabul edilen Nibat Anu kelimeleri de yer almaktadır. Bir başka yazılı tabletin, biraz kusurlu olmasına rağmen, Okçu'nun bir veya daha fazla yay yıldızını belirten Kakkab Kastu, yani Yay Takımyıldızı veya Yıldızı - Akad Yasağı'nda - okuduğu düşünülmektedir. Bu, Aratos'un Tó^Ov'unu ve Latinlerin Arcus'unu açıklayacaktır, Sayce Mulban'ı tercüme ederken buna katılıyor, yay yıldızı. Pa ve xut, Dayspring de unvanlar gibi görünüyor, ikincisi, çünkü Okçumuz bir tür yükselen güneşti. Bir güneş şehri olan Sippara'nın (Eski Ahit'teki Sepharvaim) bazı sınır taşlarının üzerinde, Yay "tam bir görkemle yontulmuş olarak görünür." Asur'da her zaman, Orion'un daha önce ilişkili olduğunu gördüğümüz Kasım-Aralık ayımıza karşılık gelen dokuzuncu ay olan Kislivu ile ilişkilendirilmiştir. Yukarıdakilerin hepsinden, Okçu'nun Fırat kökenli olduğunu varsaymak güvenli görünüyor. Orion'un daha önce ilişkili olduğunu gördüğümüz Kasım-Aralık ayımıza karşılık geliyor. Yukarıdakilerin hepsinden, Okçu'nun Fırat kökenli olduğunu varsaymak güvenli görünüyor. Orion'un daha önce ilişkili olduğunu gördüğümüz Kasım-Aralık ayımıza karşılık geliyor. Yukarıdakilerin hepsinden, Okçu'nun Fırat kökenli olduğunu varsaymak güvenli görünüyor.

Hindistan ayrıca 3000 yıl önceki zodyak için Yay olduğunu iddia etti, At, At başı veya Süvari olarak şekillendi -Agvini, gökyüzünün farklı yerlerinde Hindu yıldız terminolojisinde ortaya çıkan bir kelime. Al Biruni, takımyıldızın Profesör Whitney tarafından Dhanus olarak verilen Sanskritçe Dhanu veya Dhanasu, Tamil Dhamsu olduğunu söyledi; Okçu'nun yay yıldızlarının ve insan kısmının, Hint krallığı Maurya ve MÖ 300'lerin Sandroktos'u Chandra Gupta'nın karısı Mula tarafından

döndürülen aslan kuyruklarının yelpazesini temsil ettiğine dair çok erken bir ifademiz var. Ganj boyunca Gangaridae ve Prasii. Ancak daha sonraki Hint astronomisinde, Yunanca To Zórñq'dan türetilen Taukshika oldu.

Hindular burada çift nakshatralarından bir diğeri, 18. ve 19., Eski ve Son Ashádhá, Fethedilmemiş, bunlar esas olarak aynı numaralandırmanın manazil ve sieu'su ile çakıştı. Bunlar, Birleşik Tanrılar olan Apas, Waters ve Vigve Devás tanrılarının koruması altındaydı; her biri bir Fil Dişi ve ikisi birlikte bir Yatak olarak tasvir edildi.

Eski Arabistan'da, şimdi Okçu okunun başını ve kanadını işaretleyen iki küçük yıldız grubu, bir ay istasyonunun yanı sıra daha önceki yıldız işaretlerinin kalıntıları olarak çok dikkate değeri. Bunların en batısı - y, d, E ve n, - Al Na'am al Wárid, Going Devekuşları; ve en doğudaki, — a, Z, X ve t, — Al Na'am al hádirah, Geri Dönen Devekuşları, koruyucuları için X yıldızıyla birlikte göksel nehir olan Samanyolu'na gidip gelirler. Ideler, bu su içmeyen yaratıkların burada su ile bağlantılı olarak bulunmasının açıklanamaz olduğunu düşündü ve Al JauharT, rakamları bu yıldızların temsil edebileceği Devrilmiş bir Sandalye ile karşılaştırdı. Ancak Al Biruni, Al Zajjáj'ın, makaraların bağlı olduğu bir kuyunun ağzı üzerinde Kiriş anlamına gelen bir kelimeye sahip olduğunu söyledi; başka bir otorite, Develerin veya Sığırların otlatıldığını söylerken, amaçlanıyordu. Bu başlığın doğru okunuşu ve anlamı konusunda çok fazla belirsizlik olduğu açıktır. ^1 ve ^2 ile yukarıdaki tüm yıldızlar, 18. manzil Al Na'am'a dahil edildi.

19. manzil, figürün üst kısmından Deniz Geçisinin boynuzlarına doğru boş alanda yer alır ve bu bölge nispeten kiracısız olduğu için Al Baldah, Şehir veya Bölge olarak bilinirdi. Muhtemelen n olan ancak ayırt edilebilen bir yıldızla işaretlenmişti ve Arapların aus'u olan, ancak bizim Yay Yayımız olmayan bir Yay şeklinde altı başka yıldızla sınırlanmıştı. Aynı zamanda Kolye Al Kiládah'dı; ve Al Udf>iyy, Devekuşu Yuvası, t, v, y, rn, A ve Z ile işaretlenmiştir; bununla önceki konaklar arasındaki boşluk Al BTrunT tarafından “Yay'ın başı ve iki kilidi” olarak belirlenmişti. Bu konuyu tartışırken, sık sık yaptığı gibi Arap şairlerinden alıntılar yaparak, bu 19. manzil'i “birbiriyle bağlantılı olmayan iki kaş arasındaki yarık,

18. sieu, Ki, bir Elek, eski adıyla Kit, bu grupların ilkiydi; ve 19., Tew, Tow veya Nan Tow, bir Pota veya Ölçü, eskiden Çiy, ikincisiydi; Her ikisi de She King'de ima ediliyor:

Güneyde elek var
Ağzını tembelce göstererek

.....

Ama elemek faydasız;

en geniş aralıklı iki yıldızın Ağız ve ikisinin birbirine daha yakın Topuklar olduğunu açıklayan yorumcu; ancak bunların Elek ile bağlantısını vermez. Ve ikinci gruptan:

Kuzeyde Pota var

kolunu batıya doğru kaldırarak

.....

Ama likör bırakmaz;

böylece aynı noktadaki Süt Kepçemiz, Z, t, &, \$ ve A, sonuçta modern bir kibir değil. Bu Kepçenin yıldızları, çağımızdan en az bin yıl önce Çin'de özel tapınma nesneleriydi; gerçekten de Tapınak olarak biliniyorlardı.

Bütün takımyıldız, Williams'ın başka bir erken isim olarak Seih Muh, yani yakacak odun için kesilmiş Dalları ve daha sonraki adı Cizvitlerden Jin Ma, İnsan-At olan Çin Kaplanıydı. Bir kısmı, Akrep, Terazî ve Başak'ın bazı yıldızları, büyük burçlar bölümü Azure Dragon'da yer aldı. Astrologlar onu Sing Ki'lerinde Capricomos ile birleştirdiler.

Astrolojik olarak takımyıldız Jüpiter'in Evi idi, bu gezegen burada Yaratılış'ta ortaya çıktı, 1386 tarihli bir el yazması ona Schoter "Jupit'in ana ho wee"siydi; Bu onur Kova ve Aslan tarafından paylaşılsa da. Jüpiter de onun mülkiyetini tekelinde tutmadı, çünkü aynı zamanda tapınaklarından biri Stymphalus kuşlarının evi olan Stymphalus'ta olan Diana'nın ikametgahıydı. Bunlar, Herkül tarafından katledildiğinde, Aquila, Cygnus ve Vultur Cadens olarak gökyüzüne transfer edildi ve Aquila'da açıklandığı gibi, hepsi Yay'ın paranatellonları. Böylece takımyıldız Dianae Sidus olarak biliniyordu. Babil yazıtlarına kadar dayanan bir karakter olan verimliliğe eğilimliydi; Arabistan Felix, Macaristan, Ligurya, Moravya ve İspanya ile Avignon, Köln şehirleri üzerinde hüküm süren şanslı bir işaret. ve Narbonne; Manilius ise Girit, Latium ve Trinacria'yı yönettiğini söyledi. Ampelius onu güney rüzgarı Auster ve güneybatı rüzgarı Africus ile ilişkilendirdi; Koç ve Akrep de ikincisi ile ilişkilidir. Sarı, ona atfedilen renkti ya da tuhaf yeşil sanguine; ve 1542'de Arcandum, bu burç altında doğan bir adamın üç kez evleneceğini, sebzelere çok düşkün olacağını, eşsiz bir terzi olacağını ve sonuncusu seksen yaşında olmak üzere üç özel hastalığa sahip olacağını yazdı. Zamanının biliminin çoğu böyleydi! ve 1542'de Arcandum, bu burç altında doğan bir adamın üç kez evleneceğini, sebzelere çok düşkün olacağını, eşsiz bir terzi olacağını ve sonuncusu seksen yaşında olmak üzere üç özel hastalığa sahip olacağını yazdı. Zamanının biliminin çoğu böyleydi! ve 1542'de Arcandum, bu burç altında doğan bir adamın üç kez evleneceğini, sebzelere çok düşkün olacağını, eşsiz bir terzi olacağını ve sonuncusu seksen yaşında olmak üzere üç özel hastalığa sahip olacağını yazdı. Zamanının biliminin çoğu böyleydi!

Yay, Gallienus'un yaklaşık A. d. 260, efsane Apollini Konservatuvarı ile; ve 1135'te güneş buradayken İngiltere'ye ayak bastığının simgesi olan Kral Stephen'inkilere.

La Caille, yeni Teleskopium'unun p'si için bu takımyıldızın yıldızını aldı. Bu, Ptolemy'nin αἰνός veya pastern'deki listesinin 25'incisiydi, bu da onunla ayakların mevcut haritalardakinden çok farklı bir duruma sahip olduğunu gösterirdi.

^ işaretinin sembolü, yayın bir parçası olan oku gösterir.

Yay burcu, Argelander'e göre 54 ve Heis'e göre 90 çıplak gözle yıldız içerir, ancak hiçbir 2d büyüklüğünün üzerinde değildir.

Güneş, 16 Aralık'tan 18 Ocak'a kadar takımyıldızından geçerek kış gündönümüne ulaşır.¹ 21 Aralık'ta yıldızların yakınında p, ama sonra tabii ki Oğlak burcunda.

Göklerde göze çarpan bir özellik, y ve d yıldızlarının yakınında, ancak bir soluk teleskopik yıldız gösteren, neredeyse dairesel siyah bir boşluk olan Yay'ın sınırları içinde yer alır; ve bu boş yerin doğusunda bir başka dar hilal şeklindedir.

Olağanüstü parlak bir novanın, 1011 veya 1012'de takımyıldızın aşağılarında üç ay boyunca görülebildiği söyleniyor. Bu, Ma Touan Lin'in Çin yıllıklarında kaydedildi.

a, 4.

Bu Rukbat'tır, ancak çeşitli şekillerde yazılmış Rucba, Rucbah, Rukbah ve Rucbar, Uluğ Bey'in Rukbat al Rámi, the Archer's Knee'sinden; bazı erken kitaplarda Al Rámi) Okçu'nun kendisidir. Standart Sözlükte Ruchbar nr Ranich vardır.

Daha önce ima edilen Fırat Nibat Ann, bunun için veya takımyıldızın diğer bazı ana bileşenlerinden biri için olabilir; belki de E için, ilk günlerde o yıldız nispeten şimdiki kadar parlak olsaydı.

p1, Double, 3.8 ve 8 ve p², 4.4.

arkabve Urkab, İdeler tarafından Tendon olarak tercüme edilen Al 'Ur[^]ub'dandır.

bacağın baldırını topuğa birleştirir ve bu, modern haritalardaki şekildeki konumlarıyla ve ayrıca Fırat unvanı Ur-nergub, Sol Ayağın Tabanı ile örtüşür; ama Al Sufi ve Borgian küresinin oymacısı bu yıldızları atın vücudunun arkasına yerleştirdi.

Q

Kazwini a ve iki betayı Al uradain olarak biliyordu, iki Surad, farklı şekilde tanımlanan çöl kuşları - bazıları tarafından “serçelerden daha büyük” ve alacalı siyah ve beyaz (saksağanlar?); diğerleri tarafından sarı ve güvercinlerden daha büyük.

Y, 3.1, sarı.

El Nah, Nokta, Al Tizini'nin bunu Ok'un başını işaretlemek olarak belirten kelimesidir; ancak Hyde, Zujj al Nushshábah'ı benzer anlamda alıntıladi. Borgian küresi onu Al Wazl, yani Kavşak olarak adlandırdı ve ok, yayın ve Okçu elinin buluştuğu noktayı belirtir.

3 ve 4 ve Teleskopun /3'ü ile bu yıldız sieu Ki idi, ancak Çin'e tapınmada üçü Rüzgârın Generali Feng Shi idi.

3,Çift, 3 ve 14.5, turuncu sarı ve mavimsi.

Kaus Meridionalis, veya Medya, Orta (of) Yay için Arapça ve Latince'dir. İki Ashádhá'nın kesiştiği noktayı işaret ediyordu; ve y ve \ ile Akad Sin-nun-tu veya Si-nu-mi-tum, Kırılma idi.

Refakatçi 1896'da 26" uzaklıkta, 27 6°.4'lük bir konum açıсындаydı.

⁴Çift, 2 ve 14.3, turuncu ve mavimsi,

Kaus Australis, Güney (bir parçası) Yay'dır.

Fırat günlerinde Nibat Ann olabilir.

⁴⁸ Ağustos'ta meridyene gelir.

Refakatçi 32".5 uzaklıkta, 1896'da 2950'lik bir konum açıсында.

Her biri bir öncekinden daha parlak olan Yay burcundaki a, /3, y, 3 ve 4 büyüklüklerinin karşılaştırılması, Bayer'in yıldız harflerinde bu tür herhangi bir alfabetik düzenleme kuralı tarafından yönlendirilmediğini göstermektedir. ona atfedildiği gibi parlaklık sırası.

Z, İkili, 3.9 ve 4.4.

1515 tarihli Latin Almagest, bunu Ascella, yani Axilla, figürün koltukaltı olarak verir, hala haritalardaki yerini.

İki bileşen, 18A yıllık hızlı yörünge devrimine sahiptir.

a, t ve 0 ile 18. manzil, Al ^aám veya Al Na'aám al ^adırak'ın bir bölümünü ve bu nakshatra'nın tamamını oluşturdu; ancak karşılık gelen sieu, belirleyici olarak y ile A ve p'yi içeriyordu.

x,3.1, sarı.

Kaus Borealis Kuzey Yayın (kısmı) Al Tizini'nin Rá'i al Na'aám, Na'ams'ın Bekçisi idi, anlamı konusundaki belirsizlik daha önce fark edilmişti; ama Kazwini bundan Devede kuşlarını anlamıştı, çünkü listesinde yıldızlarla birlikte ^, Al Thalimain, açıkça bu çöl kuşlarını kastediyor.

Aynı yıldızlarla, büyük tanrıça İstar ile ilişkili olduğu söylenen Akad Anu-ni-tum olabilir.

Yakın A, A. d'de görüldü. 386 parlak bir nova, kayıtlara geçen dördüncü; ve 7° kuzeydoğuda 25 M. kümesi çıplak gözle görülebilir.

p1, Üçlü, 3.5, 9.5 ve 10 ve p², 5.8,

yayın üst kısmında geniş bir çıplak gözle çift oluştururlar ve Akadya ve Arabistan'da bir önceki yıldızla isimlendirilirler.

NGC 6523, 8 M. kümesine güneye doğru giden yolun üçte ikisinde kış

gündönümü noktasını işaretlerler ve çıplak gözle görülebilen diğer kümeler ve bulutsular yakındadır. Bunlardan biri, kuzeydoğuya doğru NGC 6603, 24 M., kendine özgü eğri düzeninden dolayı Secchi'nin Delle Caustiche'sidir; ünlü Üç Boğumlu Bulutsusu NGC 6514, 20 M. ise güneybatıdan çok uzakta değildir. Bu, 1764'te keşfedildi ve üç karanlık yarıktan bu şekilde adlandırıldı; şimdi, bu yarıklardan birindeki bir yıldızla ilgili konumunda yakın zamanda meydana gelen şüpheli bir değişiklikten özellikle not edildi. Bu nesnenin spektroskopik gözlemleri, sonuçlarında önemli bir uyumsuzluk olduğunu göstermektedir.

Brown, pruvadaki yıldızların Pers Gau ve Sogdian ve Horasmian Yaugh olduğunu, ancak bu milletler tarafından Boğa olarak hayal edildiğini söylüyor; Polisler onları bir Tay olan Polis olarak tanıyordu.

v¹ve v², 5. kadirdeki kırmızı yıldızlar, 12' aralıklı ve her ikisi de çift, 'Okçu Gözü' Ain al Rāmī idi. Ptolemy onları bulutsu bir çift yıldız olarak katalogladı, — V[^]AOi3fiq Kai 3in/Ok,— bu şekilde belirlenen ilkler arasında.

£ ve o ile bir Bayrak esaslı olan Çinli Kien Sing'di.

n, başın arkasındaki 3 boyutlu büyüklük, Al Tizini'nin Al Baldah'ıydı, işaretlediği 19. manzilden; Al Achsasi, onu ay istasyonunun Parlak Olan, Al Ná'ir olarak görüyor.

bir, 2.3.

Bu, Otuz Yıldızın Fırat Tabletindeki Nunki ile, Denizin İlanının Yıldızı ile tanımlanmıştır, bu Deniz Kova, Oğlak, Delphinus, Balık ve Piscis Australis tarafından işgal edilen mahalledir. Aratos'un Su olarak adlandırdığı gökyüzünde aynı boşluktur; belki de Yunan astronomisinin çoğunun Fırat kökenli olduğuna dair bir başka kanıt.

Hindistan'da nakshatra Ashadha'nın Abhijit ile birleştiği yeri işaret ediyordu.

Okçu'nun elindeki okun kanadında bulunur.

o, Z ve n ile birlikte, Denizin Boyunduruğu olan Akad Gu-shi-rab-ba olabilir.

5. büyüklükteki yıldızlar [^]1, y¹ ve y², Çin asterizmi Kow, Köpek idi.

ortak,4.8; A, 5; b, 4.7; ve c, 4,

Atın arka çeyreğinde küçük bir dörtgen oluşturan, Bayer'in Aşağı Latin Terebellum'da tekrarladığı Ptolemy'nin [^]rpánX[^] vpOv'uydu ve bu yıldızlar için hala sıklıkla görülüyordu. Standart Sözlük bunu böyle verir, ancak bileşenlerden w veya a¹, b ve e olarak bahseder.

Çinliler bu küçük figürü Köpeğin Ülkesi Kow Kwo olarak biliyorlardı.

Sceptrum Brandenburgicum, Brandenburg Asası,

1688'de Prusya Kraliyet Bilimler Cemiyeti'nin ilk astronomu Gottfried Kirch tarafından haritalandı ve bir asırdan fazla bir süre sonra Bode tarafından yayınlandı, böylece onu bir süreliğine unutulmaktan kurtardı. yine ara verdiler. Lepus'un batısında, Nehirdeki ilk kıvrımın altında, kuzey ve güneyde düz bir çizgide duran 4. ve 5. kadirde sadece dört yıldız içerir.

Çinlilerin burada bir asterizmi vardı, Kew Yew, bir Pennon'un dokuz Fistosu, ama buna Eridanus'un $\wedge$, rn ve b'sini dahil ettiler.

Gökyüzünde, Lacerta'nın yerine Royer tarafından 1679'da Kral XIV. Louis onuruna tanıtılan Adalet Eli tarafından tutulan başka bir Asa daha vardı; ama bu da unutuldu.

... o soğuk hayvan
Kuyruğuyla milletleri vuran.

Longfellow'un Dante'nin Purgatorio'sunun çevirisi.

Akrep veya Akrep, Akrep,

Dev'in ünlü katiliydi, göklere yükseldi ve şimdi hala Akrep'ten korkan Orion onun altına batarken ufuktan yükseliyordu; ikincisinin kendisi tehlikede olmasına rağmen, - Sackville 1565'te Induction to the Mirror of Magistrates adlı eserinde şunları yazıyordu:

Akrep, Yay burcunun dartından korkarken
Yayları uçuşta ısrarla bükülmüş olan ip kaymıştı,
Aşağı ayrı okyanus sel içine kaydı.

Klasik yazarlar, Phaëthon'un deneyimsiz ellerindeyken Phoebus Apollo'nun atlarının feci şekilde kaçmasına neden olan canavarı gördü.

Hıristiyanlık döneminden birkaç yüzyıl önce, Zodyak figürlerinin en büyüğüdü ve XpXaí ile Pençelerini, yani şimdi Terazimiz olan Cicero'nun prosectae chelae'sini, Ovid'in yazdığı gibi ikili bir takımyıldızı oluşturunuyordu:

Spatium signorum membran duorum'da porrigit;

ve bu figür, en eski zodyak sadece altı takımyıldızın oluşturduğu inancından, Akrep'in büyük antikliğinin en güçlü kanıtı olarak gösterildi ve bu uzun burç bunlardan biriydi.

Yunanlılarda evrensel olarak ἸΚοπνίΟq idi; Aratos, tekil olarak buna hafif bir imada bulunarak, Bayer'in 1720 baskısında ΜΧαQvpιΟv olarak değiştirilen Büyük Canavar MyadrpiOv'u ekledi; Aratos için çok uygun bir başka terim ise Büyük İşaret Tépaq péya idi. Bu ünlü büyüklük belki de, büyük Orion'un katili için daha büyük bir boyuta sahip olmanın mitolojik gerekliliğinden kaynaklanıyordu ve bu, yazarın onu "daha hareketsiz görünen" olarak nitelendirdiği nA^ioi^pOq npOyav^iq olarak nitelendirdi.

Latinler ara sıra Scorpios kelimesini yazdılar, ancak genellikle Scorpius veya Scorpio; Cicero, Ennius, Manilius ve belki de Columella, akraba Afrikalı Nepa veya Nepas unvanını verirken, ilki Alfonsine Tablolarının kopyaladığı gibi, Manilius'un da Yunanca 'GniadO-páprnv, Geriye Yürüme sıfatı olduğu gibi. Astronomik yazarlar ve yorumcular, nispeten modern zamanlara kadar, zaman zaman onun iki bölümünden Scorpius cum Chelis birleşik başlığı altında bahsettiler; hatta bazı temsiller yaratığın Pençelerindeki Pulları bile gösteriyordu.

Grotius, Barbarların Pençelere Graflias ve Latinlerin Pliny'ye göre Forficulae adını verdiğini söyledi.

Çin'in başlarında, Doğu'nun ve baharın güçlü ama cana yakın Azure Ejderhası figürünün önemli bir parçasıydı, sonraki günlerde göksel Mavi İmparator'un ikametgahıydı; ama Konfüçyüs zamanında, yıldızı Antares için ilkel bir isim olan Büyük Ateş Ta Who'ydu; ve bir İlâhi Tapınak olan Shing Kung kuyruğun yıldızlarına uygulandı. Erken zodyakın bir üyesi olarak, 16. yüzyılda Cizvit öğretisinden Tien He, Göksel Akrep'in yerini aldığı Tavşan'dı.

Sir William Drummond, ata Abraham'ın onun bir Kartal olduğunu bildiği burçta; ve bazı yorumcular burada İncil'deki Güney'in Odalarını belirlediler, Akrep küre üzerinde Ülker'in tam karşısındadır, her ikisinin de Eyüp Kitabı'nın diğer iki karşıt takımyıldızı olan Ayı ve Orion ile aynı pasajında anıldığı düşünülür; ancak orijinal genellikle genel olarak güney göklerine bir referans olarak kabul edilir. Aben Ezra, Akrep veya Antares'i İbranilerin K sll'si ile tanımladı; her ne kadar insanlar bu yıldızları genellikle bir Akrep olarak kabul etseler de, onların Akrabh'ları ve iddiaya göre, kurucusu "bu arada bir yılan" olan kabilenin amblemi olarak Dan'in sancaklarına kazınmıştır. Bu şekilde gösterildiğinde taçlı bir Yılan veya Basilisk olarak görünüyordu. Mısır astronomisinin bir döneminde onun için benzer bir figür ortaya çıktı;

Sümüksü Yılan rotasında terler;

ve ondan çok önce Spenser, Peri Kraliçesi'nde:

ve şimdi okyanusun derinliklerinde
Tıslayan yilandan hızla uçan Orion,

Alev alev yanan kafası dikleşmek için acele etti.

Ancak Denderah zodyak tipik biçimini gösterir.

Kircher bütün takımyıldızı "Irnaq, Statik Isidis" olarak adlandırdı, parlak Antares bir zamanlar İsis'in sembolüydü.

Araplar onu, Alacrab, Alatrab, Alatrab, Hacrab, Riccioli'nin Aakrab ve Hacerab'ını yozlaştıran Akrep Al 'Arab olarak biliyorlardı; ve benzer şekilde Suriyelilerin Akrevá'sıydı. Riccioli bize Acrobo Chaldaeis'i verdi, ki bu doğru olabilir, ancak bu Latince kelime muhtemelen astrologlara atıfta bulunuyordu.

Perslerin Ghezhdum veya Kazhdum'larında ve Türklerin Koirughi, Tailed ve Tjzun Koirughi, Long-tailed'lerinde bir Akrep vardı.

Akadlılar ona Girtab, Yakalayıcı veya Stinger ve Birinin Eğildiği Yer adını verdiler, bu unvanlar yaratığın tehlikeli karakterinin göstergesidir; Çivi yazısı metnin bazı erken çevirmenleri onu Çift Kılıç yapsalar da. Daha sonra Fırat'ta yaşayanlar ile birlikte, sonbahar ekinoksundan sonra güneşin gücünün azaldığını gösteren karanlığın simgesiydi, daha sonra onun içinde yer aldı. Bu astronomide her zaman öne çıkan Jensen, MÖ 5000'de orada oluştuğunu ve şimdi olduğu gibi resmedildiğini düşünüyor; belki de iki Akrep-adamın yarı-insan biçiminde, erken dairesel Sunak veya Lamba, bazen Pençelere tutulmuş olarak gösterilir, Ölçekler 15. yüzyılın resimlerinde olduğu gibi. Babil'de bu takvim işareti, bizim Ekim-Kasım ayımız olan sekizinci ay olan Arakh Savna ile özdeşleştirildi.

Erken Hindistan onu Ali, Vigrika veya Vrouchicam olarak biliyordu - Tamilce, Vrishaman'da; ancak daha sonra Varaha Mihira, her ikisi de Yunan Akreplerinden Kaurpya ve Al Biruni, Kaurba dedi. Cingalese zodyakında Ussika vardı.

Dante onu Un Secchione olarak belirledi,

Alev alev yanan bir kova gibi şekillendirilmiş;

ve Purgatorio'da mottomuzdaki Friddo Animal olarak, yaratığın doğasına yanlış bir gönderme değil, ona bakarken şafağın soğuk saatlerinde yükselişine atıfta bulunuyordu. Dante'nin tercümanı Longfellow'un kendi Şairler Takvimi'nde Ekim ayı için benzer bir şeyi var:

Soğuk Akrep'e biniyorum.

Chaucer, Hous of Fame'de bunu Akrep olarak yazmıştı; Anglo-Norman öncülleri Escorpiun; ve Anglo-Saksonlar, Throwend.

Caesius yanlışlıkla onu Rehoboam'ın Akreplerinden biri olarak gördü; ama Novidius öyle olduğunu söyledi.

Mısır Kralı Firavun'un İsrail oğullarının ülkesinden çıkmasına izin vermeye zorlandığı akrep ya da yılan;

Hood'un "tarihte böyle bir şey yok" dediği. Zamanlarının diğer Hıristiyanları, figürlerini Havari Bartholomeos'unkiyle değiştirdiler; ve Weigel, bir Kardinalin Şapkasına.

Günümüzün bazı popüler kitaplarında, Akrep'e olduğu kadar benzeyen Uçurtma'dır.

Sembölü şimdi ,tl olarak verilmektedir, ancak daha önceki zamanlarda yaratığın sokması eklenmiştir, belki de bu şekilde ayakları, kuyruğu ve okları gösterilmiştir; ancak sembollerindeki benzerlik, Akrep ile daha önce komşu olan Başak (il;) arasında şimdi unutulmuş, yakın bir bağlantı olduğunu gösterebilir.

Ampelius, Güneybatı Rüzgarı olan Africus'un bakımını ona atadı, dediğine göre Koç ve Yay'ın paylaştığı bir görevdi; ve antik çağın hava bilgisine sahip olanlar, ortamının kötü niyetli bir etki yarattığını ve buna fırtınaların eşlik ettiğini düşündü; ama simyacılar ona büyük saygı duyuyorlardı, çünkü yalnızca güneş bu burçtayken demirin altına dönüştürülmesi gerçekleştirilebilirdi. Öte yandan astrologlar, onu verimli bir işaret olarak “etkin ve seçkin” olarak görmelerine rağmen, onu lanetli takımyıldız, savaş ve ihtilafın uğursuz kaynağı, Mars gezegeninin doğum yeri ve dolayısıyla Mars Evi olarak biliyorlardı. Manilius'un Martis Sidus'u. Ama bu iğne ve kuyrukta bulunuyordu; pençeler, Zvyóq, Jugum veya Terazinin Boyunduruğu gibi, Yenus'a adanmıştır, çünkü bu tanrıça insanları evlilik boyunduruğu altında birleştirmiştir. İnsan vücudundaki kasık bölgesini yönetmesi ve Yahudiye, Moritanya, Katalonya, Norveç, Batı Silezya, Yukarı Batavia, Barbary, Fas, Valensiya ve Messina'ya hükmetmesi gerekiyordu; daha önceki Manilius, bunun Kartaca, Libya, Mısır, Sardunya ve İtalyan kıyılarındaki diğer adaların koruyucu işareti olduğunu iddia etti. Kahverengi, atanan renkti ve Pliny, burada bir kuyruklu yıldızın ortaya çıkmasının, özellikle çekirgeler olmak üzere bir sürüngen ve böcek vebasının habercisi olduğunu iddia etti.

Sözde zodyakta olmasına rağmen, güneş, yukarıya doğru Yılancı'ya uzanan iki kısımdan geçerken, tutulmanın o kadar güneyindedir ki, aslında dokuz gün sürer; aslında bu projeksiyonlar dışında zodyak üyesi olduğu iddia edilemez.

Akrep, parlak geçici yıldızların çoğunun ortaya çıktığı gökyüzü bölgesi olarak ünlüdür, bunların başlıcaları, belki de MÖ 134, astronomik yıllıkların ilkidir ve Pliny, Hipparchos'un kataloğunun vesilesiyle, yaklaşık M.Ö. 125 M.Ö. Çinli She Ke, o yılın Haziran ayında, Sieu Fang'da p, ó, n, p ve Akrep'te diğerleri ile işaretlenmiş “garip yıldız” kaydıyla bu görünümü doğruladı. Serviss, Akrep'in içindeki ve yakınındaki bu novaların tuhaf patlamalarının, bu takımyıldızın eskiler tarafından etkisi açısından kötü olarak görülmesine neden olmada bir etkisi olabileceğini düşünüyor. Ancak bu karakter, en azından eşit olasılıkla, lucidasının ateşli renginden ve ayrıca Orion ile bağlantılı takımyıldızın tarihinden gelmiş olabilir.

Güney enlemlerinde Akrep, bütünlüğü içinde -yaklaşık 45°,- muhteşem bir şekilde görülür - Gould burada 184 çiplak gözle yıldız kataloglar.

Kuzey sınırı boyunca, belki de Yılancı'da, çok erken günlerde, Mısır'ın Petosiris

küresinden alınan Tilki takımyıldızı vardı, ancak ayrıntıları hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

. . . kapisli Antares
Güney kemerinde kızarma ve solgunluk.

Willis' Thebet Ben Khorat Bilgini.

a, İkili, 0.7 ve 7, ateşli kırmızı ve zümrüt yeşili.

Antares, bu muhteşem yıldızın neredeyse evrensel başlığı, Ptolemy'nin Sözdizimindeki áviápnq'inden kopyalanmıştır ve genellikle rengine atıfta bulunarak "Apiy", "benzer" veya "rakibi" Mars'tan geldiği düşünülür. ,—Latin Tetrabiblos'ta Marti karşılaştırmacı vardı; ya da sözcüklerin Homeros'taki anlamıyla "Mars'ın eşdeğeri", ya yıldızın renk benzerliğinden ya da astrologlar Akrep'i onun Evi olarak kabul ettiğinden. gezegen ve onun koruyucusu tanrı.Böylece doğal olarak takımyıldızının karakterini takip etti -belki de onu yarattı- ve her zaman insanlıkta üstünlük ve etkinlikle ilişkilendirildi.

Ancak Grotius, kelimenin bir Yarasa anlamına geldiğini söyledi ve Vespertilio'nun belki de Sofokles'in dediği gibi buna; ancak Bayer hatalı bir şekilde Hesychios "AvTapznq, a Rebel ve Tyrannns'dan alıntı yaptı. Caesius, Gizlenen Takımyıldızı Insidiata'yı uygun şekilde şekillendirdi.

Diğerleri onun Antar'ın Yıldızı olduğunu söylüyorlar - ama Ptolemy'yi unutuyorlar - Mir ammad'ın zamanından hemen önce, Altın Mu 'alla'ıdt'lerden birinin melez savaşçı-kahramanı olan ünlü Antar veya Antarah.¹

Ancak bizim kelimemiz bazen Beigel'in "Parlayan" kelimesinin Arapça karşılığı olduğunu söylediği Antar şeklinde yazılır; ancak 1515 Almagest'in Latince tercümanı onu Natar, Rapine ile ilişkilendirdi ve bu nedenle muhtemelen bu eserde ve 1521 Alfonsine Tablolarında Antares'e uygulanan genel olarak anlaşılmaz olan tendit ad rapinam ifadesini açıklıyor; veya buradaki ifade, savaş tanrısı "Ap//a" karakterine atıfta bulunabilir. Rudolphine etiketleri onu rutilans olarak belirledi,

Pliny'nin "kızıl parlayan" kelimesi.

Muhtemelen sırasıyla Yunanistan ve Roma'daki Kapdia oKOpniOv ve Cor Scorprii'den önce gelen Araplar' alb al 'A'rab, Scorpion's Heart, erken İngiliz ve Kıta listelerinde Kelbalacrab, Calbalacrab, Calbolacrabi, Calbalatrab ve Cabalatrab oldular; Riccioli, benzersiz Al-cantub'a sahip olmasına rağmen, genel olarak Kalb Aakrab'ı yazmıştır. Antares tek başına 16. manzil olan Al Kalb, the Heart, talihli istasyonlardan biriydi; ama Çinliler, her iki tarafta da o ve t'yi, kendi sieu'ları için, eşanlamlı Sin'i, eski zamanlarda Sam'i, o belirleyiciyi içeriyordu; Brown, bu Kalbin zodyaklarının dört büyük bölümünden biri olan Azure Dragon Tsing Lung'a atıfta bulunduğunu söylese de. Ayrıca en son Williams'ın Antares ile özdeşleştirdiği "Ta Shin'in solunda" MÖ 531 kuyruklu yıldızının kayıtları da var; Şarkı Söyleyen Ateş

Yıldızı olarak, Ateşten korunmak için çağımızdan yüzyıllar önce ibadette çağrıldığı görülüyor. Bazılarının bitişiğinde Ming t'ang veya İmparator'un Konsey salonundan biri vardı; oğulları ve saray adamları, yakınlarda duran diğer yıldızlar, Antares'in Ta Who olarak hükümetinin ilkelerini açıkladığı.

Hindular nakshatraları için a, o ve t kullandılar Jyesthá, En Eski, aynı zamanda Antares renginden Bohinl, Ruddy olarak da bilinirler - Indra, gök tanrıçası, asılı bir Kulak Mücevheri olarak görülen yıldız işaretinin naibidir.

MÖ 3000'de Pers'in dört Kraliyet Yıldızından biriydi ve muhtemelen Dupuis'in Satevis olarak bahsettiği Göklerin Muhafızıydı; ama ay yıldız işareti olarak, Kırmızı Jel'di; Soğdlular bunu, safran renkli Büyük Olan Maghan sadwis olarak değiştirdiler. Horasmalılar ona Dharind, Ele geçirici derlerdi; ve Kıptiler, Kharthian, Heart.

Babillilere, 24. ekliptik takımyıldızı Hurra'ya, anlamı belirsiz, Sanherib sarayında keşfedilen ve merhum George Smith tarafından yorumlanan bir usturlapta göre Urbat'a işaret etti; Ancak Brown, bu unvanı Lupus'taki yıldızlara atar. Diğer Fıratlı isimler, Tohumun Efendisi Bilu-şa-ziri; Jensen'e göre Refahın Yaratıcısı Kak-shisa, ancak bu genellikle Sirius'a atfedilir; ve ay burcunda, yıldırım tanrısı Lugal Tudda, Lusty King ile özdeşleşen Kral Dar Lugal. Doğal olarak, yazıtlar büyük ölçüde Mars gezegeni, onların Ul Suru'ları ile bağlantılıdır, bu da onun Aren birlikteliğinin açıkça çok erken bir kökene sahip olduğunu gösterir; ve onlardan Kahraman ve Kral Masu (?) Sar ve Vermilyon Yıldızı Kakkab Bir'i okuruz.

Cheyne, Asur araştırmalarından Eyüp Kitabı'nın 38. bölümünden 36. ayeti tercüme ediyor:

Lance yıldızına bilgeliği kim koydu? Ya da Yay-yıldızına anlayış verildi mi?

Jensen, bu Lance-yıldızını Antares'e yönlendiriyor. Hommel Ancak Canis Minor Procyon ile tanımlar.

Mısır astronomisinde, MÖ 37003500 civarında sonbahar ekinoksunda tapınakları aracılığıyla güneşin doğuşunu müjdeleyen tanrıça Selkit, Selk-t veya Serk-t'yi temsil ediyordu ve piramit törenlerinde İsis'in simgesiydi. Renouf, onu Arcturus ile birlikte muazzam figür Menat'a dahil etti.

Penrose, ilkbahar ekinoksunda Antares'in yükselişine veya batmasına yönelik olarak aşağıdaki erken dönem Yunan tapınaklarından bahseder: 1760 yılında Argos'taki Heraeum, belki de Yunan uygarlığının beşiğindeki en eski tapınak; Atina'daki ilk Erechtheum, 1070; biri Corinth'te, 770; 630'da bu yönelimle yeniden inşa edilen Delphi'deki Apollon'a ait erken bir tapınak; ve Aegina'daki Zeus'a ait aynı tarihlerden biri;—hepsi bizim çağımızdan önce.

1 Haziran'da gün batımında doğar, 11 Temmuz'da doruğa ulaşır ve sözde ay yıldızlarından biridir; ve bazıları, Smyth'in Arcturus için bu iddiada bulunmasına rağmen, gündüz teleskopla gözlemlenen ilk yıldız olduğunu iddia etti. Batlamyus onu 2d kadirden itibaren yazdı, böylece onun zamanında parlaklık açısından şimdi çok daha sönük olan /3 Terazi'den daha düşük olabilirdi.

Antares, Secchi'nin, Lockyer'ın “soğumanın son görünür aşamasında” olduğunu söylediği ve kendi kendini aydınlatan cisimler olarak neredeyse soyu tükenmiş olan üçüncü tip güneşlere aittir; her ne kadar bu hiçbir şekilde evrensel olarak kabul edilmiş bir teori olmasa da.

Refakatçi 3".5 uzakta ve müdürünün etrafında döndüğünden şüpheleniliyor; mevcut konum açıları 270°'dir.

Barnard'ın 1895'te çektiği bir fotoğraf, ilk olarak Antares ve yıldızın çevresinde çok uzaklara uzanan uçsuz bucaksız ve karmaşık Bulut Bulutsusu'nu gösterdi. 9 Haziran'da, Coddington'ın 1898 tarihli kuyruklu yıldızı, kamera tarafından bilinen üçüncü kuyruklu yıldız keşfedilen, burada, Antares'in iki veya üç derece kuzeyindeydi.

P, Üçlü, 2, 10 ve 4, soluk beyaz ve leylak.

Grafilerg genellikle bilinmeyen türevi olduğu söylenir; ancak Vpayaiōq "Yengeç" anlamına geldiğinden, başlığın kökeni burada yatıyor olabilir, çünkü yengeç ve akrep için olan fikirlerin ve kelimelerin ilk günlerde, ikinci yaratığın yaratıldığı inancından dolayı neredeyse birbirinin yerine kullanılabilir olduğu iyi bilinmektedir. eskisinden.¹ Grotius tarafından çifte takımyıldızın Pençeleri için “Barbar” bir tanım olduğu düşünülmüyordu; ve Bayer, modern kuzey pençesinde Scorpii kelimesini kullanmasına rağmen aynı şeyi söyledi. Burritt'in 1835 tarihli Atlas'ında, eski kuzey Pençesi olan kuzey Ölçeğinin sterlini için görünür; ancak 1856 baskısında onu Scorpii'ye uyguladı ve her iki baskıda da kuyruğun dibinde ikinci bir p'ye sahip, * The Century Dictionary, Grassias'ı basıyor, muhtemelen ilk türü yanlış okumaktan dolayı. fp harfi, sol pençenin gövdeyle birleştiği yerin yakınında veya Antares'in 8° veya 9° kuzeybatısındaki Kite yayının kemerindedir. Bazı modern listelerde Acrab,—Riccioli'nin Aakrab şeması.

15. manzil, İklil al Jabhah, yani hemen kuzeyinde yer alan Alnın Tacı'na dahil edilmiş, bununla birlikte 3 ve n'deki diğer yıldızları da içine alarak; bazı otoriteler ara sıra v ve s ekler. Bu talihli istasyonlardan biriydi ve bu manzil unvanından ara sıra Iclil geliyor. Hindular, grubu 15. nakshatraları, Anurádhá, Elverişli veya Başarılı olarak biliyorlardı; Mitra, Arkadaş, Aditya'lardan biri, başkanlık eden tanrıydı; ve onu, bileşen yıldızların çizgisinin iyi bir şekilde gösterdiği bir Sıra veya Sırt olarak düşündüler. Karşılık gelen sieu, Fang, bir Oda veya Ev, eski zamanlarda Fong, p ile 3, n ve p'den oluşuyordu, ancak Profesör Whitney bunun grubun en silik ve en güneydeki belirleyicisi olan n ile sınırlı olduğunu düşünüyordu. Antares ile Ta Who unvanını paylaştı. ve Azure Dragon, Tsing Lung'u oluşturan yedi ay yıldız işaretinin merkezi biriydi. Ancak bireysel olarak p, Cennetin Dört Atlı Arabası Tien Sze olarak biliniyor ve tüm atlılar tarafından tapılıyordu. Muhtemelen aynı zamanda Kulplu Sepet Fu Kwang'dı ve ipekböceklerinin yetiştirilmesine başkanlık ettiği ve Çin'in bu

büyük endüstrisinin mevsiminin başladığını gösterdiği kabul ediliyordu.

Timokhares, MÖ 295 yılında ay tarafından kapandığını gördü; ve Hind, Ptolemy'nin, Keldani kayıtlarından, MÖ 17 Ocak, 272'de Mars gezegeninin onu neredeyse örttüğüne dair bir açıklamasını tekrarlar; Ancak Smyth, bu fenomende p Librae'yi ve tarih olarak 271 bc'yi ikame etti.

En büyük iki bileşen, 25°'lik bir konum açısında 14" ayrıdır; üçüncüsü, 89°'lik bir konum açısıyla birinciden 0°.9'dur.

p'den Antares'e giden yolun yarısında, 4° genişliğindeki yıldızsız bir açıklığın batı kenarında, ince NGC 6093, 80 M. kümesi yer alır. Sir William Herschel'in ünlemini ortaya çıkaran şey buydu:

Hier ist wahrhaftig ein Loch im Himmel!

güçlü teleskoplar içinde birçok küçük yıldız ortaya çıkarsa da. Oğlu daha sonra gökyüzünün çeşitli yerlerinde böyle kırk dokuz nokta tanımladı. Sir William'ın belki de bu boşluktan çekilen yıldızlar tarafından oluşturulmuş olabileceğini düşündüğü bu küme, "1860'da geçici bir yıldızın patlamasıyla kısa bir süre için aydınlandı."

Y, 3.25, kırmızı,

Bayer'in haritasında güney pençesinin ucunda yer alır ve Flamsteed'in 20 Terazisi ile aynı yıldızdır; ama Smyth garip bir şekilde, iğnenin sonunda ve bulanık olduğunu ima etti; ve Burritt, Bayer'in mektubunu Smyth'in bahsettiği nesneye yerleştirdi. Gerçekten de en az üç yüz yıldır bu yıldız konusunda gökbilimciler arasında anlaşmazlık var; çünkü Ar-gelander ve Heis Bayer'i takip etseler de Gould şöyle yazar:

Bir daha asla Scorpius'a ait olarak görülmesi söz konusu olmadığı için, onu a [Terazi] harfiyle belirtmeye cüret ettim.

Bayer bunun için Vergil'den olduğu gibi Kol, Brachium'u alınıldı, ancak bu, bu yıldız için bir başlık olduğu için hatalıydı, Georgies'deki orijinal brachia basitçe işaret ettiği "pençeleri" ifade ediyordu; Bayer, adı bilinmeyen bir yazardan geldiği gibi Boynuzlu Cornu'yu ekledi.

Arabistan'da, Zuban al Kravi, Zuben Acrabi olan Akrep'in Pençesi Zubán al 'Arab'dı; ve Bayer, Zuben Hakrabi ve Zuben el Genubi'nin Güney Pençesi Al Zubán al Janubiyyah'dan sözleşmeli olduğunu söyledi. Benzer başlıklar, ilk Pençeler olan Terazi'deki yıldızlar için de görünür.

Çin'de, Kamp Arabası Chin Chay'di.

Brown, diğerleriyle birlikte onu Hydra'nın kuyruğunda, Akad Entena-mas-luv'da veya Ente-mas-mur'da, Asur Etsen-tsiri'de, Kuyruk-ucunda içeriyordu.

DschubbaWhitall Planisphere'de, muhtemelen bulunduğu Al Jabhah, Front veya Forehead'den bulunur.

Palermo Kataloğu'nda Iclarkrav unvanı, 1800 yılı için atanan konumu bizim 3'ümüzü gösterecek olan bir yıldıza uygulanır. Eğer durum buysa, Arapların İktil al 'Akrab'dan, yani Tanrı'nın Tacı'ndan özel olarak türetilmiş bir kelime olabilir. Akrep; ve bu varsayım, a ve /3 Delphini ile dikkat çekici çabalarında görüldüğü gibi, bu kataloğun yıldız terminolojisine ilişkin önceki deneyimlerimizle doğrulanmış gibi görünüyor. Riccioli'de Aakrab genubi vardı.

İlk zamanlarda önemliydi, çünkü fi ve n ile, her iki tarafta bir bükülme hattında, Fırat Gis-gan-gu-sur, Kahramanın Işığı veya Işık Bahçesi Ağacı için iddia edilir, “Uçurumun ortasına yerleştirilmiş” ve böylece bize Aden Bahçesi'nin ortasındaki diğer ağacı, Hayat Ağacı'nı hatırlatıyor. Babilli gökbilimciler tarafından, Epping'in Qablu (und qábu) sha rıshu aqrabi, Akrep Başının Ortası olarak adlandırdığı 23. ekliptik takımyıldızlarını belirtmek için p ile seçildi. Merkür gezegeni hakkında sahip olduğumuz en eski kayıt, MÖ 265'te o ülkeden görülen aynı iki yıldızla bağlantılıdır. Soğd ve Horasmalı Bighanwand, Pençesiz; ve Kıpti Stephani, Taç.

Çin'de, ^, Z, n, 3, l, k, u ve A ile birlikte 2d-büyüklüğü *, 17. sieu'yu, Wei'yi, eskiden Mi ve Vi olarak bilinen Kuyruk'u oluşturdu, /u belirleyiciydi; ancak, bu Kuyruk Akrepimizin o kısmıyla çakışsa da Brown, Çin zodyakının dört parçalı bölümlerinden biri olan Azure Ejderhasının kuyruğuna atıfta bulunulduğunu düşünüyor.

3,2d büyüklüğünde bir kırmızı yıldız, Samanyolu'nda A ve u'nun hemen güneyinde uzanan ve onunla birlikte yedi İkiz Yıldız çiftinden birini oluşturan Fırat Sargas'ıydı; bu haliyle Ma-a-su'ydu. Ve i, k, A ve u ile birlikte, o vadinin ay burcunun Girtab'ı, Pers'in Vanant'ı ve Sogdiana'nın Vanand'ı, hepsi “Seizer”, “Smiter” veya “Stinger” anlamına gelebilir. ; ancak Farsça ve Soğdca kelimeler genellikle Regulus'umuz için kullanılır. Horasmia'da bu yıldızlar Kavisli Haçman'dı. 3, 1897'de 316°.9'luk bir konum açısında, 1897'de 6".77'lik bir dönüşte olabilecek 14. büyüklükte yeşilimsi bir refakatçiye sahiptir. Bakın bununla ilgili yazılar:

faizi aşan muhteşem bir sistem; bilinen çift yıldızların en zorlarından biri.

x,1.7.

Şaulamuhtemelen yattığı yer olan Al Shaulah the Sting'dendir; ancak, Al Bīrunī'ye göre, Mushálah'tan, Yükseltilmiş, iğnenin vurmaya hazır pozisyonuna atıfta bulunuyor. Bu kelimeler bitişik u isimleriyle karıştırılmış ve zamanla Shauka, Alascha, Mosclek ve Shomlek'e dönüşmüştür; Bunların sonuncusu Chilmead yazımı:

Scaliger'in kuyruğun bükülmesini ifade eden Mosclek için harflerin yer değiştirmesiyle okunduğunu düşündüğü Schomlek olarak da adlandırılır.

Doğal olarak astrologlar arasında şanssız bir yıldızdı.

Ave siz 17. manzil, Al Shaulah ve nakshatra Vicritáu, İki Serbest Bırakıcı idiniz, belki de Vedik görüşe göre, onların kalıcı hastalıktan kurtulmayı sağladılar.

4'ten u'ya kadar olan tüm yıldızları alan bazı Hindu yetkililer, Aslan Kuyruğu olarak temsil edilen yıldız işaretinin vekili olarak ilahi Nirrity, Calamity ile birlikte tüm Mulá'yı Kök olarak adlandırdılar; bu başlık aynı zamanda Yay yıldızları için de görünür. Kıpti Mısır'da A ve u Minamref, Sting idi; ve Fırat üzerinde Sarur.

u'dan Shaula'ya uzanan hayali bir çizgi, bir opera camı alanında birlikte görülebilen yakındaki 6 M. ve NGC 6475, 7 M. kümelerini göstermeye yarar. Bunlar muhtemelen Smyth'in A ve u hakkındaki yorumlarında ima ettiği acının eski sona ermesiydi, ancak kendisi konuyla ilgili tam olarak net olmasa da; onlar kesinlikle EKopnioq'un ó.pópfnoí'si arasında Ptolemy'nin V^{Ao}idfa'sıydı; ve 1551 tarihli Latin Almagest'te Girus ille nebulosus. Uluğ Bey'in tercümanında Stella nebuloa quae sequitur aculeum Scorpion is, —Táli' al Shaulah, Sting'den sonra gelen.

Polinezyalı Adalıların, özellikle Hervey grubunun efsanelerinde, iki p harfinden A ve u'ya kadar olan iki Akrep'teki yıldızlar, Maui'nin oltasıydı; ada Tongareva; ve Ellis'in Polinezya Araştırmaları'nda İkizler'deki Castor ve Pollux'a uyguladığı isimler ve efsane, Muhterem Bay WW Gill, Myths and Songs of the South Pacific'te buraya ait olduğunu ve hikayenin favorileri olduğunu öne sürüyor. Hervey Adaları'nın veznedarları. P1 yıldızını küçük bir kız olan Piri-ere-ua, Ayrılmaz, küçük erkek kardeşi p2 ile birlikte, onları takip eden ve hala devam eden ebeveynleri A ve u yıldızları tarafından kötü muamele gördüğünde evden gökyüzüne kaçan yaparlar. takipte.

Bu p1'in yakın zamanda, yaklaşık 35 saatlik bir periyoda sahip bir spektroskopik ikili olduğu keşfedilmiştir. 3.3 büyüklüğünde ve Secchi'nin 1. sınıfı.

P²3.7 büyüklüğündedir.

v, Dörtlü, 4, 5, 7.2 ve 8.3,

Jabbah in the Century Cyclopedia, belki de manzil Iklil al Jabbah'dan biri olmasındandır.

fⁿin 2° doğusunda yer alır ve 4 Lyrae gibi başka bir Çift Çifttir, ancak daha az kolay çözülür, daha büyük çift yalnızca 0".89 ve daha küçük olan yaklaşık 1".9'dur. Espin-Webb şöyle diyor: "Muhtemelen dörtlü bir sistem." Burnham, onu yaklaşık 2° çapında olağanüstü bir kanat benzeri bulutsu ile çevrili buluyor.

£, Üçlü, 5, 5,2 ve 7,5, parlak beyaz, uçuk sarı ve gri.

Bayer, Burritt'in 1835'te Libra'nın sterline verdiği bir unvan olan bu Graffias'a "Barbarların" adını verdiğini yazdı; ama bunu 1856 Atlası'nda kuzeydeki p Scorpii'ye aktarmış ve bu yıldızı isimsiz bırakmıştır. Heis haritasında £ kuzey pençesinin ucuna

yakın, kuzey ölçeğine o kadar yakın ki Flamsteed onu kataloğunun 51 Terazisi yaptı.

Bileşenler 1".4 ve 7".3 aralıktadır ve yaklaşık 105 yıllık olası bir süre ile üçlü bir sistem oluşturabilir.

o, Double, 3 ve 9, kremi beyaz ve t, 2.9,

Al Niyá -, Praecordia veya Kalbin Çalışmaları, Akrep'in Kalbi Antares'in her iki tarafında ve adeta onu koruyordu. Knobel, Al Achsasi'nin eserinin tercümesinde kelimeyi “kalbi askıya alan damar” olarak açıklıyor!

sen, 2.8.

lesath, veya Lesuth, Al Las'ah'tan, Sting, A ile işaret ediyor; yine de bu iki yıldızı uzun uzadıya ele alan Smyth, kelimenin

Scaliger'in al-shaúlâh'ın bir yozlaşması olan Alascia'daki varsayımıyla oluşturulmuştur. Bu nedenle Lesath, kuyruğu oluşturan tüm bu tümsekleri, Al-fikrah'ı, omurgalı burguları belirten Araplar tarafından kullanılan bir terim değildir; ®, p, Z, n, ®, k KA ve u tarafından oluşturulurlar ve sokmanın, punktura scorpionis'in, daha önce Ptolemy tarafından bulutlu olarak işaretlenen aşağıdaki yıldız, y'ye taşındığı varsayılır.

Ama bu y kesinlikle yanlıştır; bu mektup gerçekten de iğnenin çok batısındaki sağ pençedeki bir yıldızla uygulanıyor - yaratığın yapısının izin verdiği kadarıyla. Yine de Burritt onu Smyth'in yaptığı gibi buldu. Al Bîrunî, A ve u'nun Omur Eklemleri olan H-arazâh'da olduğunu yazdı. Riccioli sizden Lesath vel potius Lessaa Elaakrab Morsum Scorp olarak bahsetti. vel Denneb Elaakrab; ve A için gördüğümüz Bayer, Leschat recté Lesath, Moschleck, Alascha; ancak bu yıldızların yakınlığı, bu tekrarlamayı doğal olmayan kılıyor.

Çinliler onları Kilidin İki Parçası olan Keskin Pi olarak biliyorlardı.

Ideler, Teleskopium'un y'si olduğunu düşündü, ancak bu, Bode'un ikincisini çizmesi ile aynı fikirde değil.

w1,4.1, ve ², 4.6, kırmızı.

Araplar bunlara Jabhat al 'A'rab, yani Akrep'in Alnı veya Önü adını verdiler; ve Çinliler, Kow Kin, bir Kanca ve Mandal.

Onlar, p'nin hemen güneyinde uzanan, 14Y' aralıklı, ilginç bir çıplak göz çifti; ancak Bayer sadece tek bir yıldızdan bahseder ve gösterir.

heykeltıraş

Şimdi genel olarak bilindiği gibi, La Caille tarafından Cetus ve Phoenix arasındaki yıldızlardan oluşturuldu. O, l'Atelier du Sculpteur, Burritt ve diğerlerinin Officina Sculptoria veya bazen Apparatus Sculptoris olarak değiştirdiği Heykeltıraş Stüdyosu veya Atölyesi adını verdi. İtalyanlar Scultore, Almanlar Bildhauerwerkstatte, yani Bode'nin Bildhauer Werkstatt'ı diyor.

Bu göze çarpmayan bir figürdür, ancak 207 günde 5,8 ila yaklaşık 7,7 arasında değişen bir periyoda sahip, göklerdeki en parlak renkli yıldızlardan biri olan yoğun kırmızı değişken R'yi içerir.

Takımyıldız, 17 Kasım'da Phoenix'in parlak yıldızıyla doruğa ulaşıyor ve New York şehrinin enleminden görülebiliyor.

Gould, 4.2 ila 7. kadirde 131 yıldızı kataloglar.

Scutum Sobiescianum, Sobieski'nin Kalkanı,

Fransız Écu veya Bouchiere, de Sobieski, İtalyan Scudo di Sobieski ve Alman Sobieskischer Schild, Hevelius tarafından, An-tinous'un eteklerinin batısında, kuyruk arasında Samanyolu'ndaki yedi şekillenmemiş 4. büyüklükteki yıldızdan oluşturuldu. Yılan ve Yay'ın başı. Heis bu sayıyı on bire çıkardı. Başlık genellikle Scutum Sobieskii veya Sobiesii, bazen Clypeus Sobieskii, daha doğrusu Clipeus olarak görülür; ama gökbilimcilerimiz, düz Scutum'unda Flamsteed'i takip ediyor.

Polonya kralı üçüncü John Sobieski'nin arması olarak resmedilmiştir; bu arması, kendi ülkesinin savunma savaşlarında olduğu kadar, geri döndüklerinde Viyana'ya yürüyüşlerinde Türklere karşı gösterdiği başarılı direnişte de öne çıkmıştır. 12 Eylül 1683'te Kalenberg. Şehre zaferle girişini yaptıktan hemen sonra, katedralde şükran günü ayini sırasında görevli rahip pasajı okudu:

Tanrı tarafından gönderilen, adı John olan bir adam vardı.

Yedi yıl sonra bu yeni takımyıldızı, meziyetlerine ve kahramanca işlerine parıldayan bir övgüyle Hewel tarafından onun için seçildi; Uğruna savaştığı Haç'ın işareti, bugün elimizde olduğu gibi Kalkanına iliştiler. Ancak bazıları bu Haç, 1456'da Belgrad'da ünlü olan ve şimdi Viyana katedralinin dışında devasa bir heykelle onurlandırılan savaşan Fransisken keşiş Saint John Capistrano'nun haçıyla özdeşleştirir. Kalkan sınırındaki dört yıldız, kralın dört oğlu içindir.

Scutum bizde yeni bir kreasyon olmasına rağmen, Çin'de uzun zamandır Tien

Pien, Heavenly Casque olarak bilinir, ancak buna Antinous'un bazı bileşenleri dahildir.

10 Ağustos civarında meridyene geliyor.

Adı verilmiş bir yıldızı yoktur -aslında figürün kendisi bazı modern haritalarda görünmez- ve esas olarak çevreleyen Galaksinin tuhaf parlaklığından fark edilir; çünkü kendi sınırları içinde, beş derecelik uzayda, Sir William Herschel 331.000 yıldız olduğunu tahmin etti; ve nebula açısından çok zengindir. Bunlardan, Kirch tarafından 1681'de keşfedilen ve Smyth tarafından bir yaban ördeği uçuşuna benzetilen dikkate değer küme NGC 6705, 11 M., Kalkan'ın el becerisi şefinin üzerindedir. Bu sadece çıplak gözle görülebilir ve Sir John Herschel onu "görmekli bir nesne" olarak adlandırdı.

Takımyıldızın hemen altında ünlü Horseshoe veya Q, Nebula, NGC 6618, 17 M. göklerdeki en ilginçlerden biridir, ancak küçük bardaklarda su üzerinde görülen bir kuğuya daha çok benzemektedir, bu nedenle başka bir isim gelmektedir. , Kuğu Bulutsusu.

Yıldızlı Yılan. . .

Kuzey Wain'den güneye doğru kıvrılan Vurur, ışıltılı trenini daha uzak kürelere doğru çevirir.

durum.

yılanlarFransa'da le Serpent, İtalya'da il Serpente ve Almanya'da die Schlange, muhtemelen çok eskidir ve her zaman Ophiuchus'un 3, * yıldız çiftinde ve v, t Yılandı'da elleriyle tutulduğu gösterilmiştir. Baş, göze çarpan i, k, y, y, u, p grubu ile işaretlenmiştir ve sekiz küçük yıldız, tümü t harfli ve art arda numaralandırılmış, Taç'tan 10° güneyde ve Arcturus'tan 20° doğudadır; Şekil çizgisi oradan güneye 15° Terazî'ye doğru kıvrılır ve Samanyolu'nun batı kenarı boyunca güneydoğu ve kuzeydoğuya dönerek, Kartal'ın kuyruğunun 8° güneyinde ve bu takımyıldızın 3'ünün batısındaki yıldızında son bulur.

Dört yıldız Yılandan bu en başta Yılan'dır, yıldızları orijinal olarak Yılan'inkilerle birleştirilmiştir, ancak Manilius şöyle yazmıştır:

Serpentem Graiis Yılandı adayı dictus dividit;

ama şimdi ayrı olarak kataloglanıyor ve bazen Yılan tutucunun her iki tarafında Caput ve Cauda'ya bölünüyor.

Yunanlılar onu "Oq>iq 'O<piOvxOo veya basitçe "Oq>iq olarak ve tanıdık bir

şekilde 'Ep^TÓv ve Eyxéhvq, sırasıyla Yılan ve Yılan Balığı olarak biliyorlardı; Latinler, bazen Anguilla, Anguis ve Coluber olarak; ancak evrensel olarak Serpens olarak, genellikle Aesculapius, Caesius, Glaucus, Laocoon ve Ophiuchus'un Yılanı olarak nitelendirilir; ve Serpens Hercules, Lernaeus ve Sagarinus olarak. 1515 Almagest ve 1521 Alfonsine Tabloları, Serpens Alangue'ye sahipti, bu nedenle, bu eserlerde sıklıkla olduğu gibi, bozuk Latincelelerini eşit derecede bozuk Arapçalarıyla birleştirdiler. Aynı zamanda Draco Lesbios ve Tiberinus ve belki de Ovid ve Vergil'in Lucidus Anguis'iydi.

Arabistan astronomisinde Al:ayyah, Yılan, Chilmead'in Alhafa'sı; ama o ülke Yunanistan'dan etkilenmeden önce burada çok farklı bir takımyıldız vardı, Al Raudah, Çayır; y ve f Herculis ile birlikte f ve y yıldızları, Kuzey Sınırı olan Nasa^ Shamiyy'yi oluşturur; 3, * Z ve n Yılandıcı ile 3, a ve 4 Serpentis, Güney Sınırı olan Nasa^ Yamániyy idi. Kapalı koyunlar şimdi Herkül Kulübü'nde, batıda Çoban ve Köpeği tarafından korunan yıldızlar tarafından, yıldızlar Ophiuchus ve Herkül'de gösterildi.

İbraniler için, çoğu ulus için olduğu gibi, bu en eski zamanlardan beri bir Yılandı ve Renan'ın dediğine göre, Eyüp Kitabı, xxvi, 13'te bahsedilen yılan olabilir; ancak orijinal kelimeleri “Kaçak Ejderha” olarak çeviren Delitzsch ve onunla birlikte diğerleri, Draco'muzu, muhtemelen daha eski ve her zaman görülebilen dairesel konumundan yaygın olarak bilinen takımyıldız olarak görüyorlar. İncil okulu onu Havva'nın yılan baştan çıkarıcısı yaptı, günümüzde yaratıcı gözlemciler başın yıldızlarında Aziz Andrew veya Aziz Patrick'e ait olan başka bir cennetsel Haç buluyor.

Yılanlar, Yılan Resmi olan Nu-tsir-da'nın Fırat unvanını Ophiuchus ile paylaştı; ve Eski Ahit zamanlarının Hivleri olan Ofitler'e tanrısallığın temsilcilerinden biri olduğu varsayılmaktadır.

v ve * arasındaki nispeten boşluk, Çin Tien Shī Yuen, Cennetsel Pazarın Muhafazası idi.

Argelander, takımyıldız sınırları içinde 51 yıldız ve Heis 82 sayar. Bailey, NGC 5904, 5 M. kümesinde 85 değişken keşfetti.

a, 3, soluk sarı.

Unuk¹ al saman,—veya Unukalhai,—'l'nk al } :ayyah, the Neck of the Snake, bu yıldızın sonraki Arapça adıdır; Standart Sözlüğün Uunk al Hay'i hatalıdır - belki de Unuk için bir tür hatası. Aynı zamanda Alioth, Alyah ve Alyat'tı, genellikle Doğu koyunlarının geniş ve kalın kuyruğu için terimler olarak kabul edilen ve burada, Doğuluların gökyüzünde erken bir zamanda görülmüş olabilecek; ama biz bunun hiçbir şeyini bilmiyoruz ve bunlar Arapça kelimeler değil, bu yüzden takımyıldızın Ali i[ayyah'daki kökenleri daha olası. Smyth, Alangue ve Bas Alaugue'un muhtemelen bu yıldız için Alfonsine Tablolarında görüldüğünü belirsiz bir şekilde

belirtir.

akesinlikle astrolojinin Cor Serpentis'i olduğu için Ovid ve Vergil'in lucidus anguis'i olabilir.

A ile Çin'deki belirli bir bölgenin başlığı olan Shuh olarak biliniyordu; ve Edkins tatmin edici olmayan bir şekilde şöyle yazıyor:

Yılan'daki yirmi iki yıldız, Çin'in daha önce bölünmüş olduğu eyaletlerin adını almıştır.

İşıltılı noktaları olarak 15 Şubat'ın Alfa Serpentidlerine adını vermiştir.

Bu, Secchi'nin 2d tipi spektrumudur ve bizden saniyede yaklaşık 14 mil uzaklaşmaktadır. 28 Temmuz'da sona eriyor; ve 12. büyüklükteki bir mavi yoldaş 58" uzaklıkta.

P, Double, 3 ve 9.2, ikisi de soluk mavi.

Bu, Çinlilerin imparatorluk hanedanlarından birinin unvanı olan Chow'du; ama başka bir ulus tarafından adlandırılmış gibi görünmüyor. Bileşenler, 265°'lik bir konum açısında 30".6 aralıklıdır.

Yakınında, 18-20 Nisan tarihleri arasında görülebilen küçük bir göktaş akışı olan Beta Serpentidlerin ışıldayan noktası var.

Y, 4. büyüklük, **Çing**, ve d, Tsin, Çince listelerde.

Bu sonuncusu, beyaz ve mavimsi bir 4. ve 5. büyüklük çifti, ilk olarak Sir William Herschel tarafından bir ikili olarak kaydedildi. Bileşenler, şu anda yaklaşık 185°'lik bir konum açısı ile 3".6 aralıklıdır.

*, 3.7 büyüklüğünde, Çin'deki belirli bir bölgenin adı olan Pa idi.

Z, 4[^]-büyüklük veno ülkenin cennetsel Doğu Denizi olan Tung Hae'ydi; ikinci yıldız, küçük, soluk leylak bir arkadaşıyla birlikte altın sarısı 3,3 büyüklüğündedir.

0, İkili ve belki biraz değişken, 4 ve 4,5, uçuk sarı ve altın sarısı.

Alya, Palermo Kataloğu ve diğerlerinin (bazen, ancak hatalı olarak Alga), muhtemelen lucida'nın benzer başlığıyla aynı kaynaktır.

Çinliler burayı kendi bölgelerinden biri olan Sen olarak biliyorlardı.

Yılan'daki son yıldızdır; Aquila'nın güneybatısında, Samanyolu'nun iki kolu arasında nispeten yıldızsız bir bölgede yer alır. Bileşenler, 104°'lik bir konum açısında 21" aralıklıdır.

Z,3.7, vücudun alt kısmında, Güney Denizi Nan Hae idi; ve u, 5.3, başın arkasında, bir Arabacı dükkanı olan Cha Sze idi.

Sertans Uraniae

Hevelius tarafından 1658'den 1679'a kadar Dantzig'deki yıldız ölçümlerinde çok başarılı bir şekilde kullanılan Sekstantı anmak için kuruldu. Orijinal şekil, Krater'in batısında Leo ve Hydra arasında sahiplenilmemiş on iki yıldızdan oluşuyordu; ve Smyth yazıyor:

Zevkten çok hevesle, söz konusu Sekstant'ın pek uygun bir durumda olmadığını, ancak bu hayvanlar ateşli bir doğaya sahip oldukları için onu Leo ve Hydra'nın arasına yerleştirdiğini iddia ederek makineyi Yılanın sırtına sabitledi. astrologlarla birlikte çalıştı ve Eylül 1679'da Dantzie'teki evi yandığında aletlerinin yok oluşunun bir tür anma törenini oluşturdu; ya da, kendi ifadesiyle, Vulcan Urania'yı yendiğinde.

Mucidin büyük ismi onu şimdiye kadar gökyüzünde tuttu ve hala astronomlar tarafından Sekstans olarak kabul ediliyor.

Burada, enstrümanın çerçevesinde, Regulus yıldızından 9° güney doğuya, De Rheita, Aziz Veronica'nın kutsal mendili Sudarium Veronicae'nin bir temsilini bulduğunu düşündü. Bu keşif hakkında yorum yapan Sir John Herschel, "güçlü teleskopların kullanımı yaygınlaşmadan önce yıldızlar arasında birçok garip şey görüldüğünü" söyledi.

4. büyüklük olan lucida, Regulus'un 12° güneyindedir.

Reeves'in q olarak verdiği Sekstant yıldızlarından biri, Bode'nin 2306'sı, 6. kadir, Çin Devlet Bakanı Tien Seaang'dı.

Argelander, çıplak gözle 17 yıldızı ve Heis 48'i kataloglar.

Solaryum, Güneş saati,

Horologium'un doğusunda, Hydrus'un başı ile Dorado'nun kuyruğu arasında yer alır; ama Bayan Bouvier onu listesine dahil etmesine ve Burritt'in Atlas'ına çizmesine rağmen, şeklin kökenine dair hiçbir şey bulamıyorum. Yıldızları komşu takımyıldızlarkilerle birleştirildiğinden, gökbilimcilerimiz tarafından görmezden geliniyor gibi görünüyor.

Ren geyiği Carandus bel Rangifer,

Cassiopeia ve Camelopardalis arasında küçük ve zayıf bir yıldız işareti, Pierre Charles Le Monnier tarafından Renne başlığı altında, 1736'da jeodezik çalışmayla meşgul olduğu sırada Laponya'da kalışının bir hatırası olarak oluşturulmuştur. Die Gestirne'de.

Nadiren düşünüldü ve şimdi hiç bahsedilmiyor.

Oğlak burcunda uçmanın topukları
Batı dağının kararan kenarına dokunduk,
Alacakaranlık grisi boyunca sert Toros'u işaretliyorum,
Senin boynuzunun parıltısı,
Ve somurtkan cephe, büyük ve loş bir ayaklanma,
Körfezdeki yıldızlı Avcı'nın kılıcına eğildi.

Bayard Taylor'ın Boğa ilahisi.

Caurus, Boğa,

le Taureau Fransa'nın il Toro'su, İtalya'nın il Toro'su ve Almanya'nın der Stier'i, her yerde en eski ve en çok tanınan takımyıldızlardan biriydi, belki de ilk kurulanlardı, çünkü arkaik astronominin altın çağında, MÖ 4000'den 1700'e kadar olan ilkbahar ekinoksunu işaret ediyordu. ; bize korunan tüm eski zodyaklarda yıl başladı. Vergil, 1. Georgic'ten çok alıntılanan satırlarda bunu ima etti ve May şöyle yazdı:

Altın evleri ile parlak Toros opes zaman,
yıl; ve aşağı doğru çapraz Köpek-yıldız kamburları;

ve şairin tasviri, mitolojinin Europa'nın boğası fikriyle oldukça uyumludur, çünkü o her zaman böyle betimlenmiştir ve kar beyazı renklidir. Bu, orijinalin candidus Taurus'undan Troilus ve Criseyde'de Chaucer'ın Whyte Bole'sine inmiştir. Bu pasajın ikinci satırındaki averso, "çapraz":

. . . averso cedens Canis occidit astro,—

*düşman*Ovidius ile, ve Manilius ile karşıt Tauri sidera - bununla birlikte, ters konumda yükselen takımyıldıza sözde bir gönderme olarak genellikle “geriye” çevrilmiştir; ama büyük ihtimalle dünyevi hayvanların karşılıklı düşmanlığından kaynaklanmaktadır.

tapOq, Yunan edebiyatındaki evrensel başlığı, daha spesifik olarak TOpQ ve

HpOTOpQ, Büstü, Boğa genellikle sadece ön kısımlarıyla çizilirken, bunu prosecto corpore Toros'ta Cicero ve onun

Pars önceki Apparet Posteriora gizli,

Mitologlar, Toros'un Europa ile yüzerek uzaklaşan hayvanı kişileştirmesi gibi, böğürlerinin dalgalara battığını söyleyerek açıklar. Europa ile olan bu ilişki, Portitor veya Proditor, Europae takımyıldızı başlıklarına yol açtı; Ovid'in babasına atıfta bulunarak kullandığı Agenoreus; ve Tyrius, Martial tarafından ülkesine. Boğa'nın bu eksik tasviri, Arapların benimsedikleri, ilk kataloglarda sık sık Sectio Tauri adının kullanılmasına neden oldu; bu, rakamı o yıldızına böldü, ancak Uluğ Bey tarafından tanınan Al na*' bir alt takımyıldız olarak kaldı ve, Tycho tarafından Sectio olarak tercümesinde, satır O, £, s ve f ile işaretlenmiştir. Eski çizimler genellikle figürü bizim yaptığımız gibi gösteriyordu, ancak bazıları tüm şekli vermiş olsa da, Pliny ve Vitruvius Pleiades'i cauda Tauri olarak yazıyor, yani tam bir hayvanı ima ediyor.

Aratos TO-pOq'unu "çömelerek" ^nrqúq ile nitelendirdi; Cicero, inflexoque genu tarafından "diz çökmüş"; Manilius, nixus tarafından "çabalamak"; ve dahası, Creech'in çevirisinde:

Güçlü Boğa topaldır; Bacağı altına döner;

ve

Boğa, Saban'dan bıkmış olarak eğilir;

Bu çömelme pozisyonu, boynuzların muazzam oranlarda olduğu gibi, hemen hemen tüm Fırat figürlerinde de gösterilmektedir. Sonuncusu, Kpaón takımyıldızını şekillendiren ve Ovid'in Cornus'unda görülen Aratos'a indi.

İkinci yazar gökyüzü figürü hakkında tekrar yazdı:

Vacca sit an taurus non est cognoscere komut istemi,

Io ve Europa'nın çelişen efsanelerinden; çünkü bazı şairler cinsiyet değiştirerek bu yıldızlara Io, Gezgin, Juno'nun kıskançlığının bir ineğe dönüştüğü Jüpiter'in ilgisinin başka bir nesnesi adını vermişlerdi. Ayrıca unvanı, babası Inachus'tan eşdeğer Juvenca Inachia ve Inachis ile değiştirdiler. Daha sonra Cepheus ve Andromeda'mızın atası oldu. Erken ilkbahar mitinden bir başka versiyon, Toros Amasius Pasiphaes'i Pasiphaë'nin Aşığı yaptı; ama La Lande'nin Chironis Filia'sı anlaşılmaz görünüyor.

Boğa'nın, Argonaut Jason tarafından evcilleştirilen sert ayaklı iki kişiden biri olduğu hikayesi, belki de Thompson için daha derin astronomik bir anlama sahiptir:

Boğa burcu Girit Boğası olabilir; ve bu işareten geçen bir geçiş, Argonotik yolculuğun göksel BóanOpOq'u olabilir.

Çeşitli dillerde eşanlamlı başlıklar taşıyordu: Arabistan'da, Schickard tarafından El Taur, Altor, Ataur, Altauro'ya dönüşen Al Thaur; Tur, Riccioli tarafından; ve hatta

şimdi Taur, Standart Sözlüğümüzde. Suriye'de Taura idi; İran, Tora, Ghav veya Gáu'da; Türkiye'de Uğuz; ve Judaea'da Shor, orada R'em olarak da bilinmesine rağmen, zoolojik olarak İncil'imizin Yetkili Versiyonunda “tek boynuzlu at” olarak görünen, ancak Revize'de “yabani öküz” olarak daha iyi geçen bir kelime.

Latin yazarlar, Germanicus'un, sürünün lideri Princeps armenti ve Oxen'in köylü Sürücüsü Bubulcus olmasına rağmen, köy halkından Bos'u eklediği bugünkü adıyla bahsetmiştir. ancak Bootes için; La Lande, onu Bubulum Caput olarak aktarıyor.

Manilius, Boğa'yı yedi Hyades ve yedi Pleiades'e atıfta bulunarak, hepsi Atlas'ın kızları olan dalışlar puellis, "bakireler açısından zengin" ve bir takımyıldızdaki başka türlü özellikle fark edilmeyen başlıca cazibe merkezi olarak nitelendirdi. Erken bir Grek mücevheri, Boğa'nın başında duran, el ele tutuşan üç çıplak figür gösterir; bunlardan biri, Landseer'in Hyades'e atıfta bulunduğu, arkada sıralanmış yedi yıldız işaret eder; ama yıldızlardan altısı güçlü bir şekilde kesilmiş ve bir tanesi hafifçe kesilmiş olduğundan ve P harfinin üzerine yazıldığından, Doktor Charles Anthon onları Ülker, üç figürü de Graces veya Charites için talep etmekte kuşkusuz haklıdır. Bunlar başlangıçta güneş, yıldızlar ve mevsimlerle ilişkilendirilen Vedic Harit'lerdi; ve bu astronomik karakter, Charites'e bağlı kaldı,

MÖ 43'te P. Clodius Turrinus tarafından basılan bir madeni para, konsolosluk soyadına açık bir imada Pleiades'i taşıyordu; 312-64 yılları arasında Suriye'nin Seleucidae ailesi bu takımyıldızın sembolü olarak kambur boğayı madeni paralarına saldıracak bir konuma yerleştirdi. 1618'de Jehangir Şah'a atfedilen altın muhrlar veya mohurlar ve zodyak rupileri, Boğa'yı Hint sığırlarına özgü gırtlak sarkıklığı olan, ruhsuz olmasına rağmen eksiksiz bir yaratık olarak gösterir. Bu her zaman Fırat yıldız figüründe çizilir ve Sözdizimi üzerine erken bir yorumcu tarafından Kvpióq olarak tanımlanmıştır. Ancak aynı hükümdarın gümüş rupileri, Manilius'un flexus ve nisus'unda ve Lucan'ın curvatus'unda tanımladığı gibi, tam olarak şimdi olduğu gibi, geleneksel yarı hayvanı cesur, kıvrık tavırlara sahiptir. Samos'un çok eski bir madeni parası, belki de milattan önce 6. yüzyıla ait, ön yüzünde aslan başı olan yarı diz çökmüş, kesitsel bir boğa figürü taşıyor; ve MÖ 4. yüzyıla ait Lucania'daki Thuri'den biri, tam bir hayvana hücum etme pozisyonundadır. Aynı şehirden bir başkası, sırtında belki de Peleiad Güvercinlerini simgeleyen bir kuş olan Boğa'yı taşıyor.

Plutarch, De Facie Orbe Lunae adlı eserinde, Satürn gezegeni Boğa burcundayken, yani her otuz yılda bir, dış kıtadan Cronian'ın veya Satürn'ün ötesindeki Deniz'den Homeros Orgyia'sına veya bir kıtaya efsanevi göçün gerçekleştiğini yazmıştır. kardeş adalarından biridir.

Güney Amerika vahşi kabileleri, Boğa hakkında bizimkine benzer fikirlere sahiptir, çünkü geçen yüzyılın ünlü Fransız bilim adamı La Condamine, Amazon Kızılderililerinin Hyades'te bir boğa başı gördüğünü söyledi; Goguet, o nehrin 1500'de Yanez Pinzon tarafından keşfedildiği sırada, kıyılarındaki yerlilerin grubu Tapura Rayoaba, Öküz Çenesi olarak adlandırdıklarını daha kesin olarak belirtirken;

ve hatta uygar ülkelerde bile, boynuzlarının p ve Z'ye uzanan şeklinin takımyıldıza başlık verdiği hayali bir şekilde düşünülmüştür.

Çin'de Beyaz Kaplan'ın bir parçasını oluşturdu ve aynı zamanda Hyades ve Pleiades'in çok erken bir tanımından Ta Leang, Büyük Köprü olarak biliniyordu; ama bir zodyak takımyıldızı olarak, modern Ülker'in Tavuk ve Tavuklarını hatırlatan Horoz veya Tavuk'tu. Cizvitler Batı terminolojisini tanıttığında, Kin Neu, Altın Öküz oldu.

Mısır'ın boğa tanrısı Osiris'e tapınmasının diğer Akdeniz ülkelerine yayılmasından sonra, Boğa'mız doğal olarak eşi ve kız kardeşi İsis'in de gökteki temsilcisi oldu ve hatta onun adını aldı; ama Nil ülkesinin yıldızlı Boğası bizim değildi, en azından o astronominin sonlarına kadar. Yine de bu takımyıldızın Ramesseum'daki bir mezar odasının duvarlarında zodyak serisini başlattığı söylenir; ve başlığı ne olursa olsun, yıldızları kesinlikle tüm Mısır tarihi ve dini boyunca, yalnızca ilkbahar ekinoksunu içermesinden değil, aynı zamanda güneş buradayken insan ırkının yaratıldığı inancından da yapılmıştır. Kıpti Mısır'da, ya da Ülker, "Qpzag, İyi Mevsim, Kircher'in Statio Hori'siydi, ancak daha çok eski Hapi'nin modern biçimi olan Apis olarak biliniyordu.

İlk İbrani burcunda olduğu gibi, bu alfabenin ilk harfi olan A veya Aleph tarafından, tesadüfen Boğa'nın yüzünün ve boynuzlarının kaba bir figürü olarak belirlendi; Bazı Targumlar, Tesniye'nin 33. bölümünde Musa'nın babaları Yusuf'u ima etmesinden yola çıkarak onu Manaşe ve Efrayim kabilelerine atfeder: "onun boynuzları yaban öküzünün boynuzlarıdır"; ama diğerleri bunun yalnızca Efrayim'in sancaklarında görüldüğünü söyledi; ya da Yakup'un ölüm döşegindeki karakterlerine ilişkin tanımından, ortaklaşa Simeon ve Levi'ye atıfta bulundu: "bir öküzü öttürdüler"; ya da öküzle çalışmanın ve taşımanın yükünü paylaşan "güçlü eşek" İssakar'a.

Adem'in ilk kurban olarak sunduğu hayvanla veya daha sonra Yahudi tapınağındaki kurbanlarla ilişkilendirilmiştir; ve Novidius'un sözcüsü olduğu Hristiyan okulu, kutsanmış Doğuş'ta yemlik tarafından eşek ile duran Öküz Boğa'da tanındı. Hood bunun hakkında şunları söyledi: "Ama orada öküz var mı yok mu, bunu nasıl ispatlayacağını bilmiyorum." "Apostolik zodyakta" Aziz Andrew oldu; ama Caesius ondan çok önce Patrik Joseph olduğunu söyledi.

Lajarde'nin Culte de Mithra'sında tekrarlanan, İsa'dan dört ya da beş yüzyıl önceye ait taşlar üzerindeki Mithraic Boğası temsilleri, Boğa'nın o dönemde Pers-Babil astronomisinde olduğu kadar dininde de öne çıktığını kanıtlıyor. Boğa'nın başının ön tarafını gösteren bu temsillerden biri, bu işaretin mevcut sembolünün kökeni olabilir, ancak aynı zamanda bu takımyıldızla bir gece olarak ilişkilendirilen dolunay ve hilal ayının bir kombinasyonu olarak kabul edildi. işaret; ve bazıları, Boğa'nın hilali temsil etmesinden bir yarı-boğa olarak çizildiğini iddia ediyor. Bu, yaklaşık MÖ 2150'ye ait bir Babil silindir mührü üzerinde yer almaktadır. Daha önce Akadya'da, iki grubuna, Hyades ve Pleiades'e atıfta bulunarak, çift adı Te Te olan Işık Boğası olarak biliniyor

gibi görünüyor. her çağda insanlığı çok ilgilendiren; ve bir silindirde yağmurla bağlantılı olarak bahsedilen Göksel Boğa Gut-an-na vardır, bu yüzden yağmurlu Hyades'i hatırlatır. Epping, bunun Babillilerin Shur'u olduğunu ve tutulma takımyıldızlarından dördünün yıldızları tarafından işaretlendiğini söylüyor; Jensen bundan, ibadeti genel olarak MÖ 2200'de olduğu anlaşılan la'nın oğlu Bahar Güneşi Marduk'un simgesi olarak bahseder -muhtemelen çok önce,- ve orijinal olarak eksiksiz ve la'nın Balığı'na kadar uzanmıştı. iki balığın kuzeyi. Bu yüksek otorite, Toros oluşumunu daha da geriye, yaklaşık MÖ 5000'e, hatta ekinoks burada yatmadan önceye taşır. Tufan öncesi Babil krallarından ikincisi olan efsanevi Alaparus'un adı, bu takımyıldızla veya lucida, Aldebaran ile bağlantılı görünüyor;

Boğa, Cingalese Urusaba, erken Hindu Vrisha, Vrishan veya Vrouchabam'dı - Tamil dilinde Bishabam; fakat daha sonra Varáha Mihira onu Taurus'un yorumuyla Taouri olarak ve Al Biruni'yi Hindistan'ında Támbiru olarak verdi.

Druidler için önemli bir ibadet nesnesiydi, onların büyük dini bayramları olan Tauric, güneş sınırlarına girdiğinde düzenlenirdi; ve belki de hayali bir şekilde, İngiltere torlarının Taurin kültürünün eski yerleri olduğu iddia edildi, çünkü bizim çapraz çöreklerimiz, çağlar boyunca Mısır'a kadar uzanan aynı yıldız birlikteliğine sahip erken boğa keklerinin mevcut temsilcileridir. ve Fenike. Ve İskoçların Yılbaşı arifesinde Candlemas Bull'un alacakaranlıkta yükselip gökyüzünde yelken açtığı görüldüğüne dair bir hikayesi var - sonuçta bir gerçek ifadesi.

Dört yüzyıl önce Anglo-Sakson Astronomi El Kitabı onu Fearr olarak verdi.

Astrologlar bu işareti insanın boyun, gırtlak ve omuzlarının efendisi yapmışlar; Shakespeare Onikinci Gece'de, Sirs Toby Belch ve Andrew Aguecheek arasındaki diyalogda, her ikisi de Boğa'nın bu karakteriyle ilgili gaf yaparken eğlenceli bir pasaja sahip. Ve Venüs'ün vesayetinde kabul edildi, bu ayrımı Akrep'in gövdesiyle paylaştı - bazıları Terazi ile söyledi - ve bu nedenle Veneris Sidns, Domus Veneris nocturna ve Gaudium Veneris olarak biliniyordu: belki de içerdiği düşünceden etkilenmiş bir fikir. IllA* iád*y, Güvercinler, o tanrıçanın en sevdiği kuşlar. Modern astrolojide İrlanda, Büyük Polonya, Rusya'nın bir bölümü, Hollanda, İran, Küçük Asya, Takımadalar, Mantua ve Leipzig'e, eski zamanlarda Arabistan, Asya ve İskit'e hükmettiği gibi; Ampelius ona çok korkunç batı-kuzeybatı rüzgarının bakımını verdi, Pliny's Argestes. Beyaz ve limon ona tahsis edilen renklerdi. Her ne kadar 1386 tarihli bir el yazması almanakta "yat syne schal'de doğanlar, en iyilerde lütuf olsun" yazsa da, genel olarak, talihsiz bir takımyıldızdı; ve gök gürültüsü, güneş buradayken, "bol miktarda erzak getirdi."

Boğa burcundaki yıldızların kapsamı ve yoğunluğu, Argelander'e göre çıplak gözle görülebilen I 2 I içermesi; 188, Heis'e göre.

. . . gece yola çıkmak,
Ve alev aldığı Aldebaran ile konuş
Kış göğünün soğuk alnında.

a, 1.2, soluk gül.

Aldebaran Al Dabarán'dan, Takipçi, yani Ülker'den veya Profesör Whitney'in önerdiği gibi, ilkinin takip eden 2d manzili işaretlediği için.

Şimdi bu yıldızın tekelinde olan isim, aslen tüm Hyades grubuna ve takipçinin Parlak Kişisi Na'ir al Dabarán olarak yıldızımızın işaretlediği ay konağına verildi; yine de bununla ilgili çeşitli görüşler vardı, çünkü Alfonsine Tablolarının ilk baskısı bunu yalnızca a'ya uygularken, 1483'ünki ve Al Sufi, a'yı başlıkta yer alan olarak tanımadı. Riccioli bunu genellikle Aldebara, bazen Aldebaram, Flamsteed'in 1776 tarihli Atlas'ının Fransızca baskısında uyarladı; Spenser, Kraliçe Peri'de ara sıra hala görünen Aldeboran'ı yazdı; Chaucer, Hous of Fame'de ve hatta modern La Lande'de Aldeberan'a sahipti; Schickard, kelimeyi Addebiris ve Debiron olarak verdi; ve Costard, History of Astronomy adlı kitabında Aldebaron'dan alıntı yaptı.

Al Biruhl, Arabistan'a özgü unvanlar olarak Al FanC, Aygır Devesi; Al Fatî^, Şişman Deve; ve Al Mudij, Dişi Deve, Hyades'in daha küçük bitişik yıldızları Küçük Develerdir; ve klasik çağların Stella Dominatrix'inin eşdeğerleri olan Tali al Najm ve Hâdi al Najm'dı, sanki Pleiades'i önünden sürüyormuş gibi. Nitekim geçen yüzyılda Niebuhr, Basra Körfezi'nin Arap kıyılarında eşanlı Sai' al Thurayya'yı duydu. Daha sonraki bir isim, Batılı gökbilimcilerin Atin ve Hain Altor'a çevirdiği 'Ain al Thaur'du; "Oppa Boóq, Oculus Tauri ve erken dönem İngiliz Bull's Eye ile aynı, şimdi bile ortak bir başlık. Riccioli bunu daha kesin olarak Oculus australis ve Aben Ezra'yı Sol Göz olarak verdi.

Ancak Alfonsine Tabloları, Boğanın Kalbi Cor Tauri'nin yolun çok dışında olduğunu söyledi; ve takımyıldızın Arapça unvanını almış, El Taur olarak değiştirilmiştir.

Aldebaran, yağmur getirdiğini ve yağmurun eşlik etmediği sarmal yükselişinin çorak bir yıla işaret ettiğini düşünen Misam kabilesinin ibadetindeki ilahi yıldızdı.

Antares tarafından işaretlenen Akrep'teki naksha-ra için de kullanılan bir Kızıl Geyik olan Hindu Rohini, şüphesiz yıldızın kırmızı tonundandı, Leonard Digges, 1555 Prognostication'ında bunun "her zaman bir meate rodde [kırmızı] olduğunu yazıyordu. "; ve Alfonsine Tablolarında quae trahit ad aerem clarum valde—est ut cerea vardı.

paliliyum¹, çeşitli yazımlarda, ancak doğru bir şekilde Hyades grubunun tamamı için kullanılan Parilicium, tüm kataloglar aracılığıyla Aldebaran için özel bir ad olarak, yalnızca kullanıldığı Flamsteed's'e indi. Columella, Sucula'yı köylülerin Sucula'sının şefi olarak adlandırdı. Ptolemy'nin Meşale Taşıyıcı Nagnadlaq'ı, Proclus'un Açıklamasında Kapnaúpaq idi.

Bayer's Uranometria'nın 1603 ve 1720 baskıları, Aldebaran'ın unvan listelerini Subruffa ve Aben Ezra kelimeleri ile belirgin bir şekilde sonlandırıyor; ancak

Bayer'in yıldız isimleri genellikle hiçbir şekilde net değildir ve burada yanlışır. Bunlardan ikincisi, yalnızca sık sık atıfta bulunduğu ünlü Yahudi yorumcunun adıdır; ve birincisi, hepimizin tanıdığı yıldızın açık kırmızı renginin (Subrufa) bir tanımıdır. Bazı şairler “kızıl Aldebáran¹ yanıklar”; ve William Roscoe Thayer, Halid'inde:

Bir minarenin ucunda Aldébaran¹ yakut alevi gibi gördüm, sonra yavaş yavaş kara ufkun çanağına kaydım.

Tüm astrolojide, zenginlik ve onurun habercisi olarak, fazlasıyla şanslı olduğu düşünülmüştür; ve 5000 yıl önce ilkbahar ekinoksunu işaretlediğinde, Pers'in dört Kraliyet Yıldızından veya Gökyüzü Muhafızlarından biriydi. Flammarion, Lenormant'ın yağmur ve tufana neden olan Yaratıcı Ruh'u işaret ettiğini söylediği Taschter başlığını alıntıladi; ama Hindular arasında bu Koruyucu Yıldızların farklı bir anlayışı Argo'da belirtilmiştir ve yine bir başkası Aldebaran Sataves'i batı yıldızlarının lideri yapan Ekins tarafından verilmiştir.

Flammarion, Boğa için gördüğümüz İbranice Alefi ona Tanrı'nın Gözü vererek atadı; ve Aben Ezra onu, muhtemelen tüm Hyades'lerle bağlantılı olarak ve Antares için iddia ettiği K sil'e doğrudan karşıt olarak İncil'deki Kīmáh ile özdeşleştirdi.

Takımyıldızına verilen önemi her yerde paylaşan bu, özellikle 5. ekliptik asterizmi Pidnu-sha-Shame, Cennetin Karıkını, belki de tüm zodyakı temsil eden ve İbranice ve Arapça'ya benzer şekilde işaretlediği Babil astronomisinde böyleydi. Padan ve Fadan, Karık. Böylece Koç, Burçların Lideri olarak Boğa'nın yerini almadan önce, Aldebaran Ku, I-ku veya I-ku-u, Yıldızların Öncü Yıldızı idi. Daha da eski zamanlarda, Akad Gis-da'ydı ve aynı zamanda “Cennetin Karıklığı” olarak da çevrildi; ve Işığın Elçisi Dil-gan - bu, gördüğümüz gibi Hamal, Capella, Wega ve belki de ekinoksa göre konumları değiştikçe diğer parlak yıldızlara uygulandı. Aynı şekilde Capella yıldızı için gördüğümüz Süryanice 'Iyutha' kelimesi de Aldebaran için kullanılmış görünüyor.

Ay istasyonunu işaretleyen, Takipçiyi simgeleyen Pers Paha ve Horasmalı-Soğdlu Baharu idi.

Riccioli alıntı, Coptic Egypt, Ihúpiov, Statio Hori'den; ve Renouf, Aldebaran'ı yerli Nil figürü Sarit ile özdeşleştirdi.

Eski bir Bohem unvanı Hrusa'dır.

Hervey Adalıları, Pleiades efsanelerinde onu Aumea olarak Sirius ile ilişkilendirdiler.

Al Bırünî, Pleiades'e doğru batıya doğru nispeten boş alan için garip Arapça başlıklar aktardı - Al Mai*á, Büyüyen Küçük, yani hızlı yerleşiminden ve Aldebaran'ın Köpeği Kalb al Dabarán, bir yer olarak kabul edildiğini iddia etti. kötü alâmet. Ancak konumuyla ilgili bir anlaşmazlık var gibi görünüyor, çünkü bu Köpeği Boğa'nın 21. ve 22. yıldızları -k ve u ile işaretleyen yazarların yanıldıklarını ekledi.

Aldebaran, ekliptiğin biraz güneyindedir ve ayın yolunda uzandığı için sıklıkla örtülüdür, bu nedenle genellikle projeksiyonun optik yanılsamasını gösterir. Ay

yıldızlarından biri olarak navigasyonda çok kullanılır. Harvard Fotometrisinde tam olarak 1. büyüklükte olan tek yıldızdır, ancak bu kataloğun Tahminlerine göre 1.2'dir. Böylece Polaris'in üç katı parlaklığa sahiptir.

Paralaks Elkin tarafından 0".101 olarak verilir ve bizden yirmi sekiz ışıkyılı mesafeyi gösterir veya dünya ile güneş arasındaki aralık, yani gökbilimcilerin yıldız ölçüm birimi bir inç olarak kabul edilirse, Güneş ile bu yıldız arasında yirmi yedi mil olurdu. Sistemimizden saniyede otuz mil hızla uzaklaşıyor ve Z Herculis'in yanında, herhangi birinin görüş hattında en büyük hıza sahip gibi görünüyor. parlak yıldızlar henüz belirlenmedi. Takım Güneş'tir ve türün güzel bir örneğidir.

Aldebaran 10 Ocak'ta meridyene geliyor. Uzun zamandır bilinen, 109" uzaklıkta 10. kadir bir refakatçiye sahip, ancak Burnham son zamanlarda bunu 279° konum açısında 1".8 aralıklı olarak 11 ve 13.5 olarak ayırdı; ve 1888'de, 109°'lik bir konum açısında, 31".4 uzaklıkta 14. büyüklükte bir yoldaş keşfetti.

20 Kasım'daki Toroslar, bu yıldızın kuzeyindeki ve ondan önceki bir noktadan yayılıyor. Bu meteorlar "yavaştır ve ara sıra aralarında ateş topları belirir."

Denizci tarafından işaretlenmiş Hyades.

Potter'ın Euripides'in "düşük" çevirisi.

Denizecinin Hyades'i gördüğü gibi
Kimmer bulutlarından bir ordu topla,
Auster ve Aquilon, kanatlı atlarla.

Christopher Marlowe'un Doktor Faustus Tarihi.

Hyades,

a, Q1, Q2, y, d, ve * Tauri, Pleiades'in 10° güneydoğusunda,

Boğanın geniş alnını beyazlatmak,

gökyüzündeki en güzel nesnelerden birini oluşturur ve çağlar boyunca özellikle klasik yazarlar arasında ünlü olmuştur.

Mitolojik olarak Atlas ve Aethra'nın kızlarıydılar ve dolayısıyla on dört Atlantidi oluşturdukları Ülker'in üvey kız kardeşleriydiler; ya da Jüpiter'in bebek Bacchus'un beslenmesini emanet ettiği ve Lycurgus tarafından denize sürüldüklerinde onları göğe yükselttiği Dodona'nın perileri olan Dodonides. Benzer şekilde Nysades, Nysa'nın perileri ve öğretmenleri oldukları söyleniyordu.

Hindistan'da Bacchus.

Antik çağlarda sayının yedi olduğu varsayılır, biz modernler ancak altı sayarız ve

Hesiod yalnızca beş isim verir: Kleea, Eudora, Koronis, Phaeo ve Phaesula; ama Pherecydes bunların tam bir listesini verdi, ancak adlarından biri kayboldu ve Hyginus tarafından korunan geri kalanı, Hesiodos tarafından verilenlerden farklı ve şüphesiz biçim olarak biraz bozuk. Bunlar Aesula veya Pedile, Ambrosia, Dione, Thyene veya Thyone, Eudora, Koronis ve Polyxo veya Phyto idi.¹Pherecydes muhtemelen boynuzların uçlarında p ve Z'yi aldı ve artık gruba dahil olan daha sönük yıldızlardan bazılarını atladi; Bununla birlikte, Thales'in iki tanesini kabul ettiği söylenir - gözlerde a ve 4 - “biri Kuzey Yarımküre'de ve diğeri Güney'de”; Hipparchos ve Ptolemy sadece a ve y'yi 'yá^v olarak adlandırdı; Euripides, Phaëthon'da üç saydı; ve Achaeus, dört. Ovid, Thyone'u bütün olarak kullandı, ancak Pleiades durumunda olduğu gibi kız kardeşlerin adlarının hiçbirini tek tek yıldızlara uygulanmadı.

Bunlar Homeros'un ve onun tarafından Hesiod, Manilius, Pliny ve şüphesiz Toros'tan ayrı olarak verilen diğerkleri tarafından bahsedilen birkaç yıldız nesnesi arasındadır. Pliny onlara lucidalarından Aldebaran'dan Parilicium adını verdi.

Yunanlılar onları 'Xá^q' olarak biliyorlardı, kültürlü Latinlerle "Hyades" haline gelen, bazıları tarafından "ICzv"den geldiği sanılan "yağmur", daha sonraki bölümlerde sabah ve akşam ortamlarına katılan yağışlı döneme atıfta bulunarak. Mayıs ve Kasım; ve bu onların her çağın edebiyatındaki evrensel karakteridir. Böylece, Ovid'in Fasti'sinin Hyades Graii ab imbre vocat'ına sahibiz; Aeneid ve yine Ovid'in pluviasque Hyadas'ı; ve genel olarak pluviae, Manilius'un kitabında ifade ettiği

Dönen Yılın Hüzünlü Yoldaşları.

Tüm bunların çok gerisindeyken, She King'de:

Ay, Hyad'ın parlak, şiddetli yağmuru önceden haber vererek ilerliyor.

Pliny onları “hem karada hem de denizde şiddetli fırtınalara ve fırtınalara neden olan şiddetli ve zahmetli bir yıldız” olarak yazdı; daha sonraki zamanlarda Edmund Spenser onları Nemli Kızları olarak adlandırdı; Tennyson, Ulysses'inde şunları söyledi:

Yağmurlu Hyades, loş denizi kızdırır;

ve Owen Meredith, The Earl's Return'de “sulu Hyades”e sahip. John Minsheu'nun Dillerine Giren tuhaf Rehber, onlara Yedi Yıldız diye hitap ediyor -bu unvanın bu grup için tanıştığım tek örneği- yağmurlarla olan bağlantılarını daha da yakınlaştırıyor; çünkü Hyades kelimesiyle okuyucu Raine kelimesine atıfta bulunur, burada şunu görürüz:

Hyades, Úá^q, dictae stellae quaedam in cornibus Tauri; quae ortu occasuq. sus plu-vias largosque imbres concitant.

Ve Doctor Johnson's Dictionary'de bu kelime "sulu bir takımyıldız" olarak

tanımlanır. Bu nedenle, son iki ya da üç yüzyıla kadar, çiftçiler, denizciler ve havaya bağımlı olan herkes tarafından her zaman en dikkate değer olarak kabul edildiler.

Ovid onlara, dünyevi kardeşleri Hyas'tan sonra Sidus Hyantis adını verdi; ve Horace'ın tristes Hyadas'ına ek puan veren ve hikayelerinin bir versiyonunda Jove'u onları gökyüzüne koymaya teşvik eden, onun ölümüyle ilgili kederleriydi.

Ama Romalı köylüler arasındaki konuşma dilindeki unvanları Snculae, Küçük Domuzlar, sanki Sus, Sow, Yunanca 'Yq, Homeros'un Svg'sinden geliyormuş gibi, gerçekten de TÚq'nun >jiiv olarak türetilmesi olabilir. Bu isim, Columella ve Pliny'den Kepler, Hevelius ve Flamsteed'e kadar astronomi literatüründe sürekli olarak geçer; Pliny bunu, bulundukları mevsimin sürekli yağmurlarının yolları o kadar çamurlu hale getirmesiyle açıklıyor ki, bu yıldızlar domuz gibi kirden zevk alıyor gibiydi! Ve bu fikir, önemsiz görünse de, Pliny'den bir asır önce Cicero'nun De Natura Deorum'unda çelişkiye değer olduğunu düşünmesi için yeterince yaygındı. Smyth, başlığın grubun bir domuzun çenesine benzerliğinden gelebileceğini söyledi; ya da Aldebaran ve ona eşlik eden yıldızların yavrularıyla birlikte bir domuz gibi oldukları için. Peck'in önerdiği, Klasik Edebiyat ve Eski Eserler Sözlüğü'nde, Suculae'nin Yunan unvanı bilinmeden önce verilen en eski Roma adı olduğunu ve Dipper, Charles' Wain, vb. gibi popüler yıldız unvanlarımızla karşılaştırılacağını söyledi. , "nem", eski İtalya'da yapılandan daha hoş ve muhtemelen daha doğru bir türetme. Bu, Bayer'in Succidae'sini açıklayacaktır.

Bassus ve diğerleri, grubu, insan yaşamının Pisagorlu sembolü olan v-yiAóv olarak biliyorlardı; ve Roman V, bu harflere benzediği için - a ve 4 uç noktalar, y tepe noktasıdır. Ancak Uluğ Bey'in tercümanı şunları yazdı:

Quinque stellae quae, görünüşte, forma Lambdae Graecorum ve forma to" Dal.

Alfonsine Tablolarında, bir Meşale olan Lampada'nın çoğulu olan Lampadas'ı buluyoruz.

Ara sıra Arapça başlıklar Al Mijdal?, bir Üçgen Kaşık ve Al il^, Küçük Dişi Develer idi ve bunlardan farklı olarak daha küçük yıldızlara atıfta bulunuyordu.

Aldebaran, Büyük Deve; Al Ferghani ^alá'i^ kelimesini yazdı. Bu Küçük Develer, daha önce yoksulluğu nedeniyle onu dışlamış olan Ülker Al Thurayya'ya yeniden kur yapmaya gittiğinde, kişileştirilmiş Aldebaran'ın önünde, zenginliğin kanıtı olarak sürülen bir Arap hikayesinde ortaya çıktı. Başka bir yazar Al Áillá * kelimesini Kaynayan Deniz yaptı, böylece Arabistan'da fırtınalı ve sulu karakterine ilişkin Yunan ve Roma fikirlerini sürdürdü. Bununla birlikte, genellikle bu ülkede, Hyades, 1515 Almagest'te ve ayrıca sunt stellae aldebaran'ı okuduğumuz 1521 Alfonsine Tablolarında kabul edilen Al Dabarán idi. yüz." Bu nedenle Arapça başlık, bu yıldızların oluşturduğu 2d manzil ile aynıydı, aynı zamanda 2d nakshatra, Rohini,

Hindular bu yıldız işaretini bir Tapınak veya Vagon olarak düşündüler; ve bu insanların çeşitli standart astronomik kitaplarının ortak adı olan Siddhántas'ta buna

birçok astrolojik gönderme vardır.

Çinliler bunu 2d sieu, Pi veya Peih, eski zamanlarda Pal, bir Handnet veya bir Rabbit-net için kullandılar, ancak y ve c'yi dahil ettiler; Bazıları bu istasyonu en kuzeydeki \ ile sınırladı. O Kral bunu şöyle tarif etti:

Uzun ve kavisli gökyüzünün Tavşan Ağıdır;

ama bu insanlarda genellikle Avcının Yıldızı ve astrologlarla birlikte Kuraklık Arabasıydı. Bununla birlikte, bu unvan uygun değildi, çünkü Hyades, Çin'de Yunanistan veya Roma'da olduğu kadar yağmurla özdeşleşmiş görünüyor - gerçekten de en az 1100'den itibaren Yağmur'un Generali veya Hükümdarı Yu Shi olarak tapılıyordu. Yine de bu karakter yerli değildi, ancak ilk yağmurların bu yıldızların sarmal yükselişiyle çakıştığı Batı Asya'dan türemiş olmalı ki Çin'de yaklaşık iki aydır durum böyle değildi. Bitişikteki küçük yıldızlar, £ ile, Göksel Kamu Tahıl Ambarı Tien Lin; ve tüm grup Sınırdaki İstilanın Müjdecisi olarak biliniyordu.

Hyades, kutsal Mazzáróth ile özdeşleştirilmiştir, ancak bunun için çok az temel vardır; Aziz Jerome ve Riccioli tarafından Eyüp Kitabı'nın Kímáh'ı, ix, 9 ile özdeşleştirilmelerinden bile daha az.

Anglo-Sakson unvanları Raedgastran, Raedgasnan ve Redgaesrum'dur, bunların anlamı ne olursa olsun; ve insanların gökyüzünde gördükleri Yaban Domuzu Tahtı, genel olarak zannedildiği gibi Orion'dan ziyade bu grup olabilir.

Hyades'in batıya doğru birleşik bir doğru harekete sahip olduğu düşünülmektedir. Çiftler bakımından zengindirler ve küçük bardakların sahiplerine bile ilgi gösterirler.

P, Double, 2.I ve IO, parlak saf beyaz ve soluk gri.

El Nath Al Ná-'P*, Butting One'dan, çünkü kuzey boynuzun ucunda, Z'den 5° uzaklıkta, benzer şekilde güneyde yer alıyor. Bu başlık aynı zamanda Koç ve yıldızı Hamal için de görünür.

Bayer, birçok kişinin onu ve Z'yi Hyades grubuna dahil ettiğini söyledi, ancak Pherecydes'in böyle olmasına rağmen bu imkansız görünüyor.

PTauri, y Aurigae ile aynıdır ve her iki takımyıldıza da ait olduğu düşünülmüştür; Burritt'in Atlası ona Aurigae veya El Nath diyor. Auriga'nın bir üyesi olarak sol ayak bileğinde bulunur ve Araplar' 'Ab' al 'İnan'dı, genellikle Rein-Tutucunun Topuğu olarak tercüme edilirdi.

Kesin biliminin ortasında genellikle esprili olan Smyth, bu yıldızın toynaktan mümkün olan en uzak mesafedeki konumuna atıfta bulunarak şunları söylüyor: "

Auriga'daki Capella ve diğer yıldızlarla birlikte, bir İtfaiye Arabası olan Chinese Woo Chay'di.

Babil'de bu, Shur-narkabti-sha-iltanu'ydu, Boğadaki Yıldız kuzeye doğru ya da Kuzey Yıldızı Arabaya doğru - bizim Arabamız değil, Auriga'nın Arabasıydı ve 6. tutulma takımyıldızını işaret ediyordu. Güneş, 6000 yıl önce baharın başlangıcında bu yıldızın yanında duruyordu.

Hindular arasında ateş tanrısı Agni'yi temsil ediyordu ve genellikle bu unvanı taşıyordu; aynı zamanda benzer Hutabhuji, Kurbanı Yiyen.

Astrologlar, El Nath'ın, onu doğum yıldızı olarak iddia edebilecek herkese itibar ve servet taşıdığını söyledi.

Sirius spektrumuna sahip ve bizden saniyede yaklaşık beş mil hızla uzaklaşıyor.

Onunla y Aurigae arasında, 24 Ocak 1892'de, astronomi dünyasında çok fazla ilgiye neden olan, şimdilerde ünlü olan nova Aurigae keşfedildi.

Y, 4.2, sarı.

Hyadum I genellikle bunun için görülür ve eşanlamlı olarak Primus Hyadum veya daha doğrusu Flamsteed'de olduğu gibi Prima Hyadum; ama bu onun için orijinal değildi, çok önceleri Arapça bir isimdi, çünkü Al Achsasi, Dabaran'ın İlki Evvel el Dabaran'a sahipti.

Hipparchos onu év T" 'V^i, "namluda" olarak tanımladı, yine de konumu üçgenin tepe noktasında.

Diğerleriyle birlikte, Çin'in Birçok Prensi Choo Wan'dı.

D,4.2, Hyadum II'dir.

*, 3.6, Whitall'a göre Hyades'lerden biri, Ain'dir, Arapça 'Ain, Göz, yani yakınındadır, Flamsteed ona Oculus boreus, Kuzey Gözü adını verir.

Bazıları tek başına 2d sieu, Pi'yi oluşturduğunu düşünüyor.

Yakında, ışıktaki değişken olduğu bilinen az sayıdaki bulutsudan biri olan NGC 1555 adlı küçük bir bulutsu vardır.

Z, 3.5,

Babil'in 7. ekliptik takımyıldızı olan Shur-narkabti-sha-shutu'nun, Boğadaki Yıldız'ın Güney'e doğru veya Güney Yıldızının Savaş Arabası'na doğru belirleyicisiydi.

Reeves, yakınlardaki diğer kişilerle birlikte onu, Tien Kwan, Cennetsel Kapı olarak verdi.

Astrolojide Z, yaramaz bir etkiye sahip olarak kabul edilir.

Güney boynuzun ucunu ve biraz kuzeybatıdaki tekil Yengeç Bulutsusu'nu işaret ediyor, Messier'in kataloglarında ilk.¹ ve şimdi NGC 1952, 1 M olarak bilinir. Bevis bunu 1731'de görmüş olmasına rağmen, Messier tarafından 12 Eylül 1758'de Z ve komşu bir kuyruklu yıldız gözlemlenirken yanlışlıkla yeniden keşfedildi ve 103 bulutsu ve iki kataloğa yol açtı. 1771'den 1782'ye kadar yayınlanan kümeler, bu nesnelerin tam listesinin ilk denemesi. Hailey kuyruklu yıldızının dönüşü ilk olarak Ağustos 1835'te, bu yıldızın yakınında, bulutsunun astronomik tirolar için mükemmel bir kısırak yuvası olduğu zaman gözlemlendi.

Yukarıdaki yedi tatlı Ülker.

Owen Meredith'in The Wanderer'ı.

Annelerin çok sevdiği kız kardeşler grubu
Meraklı bebeklerini göstermek için, nazik Seven.

Bryant'ın Takımyıldızları.

Pleiades,

Manilius'un Kadın Yıldızlarının Dar Bulutlu Treni ve Yıldızlı Yedi,

Yaşlı Atlas'ın Çocukları, Keats'in Endymion'u, göklerin tarihinde, şiirinde ve mitolojisinde her yerde en çok dikkat çeken nesneler arasında yer almıştır; Yine de, Aratos'un yazdığı gibi,

güçlü bir alan değil
Hepsini tutar ve kendilerini görmek için loştur.

Tüm literatür onlara sık sık göndermeler içerir ve son yıllarda muhtemelen başka herhangi bir gruptan daha dikkatli ve bilimsel olarak incelenmiştir.

Genellikle bizde olduğu gibi Boğa'nın omzunda yer alırlar, ancak Hyginus, hayvan figürünün tamamlanmış olduğunu düşünerek onları arka çeyreğe yerleştirmiştir; Kuyrukta Nikander, Columella, Vitruvius ve Pliny,

Cauda Tauri septem quas appellavere Vergilius'ta;—

Her ne kadar Pliny'nin de onlardan ayrı bir takımyıldız oluşturduğu varsayılıyor. Proclus ve Geminos arkada olduklarını söylediler; ve diğerleri, Bayard Taylor'ın Toros'a İlahisinde takip ettiği boyunda,

Altın arılar gibi kümeleysin yelenize.

Eratosthenes, onları hayvan üstü olarak nitelendirerek, nAíaq'ında Homeros ve Hesiodos'u taklit etti; Aratos, onları Attika lehçesinde nArfiadriq olarak adlandırırken, onları Perseus'un dizlerinin yakınına yerleştirdi; böylece, şiirinin çoğunda olduğu gibi, küresinin onları bu noktada açıkça gösterdiği söylenen Eudoxos'u takip eder. Hipparchos esas olarak bununla çakıştı ve onları nAíaq ve nAiád\ olarak verdi; ama Ptolemy kelimeyi yıldızların dördü için tekil olarak kullandı ve onları Toros'tan ayırmadı. Araplar ve Yahudiler onları Koç'un sırtına koydular; ve Hindu gökbilimciler, Boğa'nın başında, şimdi Hyades'i görüyoruz.

Pleiades, astronomi literatüründe adı geçen ilk yıldızlardan biri gibi görünüyor; MÖ 2357 tarihli Çin yıllıklarında, Alcyone, lucida, o zaman ilkbahar ekinoksuna yakın, şimdi gök ekvatorunun 24° kuzeyinde olmasına rağmen; ve Hindu ay

burcunda 1. nakshatra olarak Krittiká,¹ **kartek**veya Kartiguey, Göksel Orduların Generali, muhtemelen MÖ 1730'dan çok önce, presesyon ekinoktal noktayı Koç'a taşıırken. Al Bîrunî, Ülker'deki ekinoksun bu erken pozisyonuna atıfta bulunarak, "Hermes'in bazı kitaplarında" fark edildiğini fark etti.² yazdı:

Bu açıklama İskender'den yaklaşık 3000 yıl ve daha önce yapılmış olmalıdır.

Ve astronomik yıla başlamaları, yaklaşık 25.900 yıllık devinim döngüsü için “Ülkelerin Büyük Yılı” unvanını doğurdu.

Hindular bu yıldızları, ateş tanrısı ve yıldız işaretinin naibi Agni'ye özgü bir Alev olarak resmettiler ve batılı Hinduların, Pleiad ayı Kartik'te (Ekim-Kasım) büyük yıldızlarını tuttukları bu figürü ima etmiş olabilir. -Dībalī festivali, şu anki Japonya Fener Bayramı'nın kökenini oluşturan Lambalar Bayramı. Ama aynı zamanda onları da çizdiler ve yanlış değil, kısa saplı bir Jilet gibi, başlıklarındaki radikal kelime Kart, "kesmek" anlamına geliyordu.

Bengal Noel Babaları onlara Sar en der; ve Türkler, Ulgher.

Pers ay istasyonu olarak bunlar Perv, Perven, Pervis, Parvig veya Parviz idi, ancak popüler bir unvan Peren ve şiirsel bir isim olan Parur idi. 1123'te Naishápúr'un çadır yapımcısı, "bilimin çadırlarını diken" şair-astronom Ömer Hayyam'ın Rubá 'is'inde ya da Rubá'iyát'ında, onlar bugün o ülkenin Parven'i olan Parwin'di; ve benzer şekilde, Horasmalılar ve Soğdlular, Parvi ve Parur ile; — tüm bunlar Peru'dan, Begetters, her şeyin başlangıcı olarak, muhtemelen yılın başlangıcına atıfta bulunarak.

Çin'de kızlar ve genç kadınlar onlara Sanayinin Yedi Kızkardeşi olarak tapılırken, 1. sieu olarak onlar Mao, Mau veya Maou, eski zamanlarda Mol, Takımyıldızı ve Çete idi, anlamı bilinmeyen Alcyone belirleyiciydi.

Fırat üzerinde, Hyades ile birlikte Mas-tab-ba-gal-gal-la, ekliptiğin Büyük İkizleri, Castor ve Pollux zodyakta aynı görünüyorlar.

İsa'dan önce 5. yüzyılda Euripides onlardan 'Aróq, bizim Altair'imiz ile gece zaman tutucuları olarak söz etmişti; ve Sappho, bir asır önce, gecenin ortasına, bulundukları ortamla damgasını vurdu. Yüzyıllar önce Hesiod ve Homeros onları en güzel dizelerine getirdiler; ilki onlara 'ArAay ^ v ^ q, Atlas doğumlu. Ata Eyüp'ün, muhtemelen Hesiod'la çağdaş olan İbrani çoban-peygamber Amos'un da kullandığı Kīmáh, bir Küme veya Yığın kelimesinde onlardan iki kez söz ettiği düşünülmektedir; Peygamber'in terimi bizim Yetkili Versiyonumuzda "yedi yıldız" olarak çevrilirken, Gözden geçirilmiş versiyonda "Pleiades" olarak çevrilmiştir. Benzeri Baby-lonian-Asur Kimtu veya Kimmatu, Humboldt'un Cosmos'unda Gemat olarak alıntılanan, Suriyelilerin Kīmá'ya sahip olduğu bir "Aile Grubu" anlamına gelir; bu en doğal benzetme Seneca'nın Medea'sında densos Pleiadum greges olarak tekrarlanır. Manilius, Valerius Flaccus'un Globas Pleiadum'una eşdeğer olan, Yuvarlak Yıldız İşareti olan Glomerabile Sidus'a sahipti; Brown, Aratos'un nAn'iabnq'ını Kümeler Sürüsü olarak tercüme eder.

Milton'ın Yaratılış tasvirinde güneş için şöyle denilir:

gri

Şafak ve Ülker ondan önce dans etti,

Tatlı etkiyi atmak, -

Şair tarafından Eyüp Kitabı, xxxviii, 31'den Authorized Version'dan alınan bu son sözlerin aslı, bazılarının Pleiades'e astrolojik bir atfın insanlığın kaderini etkilediğini

veya onların varsayılan nüfuzlu konumlarını şu şekilde düşündüğünü düşünmüştür. Ay Konaklarının ilk liderleri. Ancak Gözden Geçirilmiş Versiyon, onları "küme" ve Yunanca "grup" kelimesiyle Septuagint'i, sanki grubun üyelerini bir fileto da birleştiriyormuş gibi yapar; diğerleri onu, Sir William Jones tarafından tercüme edilen Amr al Kais 'M:' allcodi'de görülen figürlerinin bir anlayışını “kuşak” olarak tercüme eder:

Ülker'in, çeşitli mücevherlerle süslenmiş ipeksi bir kuşağın kıvrımları gibi gök kubbede görüldüğü saatti.

Von Herder, Eyüp'ün dizelerini şu şekilde verdi:

Parlak Ülker'i birbirine bağlayabilir misin?

Beigel olarak:

Ülker'in elmas rozetini bir araya getiremez misin?

ve Hafız bir arkadaşına yazdı:

Cennet, ölümsüzlüğün mührü olarak Ülker'in İnci Rozetini senin şiirlerine yapııştırıyor.

Bir açılış gülü de sık görülen bir Doğu benzetmesiydi; Sadi'nin Gülistan'ında, Gül Bahçesi'nde şunları okuyoruz:

Zemin sanki emaye parçalarıyla saçılmıştı ve Pleiades sıraları ağaçların dallarına asılmış gibiydi;

veya Graf'ın çevirisinde:

sanki ağaçların tepeleri Pleiades'in kolyesiyle çevrelenmiş gibi.

William Roscoe Thayer, Halid'inde Pers düşüncesini tekrarladı:

yavaş yavaş Ülker

Tarçın ağaçlarının dalından dala çiy gibi damlar.

Bütün bunların bildiklerinden daha iyi yazdığı, Bayan Clerke tarafından, Messrs tarafından kümenin son fotoğraflarına atıfta bulunarak grafiksel olarak gösterilmiştir. Parisli Henry, diyor ki:

Bunlardan en merak edileni, yıldızların film gibi işlemlerle birbirine bağlanmasıydı. Bir durumda, "tespih üzerindeki boncuklar gibi" bulutsu bir iplik üzerine dizilmiş yedi hizalanmış yıldız ortaya çıktı. Bu nedenle, gökyüzünde sıklıkla fark edilen “yıldız sıralarının” hayali bir varoluştan daha fazlasına sahip olduğu sonucuna varılabilir.

Pliades ve tekil olarak Plias olarak da yazılan başlık, grubun Mayıs ayındaki sarmal yükselişi, denizciliğin Yunanlılar için açılışını işaret ettiği için, genellikle nX Tv'den "seyretmek" kelimesinden türetilmiştir. geç sonbahar kapanış yaptı. Ancak bu muhtemelen sonradan akla gelen bir düşünceydi ve daha iyi bir türetme, nXérnq'in Epik biçimi olan nX iGq'den, "tam" veya çoğul olarak, "çok", bilinmeyen bir Hristiyan yazarın Plyades'in çoğul hali olan çok erken bir astronomik incelemesidir.

. Bu, İncil'deki Kīmáh ve onlar için Arapça kelime olan Al Thurayya ile örtüşmektedir. Ancak Pleione yedi kız kardeşin annesi olduğu için, unvanımızın onun adından gelmesi daha olası görünüyor.

Athenaeus, Hesiod, Pindar ve Simonides'in de aralarında bulunduğu bazı şairler, yıldızları Avcı Orion'dan uçan Kaya güvercinlerine benzeterek, Il ^ / dA g kelimesini yazdılar; Bu grubun erken dönem efsanesindeki bir kuş sürüsüyle yakın ilişkisi. Bunlar dünyayı terk ettiklerinde Pleiad yıldızlarına dönüştüler. Aeschylus, dönüşümlerinin ve ardından cennete transferlerinin nedeni olarak, kızların babalarının dünyayı taşıma çabasındaki dindar kederini atadı; ama o bu Peleides ^ nTpOi'nin "kanatsız" olduğunu düşündü. Diğer versiyonlar onları, tanrının sayıyı tekrar doldurmasına rağmen, Symplegades arasında geçerken ezilen sürülerden biri olan bebek Zeus'a ambrosia taşıyan Yedi Güvercin yaptı. Bu hikaye muhtemelen Argo'ya yardım eden güvercin hikayesinden kaynaklanmıştır; Homer, Odyssey'de bize şunu söylüyor:

Ne hava kuşu, ne en hızlı kanatlı güvercin, O ruhani krala ambrosia taşır, Korkunç kayalardan kaçır; boşuna gökleri keser, Uçarken sert kayalar buluşur ve onu ezer;

ve İlyada'da anlatılan Nestor'un kupasındaki güvercinlerin Pleiades'e atıfta bulunduğu varsayılmıştır. Yine de bazıları, bu columbine unvanının yalnızca, navigasyonun açılışında geleneksel olan himayedeki güvercinlerin kaybolmasından kaynaklandığını iddia etti. Bu hikayeler Sicilyalıların Yedi Dovelet'i olan Pentameron'lu Sette Palommielle'ye yol açmış olabilir.

Yukarıdakilere benzer bir başka unvan, Isidorus'tan Butrum'dur, —Caesius yanlışlıkla Brutum diye yazmıştır—ortaçağ Latincesi Borpvq, bir Bunch of Grapes için, genç Theon onları benzetmiştir. Thompson olsa da bu mutlu bir benzetme¹ onu, şiirsel Peleides ve lucida'nın Alcyone'sinde görülene benzer başka bir kuş birlikteliği olarak kabul eder.

Vergiliaeve Sidus Vergiliarum, Ver, the Spring'den sonra yükselen küme için her zaman yaygın olmuştur—Breeches İncil'in Eyüp Kitabı, xxxviii, 31'deki “Pleiades” kelimesine şu marjinal notu vardır:

Güneşin bahar mevsimi olan Boğa burcundayken ortaya çıktığı ve çiçek getirdiği yıldızlardır.

Ve bu isimler Latin şairlerinden 18. yüzyıla kadar elde edildi, ancak çoğu zaman yanlışlıkla Virgiliae yazılmıştır. Pliny, ateş solucanlarını betimleyerek onları stella olarak belirlemiş ve onları Ülker'e benzetmiştir:

İşte burada, ayaklarınız Vergiliae'niz olmadan önce; onlar bu takımyıldızın yavrularıdır.

Locksley Hall'daki çok alıntılanan satırlar da benzer:

Birçok gece Pleiad'ları gördüm, yumuşak gölgede yükselirken, gümüş bir örgüye dolanmış ateş sineği sürüsü gibi parıldar.

Bayer, Signatricia Lumina'dan alıntı yaptı.

Hesiod onlara Yedi Bakire ve Bakire Yıldızlar adını verdi; Vergil, Eoae Atlantides; Milton, Yedi Atlantik Kızkardeşler; ve Atlas'ın Hesperis'ten gelen kızlarının başka bir partisinin unvanı olan Hesperides onlara uygulandı. Chaucer, Hous of Fame'de Atlantes'in yedi hamurunu vardı; ama onun "Sterres sevene"si gezegenlere atıfta bulunuyor. Yedi Kızkardeş olarak hepsine aşınadırlar; ve Yedi Yıldız olarak çeşitli erken İncil versiyonlarında yer alırlar; Anglo-Saksonların Sifunsterri'sinde, Pliade'i de yazmış olmalarına rağmen; Bayer tarafından alıntılanan Septistellium vestis institoris'te; ve modern Alman Siebengestirn'de. Bu sayısal başlık, ilk günlerde "yedi gezegen" - Güneş, Ay, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn - olduğu gibi, Büyük Ayı'nın en parlak yıldızlarına da sıklıkla uygulanmıştır.

Grubun ana hatları Büyük Ayı'daki Kepçe'den farklı olmadığı için, çoğu kişi Küçük Ayı adını Büyükayı'daki yedi yıldızdan çok daha fazla hak ettiğini düşünüyor; aslında bu isim onlar için nadir değildir. Ve 6. yüzyılımızda bile Hesychios ile birlikte Yár / AAa idiler. Bir Savaş Arabası veya Vagon, Ursa Major için bir başka iyi bilinen figür.

İdeler, hemşehrileri tarafından popüler bir adlandırma olan Schiffahrts Gestirn, Denizcilerin Yıldızları'ndan söz etti; bu, 2000 yıl önceki Yunan unvanının ve meteorolojik karakterinin genel olarak varsayılan türetilmesine özellikle uygun; ama Kral James'in bazı Müstehcen Sözcüklerinin Tablolarında bunu "Seamens Starres—the seaven starres"ta bekliyordum.

Cermenlerin Seulainer'ı vardı; Galyalıları, Griglean, Grioglachan ve Meanmnach; Grimm'in dediğine göre, Pleiades Fiastik ve Heteveny olarak adlandırılan yıldızlar için 280 yerel isim türetmiş olan Macarlar - bu sonuncusu Finlandiya'da Het'e wá'ne; Norveç'in Laponları onları Niedgierreg olarak tanıyordu; İsveç'teki aynı insanlar garip Suttjenës Rauko'ya, Frost'ta Kürk'e sahipken, bir hizmetçiye örten bu yedi yıldız efendisi tarafından soğuğa dönüştü. Finliler ve Litvanyalıları onları delikli bir Elek'e benzettiler; ve Fransız köylülerinin bir kısmı, Languedoc dilinde Cousigneiros'ta bir Cibirlik, Cousiniere'ye. Ruslar onlara Baba, Yaşlı Karı derlerdi; ve Polonyalıları, Baby, Old Wives.

Hyades'in bir Domuz Tahtına benzetildiğini gördüğümüz gibi, 1721-34'te Grönland'ın ilk İskandinav misyoneri olan Hans Egede ile birlikte bu kardeş grubun o ülkenin Killukturset'i olduğunu, Köpeklerin bir ayıyı yemlediği; ve benzer şekilde Galler'de, Y twr tewdws, the Close Pack.

Weigel onları tüccarlar için bir arması olan Çarpım Tablosu olarak hanedan takımyıldızları arasına dahil etti.

Sancho Panza, Clavileno Aligero'daki hava yolculuğunda, Yedi Küçük Dadı Keçi las Siete Gabrillas olarak onları ziyaret etti; ve la Racchetta, Battledore, İtalya'da tanıdık ve mutlu bir benzetmedir; ama o ülkenin astronomları artık onları Plejadi, Almanya'dakiler de Plejaden olarak biliyorlar.

Hahamların onlara Sukkoth R noth adını verdikleri söylenir, genellikle "Kızların

Çadırları" veya "Kızların Çadırları" olarak tercüme edilir ve Standart Sözlük hala bu sözde İbranice başlığı alıntılar; ama Riccioli onu Filiae Tabemaculi olarak tersine çevirdi. Bununla birlikte, tüm bunlar, kelimelerin Babil tanrıçası Zarbanit, Ziratbanit veya Zir- için kastedildiği gösterilen Kralların 2. pa-nit, Bel Marduk'un karısı.

Alfonsine Tabloları, muhtemelen astrologlar kastedilen "Babilliler"in onları Atorage olarak tanıdıklarını, açık bir şekilde Manzil Al Thurayya, Birçok Küçükler, Al Biruni'nin varsaydığı Tharwan'ın küçük bir formu olan Bolluk için sözleri olduğunu söylüyor. ya görünümünden ya da meralarda ve ekinlerde yağın yağmurların ürettiği bolluktan olabilir. Bu başlığı Bayer'in Athoraie'sinde görüyoruz; Chilmead'in Atauria quasi Taurinae'sinde; ve astronomi üzerine yapılan her geç ortaçağ çalışmasında başka türlü çarpıtılmıştır. Riccioli, Almagestum Novum'unda bunlar hakkında yorum yaparken, Arabice non Athoraiae vel Atorage sed Altorieh seu Benat Elnasch, hoc est filiae congregationis; ilk yarısı yeterince doğru olabilir, ancak Benat vb., Pleiad yıldızlarını Büyük Ayı'nın kilerle tekil olarak karıştırdı. Astronomia Reformata'sında Aben Ragel'den Athorace ve Altorich'ten alıntı yaptı. Turanyá, Hewitt'in güney Arabistan'dan olduğunu söylediği başka bir formdur ve burada sürücü Capella yıldızı olan bir Deve Sürüsüne benzetilmiştir.

Onlar için özel bir Arapça isim Al Najm, mükemmel Takımyıldızı idi ve bunlar, Muhammed tarafından ur'bn'nin 53. ve 86. Surelerinde atıfta bulunulan ve daha sonra ayetlerden tefsir edilen Yıldız veya delici parlaklık Yıldızı olabilir. Sir Edwin Arnold'un Al Hafiz, the Preserver adlı kitabında:

Gökyüzü ve gece yıldızı adına!
Beyaz yıldız Al Tarik tarafından!
Yakın şafağı ilan etmek için;
Berrak parlıyor—
Karanlık insanı ve canavarı kapladığında—

Al TariK Grimm tarafından tasarlanan Venüs gezegeni, Gece Yıldızı olan benzer Syryan Voykodzyun'dan bahsetti.

Statius'un Pliadum nivolum sidus'unda gösterildiği gibi, her zaman Hyades'e atfedilen sulu karakteri paylaştılar; ve Valerius Flaccus, muhtemelen Statius'un Pliada movere'sinde yaptığı gibi, duşlar için "Pliada" kelimesini açıkça kullanmıştır; Josephus, çok az yıldız imaları arasında, MÖ 170'te Antiochus Epiphanes tarafından Kudüs'ün yatırımı sırasında, kuşatılanların su sıkıntısı çektiğini, ancak sonunda "deniz kıyısındaki büyük bir yağmur sağanağıyla rahatladıklarını" belirtir. Ülker. ” Aynı şekilde, çok sayıda ve birbirinden çok farklı uluslarda bulunan Tufan gelenekleriyle ve özellikle Kaldea Tufan efsanesiyle yakından bağlantılıdır. Yine de tüm bu köklü itibarla, Works and Days'de şunları okuyoruz:

Yavaş tempolu salyangozlar kubbeleriyle birlikte geri çekildikleri zaman,
Bazı yeşilliklerin altında, yanan ısıdan
Ülker'den aletleriniz hazırlanır.

Bunlar, Nil'de bir zamanlar muhtemelen Chu veya Chow olarak adlandırılan ve

Yunanlılar tarafından Athene, Romalı Minerva ile özdeşleştirilen Aşağı Mısır'ın başlıca tanrılarında biri olan tanrıça Nit veya Neith'i temsil ettiği varsayılan işaretli bir nesneydi. . Hewitt, o ülkeden, onlar için Arapça kelimeye çok benzeyen Athur-ai, Athyr'in Yıldızları (Hathor) adlı başka bir başlık verir; ve Profesör Charles Piazzzi Smyth, Büyük Piramidin yedi odasının bu yedi yıldızı andığını öne sürüyor.

Yunan tapınakları onlara ya da onların lucida'larına yönelikti; Akropolis'teki Athene'nin, farklı tarihlerde, yükselirken farklı konumlarına. Bunlar MÖ 1530 tapınağıydı; MÖ 1150'deki Hekatompodon; ve büyük Parthenon, MÖ 438'de aynı yerde tamamlandı. C. Bilinmeyen bir tarihte, belki de bu Yunan yapılarıyla aynı zamandayken, Yeni Dünya'da mavi bir arka plan üzerinde bir Palenque tapınağının duvarlarında resmedildiler; ve kesinlikle Meksika'nın diğer bölgelerinde iyi bilinen bir nesneydi, çünkü Cortez orada, 1519'da, gece yarısı doruklarında, geçmiş bir çağda dünyanın yıkımına ilişkin çok eski bir geleneği duydu.

Yüzyıllardır her yerde popüler olan bu yıldızlar için ortak bir figür, Tavuklu Tavuk figürüdür - Ülker'in sürü halindeki kuşlarla sürekli ilişkisinin bir başka örneği ve burada özellikle kompakt gruplandırılmalarından uygun. Aben Ragel ve diğer İbrani yazarlar, bazen onları elinde tutan Coop'la birlikte, Orta Çağ'ın Massa Gallinae'si ile birlikte onlardan bu şekilde bahsetmiştir; bunlar aynı zamanda Arap folklorunda da görülür ve İngiliz köylüleri arasında hâlâ geçerlidir. Modern Yunanistan'da Hencoop olarak, 1 IOÜ / £ ia veya 1 IOÚ / £ ia'dır, antik Yunan kelimesinden farklı değildir. İlk tam İngilizce İncil'in 1535'te çevirmeni olan Miles Coverdale, Eyüp Kitabı'ndaki pasaja kenar notu olarak ekledi:

bu yıldızlar, tavuklarıyla birlikte saat henne;

ve Riccioli, Almagestum Novum'unda:

Cermen Bruthean: İngilizce Butrio id est gallina fovens pullos.

Yukarıda Riccioli'nin Kilise'deki büyük selefi olan Isidorus'un Butmm'ını görüyoruz. Alman tarım işçileri onlara Gluck Henne diyor; Rus, Nasedha, Oturan Tavuk; Danimarkalılar, Aften Hoehne, Eve Hen; Eflak'ta ise onlar Altın Cluck Tavuğu ve onun beş Civevidir. Servia'da kuluçkadan sorumlu bir Kız eklenir, muhtemelen yıldız Alcyone, Maia uygun bir şekilde Anne olarak yerini alır. Fransızlar ve İtalyanlar onları bir şekilde Pulsiniere, Poussiniere ve Gallinelle, Pullets, Riccioli'nin Gallinella'sı olarak tanımlar. Afrika ve Borneo Aborijinleri onlar hakkında benzer fikirlere sahipti. Pliny'nin çevirmeni Holland onlara Kuluçka-tavuk yıldızı Vergiliae adını verdi.

Vahşi kabileler, Pleiades'i eski ve modern uygarlığın insanları kadar iyi tanıyordu; ve Ellis, bu yıldızlara Matarii, Küçük Gözler adını veren Society ve Tonga Adaları'nın yerlileri hakkında şunları yazdı:

Yılın iki mevsimi Ülker tarafından bölündü; ilki, Matarii i nia, Yukarıdaki Ülker, akşamları bu yıldızlar ufukta belirdiğinde başladı ve gün batımından sonra onlar yukarıdayken devam etti. Diğer mevsim, Matarii i raro, Aşağıdaki

Pleides, gün batımında görünmez olduklarında başladı ve akşam ufku üzerinde tekrar belirene kadar devam etti.

Gill, Küçük Gözlerin Matariki olduğu ve bir zamanlar tek bir yıldız olduğu Hervey grubundan benzer bir hikaye verir, öyle ki tanrıları Tane kıskançlık içinde Aldebaran'ımız Aumea'yı ve Mere'nin eşlik ettiği Sirius'umuzu ele geçirdi. , dereye sığınan zanlıyı kovaladı. Ancak Mere suyu boşalttı ve Tane, Aumea'yı kaçağa fırlattı, onu şimdi gördüğümüz altı parçaya böldü, bu nedenle parçaların yerel adı Tauono, Altı, Flammarion tarafından Tau olarak alıntılandı, her ikisi de tekil olarak Latin Boğa gibi. Çeşitli avelaların gözdesiydiler veya bir adadan diğerine gece yolculuklarında deniz kılavuzlarıydı; ve Hristiyanlığın bu adalarda hüküm sürdüğü 1857 yılına kadar, yılın açılışı olarak, ibadet nesneleri. Avustralyalılar onları Genç Erkeklerle dans eden Genç Kızlar olarak düşündüler. —Orion'un Kemer yıldızları; Dansçı olarak bazı Kızılderililerimiz; ve bir Bakireler Şirketi olan Togo ni sanm olarak Solomon Adalıları. Paraguay Nehri ülkesindeki Abipones, onları büyük Spirit Groaperikie'leri veya Büyükbabaları olarak görür; ve

Mayıs ayında, takımyıldızın yeniden ortaya çıkışında, büyükbabalarını sanki hastalıktan kurtulmuş gibi neşeli haykırışlarla, “Sana ne kadar teşekkür borçluyuz! Ve sonunda döndün mü? Ah! mutlu bir şekilde iyileştin! ” ve sonra Pleiades'in yeniden ortaya çıkışının onuruna şenliklerine devam edin.

Diğer Güney Amerika kabileleri arasında Altı Yıldız, Cajupal vardı.

Hafız'a göre pagan Araplar buraya ölümsüzlük koltuğunu yerleştirdiler; Kuzey Afrika'nın Berberileri veya Kabyleleri ve onlardan geniş ölçüde ayrılmış olan Borneo Dyakları gibi; hepsi onları evrenin merkezi noktası olarak görüyor ve uzun zamandır 1750'de Wright'ı, 1846'da Madler'i ve belki de İsa'dan önceki yüzyılda Lucretius'u bekliyordu.

Bayan Clerke, her yıldız aşığı tarafından okunması gereken Yıldızlar Sistemi'nin büyüleyici ve öğretici bir bölümünde bize şunları söylüyor:

“Pleid ayı” olan Kasım ile birlikte birçok ilkel insan yıla başladı; ve Pleiades'in gece yarısı doruk noktasına ulaştığı 17 Kasım günü, eski Pers krallarına hiçbir dilekçe boşuna sunulmadı; aynı olay Busiris'te İsis şöleninin başlamasının işaretini verdi ve Meksikalıların elli iki yıllık döngüsüyle bağlantılı kutlamayı daha az hızlı düzenledi. Vahşi Avustralya kabileleri bugüne kadar "Yedi Yıldız"ın onuruna dans ederler, çünkü "siyahlara karşı çok iyidirler." Brezilya Abiponları onları ataları olarak gururla görüyor. Başka yerlerde, ateşin kökeni ve pirinç kültürü bilgisi onlara kadar uzanır. Onlar, Güney Afrika'nın "çapa-etarları", Solomon Adalıları için bir tarım takviminin yerini alıyorlar ve gün batımından sonraki son görünür yükselişleri,

Onlar aynı zamanda eski çiftçiler için ekim zamanı konusunda bir işaret; Vergil, 1'inci Gürcücesinde buna atıfta bulunur, böylece Mayıs tarafından tercüme edilir:

Bazıları sonbahardan önce 'oth' Ülker ekmeye başladı, artışta aldatıldı, Buğday için yabancı yulaf topladı.

Ve ondan yüzyıllar önce Hesiod, güneşten görünüşlerinin hasatın yaklaştığını ve sonbaharda batmalarının yeni ekim zamanını gösterdiğini söyledi; Aristoteles ise balın asla doğmadan önce toplanmadığını yazmıştı. Hemen hemen tüm klasik şairler ve nesir yazarları onlara atıfta bulundu.

Mommsen, Attika ayının 21'inden 25'ine kadar olan yükselişlerinde © apynAitiv, Mayıs-Haziran, tarih öncesi festival nXwrQpia için fırsat, Athene'nin Giysilerini yıkama, mısır hasadının başında ve yıllık Achaeenların seçimi; Drach, sonbahar ekinoksundan on gün sonra Musa'nın zamanında gece yarısı doruklarının, Tişri'nin 10'unda kefarete gününü belirlemiş olabileceğini tahmin etti. Kasım ayında yükselişleri, Güney'in birçok orijinal ırkı tarafından ölen arkadaşlarına ibadet etme zamanını işaret ediyordu - daha medeni halklarda, özellikle Parsis ve Sabaeenlar arasında ve ayrıca Druidlerin 1. yüzyılın gece yarısı ayinlerinde de görülen bir gelenek. Kasım ayı; bunun bir hatırası, zamanımızın üç kutsal gününde, All Hallow Eve, All Saints 'Day ve All Souls' Day'de bulunur.

Hipokrat, Pleiades'in çoğunu, yılı dört mevsime bölerek, hepsi güneşe göre konumlarıyla bağlantılı olarak yaptı; onların ayarı ile başlayan ve bahar ekinoksu ile biten kışı; yükselişlerine kadar uzanan bahar; göründükleri andan Arcturus'un yükselişine kadar geçen yaz; ve sonbahar, yeniden ayarlanana kadar. Ve Sezar, Jülyen yazına sarmal yükselişlerini ve kozmik yerleşimlerini kışın başlangıcını yaptı. Klasik bilgide Ülker, Jove tarafından Atreus lehine, doğudan batıya hareket etmelerine neden olarak gücünü göstermek için güneşle birlikte seçilen göksel gruptu.

Bununla birlikte, bu yıldızların tutulduğu yüksek itibar için çok olumlu okuduklarımıza rağmen, astrologlar tarafından körlük ve görme kazalarının habercisi olarak kabul edildiler ve diğer tüm kümelerle paylaşılan bir itibar. Araplar, özellikle kırk günlük güneş ışınlarının altında kaybolmalarının insanlığa büyük bir zarar vesilesi olduğunu düşündüler ve Muhammed, "yıldız yükseldiğinde tüm kötülükler dünyadan yükselir" diye yazdı. Ancak Hipokrat, bin yıl önce Epidemics'inde Ülker'in hava ile ilişkisini ve sonbahar hastalıkları üzerindeki etkilerini farklı yazmıştı:

Ülker mevsimine kadar ve kış yaklaşırken pek çok ateşli humma baş gösterdi;

ve:

sonbaharda ve Ülker'in altında yine çok sayıda insan öldü.

Kökenleriyle ilgili birçok efsanenin esas olarak Akdeniz ülkelerinden olmasına rağmen, Cermen uluslarının Kurtarıcımız ile ilişkili çok tekil bir efsanesi vardır. Bir keresinde, bir fırının önünden geçerken ve yeni pişmiş ekmeğin kokusuna tutulduğunda, bir somun istediğini söylüyor; ama fırıncı tarafından reddedilmesi, karısı ve yanında bekleyen altı kızı tarafından gizlice tedarik edildi. Ödül olarak onlar gökyüzüne Yedi Yıldız olarak yerleştirildiler, fırıncı ise guguk kuşu oldu;¹ ve ilkbaharda, 14 Nisan Aziz Tiburtius Günü'nden 24 Haziran Aziz John Günü'ne kadar şarkı söylediği sürece, karısı ve kızları görülebilir. Bu hikayeyi takiben, Pleiades, Gaelic Crannarain, Baker's Peel veya Shovel, Ursa Major ile paylaşılan bir başlık.

Bir başka, daha sade, ancak uygun şekilde kadınsı bir isim, Hollanda'nın Historia Naturalis'ten yaptığı çeviride ima edilir; burada Pliny, "yıldız Vergiliae"yi ele alır:

Cennette çok belirgin ve herkes tarafından bilinmesi en kolay olanı, bir Broker'ın dükkanında asılı olan bir giysinin adıyla anılır.

Tanınmış Londra caddesi için Petticoat Lane adının kökenini araştıranlar, Pliny'nin aklında ne olduğunu anlayacaklardır.

Çeşitli çağlarda felsefe ya da edebiyatta yedi kişilik dikkate değer gruplar için unvanları alınmıştır. Bunu ilk olarak, Yunanistan'ın Yedi Bilge Adamı veya Yedi Bilge olarak bilinen ve genellikle Bias, Chilo, Cleobulus, Epimenides veya Periander, Pittacus, Solon ve astronom Thales olarak verilen MÖ 620 ila 550 yıllarındaki Felsefi Pleiad'da görüyoruz. ; 3. yüzyılda Ptolemy Philadelphus tarafından kurulan ve yedi çağdaş şairden oluşan, çeşitli şekillerde, ancak genellikle Rodoslu Apollonius, Callimachus veya Philiscus, Hierapolis'in Genç Homeros'undan oluşan İskenderiye Edebi Ülker'de veya Trajik Ülker'de. Karia, Lycophron, Nicander, Theocritus ve Aratos'umuz; Edebi Pleiad of Charlemagne'da, kendisi Yedi'den biri; 16. yüzyılda Fransa'nın Büyük Ülker'inde, III. Henri'nin saltanatı sırasında bir araya getirilmiş, Bazıları "Şairlerin Prensi" Ronsard tarafından, diğerleri d'Aurat tarafından ya da "Auratus" olarak adlandırılan "Modern Pindar" Dorat tarafından, ya ismine yapılan kinayedeye ya da dehasının parlaklığından ve " Kara Yıldız, "arkadaşları arasındaki sessizliğinden; Louis'nin müteakip saltanatında, aşağı ışıkların Küçük Ülkesinde. Son olarak, Devrim Savaşımızdan sonra yedi yurtsever şair için popüler, belki de ironik olan Connecticut Ülker'i ortaya çıkıyor: Richard Alsop, Joel Barlow, Theodore Dwight, Timothy Dwight, Lemuel Hopkins, David Humphreys ve John Trumbull - hepsi iyi adamlar Yale'den. Louis'nin müteakip saltanatında, aşağı ışıkların Küçük Ülkesinde. Son olarak, Devrim Savaşımızdan sonra yedi yurtsever şair için popüler, belki de ironik olan Connecticut Ülker'i ortaya çıkıyor: Richard Alsop, Joel Barlow, Theodore Dwight, Timothy Dwight, Lemuel Hopkins, David Humphreys ve John Trumbull - hepsi iyi adamlar Yale'den.

Yedi kız kardeşin unvanlarının bizdeki yıldızlara ne zaman ve kimler tarafından uygulandığını öğrenemedim; ama şimdi anne babalar da dahil olmak üzere toplam dokuz kataloğa alındı. Bununla birlikte, bu sonuncular, nispeten modern bir ekleme gibi görünüyor, onlardan ilk bahsedenleri - Riccioli'nin 1651 tarihli *Almagestum Novum*'unda - şöyle okuyorum:

Michael Florentius Langrenius ¹ illarum exactam figuram gözlemevi ve ad me misit, qua additae sunt duae Stellae aliis innominae, quas ipse vocat Atlantem, & Pleionem; nescio an sint illae, quas Vendelinus ait gözlemci tanquam novas, quia modo aşikar, modo latent.

. . . büyük ve yanan yıldız,
Ölçülemeyecek kadar eski, ölçülemeyecek kadar uzak,
onun gümüş alevi kabarıyor

Sonsuzluk boyunca,. . . Alcyone!

Archibald Lampman'ın Alcyone'u.

n veya Fl. 25.3, yeşilimsi sarı.

Alcyone gökyüzünde Poseidon tarafından Hyrieus'un annesi olan Atlantis perisini temsil eder; ama şimdi Ülker'in Işığı olsa da, mitolojik orijinali hiçbir şekilde en güzeli sayılmazdı. Riccioli, Alcione ve Alcinoe kelimelerini yazdı ve bazı erken el yazmalarında Altione var.

İlk Araplar ona Al Jauz, yani Ceviz derlerdi; Al Jauzah veya Al Wasa ^, Merkezi Bir; ve Al Na'ir, Parlak Olan; —Al Thurayya'nın tamamı. Daha sonra Al Achsasi bu listeye ekledi Thaur al Thurayya, kelimenin tam anlamıyla Ülker Boğası, yani Lider Olan, muhtemelen onun zamanında güncel bir unvandı, çünkü İtalyan çağdaşı Riccioli, Astronomia Reformata'sında, lucida olduğunu söyledi. "Alcinoe", Athorric olmayan Altorich'ti. Hipparchos'un odpq ve d ^ vraroq, rfiq nA * ládOq, the Bright One ve the Brightest of the Pleiad'da buna değinmesi gerekiyordu. Ancak, bu sıfatlar karşısında, görünüşe göre Ptolemy, Syti taksilerinde bundan bahsetmemiştir; Baily, Hyde'ın Uluğ Bey'in etiketlerini çevirdiği baskısında, stella externa minuta vergiliarum olarak tanımlanan Boğa'nın 32. yıldızına Flamsteed'in 25 ve Bayer'in n'sini yapıştırdı,

Babil'de 4. ekliptik takımyıldızı Temennu, Temel Taşı'nı belirledi.

Hindistan'da nakshatra Kritika ve Rohini'nin ve bireysel olarak Anne Amba'nın birleşme yıldızıydı; Hewitt, daha önceki Hindu edebiyatında onun, Yedi Bilge'nin şefi Vashishtha'yla evli olan Arundhati olduğunu söylerken, kız kardeşleri Ursa Major'ın diğer altı Rishi'siyle evliydi; ve her yeni evli çift, kutup yıldızına tapmadan önce müstakbel evlerine ilk girdiklerinde onlara taparlardı. Bunun Hindistan'ın kuzey ve güney kabilelerinin tarih öncesi birliğinin bir sembolü olduğunu düşünüyor.

Sıklıkla başlığımızın 'AÁkdÓv, Halcyon ile hiçbir şekilde bağlantılı olmadığı iddiasını görürüz, o "sembolik veya mistik kuş, erkenden Yalıçapkını ile özdeşleşmiştir", ornitolojik Alcedo veya Ceryle; öyle ki, Halcyon Günleri efsanesi olmasına rağmen, "sert ve ılıman zaman, güzel Halcyon'un hemşiresi"

Sakin kuşları büyülenmiş dalganın üzerinde kara kara kara düşünceye daldığında,

Henüz anlaşılmamışsa, Thompson'ın yıldız yönüne ilişkin bazı varsayımları ilginç bulunacaktır. o yazıyor

Hikaye başlangıçta, muhtemelen Alcyone takımyıldızının ana yıldızı olduğu Ülker ile bağlantılı olarak bazı astronomik fenomenlere atıfta bulunuyordu. Antik astronominin en canlı dönemi olduğu anlaşılan dönemde (MÖ 2000'den daha geç olmamakla birlikte uzun süre sonra efsaneyi ve terminolojiyi etkilemeye devam ediyor) güneş, Pleiad ile birlikte Boğa burcunda ilkbahar ekinoksunda doğdu: Pleiad birçok dilde kuş isimleriyle ilişkilendirilir. . . ve Pleiad'ın ilişkili takımyıldızı için Eretria, Dicaea ve Thuri sikkelerinde boğanın sırtındaki kuşu almaya meyilliyim. . . Suidas kesinlikle Pleiades'in 'AÁkdóAc' olarak adlandırıldığını iddia ediyor.Kış gündönümünde, aynı antik çağda, Pleiad, göğün ortasında akşam karanlığında doruğa ulaştı.....

Pleiad'ın sonbaharda helyumsal yükselişi, sanırım Halcyon'un yuvalanması olarak sembolize ediliyordu. Efsanenin eskiliği ve çürümesi nedeniyle, bir varsayımdan daha fazlasını tehlikeye atmak imkansızdır; ama bu fenomenin bir şekilde astronomik olduğundan şüphem yok.

Madler, evrenin merkezi olan Alcyone'da yer alır, ancak teorisinin yanlış olduğu gösterilmiştir. Alcyone'nin muhtemel boyutu ve uzaklığıyla ilgili olarak Bayan Clerke'nin sözleri için tatmin edici bir neden yok - Alcyone'nin kızkardeş yıldızlarına karasal göklerde Sirius'un seksen üç katı parlaklıkta parladığı ve içsel parlaklığı ile parlıyor. Güneşinkine kıyasla 1000 kat daha büyüktür. Bütün bunlar, yıldızın öz hareketinden çıkarılan 0 ".013 paralaksının son derece şüpheli varsayımına dayanır.

31 Aralık'ta sona eriyor.

Düşük güçle kolayca görülebilen üç küçük arkadaş, Alcyone'dan 3 "uzakta güzel bir üçgen oluşturur.

Çok ante occasum Maiæ coepere.

Vergil'in 1. Georgic'i.

fl. 20 veya Bessel's c, 4.

Maya sloganda tüm Pleiad yıldızlarını kişileştiriyor olarak görünür ve şair, çiftçiye, tahılını batma zamanından önce ekmemesi konusunda uyarır.

Kız kardeşlerin ilk doğan ve en güzeliydi ve bazıları yıldızının grubun en parlak olduğunu söyledi; aslında, Riccioli, Almagestum Novum'unda Maia hakkında açıkça yazmıştır: dicta lucida Pleiadum & tertii honoris, quæ mater Mercurii perhibetur, ancak Astronomia Reformata'da onun "Alcinoe"su lucida'dır; bu yüzden bu yıldızlardan hangisinin gruptan biri için kullandığı Pleias olduğundan emin değiliz. Ancak Maia adını taşıyan tanrıçanın mitolojik önemi, Riccioli'nin bu tanımlamalardan ilki konusunda doğru olabileceğini ve belki de iki yıldızın adlarının yer değiştirmesi gerektiğini gösterir.

İsim ayrıca, daha eski bir magnus formu olan majusun dişil formu olan Mea ve Maja olarak da yazılmıştır. Cicero, Majja kelimesine Pleiad sanctissima adını verdi, çünkü onun zamanında Maia, Rhea-Kybele, Fauna, Faula, Fatua, Ops, bilinen adıyla Ma veya Maia Maiestas, Bona Dea için sadece bir başka figürdü. ya da Roma ayına, Mayıs'ımıza adını veren Büyük ve Bereketli Anne.

Ovid, grubun başka bir sembolü olarak Pleias uda, the Moist Pleiad'ı ekledi; ve Dante, Atlantid bu tanrının annesi olduğu için, Merkür gezegeni için unvanını kullandı.

Çin'deki Ülker için eşdeğer Maou, tekil olarak Latince kelimeye benzer.

Grubu saran genel bulutsuluğun bir parçası olan bu yıldızla bağlı bulutsu, ilk olarak 1882'de Pickering ve Messrs'ın fotoğraflarında fark edildi. Henry.

. . . kayıp Pleiad artık aşağıda görülmedi.

fl. 17 veya b, 4.6.

elektra Her ne kadar en az iki veya üç yüzyıl boyunca açıkça görülebilen bir yıldız unvanı, oğlu Dardanos tarafından kurulan Ilium'un yıkımına tanık olduğu için üzüntüyle ışığını geri çektiği efsanesinden Kayıp Ülker olarak kabul edilmiş olsa da, —Fastı'da Ovidius tanık olarak:

Electra Trojae hayalet kalıntıları
Tulit ante oculos değil, opposuitque manum;

ya da Hyginus'un yazdığı gibi, düşüşte var olmak için yerini terk etti, oradan bir saç yıldızı ya da kuyruklu yıldız olarak uzaklaştı; veya parlaklığı azaltılmış, Mizar as' AAÚnqc'ye yakın bir yere yerleşti. Fox, Arapların Al Suha'sı ve Alcor'umuz. Harleian El Yazması'nda kelime Electa olarak yazılmıştır.

Ovid, aileyi kişileştiren Atlantis'i aradı.

Avustralya'nın Pirt-Kopan-noot kabilesinin bir Kayıp Pleiad efsanesi vardır, bu da onu diğer altının kraliçesi yapar, göksel Kargaları, bizim Canopus'umuz tarafından sevilir ve onun tarafından sürüklenip asla evine dönmezler.

Ağır peçeyle örtülmüş güzelliğin
Evliliğin kazandı.

Elizabeth Worthington Balıkçılık.

fl. 23 veya d, 5, gümüşü beyaz.

Merope genellikle Kayıp Ülke olarak kabul edilir, çünkü bir ölümlü, kurnaz Sisifos ile evlendiğinde, kız kardeşlerinin tanrılarla olan ittifaklarını düşündüğünde utanarak yüzünü gizledi ve kendini bir kenara attığını fark etti. Bununla birlikte, şimdi diğerlerinden çok daha parlak olduğu için sakinliğini geri kazanmış gibi görünüyor. Adın kendisi "Ölümlü" anlamına gelir.

Bu yıldız, Tempel tarafından Ekim 1859'da görsel olarak keşfedilen, hafifçe uzamış, üçgen, bulutsu bir pusla çevrilidir; ve Barnard tarafından Kasım 1890'da Merope yakınlarında keşfedilen, özünde çok parlak olmasına rağmen neredeyse parlaklığında gizlenmiş küçük, belirgin bir bulutsu var.

Taygete simul os terris ostendit dürüstüm Pleias.

Vergil'in 4. Georgic'i.

fl. 19 veya e, Double, 5.1 ve 10, berrak beyaz ve mor.

Taygete veya Zeus tarafından Lacedaemon'un annesi için Spartalı hikayede ünlü bir isim olan Taygeta, Ovid ve Vergil tarafından bu yıldız ailesinin bir başka temsilcisi olarak bahsedilmiştir; ilki buna Soror Pleiadum diyor ve ikincisi,

Davidson'un sloganımızla başlayan pasajın çevirisinde olduğu gibi, bal hasadının iki mevsimini sabitlemek için kullanıyor:

Pleiad Taygete güzel yüzünü yeryüzüne gösterip ayağıyla okyanusun hor görülen sularını geri çevirir göstermez; ya da Sulu Balık takımyıldızında uçan aynı yıldız hüznle gökyüzünden kış dalgalarına indiğinde.

Uluğ Bey ona, genellikle ve daha uygun bir şekilde Alcyone'ye verilen Al Wasa ^, Merkezi Bir'i uyguladı.

Bayer bunu Pleiadum minima olarak tanımlayarak q harfiyle yazdı; ancak Century Cyclopedia'nın * e için bir yanlış basımdır.

Ve göklerden ayrılan zafer var mı?
-Ey! void unmarked! -senin kız kardeşlerin
Hala yükseklerde yerlerini koruyorlar,
Kürenin rütbesinden bu kadar uzun süre başlamış olsa da,
Sen, artık ölümlü gözün sanatını görmedin.

Bayan. Hemans'ın Kayıp Ülkesi.

fl. 16 veya g, 6.5, gümüşü beyaz.

Celaeno, veya Celeno, Genç Theon'un yıldırım çarptığını söylediği Kayıp Ülker olarak adlandırıldı!

Taygete'nin ışığının ancak yarısını verir; yine de çıplak gözle görülebilir, eğer iyiye ve Heis Verzeichniss'te böyle verilmiştir.

Bir zamanlar yedi olan Rahibe Yıldızları
Cennetteki kayıp eşleri için yas tutun.

Alfred Austin.

fl. 21 ve Fl. 22 veya k ve l, 6.5 ve 7.

Sterope Ive Sterope II, daha az doğru bir şekilde Asterope, yükselen kümenin üst kenarında geniş bir çift yıldızdır ve yalnızca birleşik ışık nedeniyle zayıf bir şekilde görülebilir; böylece Al Sufi'nin 5. büyüklüğü büyük görünüyor.

Ovidius, bütünü sembolize etmek için Steropes sidus'u kullandı, ancak mevcut büyüklükler, yıldızının - gerçekten de, olası olmayan herhangi bir özel yıldız atıfta bulunduyorsa - bizim olmadığını veya parlaklıktaki bir değişikliğin bizim olmadığını gösterecekti. gerçekleşti. Aslında buna da ve sebepsiz yere Kayıp Ülker denilmiştir.

Atlas, küstah omuzlarında yuvarlanan
Yon cennet, tanrıların eski konağı.

Potter'ın Euripides'in çevirisi " İth.

fl. 27 veya f, Çift, 4,5, yoğun beyaz.

AtlasRiccioli ile birlikte Pater Atlas, görünüşe göre yedi kızdan oluşan orijinal gruba kendi zamanında eklenmişti. Ovid'in yazdığı kişi ondandı:

Pleiades incipiunt umeros, paternos ile ilgilidir;

Çünkü onlar, babayı göklerin taşıyıcısı olarak yükünün bir kısmından kurtardı.

Pleione ile birlikte Pleiad Dipper'ın sapının sonunu işaret ediyor ve muhtemelen çok küçük, yakın bir arkadaşı var, söylenene göre 1827'de Struve tarafından keşfedildi ve 6 Ocak'ta ayın bir örtülmesinde tekrar ortaya çıktı. , 1876.

Hintçe sata Pleione boşalmak caelifero Atlante
Jungitur, ut fama est, Pleiadasque parit.

Ovid'in Fastisi.

fl. 28 veya h, 6.5.

Pleione, Riccioli'nin Mater Pleione ve Plione, Valerius Flaccus kelimeyi bütünü kişileştirmek için kullanmasına rağmen, eşit derecede modern eklemelerdi.

Bu yıldızın tayfı, P Cygni'ninki gibi hidrojenin parlak çizgilerini gösterdiğinden, Pickering benzer şekilde onun geçici bir parlaklığa sahip olabileceğini ve dolayısıyla Kayıp Ülker olabileceğini öne sürüyor: bir bilimsel ve — eğer tarihi zamanda bir yıldız olmuşsa şu anda eksik olan kümede - bu çok tartışılan sorunun en olası çözümü; böylece anne ve kızların çoğu kaybolmuş gibi görünüyor!

Cicero'nun Aratos'unun Harleian El Yazması, Rahibeleri, VII Pliades et Athlantides başlığı altında ve bireysel olarak Merope, Alcyone, Celaeno, Electra, Ta Ygete, Sterope ve Maia olarak sade kadın başlarıyla temsil eder.¹ Grotius, onları aynı şekilde, ancak çok daha çekici bir tarzda, eski Leyden El Yazması'ndan, Asterope ve Mea imlasını bulduğumuz, ilki Germanicus ile birlikte görünen, günümüzde yaygın hale gelen. 15. yüzyıldan kalma Alman el yazması, Kara Kız Kardeş diğerlerinden daha küçük ve koyu mavi bir başlık takmış, geri kalanı daha parlak renkli ve gerçek Alman tipi yüzlere sahip yedi tam boy figürü gösteriyor.

Bu liste, bazıları optik yardım olmadan neredeyse görünmez olan tüm Pleiad yıldızlarını içeriyor olsa da, her güç artışı daha büyük bir sayıyı ortaya koyuyor. Riccioli, 1651'de bunun hakkında şunları yazdı:

Telescopio autem spectatae visae sunt Galileo artı quam 40. Nuncio Sidereo'da anlatı;

%3 ° alan ve yedi çap büyüten birinci sınıf bir dürbün 57'yi gösterir; Hooke 1664'te 78'i zamanının en iyi teleskopuyla gördü; Swift, 4 ^-inç'iyle 300'ü ve 16 inç'iyle 600'ü görür; ve Wolf, 1876'da Paris Gözlemevinde, 625'te 90'a 135'lik bir alanda kataloglanmıştır. Ama kamera ile Baylar. Henry, 1421'i 1885'te ve iki yıl sonra, dört saatlik bir pozlamayla, 2326'yı üç kare derece içinde 16. kadire kadar fotoğrafladı - herhangi bir zamanda tüm gökyüzünde çıplak gözle görülebilenlerden daha fazla. Bailey tarafından Bruce teleskopu ile çekilmiş yakın tarihli bir fotoğraf, Alcyone çevresindeki 2 ° kare bölgede 3972 yıldızı ortaya koyuyor; bunların hepsinin Pleiades grubuna ait olduğuna dair bir kesinlik olmamasına rağmen. Büyüklüklerine ve uzaklıklarına ilişkin açıklamalar, birçoğunun Sirius'u boyut olarak aşmasına neden

oluyor. ve 250 ışıkyılı uzaklıkta olmak; ancak bunlar henüz yalnızca varsayımsal olan bir paralaks varsayımına dayanmaktadır. Ama eğer doğruysa, Young'ın Night Thoughts'daki şu dizeleri ne kadar uygundur:

Bu gece güneşlerinden bazıları ne kadar uzak!

Çok uzak (der Bilge) 'Saçma değildi, Işıklar Doğanın Doğuşunda yola çıktıysa, Henüz bu kadar yabancı Dünyaya ulaştılar mı?

ve Longfellow'un Ode to Charles Sumner'daki kıtası:

Bir yıldız yüksekte söndürüldü mü,

Çağlar boyunca ışığını,

Hala gökyüzünden aşağı doğru seyahat ediyor,

Ölümlü görüşümüzün üzerinde parla.

Bunlardan bazıları şüphesiz sadece gerçek Pleiades ile optik olarak bağlantılı olsa da, daha büyük kısmı aşağı yukarı birleşik bir grup oluşturuyor gibi görünüyor, spektroskopun aynı genel tipte olduğunu gösteriyor; bu gerçek, ilk olarak 1886'da Harvard gözlemcileri tarafından, kırk yıldızının tayflarının karşılaştırılmasından ortaya çıkarılmıştır. Güney-güneybatıya doğru birlikte sürüklendikleri varsayılır ve bu nedenle doğal bir takımyıldız olarak adlandırılabilirler.

Nicander, onları óLígwvag, “küçük olanlar” olarak yazdı; Manilius, tertia forma olarak “üçüncü boy”; ve birçoğu, yalnızca Kayıp Ülker efsanelerinden ve bazı kız kardeşlerin adlarının çıplak gözle görülemeyecek olan yıldızlara uygulanması gerçeğinden değil, aynı zamanda yalnızca altı tanesi artık ortalama bir gözlemci tarafından görülebilir ve yediyi görebilen herkes en az iki tane daha görebilir. Miss Airy on iki saydı; Bay. Dawes, on üç; ve Kepler, bilgini Michel Mostlin'in on dört tanesini ayırt edebildiğini ve teleskopun icadından önce on bir tanesini doğru bir şekilde haritaladığını, diğerlerinin de yaptığını söyledi; gerçekten de Carl von Littrow on altı tane gördü. Tropik dağlık bölgelerin temiz havasında, kuzey enlemlerinde bizden daha fazla grup görünür. — Arequipa, Peru'daki Harvard gözlem istasyonundan on bir tanesi kolayca görülüyor; öyle ki Willis şu dizelerinde bilinçsizce haklıydı:

bağlantılı Ülker

Undimm'ler orada, ama kardeş gruptan

En adil aşağı gitti; ve Güney uzakta!

Smyth yazdı:

Uzun dönemlerde değişkenliğin etkisini kabul edersek, yedi sayısı daha belirgin olabilirdi, öyle ki Homer ve Attalus altıdan bahsederken, Hipparchus ve Aratus tam olarak yediden bahsedebilir.

Yine de Cosmos'ta Humboldt'u, Hipparchos'un Aratos'un çıplak gözle yalnızca altı tanesinin görülebileceği iddiasını çürüttüğünü söylerken buluyoruz.

Bir yıldız gözünden kaçmış, çünkü göz bu takımyıldıza dikildiğinde, sakın ve aysız bir gecede yedi yıldız görünür hale gelir.

Ancak Aratos'un sözleri, kendi görüşüne göre bu açıklamayı haklı çıkarmaz. O yazdı:

yedi yol, insanların gittiklerini söyledikleri,
Yine de sadece altı tanesi ölümlü gözlerle görülüyor.
Zeus'un meskeninden bilinmeyen hiçbir yıldız kaybolmaz
İlk doğduğumuzdan beri duyduk ama hikaye böyle anlatılıyor;

bu "yedi yol", énránopoi, ilk olarak Euripides'e atfedilen 'PQaQq'da bulunur. Eratosthenes onu nA * táq arcraoTapog, Yedi Yıldızlı Ülker olarak adlandırdı, ancak birini Hava ^ avQq, Tamamen görünmez olarak tanımladı; Ovid, Phainomena'dan şimdiki trite'yi tekrarladı

Quae septem dici, seks tamen özü solent;

ve yeniden:

Yalnızca altısı görünür, ancak yedincisi kara bulutların altındadır.

Cicero da onları aynı şekilde düşündü; ve Galileo, Dico autem sex, quando quidem septima ferè nunquam apparet'i yazdı. Ancak ilk Kıptiler onları "V.caarpOv, Altı Yıldızlı Asterizm olarak biliyorlardı ve birçok Hindu efsanesi sadece altı tanesinden bahsediyor.

Elbette, Kayıp Ülke'nin tüm mitsel açıklamalarını bir kenara bırakırsak, sözde fenomenin aydınlatılmasına yönelik bazı modern ve ciddi girişimleri fark ederdim. Doktor Charles Anthon, bunun antik çağdaki herhangi bir doğru gözleme değil, yalnızca hayal gücüne dayandığını düşündü. Jensen, Babil'de gözde bir nesne olarak, o ülkenin astronomlarının, kesinlik, mükemmellik veya tamlıklarına bakılmaksızın, 7 onlarla Yahudiler arasında olduğundan daha önemli bir rol oynadığını düşünüyor; oradan Yunanistan'a inmiş, kökeninin gözden kaybolmuş olması, bu konudaki efsaneler ve folklorun yanı sıra, şimdi açıklayamadığımız tutarsızlığa neden olmuştur. Lamb, Asurlu astronomların göklerinde bu gruptaki yedi yıldız görebildiklerini ileri sürdü ve onları şöyle tanımladı; ancak daha az elverişli bir konumda bulunan Yunanlılar, sadece altı tanesini bularak kayıp kız kardeşin hikayesini icat ettiler. Riccioli, yedinci ve kayıp Pleiad'ın, bu sayının gözlemciler tarafından kaydedilmesinden önce ortaya çıkan, ancak Truva savaşının tarihi hakkında sönmüş bir nova olabileceğine dair - daha sonraki hiçbir yazar tarafından benimsendiğini hiçbir yerde bulamadığım bir teori öne sürdü; Bu son fikir, Electra'nın kayıp olanla olan ilişkisini de açıklıyor. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. kayıp kız kardeşin hikayesini icat etti. Riccioli, yedinci ve kayıp Pleiad'ın, bu sayının gözlemciler tarafından

kaydedilmesinden önce ortaya çıkan, ancak Truva savaşının tarihi hakkında sönmüş bir nova olabileceğine dair - daha sonraki hiçbir yazar tarafından benimsendiğini hiçbir yerde bulamadığım bir teori öne sürdü; Bu son fikir, Electra'nın kayıp olanla olan ilişkisini de açıklıyor. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. kayıp kız kardeşin hikayesini icat etti. Riccioli, yedinci ve kayıp Pleiad'ın, bu sayının gözlemciler tarafından kaydedilmesinden önce ortaya çıkan, ancak Truva savaşının tarihi hakkında sönmüş bir nova olabileceğine dair - daha sonraki hiçbir yazar tarafından benimsendiğini hiçbir yerde bulamadığım bir teori öne sürdü; Bu son fikir, Electra'nın kayıp olanla olan ilişkisini de açıklıyor. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. Riccioli, yedinci ve kayıp Pleiad'ın, bu sayının gözlemciler tarafından kaydedilmesinden önce ortaya çıkan, ancak Truva savaşının tarihi hakkında sönmüş bir nova olabileceğine dair - daha sonraki hiçbir yazar tarafından benimsendiğini hiçbir yerde bulamadığım bir teori öne sürdü; Bu son fikir, Electra'nın kayıp olanla olan ilişkisini de açıklıyor. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. Riccioli, yedinci ve kayıp Pleiad'ın, bu sayının gözlemciler tarafından kaydedilmesinden önce ortaya çıkan, ancak Truva savaşının tarihi hakkında sönmüş bir nova olabileceğine dair - daha sonraki hiçbir yazar tarafından benimsendiğini hiçbir yerde bulamadığım bir teori öne sürdü; Bu son fikir, Electra'nın kayıp olanla olan ilişkisini de açıklıyor. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. Electra'nın kayıp olanla ilişkisi için. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım. Electra'nın kayıp olanla ilişkisi için. Thompson tarafından Coma Berenices altında yine başka bir açıklama ima edildi; ve Smyth ve Pickering'in gerçekten bilimsel teorileri şimdiden fark edildi. Bence bu ilginç sorunun çözümü, eğer varsa, bu son ikisinde bulunacaktır; ve gökbilimcilerle birlikte, belki daha önce yapmam gerektiği gibi, onu bıraktım.

Ptolemy, Baily'nin Flamsteed'in 18, 19, 23 ve 27'si olduğunu söylediği Ta'pog'da

yalnızca dört yıldız için nA * iáq'tan bahsetti; bizim Alcyone'umuz ve diğer dört yıldızımızın yanı sıra tekil olarak göz ardı edildi; ve Batlamyus'un gözlemlerini revize eden Al Sufi, bu "İskenderiye Dörtlüsü"nün aynı zamanda 10. yüzyıldaki en parlak olanı olduğunu belirtti. Ancak Uluğ Bey, Batlamyus'u takip ettiği varsayılmasına rağmen, Baily'nin FI olduğunu söylediği beş kişiye "Al Thurayya" uyguladı. 19, 23, 21, 22 ve 25 (Alcyone). Hyde'in Uluğ Bey çevirisini düzenleyen Baily'nin kendisi sadece FI verdi. "Al Thuraia" itibariyle 19 ve 23.

Son zamanlardaki fotoğrafik gözlemler, küme boyunca dağılmış ve çeşitli üyelerini birbirine bağlayan farklı yoğunlaşma derecelerinde başka bulutsu maddeyi ortaya çıkardı; Barnard 1894'te neredeyse Z Persei'ye kadar uzanan geniş bir bulutsu buldu.

Pleiades, ayın görünen büyüklüğüne ilişkin popüler yanlış anlamının o kadar inandırıcı bir kanıtını sunuyor ki, bu yıldızlardan çizilen başka bir illüstrasyon sunmak için cazip geliyorum. Alcyone ile Electra ve Merope ile Taygeta arasındaki açısal uzaklık, ay diskinin ortalama açısal çapından birkaç dakika daha fazladır, — 31 '7", - öyle ki, sonuncusu bu dört yıldızın oluşturduğu dörtgen içine yerleştirilebilir. bol bol yer var; kümeye bakıldığında uydumuzun bütünü kapsayacağı izlenimi verse de Ülker'in ay tarafından örtülmesi bu gerçeğin canlı bir şekilde anlaşılmasını sağlar ve bu nadir olmayan bir fenomen olduğu için takdir ediyorum herhangi bir kafir için onun gözlemi.

01 ve 02, 4.1 ve 3.6, inci beyazı ve sarımsı,

Mr. William Peck, Alya adını kullanır; ancak, bu uygunsuz olduğundan ve bu yıldızlar için başka hiçbir yazarda bulunmadığından, transkripsiyonda bir hata olduğundan şüphelenemez miyiz?—bu unvan evrensel kabule göre başka bir 01'e,—Serpens'e aittir.

337" ayrı olsa da, tetalarımız birbirleriyle fiziksel ilişki içinde olabilir.

Bence,k, l, n ve o ile, boynuzların arasında, hepsi yaklaşık 5. kadirde, Çinli Choo Wang, Birçok Prens vardı.

x¹ve x₂, 4.4 ve 6.5 ve u, 4.3;

9, Double, 5.1 ve 8 ve x, Double, 5.6 ve 8,

Arapların Al Kalbain'i, yani İki Köpek, yani Ülker Sürücüsü olarak doğal olarak köpeklerini yakınlarda tutacak olan Al Dabarân'ın sol gözünden Boğa'nın sol kulağına kadar uzanıyordu.

Reeves, bir Kaba Kumtaşı olan Çin Li Shih'inde ^, x ve y'yi içeriyordu; Heavenly Street, Tien Keae'de x ve u; ve 5. büyüklükteki n ve p, Hyades yakınlarındaki diğer

küçük yıldızlarla birlikte, Cennetin Festivali Tien Tsze'de,

Kappalar arasında 4. ". 9 aralıklı bir çift 11. büyüklükte yıldız bulunur; sarı ve turuncu renkli phi yıldızları 53" .6 aralıklıdır; ve x'in bileşenleri, beyaz ve mavimsi beyaz, 19".3 aralıklıdır.

Boğa Poniatovii, Poniatowski'nin Boğası,

Houzeau'nun Taurus Regalis'i, Fransızların Taureau Royal'idir; İtalyanlardan Toro di Poniatowski; Poniatowsky'nin Almanların Stier'i; ve Stieler Planisphere'de Poln Stier, Polonyalı Boğa.

Ophiuchus'un şekillenmemiş yıldızlarından yapıldı, diyor Smyth,

1777'de Wilna'lı Abbé Poczobut tarafından Polonya Kralı Stanislaus Poniatowski'nin onuruna; Fransız Akademisi'nden bu yönde resmi bir izin alınmıştır. Ophiuchus ve Kartal'ın omzu arasında, bazı yıldızların V harfini oluşturduğu ve zodyakbull ve Hyades'e hayali bir benzerlikten başka bir Toros oldu. Poczobut yedi bileşen yıldızdan memnundu, ancak Bode en az seksenini bir araya getirdi, -

tabii ki esas olarak teleskopik, çünkü sadece 20 ila 25 kişi çıplak gözle görülebilir; ancak belirgin bir takımyıldız olarak gökbilimciler tarafından genellikle tanınmaz ve yıldızları Ophiuchus'a iade edilmiştir.

Bunların hiçbirisi için özel bir ismimiz yok, ancak kafadaki muhtelif küçük olanlar Çin Tsung Ting veya bir Akraba olan Tsung Jin idi.

Poczobut'un zamanından bir buçuk yüzyıl önce, bu yıldızlar, bizim Vulpecula'mızinkilerle birlikte, Bartsch tarafından Dicle Nehri olarak plakalarına sokulmuştu, ancak bu muhtemelen daha önce bilinen bir takımyıldızıydı. Rotası, Ophiuchus'un sağ omzunda, p ve y'den itibaren, Aquila ile Herkül'ün sol eli arasındaydı; oradan Albireo (P Cygni) ve Sagitta'dan Equuleus'a ve Pegasus'un ön kısımları arasında, ikincisinin boynunda sona erer. Bu Dicle, Royer ile birlikte 1679'a kadar devam etti, ancak çoktan haritalardan ve hatta çoğu gözlemcinin hafızasından kayboldu; Royal Bull'un kendisi de benzer bir belirsizliğe düşüyor gibi görünüyor.

Bütün bunlardan üç veya dört yüzyıl önce, Borgian küresinin Arap oymacısı, bu takımyıldızın yıldızlarını uygun bir şekilde üçgen bir figürle temsil etti.

10 Ağustos'ta meridyene geliyor.

Adlandırılmış bir yıldız olmamasına rağmen, V'nin doğu ayağındaki ortadaki “70 Yılanıcı”, yaklaşık doksan yıllık bir periyodu olan ünlü bir ikili, bileşenleri 2 "ayrı, bir konum açısında, Yıl 1897, 276 ° .58 Üçüncü bir görünmez arkadaştan şüpheleniliyor.

Telescopium veya Tubus Astronomicus,

Samanyolu'nun kenarında Ara ve Yay arasında La Caille tarafından oluşturulmuştur, ancak o kadar düzensiz bir biçimdedir ki eski takımyıldızların dördünü ele geçirmiştir; n Yay, Teleskobun standını işaretlemek için p olarak alınmış; d Yılcı, 6 için; a, Corona Australis'teydi; ve y, Akrep burcunun u'suydu. Bode, 1805 tarihli Gestirne'inde Astronomische Fernrohr olarak onu Yay ve Akrep arasında sıkıştırmıştı; ancak Baily ve Gould bunu Akrep, Yay ve Corona Australis'in güneyiyle sınırlandırdı.

Gould ona 87 çıplak gözle yıldız atadı, en parlak olanı 3 ^-büyüklük.

Bunlar ne kadar küçük olursa olsun, Çin astronomisinde iki ayrı başlık vardı; Biz, Tehlike olarak bilinen bir varlık; ve mitolojik Chuen Shwo olarak y.

Takımyıldız, 13 Ağustos'ta Lir'in Wega'sı ile aynı zamanda doruğa ulaşıyor.

teleskopik Herschelii,

Abbé Hell tarafından 1781'de Sir William Herschel'in onuruna oluşturulmuş, ilk olarak 1800'de Bode tarafından yayımlanmıştır. Lynx ve Gemini arasında uzanır ve Burritt'in Atlas'ında görünür; ama o günden beri haritalardan ve kataloglardan geçti.

İkizler'in n yıldızı eski konumunu belirtir, batı ucu Auriga'nın y yıldızları arasında yer alır, ikincisinin p noktasından çok da uzak değildir.

Eşsiz Çerçevesinde Beş Muhteşem Yıldız
deltoton ayılar ve şeklinden bir İsim;
Ama yanları süsleyenler loş Işık ekranı
Ve Temel'e daha parlak Işın verin.

Creech'in Manilius'u.

üçgen,

Alman Dreieck, Fransız ve İngiliz Üçgeni ve İtalyan Triangolo, Rudolphine Tablolarında Triangulus olarak görüldü ve Küçük Üçgen atılana kadar her zaman majör olarak nitelendirildi. Andromedae'nin hemen güneyinde, Samanyolu'nun kenarında yer alır ve şairimizin tarifine rağmen küçük ve soluk olmasına rağmen,

eski takımyıldızlardan biri açıkça bizden çok eskiler tarafından fark edilir. Eşkenar olarak çizdiler, ama şimdi bir skalen figürü, tabanda p, d, y ve tepede a.

Hood garip bir şekilde, yalnızca Koç'un başının daha iyi bilinebilmesi için cennete yerleştirildiğini söyledi, bu da Aratos'un Koç'un yıldızlarının zayıflığı konusundaki gafını hatırlatıyor.

Ovid'in Nux'unda benzettiği benzer şekilli A harfinden önceki Yunanlılarda / ^ Atwtóv'du; Aratos'un Brown'ın ritmik olmaktan çok harfi harfine aktardığı dizelerinde yaptığı gibi:

Üç taraftan ölçülen Andromeda'nın altında
Delta gibi; ikisi eşit
Olduğu gibi, üçüncüden daha az, yine de bulmak güzel
İşaret, birçok yıldızdan daha iyi saklanır.

Cicero ve Hyginus tarafından Deltoton olarak kopyalanan, Romalılar ve 17. yüzyıla kadar astronomlarla birlikte Deltotum oldu. Doğal olarak aynı zamanda Delta'ydı ve bu nedenle Mısır ve Nil ile bağlantılı olarak Aegyptus, Nilus, Nili Domum, Nil'in Evi oldu, bu da başlangıçta Herodot'tan Nil'in Armağanı olan Nili Donum'du. , “Nehrin hediyesi.”

TpiyrnvQv, Hipparchos ve Ptolemy tarafından kullanılan, Vitruvius ile Trigonum ve Manilius ile Trigonus oldu, Creech tarafından Trigon çevrildi. Astrolojinin Üçlü Yönü olan Tricusps, Three-pointed ve Triquetum bunun için bulunur; Bayer, dünyanın üç bölümünü, Avrupa, Asya ve Afrika'yı temsil eden Triplicitas ve Orbis terraum tripertitus'a sahipken; ve Triangulus Septentrionalis, onu kendi Güney Üçgeninden ayırt etmek için.

Zamanının dindarları, şeklinin Aiog'un Yunanca ilk harfine benzeyen Teslis'i gösterdiğini söyledi; aynı türden başkaları ise onu Aziz Petrus'un Gönyesine benzettiler.

Sicilia, Trinacria ve Triquetra adları, eskilerin benzer şekilde Sicilya adası için -Ceres'in Jove için yalvardığı, gökyüzünde çoğaltılabilir, - üç burnundan, Lilybaeum, Pelorus ve Pachynus'tan üçgen ve zaman zaman Gower'ın Mela'nın Kutsal Öküz Ülkesi dediği Güneşin Öküzü'nün otlak alanı olan Odyssey'nin efsanevi Thrinakia'sı ile özdeşleşmiştir. Modern günlerde, ünlü Palermo Gözlemevi'nin yeri olarak kaydedilmiştir.

Piazzi tarafından, içinde bulunduğumuz yüzyılın ilk Yeni Yıl Günü'nde, adanın koruyucu tanrıçası ve Napoli'nin kralı Bourbon Ferdinand'ın ortak onuruna Geres Eerdinandea adını verdiği ilk küçük gezegen burada keşfedildi. ; ancak sıfat, gökbilimciler tarafından, gezegenler için mitolojik adlandırma kurallarına uymadığı için kaldırıldı - ancak bu küçük cisimlerin isimlendirilmesinde son zamanlarda çok fazla sapan bir kural. Belki de astronomlar klasik sözlüklerini tüketmişlerdir! Bulundu¹ Flammarion, Koç ve Boğa arasında, tesadüfen bizim Üçgenimizden, eski Sicilya'dan çok uzakta olmayan, 8. büyüklükte bir yıldız olarak – Flammarion bir kuyruklu yıldız olarak; ancak önümüzdeki doksan yedi yıl içinde, 1892'den bu yana

150'den fazla olmak üzere 433 benzer ceset bulunacağı ve bunların yedisi dışında hepsinin fotoğrafla sonuncusu olacağı o zamanlar pek hayal edilmemişti.² sonra bilinmeyen bir sanat.

Araplar başlığımızı Al Muthallath olarak tercüme ettiler, Batı kullanımında Almutallath, Alnmtaleh, Almutlato, Mutlat, Mutlaton, Mutlathum, Mutlathun ve Mutlatun olarak farklı şekillerde görüldüler ve muhtemelen orijinalin benzer şekilde yozlaşmış diğer formları da vardı.

Yahudilerin onu, Samuel'in 1. Kitabı, xviii, 6'da bahsedilen üçgen şekilli veya üç telli bir müzik aletinin adından Shálîsh olarak tanıdıkları söylenir. Koç burcu, bu takımyıldızın y noktasında zaten fark edildi.

Heis burada 30 çıplak gözle bileşen sayıyor, ancak Argelander sadece 15.

Çin yıldız işareti Tsien Ta Tseang, Cennetin Büyük Generali, bunu Andromeda'nın A'sı ve Küçük Üçgen'in yıldızlarıyla birlikte içeriyordu.

a,3.6, sarı.

kaput üçgeni Arap gökbilimciler tarafından Rás al Muthallath'a çevrildi.

p'den daha düşük bir yarım büyüklüktür, ancak ikincisi hiçbir isim taşımamaktadır.

Bu ikisi birlikte Arapların Al Mîzán'ı, Ölçek-ışınlarıydı. a 6 Aralıkta meridyene gelir.

Üçgen Küçük

büyük takımyıldızın hemen güneyinde, Hamal of Aries yönündeki üç küçük yıldızdan Hevelius tarafından oluşturulmuş ve bu şekilde adlandırılmıştır; ancak Flamsteed'in zamanından beri gökbilimciler tarafından durduruldu. Still Gore yakın zamanda, Proctor'un yeniden düzenlenmiş listesinde yaptığı gibi, 'Astronomie Populaire'in tercümesinde Triangula on the planisphere başlığında yeniden canlandırdı.

Triangulum Australe, Güney Üçgeni,

Kuzeydeki orijinalinden çok daha dikkat çekicidir, ilk kez 1603'te Bayer'in Uranometria'sında basılmıştır, ancak oluşumu yaklaşık bir yüzyıl önceki Pieter

Theodor'a atfedilmiştir.

Caesius onun için eski takımyıldızdan alınan isimler verdi, aralarında Almutabet algenubi Arabicë neotericis de vardı, bu da Arapların Bayer'i beklediğini ya da onun çalışmalarını öğrenmek için çok hızlı olduklarını gösterecekti. Ama aynı zamanda onu üç önemli yıldızından dolayı Üç Ata, şüphesiz İbrahim, İshak ve Yakup olarak da adlandırdı; ve Julius Schiller, alfabetik adı Signum Tau için onların soyundan gelenlere başvurmuştu. Proctor onu düz Üçgen olarak katalogladı, Kuzey Üçgeni de Üçgeni'nden biriydi. Fransızlar, Almanlar ve İtalyanlar Latince kelimeleri aynen tercüme ederler. Çince karşılığı San Kio Hung'dur.

Takımyıldız, Ara'nın güneyinde, Pavo'nun kuyruğu ile Centaur'un ön ayakları arasında yer alır ve Gould ona 7. kadire kadar 46 bileşen atar. Lucida a 14 Temmuz'da meridyene gelir.

a,2.2, p ve y, 3.1'in her biri - belki de şimdi - denizcilerin Üçgen Yıldızlarıydı.

Ideler, La Caille'in onun yerine Norma et Regula'yı koyduğunu, ancak günümüz haritalarında her iki takımyıldızın da yan yana görüldüğünü söyledi.

Tucana, Tukan,

Bayer tarafından İngilizce adımız altında yayınlandı,¹ ama birileri şimdi gördüğümüz gibi ornitologların tarzında Latinize etti. Burritt'in Toucana ve Touchan'ı vardı; Fransızlar, Toucan; İtalyanlar, Toucano; ve Almanlar, Tukan. Çinliler, Cizvitler tarafından kendilerine verilen orijinal kelimeyi, neredeyse tamamı gaga olan bir yaratığa çok uygun olan Gaga Kuşu Neaou Chuy olarak tercüme ettiler.

17. yüzyılda İngilizler ona Brazilian Pye adını verdiler, ancak Caesius ona coğrafi olarak yanlış Pica Indica'yı verdi; Kepler, Riccioli ve hatta daha sonraki yazarlar bunu, Amerikan Gans'ta Stieler'in 1872 planisferi kadar geç görünen bir başlık olan Anser Americanus olarak biliyorlardı.

Tucana, Phoenix'in hemen güneyinde, güney kutup Oktanları ile sınırdadır, kuyruğu Eridanus'un parlak Achernar'ına yakın ve ekinoktal renk ile antarktika çemberinin geçişini işaret ediyor.

Gould ona 2,8'den 7'nci kadirler kadar 81 çıplak gözle yıldız atadı.

4. büyüklük y çok mavidir ve 5 ^ v, kuvvetle kırmızıdır; ancak en dikkat çekici nesnesi Bode'nin 47 kümesi, NGC 104'dür. Bu ünlü “güneşler topu”, 4 ^ büyüklüğünde puslu bir yıldız gibi parladığı için Gould tarafından d harfiyle yazılmıştır. Bailey, merkezinin 660" yakınında 2235 yıldız ve bunların arasında altı değişken saydı. Küme, çevresindeki yıldızlara göre tamamen yalıtılmış gibi görünüyor.

Turdus Solitarius, Yalnız Ardıç

1776'da Le Monnier tarafından Hydra'nın kuyruk ucundaki soluk yıldızlardan oluşturulmuştur; burada bazı modern şöhret arayanlar o zamandan beri başka bir kuş figürü olan Noctua veya Gece Baykuşu'nun yerini almıştır.

Başlık¹ Mauritius'un 344 mil doğusunda, Hint Okyanusu'ndaki küçük Rodriguez adasına özgü olan Solitaire'e ait olduğu söylenir; Kuş, iki yüzyıldır soyu tükenmiş olsa da, - gerçekten de şimdi takımyıldız olduğu gibi.

Ideler, Alman Drossel Einsiedler olarak yazmasına rağmen, bu gökyüzü figürü hakkında çok az şey biliniyor gibi görünüyor.

'Kutup etrafındayken gecenin öğlen vaktiydi
Somurtkan Ayı'nın yuvarlandığı görülüyor.

Thomas Moore'un Odes of Anacreon çevirisi.

. . . Donmuş Kutup Glideth'in etrafında cılız beyaz ayı.

Robert Williams Buchanan'ın Judas Iscariot Ballad'ı.

Büyük Ayı, Büyük Ayı,

Fransızların Grande Ourse'si, İtalyanların Orsa Maggiore'si ve Almanların Grosse Bar'ı, efsanelerde, parşömenlerde, tabletlerde ve göklere yapılan her kapsamlı referansta görünen yıldız gruplarının her zaman en iyi bilinenleri olmuştur. en uzak zamanların taşları. Ve Sir George Cornewall Lewis, Aristoteles, Strabon ve diğer birçok klasik yazar tarafından ona yapılan göndermelerden alıntı yaparak, Homeros'un çizgisinden şöyle düşünüyor:

Arctos, okyanus dalgasında hiç yıkanmayan tek yıldız

(devinim nedeniyle o zamanlar direğe şimdi olduğundan çok daha yakındı), bu, kutup göğünün şairin zamanında takımyıldız biçimine indirgenmiş tek bölümüydü. Ancak bu ifade yalnızca Yunanlılara atıfta bulunur; Homeros'un zamanından önce bile, daha eski ulusların burada kendi yıldız gruplarına sahip olduklarını biliyoruz; yine de İlyada ve Odyssey'deki 'pKTOq ve * ^ pa ^ a'nın yalnızca yedi yıldızdan oluştuğunu ve Thales Küçük Ayı'mızı oluşturana kadar yalnızca bu adları taşıdıklarını hatırlamalıyız. Daha sonra şekil "uranografik bütünlük amacıyla" büyütüldü, böylece Heis şimdi çıplak gözle görülebilen 227 bileşeni katalogluyor, ancak Argelander'e sadece 140'ı 6. kadire kadar göründü.

Bu, astronomiye yeni başlayanların dikkatinin çekildiği neredeyse ilk nesnedir - kısmen 41. paralelin üzerindeki tüm noktalar için dairesel konumundan dolayı, bu

enlemin üzerinde her zaman ve tamamen görünür kılıyor, ancak büyük ölçüde büyük ölçüde. ve öne çıkan yıldızlarının çarpıcı biçimine. Tüm erken katalogların iki Ursine takımyıldızıyla başladığı da dikkat çekicidir.

Grubun birçok ünvanı ve efsanevi çağrışımları olmasına rağmen, hemen hemen her yerde, efsanevi kökeninden, genellikle kadınsı olarak bir Ayı olarak bilinir. Homeros'tan Roma edebiyatının çöküşündekilere kadar tüm klasik yazarlar ondan böyle söz ettiler - biçimiyle ilgili evrensel bir rızanın, hayali bir şekilde Aristoteles'in, prototipinin, onu yaşayan tek yaratık olduğu fikrinden kaynaklanmış olabileceği söylenmiştir. donmuş kuzeyi işgal etmeye cesaret etti. Yine de, hayvan elbette onlara aşına olmasına ve hikaye ve ibadette çokça yer almasına rağmen, Cermen uluslarının bu yıldız grubunu bu şekilde tanımamış olmaları dikkat çekicidir. Onlarla birlikte bu yıldızlar bizim tanıdık Wain'imiz olan Wagen'di. Aratos Phainomena'da şunları yazmıştı:

iki ayı

Adı geçen Arabalar onun yerine onun etrafında hareket eder;

Ovid, Tristia'da, Magna minorque ferae; ve Propertius, her ikisini de Geminae Ursae'sine dahil etmiştir; Horace, Vergil ve Ovid ise onları Gelidae Arcti olarak adlandırdı. Arctoi ve Arctoe ile de tanışıyoruz. Yüzyılın Anglo-Sakson Astronomi El Kitabı, “eğitimsiz insanların Carles-wirn dediği”ni eklese de, Yunan Arctos'u benimsemiştir; Nadir yaşlı Ben Jonson, 1609'da Epicoene'sinde veya Kallisto adlı Sessiz Kadın'da

göklere bir yıldız Hanımefendi Ursula;

ve La Lande, Areas'a atıfta bulunarak Fera major, Filia Ursae ve Ursa cum puerulo'dan alıntı yaptı.

Juno'nun kıskançlığı nedeniyle ayıya dönüşen ve Jove'un saygısıyla göklere taşınan Hesiodos'un zamanı kadar eski olan KaAAiacÚ'nin iyi bilinen, çeşitli olmasına rağmen hikayesi, Hesiodos'un şiirlerinden çokça şiirsel göndermelere yol açmıştır. Günümüze kadar, özellikle Latinler arasında. Addison'ın Ovid'in Metamorfozları çevirisinde, bu mitin ilgili olduğu yerde, Jove'u okuyoruz.

onları havada kaptı

Kasırgalarda cennete kadar ve onları orada sabitledi; Yeni takımyıldızların her gece yükseldiği ve kuzey göklerine parlaklık kattığı;

memnun olmayan Juno hala bu konumda olduklarından şikayet etseler de

gururla yuvarlanmak

Yeni kürelerinde ve tüm direği aydınlatın.

Efsanenin bu versiyonu, Kallisto'nun oğlu Areas'ı, Bootes olmasına rağmen, Küçükayı'ya dönüştürdü; Matthew Arnold, Merope'sinde anne ve oğul hakkında

doğru bir şekilde yazıyor:

Tanrılar acıdı, onları Yıldız yaptı.
Yıldızlar şimdi parlıyorlar
Kuzey Cennette—
Muhafız Arcturus,
Bekçi nöbetçi Ayı.

Başka bir versiyon, ilahi metresi' $\wedge$ pTpi, $\wedge$ - Yunanlılar tarafından KaAAlorq, Roma Diana olarak da bilinir - göksel dönüşümün perisi için ikame edildi; bu takımyıldızın aşırı güzelliğini iyi tanımlayan son Yunanca kelime. Ancak La Lande, gözlemi güvenli bir yolculuğa yardımcı olduğu için başlığı Fenike Kalitsah veya Chalitsa, Güvenlik olarak adlandırdı.

Eski hikayedeki isimleri arasında Kallisto'nun kendisi; Lycaonia, Lycaonia Puella, Lycaonia Arctos, babasından ya da büyükbabasından, Aziz Paul zamanında bilinen yerli ırkın kralından, farklı lehçeyle Havarilerin İşleri'nde ima edilen, xiv, II; Dianae Gomes ve Phoebes Miles, o tanrıçayla kollarındaki arkadaşlığındandır: ve bu, onlardan biriydi.

arctos oceani metuentes aequore tingi,

çünkü Tethys, Juno'nun kışkırtmasıyla Kallisto'nun sulu topraklarına girmesini yasaklamıştı. Yine de Camoes, daha düşük bir enlemde As Ursas hakkında şunları yazmıştı:

Ayılar Juno'ya rağmen düşük gördük
Boreal dalgasında gecikmiş bedenleri.

Ovid'in arctos aequoris uzmanları; immunomque aequoris Arcton; Liquidique immunia ponti ve utraque sicca, kutup kutuplu oldukları için Ayıların hiçbirinin okyanus ufkunun altına batmadığı gerçeğinden kaynaklanıyordu. Bu, şairlerin gözde bir kibriydi ve Homeros'un zamanından binlerce yıl önce ve yüzyıllar sonra astronomik açıdan doğrudu, ancak son zamanlarda yüksek enlemler dışında, Büyük için pek de öyle değildi. Chaucer bunu De Consolatione yorumunda yeniden üretti.

*felsefe*Boece'yi şekillendirdiği Boetius tarafından:

Dünyanın egemen yüksekliğindeki büyüleyici rotalarını çevreleyen “Bere”nin yanında, aynı sterre Ursa derin batıda asla yıkanmaz, See'deki alevini demeye ne imrenir Occian'dan, diğer sterresleri de görse de, bakınca;

Bryant'ımız bu fikri ortaya koyuyor:

Yıldızdan sonra yıldız batışını gören Ayı
Mavi tuzlu suda, derinlere inmez.

Alanlar efsanesinin neden olduğu şiirsel başlıklar Arcadian kasabaları Nonacris ve Tegea'dan Başak Nonacrina ve Tegeaea Başak; Erymanthis, belki Herkül'ün öldürdüğü Erymanthian Domuzu, ama daha büyük olasılıkla Erymanthian Ayı; bu

dağlardan Maenalia Arctos, Maenalis ve Maenalis Ursa; Kabileden Parrhasis, Parrhasia Başak ve Parrhasides Stellae, ancak Pluche bunun için Fenike pilotları 'Parrasis, Yol Gösterici Yıldız - İbraniler' Pharashah'a daha da geri gitti. Sophocles, Oedipus'ta, klasik dünyada vahşi dağ manzarasıyla ünlü olan Yunanistan'ın İsviçre'si olan tüm Arcadia ülkesine atıfta bulunarak Arcadium Sidus olarak yazdı; ve Mantinea'nın çok erken dönem gümüş sikkeleri, Ayı'yı koruyucu tanrının annesi olarak gösterdi.

En az üç bin yıldır bu takımyıldız akımının efsanesi böyle olmuştur; ama Mueller hepsini bir kenara atıyor ve diyor ki:

Zeus'un sevgilisi Arkas'ın annesi Kallisto efsanesinin yıldızların asıl anlamı ile hiçbir ilgisi yoktur. Aksine, Kallisto'nun Arkas'ın, yani Arkadyalı'nın annesi olduğu için Arktos'a veya Büyük Ayı'ya dönüştürüldüğü sanılıyordu.¹ ya da ayı ırkı ve onun adı ya da oğlunun adı, Yunanlılara kuzey takımyıldızının uzun süredir yerleşmiş isimlerini hatırlattı.

Efsanenin Aratos'un çok eski Naxian geleneğinden gelen versiyonu, iki Ayı'yı bebek Jüpiter'in Girit hemşireleri yaptı, daha sonra sorumluluklarına bağlılıkları için cennete yükseldi. Buradan Germanicus'un Cretaeae sive Arctoe'su geldi; ama Lewis dedi ki:

Bu masal, adanın doğal tarihi ile tutarsızdır; çünkü eskiler, Girit'te hiçbir zaman ayı veya diğer zararlı hayvanlar bulunmadığına tanıklık ederler.

Sonraki hikaye, hemşireleri Girit perileri Helice ve Melissa'ya dönüştürdü. Hyginus ve Germanicus, Arctns'in yanı sıra Ursns'in erkeksi formunu da kullandılar.

Eyüp Kitabı, ix, 9 ve xxxviii, 32'deki İbranice 'Kül veya' Ayish kelimesi, bu takımyıldızdaki Kare'ye Ayı değil, Bier olarak atıfta bulunduğu varsayılan, Vulgate'de Aziz Jerome tarafından Arcturus'a çevrilmiştir; ve bu, Kral James tarafından yetkilendirilen 1611 versiyonunda kabul edildi. Bu nedenle, İncil'in yıldızımızdan bir Bootis bahsettiğine dair yaygın inanç; ama Umbreit bunu zaten "Ayı ve yavrusu" olarak düzeltmişti ve 1885 Revizyonunda patrik bize "treni olan Ayı"dan bahsediyor, bu sonuncusu üç kuyruk yıldızıyla temsil ediliyor. Yon Herder garip bir şekilde bu pasajlardan ilkinin "Terazi ve Kutup Yıldızı, Yedi Yıldız" olarak çevirdi; ama ikincisi, daha doğrusu, direğin etrafında beslenen "yavrusu Ayı" olarak; ya da başka bir gelenekle, gece gezgini, kayıp çocuklarını arayan yıldızların annesi, - artık görünmeyenler. Pantolon İncili, Arcturus kelimesine şu marjinal notu verir: "Kuzey Yıldızı, onunla ilgili olanlarla."

İbrani gözlemciler takımyıldızı Dobh olarak adlandırdı; Fenike, Dub; ve Arabian, Al Dubb al Akbar, the Greater Bear, —Dubhelacbar ile Bayer ve Dub Alacber ile Chilmead, — bunların hepsi belki de Yunanistan'dan alınmıştır. Caesius "Mohammedans1" Dubbe, Dubhe ve Dubon'dan alıntı yaptı; ve Robert Browning, Jochanan Hakkadosh'unda bunları Dob olarak tekrarlamıştır.

Ama aynı fikir bizim Kuzey Amerika Kızılderililerimizin aklına nereden geldi? Kazayla mı oldu? yoksa Asya'nın uzak antik çağlarında ortak bir kökenin kanıtı mı? Yedi yıldızın yapısı hiçbir şekilde hayvana benzemiyor, hatta tam tersi; Le Clercq Jn 1691, Muhterem Cotton Mather tarafından 1712'de, Cizvit misyoneri La Fitau 1724'te onayladığı gibi, beyaz adamlar tarafından ziyaret edilmeden önce onlara "ayı" anlamına gelen Okuari ve Paukunawa adını verdiler. ve 1744'te Fransız gezgin Charlevoix tarafından. Ve Bancroft ülkemizin tarihinde şunları yazdı:

Kırmızı adamlar. . . gökleri, hatta göklerdeki bir kuşağı bile takımyıldızlara bölmedi. Atlantik ve Mississippi Algonquins arasında, Narragansetts ve Illinois arasında benzer şekilde, Kuzey Yıldızına Ayı denmesi ilginç bir tesadüf.

Bununla birlikte, bir ayının anatomisine aşinalıklarına göre, Ursa'mızın imkansız kuyruğunun onlar için ya Üç Avcı ya da iki Köpeğiyle birlikte yarattığın peşinde olan bir Avcı olduğu söylenmelidir; yıldız Alcor, onu pişirecekleri tencereydi. Böylece, pişirme kapları yetersiz olmasına rağmen, Bruin'in makyajıyla ilgili mevcut astronomik fikirlerin tutarsızlığından kaçındılar. Pittsfield'den Lenox ve Stockbridge üzerinden Great Barrington'a kadar bu vadide dolaşan Housatonic Kızılderilileri, yıldız Ayı'nın bu kovalamacasının, hayvanın yaralandığı ve kanının, adanın yapraklarında açıkça görüldüğü ilkbahardan sonbahara kadar sürdüğünü söylediler. Orman.

Nispeten kuyruksuz bir hayvanın tuhaf bir uzantısı olan Ayı'nın uzun kuyruğu, eski Thomas Hood tarafından didaktik tarzında şöyle açıklanır:

Akademisyen.

(Ayı şeklinde olduğunu görünce) kuyruğunun neden bu kadar uzun olduğuna hayret ediyorum.Usta.

Jüpiter'in dişlerinin üstüne çıkmaktan korkarak tayline tutunduğunu ve böylece onu cennete çektiğini hayal edin; Öyle ki, kendisi çok ağır olduğundan ve yerden göğe olan uzaklık çok büyük olduğundan, kuyruğunun gerilmesi büyük bir olasılıktı. Başka bir neden bilmiyorum.

Newark, New Jersey'den arkadaşım Muhterem Doktor Robert M. Luther, kırk yıl önce Pennsylvania Almanları ile benzer bir hikayenin geçerli olduğunu söyledi. Aynı “ağırlık bağı” nedeni Küçük Ayı için de aynı derecede geçerli olacaktır; aslında kuyruğun kıvrımı farklı bir dönüş olsa da, kuyruğu orantılı olarak daha uzundur. Onlara ara sıra Yedi Küçük Kızılderili unvanını veren, muhtemelen bu Yedi Yıldızın bizim yerlilerimizle olan bu birlikteliğidir.

Trevisa başlığı şu şekilde türetmiştir: “alwey thoo sterres wyndeth ve o lyne, yani calde Axis, kazık hakkında bir bere olarak etrafında döner. Ve bu nedenle, bu daire daha çok berraktır. ” Boteler bunu Hudibras'ı için ödünç aldı:

Ve direğin etrafındaki daire, tehlikede olan bir ayı gibi bir daire yapar.

Finlerin büyük destanı Kalewala, bu takımyıldızın çoğunu yapar, onu Otawa ve Otawainen olarak adlandırır, burada Bayan Clerke, yerlilerimizin "hayvanların büyük Cermen Kralı" için kullandığı isimlere benzerlik görür. Ancak bu insanlar, Ayı yıldızlarının, özellikle de kutup yıldızının, eğirme ve dokumada son derece yetenekli

genç ve güzel bakireler olduğunu söylediler; bu, ışık ışınlarının dokumacı ağına hayali bir benzerlikten kaynaklanan bir hikaye.

Century Dictionary, bu yedi yıldız için bir Ayı fikrinin kökenine ilişkin bir teoriye sahiptir, kuşkusuz editörü Profesör Whitney'e göre bu, her halükarda bilimsel olarak makul görünmektedir. Sanskritçe atamaları Riksha, iki farklı cinsiyette, "bir Ayı" ve "bir Yıldız", "Parlak" veya "parlamak" anlamına gelir - bu nedenle bir unvan, Yedi Parlaticı, - öyle ki Sesin biraz karışıklığından, bu iki kelimenin hayvana aşına olmayan bir halk arasında geldiği anlaşıyor. Daha sonra Riksha, Rishi kelimesiyle karıştırıldı ve böylece Hindistan'ın Yedi Bilgesi veya Şairi ile ilişkilendirildi; daha sonra Yunanistan'ın Yedi Bilge Adamı, Efes'in Yedi Uyuyanları, Hristiyanlığın Yedi Şampiyonu vb. ile birlikte; ilk yazarların Yedi Yıldızı, Ülker için olduğu kadar Büyük Ayı için de sıklıkla kullanılırken, kesinlikle Ursine figürüne Taurin'den çok daha uygundur. Minsheu, "Kuzeyde Charles Waine denilen Yedi Yıldız"a sahipti ve üç yüzyıl önce Chaucer, bu takımyıldızla açıkça atıfta bulunarak "yedi yıldız" hakkında yazmıştı. Kalewala'da Seitsen tahtinen eşdeğeri vardı; Portekiz Kamufajları, Sete Flammas; ve Türkler, Yidigher Yıldız.

Hewitt, bu yedi yıldızın ilk başta Hindistan'da Yedi Antilop olarak da olsa Yedi Ayı olarak bilindiğini ve Yedi Boğa olarak, Yedi Ayı'nın Büyük Benekli Boğa ile birleştiğini ve Yedi Ayı'nın Büyük Benekli Boğa ile birleştiğini söylüyor. onların bekçisi için bizim Arcturus'umuz; ve bireysel unvanlarını a için Kratu, / 3 için Pulastya, y için Atri, d için Angiras ve 7 için Marici olarak verir; kendisi de yıldız £ olan Brahma'nın altı oğlu. Ancak Vishnu-Dharma, Atri'nin hükümdarları olduğunu iddia etti; gerçekten de, bu yıldızların ve unvanların kimliğiyle ilgili olarak Sanskritçe eserlerde çok fazla farklılık var gibi görünüyor.

Ayı figürünün, Homeros'un Arktos'unun dört katı büyüklüğündeki bugünkü boyutlarına ne zaman genişletildiğini bilmiyoruz ve tekrar Miss Clerke'den alıntı yapmak gerekirse,

sadece tahmin yürütebiliriz; ancak Aratos takımyıldızlarla ilgili açıklamasını yazdığında bunun oldukça iyi kurulduğuna dair kanıtlar var. [İkizler, Yengeç ve Aslan üzerine gerdi.] Ancak Aratos, Eudoxus'u kopyaladı ve Eudoxus, MÖ 2000'in üzerinde - şüphesiz Akad veya Keldani astrologlar tarafından yapılan gözlemleri kullandı. modern Büyükeyi. . . . Böylece, Ganj vadisinden Yeni Dünya'nın büyük göllerine kadar küreyi dolaşırken, kendimizi kuzey göklerinde aynı işaretlerle, uzun zaman önce soyu tükenmiş bazı ilkel fikir birliğinin kalıntısıyla karşı karşıya buluyoruz. Homeros'un zamanında bile soyu tükenmiş.

Ve Achilles Tatios açıkça onun Kaldea'dan olduğunu iddia etti. Ama Brown, o ülkedeki bu ismin arkaik ve modern takımyıldızlarının kimliğiyle ilgili olarak,

şu anda Kakkabu Dabi'yi (veya Dabu, Babil Ayısını) Saban veya Wain ile, hatta Büyük Ayı ile daha az ilişkilendirecek gerçek bir kanıt bulunmadığını;

ve ikincisini Fıratlı Bel-me-Khi-ra ile, Bel'in Yüzleşeni, —Bertin, Bel'in kendisi ile özdeşleştirir. Yedi yıldızdan oluşan bir grup Babil'deki silindirlerde sıklıkla gösterilir, Lajard'ın Culte de Mithra'sı bunun birçok örneğini verir, ancak referans

Ülker'e yapılmış olabilir; Sayce'nin, belki de yazıtlarda çok sık bahsedilen "tanrı yedi"nin Büyükayı ile bağlantılı olduğu önerisidir.

Theon'un takımyıldızın icadını, Poseidon'un oğlu ve ünlü bir denizci olan efsanevi Nauplius'a atfedişinden bahsetmeye değer görünmüyor.

Komşu Suriyeliler arasında bir Yaban Domuzu vardı ve ilk göçebeler Ayımızın ayaklarının yıldızlarında Gazalarının izlerini gördüler. Ostiakların Los'u ve Grönlandlıların Tukto'su.

Smyth, Spekulum Hartwellianum'da şunları yazdı:

Mabinogion'un ünlü kahramanı Kral Arthur, Büyük Ayı'yı simgeliyordu; onun adı, -Arth, bear ve Uthyr, harika, - Gal dilinde ima edildiği gibi; ve takımyıldızı, gözle görülür bir şekilde bir daireyi tanımlar.

Gökyüzünün Kuzey Kutup bölgeleri, muhtemelen, askeri bir şövalyelik düzeninin en eski kurumu olan Pendragon'un Oğlu'nun ünlü Yuvarlak Masasının gerçek kökeni olabilir.

Bu spekülasyondaki gerçek ne olursa olsun, erken İngilizlerin Kral Arthur'un evini buraya yerleştirdiğini ve Büyük Britanya halkının uzun zamandır buna Arthur'un Arabası veya Arabası adını verdiğini biliyoruz, bu da Lay of the Last Minstrel'de geçiyor:

Arthur'un yavaş yavaş dönüşü rotasını yuvarladı,
Mutlak karanlıkta, direği çevirin.

İrlanda'da, o adanın ilk krallarından birinden Kral David'in Arabası olmuştur; Fransa'da Büyük Savaş Arabası ve Galya sikkelerinde görüldü. 12. yüzyılın Anglo-Norman şairi De Thaun, Charere'ye sahipti; ve La Lande, daha modern olan la Roue, Wheel'den bahsetti. Zaman zaman Çizme Arabası olarak anılmıştır.

Ve bu bizi takımyıldızımız için en erken başlıklardan birine, Homeros'un aynı şekilde kullandığı İlyada ve Odyssea'nın '^ -ya ^ a, Wain or Wagon, -Riccioli'nin Amaxa'sına, - pKxOq'a geri götürüyor. yedi yıldız için aynı sınırlama. Hephaistos'un Akhilleus için yaptığı kalkanı anlatan şair, Sir John Herschel'in yorumunda şunları söyledi:

Orada Araba'nın dedikleri dönen Ayı heykeli yapılmıştı.
Orion ile ilgili yükseklerde ve tüm rotasında daire çizerek;
Okyanusta yıkanmayı reddeden yıldızlı trenin tabanı;

Daha ritmik olanlara tercih ederek, bir astronom olarak çevirmene duyduğumuz ilgiden alıntı yaptım, ancak şair olarak çok az biliniyoruz. Homer bunu Odyssey'nin 5. kitabında tekrarlardı, burada Bryant'ın tercümesinde Ulixes,

Ülker'e sabit bir gözle bakan,
Çizmeler geç batıyor ve Büyük Ayı,
Araba denilen başkaları tarafından dönen,
Her zaman Orion'a doğru ve yalnız görünüyor
Derin sulara dalmaz.
Öyle ki Calypso için, şanlı tanrıça, kötü
Bu, okyanus yolculuğunda tutması gereken
O takımyıldızı hiç onun solunda;

Bağlı olduğu Ithaca, Calypso'nun adası Orgygia'dan doğuya doğru uzanıyordu. Pope, orijinal Kuzey Takımı'nı ve Orion'daki satırları işledi:

Hangi, gökyüzünün ekseni etrafında,
Ayı dönerek altın gözünü işaret ediyor.

Bu pasajlar, Cynosura onlar tarafından bilinmeden önce Yunan denizciliğinde Wain yıldızlarının erken kullanımını açıkça göstermektedir; Aratos'un yazdığı gibi:

Derinlerde onun tarafından
Akhalılar gemilerini nereye götüreceklerini toplarlar;

Ovidius bunu Fasti ve Tristia'da taklit ediyor. Apollonius'un yazdığı gibi, Orion'un bu kullanıma sıklıkla katıldığı görülüyor:

Dikkatli denizci, Orion'un yıldızına
Ve Helice, dikkatli döndü.

Aratos, takımyıldızı "Yalancı Ayı" olarak adlandırdı; ve '• ^ ya ^ a başlığına atıfta bulunarak, kelimenin dpa'dan, "birlikte"den geldiğini iddia etti,' ^ a & i böylece direğin etrafında birlikte dönüyordu; ama hiçbir dilbilimci bunu kabul etmez ve göklerin eksenine atıfta bulunan akçaağaç, "aks"tan da gelmiş olabilir. Aslında Hewitt, Aksın Sürücüsü (Aksha) Sanskrit tanrısı Akshivan'ın Yunanistan'da Ixion olarak kabul edildiğini ve iyi bilinen tekerleği sadece bu takımyıldızın dönen rotası olan ifadesinde Aratos'un çok gerilerine gider. Anacreon ondan bir Ayı olduğu kadar bir Savaş Arabası olarak da bahsetmiştir; ve Hesychios'ta vardı '-Mavva, dyarv'dan gelen arkaik bir kelime, "tekil olarak, en azından imlada, Wain yıldızlarının Akadca unvanı, Aganna veya Akanna, Cennetin Efendisi; ve Aben Ezra ona İbranice "vagon" anlamına gelen Ajala adını verdi.

Romalılar da Currns'lerinde aynı fikri dile getirdiler; Plastrum,¹ veya Plotrum, magnum; Horace'ın ay için kullandığı "Noctiluca"yı taklit ederek Capella'nın Plastriluca'ya dönüştüğü küçücük Plaustricula ile. 6. yüzyılın Hristiyan yazarı Apollinaris Sidonius, takımyıldızı Plaustra Parrhasis olarak adlandırdı; ve Rycharde Eden Plastrum'a yazdı, -

Plastrum veya Charles Wayne'in ürettiği tüm sterresler, Kuzey Kutbu'nun altında yamyamlara hydde.

Tüm bunlarda, elbette, yalnızca yedi yıldız atıfta bulunulmuştur, Bartschius bunu, çok daha büyük Büyükayı'nın sınırları içinde yer alan Plastrum başlığıyla, ana hatlarını çizdiği haritasında açıkça göstermektedir.

İtalyanların Cataletto, a Bier ve Carro'su var; ve Portekizli Camoes bunu Carreta'yı yazdı.

Danimarkalılar, İsveçliler ve İzlandalılar onu Stori Vagn, the Great Wagon ve Karls Vagn olarak biliyorlardı; Karl, eski İsveç Rhyme Chronicle'ın kilisedeki heykelleri tarif ettiği en büyük tanrıları Thor'dur.² Upsala'da şöyle diyor:

Tanrı Thor onların en yükseğiydi;

Çocukken çıplak oturdu,

Elinde yedi yıldız ve Charles's Wain. Gotlar, benzer şekilde, modern Almanlara inen yedi yıldız Karl Wagen'i Wagen ve Himmel Wagen olarak adlandırdılar, sonuncusu İlyas'ın cennete yolculuk yaptığı Arabayı temsil ettiği hikayesiyle. Ancak kuzey uluslarının putperest zamanlarında, Thor'un babası Odin, Woden veya Wuotan'ın Vagonu ve Saksonların Irmies Wagen'iydi. Grimm, muhtemelen Bayer'in Horwagen'i ve Caesius'un Hurwagen'i olan Herwagen'den bahseder; Şimdi yaygın bir İngilizce isim ise Waggon. Polonyalılar ona Woz Niebeski, Cennetsel Araba diyor. Bütün bu benzetmelerde, Ayımızın üç kuyruk yıldızı, sıradaki üç yük atıydı.

Kraliyet şairi Kral James yazdı:

Varis charlewain'i utandırır, orada Arp ışık verir, Ve varis Denizcilerin Yıldızları ve orada Twinnis parlaktır.

Bu eski ve hala evrensel olarak popüler olan Charles's Wain, sadece bahsetmekten fazlasını talep ediyor. Sık sık Sakson ceorl'den, ortaçağ zamanlarının carle'sinden, bizim churl'umuzdan ve dolayısıyla "köylü arabası"ndan türetilmiştir, ancak bu yanlış ve New English Dictionary'de kelimeler hakkında ayrıntılı bir makale var, burada tekrar etmeye değer:

Charles'ın Wain'i. Formlar: carles-w ^ n, Cherlemaynes-wayne, Charlmons wayn, carle wensterre, carwaynesterre, Charel-wayn, Charlewayn, Charle wane, Charles wayne veya waine, Charles veya Carol's wain (e), Charlemagne veya Charles onun zayıf, zayıf (e), Charle-waine, Charl-maigne Wain, Charles's Wain. [GÖZLER. Carles wwgn, Carl'ın (Agaca, plastrum) eseri (Büyük Charles, Charlemagne). İsim, Arcturus yıldız adının Arturus veya Arthur ile sözlü birlikteliğinden ve Arthur ve Charlemagne'nin efsanevi birlikteliğinden ortaya çıkıyor gibi görünüyor; öyle ki, başlangıçta Arcturus ya da Bootes'in ('Çizmeler' altın vain,' Pope) mağlubu olan şey, sonunda Carl ya da Charlemagne'nin mağlubu haline geldi. (Tahmin churl's veya carle's wain, tarihin cehaletinden yapılmıştır.)]

Arcturus adı eskiden bazen Bootes takımyıldızına ve yanlış bir şekilde Büyük Ayı'ya gevşek bir şekilde uygulandığından, Carlewayne-sterre adı Arcturus yıldızına uygulanır.

Editör, Carleswmn'i bulduğu 1000 yılından bu yana çeşitli yazarlardan alıntılar yapıyor (bu kelimenin daha önceki bir alıntısını birkaç yıl önceki Anglo-Sakson Cottonian El Yazmalarından birinden yapabilirim) ve felsefeci Sir John Davies'den alıntılar yapıyor. Elizabeth dönemi şairi:

O parlak yıldızlar

Hangi İngiliz Çobanları, Charles onun karısı, adını veriyor;

Ama daha çok bu yalan Charles, onun vagonu, Charles onun asil vagonu olduğundan beri;

ve 1630 tarihli "Kralın su şairi" John Taylor'dan:

Charles'ın Arabası (ki biz buna alışılmış bir şekilde Charles'ın zayıflaması diyoruz) en görkemli şekilde stelfidedir. Liste, 1876'da Kral Charles'ın Wain'ine sahip olan JF Blake'ten bir alıntıyla sona eriyor.

Bu Yedi Yıldız'ın İngiltere krallarıyla olan bu bağlantısı, onu efendilerinin onuruna iddia eden I. ve II. Charles'ın saraylıları sayesinde olmuştur ve başka yerlerde de görülür; William Bas veya Basse, yaklaşık 1650, Old Tom of Bedlam'da:

Charles'ın arabasını hazırlamasını teklif edin;

Ettrick Çoban James Hogg, 1813 Kraliçesinin Uyanışında:

Charles altın kemerini yeniden bağladı;

ve elli yıl önceki Tom Hood:

Şehit'in Charles Arabası'na bakıyor.

Bu, şairin "şövalye olmak" olarak adlandırdığı ve daha sonra şöyle tanımladığı büyük Sir William Herschel'in mizahi Astronomik Anekdotu olan Kuyruklu Yıldız'dandır.

Bir Tom of Coventry gibi, sinsi gözetleme,
Dian uyurken;
Ya da bardağına bakarak
Cennet gibi bir kız
Samanyolu boyunca kovalarla takılmak.

Coverdale'in İncil'i Edmund Becke'in 1549 baskısında Vaynes'e ve Cadmarden'in 1515 tarihli Rouen baskısında Cennetin Dalgalarına dönüştürdüğü Cennetin Waynes'i olarak ona ve arkadaşına atıfta bulunur. Hollandaca ve Almanca versiyonlarda Wagen am Himmel bulunur; Sakson versiyonları, Wrnnes Thiel veya Vagon direği; ve bu vagon veya parçaları ve sürücüsü fikri, Ayı'nın tanınmadığı tüm Kuzey dillerinde görülür. Grimm'in Cermen Mitolojisi, yıldız Wain'in isimlendirmesinin bu dalı ile ilgili olarak çok doludur.

11 / ^ iáda, Septuagint'in İbranice 'Ash'i tercümesi açıkça yanlış, ancak bu son sözü Toros'taki gruba uygulayan sonraki Hahamları yanlış yönlendirmiş olabilir. Peshitta-Süryanice Versiyonu, Eyüp Kitabı'ndaki Mazzároth'u 'galtá, yani bizim Wain'imiz ile tercüme eder.

15. yüzyıla ait Alman el yazması, sık sık, ondan, Ursa Minor altında daha kapsamlı bir şekilde ele alınan bir başlık olan Southern Tramontane olarak bahseder; ve Vespucci, 3a Lettera'sında iki Ayı hakkında şunları yazmıştır:

La Stella tramontana veya l'orsa maggiore ve minör.

Bunların ikisi de -belki de hâlâ öyledir- İngiliz rustik saatinde gece saatleri ve Poe'nun Ulalume'sinde olduğu gibi genel olarak zaman ölçüleri, "sabahı gösteren yıldız kadraneleri" olmuştur.

Rochester han bahçesinde Shakespeare'in Taşıyıcı dedi ki:

Günde dört değil, asılacağım; Charles Wain yeni bacanın üzerinde ama yine de atımız toplanamadı;

Tennyson, dokunaklı Yılbaşı Gecesi'nde:

Mayıs direğinde ve ela korusunda dans ettik.
Charles' Wain uzun, beyaz baca tepelerinin üzerine çıkana kadar;

ve yine, Prenses'te:

Ayı dönene kadar terasta volta attım
Yedi yavaş güneşi büyük bir yay çiziyor.

Spenser, Peri Kraliçesi'nde, böylece Wain'i bir saat olarak ve Polaris'i bir kılavuz olarak ifade eder:

Bununla kuzey vagonu ayarlamıştı
Kararlı yıldızın arkasındaki yedi katlı teme
Bu okyanus dalgalarındaydı, henüz hiç ıslanmamıştı,
Ama sağlamlık sabittir ve uzaklardan ışık gönderir.
Geniş, derin dolaşan tüm bunlar için.

İlk Yunanlılar tarafından denizcilikte iyi bilinen kullanımı, Sicilyalı Diodorus'a göre, "yolcuların denizde olduğu gibi Ayılar tarafından yönlendirildiği" Arabistan çöllerinde paraleldi. Aynı amaca, Hz. Sigourney, Polaris'in yazdığı The Stars'ta şunları anlatıyor:

Çanları çalan yorgun kervan,
Çöl kumlarının ortasında garip müzikler yapmak,
Direklerinin başındaki kılavuzlar, gece yürüyüşünü ateşler.

Sofokles, Ayı için genel olarak gezginleri yönlendirdiği gibi benzer bir açıklama yaptı; Falstaff, Kral Henry IV'te şunları söyledi:

Biz cüzdan alan ay ve yedi yıldızın yanından gideriz;

ve modern Keats, Robin Hood'unda:

seni aydınlatmak için yedi yıldız,
Ya da kutup ışını size doğru.

Ancak Shakespeare'in zamanının astrologları, kötü etkilere atfedildi.

Edmund, King Lear'da alay ederek yorumladı:

Bu dünyanın mükemmel züppeliğidir, talihe hasta olduğumuzda (çoğunlukla kendi davranışlarımızın gereğidir), felaketlerimizin günahını güneşi, ayı ve yıldızları suçlarız, -

kendisinin olduğunu iddia eden

Doğuş, Büyük Ayı'nın altındaydı, bu yüzden kaba ve şehvet düşkünüyüm.

Ayıların her ikisi de İngiliz hanlarının eski tabelalarında sıklıkla bulunur ve daha da önemlisi, Hollanda'daki Antwerp ve Groningen şehirlerinin kalkanlarında yer alır.

Saban, İngilizlerin, yıldızların ve takımyıldızların eski güzel isimlerini kullanmaya devam eden birkaç astronomik yazardan biri olan Bayan Clerke gibi çok yetkin bir bilim adamı ile bile, bugüne kadar ortak bir isim olmuştur. Bununla birlikte, Üç çizgi yıldızını Takım olarak değil, Sap olarak alır. Minsheu da bundan aynı şekilde bahsetmiş, ancak astrologis dicitur Temo'yu, yani Cicero, Ovid, Statius ve Varro

tarafından benimsenen ve astrologlarda ortak olan, Roman Şarkısının Babası Quintus Ennius'tan kaynaklanan bir terim olan Işın'ı eklemiştir. 1593'te Fale, bulduğum ilk basılı örnek olan "yurttaşların saban" olarak tanımladı. İrlanda Camcheacta'sı böyleydi, belki de hâlâ öyle. Hewitt, bu Göksel Saban'ı tarih öncesi Hindistan'da bile görüyor, Sayce'den Sugi, The Wain,

Wain ve Pulluk ile birlikte doğal olarak Pulluk Öküzleri, Varro'nun Triones'leri, Aulus Gellius ve genel olarak Romalılar, gramerciler tarafından direğin harman yerinde dolaşan Teriones, Threshingoxen'e dönüştürülmüştür. Dövüş, bunları hyperborei Odrysii ve Parrhasii ile nitelendirdi, ancak aynı zamanda Parrhasium Jugum takımyıldızı olarak da adlandırıldı; ve Claudian, inoccidui, "asla batmaz." Çağdaş ve sonraki Latin yazarlarla birlikte Cicero, Septem- veya Septentriones'i, iki Kuzey Arabası'nın Aeneid şarkısında uzun saçlı Iopas'ın yaptığı gibi; ve Propertius onlar hakkında şunları yazdı:

Flectant Icarii sidera tarda boves;

Claudian onları pigri olarak adlandırırken; bunların hepsi bize sürücüleri Bootes için benzer sıfatları hatırlatıyor.

yediliher iki takımyıldıza da uygulanmış gibi görünüyor; ve Dante bunu Purgatorio'sunda güzel bir benzetmeyle Küçük için kullanmıştı. Sonunda kuzey kutbu ve kuzey rüzgarı için bir terim haline geldi; o zaman genel olarak Kuzey için, Arctic kelimesinin yıldız apı'sinden aldığı gibi <rou Dante'nin yerleşim yeriasite;Chaucer, "Septentrioun"dan bir pusula noktası olarak söz etti; Shakespeare, Kral Henry VI'da:Güneyden Septentrion'a;

Shakespeare'in arkadaşı ve 1626'da şair ödüllü Michael Drayton, Poly-Olbion'da "septentrion soğuğu"nu yazmıştı; Milton, Paradise Regained'da veya "soğuk Septentrion patlamaları"nda; ve günümüzde, Wanderer'daki Owen Meredith "mavi Septentrionların ötesinde"; kelime, neredeyse tüm modern dillerde bir sıfat olarak güncel görünüyor. Yine de tüm bunlarda yeni bir şey yok, çünkü Avesta'da Yedi Yıldız, göklerin dört çeyreğinde Kuzey'i işaretledi.

Farsça unvan Hafturengh, Heft Averengh veya Heft Rengh idi ve Mihin tarafından Greater, Kihin, Lesser'dan ayırt edilmesi için nitelendirildi; Hewitt bunu orijinal olarak Hapto-iringas, Yedi Boğa olarak veriyor, muhtemelen Triones'un kökeni olabilir. Ancak Cox, bu klasik başlıktan çok geriye gider ve şöyle der:

Yedi üçlüden bahsedenler, babalarının taralardan (staralar) veya ışık saçanlarından bahsettiğini çoktan unutmuşlardı;

ve Al Bîrunî kelimeyi tara*a, "geçit" kelimesinden türetmiştir, tıpkı göklerdeki yıldızlar gibi. Bu nedenle, modern filolojik araştırmaların sonuçlarından, birçok yıldız adının türetilmesiyle ilgili uzun süredir edindiğimiz görüşlerin terk edilmesi ve onları Yunanistan veya Roma'nın çok gerilerinde aramamız mümkün olabilir.

MÖ 500 yıllarında Efesli İon filozofu Heraclitos, bu takımyıldızın ufukta

görüldüğünde Doğu ve Batı arasındaki sınırı belirlediğini ileri sürdü.

Konsül Lucretius Trio'nun bastığı MÖ 74 tarihli bir madeni para, yeni ayın etrafında düzensiz bir eğriye yerleştirilmiş Yedi Yıldız taşırken, hilal içindeki Trio kelimesi, Roma tarihinde pek bilinmeyen de olsa, konsülün ismine açık bir göndermedir. .

İbranice 'Kül veya' Ayish, Arapça Banat Na'ash al Kubrá, the Great Bier'in Kızları, yani Yas tutanlar tarafından çoğaltılmıştır veya bunlardan türetilmiştir — Chilmead'in Benenas, Benethasch ve Beneth As'ı ve Christmannus, — grubun uç ucundaki üç yıldız uygulandı, n Al * a'id, Baş Bir; bundan tüm takımyıldızı için Bayer'in El Keid'i geldi. Kircher'den alıntı yapan Riccioli, Arap Hristiyanların daha kesin olarak ona Mary, Martha ve Ellamath ile birlikte Lazarus'un Bier'i Na'ash Laazar adını verdiğini söyledi - bu sonuncusu Mrs. Jameson'ın Kutsal ve Efsanevi Sanatı'nda Marcella veya Martilla rolünde, ancak Smyth'te Magdalen rolünde; Riccioli'nin sözü, Marcella'nın aziz ilan edildiği Marsilya'ya yolculukları sırasında iki kadına karşı işgal ettiği konum olan Hizmetçi Al Amah olmalıdır.

Na'aş Basra Körfezi boyunca Araplar tarafından; ve Wetzstein modern hikayeyi anlatıyor, bu yas tutanların, kutup yıldızı Al JadT tarafından öldürülen Al Na'ash'ın çocuklarının, intikam için susuzluk içinde her gece onu çevreledikleri insanlardan, aralarında wálidán. kızları - yıldız Mizar - yeni doğan bebeği küçük Alcor'u kucağında tutarken, Suhail yavaş yavaş Güney'den yardım almak için mücadele ediyor. Delitzsch, grubun bugün bile Suriye'de Bier olarak bilindiğini söylüyor; Flammarion, bu başlığı, figürün direğin etrafındaki yavaş ve ciddi hareketine bağlıyor. Bu, Arabistan'da ortaya çıkmış gibi görünüyor; ve ondan, şimdi bile ara sıra dörtgen yıldızlar için duyulan unvanlar geliyor - Bier ve Büyük Tabut. İlk Arap şairlerinde Banat yıldızları hareketsizliğin ve tembelliğin simgesiydi.

Başka isimleri de vardı. Cynosuris, genellikle Küçük Ayı'ya uygulansa da, bunun için Ovid ve Germanicus ile ortaya çıktı; WAivOov. onun için ya da gökyüzünün dörtte biri için kullanılan, Plutarch'ın ai TA nAivdiwv vnOypaqtai'sinde gördüğümüz gibi, kehanetlerin gökleri, tapınağı ya da bölgeleri böldüğü “alanlar” ya da “alanlar” Grekçe'dendi. Latinlerin coeli'si; ^ Aig, the Curved ya da Spiral, One ve görünüşe göre ilk olarak Aratos ve Apollonius Rhodius tarafından takımyıldızı için kullanılmış olan 'EAfcn, kutup etrafında bükülmesini betimleyen bir biçimde yaygınlaştı; bu, şimdiki başlıklarından biri olan Twister'dır; * ^ pKtOv ai: pOyádhq ksA * v0Oi, "Ayı'nın daire çizen yolları"nda aynı düşünceye sahip Sofokles. Ancak bazıları, adını baş yıldızların kavisli veya bükülmüş konumundan aldı; ve diğerleri, daha da büyük olasılıkla, Helice şehrinden, Kallisto'nun Arcadia'daki doğum yeri. Ovid, bu unvanı Fasti'de, her iki Ayı için de navigasyonda yazdığı yerde kullandı:

Esse duas Arctos, kuvarum, Cynosura petatur
Sidoniis, Helicene Graia carina notet;

ancak daha sonra Helice, bebek Jüpiter'i besleyen iki Girit hemşireden biri olan bir

peri olarak kabul edildi.

Idaian tepesine yakın kokulu Diktê'de,

nereden göklere transfer edildi. Dante, Paradiso'da barbarları ima eder

bazı bölgelerden geliyor
Helice tarafından her gün kapsanan
Sevdiği oğluya birlikte döner.

Homeros'un EAík q'si "Helice'i gözlemler" olarak çevrilmiştir ve bu nedenle erken Yunan denizcilerine uygulanmıştır; ancak bu kelime yalnızca "kara-", "bayan-" veya "dönen göz" anlamına geldiğinden ve İlyada'daki çeşitli karakterlere, cinsiyet veya uzmanlık alanı.

Bununla birlikte, antik, "pKTOq ve Ursa", Ash ve Bier, * ^ paga, Plaustum ve Triones gibi, bu muhteşem takımıyıldızı daha da geriye gitti - bu başlıklar bile güncel olmadan üç, dört veya hatta daha fazla bin yıl önce - olduğu gibi. Boğanın Uyluğu veya Mısır'daki Fore Shank. Orada, Denderah planisferinde ve Edfu tapınağında, Ölüler Kitabı'nda şöyle ima edilen, hayvanın tek bir uyluğu veya arka çeyreği ile temsil edildi.

Kuzey gökyüzündeki Uyluk takımıyıldızı;

Teb'deki kral mezarları ve Ramesseum'un duvarlarındaki yazıtlarda bu şekilde bahsedilmiştir. Bazen Uyluk figürü, diskli ve boynuzlu bir inek vücudununkiyle değiştirildi; ama ne kadar çağrılır veya temsil edilirse edilsin, bu yıldızlar Mısır'ın erken dönem astronomi ve mitolojisinde her zaman öne çıkmıştır. Mes / et onların ataması gibi görünüyor ve özellikle bazıları için kötü niyetli kırmızı Set'in temsilcisi olarak,¹ Sit veya Sith, Sut veya Sutech, karısı Taurt veya Thoueris ile bitişik Su aygırı (şimdi Draco'muzun bir parçası) tarafından gösterilen, karanlığı ve kötülüğün tanrılarını temsil etti. Küme aynı zamanda tüm kutupsal takımıyıldızlara uygulanan genel bir terimdi, çünkü her zaman görünür oldukları gibi, biraz paradoksal olarak karanlığı simgelediği düşünülüyordu.

Hewitt, Set'i en erken biçiminde, Maymun Tanrısı Kapi, Cepheus'umuzun yıldızları olarak yazar; bir zamanlar Nil'de Wain yıldızları, Dog of Set veya Typhon gibi görünüyor. Bu, klasik Kallisto'nun tazısı olarak daha doğru bir şekilde düşünülmezse, La Lande'nin bahsettiği Canis Venatica unvanına yol açmış olabilir; ve aynı fikir, Caesius'un her iki Araba için de bahsettiği Spartalı Köpekler olan Catuli, Lap-dogs ve Canes Laconicae'de görülür.

Eski Mısır'da bile en eskilerden biri olan ve MÖ 5000 yılında Edfu tapınak duvarlarından deşifre edilen Horus efsanesi, su aygırı yıldızıyla bağlantılı olarak, yaklaşık 3000 yıl sonra Uyluğa aktarıldı ve o zaman aynı yeri işgal etti. su aygırı orijinal yazıt yapıldığında yaptığı dairesel konum. Bunun ışığında, Champollion, Uyluk'tan Horus Apollo olarak bahsetti.

Çağımıza doğru Mısır, eski öğrencisi Yunanistan'dan etkilenmeye başladığında,

bizim Arabamız Osiris'in Arabası olarak kabul edildi, o ülkenin bazı planisferlerinde kutup noktasına yakın bir Gemi veya Tekne ile gösterildi. Ayı olarak bilindiği anlaşıyor.

Al Bîrunî, Hindistan üzerine çalışmasının bir bölümünü bu yedi yıldıza ayırdı ve onların orada Saptar Shayar, Yedi Ankorit olarak bilindiklerini ve dindar kadın Al Suha (yıldız Alcor) ile birlikte Dharma tarafından gökyüzüne yükseltildiklerini söyledi. sabit yıldızların geri kalanından çok daha yüksek bir yükseklik ve hepsi “Vas'ın yakınında, iffetli kadın Vumdhati”; ama bu son kimin olduğu açıklanmıyor. Ve Vara ha Mihira'dan alıntı yaptı:

Kuzey bölgesi bu yıldızlarla süslenmiştir, güzel bir kadının birbirine dizilmiş bir inci yakası ve zarif bir şekilde düzenlenmiş beyaz nilüfer çiçeklerinden bir kolye ile süslenmesi gibi. Böyle süslenmişler, direğin emrettiği gibi dans eden ve direğin etrafında dönen bakireler gibidirler.

Profesör Whitney bize şunu söylüyor:

bu yıldızlara, Hindistan'ın eski gökbilimcileri ve yetkilerine dayanarak modernlerin çoğu, göklerin kutbu etrafında yılda sekiz dakikalık bir bağımsız hareket veya 2700 yılda tam bir devrim attettiler;

ve bu garip dogmanın Hindu astronomisinin karakterini çok iyi açıkladığı. Aslına bakarsanız Al Bîrunî, aynı şey ve Hindu kronolojisindeki absürt derecede büyük sayılar hakkında yorum yaparken şunları yazdı:

Teorinin yazarı, bilimsel eğitimden tamamen yoksun bir adamdı ve o yılları Büyük Ayı'ya ve direğe tapan insanların yararına basitçe icat eden aptallar dizisinin en önde gelenlerinden biriydi. Çok sayıda yıl icat etmesi gerekti, çünkü ne kadar çirkinse, o kadar fazla etki bırakacaktı.

Çin'de, bu takımyıldızda öne çıkan Tseih Sing veya Yedi Yıldız, Hükümet olarak biliniyordu, ancak Flammarion'un Bushel'i çevirdiği Kuzey Ölçüsü, Pih Tow olarak da adlandırılıyor; Meydanın merkezi Kwei iken, o ülkede bir tapınma nesnesi ve favori bir yıldız unvanı vardı, çünkü sieu listelerinde iki kez yer alıyor, ancak orada Hayalet veya Yürüyen Bacaklar ortaya çıktı. Reeves, Meydanın dört yıldızının Göksel Akıl Tien Li olduğunu ve Edkins'in Çin'deki Dininde bu noktaya Taouist kadın ilahiyat Tow Moo'nun evini tahsis ettiğini söyledi. Colas, İmparator'un Arabası Ti Tche'yi verir; ama bu kuşkusuz Cizvit öğretisinden sonraki bir atamaydı.

Jena'lı Weigel, onu hanedan Danimarka Fili olarak düşündü; ama Julius Schiller, baş melek Michael olarak; Caesius, Elisha'nın kendisine zulmedenleri cezalandırmak için gönderdiği Ayılardan birini veya Firavun'un Yusuf'a verdiği Arabayı temsil edebileceğini söyledi.

Bunun için popüler isimler, diğer Yedi Yıldız için Hindu figürüne benzeyen Kasap Baltasıdır, Ülker; Galyalı Grigirean, Crann ve bize bu kümeyi hatırlatan Brood Hen ve

kızılçık; Peter'ın Gemisi, Julius Schillers Saint Peter Gemisinden veya orijinalinden; kepçe; ve yıldız sever olsun ya da olmasın herkesin bildiği, ülkemizde

evrensel olarak yaygın olan Büyük Kepçe. Güney Fransa'da bu, Tencere Güveç olarak değiştirildi.

15. ve 16. yüzyıl denizcilerinin gözlemlerinden önce, güney göklerinin, bizim Ayı ya da Wain'e benzer bir direğe yakın bir takımyıldızı içerdiğine dair tek bir inanç hakimdi; gerçekten de, erken bir harita veya küre üzerinde temsil edildiği söylenir. Manilius yazdı:

Alt Kutup benzerliği aylar
Bu Yukarıya ve eşit yıldızlarla parlıyor;
Ayların hoşlanmadığı, Draco'nun etrafını sardığı;

ve Al Birünî, Yaratılış tarihinde bir zamanlar Visvámitra tarafından ölü kralın, dindar Somadatta'nın cesedi için güneydeki cennetsel bir ev kurmaya teşebbüs edildiğine dair Sanskritçe efsaneyi tekrarladı; ve bu çalışma, bir güney kutbu ve bir başka Ayı, kuzeye karşılık gelen konumlara, bu kutup Lunka adasından veya Vadavámukha'dan (Seylan) geçene kadar terk edilmedi. Anglo-Sakson El Kitabı, "asla göremeyeceğimiz" bu çift takımyıldızdan açıkça bahsetti. Günümüze doğru Eden, "Kutup Antarktika"yı tanımlayarak şunları söyledi:

Aloysius Cadamustus bu efektte yazılıdır: Ayrıca syxe'nin berrak ve parlak olduğunu ve denizin çok altında büyük yıldızların olduğunu gördük. Ve bizim pusulamızla istasyonlarına baktık, onları güneyde durduklarını gördük, bu şekilde ifade ettiler, * * * * ». Onları güneyin arabaları ya da Wayne'leri olarak değerlendirdik: Ama önce kuzey kutbunun görüşünü kaybetmemiz dışında iyi bir nedenle göremediğimiz için ana yıldızı görmedik.

Ve 1552 tarihli Francisco Lopes'tan alıntı:

Güney ya da kutup Antarktika'nın ucunda, küçük bir bulut ve dört yıldızın, bizim Septentrion'umuza benzeyen diğer üç joynynge ile bir haç şeklinde olduğunu gördüler ve cennetin güney sürgün ağacının işaretleri ya da işaretleri olduklarına karar verildi.

Burada atıfta bulunulan şey bilinmemektedir, çünkü temsil edilen şekil Güney Haçı'nınki olsa da, bu takımyıldız meridyen üzerindeyken her zaman diktir ve gözlem 14° veya 15° enlemlerinde yapıldığından,

Bu Alois veya Luigi, di Cada Mosto, 1456'da Cape Verd Adaları'nın keşfinin sıklıkla iddia edildiği ortugal hizmetinde tanınmış bir Venedikli denizciydi; ancak bu reklam, en azından kısmen, on beş yıl önce Antonio ve Bartolomeo di Nolli tarafından görüldü. temel yıldızı açıkça görülüyordu. Yine de, Haç hakkında bazı erken bilgilerin, bu güney Wain fikrinin temeli olduğu anlaşıyor.

Pliny, Büyük Ayı'ya yaptığı bazı imalarda garip bir şekilde hata yaptı, birinde Mısır'daki görünmezliğini öne sürdü ve yine Seylan'dan gelen büyükelçilerin Roma'ya yaptığı ziyareti anlatarak -Milton'un "en büyük Hint adası Taprobane"- onlar hakkında şunları yazdı:

Vergiliasque Septentrion apud nos veluti novo coelo mirabantur.

a, ft, y, b,*, Z ve n, kuzeyden yedi yıldız çizgisi takip edildiğinde bu sırayla, Mr. BF Taylor Gezici Dünyasında şöyle yazıyor:

O göksel Kepçe'den -ya da ben öyle düşündüm- yaz dünyasının üzerine çiyler nazikçe döküldü.

Potsdam gözlemcileri için çok sönük olan tüm bu yıldızlar, muhtemelen b, sistemimize çeşitli hızlarda yaklaşıyorlar. Flammarion'un "Astronomie Populaire" adlı kitabında bu sözde yıldız kayması hakkında bir sayfası var ve 50.000 yıl önce muhteşem bir Haç yaptıkları gibi, uygun hareketlerinden 50.000 yıl sonra da abartılı bir Buharlı Sandalye oluşturacakları sonucuna varıyor.

a, İkili, 2 ve 11, sarı.

Dublaj, daha genel olarak Dubhe, Ayı, Arapların r hahr al Dubb al Ekber, Büyük Ayı'nın Sırtı'nın kısaltmasıdır, Dubb ilk olarak Alfonsine Tablolarında bulunur.

Al Birünî onun Hindu Kratu, Rishi veya Sage olduğunu söyledi.

Lockyer, Denderah'daki Hathor tapınağının duvarlarının hizalanmasında kullanılan takımyıldızın öne çıkanı olan Göz'ün Ak olduğunu ve bu yapının belki de MÖ 5000'den önce oryantasyon noktası olduğunu iddia eder; Her halükarda, Uyluk dairesel hale gelmeden önce, yaklaşık 4000 bc Bu, Horus'a tapan Hor-she-shu'nun zamanında, Mena'nın saltanatından önceydi.¹ yıldızın eğimi 64 ° 'den fazla olduğunda, - şimdi yaklaşık 62 ° 24'. Ve aynı şekilde yönlendirilmiş iki tapınak daha buluyor.

Mısır tanrıçası olarak, Bast İsis ve Taurt İsis idi.

Çinliler onu Tien Choo, Heaven's Pivot ve Kow Ching olarak biliyorlar.

*a*3'ten 5 ° ve *b*'den 10 °'dir ve her zaman görünür olduklarından, bu yıldızlar bitişik diğerlerinin doğru göz ölçümü için hazır bir araç sağlar. Gardiyanlar onlara Arago'nun adıydı; İşaretçiler olarak, astronomiye yeni başlayanlar için, *a*'dan %28 ° uzakta olan kutup yıldızını ve güneye doğru 45 ° uzakta olan Regulus'u gösterirler; ve onlara İki Yıldız denildi.

Onlar yaklaşık 32 ° 45' kuzey kutuplarıdır; ve Polaris ile ilk almanakta çok ilgi gördü¹ 1473'te Londra'da basılmıştır.

1867'de Klein, Dubhe'nin 54 ^ günlük bir süre içinde -ışıkta değil, - kırmızıdan sarıya doğru düzensiz olsa da dikkate değer değişiklikler gösterdiğini tahmin etti; ama bu hala şüpheli. Spektrumu Güneş'tir ve sistemimize saniyede on iki mil hızla yaklaşıyor.

11'inci büyüklükteki yoldaş, bir saniyenin .97'si uzaklıkta, 1889'da Burnham tarafından keşfedildi ve çevresinde hızlı bir devrim yaptığı düşünülüyor.

P, 2.5, yeşilimsi beyaz.

merak, veya Mirak, Al Mará ^ * the Loin'den (Ayının); ama Chilmead Miraë dedi ve Scaliger Mizar dedi. Yunanlılar tarafından bütünün isimlerinden biri olan Helike olarak bilinmiş olabilir.

Çinliler buna Armillary Sphere olan Tien Seuven ve Hindular, Rishilerden biri olan

Pulaha adını verdiler.

Spektrumu Siriuslu ve bize doğru saniyede yaklaşık 18° mil ilerliyor.

Onun yakınında, batıda, Mechain tarafından 1781'de keşfedilen ve her biri gözü temsil eden bir merkezi yıldızla sahip iki iç dairesel boşluktan çağrılan Baykuş Bulutsusu, NGC 3587, 97 M. yer alır; bu yıldızlardan biri 1850'den beri kaybolmuş gibi görünse de. Bu bulutsunun açısal çapı - $2^{\circ}40'$ - binlerce güneş sistemini içermeye yetecek bir büyüklüğe işaret ediyor.

Y, 2.5, topaz sarı.

phacdve Phachd, Phad, Phaed, Phecda, Phekda ve Phegda'nın tümü, şekilde bu yıldızın bulunduğu Uyluk olan Al Ea $^{\circ}$ dh'dendir.

Al Biruhi, Hindu Yedi Bilgelerinden biri olan Pulastya olduğunu söyledi.

Çinliler onu Ke Seuen Ke ve başka bir Armillary Sphere olan Tien Ke olarak biliyorlardı.

Spektrumu p'ninkine benzer ve yıldız bize saniyede 16,6 mil hızla yaklaşıyor. P'den 8° ve 3'ten 4° uzaklıktadır.

6, 3.6, soluk sarı.

MegrezKuyruğun Kökü Al Maghrez'den.

Çin'de Kwan ve Tien Kuen, Göksel Otorite idi.

Hindular için Yedi Rishilerinden biri olan Atri olabilir ve Vishu-Dharma, Ayı'nın diğer yıldızlarına hükmettiğini söyledi.

a'dan 10° uzaktadır; 4° y'den; itibaren *; ve kutuptan 32° , doğrudan p Cassiopeiae'nin karşısında ve neredeyse ekinoktal renk üzerinde, a, p, y ve 3, Kepçe'nin kasesini, Ayı'nın gövdesini ve Bier, Pulluk ve Bier'in çerçevelerini oluşturur. Wain, ancak tüm takımyıldızın %'sinden daha az yer kaplar. Bu kare içinde Asansör sekiz yıldız gösterir.

Megrez'in biraz değişken olduğu ve bir sonraki yüzyıldan çok daha sönük olduğuna dair çok şüpheli bir zemin üzerine, bu yüzyılda parlaklığının azaldığı düşünülüyor.

Sabanın çok eski zamanlarda gözlemlenen bileşenleri, belirli bir göreceli parlaklık düzenini korumaz; çeşitli dönemlerde önceliği üstlenen yedililerden biri, bazen bir diğeri.

Ancak bu belirsizdir, ancak Ptolemy'nin onu 3d büyüklüğünde ve Tycho'yu 2d'de derecelendirdiğini bilmemize rağmen.

* 2.1.

Aliot, bazen Allioth, Alfonsine Tables'ın ilk baskısında ortaya çıkmış gibi görünüyor ve Chaucer ile birlikte Hous of Fame'de Aliot olarak görüldü; Bayer ile

Aliath, Scaliger'den ve Risalioth olarak; Alabieth, Alaioth, Alhiath ve Alhaiath gibi Riccioli ile, hepsi bir şekilde olasılık dışı bir şekilde Alyat'tan türetilmiştir, dedi Scaliger,¹ Doğu koyununun Şişman Kuyruğu. Ancak daha sonraki Alfonsine basımları, Al Tizini'nin sözcüğün Al olduğu yönündeki açıklaması üzerine, 1515 tarihli Latince Almagest'ten Aliare ve Aliore - Riccioli'nin Alcore'u - kabul etti: awar, Gözün Beyazı veya Beyaz Kavak Ağacı, yani Yoğun Parlak; Hyde, orijinali Al Haur olarak kopyalıyor. Uluğ Bey, Al Haun'a sahipti, ancak İdeler, bunu Arapça bir kelime olmadığı için reddederek, siyah atlı Al Jaun'u, sanki vali, Al * a'id, yıldız n'ye aitmiş gibi değiştirdi ve karşılaştırmalı baygınlığı bir miktar olasılık veriyor. bu varsayıma. Ancak Assemani, Küfi küresinde bunun, İdeler'in kendisine atfettiği birçok gaf örneklerinden biri olan "Alhut", Balık olduğunu söyledi.

Bayer ayrıca ona n'ye verdiğimiz Micar, Mirach ve Mizar'ı atadı ve onu Fayúv, Yan ve 'YnóZmga, Diyafram, Ayı figürünün bu kısımlarını işaretlemek için atadı.

Al Bîrunî, Hindu Yedi Bilgeleri arasında Angiras olduğunu söyledi.

Çin'de bu, erken dönem astronomik enstrümanın bir parçası olan Gemmeous Transverse Yuh Kang'dı; onunla b arasındaki diğer yıldızlar ise Devlet Bakanı Seaang'dı.

⁴Sirius spektrumu var ve saniyede 19 mil hızla bize doğru yaklaşıyor. B'den 5U ° ve Z'den 4U °

1838'de Sir John Herschel onu yedi yıldızın lucidası olarak düşündü, ancak 1847'de n onun yerini aldı. Franks, 1878'de lucida'yı 4 olarak kabul etti ve wa ^, n, Z, a, f, y ve b dizisini düşündü.

Z, Çift, muhtemelen ikili, 2.1 ve 4.2, parlak beyaz ve soluk zümrüt.

Mirakbunun için erken bir isimdi, bunun / 3 için bir tekrarıydı; ancak Scaliger yanlış bir şekilde Arapça MI'zar'dan bugünkü Mizar'a, uygunsuz olmasına rağmen modern listelerdeki yerini koruyan bir Kuşak veya Bel Bezi olarak değiştirdi; Mizat ve Mirza diğer formlardır. Bu kelimenin bir yıldız unvanı olarak ilk kullanımında açık bir karışıklık vardır, çünkü bu takımyıldızın 3 ve 4 numaralı yıldızlarına da uygulanmıştır. 42. Mezmur'daki "Mizar Tepesi" bazen yanlış bir şekilde bununla ilişkilendirilir, orijinal İbranice mi * 'ar kelimesi Mezmur'da Coverdale'in versiyonundan "küçük tepe", yani Hermon'un olduğu gibi daha iyi çevrilmiştir. küçük bir zirve.

Zaynı zamanda Bier'deki Yashılara atıfta bulunan Arapça 'Aná ^ al Banát, Bakirelerin Boyunları idi; ya da belki de bu "Yashıların Keçisi" olarak çevrilmelidir, çünkü Uluğ Bey'in Tablolarının bazı baskılarında Al Inak, - doğru olarak Al 'Inz. Assemani, tüm bu yıldız kuşların çok daha güneyde, Eridanus Nehri'nin içinde veya yakınında olduğundan, muhtemelen onun hatalarından bir diğeri olan "Alhiac" olduğunu söyledi.

Alcor ile o yıldızda belirtilen çeşitli birleşik başlıklara sahiptir; ve Wetzstein, Mizar'ın Banát'ın wdliddn'i olduğu ve Alcor'un yeni doğan bebeği olduğu bir Arapça

hikayeyi tekrarlıyor.

Hindistan'da Yedi Bilgeden biri olan Vashish ^ ha olabilir.

Z1650'de Bologna'da Riccioli tarafından teleskopik olarak çift olarak fark edilen ilk yıldızdı ve elli yıl sonra Gottfried Kirch ve bilimsel karısı Maria Margaretha Winckelmann tarafından çokça gözlemlendi ve tam olarak tanımlandı: büyük gözlemci Herschel'inkine benzer bir ilişki ve geçen yüzyılın kız kardeşi ve bugünkü spektroskopik çalışmalarında Sir William ve Lady Huggins. Daha 1857 gibi erken bir tarihte, Harvard Gözlemevi'nin genç Bond'u tarafından çevredeki diğer kişilerle birlikte başarılı bir şekilde dagnerreotype'ı yapılmıştı, ancak Wega yedi yıl önce aynı gözlemevinde yaşlı Bond tarafından aynı süreçle görüntülenmişti.

Bileşenler, $149^{\circ} .5'$ lik bir konum açısı ile birbirlerinin $14''$ yayı içindedir ve uzun bir devir periyoduna sahip bir ikili sistem olabilir; Pickering, 1889'da fotoğraflanan spektrumunu inceleyerek, şunu göstermiştir: en parlak bileşenin kendisi iki katıdır, neredeyse eşit parlaklığa sahip iki gövde, ortak ağırlık merkezlerinin etrafında 104 günde, saniyede 100 mil hızla, 140 milyon mil arayla ve birleşik kütlenin kırk katı ile döner. Bu tayf Siriuslu ve yıldız bize saniyede 19,5 mil hızla yaklaşıyor.

Z^* den 4° ve n den 7° ; ve ondan Polaris'e giden düz bir çizgi, Polaris'e ulaşmadan önce tam $1^{\circ}14'$ direğin içinden geçer.

Mizar ve Alcor birbirinden $11''48''$ uzaklıktalar ve neredeyse aynı öz harekete sahip oldukları için bazıları birbirlerinden çok uzak olmalarına rağmen karşılıklı devrimde olabileceklerini düşünüyorlar. küçük bir teleskop için gökyüzü, $\%2$ inçlik bir objektife sahip 40 çaplı bir karasal mercek tarafından kolayca çözülebilir.

n, 1.9, parlak beyaz.

Alkaid, Alkaid ve Benatnasch, Bier Kızları Valisi, yani Yaslıların Şefi * á'id Banát al Na'ash'tan şu anki unvanlarımızdır. Arap şairlerinden bazıları, bu Kızların - yıldızlar *, Z ve n - olduğunu yazdılar.

Yükselişi ve batışı yağmur getirmeyen insanlar için hiçbir işe yaramaz.

Bayer, Elkeid'i takımyıldızın yanı sıra yıldızlar için de isim listesine dahil etti ve bunun için Kazwini'den yetki aldı; ama n için "Benenaim, Bennenatz Correctius Benetnasch" ekledi ve Bootes metninde Benenacx olarak atıfta bulundu.1521 Alfonsine Tabloları Bennenazc; Riccioli, Benat Elnanschi, Beninax, Benenath, Benenatz; çoğu zaman Alchayr, Arago'nun Ackaîr'i ve diğerlerinin Ackiar'ı olarak çevrilmiştir.Bu Al* a'id'de modern İspanyolca Alcaide kelimesinin Moors aracılığıyla türetildiğini görüyoruz ve aynı fikirle Ideler orijinali şu şekilde tercüme etti: "Stadtholder"

Assemani, Borgian küre "Alcatel"den kopyalandı, Yok Ediyor. Al Bîrunî onu Hindistan'ın Yedi Rishisinden biri olan Marîcî olarak verdi.

Çin'de, bir Döner Işık olan Yaou Kwang olarak biliniyordu.

Boteler'in bir. Hudibras'ta buna eğlenceli bir gönderme:

Cardan, büyük devletlerin bağlı olduğuna inanıyordu.
Ayı'nın kuyruğunun ucunun ucuna;
Güneşe doğru çırparken,
Bir aşağı bir yukarı dağılmış güçlü imparatorluklar;
Başkalarının yanlış olması gerektiğini söylediği,
Çünkü gerçek ayılarımızın kuyruğu yok.

α Z'den 7° ve α 'dan 26° ; ve Z ile Arcturus'a doğru başka bir İşaretçi çifti oluşturur. En zengin küçük meteor akışlarından biri olan 10 Kasım Ursidlerinin ışıltısını işaret ettiği kaydedildi.

Bradley'nin paralaks için ilk gözlemleri bu yıldız ve γ Draconis üzerinde yapıldı, ancak araçları yetersiz olduğu için başarısız oldu; yine de kendi zamanımızda bile Pritchard'ın aynı amaç için n üzerindeki çalışması olumsuz bir sonuç gösterdi, $-0''$. 046 ve eşit derecede yetersiz.

Alkaid'in tayfı Siriuslu ve yıldız bize saniyede 16,1 mil hızla yaklaşıyor.

Sir John Herschel, 1847'de yedi yıldızın lucidası olduğunu düşündü.

0, Çift, 3.4 kombine, parlak beyaz.

Ayı'nın boğazında, göğsünde ve ön dizlerinde t, h, u, $\$$, e ve f ile bir şekilde yarım daireyi tanımlayan bu, Arap yıldız gözlemcilerinin Taht'ı Sarır Banát al Na'ash'tı. yas tutanlar.

Bu alan aynı zamanda α^1 au ^{1} , Aslan'ın kuyruğunun bağlanmasıyla Ceylanların güvenlik için atıldığı Göl olmuştur; Hyde bu unvanı şimdi Berenices Coma'mız olan yıldızlara ve ^{1} hufr al Ghizlân, Gazelles' Tracks'i Ayı'nın ayaklarının yakınındaki küçük uzak yıldızlara uygulamış olsa da. Ama Borgian küresinin oymacısı onları boyundaki yıldızlara yerleştirdi.

Çin'de 6, u ve $\$$, Edebi Aydınlanma Wan Chang idi.

i, Binary, 3.2 ve 13, topaz sarı ve mor ve x, 3.5.

Smyth bunu yazdı

bu yıldız, anlamı pek net olmayan üçüncü omur olan Talita adını almıştır. Uluğ Bey, Al Phikra al Thalitha'ya sahip, belki de Al için *Aafzah al-thálith* ^{1} , gazelin üçüncü baharı veya sıçraması;

ama yeterince kapsamlı değildi, çünkü bu son başlık Araplar tarafından i ve k'ye birlikte uygulandı; al Ula, Birinci (sıçrayış), v ve $\pounds$ ile gösterilir ve al Thanīyah, İkinci (sıçrayış), A ve ^{1} ile gösterilir, - yazarın genel olarak doğru olduğunu iddia ettiği gibi 3 ve / u değil. Popüler listelerde i sıklıkla Talitha olarak verilir. Hyde, Uluğ Bey'in orijinal sözlerini -muhtemelen Smyth'in ifadesi olan- Büyük Ayı'nın Omurları ya da

şekildeki yıldızın konumundan çok daha muhtemel bir çeviri olan Topuk Boşluğu olarak çevirdi.

Çin'de bu iki yıldız Yüksek Hükümdar Shang Tae idi.

Holden, "yol arkadaşının bir gezegen olduğundan şüphelenildiğini" söylüyor. Daha büyük olandan 12 "uzaklıkta ve yörünge devrimi çok yavaş.

x, 3.7 ve p, 3.2, kırmızı.

Bunlar Tania borealis ve Tania australis'imizdir; ve birlikte Arapların Al ^ afzah al Thanīyah, İkinci Bahar (Gazellenin) idi ve Ayı'nın sol arka ayağını işaret ediyordu. Baily, onları Hyde'ın Latince tercümesinden Al Phikra al Thánia olarak Ulug Beg's Tables'ın kendi baskısında var - orijinal Al Fikrah'da, Vertebra; ama bu, daha büyük olasılıkla tamamen yanlıştır, çünkü bu üç çift yıldız her zaman Ayı'nın üç ayağını işaretlemiştir.

Çin'de onlar Orta Devlet Adamı Chung Tae idi.

v, Double, 3.5 ve 12, turuncu ve gök mavisi,

£, İkili, 3.9 ve 5.5, bastırılmış beyaz ve grimsi beyaz,

sağ arka ayağı işaretleyin ve belirtilen üç çiftin güneyi.

Onlar Çinli Hea Tae, Aşağı Devlet Adamıydı.

Z'nin bileşenleri, 300 ° konum açısıyla ancak 1 "aradadır.

v,iki yıldızdan kuzeydeki, Alula borealis, Al ^ afizah al Ula, Birinci Bahar'dan.

ZAlula australis, kombinasyondaki güneydeki, —Ulug Beg's Al Fi ^ rah al Ula. Ideler'in Awla'sı ve Burritt'in Acola'sı hatalı.

Bu, Z Herculis ve y Virginis ile birlikte, Sir William Herschel tarafından yıldız paralaksı araştırmalarında ikili sistemler olarak keşfedilen çift yıldızların en belirginiydi.

kendi ifadesini kullanmak gerekirse, “babasının kışını aramak için Saul gibi dışarı çıktı ve bir krallık buldu” - güneş sisteminin sınırlarıyla sınırsız olan yerçekiminin egemenliği yıldızlara kadar uzanıyordu.

Z1828'de Savary tarafından yörüngesi hesaplanan ilk ikili dosyaydı, altmış bir yıllık bir süreye sahipti ve keşfinden bu yana tam bir devrimden fazlasını yaptı. Bileşenler, 1898'de 162 ° .7'lik bir konum açısıyla yaklaşık 2 "aradadır.

Yukarıdaki üç çift, yaklaşık 20° aralıklı ve her bir çiftin 1- ^° veya 2° aralıklı üyeleri, çıplak gözle görülemeyen diğerleriyle güzel bir şekilde gruplandırılmıştır. Şimdi bizim için olduğu gibi Araplar için de ilginçtiler ve topluca ■ afzah al ^ hibá ', Ceylan Kaynakları olarak adlandırıldılar, her çift bir pınarı işaret ediyor; Ceylan, o zamandan beri Leo Minor olarak toplanmış şekillenmemiş yıldızlardan hayal ediliyor ve hayvanın fişkırması, daha büyük Aslan'ın kuyruğundan korkmasından kaynaklanıyor. Ideler bunu Al Tizini'den ve Dresden'deki Cufic küreden benimsedi;

Borgian küresi aynı yerde bir Ceylan ve Yavrusunu gösterir. Ancak Kazwini, bu grubu, Büyük Ayı figürünün gözleri, kaşları, kulakları ve namlusunun üzerine uzanan bir grup olarak tanımladı.

Williams'a göre Çinliler bu altı yıldızı San Tae veya Shang Tae olarak biliyorlardı; ancak Reeves bu unvanı i ve k ile sınırlandırdı. Kayıtları, MÖ 110'da yakınlarda görülen bir kuyruklu yıldızdan bahseder.

o, Çift, 3.5 ve 15.2.

Bayer, "Barbarların" bu Muscida adını verdiklerini söyledi, görünüşe göre Orta Çağ'da bir hayvanın ağzı için türetilmiş bir kelime, Ayı'nın yıldızın işaret ettiği özelliği.

Bileşenler 7" aralıklı, 1910.4 konum açısında.

n1, 5.6 ve n², 4.8.

Muscida Heis onları göze daha yakın bulsa da bunlara da uygulanmıştır.

o1, 5.2, ando², Binary, 4.8 ve 9.5, beyaz ve safir,

Ayı'nın gözlerinde, kulaklarında ve namlusunda O, n, p, A, d ve bazı diğerleri ile Kazwini'nin Al Thibá', Ceylan olarak bildiği yıldız işareti vardı.

§ ve diğerleri ile Çinli San Tsze, Üç Eğitmendi.

O2'nin bileşenleri, 250 ° konum açısıyla 3 "aralıklıdır.

T,Yakınındaki diğer küçük yıldızlarla birlikte 5. büyüklükteki bir çift, İç Basamaklar olan Çin Nuy Keae'ydi.

X, 4, kırmızı,

Burritt tarafından Al Kaphrah olarak sağ ayağa yerleştirilen yanlıştır, çünkü Heis mektubu sağ arka çeyreğin arkasındaki bir yıldız koyar ve Burritt'in yıldızında harf yoktur; bir isim hakkı varsa, i ve k'de olduğu gibi Al Kafzah olmalıdır. Yine de Standart Sözlük, El Kophrah'ında Burritt'i takip eder.

Çin Tae Tang Şovu, Güneş Valisi ve Shaou We, biraz benzer bir anlam taşıyordu.

^3 ^ büyüklüğündeki sarı bir yıldız, Williams'a göre Tien Tsan'dır, ancak Reeves Ta Tsun, Son Derece Onurlu diyor.

rn,yakındaki yıldızlarla birlikte 5. büyüklük, Göksel Hapishane Tien Laou'ydu.

y ile rn arasında, birincisine biraz daha yakın olan 7. büyüklük Ll'dir. 21185, sistemimize yakın bir yerde bir Centauri'yi takip eden iki veya üç yıldızdan biri ve mevcut tespitlerimize güvenilebildiği kadarıyla 6 ^ ışık yılı uzaklıkta.

G, veya 80 Fl., 4.8.

alkolMizar'ın çıplak göz arkadaşıdır ve göze çarpmasa da astronomik folklorda ünlü olmuştur.

Bu başlık ve Alioth * yıldızının aynı kaynaktan olabilir, çünkü Smyth bunun hakkında şunları yazmıştır:

Adı keskin görüşlülük içeren bir Arapça kelime olarak telaffuz edenler yanırlıyorlar: Bu, muhtemelen Alfonsine Tablolarının Alioth'unun geldiği ve atandığı al-jat'ın yanlış yazılmış olduğu, bir akıncı olan al-jaun'un sözde yozlaşmasıdır. Charles's Wain'in "thill-at"ı Ursae Majoris'e. Bu küçük adama aynı zamanda tanıdık bir şekilde Suha [Unutulan, Kaybolan veya İhmal Edilen, çünkü sadece keskin bir gözle farkedilir] deniyordu ve izleyicilerini akreplerden ve yılanlardan korumak için yalvarıyordu ve şeklinde bir nükte dünyasının temasıydı. testere sayısı:

ama Bayan Clerke diyor ki:

Çöldeki Araplar bunu, derin bir vizyon testi olarak görüyorlardı; ve "Suhel"i "Suha"ya (Canopus'tan Alcor'a) karşıt olarak göksel hiyerarşide sırasıyla en yüksek ve en düşük mevkileri işgal etmeye alışmışlardı. Böylece Vidit Alcor, lunam olmayan genel kurulda, önemsiz şeylere hevesli bir şekilde canlı, ancak geniş gerçekler için donuk bir endişenin meşhur bir tanımı haline geldi.

El Sahja alışılmış Suha'nın ritmik formuydu; ve Beyrut'taki Suriye Protestan Koleji'nden Profesör Robert H. West tarafından Popular Astronomy'de Ocak 1895'te yayınlanan ilginç bir Arap yıldız isimleri listesinde Al “Khawwar”, Soluk Kişi olarak görünüyor.

Firuzabadi buna Bizim Bilmecemiz diyordu ve Al adak Test, —doğru şekilde aidak, Doğru; Kazwini ise "insanlar bu yıldız tarafından gözlerini test ettiler" dedi. Humboldt bunun güçlkle görüldüğünü yazdı ve Arago da benzer şekilde ondan ima etti; ama bazıları şimdi onun eskisinden daha parlak olduğunu ve Çölün berrak gökyüzünde bile artık zor bir nesne olmadığını düşünüyor; veya Mizar'dan açışal uzaklığın artması olarak.

Alcor'un Yunanlılar tarafından bilinmediği söylene de, burada arkadaşlarından çıkıp 'áAÓm- / ý Tilki'ye dönüşen Kayıp Pleiad Electra olduğuna dair eski bir hikaye var; Latince bir unvan, Küçük Yıldızlı Süvari Eques Stellula'ydı; Eques, Cavalier, Bayer'den; At ve Binicisi ve popüler olarak İngiltere'de, Orta Atlı Jack iyi bilinir, Mizar attır.

Al Birünî, Mart ekinoksu olan Suriye ayı Adar'ın 18. gününde Arapların aile hayatındaki önemine değindi; ve aynı insanların modern bir hikayesi onu üç Benat'ın vaadinin bebeği yapar.

Kuzey Almanya'da Alkor, orada yazıldığı gibi, Hinde, Hind veya Çiftlik Eli olmuştur; Aşağı Almanya'da, Dumke; ve Holstein'da, Hans Dumken, Thumbkin Hans - efsaneye göre, bir arabacı olan Hans, yorulduğunda Kurtarıcı'yı kaldırmış ve ona bir ödül için cennetin krallığı teklif edilmişti; ama sonsuzluk boyunca doğudan batıya gitmeyi tercih ettiğini söylediği için dileği kabul oldu ve burada göksel ekibinin atlarının en yükseğinde oturuyor. Farklı bir versiyon, Hans'ı efendisi Mesih'in hizmetinde ihmal ettiği için buraya yerleştirdi; ve Macarlar, biraz benzer bir

hikaye ile yıldıza Gontzol diyorlar. Bir başka Töton hikayesi de, onların dev Orwandil'i, bizim Orion'umuz, ayak başparmağını dondurup, tanrı Thor'un onu kırıp Vagon'un orta atına fırlattığı ve hala olduğu yerde olduğuydu.

Çin'de bu, bir Yardımcı Yıldız olan Foo Sing'di.

Alcor ve Mizar ile oluşturulan geniş açıda Sidns Ludo—vicianum, 8. kadirde mavimsi bir yıldız, sadece bir alan camında görülebiliyor. Bu ilk olarak 1691'de Nürnberg'li Einmart ve 1723'te başka bir Alman tarafından, onun içinde yeni bir gezegen keşfettiğini düşünerek ona hükümdarı V.

1830 Groombridge veya 4010 BAC, 6.5,

Kapteyn'in yakın zamanda Pictor'da daha hızlı olanını keşfetmesine kadar, Piscis Australis'teki 7° -büyüklükteki La Caille 9352 olmasına rağmen, göklerdeki herhangi birinin en yüksek hızını göstermiş olan ünlü Uçan Yıldız veya Kaçak Yıldız'dır ve Sculptor'da 8° -büyüklük, bu açıdan çok geride değil. Bayan Clerke'ye göre,

Argelander, 1842'de hızının, onu 185.000 yıl içinde tüm küreyi ya da 265'te güneşin çapının kapladığı kadarını taşıyacak kadar hızlı olduğunu keşfetti.

Başka bir hesap makinesi 6000 yıl içinde Berenices Komasına ulaşacağını belirtiyor. Bu, saniyede 200 milin üzerinde bir hızda yıllık 03 arkın 7"lik bir düzgün hareketine eşdeğerdir ve hızı hala daha büyük olabilir - Profesör Newcomb, birleşik çekici gücüyle kontrol edilemez bir hız, diyor. tüm yıldız evreni.

Paralaksı için yapılan gözlemler sonuçlarında aynı fikirde değil, ancak Profesör Young yıldıza 37° ışık yılı bir mesafe atadı.

y'den yaklaşık 16° güneyde, Koma ile Ayı'nın sağ patisindeki v ve £ yıldızlarının tam ortasında; tam konumu $11^\circ 46'$ sağ yükseliş ve $38^\circ 35'$ kuzey meyilli, LI'den yaklaşık 15° . 21258, bir 8U-büyüklüğü de büyük uygun hareketi için çokça gözlendi; ancak 50.000 yıl sonra, Uçan Yıldız bundan en az 100° ile ayrılmış olacaktır.

Yukarıdaki listeden, takımyıldızın tamamında, çoğu göze çarpmayan, hatta iki teleskopik olmak üzere ayrı ayrı adlandırılmış yirmi yıldıza sahip olduğumuz görülecektir; Büyükayı.

Diğeri, daha küçük ama denizciler tarafından daha çok değer verilen, tüm yıldızları daha küçük yörüngede olan Çemberler.

Poste'nin Aratos'u.

Küçük Ayı, Küçük Ayı,

İtalya'dan Orsa Minore, Fransa'dan Petite Ourse ve Almanya'dan Kleine Bar, en büyük yoldaşı olan Septentrio, "ApKrOq", Apa ^ a, "Ayavva ve" EÁÍKp'yi paylaştı.

Benzer şekilde KwóaOvpiq'di, ancak yalnızca KuvóaOvpa; Bu erken dönem ve evrensel başlık, genellikle Cynosra olarak Rudolphine Tables zamanına kadar devam eden "Dog's Tail" olarak tercüme edilir; ancak bizde "Cynosure" yalnızca Polaris'e uygulanır. Bu kelimenin kökeni belirsizdir, çünkü yıldız grubu, köpeğin kendisi eklenmedikçe ismine cevap vermez; yine de bazıları, Alanlar yerine Kallisto ve Köpeği ile ilgili farklı bir efsaneyi hatırlayarak, açıklamanın burada yattığını düşündü. Diğerleri bu unvanı Maraton'un doğusundaki Attika burnundan almıştır, çünkü denizciler denizden ona yaklaştıklarında bu yıldızların onun üzerinde ve ötesinde parladığını görmüşlerdir; ancak burada herhangi bir bağlantı varsa, ters türetme daha olasıdır; Bournouf, Yunanca "köpek" kelimesiyle hiçbir şekilde ilişkili olmadığını iddia etti.

Cox, kelimeyi Işığın Kuyruğu veya Treni olarak çevirdiği ÁvKÓaOvpa ile tanımladı. Yine de bu, nispeten zayıf bir takımyıldıza uygun görünmüyor ve Ayılarla çok yakından bağlantılı ülke olan Arcadia'daki bu unvanın şehrini hatırlatıyor. Ama yıldız ismi muhtemelen coğrafik terimden çok önceye aitti, bu kadar eskiydi; Deucalion Tufanı'ndan bir süre önce Lycaon tarafından kurulmuş olan Pausanias, Lycosura'yı dünyanın en eski şehri olarak kabul eder. Gerçekten de Arkadyalılar, kendilerinin ve ülkelerinin ayın yaratılışından önce geldiğini iddia ettiler; bu iddia, Aristoteles'in onlar için kullandığı terim olan WpOaéAqvOi ve Latinlerin Proseleneleri'ne vesile oldu.

Uzak Gaellerin bu yıldızlara verdiği unvan, yukarıda bahsedilen ÁvKÓaOvpa ile tuhaf bir şekilde çakışıyordu, —Drag-blod, Ateş Kuyruğu.

Bununla birlikte, çok yakın bir zamanda Brown, kelimenin kökeninin Helen değil, Fırat olduğunu öne sürdü; -ve bunu doğrulamak için, Sayce tarafından An-ta-sur-ra, Yukarı Küre. Brown, bu An-nas-sur-ra'yı, Yükselişte Yüksek, kesinlikle Küçükayı'ya çok uygun okur; ve bunu K-nv-óo-Qn-pa ile, ya da ilk ünsüz, Unosoura ile karşılaştırır. Bu, tekil olarak Fırat orijinali gibi,

Takımyıldızın kuyruk yıldızlarının görünümünün yardımıyla popüler bir etimolojinin etkisi altında kolayca Kunosoura olabilir. Ve Phainomena, 308-9'daki aşağıdaki biraz ilginç pasaj, yukarıdaki görüşe tam olarak uygun olarak:

O zaman da, Kynosure'un başı çok yükselir,
Gece başladığında.

Küçük Ursa'dan Homeros veya Hesiod tarafından söz edilmemiştir, çünkü Strabon'a göre, Yunanlıların takımyıldızları arasında kabul edilmemiştir, ta ki yaklaşık M.Ö. o zamana kadar yelken rehberleri olan büyük komşusunun yerine denizciler. Aratos, ikisini karşılaştırarak, sloganımızda olduğu gibi, Minor, onun

Muhafızları, p ve y'yi yazdı, o zaman direğe şu anki kutup yıldızımız olan a'dan çok daha yakındı. Thales'in, Draco'nun kadim kanatlarını kullanarak, yedi ana bileşenin iyi bilinen Wain'e bir şekilde benzediğini, ancak birbirine göre tersine döndüğünü algılayarak oluşturduğu bildirilmektedir. Tüm bunlardan unvanları gelir (POivİKq. Phoenice ve Ursa Phoenicia.

İki Ayımızın yıldızlarından kız kardeş perileri ve bebek Jove'nin İda Dağı'ndaki hemşireleri yapan sonraki klasik hikaye, Manilius tarafından kendi dizesinde ima edilir:

Güçlü Jove'u sallayan Küçük Ayı.

Her ne kadar ara sıra, ancak yanlış bir şekilde, eşit büyüklükte düşünülmüş ve tanımlanmış olsa da, - Euripides şunları yazdı:

İkiz Ayılar, kuyruklarını hızla sallayarak Atlantis kutbunu korurlar, -

her zaman mevcut konumlarını işgal ettiler ve Ma-nilius'un dediği gibi:

önden öne değil, her bakış açısına göre durun
Diğerleri Tayl, peşinden koşarken;

Geçen yüzyılın bilim şairi Erasmus Darwin, Charles Robert Darwin'in dedesi, Economy of Vegetation adlı eserinde bunu taklit ederek:

Akraba Ayılara doğru, ayak sesleri kaba,
Direğin etrafında dans edin, takip edin ve takip edin.

Genel olarak yıldızların ve gezegenlerin bu “dansı” favori bir benzetmeydi ve klasik günlerde bu takımıyıldızın d ve 4'üne ve ayrıca Hindu astronomisine özel olarak isim verildi; Dante bunu çevredeki herkese uygularken:

Sabit kutuplara komşu yıldızlar gibi,
Bayanlar göründüler, serbest bırakılan danstan değil.

Araplar Küçükayı Al Dubb al Asghar, Küçük Ayı, - Bayer'in Dhub Elezguar'ı ve Chilmead'in Dub Alasgar'ı olarak biliyorlardı, ancak daha önce onlara başka bir Bier olarak daha da aşınaydı; ve bizim figürümüz Banát al Na'ash al Sughrá'nın kuyruğundaki üç yıldızı Küçük Bier'in Kızları olarak adlandırdılar.

Burada ve Büyük Ayı'da, bazı erken dönem yorumcular, Arapların eski bir yıldız figürü olan ve Firuzabadi'nin f dediği uygun bir başlık olan Fold'u ve Ursa Minor Al Farkadain'deki gamaları genellikle İki Buzağı olarak yorumladılar, ama daha iyisi, İki Genç Dağ keçisi; Polaris de Genç Bir Keçi olarak biliniyordu ve bitişik yıldızlar, aşağı yukarı bir kıvrımla ilişkilendirilen çöl hayvanlarının adlarını taşıyordu. Belki de Lowell, Prometheus'ta şunları yazarken aklındaydı:

Bütün gece Kuzey Yıldızı'nın ağılında sinsice dolaşan Ayı.

Ama Manilius, Ayılar'ı yazarken onu bekliyordu:

Açıkça yuvarlandıkları toplantıdan güvenli,
Ne de Koltuklarını terk et ve korkunç kıvrımı geç.

Araplar da takımyıldızı Balığa benzettiler, oysa bütün o ulus, kafir ya da Muhammedi, Al Fas'tı, dünyanın ekseninin yönünü bulduğu Delik.

Persler gibi diğerleri de burada Ihlilagji, Myrobalanum veya Hurma - gruplandırılmış yıldızların benzediği düşünülen hurma Tohumu veya Meyvesini düşündüler; ama Myrobalanaris kelimesini yazan Hyde, bunun geometrik şekillerinden birini ifade ettiğini söyledi, —İdeler tarafından a, d, *, Z, n, Y, f, a, b ve kafadaki yıldızlarla sınırlanmış olarak tanımlanır. Camelopardalis'in fotoğrafı. Bu yukarıdaki figürün popüler olduğu İran'da Küçükayı, aynı zamanda Heft Rengh, Heft Averengh veya Hafturengh Kihin'di; bu, onun Büyük Ayı'ya göre daha aşağı olduğunu gösteren son sözdü.

Jensen burada, orada ve Mısır'da, diğer tüm yuvarlak kutuplu takımyıldızlarla paylaştığı bir karanlığın amblemi olan Babil Leoparı'nı görüyor; Nil'deyken, Denderah zodyak kadar geç bile olsa, Set'in iyi bilinen Çakal'ıydı. Bu Çakal, Ramesseum'un duvarlarındaki oymalarda da görülür, ancak orada, takımyıldızın ana hatlarıyla çarpıcı bir şekilde örtüşen sarkık kuyrukla gösterilmiştir.

Plutarkhos, Fenikeliler için, Arap unvanına benzer, ancak Flammarion tarafından "Konuşan Takımyıldız" olarak tanımlanan Doube veya Dobher (?) denizde yol almak. Jacob Bryant onu Mısır'a veya Fenike'ye Gahen ourah olarak atadı - her ne olursa olsun.

İlk Danimarkalılar ve İzlandalılar onu Thor'un Küçük Arabası veya Tahtı olarak biliyorlardı; ve onların soyundan gelenler hala ona Küçük Vagon, Litli Vagn diyorlar; aynı zamanda, ama çok farklı bir şekilde, Fiosakonur á lopti, Gökyüzünün Sütçüleri. Ama görünüşe göre bu anlayışta Avrupa'nın kuzey ulusları arasında yalnız olan Finler, Küçük Ayı Vaha Otawa'ya sahipler.

Dante yedi yıldız Cornu adını verdi, şüphesiz o zaman ortak bir isimdi, çünkü Vespucci'nin 3a Lettera'sında Elcomo olarak geçiyordu, editörü yanlışlıkla bunu carro için bir yazım hatası olarak açıklıyordu; Eden ve zamanının diğerleri bunu Horne olarak tercüme ediyor. Ve İspanyol çobanların benzer şekilli Bocina'sı, bir Bugle; ve İtalyan denizcilerin Bogina'sı, bir Boa.

Caesius, her iki Ayı için de Catuli ve Canes Laconicae, Lapdogs veya Puppies ve Spartan Dogs'tan bahsetti.

Çinlilerle Peih Sing'di.

Alrucaba, veya muhtemelen Al Rukkabah olması gereken Alruccaba, ilk olarak Alfonsine Tablolarında bulunur, ancak 1521 baskısı bunu yalnızca lucida'ya uygulamıştır. Bunun genellikle Arapça Al Rakabah, Riders'tan gelmesi gerekirken, Grotius bunun İbranice Rkhubh olan bir Araç olan Chaldee Rukub'dan olduğunu ileri sürdü; ve eğer öyleyse, Wain'e ve Alfonso'nun İbranice editörüne eşdeğer görünüyor.

Diğerleri, (her zaman Ayı'nın ön kolunu işaretlemiştir ve Alrucaba, çeşitli bir yazımda, şimdi Polaris için olduğu gibi, bu yıldız için de birkaç yüzyıl önce geçerli olduğu için) Bukbah, the Knee'den düşünmüştür. takımyıldızın adı Dubherukabah ve Bayer, unvan listesini Ezra ile bitiren Erucabab'a sahipti; bu, sık sık bir otorite olarak bahsettiği yorumcu Aben Ezra ile ilgili bir gaf; yine de Riccioli bu konuda onu takip etti. _

"Arcturus ve Oğulları" ile İbranice Aş, vb. çeviren Cenevre İncili, kenar notunu yanlış olarak "Kuzey Yıldızı ve onunla ilgili olanlarla" eklemiştir.

Caesius, takımyıldızı Yusuf tarafından babasını Mısır'a indirmek için gönderilen Araba veya İlyas'ın cennete götürüldüğü araba olarak nitelendirdi; ya da David'in öldürdüğü Ayı olarak.

Genç gökbilimciler artık onu Küçük Kepçe olarak biliyorlar.

Daha önce sözü edilen eski Alman el yazmasında,

Kuzey Kutbu'nun altındaki Küçükay, başka bir adla Tramontane olarak adlandırılır (yani, Mons Coelius'un bir tarafında, Kutup Yıldızı'nın oturduğu yer);

bu nedenle, bu ismin Akdeniz uluslarından olduğu gibi Polaris'in altında bulunandan başka bir kökene işaret ediyor. Bununla ilgili bir açıklama görmedim, ancak erken kayıtlarda, kuzeyde tanrıların oturduğu ve yaşamın yerleşim yeri olarak bulunan bir dağa sık sık atıfta bulunulur; Güney, “ölüm prensinin ve iblislerin ikametgahı”dır. .
” Sayce'nin yazısı şöyle:

Sümer günlerinin başlarında, cennetin uzak kuzeydoğuda, tanrıların meskenlerinin bulunduğu "dünyanın dağı"nın zirvesinde bulunduğu inanılıyordu (çapraz başvuru Isai. Xiv, 13) [cemaat dağı, en uç noktada kuzeyin bazı kısımları], bir okyanus ya da “derin” ise yüzeyinin üzerinde duran dünyayı çevreledi.

Von Herder buna şöyle değindi:

tanrıların toplantısının yapıldığı göz kamaştırıcı dağ Albordy;

ve onu Peygamber Hezekiel'in Kitabında ima edilen “Tanrı'nın kutsal dağı” ile özdeşleştirmiştir, xxviii, 14; ve Profesör Whitney Surya Siddhanta'nın 1. bölümünün 62. ayetinden alıntı yaptı:

tanrıların oturduğu dağ;

ve 12. surenin 34. ayetinden:

Çok çeşitli mücevherlerden oluşan bir koleksiyon, bir altın dağı Mêru'dur,¹ dünyanın ortasından geçen - küre ve her iki taraftan çıkıntı yapan.

Bunun üzerine yorum yaparak şunları söylüyor:

"Tanrıların oturduğu yer' kuzey kutbunda bulunan Meru Dağı'dır."

Norsemen, Himinbiorg'larında, Cennetin Tepesi'nde ve Bifrost köprüsünün

koruyucusu Heimdallr'ın meskeninde, dünyayı Ásaheimr'a ya da Ásgard'a, Yard'a, Şehir'e veya Kale'ye bağlayan Gökkuşağı'na sahipti. Ace, onların tanrıları ve Kuzey mitolojisindeki Olympus. Onlardan çok uzaktayken, Mısırlılar göksel kubbelerini her bir ana noktada birer tane olmak üzere dört dağla desteklediler. Günümüze doğru, Peter Martyr tarafından kaydedilen “Christophorus Colonus, the Admyrall”ın raporunda, büyük kaşifin şöyle düşündüğünü okuyoruz.

dünyanın tam olarak yuvarlak olmadığını; Ama yaratıldığı zaman, üzerinde diğer kısımlarından çok daha yüksek bir cer-teyne yığını vardı.

Columbus, Cennet'i içerdiğini ileri sürerek bu Paria'yı çağırdı; ama anlatısından, onu Kuzey ve Güney Amerika arasındaki keşiflerinin yakınında bir yere yerleştirdiği anlaşılıyor. Chilmead'in İncelemesinde bile, Columbus'tan bir asırdan fazla bir süre sonra, bu efsanevi dağa şu şekilde ciddi referanslar buluyoruz:

*dağ*Kutup'un altında yer alan ve dünyanın en yüksek olan Slotus.

Bunlarda, Göksel Dağ olan Mons Coelius'un ve takımyıldızımızın bu göksel yüksekliğin üzerindeki konumundan gelen Tramontana adının kökenini göremez miyiz? Ve burada, Efes'in Yedi Uyuyanları'nın eski hikayesine dikkat çekmek isterim,² 3. yüzyılımızda Decius'un zulmü sırasında, benzer şekilde adlandırılan Mount Coelian'ın altındaki mağarada yaklaşık 200 yıl uyuklayan; Knosyalı Epimenides'in bu değerli halefleri ve Rip Van Winkle'in öncülleri, erken dönemde Büyükayı'nın yedi yıldızıyla ve dolayısıyla belki de bununla, Küçük ile ilişkilendirilmiştir.

İkincisinin genetik etkisi, arkadaşınınkine benzerdi; Tennyson'ın Prensesi'ndeki Prens, mizacını şöyle açıklıyor:

Beşiğimde kuzey yıldızı parladı;

ve hareketlerindeki benzerlikten aynı yazarın In Memoriam'ında bahsedilir.

daha az kar

Kutup yıldızının etrafında dönüyor, -

Büyük Ayı'nın başlıklarından biri Twister; ve Tembel Takım'da, hala Büyükayı'dan daha fazlasını hak eden bir isim.

Proctor, takımyıldız adlarını yeniden düzenleme girişiminde buna basitçe Küçük der, Büyük Ayı Ursa'dır.

Ursa Minor, şimdi çizildiği gibi, Draco'nun bobinleri tarafından üç taraftan kapatılmıştır; eskiden neredeyse tamamen öyleydi. Argelander burada 5 kadir büyüklüğüne kadar 27 yıldızı ve Heis 54'ü sayıyor.

taht üzerinde değişmez biri

Yalnız dünyanın donmuş kalbindeki kuluçkalar,

Parlak, belirli bir yıldızla hükmedecek içerik

Kimi dolaşanlardan, kimi inleyenlerden.

Christina G. Rossetti'nin Sonraki Hayatı.

a,Çift, 2.2 ve 9.5, topaz sarısı ve soluk beyaz.

Fenikebu "güzel kuzey ışığı" ve "göklerdeki en kullanışlı yıldız" için takımyıldızından ödünç alınan ilk Yunanca isimdi; ama yüzyıllardır Kutup yıldızı Stella Polaris ya da sadece Polaris, —Riccioli'nin Pollaris; Bu konum, edebiyatta ilk kez Dante tarafından Paradiso'da yazdığı zaman tanınır:

ağız boynuzu hayal et
Bu eksenin başlangıç noktasında
İlk çarkın etrafında döndüğü yuvarlak.

Euclid Phainomena'sında şunları söyledi:

Ayılar arasında, yerini değiştirmeyen, her zaman kendi üzerinde dönen bir yıldız görünür;

Hipparchos, direğin “diğer üç yıldızla bir dörtgen oluşturan boş bir noktada” olduğunu, her ikisinin de buna IlóAog, Lucan'ın Polusu, Ovid ve diğer klasik Latinler adını verdiğini; ve Fırat gözlemcileri kutup yıldızlarına Pul veya Bll adını vermişlerdi. Ancak, diğer astronomi yazarları bu kelimeleri belirli bir yıldız için kullansalar da, hangisinin kastedildiği konusunda bir kesinlik yoktur, çünkü unutulmaması gereken, birçok bin yıl boyunca kutup noktasının 2000 yıl önce kutup yıldızımıza yavaş yavaş yaklaştığıdır. ondan çok uzak - Hipparchos'ta 'zaman 12 ° 24', Tire'li Marinus tarafından alıntılanan ve Ptolemy tarafından alıntılanan kendi ifadesine göre. Bayan Clerke bu konuda şöyle yazıyor:

Hristiyanlık döneminden önceki bin yılın tamamı, Kutup yıldızları açısından bir fetret dönemi olarak sayılabilir. Alpha Draconis bu görevi yerine getirmeyi bırakmıştı; Alruccabah henüz bunu üstlenmemişti.

Kochab (Küçükayı'nın p'si) ve Draco'nun k'si, o çağda farklı zamanlarda, bu kutup yıldızı olarak kabul edilmiş olabilir, sonuncusu gerçek kutuptan yaklaşık 10 ° uzakta olan 4. büyüklük; 5. büyüklük b, Eratosthenes'in gününde 4 ° uzakta olmasına rağmen, belki de amaçlandı. Ve bu pek olası değildir, çünkü bu göze çarpmayan nesne, nedense Çinliler arasında İmparatoriçe How Kung unvanını taşıyacak kadar dikkate değerdi. 5. yüzyıla ait Stobaeus'un á ^ rOavQg, "hiç görülebilen", o zaman kutuptan yaklaşık 7 ° uzakta olan Polaris'imize atıfta bulunmuş olabilir.

Zamanının Polaris'inin kutbu tam olarak işaretlemediği gerçeği, Yunan gökbilimci ve Massilia'nın denizcisi Pytheas tarafından, MÖ 320 civarında, modern Marsilya; ve bu keşfe kadar, göksel kutbun kesinlikle sabit olduğu inancı yaygındı.

Yukarıdaki durumların hiçbirinde, navigasyonda kılavuz olarak tek bir yıldızdan bahsedilmiyor; ancak bu sanattaki bilgi arttıkça, a'mız, Aziz Jerome'un Onomasticon'unda Meryem Ana'ya verdiği bir unvan olan Stella Maris olarak takımyıldızının yerini aldı; ancak orada, deniz veya yıldız bağlantısı olmadan. Ama her zaman kutsallığın simgesi olan bir yıldız, kadınların en kutsalıydı, öyle ki,

cennetin baş yıldızının bu unvanı, onun Yahudi adı Miriam'ın bir yorumu olarak kabul edildi.

Bayer'in la Tramontana'sı, onun zamanından önce çok iyi biliniyordu, çünkü Eden, 1511'de basılan First Decade'den tercüme edildi, "İtalyanlar Tramontana tarafından hazırlandı"; ve Jehan de Mandeville ("syr lohn Maundauile") kıtamızın keşfinden bir asırdan fazla bir süre önce, dünyanın küreselliğine olan inancını ifade ederken, kıtayı şöyle yazmıştır:

Sterre Transmontane, yani Sterre of the See, bu hareketsizdir ve bu, Lode Sterre'yi clepen ettiğimiz Kuzeye doğru.

Bu transmontanın bir türevi, Akdeniz boyunca uzanan ulusların yıldızı kuzey dağ sınırlarının ötesinde görmüş olmalarıdır; ve kelime, Latin ırkları arasında yaygın olan, kişi yönünü kaybettiğinde "Tramontane'sini kaybeden" bir adamla ilgili popüler bir deyişte geçer. Bununla birlikte, daha erken ve çok daha muhtemel bir başka köken, daha önce ima edilen takımyıldızın bir başlığından gelmektedir. Benzer şekilde Finliler Polaris'i Göksel Dağın Tepesindeki Yıldız olan Taehti olarak bilirler.

10. yüzyılın Anglo-Saksonları bunun Scip-steorra, Shipstar olduğunu söyledi; Eden, "Spanyardes Nortes tarafından kışkırtıldı"; Bayer, Angel Stern, Pivot Star ve Latin Navigatoria; erken dönem İngiliz denizcileri için Direksiyon Yıldızı iken,

Kuzey'i tanııyordu, ama Kutup Yıldızı parladığında.

Garip bir şekilde John Milton ve King Charles II'nin ortak arkadaşı Andrew Marvell şunları söyledi:

Geceleyin kuzey yıldızı yollarını yönlendirir;

ve Thomas Moore, Light of the Haram adlı eserinde şunları yazdı:

o yıldız, yıldızlı gecelerde
Denizci gökyüzünden bekar
Kabuğu sonsuza kadar yönlendirmek için.

Böylece, önde gelen yıldız olarak, erken dönem İngiliz yazarlarının Loadstar'ı veya Lodestar'ı oldu; Spenser diyor ki:

Pilot hiçbir loadstar göremez,

ve Shakespeare'in Helena'sı Bir Yaz Gecesi Rüyası'nda Hermia'yı anlatıyor

Gözlerin lodestars.

Bryant, Hymn'inden The Guardian'a kadar olan bu ayetlerde ofisine güzel bir şekilde atıfta bulunuyor.

Kuzey Yıldızı:

Takımyıldızlar gelir, göklere tırmanır ve gider.
Kutup Yıldızı! ve onları oturmuş görürsün.
Soğuk gökyüzünde yapayalnız,
Hala eski hareketsiz istasyonunu koruyorsun,

Ne de o ışılı trenin danslarına katılma,
Ne de bakire küreni mavi batı ana hattına daldırma.

senin değişmeyen alevinde
Yarı harap denizci, pusulasını kaybetti,
Sabit bakışını düzeltir,
Ve şüphesiz dost kıyıya yönelir;
Ve geceleyin çetin çöllerde başıboş sapanlar,
Onların adımlarını doğru yönlendirmek için parladığında mutlu olursun.

Değişmeyen iyiliğin güzel bir türü,
O parlak sonsuz işaret, kimin ışını tarafından
Zamanın yolcusu, ihtiyatlı yolunu şekillendirmeli.

Ve Wordsworth, Gezi'de, böylece en eski zamanlara geri döner:

İzsiz tarlalarda dolaşan Keldani çobanlar,
Bulutsuz gökyüzünün içbükeyinin altında
Bir deniz gibi yayılıyor, sınırsız yalnızlıkta,
Bir rehber gibi kutup yıldızına baktım
Ve asla kapanmayan rotalarının koruyucusu
Kararlı gözü.

Milton'ın Comus'u çok alıntı yaptı

Arcady Yıldızımız,
Veya Tyrian Cynosure;

ve L'Allegro:

Komşu gözlerin Cynosure'u, -

her yerde yaygın hale gelen bir Polaris tanımı; Cinosura ve Cynosura, 17. ve 18. yüzyılların bilimsel çalışmalarında düzenli olarak yer alırken; ama bu, eskilerin Ursa Minor'un tamamı için kullandıkları unvanlardan biriydi ve asla onlar tarafından lucida ile sınırlı değildi. Arcady Yıldızı, ya Kallisto'nun dünyevi evi olan Arcadia'ya ya da babası Jove tarafından göğe transfer edilen oğlu Areas'a atıfta bulunuyordu. Bununla birlikte şair, Alanları burada bulmakta yaygın bir hata yaptı, çünkü Bootes ile tam olarak tanımlandı.

Çinlilerin bunun için birkaç adı vardı, —Pih Keih; Ta Shin; Tien Hwang Ta Ti, Cennetin Büyük İmparatorluk Hükümdarı, çevresinde saygıyla dönen dairesel kutuplu yıldızlar, tamamı Mor İnce Muhafazayı oluşturuyor; ve Ti veya Ti Tso, İmparator'un Makamı, bu sonuncusu da bir Herkül tarafından karşılanıyor. Ve Büyük Ayı'da olduğu gibi, p, y, Z ve 7 yıldızlarından oluşın karesinden Tow Kwei'ydı. Bununla birlikte, Çin'de antik çağlardan beri bazı kutup yıldızlarının veya takımyıldızlarının kullanıldığı kesin görünüyor.

En erken Kuzey Hindistan'da direğe en yakın yıldız, büyük tanrı Dhruva'yı temsil eden Gezegenlerin Pivotu olan Grahadhara olarak biliniyordu ve Al Birünî, zamanının Hinduları arasında Dhruva'nın kendisi olduğunu söyledi. Polaris'imiz

bugün Mandaeanlar arasında olduğu için, bu onların tapınma nesnesiydi.¹ Dicle ve aşağı Fırat boyunca.

Araplar Polaris'i Al iblah olarak biliyorlardı, çünkü o zaman 5 ° uzakta olmasına rağmen “kutuptan en az uzakta olan yıldızdır” ve yerleşik bir ibadet yerinden uzaktaki herhangi bir garip yerde pusulanın noktalarını bilmelerine yardımcı oldular. ve böylece Mekke'nin ve Ka'be'nin yönü,¹ Her iyi Müslüman'ın dua ederken başını ona çevirmesi gereken şey. Niebuhr'un bir asır önce duyduğu gibi sonradan Yahuda'ya dönüşen ve Çöl hikayesinde Büyükeyi Bier'deki ölü adamın katili Giedi olarak bilinen Al Jadi, Genç Keçi olarak da adlandırdılar.

Wetzstein, Şam'da buna Mismár, İğne veya Çivi denildiğini söylüyor.

Kuzey kutbunu işaret ederken, sonrakinin başlığını taşıyordu, Al% -b al Shamáliyy, Kuzey Aks veya Mil, Al uJv'den, üst taşın etrafında döndüğü bir değirmenin alt taşına sabitlenmiş Pim; ve aynı düşünce daha sonra İngiliz şiirinde ortaya çıktı, tıpkı Marlowe'un

Hepsi ortaklaşa bir aks üzerinde hareket eder
Kimin terminini dünya çapında kutup olarak adlandırılır.

Arap gökbilimciler onu Al Kaukab olarak biliyorlardı.² **el Shamáliyy**, Kuzey Yıldızı, belki de göçebe ataları tarafından zamanlarında direğe daha yakın olan p'ye verilen bir unvan.

Kazwini, sıradan insanların, Al Kaukab'ın sabit bir şekilde tefekkür edilmesinin göz kapaklarındaki kaşıntıyı iyileştireceğine dair inancından bahsetti; o zamanlar, şimdi olduğu gibi, oftalmi, Çölün yaygın hastalığıydı.

1521 Alfonsine Tabloları Alrucaba'ya sahiptir ve Stella polaris sive Folus'tur; ve Bayer, Alruccabah seu Ruccabah Ismaelitis; ancak bu, takımyıldızla olduğu gibi bir sonraki yıldızla da paylaşıldı.

Türkler onu Yıldız Yıldız olarak bilirler; ve Konstantinopolis'i ele geçirdikten sonra ışığının bir süreliğine gizlendiğine dair bir hikaye var.

Polaris, Polaris'ten Z Ursae Majoris'e çizilen düz çizgi üzerinde uzanan tam direğe 1 ° 14' uzaklıktadır ve sadece 26' 30 "olacağı 2095 yılına kadar direğe kademeli olarak yaklaşmaya devam edecektir. Daha sonra arka arkaya y, n, Z, v ve Cepheus'un a, Kuğu'nun a ve 3'ü ve Lir'in Wega'sının lehine geri çekilecek, bu son parlak yıldız tarafından işaretlendiğinde, 11.500 yıl sonra kutup yaklaşık Şimdiki konumundan 50 ° uzakta ve 3000 yıl boyunca o zamanlar var olan insanlık ırklarının kutup yıldızı olarak hizmet edecek olan Wega'nın 5 ° içinde.Kutup noktası bundan sonra i ve t Herculis, 3, i ve a Draconis, p Ursae Minoris ve k Draconis tekrar a'mıza dönüyor; tüm dönem, farklı hesaplamalara göre 25.695'ten 25.868'e kadar.¹ Shakespeare, Julius Caesar'da yazdığında tüm bunları bilmiyordu:

Kuzey Yıldızı kadar sabit,
Kimin gerçek sabit ve dinlenme kalitesi

Gök kubbede adam yoktur.

Bizden uzaklığı 36 ila 63 ışıkyılı arasında çeşitli tahminlerde bulundu ve sistemimizden saniyede yaklaşık 16 mil hızla uzaklaşıyor. Spektrum Siriuslu.

18 ".6 uzaklığındaki 9 ^-büyüklükte yoldaş, 80 gücünde %2 inçlik bir cam için iyi bir testtir. Bu, 1779'da Sir William Her-schel tarafından keşfedilmiştir ve ana prensibi etrafında devrim yapıyor olabilir. Şimdiki konum açısı 215 ° dir.Yakınlarda bir dürbünle diğer dakika yıldızları görülebilir ve Parisli Henry, direğin 1 ° içinde, daha önce sadece yaklaşık 80 olan 1270 yıldızı fotoğraflayarak haritalandırdı. teleskopik gözlemle biliniyordu. a'nın kendisi p'den biraz daha sönük.

Polaris, gerçek direğe en yakın çıplak gözle görülebilen - iken, Smyth, 1843'te çok daha yakın olan ve Polarissima adı verilen yakınından, şimdi NGC 3172 olarak bilinen bir bulutsudan bahsetti; daha yakinken, savaş benzeri Blucher unvanını taşıyan 10. büyüklükteki bir yıldız vardı, o zaman tam noktanın 2' yakınında. Poole'un Göksel El Kitabı, tanımlanamayan bir yıldız hakkında şunları söylüyor:

Anonim-Çift: büyüklük 7.5 ve 9; mesafe 2 ' ; direğe en yakın olanıdır.

P, 2, kırmızımsı.

Koçab a ile paylaştığı Arapça başlıktan; ve belki de Yunan gökbilimcilerin II óÁQq adını verdikleri yıldızdı, çünkü çağımızdan 1000 yıl önce direğe yakındı. Burritt'in Kochah'ı var.

Alrucaba, çeşitli şekillerde yazılmış, Smyth bunun Alfonsine Reicchabba olduğunu söyleyerek, onun ve Polaris'in yanı sıra takımyıldızı için de ortaktır.

Na'ir al Farkadáinve İki Buzağının Parlak Olan ve Işıkları Anwar al Farkadáin, Çölde bu yıldız için unvanlardı, burada, Kıvrım'da, annelerine yakın duran bu ürkek yaratıkların erken bir figüründen, p genellikle İslam öncesi şairler tarafından sadık ve her zaman görünür konumundan gece yolcularının daimi arkadaşı olarak belirlenmiştir. Nitekim Bedevîler, bu hususta Farked ile daimi bir anlaşmaları olduğunu iddia ettiler ve onların şairleri İki Pherkad'ı, p ve y'yi sebat sembolleri yaptılar. Chilmead, Alferkathan'dan alıntı yaptı.

a, p, y1, y2, b ve *, klasik zamanlardan geç astronomiye kadar iyi bilinen, erken kutup çevresinde Circitores, Saltatores, Ludentes veya Ludiones, Circlers, Leapers veya Dancers grubunu oluşturdu.

Çin'de p başka bir Ti, İmparator idi.

Spektrumu Güneş'tir ve yıldız bizden saniyede %8 mil hızla uzaklaşmaktadır.

y1,3.3 ve y2,5.8.

Bunlar Araplar tarafından tek yıldız, Alifa 'al Farkadain, İki Buzağıdan Dim Biri olarak biliniyordu, ancak bizim tarafımızdan 57 dakikalık ark arrayla Pherkad Major

ve Pherkad Minor olarak biliniyordu.

P ve diğerleriyle birlikte Dansçılar ve sadece p ile birlikte, yaşlı Thomas Hood'un söylediğine göre Polonya Muhafızları veya Muhafızları vardı.

Seyrüseferde sahip oldukları tekil kullanım açısından özenle bakılması gereken İspanyolca guardare kelimesi;

ve Kayıt,

birçoğu Shafte'yi çağırır ve diğerleri İspanyol tonlamasından sonra Guardas'ı adlandırır.

Eden, 1561'de "Spanyshe'den İngilizceye çevirdiği" Navigasyon Arte'sinde, Martin Cortes'in Kral V. Charles'a verdiği iletişimden "Muhafızlar veya Horne'un Ağzı olarak adlandırılan iki yıldızdan" bahsederken; ve daha da önce, Peter Martyr'in tercümesinde, "kuzey kutbunun Muhafızları". Shakespeare, Othello'da şöyle yazmıştı:

Rüzgar - yüksek ve canavarca yele ile sarsıntı dalgası
Yanan Ayı'ya su döküyor gibi görünüyor,
Ve her zaman sabit olan direğin korumalarını söndürün.

Riccioli'nin onlar için ünvanı, eklediği Vigiles'dir.

Italicë le guardiole, aşırı koruyucu.

Bu Muhafızlar, Charles' Wain'deki yıldızlar gibi, sıradan insanlar için bir saatti ve hatta denizcilerin gece saatlerini gösterme konusundaki kullanımlarına ilişkin özel incelemelere layık görüldü.

Çin'de y1 Veliaht Prens Ta Tsze idi.

3, 4.3, yeşilimsi.

yıldünGenellikle buna verilir, muhtemelen Türk Yıldızından daha iyi uygulanan bir; ama yozlaşarak Vildiur'a dönüştü ve Century Dictionary'de Gildun var, belki de bir yazım hatası yüzünden.

Bayer'in 3 için Xop'vTQq npörn'u ve bitişik * için $X \wedge p \wedge vrQq \acute{o} \wedge vrépa$ olan Birinci ve İkinci Dansçı da a, p ve iki yıldız y'nin dahil edildiği genel tanımlardı.

Z4.3, kızarık beyaz,

Kulpun Küçük Kepçe'nin kasesi ile birleştiği yeri işaretlemek, bazı listelerde Alifá 'al Ear ^ adain'dir, n Anwár al Ear ^ adain'dir; ama bu ünvanlar kesinlikle ve çok daha iyisi, p ve y'ye aittir.

Çin'de Kow Chin'di.

B,5. büyüklük, İmparatoriçe How Kung olarak bahsedildi.

Bakire Ağustos! yumuşak, görkemli zarafet ve sakın kaş ile muhteşem durumuna gel; Azılı Aslan'ın saltanatı aşılımış olsa da Yazın sıcaklığı henüz tamamen senin, Ve dokunulmamış canlı yeşil cüppene kuzey patlamasının kaba parmakları tarafından.

RJ Philbrick'in Başak.

Başak,

Anglo-Sakson M den, Anglo-Norman Pulcele, Fransız Vierge, İtalyan Virgine, Bayer'in Junckfraw'ı ve şimdiki Alman Jungfrau -aslında evrensel bir isimdir- genellikle sağındaki palmye dalı ile tasvir edilmiştir. eli ve solunda başak veya buğday başağı. Böylece Attika lehçesinde, Romalı Ceres olan Demeter'in kızı Romalı Proserpina Persephone'yi temsil eden Kópn, Bakire olarak biliniyordu; 5. yüzyılımızın İyon lehçesinde Nonnus ona acaxuúónq Kouón, Buğday taşıyan Bakire, spicifera Başak Cereris, Manilius'un Başak spioea munera gestans'ı adını verdi. Proserpina olarak kabul edildiğinde, bitişik Terazî'nin yıldızları olan Pluto tarafından Arabasında kaçırılıyordu; ve takımyıldızı da Demeter'in kendisiydi, astrologlar tarafından Arista, Hasat olarak değiştirilen Ceres spicifera dea, Ceres'in tanrıçasıydı.

Zodyak işaretleri için çok eski olduğunu iddia edenler, bu unvanların fikrinin, Mısır hasadı zamanı olan bahar ekinoksunda güneş Başak'tayken ortaya çıktığını iddia ediyorlar. Ancak bu, onları yaklaşık 15.000 yıl geriye götürürken Aratos, Leo'nun ilk olarak hasat ayını işaretlediğini söyledi; böylece acaxuúónq kelimesine başka bir anlam verilmiştir. Biz de okuyoruz ki

Ogygian çağlarında ve Doğulular arasında, o, tarlalardaki bir toplayıcı gibi, elinde mısır başaklı, güneşten yanmış bir küçük hanım olarak temsil edilirdi;

ve o sınıfın çoğu gibi, klasik yazarlar tarafından kendisine verilenden çok farklı bir karaktere sahip. Kuzey İngiliz ve Güney İskoç geleneklerinde Kern-baby ya da Kemababy - Com ya da Kernel, Baby - bu şekilde Lang tarafından anlatılan, Buğday Tarlasındaki Bakire'nin bu eski öyküsü değil mi? onun Geleneği ve Efsanesi?

Son tarlanın son kıvrıntıları, insan şeklinin kaba bir taklidi ile sarılmış ve bir paçavrayla süslenmiş - şık etiketler. Kullanım, çocukların muhafazakar ellerine geçti, ancak eski "Kız", kollarında bir orak ve demetlerle, bir orakçı kalabalığının eşlik ettiği ve müzik eşliğinde hasat tanrıçasının düzenli bir görüntüsüydü. , çiftliğe eve giden son arabaları takip etti.

"Bakire" nin Demeter'in kızının eski Sicilya adını tam olarak tercüme etmesi yeterince garip. "The Maiden", aramızdaki ilkel Kernababy'ye kadar küçüldü; ama eski Peru'nun Hasat Tanrıçası olan kendi Bakire'si vardı.

Ve Vendée'de çiftçinin karısı, mısır anası olarak, sonraki harmanda iyi şans getirmesi için son demetle birlikte bir battaniyeye atılır. Belki de Caesius, gökyüzü figürümüzü Boaz'ın tarlalarında parlayan Moablı Buth ile ilişkilendirdiğinde bunun bir kısmını görmüştü.

Başak aynı zamanda Erigone'ydi, —belki de takımyıldızı çok eski olduğu için Homeric EpiyéVia, the Early Born'dan alınmıştır, — Vergil'in hamisi Augustus'u yüceltmesinde görülen yıldız bir unvan. Bu, babası Icarius'un ölümü üzerine kederle kendini asan ve Bootes olarak Icarius ve Procyon veya Sirius olarak sadık tazı Maira ile birlikte gökyüzüne nakledilen kızıdı; bunların hepsi Hyginus ve Ovid tarafından onaylanmıştır. Keats'in Lines on the Mermaid Tavern'ini tetikleyen bu İkarya hikayesi olabilir:

İçecek ilahi yudumlarken,
Ve halinden memnun bir tavırla söz vererek
Zodyak'taki Deniz Kızı.

Bazen elinde Terazi ile boy gösterirdi, -

Astraea'nın terazisi dakikalarını tarttı,
Zodyak üzerinde hazır, -

Adaletin tanrısı Aik, Roma Justa veya Justitia olarak kabul edildiğinden; ve Themis'in yıldızlı kızı Astraea, göklerin sonuncusu, mütevazı kız kardeşi Pudicitia ile birlikte, Brazen Age başladıığında. Ovid bunun hakkında şunları yazdı:

Başak caede madentes,
Ultima coelestium, terras Astraea kalıntısı;

Aratos'a göre o,

Bu meskeni seçerek cennete yükseldi,
Ancak geceleri kendini erkeklere gösteriyor.

Böylece o, masumiyet ve erdemin en eski saf alegorik temsilidir. Bu efsane ilk olarak Hesiodos'ta bulunmuş gibi görünüyor ve tamamı Phaifiomena'daki en uzun takımyıldız tarihi olan Aratos tarafından verildi. Diğer yazarlar ondan Eípqvq, Astraea'nın kız kardeşi Irene ve zeytin dalı ile Romalıların Pax'ı; Concordia olarak; Bakire Tanrıça WapdévOe AiOq olarak; Hades'e bir dal taşıyan Şarkı Söyleyen Sibyl NifiuXXa olarak; ve Roma Fortuna'sı TÚyq olarak, başsız bir takımyıldız olduğu için, başı işaretleyen yıldızlar çok soluktur.

Klasik Latin yazarları ara sıra ona Ano, Atargatis ve Der-ceto, Balık'tan buraya aktarılan Syrorum Dea adını verdiler; Aslanlar tarafından çizilen Kibele, çünkü Aslanımız ondan hemen önce gelir; Diana; Minerva; Panda ve Pantica; ve hatta Medusa. Posidippus, MÖ 289, Thesbia'yı ya da Thespius'un kızı Thespia'yı ya da Theban Asopus'u verdi; ve bazıları, İlham Perilerinden birinin, hatta Urania'nın kendisinin bile Apollon tarafından buraya gökyüzüne yerleştirildiğini söyledi.

AorcoLra, sırayla onu Kıpti Mısırlılardan, Nili dii ostendebant'ta artan quern olan Statio amoris'ten alan Kircher'den. Bununla birlikte, bu, Minerva'yı kalelerin ve Devletin koruyucusu olarak atayan 'H HoAiáq'a benzemektedir, zaten bu takımyıldız için bir unvan olarak görülmektedir; ve Leo'da bir ay istasyonu olarak bir Kıpti

Asphulia vardı.

Mısır'da Başak, Denderah ve Thebes zodyaklarına çizilmişti, çok orantısız ve kanatsızdı, elinde Coma Berenices'in yıldızlarıyla işaretlenmiş bir distaff olduğu söylenen bir cismi tutuyordu; Eratosthenes ve Avienus onu, elinde daha sonra Samanyolu'nu oluşturmak için düşürdüğü buğday başaklarıyla ya da bebek Güney güneşi genç Horus'u kucaklayan bin isimli tanrıça İsis ile özdeşleştirdi. ilahi krallardan. Bu çok eski figür, Orta Çağ'da çocuk İsa ile Bakire Meryem olarak yeniden ortaya çıktı ve Shakespeare, Titus Andronicus'ta buna, çocuk İsa olarak atıfta bulundu.

Başak kılığında iyi çocuk;

ve 13. yüzyılımızdan Albertus Magnus, Kurtarıcı'nın burcunun burada yattığını iddia etti. Baş harflerinin, MV'nin, r1 işaretinin sembolü olduğu söylenmiştir; Uluslararası Sözlük bunu Başak'ın Yunanca isimlerinden biri olan Wa.pOÉvOe'nin ilk hecesi Hap'ın bir monogramı olarak görse de; ve diğerleri, Samilerin yıldızlarına atadıkları ve Yaratılış Destanında öne çıkan tanrı olan İştar'ın kanadının kaba bir tasviri.

Bu İştar veya Yıldızların Kraliçesi İştar, 1. Krallar Kitabı'nın Ashtoreth'iydi, xi, 5, 33, Yunanistan Afrodite'nin ve Roma'nın Venüs'ünün orijinali; belki de Nil'in Athyr, Athor veya Hathor'una ve Suriye'nin Astarte'sine eşdeğerdir, filolojik olarak bizim Esther ve Star'ımız olan Yunan 'Aarfp'a benzer sonuncusu. Astarte de, Saygıdeğer Bede tarafından Sakson bahar tanrıçası Eostre ile özdeşleştirildi; bayramımızda, Paskalya'mız, Başak yıldızları doğu akşam gökyüzünde çok parlak bir şekilde parlıyor; ve güney Babilli Sümerler bu takımyıldızı altıncı aylarına İştar'ın Görevi veya Mesajı olarak atadılar.

Asur'da Başak Baaltis, Belat, Belit ve Bel'in karısı Beltis'i temsil eder; Bazıları ise onu Herodot'un Mvlitta'sı sanıyordu. Ama bu çok farklı bir tanrıydı, Babil Molattası, Ay, Cennetin Anası veya Kraliçesi, Yahudilerin Peygamber Yerehya'nın Kitabı, xlv, 17, 19'da ibadetleri konusunda uyarıldığı ve karıştırılmaması gereken bir tanrıydı. Figürümüzün simgelediği Zidonluların tanrıçası Ashtoreth ile.

Hindistan'da Başak Kanya'ydı, Tamil Kauni veya Maiden, -Hyde'nin transkripsiyonunda Kannae, -büyük Krishna'nın annesi, ateşin önünde oturan bir Tanrıça veya bir Gül olarak tasvir edildi; ve Cingalese zodyakında Gemideki Kadın olarak, elinde bir buğday sapıyla. Al BTruhl, bu geminin bir geminin omurgası gibi f, n, Y, 8 ve * yıldızlarıyla işaretlendiğini düşündü. Varáha Mihira Yunanca ismi ödünç alarak Parthena, Partina veya Pathona'ya dönüştürdü.

İran'da Khosha ya da Buğdayın Başı Khusák ve Secdeidos de Darzama idi, bu sonuncusu genellikle “Bakire Bakire” olarak tercüme edildi; ancak bundan şüphelenen Ideler, Beigel'in, Başak'ın yıldızı Spica'nın Yunanca isimlerinden biri olan Stachys'in Farsça bir tercümesi olduğu varsayımını aktardı. Bayer, Seclenidos de Darzama'ya sahipti.

İlk Araplar, takımyıldızın bazı üyelerinden göklerinin devasa Aslanını yaptılar; ve diğerlerinde Aslan'a havlayan köpeklerle Kulübe Köşesi. Ancak daha sonraki gökbilimciler Yunan figürünü benimsediler ve ona Eladari, Eleadari, Adrendesa ve Albümasar'ın Adrenedesa'sında kalıntıları bulunan Al 'Adhrá' al Na ^ hífah, Masum Bakire adını verdiler. Ama insan biçimini çizmedikleri için yıldızları bir buğday demeti, Al Snnbulah ya da aynısının en parlak yıldızı olan Roma Spica'sından olgun başaklı bazı saplar olarak gösterdiler. Kazwini bu Arap adlarının her ikisini de verdi, sonuncusu Bayer'de bulunan Sunbala'ya ve hala ara sıra görülen Sumbela'ya dönüştü. 1515 tarihli Almagest, Başak'ın Spica olduğunu söylüyor.

Türkmenler takımyıldızı Saf Bakire Dufhiza Pakhiza olarak biliyorlardı; ve Çinliler, She Sang Neu, Frigid Maiden olarak; ama Cizvit günlerinden önce, Bayan Clerke'nin Yılan'ı çevirdiği Shun Wei'ydi, ancak Williams, Bildircin Kuyruğu, aksi takdirde Kırmızı Kuş, Sülün veya Anka kuşu olarak bilinen erken yıldız figürünün bir parçası.

Ekliptik takımyıldızların Fırat döngüsünde 20. sırada Ki olarak görünür ve Asru'ya, bir Yere, yani Spica'nın işaretlediği ay istasyonuna eşdeğer olarak kabul edilir; ama Jensen orijinalin Siru veya Shiru olması gerektiğini düşünüyor, belki de "Mısır Başı" anlamına geliyor; Bunların çoğu ayrıca Spica'ya bireysel olarak da uygulanır.

Judaea Başak ülkesinde Bethulah vardı ve hasatta bolluk fikriyle her zaman ilişkilendirildiği için, Hahamlar tarafından Yakup'un "ekmeğini şişman olacak" ilan ettiği Aşer kabilesine atandı. Suriye'de Bethulta idi.

Bu nedenle, birçok prototipinden biri olan İsis gibi, Başak her zaman çok isimlendirilmiş ve sembolize edilmiş bir göksel figür olmuştur; Landseer, "o kadar kılık değiştirmiş, o kadar modernize edilmiş ve - Yunanlı ... ki onu gördüğümüzde onu tam anlamıyla tanımıyoruz" diyor.

Astrolojide bu takımyıldız ve İkizler Merkür'ün Evi idi, Macrobius gezegenin burada yaratıldığını söylüyor; çağrışım, o tanrının caduceus'u tarafından açıkça gösterildiği gibi, müjdecinin trompet'i, genellikle sol elinde temsil edilen palmiye dalı yerine yılanlarla dolanmıştır. Ancak genellikle ve çok daha uygun bir şekilde, Başak'ın yıldızları, adaşı, uzun zamandır hasat tanrıçası Ceres'in bakımına verildi. Astrolojik renkleri için Başak, mavi ile benekli siyahı kabul etti; ve insan vücudundaki karın bölgesini yönettiği ve Girit, Yunanistan, Mezopotamya, Türkiye, Kudüs, Lyon ve Paris'e hükmettiği düşünüldü, ancak her zaman talihsiz, kısır bir işaret olarak görüldü. Manilius, kendi zamanında Arcadia, Karia, Ionia, Rodos ve Dor ovalarının kaderini yönettiğini iddia etti.

İkincisi, sınırları içinde bir kuyruklu yıldızın ortaya çıkmasının, nüfusun kadın kısmı için birçok ağır hastalığa işaret ettiğini söyledi.

Başak, güneşle birlikteyken bir ısı kaynağı olduklarına dair eski görüşe göre Aslan ve yıldız Sirius ile ilişkilendirildi; Ovid, Ars Amatoria'sında bunu ima ediyor:

Virginis aetheriis boşalmak kaput ardet equis.

Ve Kral VII. Henry'nin kraliyet hatibi John Skelton şunları yazdı:

Sonbaharda güneş Virgine'deyken
Bizim köşemiz radyan ısıyla olgunlaştı.

Lidya krallığının başkenti Sardeis'e ait bir sikke, sol elinde buğday başak, sağ elinde asa ile figürünü taşır; ve Makedonya eyaletlerinde de hemen hemen aynı şey var. Alfonsine Tabloları onu kanatlı çok genç bir kız olarak gösterdi; 1488 tarihli Leyden El Yazması ve Hyginus, dallı ve caduceuslu genç bir kadın olarak; ve 1489 tarihli Albumasar, buğday başak filetosu olan bir kadın olarak. Eski Alman illüstrasyonu da kanatlarını veriyordu ama ona yüksek boyunlu, kısa bir elbise giydiriyordu; ve Dürer onu sevimli kanatlı bir melek olarak çizdi.

Julius Schiller, yıldızlarını Küçük Aziz James'i ve Weigel'i Yedi Portekiz Kulesi olarak temsil etmek için kullandı.

Ancak, bazıları eski olabilen tüm bu tasvirler, genellikle tarih öncesi olduğu iddia edilen, belki de ilk Mısır hükümdarı Menes'ten çok önce Hor-she-shu'nun zamanına ait olduğu iddia edilen ve hâlâ varlığını sürdüren Sfenks ile karşılaştırıldığında modernidir; ve Yunan geleneğine göre, Nil'in taşması sırasında güneşin bu iki takımyıldızın içinden geçmesi gerçeğinden Başak'ın başı Aslan'ın vücudunda olacak şekilde inşa edilmiştir. Bununla birlikte bazı Mısırbilimciler, Meryem, Aslan ve Sfenks arasındaki bu astronomik bağlantıyı bozarlar, Mariette başın erken dönem tanrısı Harmachis'inki olduğunu iddia eder, diğerleri ise erken bir krala ait olduğunu iddia eder.

Ptolemy, takımyıldızı bizim sahip olduğumuzdan biraz daha doğuya doğru genişletti, ayaklar modern Terazi'ye taşındı ve Hipparchos'un omzuna yerleştiği yıldızlar, söylediği gibi, yıldızların karşılaştırmalı mesafelerini düzeltmek için yana kaydıldı. ve vücudun üyeleri. Haritalarımızda uzunluğu yaklaşık 52 °, doğuda A ve ^ ile son buluyor ve bu nedenle zodyak figürlerinin en uzun. Kuzeyde Leo, Coma Berenices ve Bootes; doğuda Serpens ve Terazi; güneyde Hydra, Corvus ve Krater; ve batıda Leo, Krater ve Corvus tarafından.

Sıradan bir gözlemci için güzel Spica onun en dikkate değer nesnesi olsa da, teleskop burada göklerdeki en yoğun bulutsu bölgeyi, p, n, y, d ve Aslan'ın Denebola'sı ile işaretlenmiş uzayda gösteriyor; diğer bulutsular ise gökyüzünün bu bölgesine dağılmış durumda. Sir William Herschel burada en az 323 buldu, daha sonra arama 500'ün üzerine çıktı - takımyıldızındaki çıplak gözle çok daha fazla bulutsu. Argelander ikincisinin 101'ini ve Heis 181'i verir.

Başak'taki bu dört yıldız için, Profesör Young, sıralarını hatırlamak için anımsatıcı kelime Begde'yi kullanıyor. Kuşak boyunca kanatlar boyunca uzanırlar ve genellikle Köpeklerin kendileri olarak kabul edilen Arapların Havlayan Köpeklerinin Kulübe Köşesiydiler.

Gotha'dan Von Zach, bu yüzyılın ilk yılının son gününde, önceki Yeni Yıl

Günü'nde Piazzzi tarafından keşfedildikten bir süre sonra konumu kaybolan küçük gezegen Ceres'i burada yeniden keşfetti; Olbers bunu tekrarlıyor ve bağımsız olarak, ertesi akşam, orijinal keşfin ilk yıldönümü. Olbers burada da 28 Mart 1802'de başka bir küçük gezegen olan Pallas'ı buldu, ikincisi keşfedildi ve Orfik İlahilerin otuz birincisinde bu tanrıçayı "yıldızlarda yaşayan" olarak tanımladığı için uygun bir şekilde adlandırıldı.

Güneş, 14 Eylül'den 29 Ekim'e kadar takımyıldızın içinden geçer; ve bu süre zarfında

Bakire yolları
Artık mavinin içinden parlayan giysileri yok.

aSpektroskopik ikili, 1.3, parlak beyaz.

BaşakBakire'nin sol elinde gösterilen Buğday Başağı'nı ifade eder ve işaretler — Aratos “ellerinde” yazdı; Vitruvius ve Hyginus, "sağ elinde" - Ceres olduğu düşünüldüğü zaman. Cicero, Spicum ve onların soyundan gelen modern İtalyanlar, Spigha, Fransızların l'Epi'si olduğunu söyleyerek tüm Romalılar buna böyle derdi. Eski İngiltere'de Bu, Bakire'nin Başağıydı ve hatta Flamsteed bile onu bu şekilde belirledi. En az yirmi beş yüzyıl boyunca ve tüm uygar halklar arasında Latince kelime veya benzer anlam taşıyan kelimeler elde edildi; ancak Smyth, zamanından önce, bunun için Newton'un ünlü adı.

^Tayvq,Aratos, Hipparchos ve Ptolemy ile birlikte ortaya çıktı, Latinler tarafından Stachys olarak kopyalandı. Manetho, başka bir Yunan-Mısırlı yazar Nonnus tarafından Başak için kullanıldığını gördüğümüz ^ TayvÚSnq'ye sahipti. Bayer, takımyıldız için olduğu kadar yıldız için de Arista'dan alıntı yaptı; Aristae Puella, Caesius'un bazı Latince doggerel'lerinde bulunur; figürün en parlakı olarak ikincisinin Erigone'sini taşıyordu; buna daha iyi ait olan Vindemitor ve Vindemiator uygulanmıştır.

Diğer başlıklar — Sunbala; güneş ışığı; Sümbül; Riccioli'nin Sumbalet'i, Sombalet, Sembalet Eleandri; ve Schickard'ın Sunbalon'u - Hyde onları takımyıldızın Şarkı Söyleyen Sibyl'i YıfvAAa'dan türetmiş olsa da, sırasıyla Spica ve Virgo ile eşanlamlı Arapça kelimeler Sunbulah ve Al 'Adhra'dan gelmektedir. Al Bîrunî onun Al olduğunu söyledi: ulbah, Kıl, ama onun bu konudaki açıklaması, Arap zihninde Aslan'ın kuyruğundaki Spica ve Al Uaflrah arasında var olan başlıklardaki garip karışıklığı göstermeye hizmet etti. Ve Al Bîrunî, yine, Arcturus'un ikinci Buzağı olduğu Aslan'ın Buzağı olduğunu söyledi; ama Kazwini onu Sa al Asad, Aslan'ın Shin kemiği olarak belirledi; bu Aslan, daha önce ima edilen muazzam figürdür ve Başak'ın bir parçasının bacaklarından birini oluşturduğu.

Çölde daha da yaygın bir yerel isim Al Simák al Azal, Savunmasız veya Silahsız, Simák, yani yakındaki herhangi bir yıldızın gözetiminde değildi; diğer Simák,

Arcturus, bir mızrak veya asa ile donanmış, Çoban'ın bitişik yıldızlarıyla temsil ediliyor; ve Kıpti Khoritos, Solitary unvanına neden olan da kuşkusuz Spica'nın bu tecrit edilmiş konumuydu. Alfonsine Tabloları, Simak al A'zal'ı, Acimon, Alaraph, Almucedie of the Chaldaeans ve Alacel'i ekleyerek, inermis Asimec'e dönüştürdü; 1515 Almagest'te Aschimech inermis vardı. Tüm bunlardan Bayer'in Alaazel'i, Alazel, Azimon, "Nubyalıların" Alzimon'u, Hazimet Alazel, simyacıların Alhaiseth'i, Riccioli'nin Eltsamecti ve Eltsamach'ı ve hala ara sıra görülen Azimech gelir. Scaliger'de Hazimeth Alhacel ve Schickard Huzimethon vardı. Riccioli, bir "Nubian" başlığı olan Eleazalet'i alıntıladi,

Bu yıldız, 12. manzil Al Simák'ı işaret ediyordu ve erken astrolojide, tüm Başaklar gibi, verimsizliğin bir işareti ve masumiyete adaletsizliğin bir işaretiydi; ama daha sonra, itibar, ün ve zenginlik.

Chrysococca onu πιKpóq KOvraparOq, Küçük Mızrak Taşıyıcısı olarak adlandırdı, Arcturus mükemmel KOvrapárOq'du. Ve Hyde İbranice Shibboleth'i, Suriye Shebbeltáa'yı, Farsça Chushe'yi ve Türk Salkim'i verdi, bunların hepsi "Buğday Başağı" anlamına geliyordu; diğer isimler Farsça £ pur, Avesta'nın ^ paregha'sı, Soğdca Shaghar ve Horasmian Akhshafarn'dır, hepsi bir "Nokta" anlamına gelir - yani Spica.

Hindular onu Citra, Bright, 12. nakshatraları olarak biliyorlardı, bir Lamba ya da İnci olarak, Tvashtar, Zanaatkar ya da Şekillendirici, başkanlık tanrısı olarak görülüyordu; ve bazıları onun genellikle Sirius ile özdeşleştirilen Tistar Yıldızı olduğunu düşündü.

Babil'de ve tüm takımyıldızı temsil ederek, Bel'in karısını kişileştirdi ve Bakire Kuşağı olan Sa-Sha-Shiru olarak, bu ismin 20. tutulma asterizmini ve ay asterizmi Dan-nu, Gökyüzünün Kahramanı'nı işaretledi. Karık. Aynı zamanda, Babil'in kendisi için ortak bir unvan olan Yaşam Mekânının Kudreti olan Emuku Tin-tir-Ki'ydi.

Çin astronomisinde Spica, Kió, Boynuz veya Spike, eski zamanlarda Keok veya Guik, baharın özel yıldızı olarak büyük bir favori idi; ve Z ile bu başlık altında 12. steu'larını oluşturdular. Doğal olarak belirleyici oldu.

Bir zamanlar Mısır'da Ud Taşıyıcısı olarak bilindiği söylenir ve bunun önemli olduğu açıktır, çünkü Mısır'daki başka bir isim Rab Repá'dır; ve Lockyer, büyük "Mena, Min-ibadet'in ilişkili olduğunu gördüğümüz yıldız olan Spica'yı simgeliyor olabilir" diye düşünüyor. Aynı yazara göre, Thebes'teki muhtemelen bu Mena, Menat, Menes, Min veya Khem'e adanan tapınaklardan biri, MÖ 3200 civarında Spica'nın yerleşimine yönelikti; ve Tell al Amarna'daki Güneş tapınağı da MÖ 2000'de ya da belki biraz daha sonra bu yöndeydi. Yunanistan'da buna benzer bir karakter iliştilmiştir, çünkü Rhamnus'ta, MÖ 1092 ve 747'deki dikimlerinde "hem Spica'nın değişen yerlerini takip eden (ve buna uygun tarihlerle) hemen hemen birbirine dokunan" iki tapınak bulunmuştur; "Ve Tegea'da bir çift daha. "Herë Tapınakları da MÖ 1445'te Olympia'da, Argos ve Girgenti'de; ve MÖ 1130'da

Atina'daki Nikē Apteros'a ve MÖ 715'te "Efeslilerin Büyük Diana'sına" ait olanlar

Bu yıldızın ve Regulus'un MÖ 300 civarında, İskenderiye Timokhares tarafından kaydedilen gözlemlerine göre, 150 yıl sonra, Hipparchos, ekinoksların devinimi konusunda kendisine atfedilen büyük keşfine borçluydu; Her ne kadar Babil kayıtları ve Mısır ve Yunanistan'ın tapınak yönelimi, bununla ilgili çok daha eski bir pratik bilgiye işaret ediyor olabilir.

Ptolemy'ye göre Timochares, Venüs gezegeni tarafından "Başak'ın kanadının ucunda" tanımlanamayan bir yıldızın örtülmesini gözlemledi - belki y veya q, - 12 Ekim 271'de¹

1890'da Vogel tarafından yapılan spektroskopik gözlemler, Spica'nın, kendisinin ortak ağırlık merkezinin etrafında üç milyon mil yarıçapındaki bir yörüngede, saniyede en az elli altı mil hızla bir devrimde olduğunu ve bir periyotta belirsiz bir yoldaş olduğunu gösteriyor. yaklaşık dört gün. Bununla birlikte, Algol yıldızında olduğu gibi, asla ikincisi tarafından tutulmaz. Spektrumu Sirius'tur; ve sistem bize saniyede 9,2 mil hızla yaklaşıyor. Gould, parlaklıkta dalgalanmalar gösterdiğini düşünüyor.

Denizcilikte en çok kullanılan ay yıldızlarından biridir ve ekliptiğin 20 güneyinde ve gök ekvatorunun 100 güneyinde yer alır ve 28 Mayıs'ta meridyene gelir.

Denebola, Arcturus ve Cor Caroli ile kuzey ve güneyde 500 olan Başak Elmasını oluşturur.

P3.9, soluk sarı.

ZavijavaModern kataloglarda evrensel bir isim olan , ilk olarak Piazzzi ile bulunur, ancak Standart Sözlükte Zarijan'dır. Arap Köpeklerinin Al Zâwiah, Açık veya Köşesi, yani Kulübesi'ndendir - tam olarak bu Köşeyi işaretler ve başlığı taşımalıdır.

Bu Kulübeyi özetleyen p, n, y, d, * yıldızları, iyiye işaret olarak kabul edilen n'inci manzil Al 'Awwá'yı, Barker'ı oluşturdu; Firuzabadi onu önceki ay istasyonu Al harfah, —p Leonis, — ile birlikte, yükselmeleri şiddetli yağmur mevsiminde olduğu için İki Nehir, Al Nahrán grubuna dahil etti. Diğer yerli başlıklar, ürettiği söylenen Al Bard, Soğuk; ve Warak al Asad, The Lion's Haunches.

PBabil'in 18. ekliptik takımyıldızı olan Shēpu-arku sha-A, Aslan'ın Arka Ayağı olarak işaretlendi, çünkü bu ülke de bu yaratıklardan birine burada sahip olmuş gibi görünüyor. N ile, belki de Cennetin Hanımı Ninsar'dı, muhtemelen İstar'a bir göndermeydi; ve Büyük Şehrin Tanrısı Urra-gal; ve o astronomide ünlü yedi yıldız çiftinden biri. Bir Fırat ay yıldız işareti olarak, aynı Ninsar unvanını taşıyordu, ancak bu, Arapların Kulübesi Köşesinin tüm bileşenlerini içeriyordu.

Bunlar aynı zamanda Farsça Mashaha, Soğdca Fastaşat, Horasmian Afsasat ve Kıpti Abukia'ydı; bunların tümü Arapça anlamlardı.

Çin'de, Yasanın Sağ Koruyucusu Yew Chi Fa idi.

PDenebola'nın 130 güneyinde, Leo'da, 3 Mayıs'ta onunla doruğa çıkıyor.

Y,İkili ve biraz değişken, 3 ve 3.2, beyaz.

Latinler buna Porrima veya Antevorta, bazen Postvorta, iki eski kehanet tanrıçasının, Carmenta veya Carmentis'in kız kardeşleri ve yardımcılarının adlarını çağırdılar, tapındılar ve zaman zaman kadınları tarafından çağrıldılar. Porrima, 2. yüzyılımızın Aulus Gellius tarafından Prorsa ve Prosa olarak biliniyordu.

YKazwini tarafından özellikle Záwíat al 'Awwá', Barker'ın Açısı veya Köşesi olarak bahsedildi; ve Al Tizini, Uluğ Bey'le birlikte, onunla hemen hemen aynı adı taşıyordu; ama Al Bîrunî, Al Zajjâj'dan alıntı yaparak, “bu insanların hepsi yanlış” dedi ve buradaki 'Awwá', yıldızların çizgisindeki dönüş veya viraja atıfta bulunarak “Dönüş” anlamına geliyordu. Bu ilginç erken şekil, sıradan bir gözlemci tarafından bile fark edilir, Y, Spica ve Denebola'nın ortasındadır, Köpek Kulübesinin kenarları sırasıyla n ve p, 3 ve * ile işaretlenmiştir; kuzeye ve batıya doğru uzanır.

Babil'de 19. ekliptik takımyıldızı, Shnr-mahru-shiru, Cephe veya Batı, Shur (?); Bireysel olarak, Kahramanın Yıldızı Kakkab Dan-nu'ydu ve yıllıklarında Satürn'ün bir gözleminin referans noktasıydı.¹ MÖ 1 Mart 228'de, bu gezegenin sahip olduğumuz ve Ptolemy tarafından kaydedilen ilk sözü.

Çinliler sizi Yüksek Devlet Bakanı Shang Seang olarak biliyorlardı.

Gökbilimciler, iki yıldızın ışıktaki dönüşümlü olarak değişken olduğunu düşünüyorlar; ve bazıları her ikisini de sarı olarak adlandırır, bu nedenle eşit parlaklıkta ikili dosyaların bileşenlerinde benzer renklendirme kuralına uyarak; zıt renklerin eşit olmayan varlığı. 1836'da o zamanlar kullanımda olan en büyük teleskopta tek bir yıldız olarak göründüler; ama şimdi 6 "ayrılar, henüz iyi belirlenmiş diğerlerinden daha eksantrik bir yörüngede hareket ediyorlar, yaklaşık 190 yıl olarak tahmin edilen bir devrim periyodu ile. 1890'daki konum açısı 3300 idi. Gökbilimciler için de özel ilgi görüyorlar. herkese bir gösteri nesnesi olarak.

17 Mayıs'ta sona eriyorlar.

33.6, altın sarısı,

Listelerimizde tek tek isimlendirilmemiş olmasına rağmen, 'Awwá'lardan biriydi.

Fırat'ta Lu Lim, Ceylan, Keçi veya Geyik, ya da belki Kral; ve * ile, muhtemelen Mas-tab-ba, o ülkenin yedi İkizyıldız çiftinden bir diğeri. Hindular ona Ápa veya Ápas, Sular derlerdi; ve Çinliler, İkinci Devlet Bakanı Tsze Seag.

Secchi, bir Herculis'inki gibi, 3 boyutlu spektrum sınıfının en güzel bantlı spektrumundan, 3'ü bellissima olarak ima etti.

*, 3.3, parlak sarı,

Alfonsine Tablolarının Vindemiatrix'idir ve buradan modern listelere girmiştir; ama Latin günlerinde, Flamsteed kadar geç bulunan Columella ile Vindemiator idi; Ovid ve Pliny ile birlikte Vindemitor; ve Provindemiator ve Provindemia major, Vitruvius

ile; hepsi "Üzüm - toplayıcı" anlamına gelir, bağbozumu saatinden hemen önce sabah yükselişinden. Bu başlıklar, Ptolemy, Plutarch ve diğer Yunan yazarlar tarafından kullanılan HpOTpv ^ TQp, HpOTpv ^ TQq, WpOrpÚ ^ TOq ve Tpuftfip'in çevirileriydi; bu kelimelerin ilki Phainomena'da yer aldı ve "Meyve Toplama Müjdecisi" olarak tercüme edildi. "; ama şüpheli kabul edilen şiirin tam dizesinde; Riccioli'de Protrigetrix vardı. En eski zamanlardan beri bu unvan bolluğu, artık göze çarpmayan bu yıldızla klasik astronomide gösterilen tekil ilgiyi göstermektedir.

Zodyak'ın oluştuğu görüldüğü sırada (MÖ 2100), bu yıldız ilk kez Babil'de 20 Ağustos'ta güneş doğmadan önce görülecekti, ya da o zamanlar şimdi olduğundan daha parlak olduğuna dair bazı kanıtlar olduğu için, belki bir hafta önceydi. . Bu bağbozumu için çok geç gibi görünüyor, bu yüzden belki de bu gelenek zodyaktan daha eski.

Klasik isim Araplar Mudim al ^ itáf tarafından çevrildi; ve başka bir unvan Almuredin'di, belki de Al Muridin'den, Gönderenler'den hala görülüyordu. Bu kelimelerin izleri Bayer'in Uranometria'sının Alacast, Alcalst, Alaraph ve Almucedie'sinde bulunur.

Çin'de, İkinci General Tsze Tseang'dı.

Fırat üzerinde, muhtemelen Çölün İlahi Kralı tanrı Laterak'ı simgeleyen Ateşin Yıldız Adamı Kakkab Mulu-izi; bu unvan p Virginis ve 3 Librae'ye verilmiş olsa da.

n'inci manzıl'in doğu sınırını işaret ediyordu ve astrolojide yaramazlık yapan bir yıldızdı. 22 Mayıs'ta sona eriyor.

a, 3 ile 4 arasında değişken.

ZaniahAl Záwiah'tandır, Alman listelerinde p ve y yıldızları yerine buna uygulanır, bunların hepsi Kennel'dadır.

Çin'de bu, Hukukun Sol Koruyucusu Tso Chih Fa idi.

Bakire'nin sol tarafında yer alır ve hemen batıya doğru Çinlilerin Yih Mun, Twan Mun veya Tien Mun, Cennetin Kapısı olarak bildiği sonbahar ekinoksunun noktasıdır. Z ile neredeyse tam olarak göksel ekvator çizgisini işaretler.

6,Üçlü, 4.4, 9 ve 10, soluk beyaz, menekşe ve esmer,

giysinin ön tarafında, kuşağın altında; bileşenler, 7 ".1 ve 65" ayrı ayrı; ilk iki yıldızın konum açısı 345 °.

Modernlerin buna bir adı yoktur, ancak Súrya Siddhánta'da bu, Suların Çocuğu Apami-Atsa idi.

Bitişik, ancak şimdi tanımlanamayan başka bir yıldızla birlikte, Çin'de Ping Taon, Düz ve Çift Yol olarak biliniyordu.

Bence, 4.2.

sirma YÚppa'dandır, Ptolemy tarafından Bakire'nin cübbesinin Trenindeki bu yıldızı belirtmek için kullanılır.

Sözdiziminin ilk Arapça tercümesinde k ve y ile giysinin h-imdr veya “etek”inde olduğu belirtilmişti; ancak 1515 Latin baskısının çevirmeni, ilk harftteki noktayı kaçırarak, kelimeyi Vyimdr, “bir eşek” olarak okudu, böylece bu üç yıldızdan bu merkezi olan, bu eserde asino'da olduğu gibi garip bir şekilde görünüyor. Smyth'in açıkladığı gibi, 13. manzil Al Ghafr'ı, yani Örtü'yü oluşturdular.

çünkü 18 Tışrin'de ya da 1 Kasım'da yükseldiklerinde yeryüzünün güzelliği gizlidir; diğerleri, yıldızların parlamasının örtülüymüş gibi azalmasından dolayı derler;

ama Kazwini,

çünkü onlar yükseldiğinde, yeryüzü görkemi ve güzelliğiyle, yazlık cübbesiyle bürünür.

Ancak Arapça kelime Yúppa'ya benzer ve bu nedenle Batlamyus'tan alınmış olabilir; Her ne kadar Al Birünî Al Zajjáj Al Ghafar'dan alıntı yapmış olsa da, eski Asad figüründe işaretlenmiş olabileceği Aslan kuyruğundaki Öbek. Ghafr kelimesinin bir başka anlamı da "Genç dağ keçisi"dir. Al Biruni ayrıca Arapların, bir yanda Aslan dişlerinin ve pençelerinin kötülükleri, diğer yanda Akrep'in kuyruğu ve zehri arasında uzanmak olarak, ay istasyonlarının en şanslısı olduğunu düşündüklerini söyledi ve bir Rajaz şairinden alıntı yaptı:

Sonsuza kadar en iyi gece
Al Zubánah ve Al Asad arasında uzanır;

Peygamber'in burcunun burada yattığını ve Musa'nın doğum tarihinin buna denk geldiğini sözlerine ekledi.

Ay istasyonu olarak bu yıldızlar Soğdlu Sarwa ve Önder Horasmalı Şuşak'tı; Pers Hugru, İyi Müdavim; ve Kıpti Khambalia, Eğri-pençeli, A, ^ ile değiştirilmiştir; ve onların Akad Lu Lim, Teke, Ceylan veya Geyik oldukları söylenir, orijinali belki de "Kral" anlamına gelir ve 3 için istihdam edilir.

BenceHommel'e göre yalnız Ölüm Yıldızı Mulu Bat'tı.

ben, k,ve 13. sieu'yu oluşturdunuz, Kang, a Man's Neck, belirleyici yıldız k; önceki istasyonla birlikte birleşik grup, Edkins'in yazdığı gibi, Yaşlılığın Yıldızı olan Sheu'ydu; ve diğerleriyle birlikte, yıldız 7'de bahsedilen Tien Mun'a dahil edilmiş olabilir.

P,3,9 büyüklüğünde, Al Achsasi'nin Rijl al 'Awwa', Barker'ın Ayağıydı. Akad ay yıldız işareti Mnlu Izi'ye 3 Terazi ile dahil edilmiştir, * için de uygulanan bir başlık; Sogdian Fasarwa ve Horasmian Sara-fsariwa, her ikisi de "Liderin yanındaki" anlamına gelir - yani ay yıldız işaretinin yanında l, k ve A.

v, £, O,ve Başak'ın başını oluşturan n, Çin Nny Ping, İç Ekrandı; p, bazı küçük yıldızların dahil olduğu Dokuz Devlet Memuru olan Kew Heang'dı; a ve t, Tien Teen, Heavenly Fields; x ve ^, diğerleri bitişikken, Tain Heen; bu yıldızların hepsi 4 ila 6 kadirdir.

Vulpecula cum Ansere, theBoose için Küçük,

İtalya'da Volpe colla Oca olarak bilinir; Almanya'da Fuchs veya Fuchschen, mit der Gans olarak; ve Fransa'da Petit Renard avec l'Oie olarak.

Smyth bunun olduğunu yazdı

Via Lactea'nın iki kola ayrıldığı Ok ve Kuğu arasındaki bir alanı işgal etmek için Hevelius tarafından kalabalıklaştırılan modern bir takımyıldız. Bu amaçla, bu çatallanmanın haberlerini yağmaladı ve sonuçtan o kadar memnun kaldı ki, heykeller Urania'ya sunduğu tekliflerin ayrıntılı baskısında yer aldı. #agle, Cerberus ve Vultur Cadens nedeniyle seçti. “Keşke,” dedi, “gökyüzüne uygun bir yere bir tilki ve bir kaz yerleştirmek; çünkü böyle bir hayvan çok kurnaz, açgözlü ve vahşidir. Aquila ve Vultur aynı nitelikte, açgözlü ve açgözlü.”

İki üye bazen ayrı ayrı verilir; gerçekten de Anser genellikle atlanır. Flamsteed'in Atlas'ı her ikisini de gösterir, ancak başlıkları birbirinden ayırır; ve Proctor, her ikisini de Vulpe'larında keyfi olarak birleştirdi. Gökbilimciler şimdi bütünü çağırıyor

Vulpekül.

Mucidi burada 27 yıldız gördü, ancak Argelander 37'yi ve Heis 62'yi katalogladı. Ağustos ayının sonuna doğru meridyene geliyorlar.

Vulpecula'da başka bir yerde adlandırılmış bir yıldız bulamamış olmama ve genel zayıflığı, var olup olmadığı konusunda şüphe uyandırmasına rağmen, Standart Sözlük, Anser kelimesi altında şöyle diyor:

Tilki ve Kaz takımyıldızında küçük bir yıldız;

ve Century Dictionary'de hemen hemen aynı şey var. Bu, lucida, Fox'un kafasının hemen batısındaki 4,4 büyüklüğünde olabilir.

13 Haziran'dan 7 Temmuz'a kadar ortaya çıkan bir meteor akışı, Vulpecnlids, bu takımyıldızın bir noktasından yayılır; ancak ikincisinin en dikkate değer nesnesi, Albireo yıldızından 7 ° güneydoğuda, 1 ^ inçlik bir bulucuda sadece görülebilen Çift Başlı Atış veya Dumb-bell, Nebula, NGC 6853, 27 M.'dir.

¹ Chilmead'in İncelemesinde, Scaliger'in Manilius Üzerine Yorumları'ndan bu konuya ilişkin bir açıklama girişimi yer almaktadır: “Bu düğümü çözebilirsin diye, Pliny'nin bu sözlerini böyle okur. . . duo de L. işaretleri a ve c.'deki ayrık, yetmiş iki için hee'nin iki istemesi gerekir: bu 48. Ptolemy tarafından hesaplanan tam sayı. ”

¹ Rycharde Eden, Mary Tudor saltanatının başlıca yazarlarından biriydi ve Peter Martyr'in ilk denizciler Vespucci, Corsali, Pigafetta ve diğerleri hakkındaki yazılarının çevirmeniydi. On the Decades of the newe worlde ya da batı Hindistan, 1555'te Londra'da yayınlanan Amerika ya da onun adıyla Armenica üzerine üçüncü İngilizce kitabıydı.

¹ Bununla birlikte, Bayer tarafından on iki yeni güney figürünün yıldızlarına hiçbir yazı uygulanmadı.

¹ La Caille'in gözlemlerinin yarım inçlik bir camla yapıldığını bilmek ilginç.

² Peter Martyr - büyük reformcu Vermigli değil - Milan yakınlarındaki sözde doğum yerinden Pietro Martire

d'Anghiera, Angleria veya Angliera idi. 1511'den 1521'e kadar yayınlanan De Rebus Oceanicis et Orbe Novo adlı eseri, ülkemize yapılan ilk seferler hakkında, büyük ölçüde Columbus'tan türetilen en ilginç bilgi kaynağıdır.

¹ Aratos'un, Conon'la birlikte, Menalças'ın Bucolica'nın 3. Oymacı ve sanat yazarı John Landseer, Thomas ve Sir Edwin Landseer'in babasıydı.

¹ Arapların Abarchis ve Abrachys.

¹ Bu büyük okul, MÖ 300'de Ptolemy Soter yönetimindeki iki Arystilli ve Timochare gibi adamlar tarafından başlatıldı; Hipparchos'u devinim fenomenini keşfetmeye yönelttiği varsayılan gözlemleri başlatan ilk gerçek bilimsel astronomlar; ve Aristarchos, Eratosthenes (kollu kürenin mucidi), Euclid (geometrikçi), Conon, Sosigenes ve son olarak MS 151'de ünlü listeyi sonlandıran Ptolemy tarafından sürdürüldü, ancak okul nominal olarak finale kadar devam etti. 7. yüzyılda büyük İskenderiye Kütüphanesi'nin yıkımı.

¹ 1897'de ölen ünlü Mısırbilimci Sir Peter Le Page Renouf.

¹ Al Biruni bu yazardan mükemmel bir astronom olarak bahsetti ve Brihatsa ^ hitá veya Collection adlı eserinden çokça alıntı yaptı.

¹ Bu, özellikle nadiren doğru bir şekilde konumlandırılan veya çizilen ay için geçerlidir.

¹ Dante, Paradiso, xvi, 82, 83'te benzer bir bilgi gösterdi.

¹ Bu sayfalarda sık sık alıntılanan Poeticon Astronomicum'un yazarı Manilius, Augustus ve Tiberius döneminde gelişti ve muhtemelen astronomi ve astroloji üzerine uzun uzadıya yazan ilk Latin yazardı; ancak Aratos'un takımyıldız şemasına sıkı sıkıya bağlı kaldı ve Berenice'nin Saçı, Equuleus veya Güney Tacı'ndan hiç bahsetmedi. Elimizdeki metin, klasik edebiyatımızın çoğunu çağların tozundan kurtaran ünlü Gian Francesco Poggio Bracciolini Poggius tarafından eski bir Alman kütüphanesinden 15. yüzyılda çıkarılan bir el yazmasından alınmıştır.

¹ Bu eski el yazmasındaki figürler canlı, çoğu güzel ve hepsi yıldızlarla süslenmiş, ancak düzenli bir düzenleme girişiminde bulunmuyor; ve mükemmel bir şekilde korunmuş olmalarına rağmen, antik Roma döneminden itibaren onlar için yüksek antik çağa ait olduğu iddia edilmiştir. Hugo Grotius bunları Syntagma Arateorum'unda yeniden üretti ve El Yazması hâlâ Leyden'deki Üniversite Kütüphanesinde korunmaktadır.

²

1662'de Amsterdam'da Joannes Blaeu tarafından yayınlanan Caesius'un (Philip Zesen) eseri Coelum Astronomico-Poeticum, La Lande tarafından çokça alıntılanmıştır ve yıldız isimleri ve takımyıldızların mitolojisi hakkında en ilginç bilgi kaynağıdır. Yunan ve Romalı yazarlardan birçok alıntı. Altmış dört figürden söz eder, ancak bazı yıldız adları, belki de diğer astronomik yazarları gibi, yalnızca gökyüzü adlarıyla yanlış bir şekilde varsayılan insan orijinleriyle eşanlamlı gibi görünebilir.

³

Bu, başlık sayfasına göre Schiller ve Bayer'in ortak yapımı olan Coelum Stellatum Christianum'da, 1603 tarihli Uranometria'nın büyütülmüş bir yeniden baskısında ortaya çıktı; ve Gould, gerçekte Bayer'in çalışmasının 2d baskısı olduğunu, Bayer'in 1625'teki ölümüyle neredeyse basına hazır olduğunu, ancak Schiller tarafından kendi saçma takımyıldız değişikliklerini somutlaştırmak için tahsis edildiğini söylüyor.

¹ Bu çalışmada bahsedilen tüm doruk noktaları bu saat içindir.

¹ Küreler Üzerine Öğrenilmiş Bir İnceleme olan bu kitap, Oxford'dan Usta John Chilmead tarafından Robert Hues ve Io'nun iki erken Latince eserinin çevirisiydi. İsa. Pontanus. O ve önceki yüzyılın göksel kürelerinin, yıldız terminolojileriyle birlikte ilginç bir şekilde tuhaf bir tanımıdır.

¹ Bu yazarın, Muhammed abu Bekr al Tizini al Muwakkit'in kataloğu, 1533'te Şam'da 302 yıldızla yayınlandı ve uzun, tamamen Arapça yıldız isimleri listesinden Hyde tarafından tercüme edilmeye ve 1665'te yeniden yayımlanmaya değer görüldü. orijinal metin. Ünvanındaki muvakkit, onun ulu cami şeyhi olduğunu gösterir.

²

Sık sık atıfta bulunacağım bu son yazar, 1651 tarihli Almagestum Novum ve 1665 tarihli Astronomia Reformata adlı eserleri zamanında ünlü olan ve bizim için ilginç olduğu için bize çok şey katan, İsa Cemiyeti'nden Joanne Baptista Riccioli idi. queer ortaçağ yıldız isimlendirmesinin yanı sıra zamanın genel astronomik bilgisi hakkında. Bu son çalışmanın 2. cildinde, filolojide merak edilen konuların uzun bir listesi şu başlıkla yer almaktadır: Nomina Stellarum Peregrinum & Plerumque Arabica; bununla ilgili yorum, ne mirere Lector, si eidem Stellae diversa nomina videbis adscripta, pro diversitate Dialectorum aut codicum fortasse replaceorum, pekala bu kitap için bir slogan

olarak hizmet etmiş olabilir. Ayrıca Almagest'i için ayın 2 boyutlu haritasını çizdiği de kaydedildi, —Hevelius bu konuda ondan dört yıl önce, — Ve çeşitli özelliklerine çeşitli isimler verdikten sonra, bunlardan iki yüzden fazlası hala kullanımdayken, onun haklı olarak daha ünlü çağdaşı tarafından verilenlerin altısı dışında tümü atıldı. Aysal unvanları doğal olarak Cizvit idi; ne de aşırı mütevazıydı, çünkü kendi adı listede ilk sırada yer aldı ve meslektaş Grimaldi'nin adı hemen başarılı oldu.

3

Bu yazarın, yaklaşık 1650 yılına ait yıldız listesiyle birlikte Arapça el yazması, Sn. EB Knobel, Royal Astronomical Society'nin Haziran 1895 Aylık Bildirimlerinde. Muhtemelen Al Tizini'nin önceki yüzyılın kataloğundan alınmış 112 yıldız içerir. Unvanının Achsasi'si, şüphesiz onun doğduğu yer olan Fayum'daki benzer adı taşıyan bir köydendi; ve Tizini gibi, eserinin yazıldığı Kahire'deki ulu caminin şeyhiydi.

4 Struve, yerine oğlu Otto'nun geçtiği Poulkova'daki Rus Ulusal Gözlemevi'nin ilk yöneticisiydi; ve torunlardan ikisi astronomide zaten ünlü isimler taşıyor.

1 Çin'in bu çalışmada görünen yıldız isimleri, o ülkenin takımyıldızlarının çok sayıdaki toplamına kıyasla çok az. Çin yıldız isimlendirmesinin genel karakterini belirtmek için zaman zaman onlardan alıntı yapıyorum.

1 Bu, Doctor JLE Dreyer'in 1887'de yayınlanan Yeni Genel Kataloğudur.

2 Messier Kataloğu.

3 Bu gezegen Yunanlılar tarafından ZÚq ve ^ aédrnv, Parlayan Olan olarak biliniyordu.

4 Bu bize Dante'nin Paradiso'daki güzel benzetmesini, farklı bir nesneyi hatırlatıyor:

Yani o ateş kaymaktaşının arkasında görünüyordu.

1 Chandler'ın 8 Temmuz 1896 tarihli Üçüncü Değişken Yıldızlar Kataloğu, 19 Ağustos 1898'e 36 eklenen 393'ü tanımlar - toplam 429, hala gösterimi bekleyenler ve yıldız kümelerinde bulunanlar dahil değildir. Harvard gözlemcileri

1 Semboller üzerine ilginç bir makale Bailly's Histoire de l'Astronomie Ancienne, Paris, 1775'te yer almaktadır.

1 Necepsos filozofu Petosiris. Sais'in astronomik kralı, Yunanlılar için neredeyse efsanevi bir karakterdi; Ptolemy için, genellikle MÖ 900-700 dönemine atanmasına rağmen, ona p ^ Xmog adını verdi.

1 De Rheita, 1650'de planetaryumun sözde mucidi olarak daha haklı bir şekilde ünlüdür; bu onur, Mesih'ten önceki 3. yüzyılın Arşimet'i için, De Natura Deorum'da Cicero tarafından bahsedilen Stoacı Posidonius için ve yaklaşık olarak Boëtius için talep edilmiştir. AD 510. Bu enstrüman, Sir Richard Steele tarafından, 1715'te Rowley tarafından saatçi George Graham'ın tasarımlarından yapılan Orrery Kontu Charles Boyle'dan sonra adlandırılan modern günlerin bir örneğidir. Profesör Roger Long, 1758'de Cambridge'deki Pembroke Hall için 18 fit çapında bir tane inşa etti ve muhtemelen hala orada duruyor; ve Doktor William Kitchiner, Arnold'un 1825 yılında Londra'da her yıl sergilenen ve çevresi 130 fit olan bir tanesinden bahsetti.

1 Bu, Mithridates tarafından yenilip yakalanan ve açgözlülüğünün cezası olarak boğazına erimiş altın dökerek onu öldüren konsüldü.

1 1 "paralaks, dünyadan 3.26 ışık yılı mesafeyi temsil eder; bir ışık yılı, gökbilimcilerin yıldızların uzaklıklarını ölçme birimi, —ışık saniyede 186.327 mil yol alır, — dünyanın güneşten uzaklığının yaklaşık 63.000 katıdır. Ancak şimdiye kadar incelenen hiçbir yıldız bu kadar büyük bir paralaksa sahip değildir; en yakın olanı, bir Centauri, sadece 0 ".75.

1 Colchis, Euxine Denizi'nin doğu kıyısında, şimdi Mingrelia olan bölgeydi.

1 Antik Canopus şu anda harabe halindedir, ancak yeri, Lord Nelson'ın 1 Ağustos 1798 Nil Savaşı ve bir yıl sonra Napolyon'un Türklere karşı kazandığı zaferle ünlü Al Bekur veya Aboukir köyü tarafından işgal edilmiştir; Ptolemy'nin gözlemlerini Serapis tapınağı olan Serapeum'un teraslı duvarlarından burada yaptığını hatırlamak ilginçtir.

Serapis, aşağı dünyanın tanrısı olarak Mısır'ın büyük Osiris'inin unvanıydı; Apis boğasında üst dünyanın tanrısı olarak enkarnasyonu.

1 Bu Niebuhr, 1761 ve 1767 yılları arasında Doğu'da tanınmış Danimarkalı gezgin ve daha sonra büyük tarihçinin babasıydı. Persepolis'teki keşifleri, çivi yazılı yazıtların deşifre edilmesinin ipucunu verdi.

1 Musul'un kırk mil kuzeydoğusunda, Kürdistan'da ve Kazwin'den çok uzakta olmayan büyük bir köy olan Zinge sakinleri.

¹ Bu Posidonius, Cicero ile çağdaş olan Stoacı filozofla karıştırılmamalıdır, ancak Stoacı bir şekilde bir astronomdu ve söylendiğine göre, planetaryumun mucidi.

¹ Eridhu veya Eri-duga, Kutsal Şehir, Nunki veya Nunpe, dünyanın en eski şehirlerinden biri, hatta antik Babil'de bile, bu krallığın Basra Körfezi'ndeki gelişen limanıydı, ancak deltanın tecavüzleri ile onun site şimdi yüz mil içeride. Çevresinde Babilliler kutsal Hayat Ağacını yerleştirdiler.

² Berossos, Oannes'i tüm bilgi birikiminde erken insanın öğretmeni olarak tanımladı; hatta mitolojide insanın yaratıcısı ve kendileri diğer yıldızlar ve gökyüzü figürleriyle ilişkilendirilen Tammuz ve İştar'ın babasıydı. Jensen, Oannes'in Oğlak burcundaki yıldızlarla bağlantılı olduğunu düşünüyor; Lockyer, muadilini Güney Mısır'ın tanrısı Chnemu'da bulur; ve bazıları onu Nuh'un prototipi olarak gördü.

¹ "Abu Ma'shar ve Ja'phar" olarak da bilinen bu yazar, Bal & Türkistan'dandı, bir astrolog olarak kutlandı ve Al Biruni tarafından alıntlandı, ancak onun çok yanlış bir astronom olduğu konusunda dikkatliydi. New York Lenox Kütüphanesi'nde, Opus introductorii in astronomiá Albuma'sarıs abalachi, Idus Februarii, 1489, Venedik'te resimlerle birlikte yayınlanan bir kopyası vardır. Bir önceki yılın Hyginus'una benzerliği, aynı basından çıktıklarını gösterir.

¹ Hristiyan babalar Eusebius ve İskenderiyeli Clement aynı alıntıyı yaptılar; Aratos'un şiirine sık sık göndermeler Aziz Chrysostom ve Jerome'un ve Oecumenius'un yazılarında görülür. Kafir Manilius da benzer şekilde Hipparchos'u bu yıldızların isimlendirildiği zaman hakkında yazmıştı. Bayer's Sartai bu ikili kelimeden gelmektedir. . . . nostrumque parentem Stirps sua, ruhun ölümsüzlüğünü kanıtlamak için.

¹ Huygens'in 1656'da d1 Orionis'te üç yıldız ve 1650'de Z Ursae Majoris'te Riccioli'de iki yıldız gördüğü söyleniyor.

¹ Bu erken dönem Hispalis, modern Sevilla, Moor Geber tarafından 1196'da inşa edilen, çağımızın ilk Avrupa gözlemevinin yeri.

¹ Geçmiş günlerde genellikle Abenare, Avenore, Evenare olarak anılan bu ünlü adam, Toledo'lu Abraham ben Meir ben Ezra, 12. yüzyılın büyük İbrani yorumcusu, bir astronom, matematikçi, filolog, şair ve bilgin ve ilk not edilen kişiydi. İncil eleştirmeni.

¹ Bu, modern Roma astronomu Peder Angelo Secchi'nin sınıflandırmasının 2d'sidir.

¹ Bu, güneşten çıktıktan sonra şafakta, daha sonra yaklaşık 10 ° veya 12 ° uzaktaki ilk algılanabilir görünümüydü.

² Gün batımında görünür son yükselen.

³ Bu takvimlerin kopyaları, nd? Taş veya pirinç üzerine kazınmış ánnnyaw, pazar yerlerinde bariz bir şekilde açığa çıkarılmıştır ve iki tanesinin bize geldiği sanılmaktadır: Geminos, n M.Ö. ve Ptolemy, MS 140. doğru, şairler ve yazarlar tarafından konularına yapılan imalar genellikle doğru olduğu kadar yanlış gibi görünmektedir, çeşitli nedenlerle ve özellikle de presesyonun etkisiyle, daha önceki yazarlardan veya geleneklerden gelen güvene dayalı gözlemlere dayanmaktadır. yanlış hale gelmişlerdi. İşler ve Günler'de Hesiodos'un Arcturus'un sarmal yükselişiyile ilgili açıklamasının tarihte kendi tarihini MÖ 800 civarında belirlediği kabul edilir.

¹ Simak kelimesinin anlamı tartışmalıdır ve bir asır önce verimli bir tartışma konusu olmuştur. "Yükseltmek" anlamına gelen bir kökten gelmektedir ve Araplar tarafından göklerde yüksekte bulunan herhangi bir belirgin nesneyi belirtmek istediklerinde, ancak bu yıldız ve diğer Simak'a özel atıfta bulunularak kullanıldığı düşünülmektedir. Bakire Spica.

¹ Bazı yıldızların bu uygun hareketi, yani görüş hattı boyunca açısız hareket, ilk olarak Halley tarafından 1718'de, modern gözlemlerin, özellikle Tycho'nun Arcturus, Aldebaran ve Sirius üzerindeki gözlemlerinin eski kayıtlar.

¹ Bunu içeren tapınak İsis'e adanmıştır ve Denderah'ta en ünlü iki tapıntan, Yunanlıların Tentyris'i ve Kıptilerin Tentore'sinden daha küçüğüdür, adları eski Mısır'ın Tan-ta-rer'inden türetilmiştir ve Mısır Ülkesini simgelemektedir. su aygırı. Şu anda kalıntılarına sahip olduğumuz mevcut yapı inşa edilmeden çok önce kutsal bir yeredir.

¹ Bu gezegen Yunanlılar tarafından Zvq ve ^ aédrnv, Parlayan Olan olarak biliniyordu.

¹ Galileo tarafından 1610'da Venedik'te yayınlanan bu Nuncius Sidereus, dünyaya ilk kez teleskopik gözlemlerinin sonuçlarını verdi.

¹ Yunanlılar, Hipokrat'a atfedilen yazılarda görüldüğü zaman, İsa'dan 5. yüzyıla kadar "sonbahar"ımıza tam olarak

eşdeğer bir kelimeye sahip değildi.

¹ Mueller'e göre, hiyeroglif yazıtların bu Sed veya Shed'i İbranice'de El Shaddar olarak göründü.

¹ Montigny'nin sintilometresi, ufkun 30 ° üzerinde duran çeşitli beyaz yıldızlarda saniyede yetmiş sekiz değişikliği işaretledi, ancak diğer renklerininkilerde biraz daha az sayıda.

¹ Ölümü 9 Haziran 1897'de, yaşının altmış beşinci yılında, birçok büyük merceğinin en büyüğü ve sonuncusu olan Yerkes Gözlemevi'ne 40 inçlik camın tamamlanması ve başarılı bir şekilde yerleştirilmesinden hemen sonra gerçekleşti. , Bay için 24 inç hariç. Percival Lowell.

²

Kelimenin tam anlamıyla Kükreyen ve böylece Arap dilinde aslan için kullanılan birçok kelimedenden bir diğeri, o insanların dört yüze sahip olmakla övündüğü.

¹ Galileo'dan yaklaşık elli yıl önce, teleskop hakkında sanki aşına olduğu bir aletmiş gibi yazan bu Digges'dı - belki de Roger Bacon'un kendisinden 350 yıl önceki yazılarından.

¹

Arapça Bury kelimesi hem Takımyıldızı hem de Kule veya Kale anlamına gelir.

²

Bu Sargon, ilk Sami imparatorluğunun, MÖ 3850'nin neredeyse efsanevi kurucusu olarak kabul edilir, ancak son zamanlarda Nuf Far'da ortaya çıkarılan ve yalnızca 1896'da Konstantinopolis'te Pennsylvania Üniversitesi'nden Profesör Herman V. Hilprecht tarafından deşifre edilen yazıtlar, Babil'in ondan en az üç veya dört bin yıl önce önemli bir krallıktı. Sargon'un astronomik eseri Bel'in Aydınlanması 72 kitap halinde bu tanrının rahipleri tarafından derlenmiş ve MÖ 260 civarında Berossos tarafından Yunancaya çevrilmiştir. Bu son çalışmanın parçaları hala bize kalır.

¹ Le Verrier ile yakın ilişki içinde olan Flammarion, onun matematiksel başarısından garip bir şekilde memnun olan Verrier'in gezegenini teleskopla gözlemeleme merakına asla sahip olmadığını düşünüyor! Doktor Galle'nin 85. yılında, 1896'da Neptün'ün bulunmasının 50. yıl dönümünde astronomi dünyasının tebriklerini aldığını bilmek ilginçtir.

¹ Ancak kilitler ve anahtarlar Truva kuşatmasında kullanıldı; Mısır yer altı mezarlarında bulunmuş ve Büyük Karnak Tapınağı'nın duvarlarına oyulmuş; Nineveh yakınlarındaki Khorsabad saraylarından çıkarıldı; ve Eski Ahit'te iki kez, Ehud'un Hakimler Kitabı'ndaki zamanında, iii, 24 ve 25'te bahsedildi.

¹ Gwydyon, yazının tanınmış mucidi, sihir uygulayıcısı ve gökkuşağının yaratıcısı olan klasik Hermes-Mercury ile özdeşleştirilmiştir.

¹

Aynı şekilde 1843 kuyruklu yıldızı, Millercilerin dünyanın hemen yok olacağına olan inançlarını doğruladı.

*

Bungula'nın anlamını doğru bir şekilde çözen Allen (s. 152) Agena'yı benzer bir bileşik, a ve gena, yani diz olarak tanımayı başaramadı — Donald H. Menzel, 1963.

¹ Bu yazar, 9. yüzyıl astronomisinde öne çıkan ve 16. yüzyıldan 18. yüzyıla kadar Alfergan, Alferganus, Alfragani ve Alfraganus olarak alıntılanan Sogdiana'daki Fergana'lı Aben al Khethir'di. Dönemi için değerli olan eseri, Golius (Hollandalı Jakob Gohl) tarafından notlarla çevrildi ve Golius'un 1669'daki ölümünden sonra yayınlandı.

¹ York, İngiltere'den John Goodricke, geçen yüzyılın astronomisinde, sağır-dilsiz olmasına ve 22 yaşında erken yaşta ölmesine rağmen, değişen yıldızların gayretli ve başarılı bir gözlemcisi olarak hâlâ hatırlanıyor.

¹

Bu kelime, Rabelais'in kullandığı Phisetere'de daha modern günlerde görülür.

²

Bu ünlü No. Oxford'un ilk kontu Robert Harley'den British Museum'daki Harleian Koleksiyonu'nun 647'si. Bu, Cicero'nun Phainomena çevirisinin ışıklı bir kopyasıdır ve Ottley tarafından 1834 için Archeologia'nın 26. cildinde çoğaltılmış ve açıklamaları yapılmıştır, editörü bunun 2. veya 3. yüzyıldan olduğunu varsayar. Manilius'tan ayetler, şekil ana hatları içinde yazılmıştır.

³

Amerika kıyılarımızın istavriti ve ichthyology'nin Albacora thynnus'u olan bu tunny, Akdeniz'de 1000 pound ağırlığa kadar bulunur.

¹

Ancak bu takımyıldızın zayıflığı, bu tür bir kullanım olasılığına aykırıdır ve başka ve daha dikkat çekici bir gök

grubunun Güvercin, muhtemelen Berenices Koma olarak bilindiğini ima eder.

¹ Berenice kelimesi, bazen Berenice, daha saf Yunanca'nın Makedonca biçimi olan E & ^ nuíxn'den gelir (p ^ ^ vixn, Zafer taşıyan; ve Yeni Ahit'in E & ivíxn veya Bernice'dir, adı Agrippaların kötü şöhretli kızı ve karısı. Bazı filologlar, İtalyan Vernice'yi, Fransız Vernis'i, İspanyol Barniz'i ve bizim Verniğimizi, hepsi de hanımefendinin saçının benzer kehribar renginden türetmiştir; E & ® ^ víxn daha sonra Amber için düşük Yunanca kelime.

¹ Takımyıldızın küçük bir kısmına -merkezine- a, b, c, d, e, f, g ve h'yi uyguladığı için bu harflerden bazıları Flamsteed'den olabilir; ancak editörü Baily, onları yalnızca geçici bir düzenleme olarak reddetti.

¹ Bu, yüzyıllar önce popüler bir ders kitabıydı ve güneş merkezli sistemin çok açık bir ifadesini içerdiği için bizim tarafımızdan bile farkedilir, muhtemelen MÖ 344'te Siraküzalı Hicetas'tan; ve 1543'te kendisinden alıntı yapan Copernicus'u konuyla ilgili kendi sonuçlarına götürmüş olabilir.

¹ Dante ona "bir kuyruk (colla coda) verdi, böylece onu ortaçağ tarzından sonra bir Hristiyan iblisine dönüştürdü." Okuduğumuz için de uzun bir kuyruk oldu:

Kuyruğunu inatçı sırtına sekiz kez dolayan Minos'a beni taşıyan.

2

Bunun ilk olarak On İki Para ile Orantılı On İki Aeglogues olarak yayınlandığı genel olarak bilinmeyebilir.

3

Aurelius Clemens Prudentius, 4. yüzyılımızın Latin Hristiyan şairi

¹ Burada, Apollo ve Coronis'in, sonradan Yılan sahibi Yılandı olan Aesculapius'un ebeveynleri olarak astronomi ile daha da yakından bağlantılı oldukları not edilebilir.

¹

Bu şiirde Rogers, büyük kaşifin teleskopu icadından bir asır önce kullanıma sokmasını sağlıyor!

¹

Marco Polo onun çağdaşıydı.

2

Bu kelimenin tam anlamıyla bir Badem, İtalyan sanatında cennete yükselen azizlerin bedenlerini çevreleyen dikdörtgen ihtişam olan vescica piscis için kullanılan kelimedir.

¹ Bu "figürü" sanatsal mükemmelliği için değil, güney yıldızlarının konumları ve büyüklükleri konusundaki erken cehaleti göstermek için kullanıyorum. Buradaki Bulutlar özellikle direğe göre yanlış yerleştirilmiş.

¹ Cygnus mitlerde ve gökyüzünde bu şekilde öne çıkarken, kuğu özellikle eski ornitolojide ve diğer kuşlara ve hayvanlara olan "düşmanlığının" çokça kullanıldığı birçok fablın konusuydu; ama Thompson, Aquila'nın altında zaten ima edildiği gibi, bunlarda astronomik sembolizm görüyor.

¹

Bu son nedir? Tüm yetkililerin yorumlarından kurtulmuş gibi görünüyor.

¹

Huet, Manilius ile ilgili notlarında, bu terimin Latinler tarafından kullanımına ilişkin birçok örnek aktarmış ve Perpetuum hoc Delphinum Epitheton'dan söz etmiştir.

¹ Bu Melkitler veya adından da anlaşılacağı gibi Kraliyetçiler, ruhani başı şimdi Çar, Rusya'nın kraliyet başı ve Bizans Patriğinin halefi olan Yunan Kilisesi'ndendi.

¹

Rudbeck belki de Papa'nın Browning'in Yüzük ve Kitap'ında bahsettiği "akıllı İsveçli" idi.

¹

Fırat mitolojisinin bu kayda değer yaratımı, tanrılara düşman, kanun ve düzene karşı olan ilkel kaosun kişileşmesiydi; ama Izhdubar, canavarı, açık çenelerine bir rüzgar sürerek ve böylece ikiye bölerek bir mücadelede yendi. Cetus, Hydra ve Ophiuchus'un Yılanı da sembollerini düşünmüşlerdir. Temsili yakın zamanda ortaya çıkarılan silindirik mühürlerde bulunur.

¹ 4 fit x 3 fit çapında ve 380 fit uzunluğundaki bu geçit, kuzeye, bu yıldıza, şüphesiz inşaatçının tasarımına göre, mevcut tabanın derinliklerindeki bir noktadan, ufka 26 ° 17'lik bir eğimle yönlendirildi. İnşası sırasında, belki de çağımızdan dört bin yıl önce, Güney Haçı vahşi Britanyalılar tarafından tamamen görülebiliyordu.

¹

Nodik ay ayrıca Dracontic veya Draconitic olarak da adlandırılır.

2

Bu keşfin tarihi, çeşitli şekillerde 1726'dan 1729'a kadar verilmiştir, ancak ilk kez 21 Aralık 1725'te gözlemlerinde açıklanamayan bir uyumsuzlukla Bradley'in dikkatine sunulmuştur; ama bu açıklamayı tamamlaması biraz zaman aldı.

¹ Bu modern Rion veya Rioni, Türklerin Fas'ı; bu son başlık, erken Doğu coğrafyasında tüm nehirler için genel bir isimdir, belki de Sanskritçe Phas, Water veya Was'ten, hala Alman Wasser'da görülüyor.

¹ Jeremiah ii, 18'in Yetkili Versiyonumuzdaki Nil için Sihor kelimesi Septuagint'teki Tqojv'dir, Josephus aynı zamanda 'IOvbaĩ / ^ A ^ 1 / aioAoyia'da veya Yahudi Antik Eserlerinde Nil'e atıfta bulunurken kullanır. Cennet ırmağının dört büyük kolundan biridir.

¹ Mısır'da sabah ve akşam yıldızı olarak Set ve Horus; Hindistan, Buddha ve Rauhinya'da; ve Yunanistan'da 'E ^ ó ^ rg, The Lovely One ve XPiAprnv, the Sparkling One. Ptolemy tarafından Chaldaea'dan bildirilen en erken gözlemi, MÖ 15 Kasım 265'teydi, o sırada gezegen p ve b Scorpii arasındaydı.

² Bu Apian, soyadının Latince'ye çevrilerek, zamanının modasına uygun olarak Apianus'a çevrilen Pieter Bienewitz'di; apis, kelimemiz arı, Alman bieninin yerini alıyor.

¹ Profesör Burnham'ın 19 Temmuz 1898 tarihli bir notunda bu rakamlarla ilgili olarak şöyle diyor: “Birkaç yıl önce ikili sistemler hakkında yaptığım açıklamalar şu anda genel olarak geçerli olacak. ... İyi belirlenmiş yörüngeler söz konusu olduğunda, yaptığım tahmine bir şey eklenebileceğini düşünmüyorum.”

¹ Burmalılar da 8. bir gezegen olan Rahu'nun var olduğunu ama görünmez olduğunu düşündüler; ve Hindular diğer hayali gezegenlere Kethu, Rethu ve Kulican adını verdiler; ve Galileo'nun zamanından çok önce, çevresinde iç içe geçmiş yılanlardan oluşan bir daire ile tanrıları Satürn'ü Sani'yi düşündü; bunun çok farklı bir açıklaması olmasına rağmen.

¹ İzdubar, Nimrod ile özdeşleştirildi ve Aelian'ın l'AYauOq'u olan Gizdhubar, Gılgamış veya Gi-il-ga-mes olarak da biliniyordu. O, hizmetkar arkadaşı, ilk Aentaur, Ea-bani veya Hea-bani, Ea'nın Yaratılışı tarafından başarılarına yardım etti.

¹ Beigel, yukarıdaki Dansçı'nın Doğu'da yalnızca bir duruş yapıcı olduğunu, bu yıldızların konfigürasyonunun açıkça gösterdiğini ve bu nedenle bu unvanın uygun olduğunu söyledi. Farklı bir anlam taşımaya rağmen, Paça Devesi için yakınlardaki Draco'ya gitmiş gibi görünüyor.

¹ Profesör Young, Apex'in yaklaşık 267° sağ yükselişte ve 31° eğimde olduğunu düşünüyor, ancak sorunun sistematik olma olasılığından utandığından, verilerin henüz güneşin hızı veya yönü hakkında çok yakın bir belirleme vermek için yeterli olmadığını düşünüyor. yıldızların kendi aralarındaki hareketler. Şimdiye kadar elde edilen sonuçlar, yalnızca oldukça kaba yaklaşımlar olarak kabul edilmelidir.

¹ Mekke, Medine ve Cidde'yi içine alan ve Kızıldeniz kıyısındaki alçak arazi olan Tehama'ya kadar uzanan eyalet.

¹Bu, Cicero'nun yakın edebi arkadaşı Lucius Tubero'ydu.

¹İlk gözlemlendiğinde radyant nokta Yengeç'teydi.

¹ Bu büyük hız sayesinde, hiçbir Leonid'in dünya yüzeyine ulaştığı şimdiye kadar bilinmedi, maddesi atmosferin direncinin neden olduğu yoğun ısı tarafından dağıldı.

¹Bu, ayın batı yarısında, ayın dokuzuncu gününden sonra görülebilir, yüz hafifçe doğuya doğru kalkmıştır. İlk olarak birkaç yıl önce Doktor James Thompson tarafından tanımlanmış gibi görünüyor; ve düşük güçlü bir opera camı, fenomeni çok farklı kılıyor.

¹Çok övülen Jülyen takvimi, araya ekleme yöntemi bakımından, MÖ 238'de III.

¹Bu, Favonius ile aynıydı, —Homer'in ZéývpOq'u, ilk başta güçlü bir şekilde esiyor olarak kabul edildi, ancak daha sonra cana yakın ZmnpópOq, Hayat Taşıyan olarak kabul edildi.

¹Yunanlılar onu * Kp ^ q ve II vpú ^ iq, Ateşli Olan olarak biliyorlardı; Latinler, şimdiki unvanına ek olarak Herkül olarak.

¹Bunlar, hareketli bir nesneyi temsil etmek için birden fazla yıldızın kullanıldığı Arap astronomisindeki birkaç örnekten ikisidir.

¹İngilizler 1752'ye kadar bu reformu kabul etmeyi reddettiler, 2 Eylül'de Eski Tarzı terk ettiler ve sonraki gün 14 Eylül'ü Yeni Tarz yaptı: bununla birlikte, "çok büyük bir muhalefet altında yapıldı ve Ülkenin farklı yerlerinde, özellikle Bristol'de, birkaç kişinin öldürüldüğü şiddetli ayaklanmalar çıktı. Halkın çılgılığı 'Bize iki haftamızı geri

verin' idi, çünkü on bir gün soyulduklarını sanıyorlardı.

¹Bununla ilgili tam ve ilginç bir tartışma, 1898 Temmuz tarihli Popular Astronomy'de yer almaktadır.

¹Yunan geleneğine göre, o, büyük hekim Hipokrat'ın soyundan gelen bir atasıydı; ve Doktor Francis Adams, Genuine Works of Hippocrates adlı kitabında şöyle yazar:

Aesculapius'a kadar olan atalarının adlarının bir listesini verdiğini iddia eden bir soy tablosu, uzak antik çağlardan bize aktarılmıştır.

12. yüzyılımızın Tzetzes Chiliad'larından alınan bu liste, Hipokrat'ı, kardeşi Machaon'la birlikte bir ordu cerrahı ve Truva surları önünde yiğit bir savaşçı olan oğlu Podalirius aracılığıyla Aesculapius'tan gelen 15. kişi yapar.

İsim ve meslek, Yunanistan'da uzun zamandır not edilen bir rahip-doktor düzeni olan Asklepiadae'de devam etti.

¹Bu tanrı, daha sonraki Keldani-Asur güneş tanrısı Dumu-zi, Yaşamın Oğlu ya da Tammuz'du ve klasik zamanlarda yaygın olarak Adonis olarak bilinirdi. Koç da onu gökyüzünde temsil etti.

¹Aynı zamanda ve farklı bir şekilde, Hindu gökbilimciler tarafından Çoban'dan Başak, Korvus ve Terazı yoluyla Akrep'e uzanan muazzam bir figür olarak gökyüzünde temsil edildi.

¹Benzer şekilde, 19 Ocak 1811'de, büyük cam sonsuza dek bir kenara bırakıldığında, Sir William'ın kırk fitlik reflektöründen gördüğü son nesneydi.

¹ Bu Arapça Sa'd, bizim "İyi Şansımız"dır ve Çöl göğündeki pek çok başlığın tamamlayıcı bir kelimesidir; bunların hepsi, baharın güzel mevsiminin başlangıcında sabah alacakaranlığında yükselen yıldızlara uygulanmış gibi görünmektedir. Al Sa'dain, ikili biçim, İki Şanslı Gezegen olan Jüpiter ve Venüs'ün adıydı; Al Nahsan, Şanssız, Mars ve Satürn'e atıfta bulunuyor.

¹ Tintoretto'nun kahramanın macerasını anlatan ünlü tablosu şimdi Saint Petersburg Hermitage Galerisi'nde asılı duruyor.

¹ Muhtemelen Babil'de ortaya çıkan bu hikayeyi Talmudculara borçluyuz; ve Adem'in Lilith'ten ve onların iblis çocuklarından ayrılmasından sonra Havva'nın onun için yaratıldığını eklediler. Yetkili Versiyonumuz, Isaiah xxxiv, 14'teki orijinal kelimeyi "çılgık baykuş" olarak tercüme eder; Gözden Geçirilmiş Versiyon, "night-canavar" tarafından; Cheyne, Çok Renkli İncil'de İbranice Lilith'i benimser; ve Luther'in İncil'inde Kobold vardı, ancak bu İskoç Brownie ve İngiliz "Robin Goodfellow" - Shakespeare'in "Puck"ına karşılık geldi. Aziz Jerome'un Vulgate'i onu, Keats'in Lamia'sında yeniden ürettiği, yukarıda güzel, ancak aşağıda bir yılan olan efsanevi kadın için Yunanca ve Roma başlığı olan "Lamia" olarak tercüme etti.

¹ Palitsch ayrıca Halley'nin 1758 Noel gecesi hakkındaki yorumunu keşfetmesiyle de ünlüydü.

¹ Sir William Her-schel'in kalıntıları Upton'daki bu Saint Laurence kilisesinde gömülüdür ve üzerlerinde uygun yazıt vardır:

Coelorum perrupit claustra.

¹ Apocryphal 2d Book of Maccabees, xii, 26'da bu Atargatis'e gönderme yapılmıştır; ve şimdi British Museum'daki taşlar balık tanrısını bir yıldız veya başka bir astronomik sembolle gösteriyor.

¹ Daha yeni tespitler, merhum Muhterem Sn. Oxford'dan Charles Pritchard, önceki sonuçları biraz değiştirirken, bu arada kronologlarımız Doğuş tarihini değiştirdi, böylece Magi Yıldızı'nın bu gezegensel birleşimlerle uzun zamandır onurlandırılan özdeşliği artık atılmış görünüyor.

¹ Araplar, Soğdiana'yı dünyanın en güzel dört ülkesinden biri olarak görüyorlardı; başkenti Semerkand, büyük Timur'un ve torunu Uluğ Bey'in eviydi.

¹ Agamemnon'un söylediği Troilus ve Cressida'da:

Korkunç Yay, sayılarımızı dehşete düşürüyor, referans bir yıldız değil, eseri Troye'da tercüme edilen ve tercüme edilen masal yazarı Guido delle Colonne tarafından Truva atlarının ordularına tanıtılan ünlü hayali canavara atıfta bulunuyor.

Kitap 15. yüzyılın büyük şairi Lydgate tarafından.

¹ Erken dönem Fransız Jongleur'un karşılığı olan Latince kelime, Kral Alfred'e uygulanan bir Ozan için eski Piskopos Thomas Percy ile görülür.

¹ Bu, Mars gezegeni için Mandaeanların günümüzdeki adı olan Nerig'de görülebilir.

¹ Gündönümlerinden ilk olarak Hesiod'un İşleri ve Günleri'nin üç farklı pasajında bahsedilmiştir.

¹ Bunlar Arabistan'ın ünlü yedi seçilmiş şiiriydi, ipek ya da Mısır keteni üzerine altın harflerle yazıldığı ve başlıklarından da anlaşılacağı gibi Mekke'deki Ka'be'de asılı olduğu söyleniyor.

¹ Bu, 4. yüzyılın bilgin Aziz Augustine ve Basil'i tarafından bile tutuldu ve Aziz Isidore tarafından Origines et Etymologiae'sinde güvenle ifade edildi.

¹ Arapça yıldız isimlerinin popüler listelerimize uyarlanmasıdaki hatalar aslında neredeyse evrensel olmasına rağmen, bu Unuk özellikle yanlıştır, çünkü 'Unuk, Unk'un çoğuludur.

¹ Bu kelime, bu yıldızın alacakaranlıkta kayb olduğu 21 Nisan'da Roma'nın doğum gününü kutlayan, Latin çobanların tanrısı ve onların dişil pan formu olan Pales bayramı olan Palilia'dan veya parilia'dan gelmektedir.

¹ Bu nedenle, en iyi kullanım Aldeb'aran'daki orijinal Arapça'yı takip etmesine rağmen, kelimenin telaffuzu şüpheli görünmektedir.

¹ Grotius'un Syntagma Arateorum'unda isimleri hakkında çok fazla bilgi var.

¹ Messier'in La Caille ve Mechain tarafından paylaşılan çalışmasının, o sınıftaki tüm nesneleri göklerde bir araya getirmesi gerekiyordu; ancak yirmi yıl sonra Sir William Herschel listelerine 2500 eklemişti ve oğlunun 1864 tarihli Genel Kataloğunda 5079 bulutsu ve küme var. Bu, Dreyer tarafından Yeni Genel Kataloğunda Aralık 1887'ye kadar keşfedilen 9416'ya genişletildi; ve o zamandan beri Swift ve Marsilya'daki gözlemciler tarafından en az 1000 kişi daha eklendi. Halley, 1716'da sadece altı tanesini biliyordu ve bu dördünden kümeler vardı.

¹ Krittiká'lar, Mars gezegeni tarafından temsil edilen, kelimenin tam anlamıyla annesiz olan, daha iyi beslenmesi için altı baş alan ve hemşirelerinin adı Krittikás'ın Oğlu Kartikeya olan, bebek savaş tanrısı Skanda'nın altı hemşiresiydi.

²

Bu Hermetik Kitaplar, din, sanat ve bilimlere inceleyen kırk iki ciltlik Mısır'ın kutsal kanunuydu ve yazarlıkları, Yunanlıların Hermes Trismegistos, Üç Kez Büyük Hermes olarak bildiği tanrı Thoth'a atfedildi.

¹ Oiváq, bir Güvercin, muhtemelen Eski Dünya ornitolojisinin Columba oenas'ı olan ve şarap gibi mor-kırmızı göğsünden - "oivoq, - ve doğal olarak bir üzüm salkımına atıfta bulunan Oiváq'a eşdeğer olarak bu sözcüğün izini sürer; ya da belki çünkü kuş, bağbozumu zamanında göçte ortaya çıkmıştır. Kilikya'daki Mallos sikkelerinin gövdeleri üzüm salkımlarından oluşan güvercinler taşıması, bu sikkelerin yerini yalnızca üzüm taşıyan diğerlerinin alması bu durumu çarpıcı bir şekilde doğrulamaktadır. kuş ve meyve hala erken dönem Hristiyan sembolizminde ilişkilendirilmektedir.

¹ Mrs. Dana'nın ve Bayan Satterlee'nin, kuzey bahçelerimizin narin Kuzukulağı olan Haziran çiçekli Oxalis için Yaban Çiçeklerini Nasıl Tanıyabilirim?

¹ Bu Michel Florent van Langren, Riccioli'nin çağdaşı ve arkadaşı olan Antwerp'tendi ve ay yüzeyinin çeşitli özelliklerine isim vermede onunla ilişkiliydi.

¹ Mitolojik yediliye başka isimler de verildi; Theocritus'taki scholiast onları Coccymo, Plancia, Protis, Parthemia, Lampatho, Stonychia ve tanıdık Maia olarak veriyor.

¹ Bu, diğer birçok önemli keşif gibi, mutlu bir tesadüf eseri idi - çok farklı bir şekilde, fazladan bir yıldız arayışında olan Piazzı, Mayer'in listesinin seksen yedincisi, Wollaston'ın kataloğunda yanlış bir şekilde yer aldı.

Barnard tarafından yapılan son ölçümler, Ceres'in çapının sadece 500 milden biraz daha az olduğunu ve dolayısıyla keşif sırasına göre küçük gezegenlerin ilk boyutu olduğunu gösteriyor.

²

Kamera tarafından yapılan bu tür keşiflerin ilki Wolf tarafından 20 Aralık 1891'de Brucia, No. 323; New York'tan Doktor John W. Draper'in 1840'ta ayda yaptığı dagerreyotip işlemiyle yeni sanatın göklere ilk uygulamaları;

yine, Boston'daki profesyonel Whipple tarafından, Bond'un yönetiminde, Harvard Gözlemevi'nde, 1850'de Wega yıldızı üzerinde; 1857'de Mizar ve Alcor'da aynı yerde. Bir yıldızın tayfının ilk fotoğrafı 1872'deydi; 1880'de bir bulutsunun; 1882'de bir kuyruklu yıldızın görüntüsü (ikincisinin tam tutulması sırasında güneşe yakın); ve 1891'de bir meteor.

¹ Profesör Alfred Newton, kuş kelimesinin Guaranis'in Tĩ, Nose ve Cáng, Bone kelimelerinden olabileceğini söylüyor; ve ilk basımda Trevét tarafından 1558'de bu Brezilya Kızılderili kabilesinden olarak bahsedilmiştir. Doğa bilimcilerin Rhamphastos toco'sudur.

¹ Bununla birlikte, genel Turdtis kelimesi hatalıdır; çünkü kuş bir ardıç kuşu değildi, ama doğru adı olan Pezophaps solitaria, dodolarla müttefik, ancak hindiden daha büyük ve daha uzun olan son derece değiştirilmiş bir uçamayan güvercin biçimini ifade ediyor.

¹ Lucian, De Astrologia, "Arcadialılar cahil bir halktı ve astronomiyi hor görüyorlardı" diye yazmıştı; ve Ovid, onların büyük antik dönemlerini ve ilkel yaşam tarzlarını grafiksel olarak betimleyerek, Ayı Irkı başlıklarını iyi bir şekilde haklı çıkardı, dizeleri Gower tarafından tuhaf bir şekilde tercüme edildi:

Bu nedenle çıplak koşuyorlar işaret ve onur
Sertlik ve o eski çıplak tenli tavrı.

¹ Aslen iki tekerlekli bir kağıt olan Latinplaustrum, Cato Censorius'un De Re Rustica'sında dört tekerlekli bir plaustrum maius olarak görünür.

² Büyük Linnaeus'un gömülü olduğu yer bu kilisede veya katedraldedir ve güney sundurmasının üzerinde İbranice Yaradılış öyküsünün heykeli bulunur.

¹ Set, ayrıca Plutarch'a göre Anubis, Apap, Apepi, Bes, Tebha, Temha ve Typhoeus, Mısır'ın en büyük tanrılarından biriydi ve daha sonra şiddetli rüzgarların babası olan Yunan devi Typhon oldu, ancak Zeus tarafından bir yıldırım ve Aetna Dağı'nın altına gömüldü.

¹ Mena, Menes veya Min, Mısır'ın ilk tarihi kralıydı, tarihi MÖ 5867'den MÖ 3892'ye çeşitli şekillerde verildi, Flinders Petrie bunu astronomik verilerden MÖ 4777 yaptı.

¹ Bu tür çalışmaların ikincisi olduğu söylenir; ilki, Purbach tarafından Viyana'da, Buda'da veya Polonya'da birkaç yıl önce yayınlandığı şekliyle çeşitli şekillerde verilmiştir.

¹ Bu Alyat kelimesindeki Al hecesi, Arapça kesin artikel değildir.

¹ Bu Mêru'nun coğrafi temeli ne olursa olsun, muhtemelen son zamanlarda Asya'da stratejik öneme sahip olan Dünyanın Çatısı Pamir'de yatıyor.

² Bu aziz Uyuyanlar, 27 Haziran'da Roma Katolik Kilisesi'nin ritüelinde hala anılıyor.

¹ Nesli hızla azalan bu garip halk, Nasoralılar ya da Aziz Yuhanna Hristiyanları olarak da bilinirler. onların temsilinde

gökyüzü, saf ve berrak bir su okyanusudur, ancak üzerinde yıldızların ve gezegenlerin yelken açtığı katı bir katılıktan daha fazlasıdır. Şeffaflığı, tüm gök cisimlerinin etrafında hareket ettiği merkezi güneş olan kutup yıldızına bile bakmamızı sağlar. Mücevherli bir taş giymiş, ışık dünyasının kapısında Abathur'un kapısının önünde duruyor; Mandaeanlar buna göre her zaman yüzleri kuzeye dönük olarak dua ederler.

¹ Muhtemelen erken bir Saba tapınağı olan bu eski Kare Ev, geleneğin dediğine göre ilk önce cennette inşa edilmiştir; o zaman Adem için, göksel yerinin hemen altında melekler tarafından indirilen parlak bulutlardan oluşan bir çadır olarak yeryüzünde. Onun ölümüyle ortadan kaybolan bu taş, patrik Seth tarafından taş ve kilden biri ile değiştirildi, bu da Tufan tarafından süpürüldü. Son olarak, İbrahim ve İsmail tarafından, Cebrail tarafından cennetten getirilen ve şimdi hacıların gözyaşlarıyla kararan veya günahkarlar tarafından sık sık öpüldüğü için Kara Taş, Al Hacer al Esved, bir yakut veya sümbül içermesi için dikildi; ama genellikle kafirler tarafından bir göktaş olarak kabul edilir. Ancak Century Cyclopedia, onu çeşitli şekil ve boyutlarda yaklaşık bir düzine daha küçük taştan oluşan yaklaşık yedi inç çapında düzensiz bir oval olarak tanımlar.

² Kaukab, Asur ve Keldani kelimesi Kakkab, İbranice Ko & abh ile aynıdır; bu sonuncusu da Hadrianus döneminde Yahudilerin ikinci isyanının lideri olan Yıldızın Oğlu Bar Cochab'ın savaşan adıdır, şekilleri tetrastil bir tapınağın üzerinde bir yıldız taşır. Adı çeşitli şekillerde yazılmıştı, ancak doğru bir şekilde doğduğu yer olan Bar

Coziba olarak.

¹ Presesyon döngüsünün periyodundaki bu belirsizlik, esas olarak, gezegenlerin dünyanın yörüngesi üzerindeki hareketinden dolayı ekliptik kutbunun hafif hareketinden dolayı dairenin kesinlikle kapalı olmaması gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

¹ Gezegenin MÖ 686 yılına ait daha da eski bir kaydı, şu anda British Museum'da Chaldaea'dan bir tablette bulunuyor; daha önce hala Homer'in "Ea ^ pOq. Latin Hesperus, -

Heav'n'de parlayan en parlak yıldız; ve Isaiah'nın

... gün yıldızı, sabahın oğlu, Yetkili Versiyonumuzun "Lucifer"i, Yunanca alternatif başlıkların 'Erna ^ dpOq ve <hojmi> OpOq, Latin Fosforunun eşdeğeri olarak gösterdiği. Bu Sabah Yıldızının Akşam ile özdeşliği Yıldız Hesperus, MÖ 5. yüzyılda Pisagor veya Parmenides tarafından keşfedildi.

Gezegen ayrıca Juno'nun Yıldızı ve İsis olarak 'AýpOëiip olarak biliniyordu.

¹ Satürn, Yunanlılarda XpdvOq ve & aivwv, Parlaticı idi; Araplarla birlikte Delici Al Thakib; ve Latinlerle Saturnus veya Stella Solis.

. . . Samanyolu ben 'gökyüzü, — İsimsiz nazik ışıkların buluşması.

Sör John Suckling.

Torrent ışık ve hava nehri,
Yatağı boyunca parıldaayan yıldızlar görülen
Bazı vadilerde altın ve gümüş kumlar gibi
Dağ derelerinin kanallarını cırılçıplak bıraktığı yerde!

Longfellow'un Galaksisi.

Galaksi veya Samanyolu,

her çağda keyfi, açıklayıcı veya hayali başlıklar taşıdı.

Anaxagoras, MÖ 550 ve Aratos bunu tO ráAa olarak biliyorlardı,

o parlayan çark, insanlar ona Süt derler;

Eratosthenes, as KÚkAo ^ Va.Aa.cia.c. Galaksinin Çemberi; diğer Yunan yazarlar, KÚkAoq yaAaKTiKÓq, the Galactic Circle; ve Hipparchos, 3 VaAá ^ iOq, Galaxy olarak. Homeros İlahisinin Güzeli Galaxurê, bunun kişileştirilmiş hali olabilir; ve İlyada'nın Süt beyazı Galatêa, çünkü bu su perisi Oceanus'un kızıydı ve Galaksi uzun zamandır Eridanus, Okyanus Çayı olarak biliniyordu. Gerçekten de tüm tarihi zaman boyunca Cennetin Nehri olarak düşünülmüştür.

Büyük Yılan fikriyle bağlantılı olarak Akad fikri de böyleydi; Bunun kahverengi yazısı:

Hiç şüphe yok ki, Büyük Yılan, mistik evrelerinden birinde Oceanstream - u ile bağlantılıdır. g, Norse Midhgardheormr, Weltum-eppanr ("Dünyayı Sedye"). Ancak Akad Yılandı, başka neyle bağlantılı olursa olsun, kesinlikle bir aşamada ve bahsedilen üç Sınırtaşı üzerinde, Circuius Lacteus'u temsil eder. WAI, 11, 51'de şunları okuyoruz:

45. Akad Hid tsirra, Asurlu Nahru tsiri, = "Yılan Nehri." Böylece Hiddagal, "Nehir" + "büyük" = Hiddekel (Yaratılış ii, 14).

46. Ak. Hid turra An gal, As. Nahru markasi lit rabi, = "Büyük Tanrı'nın kordonunun nehri."

47. Ak. Hid zuab gal, As. Nahru Apshi rabi, = "Uçurum Nehri harika."

Aynı zamanda, yüksek toz bulutu olan Çoban Nehri'nin kulübesiydi ve Akadca Hid In-ni-na, İlahi Leydi'nin Nehri'ydi; ve tekrar alıntı yapmak gerekirse:

Bu köpüklü tozdan Yılan-nehri, içinden geçtiği uçurumun ırmağı, gök-tanrının altın kordonu (Prof. Sayce, II. Viii, 19'a uygun bir şekilde atıfta bulunur), Güneş'in tepesine benzer şekilde bağlantılıdır. -tanrı ve hayaletlerin geçişi ile Samanyolu'dur; Yunan mitolojisinde Here ile bağlantılı olduğu gibi, gök tanrının karısı Nana Nehri'dir.

Araplar arasında bu, daha sonra Yunan takımyıldızı Eridanus'a aktardıkları bir unvan olan Nehir, Al Nahr'dı; ve diğer Samiler, İbraniler onu Işık Nehri, N ^ har di

Nur olarak biliyorlardı; ama Haham Levi, Eyüp Kitabı'nın Eğri Yılanı olduğunu söyleyerek Akadca benzetmeyi tekrarladı, xxvi, 13. Bununla birlikte, genellikle Yahudiye'de Aroch'tur, —Ermenistan ve Suriye'de Arocea,—sözlük bir kelime değil , ama besbelli ki Aru'-áh, bir Uzun Bandaj ve bu uzun ışık şeridine iyi uygulanmış.

Çin'de, Japonya'da olduğu gibi, balıkları bir kanca olarak düşündükleri yeni aydan korkan Tien Ho, Göksel Nehir ve Gümüş Nehir; Her ne kadar bu ülkeler de onu bizim gibi adlandırmış olsalar da, She King'de, Legge tarafından tercüme edilen, İsa'dan önce 8. yüzyılda imparator-şair Seuen'in dizeleri vardır:

Gökyüzünde parlak bir şekilde parıldayan döndü
Samanyolu;

ve yeniden:

Engin bu Samanyolu,
Gökyüzünde parlak bir figür yapmak.

Al Bîrunî bir Sanskrit geleneğinden bunun Ganj'ın Yatağı Akásh Gangá olduğunu aktardı; ama diğer Hindu unvanı Kshlra açıklanmadı. Kuzey Hindistan'da Tanrı'nın Mahkemesi Bhagwán ki Kachahri ve Cennet Güvercini Swarga Duári idi.

Roma'da genellikle Göksel Kuşak, Coeli Cingulum ve Çember olarak düşünülmüştür; Onu Circulus lacteus olarak adlandıran Pliny, aynı zamanda Orbis lacteus diyen Cicero'yu takip etti ve Vision of Scipio'da "ateşli cisimler arasında göz kamaştırıcı bir parlaklık çemberi" olarak geniş bir imada bulundu.

Bu Vizyonda, Kopernik zamanına kadar evrensel olarak inanılan Kürelerin Uyumunu yayınlayan eski astronomi sisteminin temeli olan dokuz göksel kristal dairenin grafik ve güzel bir tanımını buluyoruz; ama Euripides bunun hakkında zaten yazmıştı:

Sana sesleniyorum, sen, Doğayı doğuran, ışık ve karanlığın ve tüm küreler dizisinin sonsuz müzikle çevrelediği, kendini yaratan Varlık.

Günümüze doğru Shakespeare, Venedik Taciri'nde şöyle demiştir:Gördüğün en küçük küre yok Ama bir meleğin şarkı söylemesi gibi hareketinde;

Milton, Paradise Lost'ta:

sabitlenmiş yıldızlar, uçan kürelerinde sabitlenmiş,
Ve hareket eden diğer beş asal ateş
Mistik dansta şarkısız olmaz;

Ben Jonson:

Küreler tek bir müzik tutar, tek bir dansı ölçerler;

ve Addison'ın şüphesiz güzel astronomik ilahisinde aklında bu vardı:

Onlar parlarken sonsuza kadar şarkı söylerler.

Kepler, çeşitli gezegenlere müzikte çeşitli tonları atadı, her bir küreden bir tane çıktı: Satürn ve Jüpiter'den bas, Mars'tan tenor, Venüs'ten kontralto ve Merkür'den soprano.

Samanyolu'nun bir yol olduğu anlayışı her zaman ve her yerde güncel olmuştur. Bu, Romalıların Via coeli regia'sında görülür; Eden'in yorumunda Via lactis ve Via lactea, Mylke yolu ve Mylke Whyte yolu; Semita lactea, Sütü Patika; ve Ovid'in

Jove mahkemesine yıldızlarla döşeli High Road;

taklit, Paradise I, ost, Milton's tarafından

Tanrı'nın sonsuz evine giden yol,

çok alıntı

Tozu altın olan geniş ve geniş yol,
Ve kaldırım yıldızları, sana yıldızlar görüldüğü gibi
Galakside görüldü, o samanyolu
Hangi geceyi bir çember olarak görüyorsun
Yıldızlarla pudralanmış.

Norsemen bunu, Gladhsheimr bölgesindeki Valholl'a (Valhalla) giden Hayaletlerin Yolu olarak biliyorlardı -savaşta katledilen kahramanlarının sarayı; ve bizim Kuzey Amerika Kızılderililerimiz, küçük Hiawatha'yı öğretirken, "buruşuk yaşlı Nokomis"e tanık olarak aynı fikre sahiptiler.

Cennetteki geniş beyaz yolu gösterdi,
Hayaletlerin yolu, gölgeler,
Göklerde düz koşuyor,
Hayaletler, gölgeler ile kalabalık,

Ponemah Krallığı'na,
Ahiret diyarına;

Yol boyunca daha parlak yıldızlar kamp ateşlerini işaret ediyor. William Hamilton Hayne'in Indian Fancy'si bunu şu şekilde somutlaştırıyor:

Gösterişli ışıktan saf yıldız ligleri çekildi
Göksel dantelin arkasında - köpük gibi solgun ış, -
Gece yarısı ile şafak arasında düşünüyorum
Ruhlar sizin aracılığınızla gizemli evlerine geçer.

Aborjinlerimiz ve Eskimolar, Afrika'nın Buşmanları gibi, ona Kül Yolu adını da verdiler - karanlıkta kalan gezginlerin evlerinin yolunu görebildikleri soğuk ve karanlık yerine sıcak ve parlayan küller - böylece farkında olmadan klasik Manilius'u takip ediyor:

bu bir zamanlar Yoldu
Phoebus'un sürdüğü yer; ve Yılların uzunluğunda
Isıtılmış parça Ateş aldı ve Yıldızları yaktı.
Renk değişti, Küller Yola saçıldı,
Ve hala Çürümenin izlerini koruyor;

daha bilimsel olarak da yazmış olsa da:

Anne magis densa stellarum turba korona.

İlk Hindular arasında, Elysium'daki tahtına giden Aryamán Yolu vardı; Pencap'ta Berá dá ghás, Nuh'un Gemisinin Yolu; ve kuzey Hindistan'da Nagavithi, Yılan Yolu.

Patagonyalılar, ölü arkadaşlarının deve kuşlarını avladıkları yol olduğunu düşünüyorlar.

Anglo-Saksonlar onu Wctlinga Strict, -Hoveden'in Watlingastrete'i, - Kral Waetla, Vate veya Ivalde'nin dev oğulları olan Witling'lerin yolu olarak biliyorlardı; Minsheu böylece kelimeyi tanımlar:

her ne kadar Romalılar başarabilir. . . isimleri Saksonlardan gelmektedir ve Roger Hoveden, Wethle'nin oğulları tarafından Doğu Denizi'nden Batı'ya doğru yönlendirildiği için böyle adlandırıldığını söyler;

gidişatı ve erken Britanya'daki diğer Romalı "vailer"inkiyle ilgili geniş ve çok ilginç ayrıntılara giriyor. Yaşlı Thomas Hood benzer şekilde bu unvan için hiçbir türetme göremedi,

Bunun dışında, sahip olduğu görünen darlık ya da Dover ile St. Arnavutlar.

Bu çeşitli şekillerde Werlam Caddesi, Wadlyng Caddesi, Vatlant Caddesi ve son olarak Watling Caddesi olarak biliniyordu.¹ Chester'dan hala kullanılmakta olan antik yol (antik

Deva), Londra'dan (Londinium) Dover'a (Dubris Portus); ve onun yıldız bağlantısı Hous of Fame'de görünür:

İşte, quod o, gözlerini kaldırdı.

Şurada, işte, Galaksi,

Hangi adamlar Milky Wey'i kısıyor, Çünkü hitttt ve biraz da par fey, Callen Watlinge Strete'i vurdu.

İlk olarak Langland'ın Piers Plowman ile ilgili Vision of William'da bulunan bir başka başlık olan Walsyngham Way, onu cennetteki Bakire Meryem'e giden yol yaptı, çünkü dünyevi yol onun Walsyngham'lı Leydimiz olarak bilindiği Norfolk'taki tapınağına gidiyordu; Bu, İngiltere'nin manastırlarını kaldırdığı 1538'e kadar var oldu. Bunun ve diğer benzer yol adlarının fikri, yıldızlarla dolu bu cennetsel yolun, hacıların dolu dünyevi yollara benzediği hayalinden gelmiş olabilir. Anglo-Sakson sözlükleri bunu Iringes Uneg, Weg veya Wee, Iringe's Way; ve Bil-Idun'un Yolu olarak, bu şahsiyetler Waetla'nın torunlarıdır ve Slav mitolojisinin bu göksel yolu sonlandırdığı ve böylece dünyayı cennete birleştirdiği köprü üzerinden Asgard'a giden her iki Yol, “dört keşişin kutsal yolu koruduğu ve kestiği yerdedir. onu geçmeye çalışan herkesi parçalar.

Ve burada Minsheu'nun Gökkuşağı tanımından, Galaksi ile bağlantılı olmamasına ve kesinlikle astronomik olmamasına rağmen, tuhaf derecede güzel bir pasajı tekrarladığım için affedilebilirim:

buYay, savaşın silahıdır ve bu nedenle, savaşın Yayı olarak adlandırılır, ^ Zach. 9. 10. (savaş yayı) ve 10. 4. (id). Bulutlarda görünen Yay'ın ne ipi, ne de üzerinde ölümcül ok hazırlanmış, içinde görünen bir gazap yok; ve dicitur Arcus clementiae & foederis, indicans mundum non secundoperiturum aquis. Bu yüzden gazabını bir kenara koyanı ve bizi merhametle kucaklayanı sevmeliyiz.

Minsheu'nun çok dilli bir sözlük olduğu hatırlanacak! Bir asır önce Vespucci, Eden'in yorumunda İncil'i Bilim ile ilişkilendirerek yazdığı yerde hemen hemen aynı duyguyu dile getirdi:

Bu, tanrı ile insanlar arasında bir barış taahhüdüdür ve her zaman doğrudan doğruya çok yakındadır.

Grimm, Teutonic Mythology'de Galaksi için birçok isim verir. Kuzeyliler arasında Wuotanes Weg veya Straza, Wuotan's veya Woden's, Way veya Street vardı; Midland Dutch, Vronelden Straet, Women's Street ve Hilde veya Hulde, Strasse, Saint Hilda's veya Hulda's Street arasında; Jutland, Veierveien veya Brunei, Straet'te; Westphalia, Wiar Strate, Weather Street ve Mulen Weg, Samanyolu; ve Doğu Friesland, Harmswith ve Melkpath'ta. Macaristan'da Via Belli olan Hada Kuttya'ydı, çünkü savaş ve Asya'dan göç yolculuğunda ataları bu parlak işareti takip etti; ve Finliler güzel Linnunrata'ya, yani kanatlı ruhlar özgür ve mutlu diyarlara uçarken ya da bir zamanlar birleşmiş kuş cıvıltıları hâlâ yukarıda görülen kar beyazı kırlangıçlardan oluşan bir buluta dönüştüğü için Kuşların Yolu'na sahiptir.

Almanya'da modern Milch Strasse, en iyi bilinen başlığımızın çevirisidir; uzun zaman önce ve şimdi bile popüler olmasına rağmen, Jakobs Strasse ve Jakobs Weg, Jacob's Road; çünkü Orion'un Kuşağı, yol boyunca uzanan Asası'dır. Ve yine de o patrikle onun Merdiveni olarak ilişkilendirilmiştir.

İsveç'te Samanyolu, Kış Sokağıdır, —yani, her halükarda, köylülükle birlikte — Kış Gatanları; ve ülkenin bu konudaki fikri Bayan Edith M. Thomas tarafından çok güzel bir şekilde verilmiştir:

Yıldızla sessiz - toz, orada yatıyor -
Kış Sokağı, çok adil ve çok beyaz;
Uçsuz bucaksız gökyüzünde dolanırken,
Göksel vadiden aşağı, göksel yükseklikten yukarı.

Hafifçe parlıyor, bir yaz yolu gibi
Batıdaki ışık alçalırken,
Yıldız tozuyla sessiz! kimin konutu tarafından
Kış Sokağı kıvrımlarında gidiyor mu?

Ve onlar kim, hepsi duyulmamış ve görünmeyen—
Ey mübarek ayakları kim onlar
Pürüzsüz ve parlak olan otoyoldan geçmek mi?
Kış Sokağı'nda hangi hacılar seyahat eder?

Onlar burada özlediğimiz kişiler değil mi?
Aşağıda boş olan yollarda ve günlerde?
O sokağın tozu gibi ayak sesleri öpüşür
Daha parlak ve daha parlak büyümmez mi?

Oradaki çocukların adımları yoldan çıkabilir

Kara toprak uyurken geniş günün parladığı yerde,
Ve orada, oynadıkları ışıktaki huzur içinde,
Aşağıdakilerden biri hala uyanıp ağlarken.

Eski Norsemen, Vetrarbrant'larında benzer bir unvana sahipti; ve Keltler onu Aiiianrod, Silver Street, Kuzey Tacı için de var, ama orada Silver Circle olarak biliyorlardı.

İngiltere'de yüzyıllar boyunca Galaksi, Saint James'in Yolu, bazen Saint James'in Yolu ve dolayısıyla mecazi olarak Via regia olmuştur; İtalya'da Via latte; Fransa'da, Voie lactée. Ama Fransız köylülüğünde her zaman Compostella'lı Saint Jacques Yolu olmuştur, bu sonuncusu, 835'te bir yıldız tarafından Aziz James'in kemiklerine rehberlik edilen Idria piskoposu Theodomir'in Campus Stellae'sinden bir yıldız sözüdür. alan. Aynı unvan İspanya'da da var, ancak orada halk arasında o ülkenin savaşındaki koruyucu azizi El Gamino de Santiago olarak bilinir, Uzun zamandır arkadaşının Galaksisinde bunu yazıyor:

İspanyol sende yolu görüyor,
Onun koruyucu azizi parlaklığa indi
Onun göksel zırhından, sakın
Ve tüm göklerin adil olduğu sessiz geceler.

Bask dilinde Geruco Esnibidia'dır.

Bu yol fikri ilk zamanlarda nerede tutulduysa, Manilius'un yazdığı gibi, ünlü adamların ayrılan ruhları tarafından seyahat edilen Samanyolu'na atıfta bulunmuş gibi görünüyor.

rezil Zincirden loos'd
Kilden ve tekrar kendi Cennetlerine gönderildiler, -

sadece bu türlerin evleri olarak değil, aynı zamanda metaforik olarak yeryüzünde sahip oldukları gibi, fiziksel olarak göklerde parıldayan ruhlar olarak görülen yıldızlara. Böylece klasik zamanlarda Heroum Sedes olarak biliniyordu. Bu anlayışın ardından, Galaksi daha sonra İtalyan Strada di Roma oldu; İsviçre Weg uf Rom; Slovak Zesta v'Rim, —hepsi “Roma Yolu”nu ifade eder, çünkü yalnızca kilisenin başkenti aracılığıyla cennete erişim güvence altına alınabilirdi.

Thomas Moore, genel olarak yıldızlarla ilgili olarak söylediği Meleklerin Aşkları'ndaki figürü biraz değiştirdi:

Yaşayan arabalar gibi yuvarlanmak
Işıktan, tanrıların geçmesi için! -

Pliny'de ve hatta Saint Clement'te de bulunan bir düşünce.

Romieu, Galaksinin Masarati, muhtemelen Asur olduğunu söylüyor ve onu Phaëthon hikayesinin kaynağı olabilecek hiyeroglif Masrati, güneş tanrısının Rotası ile özdeşleştiriyor ve Babil Yaratılışı'nda hemen hemen aynı başlığı görüyoruz. Zodyak için geçerli olan efsane. Bazı Hahamların olumlu bir şekilde öne sürdüğü İbranice Mazzároth'a benzeyen bu kelime, Stoffler'ın De Sphaera'sında Maiarati

olarak görünür, görünüşe göre Ptolemy'den alınmıştır ve Canon Cook tarafından, Speaker's Commentary on the Book of Job, xxxviii , 32, Arapça Al Majarrah'ın eşdeğeri olmak için,

Sütlü Yol.

Bu sonuncuya ek olarak, —Riccioli'nin Almegiret'i, — Araplar aynı anlama gelen ari ^ al Laban'a sahiptiler, ancak Galaksiyi r? saman yolu.

Riccioli bunu, Suriyelilerin Sh ^ bhīl Tebhná olarak çevirdiği İbranice Nedhībath Tebhen, daha doğrusu Nethībath olarak verdi; Persler, Rah Kakeshan veya basitçe Kakeshan; Polisler, Pimoit ende pitoh; ve Türkler, Samán Ugh'risi. Bu sonuncusu aynı zamanda Hacılar Yolu olarak da adlandırılan Hagjiler Yuli, Mekke'ye yıllık yolculuklarında kat etti.

Riccioli ayrıca “Etiyopya” Chasara tsamangadu'dan da alıntı yaptı; ve Grimm, aynı ülkenin Pasare Zamanegade'si, The Straw Stalks the Road in the Road; -her ikisi de muhtemelen farklı şekilde yazılmış bir orijinalden. Ve bilinmeyen bir kaynaktan gelen tekil bir efsane, Hacılar Yolu'nu işaretleyen bu Sapların veya Doğranmış Saman'ın, Aziz Venüs (!) tarafından Aziz Petrus'tan çalınmasının ardından; Hartacol veya Hartacogh, yani Hasır Hırsız, Ermeni ünvanı buradan gelmektedir. Çin'de, bu dağınk samanın renginden, zodyakın Sarı Boad adını paylaştı.

Klasik folklorda Samanyolu, İsis'in Typhon'dan uçuşu sırasında düşürdüğü mısır başakları ile belirginleşir; ya da Juno'nun bebek Herkül ile kreş sorunlarının bir sonucuydu. Manilius bunlara atıfta bulunarak şunları yazdı:

haklı olarak çizer

Adı, Sütlü Çember, sebebinden.

Bundan şüphesiz Roma Circulus Junonius geldi. Erken Hindistan, Saramá ile bağlantılı olarak bunu bir şekilde aynı şekilde açıkladı; ve benzer bir düşünce, Gökyüzünün Anası olan Arap Umm al Samá' tarafından ifade edilir.

Caer Gwydyon, Periler Kralı Don'un büyücü oğlu Gwydyon Kalesi, daha modern zamanlardaki Kelt unvanlarından biridir, ailenin diğerleri Cassiopeia ve Corona Borealis'te görünmektedir. Ancak Keltler, Gwydyon'un hatalı karısını takip ettiği yolu da düşündüler.

Peru İnkaları bunun yıldızların tozu olduğunu söyleyip çeşitli bölümlerine adlar verdiler; Ottawa Kızılderilileri, bunun gökyüzünün dibinde yüzen bir kaplumbağa tarafından karıştırılan çamurlu su olduğunu; Polinezyalı adalılar onu Uzun, Mavi, Bulut Yiyen Köpekbالیğı olarak bilirler.

Şiirde de Samanyolu her zaman gözde bir konu olmuştur -aslında klişeleşmiş bir-konu olmuştur. Miss Myra Reynolds, Treat of Nature in English Poetry adlı eserinde bize şunları söylüyor:

Waller'dan bu yana Samanyolu, o kadar çok sayıda erdemi simgeliyor ki, bu erdemler tek bir belirginlikte parlıyor.

alev;

ve Swift'in 1720 tarihli Apollon Fermanı, yazarlara daha bıktırıcı biçimde sık rastlanan bazı benzetmelerin kullanımına ilişkin yasakları arasında, onların Samanyolu'na ad verilmesini bile özellikle yasaklıyor; günümüzün. Eski arasında, Manilius bunun hakkında şunları yazdı:

arasında yayılan dövülmüş bir Yol olarak
Bir troden Çayır ve Yeşili böler.
Ya da Denizler Geminin arkasından sürüldüğünde,
Derinin yeşil yüzeyinde köpük bukleler.
Cennetin karanlık yüzeyinde böyle bir Çember yatıyor,
Ve çeşitli Light the Azure gökyüzüne sahip parçalar.
Ya da Iris parlak Yayını çektiğinde
Bu Çember aşağıdaki Dünyaya böyle görünüyor.

Son zamanlardaki şiirsel benzetmeler arasında Edward Young'ın

bu gece yarısı pompası,
Altın dünyaların işlendiği bu muhteşem kemer;

Joseph Rodman Drake'in

Gökyüzünün sütlü kelliği,

Ve içinde*Suçlu Fay*:

samanyolu kıyısında;

Tennyson'ın

muhteşem yuvarlak sütlü ışık
Orion'un altında;

Lady of Shalott'ta ise Sir Lancelot'un "mücevherli dizginlerini" şuna benzetiyor:

gördüğümüz bazı yıldız dalları
Altın Galakside asılı.

Fin Topelius onu

yıldızlı ışık köprüsü,
Şimdi göğün sakın yüzünden yeryüzüne gülen ve sonsuz uzayın kıyılarını sıkıca birbirine bağlayan.

Bu, aşıklar Zulamith ve Salami tarafından, yeryüzünde olduğu gibi cennette de birleşebilmeleri için inşa edildi.

Bin yıl çalıştılar ve inşa ettiler Aşkın tüm güçlü kudretinde:
Ve böylece Samanyolu yapıldı—

Yıldızlı bir ışık köprüsü;

ve görev başarıyla tamamlandığında, tek yıldız Sirius'ta birleştirildiler.

Homer, İlyada'da kişileştirmemiş olmadıkça, garip bir şekilde bundan bahsetmedi.
Batlamyus da onun doğası hakkında herhangi bir görüş belirtmedi, buna Bando

(Latince bir çeviride Fasya) adını vermesine ve Sözdiziminin 8. kitabında tam olarak tanımlamasına rağmen; onun açıklamasının "yüzyılımızın son çeyreğinden önce yayınlanan haritalarda verilen tüm oldukça fantastik temsillerden kesinlikle üstün" olduğu düşünülüyor.

Dante, eski filozofların çeşitli görüşlerini tekrarlayarak Convito'sunda buna çok dikkat etti. Anaksagoras'ın güneşten gelen ışığı yansıttığını düşündüğünü, Aristoteles, Demokritos ve hatta daha sonraki Avicenna (Buharalı İbn Sina) tarafından yaklaşık M.Ö. 1000; ve Aristoteles'e başka bir teori atfetti - bu, o bölgenin yıldızlarının altında buharların toplanmasıydı. Paradiso'daki kendi replikleri...

daha az ve daha fazla ışıkla farklı
Dünyanın iki kutbu arasındaki parıltılar—

onun yaptığı gibi doğru bir şekilde tanımlayın

Galassia si, che fa dubbiar ben saggi;

çünkü onunla ilgili spekülasyonlar neredeyse gözlemcileri kadar çeşitliydi.

Aristoteles, yine de üçüncü bir görüşü dile getirdi: Gökyüzünde ateşe verilenlerin dünyadan gelen gazlar olduğu; Oinopides ve Metrodorus, Thyestes'in kanlı şöleninden sonra terk edilen güneşin erken seyrini düşündüler; Pisagorcular ve diğerleri, Cehennem'de olduğu gibi, feci kaçakların yanan yolunu işaretlediğini,

Phaeton dizginleri terk etti,
Böylece gökler, hala görüldüğü gibi, kavruldu;

veya Longfellow'un Galaksisinde olduğu gibi:

Phaeton'un gökyüzünü kavuran vahşi rotası Ateşli atlarının toynaklarının bastığı yer.

Bazıları, güneş arabasının izinde güneş ışınlarının geride bıraktığını düşündü - Macrobius'un Zona perusta, Yanmış Kuşak olarak adlandırdığı Vestigium Solis; ve diğerleri, Via perusta. Plutarch, güneş altımızdan geçerken dünyanın gölgesi olduğunu söyledi. İsa'dan önceki 1. yüzyıldan Sicilyalı Diodorus ve 3B'den filozof-natüralist Theophrastus, bunun iki yıldızlı yarım kürenin birleştiği yeri işaret ettiğini iddia ettiler - Manilius tarafından bu şekilde tercüme edilen bir ifade: Burada yaşanan

Gökler, çerçevelerini küçültüp küçültmediklerini,

Ve çatlaklardan bir üst Alevi kabul et,

Ya da burada Cennetin iki Yarısı sevindi mi,

Ama garip bir şekilde kapalı, yine de geride bir Dikiş bırak.

Veya burada Takozlardaki parçalar yakından prestij,

Çerçeveyi sabitlemek için Geri kalanından daha kalındır.

Bulutların yoğunlaşması ve Görüşü bağlaması gibi, Azure Beyaz olarak kalınlaştı.

1603 gibi geç bir tarihte bile Bayer şunları yazdı:

Constat hic circulus ex tenui nebulosa substantia;

ve yedi yıl sonra Galileo'nun "camlı optik tüpü" onu oluşturan daha büyük yıldızları ortaya çıkarana ve Nuncius Sidereus'ta yazdığı gibi, Galaksinin genel bilimsel

anlayışı muhtemelen böyleydi.

Galaksi hakkındaki tartışmalardan kurtuldu ... çünkü kümeler halinde bir araya getirilmiş sayısız yıldız külesinden başka bir şey değil.

Bununla birlikte, antik çağda bile birkaç kişi onun gerçek karakterini biliyor ya da en azından bundan şüpheleniyor gibi görünüyor; Epicurus'un efendisi Demokritos için, yaklaşık 460 b. C. ve ondan önceki Pisagor, Aristoteles'in inancının örtüştüğü görünen çok uzak yıldızlardan oluşan geniş bir topluluk olduğunu söyledi; Bu seçkin adama ve Demokritos'a birçok başka ve saçma görüş atfedilmesine rağmen. Manilius bu inancını şöyle ifade etmiştir:

Yoksa geniş Bend sakın bir şekilde parlak mı?

Işınlarının birleştiği küçük Yıldızlardan, Ve tek bir sağlam ve sürekli Işık yapan?

Arap şairleri, ayeti / E amasah'ta alıntılanan Ta'abbata Sharran gibi benzer şekilde yazdılar:

Kümelenmiş yıldızların annesi.

Bu konudaki bilgimiz kısaca şöyle özetlenebilir: Görünür yıldızların onda dokuzunu içeren görünür göklerin onda birinden fazlasını kaplar ve neredeyse kürenin büyük bir çemberi olan geniş bir bölge şeklindeki bulutsu gibi görünür. Koma ve Cetus'ta. En büyük teleskoplar bile en silik kısımları çözemese de, bir ölçüde hafif optik yardımıyla sayısız yıldızla dönüştürülebilir. Bu yıldızların çoğu küçüktür, "boyut olarak bizim güneşimizle kıyaslanamaz." 630 civarında göksel ekvatora eğimlidir ve Sir John Herschel şöyle yazmıştır:

gezegen astronomisi için değişmez ekliptik ne ise yıldız için de odur - bir nihai referans düzlemi, yıldız sisteminin yer düzlemi.

Merkez düzlemine yakın konumumuz doğru bir araştırma için uygun değil; ama gördüğümüz gibi, her yöne dalları olan garip boşluklar ve fazlalıklar ile işaretlenmiştir ve seyri, özellikle Yılcı ve Argo'da, görünüşe göre hala çalışmakta olan bir gücün çalışmasıyla kesintiye uğramıştır - bu kesintiler hem genişliğinde hem de seyrinde. Görünür yapısı tek tip değil, kıvrılmış veya pul puldur - soluk veya neredeyse mutlak boşluklarla değişen parlak lekeler.

Çok sayıda yıldız kümesi içermesine rağmen, bunların arasında Scutum'un altındaki önemli Horseshoe Bulutsusu, Vulpecula'daki Dumb-bell ve Yay'daki Trifid yer almasına rağmen, çok az sayıda gerçek bulutsu vardır; yine de, birkaç bölümünde büyük dağınık bulutsu kütleleri bulunur.

Pickering'in spektroskopik çalışması, Samanyolu'nun yıldız evreninin geri kalanından ayrı bir sistem oluşturduğunu gösteriyor gibi görünüyor; ancak Gould, Cassiopeia ve Crux'un belki de daha parlak kısımlarını açıklayacak olan "iki veya daha fazla üst üste binmiş gökadanın sonucu" olduğu görüşüne eğilimlidir. Ve Bayan

Clerke, Yıldızlar Sistemi'nde Samanyolu ile ilgili bölümü şöyle bitiriyor:

Kesin olan şey, ister tek ister bileşik olsun, tüm oluşumun izole bir fenomen olmadığıdır. Gökkubbenin tüm içeriği ona referansla düzenlenmiştir. Bu, kendi bütünlüğü içinde kavramak için sınırlı zihinlerin pusulasını aşan daha büyük bir planın büyük bir parçasıdır.

¹ Watling Sokağı için başka türevler olduğunu söylemek doğru olur, -hiçbir şekilde ihtimal dışı değil, Minsheu'nun aksine, buna rağmen, yani, yapımındaki Romalı yönetmen Vitellianus'un adını almıştır ve İngilizlerin Guetalin olarak tanıdığı Vitellianus'tur. .

L'ENVOI

Kadimlerin imkansız saydığı bu Üç Şeye, hatasız Basılmış bir Kitap bulmak için bu Dördüncüsü eklenmelidir.

Alfonso de Cartagena

Bu kitabın kusurları olduğundan kimsenin şüphesi olmasın, Her ne kadar Yazar onları bulamamış olsa da.
Bulduğunuz eksiklikleri iyi okuyucular, lütfen düzeltin, Yorumlarınızı Yazara iletin.

Kitchiner'ın Gözlerin Ekonomisi — Kısım II.

GENEL ENDEKS

Yazar Adları, Arapça Başlıklar, İncil referansları veya Yunanca konu dahil değildir. Bunlar için ayrı indeksler bu Genel İndeksi takip eder.

A veya Alef(Boğa Burcu),[381](#).
harun,[299](#).
Harun Baş Rahip,[237](#),[336](#).
Abantiades,[330](#).
Abeille,[291](#).
Abel Abel,[202](#),[295](#),[347](#).
Aben Ezra(doğru İbn Ezra),[86](#); etpassim.
Aben Ezra(Cassiopeia),[144](#).
Abhijit,[285](#).
abigail,[33](#).
İbrahim'in Koçu,[78](#).
İbrahim ile İshak,[151](#).
Absyrthe,[85](#).
Abukia,[469](#).
oyuncu,[85](#).
Acerra,[62](#).
asetabula,[111](#).
asetler,[199](#).
Áfleshá,[112](#),[248](#).
yeniden,[248](#).
Acrisioniades,[330](#).
Acris Venator,[151](#).
Akrobo,[362](#).
Acrux, Crux Alfa (a),[191](#).
Afvattha,[59](#).
Afvini, nakşatra,[82](#),[213](#),[354](#).
Adem,[242](#).
Adem ve Havva,[224](#).
Adhupakarik,[224](#).
Kartal,[55](#).
Antinoiis ile kartal,[56](#).
aegoceros,[135](#).
Mısır,[415](#).
aequinoctialis,[76](#).
Aequoreus Juvenis,[46](#).
Aequoris Hircus,[135](#).
Aureus,[323](#).
Aerosta'to,[237](#).
Aesac,[299](#).
Aesculapius,[203](#),[298](#).

Etiyopya, iddia, astronominin icadı,22.
Afeichius,298.
Afelar,230.
Afrika ve Zodyak,6.
Afşasat,469.
akşam tavuğu,399.
aganna,427.
Agastya(Canopus için Sanskritçe),71.
Agena,154.
agenoreus,379.
aggia,303.
agni,91,390.
Kartal,55.
ailuv,80.
havadar trigon,49.
Aja,78.
Ajala,427.
Ak,437.
Akanna,427.
Akaş Ganga,475.
Ahşafarn,467.
Akhtar Wenik,7.
Akad astronomisi, bilgimiz, sınırlı,1; ile takvim bağlantısı,1; ve pas.
Akokera,138.
bir ^ rabb,362.
Akreva,362.
Alatus,323.
Al Burunî, yıldızların incelenmesi üzerine,xii,7; ve ay konakları,8,9; ve pas.
Albireo (Abbireo, Alberio, Albeiro, Albirco),196.
alcides,240.
Alci'one ve Alcin'oë,403.
Alcy'one,403.
Alef (Aldebaran),385.
Ales ve Avis,193.
Ales Jovis,193.
Ales Ledaes,193.
İskenderiye Okulu, karakterde Yunanca,19; kökeni (not),19.
Alfonsin Tabloları,,12; ve pas.
Onuncu Alfonso, Ptolemaios astronomi sistemi ile ilgili açıklama,12.
Ali Viijnka,363.
Al Kitab al Mijisti,xii.
Alligamentum linteum veya luteum,342.
Almagest, kelimenin türetilmesi,xii(Not 3); etpassim.
Almannus,240.
Alpheichius,298.
El Sufi, Arapça ve Arap yıldız isimleri üzerine,xiii; etpassim.
Altar(Terazi),273.
sunak veya sunak(Ara),61.
Nuh'un sunağı,63.
değiştir,118.
Teker Değiştir,223.
Altera Solis Porta,136.
Alti'one,403.
Al Thabit ibn hurray, Al Kitab al Mijisti'nin denetçisi,xii.
Al Tizini'nin çalışmasıHyde tarafından tercüme edilen,2; ve pas.
alub,57.

Amalthea,86.

Amasius,305.

Amasius Pasiphaës,379.

Amata,426.

Amazon Yıldızı,313.

Amba,404.

amerikan cinleri,418.

Ammon Libycus,78.

Amnis,215.

Amos,97.

Ampelius, Lucius ve Kova,49.

Amphion ve Zethus,223.

Amphionis veya Arionis, Lyra,281.

amfitrit,199.

Amfitroniades,241.

amfora(İki kulplu Şarap Kavanozu),45,324.

Amru, veya Emru (Koç),78.

Anaçlar,223.

Anka,54.

Anderson, Thomas D., Dr., T Auri-gae'yi keşfeder,91.

Andhaka,319.

androjen,299.

Andromeda,31; eskilerin isimleri,31; önemi,31; Sappho tarafından bahsedilen, MÖ 700,31; Euripides ve Sofokles,31; eski tarihler klasik zamanlar,32; Fırat'ın muhtemel kökeni,32; Sayce'nin konuyla ilgili iddiası,32; Fenike'de not edildi,32; ek başlıklar,32; klasik Latinlere aşına,32; Caesar Germanicus'un adı,32; bir skoliyastin adı,32; için başka bir klasik isim,32; Arapça ve diğer isimler,32; orijinal figür,32; efsanesinin çeşitli versiyonları,32; Arap astronomların temsili,33; ikincisinin nedeni,33; A Ifonsine Tablolarının İspanyolca baskısı hakkında fikir,33; Balık ile erken bağlantı,33; diğer erken temsiller,33; Caesius'un vecizesi,33; Julius Schiller'in adı,33; çapraz,34; sınırları,34; Milton'ın referansı,34; Kingsley'in referansı,34; bileşen yıldızlarının konumu,34; ile ilgili son kafa karışıklığı,34; Argelander ve Heis bileşenleri ile ilgili olarak,34; Fenike küresi ve bileşimi,34,35.

Andromeda'nın Alfa (a),35; çeşitli isimler,35; astrolojide önemi,35; Arapça açıklaması,35; Pegasus deltası (A) ile aynı,35; Üç Kılavuzdan biridir,35; Hindu ay burcundaki konumu,35; Pegasus'un Gama (y) ile ilişkisi,35; doruk noktası,35.

Andromeda'nın Beta (ff),36; çeşitli isimler,36; Ursa Major'ın Zeta (Z) ile karıştırılması,36; Hipparchos tarafından atıfta bulunulan,36; sonraki Arap astronomisindeki konumu,36; çeşitli yerleri,36; konumu,36; astrolojide önemi,36; Scaliger'in adı,36; Brown tarafından ay istasyonu Kuton'a dahil edildi,36; Arit'te Renouf tarafından,36.

Andromeda'nın Gama (y),36; çeşitli isimler,36,37; astrolojide seçkin,37; ikiyüzlülük,37; kolay çözünürlük,38; Sir William Herschel,38.

Andromeda Deltası (d),38; pozisyonu,38; bileşenlerin konumu,38.

Andromeda'nın Xi (Z),38; adına,38; adının türetilmesi,38; Bayer'in tahmini,39.

Andromeda'nın Phi (&) ve Chi (x) Andr.,39; pozisyonu,39; Çin astronomisindeki isimler,39.

Andromeda'nın Büyük Bulutsusu,39; pozisyonu,39; kadim bilgi,39; Al Sufi'nin 986'daki adı,39; 986-1612 arasında fark edilmedi,39; birçok isim altında kataloglanmış,39; açıklaması, Marius tarafından,39; gerçek karakteri, belirsiz,39.

Andromeda'nın Kafası,35.

melek kıç,454.

anguifer,298.

anguiger,298.

anguilla,374.

Anguis,203,374.

Anguitenenler,298.

Analar,230.
anhelar,230.
An-nas-sur-ra,448.
Sınırdaki İstilanın Müjdecisi,389.
ano(Başak),462.
cevap,473,474.
Anser Americanus,418.
Anta, Jitu ve Mina veya Minam,338.
Antamarda,32.
Anta'res,364.
Antarii,86.
Antar'ın Yıldızı,365.
An-ta-sur-ra,448.
Antecanis (Antikanlar),131,133.
Antecedens Canis (Antecursor),131.
Antepeler ve Antepedeler,352.
antevorta,469.
Antigonus Gonatas, Aratos'un hamisi,17.
Antinous, Konumu,40; kökeni,40; ilk astronomlar tarafından az bilinen,40,41; Ptolemy'nin ima,41; 1551'e kadar fark edilmeden,41; çeşitli müteakip bildirimler,41; varyant başlıkları,41; bazen Kova için görünür,41; diğer çeşitli isimler,41; çeşitli yerleri,41.
Antlia Pnömatik(Hava Pompası),42; astronomlar tarafından Antlia olarak bilinir,42; Alman Luft Pumpe,42; pozisyonu,43; doruk noktası,43; vardır85çıplak gözle yıldızlar,43; göze çarpmayan ama ilginç,43; dönemi,43.
anubis(Canis Minör),132.
Anu-ni-tum,359,
Anuradhá,367.
anuv,80.
Aorion,304.
APveya Apas,470.
Apami-Atsa,472.
maymun,,229.
maymunlar,240.
maymunlar,292.
Evcil Hayvan,209.
Güneş Yolu'nun zirvesi,245.
Apha Barani(doğru olarak Apha Bharani),292.
Aphelion (Aphellar, Aphellan),230.
apın, ay istasyonu,53.
Apis,291,292,381.
Apis Indica,43.
Apis Muska,291.
Apollinis, Lyra,281.
Apollon,199,230.
Apollon ve Herkül,223.
Havari Bartholomeos,363.
Elçi Pavlus Kılıcı ve Kitabıyla,331.
Havari Philip,275.
apous,43.
Kimyasal Aparat,221.
Kimyasal Aparat,221.
Heykeltıraş Aparatı,372.

Apta Alaria (Ara),62.

apulum,230.

Apus(Cennet kuşu),43,45; isimleri,43; türetilmesi,43; ingilizce isimleri,44; Çince adı,44; doruk noktası,44; çıplak gözle yıldız sayısı,44; Bayer tarafından tanıtılan on iki yeni Güney takımyıldızından biri,44; olarak çeşitli. buluşunun kopyaları,44,45.

su,50.

Akvaryumlar,,52,53.

Akvaryum,45.

Kova,45; diğer isimleri,45-52; ünvan sebebi,45; diğer benzer yıldız formlarının yakınlığı,45; Fırat astronomisinde bölge,45; ezelden beri temsili,45; Al Biruni ve Uluğ Bey'in fikri,45; Ver Cingetorix'in başlığı,46; Roma astronomisinde,46; İncil okulu ile isimler,46; adlandırılması, kapsamlı ama tutarlı,46; Yunan edebiyatında,46; Catullus, Ausonius ve Manilius ile başlığı,46; klasik yazarlarda ortak olan ikincisinin başlığı,46; Jove kelimesinin eş anlamlısı,46; adı, Ceos'ta,46; Appian'ın adı,46; 1515 Almagest'te,46; Pindar'ın simgelemesi,46; Horace'ın isimleri,46; Thomson'ın The Seasons'da bahsettiği,46; Vergil ile karakterize,46; Babil takviminde,47; Yaratılış Destanında,47; Urn için Babil isimleri,47; Akadca başlık,47; ikincisi tarafından dahil edilen astronomik antik,47; Mısır terimleri,47; ilgili Mısır efsanesi,47; Arapça, Farsça, İbranice, Süryanice ve Türkçe adları,47; Farsça Bundeheş'te,47; Çin astronomisinde,47; bir Çin imparatorluk sembolü,47; Çin sieu'nun üçünü içeriyordu,47; Çin zodyak işaretlerini Sıçan olarak yönetti,47; Doğu'da suyun ideografıydı ve hala öyledir,47; bileşenleri, bir Çin asterizmi oluşturur,48; Hindu astronomisinde,48; Hindu ve Tamil isimleri,48; Varáha Mihira'nın adı,48; Magi ve Druidler için önemi,48; Anglo-Sakson adı,48; John of Trevisa tarafından atıfta bulunulan,48; için diğer İngilizce başlıklar,48; Yahudi astronomisinde Reuben'e atandığı söyleniyor,48; ikincisi ile ilgili belirsizlik,48; Dante tarafından atıfta bulunulan,48; Longfellow'un ikinci notu,48; isim df, astrolojide,49; astrolojide Oğlak ile bağlantılı,49; Günlük bir işaret olan Junonis Astrum olarak,49; rengi, astrolojide,49; Lucius Ampelius tarafından güneydoğu ve güney rüzgarlarının koruyucusu olarak kabul edilir,49; astronomik sembolü,49; ikincisinin kökeni,49; göze çarpmayan,50; nasıl tanımlanmış,50; Spence ve Manilius, bu tanım üzerine,50; Geminos tarafından tanımlanan77M.Ö,50; Aratos ve Cicero tarafından,50; diğer Latince isimleri,51; kaburgaların ana hatları, bazen Oğlak ile yapışık,51; astronomik önemi,51; bunun nedeni,51; yıldız Psi'nin tıkanması tahmin edildi,51; bunun sonucu,51; pozisyonu,51; çıplak gözle yıldız sayısı,51; meteor akışları,52,53.

Kova Alfa (a), rengi,51; çeşitli bakıcılar,51-52; ^ azwini ve Uluğ Beg ile o Aquarius tarafından birleştirildi,51; astrolojik adı,51; Burritt'in isimleri,51; Century Cyclopedia'da yanlış bir şekilde adlandırılmış,51; Kova burcundaki konumu,51; bir arkadaşı var,51; bir bileşeni23d sieu ve belirleyici yıldız,51; Gould üzerinde,52; doruk noktası,52.

Kova Beta (fl), rengi,52; isimleri ot,52; isminin anlamı,52; dahil22d manzil ile £, Kova burcu ve c Oğlak burcu,52; £ ile, Pers ay istasyonu Bunda ve Kıpti Upuineuti'yi oluşturur,52; sieu Heu'yu işaretler,52; Hindu adı,52; Fırat adı,52; astrologların adı,

52.

Kova'nın Gama (y), renk ve konum ot,52; isimleri,52; Arapça isimlerinin önemi,52; Uluğ Bey'in tanımı,52; ^ azwini tarafından tanımlanan,52; bir bileşeni23d manzil,52; Chinese Fun Mo'nun bir bileşeni,52.

Kova Deltası (d), isimleri,53; isimlerinin türetilmesi,53; diğer tanımlamalar,53; Fırat astronomisinde,53; Ay istasyonu Apen'in bir bileşeni,53; Apin ve ilgili istasyonların belirleyici yıldızı,53; Çin Yu lin Keun'un bir bileşeni,53; Delta Aquarids'in parlak noktası,5

Kova'nın Epsilon'u (£), isimleri,53,54; ^ azwini on,53; 21. manzil'in en parlak yıldızı,53; sieu Mo'nun determinantı,54; Fırat ay yıldız işareti Muna / a ve Kıpti Upeuritos'un bir bileşeni,54; Bayer'in isimleri,54; Grotius'un isimleri,54; Satürn Bulutsusu'na yakınlığı,54.

Kova Zeta (Z), ikili ama isimsiz,54; pozisyonu,54; 1777'de keşfedilen ikilik,54.

Kova Teta (0), pozisyonu,54; atama,54; Çince adı,54.

Kova Kappa (k), isimleri,54,55; Gassendi'nin tanımı,54; Theon'un adı,54; Keats açık,55; çince adı,55.

Kova Lambda (A), öne çıkan,55; Proclus ve Aratos isimleri,55; parçası23d nakşatra,55; Çin yıldız işaretinin bir bileşeni Luy Peih Chin,55; Çince adı,55.

Aquila, diğer isimleri,55-57; konumu ve yapısı,55,56; erken resimleri,56; modern Alman temsili,56; Fırat uranografisinin Id / u Zamama'sı,56; ilgili Latin efsaneleri,56; ilgili Yunan efsaneleri,56,57; Dupuis'in adının türetilmesi,56; madeni paralar üzerinde figür,57; Arap, Fars ve Hindu astronomisinde,57; çince adı,58; Çin geleneği

ile ilgili,58.

Aquila'nın Alfa (a), çeşitli isimler,59,60; sözdiziminde,59; Yunan trajedisinde,59; onun Fırat öncülü,59; Pers, Soğd ve Horasma muhabirleri,59; Zend mitolojisinde,59; 21. nakshatra'nın bir bileşeni olan Qravana,55; Çin Ho Koo'nun bir bileşeni,60; astrolojide,60; büyüklüğü ve kullanımı,60; diğer detaylar,60.

Aquila'nın Beta (fl), rengi, adları ve konumu,60.

Aquila'nın gaması (y), rengi, adları ve konumu,60,61.

Aquila Epsilon (£), rengi, adları ve konumu,61; Çin astronomisinde,61.

Aquila'nın Lambda (A), Iota (i) ile, isimleri,61; Çin astronomisinde,61; Grynæus Sözdiziminde,61.

Akvaryum ve Akvaryum,48.

Aquila(İtalyan),55.

Aquila Antinous,41.

Aquila kadansları,283.

Aquila marina,282.

Aquila Prometheveya Tortor Promethei,56.

Aquilaris,281.

Aquilidler, radyan noktası ve periyodu,60.

Aquilonaris,337.

Aquilonius,337.

doğruluk,46.

Ara, çeşitli isimler,61-63; Konumu,61; klasik zamanlarda,62; Fırat astronomisinde,63; ın bileşenleri,63,64; çeşitli temsiller,62-64; erken dönemlerde meteorolojik önemi,63.

Arabistan, erken astronomide geriye doğru,25; Muhammed'den sonra sanatta kaydettiği ilerleme,26; yıldız ibadeti,26.

Arap astronomi,25,26.

Arabiveya Aribib,78.

Arapça yıldız isimleri, birbiriyle ilişkisi, Yunan unvanları ile,xii.

Arabo-Latin Almagest, The, kökeni,xii; 1515'te Venedik'te yayınlananxii; etpassim.

Ara Centauri,62.

Ara Thymiamatis,62.

aratör(Auriga),85.

aratör(Çizmeler),92.

Aratosve takımyıldızların sayısı,11; gökyüzü figürlerinde,17; astronomi bilmeyen,17; "belirli diğer" (not),17; küresi Eudoxos'unkiyle aynı,17; Hipparkos tarafından eleştirilen,17; Phainomena, Eudoxos tarafından nesir adaşı üzerine kurulmuş,17; etpassim.

Arkadyum Sidus,422.

arkanus,76.

Alanlar,94.

Başmelek Cebrail,323.

Okçu,. Yay burcuna bakın. Arcitenenler,351.

ark ışığı,286.

Arctoe ve Draco,204.

Arctoi ve Arctoe,420.

Arctos,420.

Arktur,102.

Arcturi Gümrük,94.

Arctu'rus(Binbaşı Binbaşı),422.

Arkturus. Bootes'in altındaki Bootes'a bakın,93,98.

Arkturus Minör,93.

Arctus,422.

Arctuzona,102.

arkus,352.

Árdrá,311.

Argelander,10; ve pas.

arga(Argo),66.

argion,132,304.

Argoa Yavrusu(Argo),66.

Argolica Navis(Argo),66.

Argonotik Sefer, karakterleri, göklerde temsil edilen,18; ve pas.

Argo Navis, çeşitli isimler,64-67; pozisyonu,64; kapsamı ve doruk noktası,64; bölümleri,64; şiirde,65; Alfonsine Tablolarında ve Theatrum Cometicum'da,6s; mitolojide,65; ilgili diğer efsaneler,65,66; Alçak enlemlerde göze çarpan,67; küçük bileşenleri,73,74,75.

Ariadnea Corona,174.

Ariadnea Sidus,174.

Ariadne'nin Tacı,177.

Ariadne'nin Saçı,168.

Ariadne'nin Tacı,174.

Arianrod,480.

Koç, konumları,75; çeşitli isimler,75-79; Manilius açık,75; uzun yoldaş,75; ilgili efsaneler,75,76; temsilleri,76-79; antik önem,76; Yahudi takviminde,77; Dante'ye,77; mitolojide,78; Doğu astronomik sistemlerinde,78; İncil okulu ile,78; Aratos'ta,79; astrolojide,79; sembolü,79; küçük bileşenleri,83.

Koç Alfa (a), isimleri ve pozisyonları,80; Chaucer açık,80; ilgili çeşitli varsayımlar,80,81; navigasyonda,81; doruk noktası,81.

Koç'un Beta (P), çeşitli isimler,81,82; nakshatra Agvinî'nin bir parçası,82.

Koç'un Gama (γ), isimleri ve mükerrerliği,82.

Koç Deltası (δ), ilgili ayrıntılar,83.

Ariet(Koç),75,78.

Arietidler, pozisyonu,83.

Arietis,80.

arion,195,304.

Arista,461,467.

Aristae Puella,461,467.

Arista Puellae,461.

Aristaeus,46,299.

aristofanlar, yıldız ibadetinde,26.

Aristo,3; yıldız ibadetinde,26.

arit,20,36.

sanat,101.

gemi,435.

Arkat sha hi-na Shahu,141.

Ahit Sandığı,181,184.

Arku-sha-nangaru-sha-shutu,112.

Arku-sha-pu-u-mash-mashu,236.

Arku-sha-rishu-ku,80.

silah,151.

armağ,260.

Armiger Ales,56.

Arnebeth,265.

Arnum(Koç),78.

Arocea,475.

Aroch,475.

Mimari,351.

Ok,351,352.

Aşk tanrısı oku,350.

ok,. Sagitta'yı görün.

Artan,253.

Arthur'un Arabasıveya Wain,426.

artofilaks,93.

Artulos,326.

artulozıya,35.

Arture,101.

arturo,102.

aru,253.

Arula(Ara),62.

Arundhati,404.

Aryabhata(Hindu astronom), Hipparchus ile aynı işaretleri kullandı,21.

Aryaman,88,100.

Aryan,253.

Áryika,319.

aryo,253.

Ascella,358.

Asklepios,298.

Aselli (Asini),111.

Aselline Yıldızları,111.

Asellus,105.

Asellus Australis,111.

Asellus Borealis,111.

Asgard köprüsü,478.

'Kül,87,422.

Ashádhá, Eskive Sonuncusu,354.

küllü yol,477.

Aşiyana,218.

Ashtarot,177.

Ashwins, The,223.

Asya,247.

Aşkar,88.

Asleha,254.

Asmid. Aspidiske ile aynı74.

asfuli,259.

Aspidisk,74.

eşek,323.

Astakus,107.

yıldız,115.

yıldız,407.

yıldız,223.

Astraea,272,462.

Astrologlar, için Roma terimleri,23; kanunla Roma'dan sürülen,23; Yunan kovuşturması,23.

AstrolojiFırat Vadisi kökenli,23; Adanmışlar için Roma tanımları,23; Dante'nin inancı,23; İngilizce güven,23,24; ikincisinin örnekleri,24; çöküşü, İngiltere'de,24; onun nedeni,24; Kıtada yaygın olan,24; Gassendi, Kepler ve Tycho Brahe tarafından uygulanan,24; Napolyon'un inancı,25; 17. yüzyılda İngiltere'de öldü,25; Çin ve Doğu'da hala hayatta,25; ve Almanya'da,25; Kepler'in terimi,25; başlangıçta astronomi dahil,25; ve Passim.

Astron'ochus,353.

Astronomik uzak tüp,414.

Astronomi, Ptolemy'den sonra bin yıl boyunca ilerleme yok,12; erken Çin'de yıldız bölümleri,22; Arabistan'ın payı erken,25; belki çok erken kökenli,47; Magi ve Druidler tarafından Kova merkezli,48.

as-sur-ba-ni-palve Yaratılış Efsanesi,2(Not).

Ursalar olarak,421.

Asvahtarlar, Yedi,5.

Atar'gatis ve Der'ceto,462.

'A * aroth,177.

Atelier du Sculpteur,372.

atalpis,135.

Athamas,75,76.

Athor (Athyr),205.

Athur-ai,399.

atl,337.

atlantis,406.

Atlantes hamurları yedi,396.

Atlas,94.

Atlas veya Pat'er Atlas,408.

atri,439.

Audax,203,307.

Kitle,101.

Aumea,385.

auriga, çeşitli isimler,83-86; pozisyonu,83; figürleri,83-86; İdeler açık,84; Manilius açık,84; Mısır Horus,85; Profesör Genç ve,86; küçük bileşenleri,90-92.

Alfa(a) Auriga'nın çeşitli isimleri,86-88; bir işaret pluviale,86; Pliny ve Manilius,86; efsaneler ve figürler,86-88; Denderah Zodyak'ta,87; Ptah ile bağlantılı,87; çeşitli Doğu sistemlerinde,88; Akad takviminde,88; Peru'da,88; astrolojide,88; Tennyson'da,88; Profesör Young ve diğerleri,89; doruk noktası,89.

Auriga'nın Beta (jff), çeşitli isimler ve pozisyonlar,89.

Auriga'nın Gama (y), isimleri ve pozisyonları,89,90; Auriga ve Boğa için ortak,90.

Auriga Deltası (d), pozisyonu,90; İngiliz astronomisinde isimsiz,90; Hindu ve Çin astronomisinde,90.

Auriga Epsilon (£), isimleri ve değişkenliği,90.

Auriga'nın Zeta (Z), isimleri,90,91; klasik şiirde,90,91; Haedi'nin en batısı ve fırtınaların habercisi,90,91.

Auriga'nın Iota (i),91.

Auriga'nın Lambda (A), p ile. ve o, Arap Çadırlarından birini oluşturur,91.

Auriga'nın Mu (m),91.

Auriga'nın Sigma'sı (CT),91.

Auriga'nın Tau (r), keşfi,91; ilgili ayrıntılar,91,92.

Aurigae veya El Nath,390.

Aurigae Manus,89.

arigatör,85.

Autel veya Encensoir(Ara),61.

avdem,259.

Ort ^ r,318.

avelar,230.

Avellar,230.

Avesta, The,5.

Avis Ficarius,180.

Avis Satyra,180.

Avis Veneris,193.

eksen, Dünya'nın, Milton'ın Kayıp Cennetinde,4.

Ayıl,80.

Ayiş,422.

Azazel,137.

Azhdehá,204.

Azure Ejderhası,356,361.

Baaltis,463.

Baba veya Bebek,397.

Babilliler, arasında baş yıldızların anlamı,[23](#); astronomi ve astrolojide iyi derecede bilgili,[23](#); ve pas.

Bacchi Sidus,[252](#).

Baküs,[96](#).

pastırma, Roger,[3](#)(Not).

Baculus Jacobi,[315](#).

Bağdei,[145](#).

Baharu,[385](#).

Bahi,[136](#).

Bahu,[311](#),[313](#).

Bahumehi,[190](#).

balena,[160](#),[162](#).

Terazi veya Terazi,. Bakınız Terazi.

Bakiyeler,[275](#).

baleine,[160](#).

balık,[331](#).

Balon A ^ rostatique,[237](#).

Balon,. Globus Aerostations'a bakın.

Balteus,[315](#).

Baltık Denizi,[203](#).

Bambycii,[339](#).

yasakla,[354](#).

Kaset,[483](#).

Bara veya Bere (Koç),[78](#).

Barani(doğru Bharani),[292](#).

Bar Farshat,[35](#).

Bartsch (Bartschius), Jakob,[13](#).

barv,[292](#).

basish,[82](#).

Bazilika Stella ve Basiliscus,[256](#).

Basilisk,[362](#).

bast,[299](#).

Bastham,[302](#).

Bast İsis ve Taurt İsis,[437](#).

Batşeba,[145](#).

Batillus,[62](#).

Bayer, Johann,[3](#);Uranometri,[13](#); etpassim.

Kiriş,[431](#).

Dayanmak,[451](#).

Beardriver, The,[94](#).

Ayılar,[435](#).

Fincan,[182](#).

Yatak veya Kanepe,[254](#),[355](#).

Bede, Saygıdeğer (Baeda),[6](#).

arı kovarı,[112](#).

Beel-zebul,[292](#).

Beğde,[466](#).

Belat ve Belit,[463](#).

Be'lier,[75](#).

Bellator ve Bellatrix,[307](#),[313](#).

Beller'ophon ve Bellerophon,[323](#).

Bellerophon (Auriga),[85](#).

Bel Marduk,[32](#).

Bel-me-khī-ra,[425](#).

Beltis,[276](#),[463](#).

belua,[162](#),[278](#).

belua aquatica,[283](#).

Bünyamin,279.
Günaydın,477.
Berenice'nin Çalı,170.
Berenice'nin Saçı. Bakınız Koma Berenices.
Berenice'in Periwig'i,170.
Berg Menalus,290.
Berossos, Keldani tarihçisi (260B.C.),2; İbrahim'i gök gözlemleriyle ünlü ilan etti,2; İbrahim'in Mısırlılara öğrettiğini söyledi,2.
ber zanu nisheste,241.
besn,311.
Ülker'de Bessel'in harfli yıldızları,405-408.
Bestiaveya Bestia Centauri,278.
Bethula veya Bethulta,464.
Bhadra padás, yanlış Bhádra-padá,325.
Bhagwan ki Kachahri,475.
İncil Okulu,ve takımyıldızlar,28; ve pas.
Bien,291.
Bira,422,433,449.
büyük kepçe,436.
koca değnek,369.
Bilanço,269.
bilat,276.
Heykeltıraş Atölyesi,372.
Heykel Atölyesi,372.
Bil-Idun'un Yolu,478.
Bilu-sha-ziri,366.
biyot, ay konaklarında,8.
bir,274.
Çöl Kuşu,181.
kuş,,192.
acı,. Grus'a bakın.
Kara Macellan Bulutu,190.
alev yıldızı,177.
Yanıp Sönen İblis,332.
bulanık,458.
Mavi,482.
mavi imparator,361.
Mavi Gezegen,,152.
yaban domuzu,389.
Bot,335,435.
Osiris'in Teknesi,265.
Bochart, Samuel, birçok gökyüzü grubunun kökeninde,22; ve pas.
Bocina ve Bogina,450.
Bode, Johann Ellert,14; Uranografisi,14.
Delmek,289.
Bombycii Hierapolitani,399.
Tekneler,92.
Çizme, çeşitli isimler,92-98; çeşitli türevleri ve türevleri,92-98; Carlyle açık,93; sözdiziminde,93; Çiçero açık,93; Manilius açık,94,96; Aratos'ta,94; Ovid,94; Homer (Derbi),94,96; La Lande,94; takvimde,95; Hesiodos üzerinde,95; vergi,95; Minsheu'da,96(bis); Dante'nin ima ettiği,96; Alfonstne Tablolarında,97; Polonya'da,97; Dürer'in çizimi,98; Ölçüde,98; küçük bileşenleri,104-106.

Alfa(a)Çizme(Arkturus),98; çeşitli isimler,98-103; erken bilgi ve adlandırma,98; genellikle Ursa Major ile karıştırılır,98; Yanlışlıkla Eyüp Kitabında ima edilmesi gerekiyordu,99; bir zamanlar bir takımyıldız,99; Homeros'ta,99; erken denizciler ile ünlü,99; etkisi, her zaman korkulan,99; eski deniz sigortasında,99; Latince hayvancılıkta,99; fırtınalı ün,99; Hipokrat üzerinde,99; Plautus'ta,100; Horace'ta,100; Papa'nın bahsettiği,100; astrolojide,100; Antares ile ilişkili Mısır astronomisinde,100; bir Mısır ibadet nesnesi,100; Hindu sisteminde,100; çeşitli görüşler,100; Çin astronomisinde,100; Araplarla,100,101; Alfonsin Tablolarında,101; Almagest'te,101; silahlarla tasvir edilmiş,101; erken görünürlük,101; Al Biruni ile,101; Keldani tanımlaması,101; John Wiclifs adı,101; John of Trevisa,101; farklı konumlar,101,102; sözdiziminde,102; Robert Recorde ile,102; teleskopla gündüz görülen ilk yıldız,102; gün batımından önce çıplak gözle görülen,102; parlaklığı,102; Pliny ve rengi,102; Schmidt ve rengi,102; Schiller ile,102; Elkin ve,102,103; büyük uygun hareket,103; spektrumu,103; doruk noktası,103.

Beta(P)Çizme, çeşitli isimler,103; Gamma (y), Delta (A) ve Bootes'in Mu (u) ile, yamuk Al Dhi'bah,103; Bootes'in başı,103.

Gama(y) Bootes'in çeşitli isimleri,103; pozisyonu,103; Euripides ve Manilius,103; üzerinde flammarion,103; Çin astronomisinde,103.

Delta(A) of ÇizmeÇin astronomi dışında isimsiz,104.

Epsilon(£) Çit, çeşitli isimler,104; pozisyonu,104; Alfonstne Tablolarında,104; Güzelliği,104; ikili karakter,104; Herschel'in paralaksını belirlemedeki başarısızlığı,104.

eta(a)Çizme, çeşitli isimler,104; pozisyonu,104; Fırat astronomisinde,104; Çin astronomisinde,105.

Botların Teta (0), Bootes'in Kappa (k) ve Iota (i) ile ilişkili,105; çeşitli isimler,105; pozisyonu,105.

Mü(u) Çizmelerin rengi ve üçlü karakteri,105; çeşitli isimler,105; Alfonstne Tablolarında ve 1515 Almagest'te,105; İdelerand,105.

Çizme(aÇizme),99.

Çizmeve Bootes,92.

çalı,380.

Butler, Samuel,3.

bussola(Argo'da),64.

Bayan Hannah M Bouvier.,92.

Yay ve ok,352.

yay.,234.

brakiyum(doğru Bracchium),368.

Brahma Ridaya,88.

dallar,111.

Brandenburg Kartalı.,58.

Brezilya turtası,418.

doğruluk zırhı,109.

Bridemif,278.

Parlak Yayılan Bir.,124.

ekmek tavuk,436.

Ekmek-tavuk yıldızı Vergiliae,400.

Brown, Robert, Jr.., xviii,5; ve pas.

Brunei Caddesi,479.

Brutumveya Butrum,396,399.

Bub'ulcus veya Bubulum Caput,380.

bubulus,96.

Bucca (Buccan Boynuzu),135.

Kitap yazarı Basın,297.

Kitap yazarı atölyesi,297.

buino,106.

Boğa., Boğa bakın.

Boğa.,(Kentaurus),150.

Işık Boğası,382.

Boğaveya Çin astronomisinin Ox'u,139.

boğa gözü,384.

Boğanın Uyluğu,434.

Demet Ok,173.

Bunda, Pers ay istasyonu,52.

Bundelesh,ve zodyak,5; ve ay konakları,9.

bungula,152.

Burin, The,106.

Kile,435.

Bushgalce,136.

Buseola(Argo'da),64.

kasap baltası,436.

kabrila,86.

kakodaemon,331.

kadmus,299.

caduceue,171.

Caecius,298.

caelumveya **Skulptorium**,106; çeşitli isimler,106; doruk noktası,106; Burritt adını değiştirir,106.

Caer Arianrod,177.

Caer Gwydyon,481.

Caes,117.

Caesius, **Coelum Astronomico-Poeticon** (nota bakınız),33; etpassim.

Caesius(Yılanıcı),299.

Caeteus(Herkül),240.

Çağa Gılgatı,206.

Cahen Ourah,450.

Cahen Sihor,120.

Kabil,267.

kajupal,400.

Hint kamışı,350.

Takvim, Akad, ilgili ayrıntılar,1.

Aslan Buzağı, Birinci,467; İkinci,101.

Gökyüzünün Kaliforniya'sı,310.

Kaliks,183.

Callisto (Kallisto),421.

calx,236.

Camaleonteveya **Caméléon**,165.

Camcheacta,431.

kamelopardalisveya **Camelopardus**,106; çeşitli isimler jand oluşumları,106; kapsamı ve yeri,106; Çin astronomisinde,106,107; bileşenleri ve doruk noktası,107.

Develer veya Sığır (Yay),355.

kamelya,106.

Camino de Santiago, El,480.

cammarus,107.

Yengeç Burcu, çeşitli isimler,107; pozisyonu,107; ayırt edici özelliği,107; Alfonsin Tablolarında,107; klasik yazarlarla,107; zodyaktaki önemsizlik,107; mitoloji,107; erken dikkat konusu,107; bunun nedeni,107; astrolojide,107,108; kötü Önemi,108; Akad astronomisinde,108; takvimde,108; çeşitli tanımlamalar,108; Sakson kroniklerinde,108,109; Dante, Chaucer ve Milton ile,109; Mısır kayıtlarında,109; Albümasar ile,109; İncil okulu ile,109; Denderah'ın yuvarlak burcunda,109; Famese küresinde,110; Hindu astronomisinde,110; çeşitli resimler,110; Doktor Johnson ve,110; Ampelius ve,110; Cos madeni parasında,110; sembolü,110; güneş

dönemi,110; Hailey kuyruklu yıldızı ve,111; ana bileşenleri,111; küçük bileşenleri,114.

Alfa(a)kanserden, çeşitli isimler, in; doruk noktası,111.

Beta(fi)kanserden,111.

Gama(y) Yengeç'in çeşitli isimleri,111; Latin Almagest ve Alfonsine Tablolarında,111; Bailey ve,111; Manilius ve,111; astrolojide,112; meteorolojide,112; Plinius ve,112.

Delta(A)kanserden, çeşitli isimler, içinde,112; Bailey açık,111; Manilius açık,111; astrolojide,112; meteorolojide,112; göze çarpmayan,112; Hind'in Güneş Sisteminde,112.

Epsilon(£) Yengeç, çeşitli isimler,112,113; Bayer ve,112; bilimsel isimleri,112; Almagest'te,113; Galileo ve,113; Ay istasyonu Avra-k'nin bir bileşeni,113; meteorolojide,113; Pliny ve Aratos,113; hanedan bir işaret olarak ve astrolojide,113; Çin'de,113.

Zeta(Z)kanserden, pozisyonu,114; astronomların büyük ilgisini çeken,114; Watson'ın intramercorial gezegenlerinden biri,114.

teta(3)kanserden Watson'ın intramercorial gezegenlerinden biri,114.

Kappa(κ)ve Lambda (A) Kanser,114.

Mü(y.)ve Yengeç'in Xi (Z)'si,114.

Kanser Minör,109.

Kanser, Le,107,109.

Yengeç Burcu,11,107.

şamdanlar boğa,383.

baston maggiore,117.

küçük kamış,131.

Köpekler Laconicae,434,450.

Venedik Bastonları, çeşitli isimler,114,115; Ptolemaios,114; Prodrumus'ta,115; olağan kurgu,115; Bartschius ve Assemani,115.

Canes Venatici Alfa (a),115; Hailey'in Cor Caroli'si,115; Flamsteed üzerinde,115; diğer isimleri,116; Uluğ Bey,116; amatör gözlemcilerin favorisi,116; Espin,116; doruk noktası,116; ile ilgili diğer detaylar,116.

Beta(fi) Canes Venatici (Chara),116; Güney Tazısı'nın en parlak yıldızı Cor Caroli'nin yanında,116.

kanikül,12,118,132.

Canis ve Canis Australior,117.

Canis (Cassiopeia),144.

Canis Latrans,93.

Köpek Binbaşı(Avustralya), konumu,117; çeşitli isimler,117-120; erken ve klasik zamanlarda,117; Prognostica ve Phainomena'da,117; Homeros'ta,117; Hesiodos üzerinde,117; Yunanlılarla,117; Latinler ile,118; Ovid'de,118; Alfonsin Tablolarında,118; Vergil'in bahsettiği,118; ilgili efsaneler ve imalar,118; Bayer ve,118; Aratos'un adı,119; Arap astronomisinde,119; Latince Almagest'te,119; Uranometria'da,119; Chilmead ve La Lande ile,119; Fırat astronomisinde önemli,119; Profesör Genç,119; çeşitli figürler,119; Hindular ile,119; Kuzey ülkeleri arasında,119; Novidius'un kimliği,119.

Alfa(a) Büyük Köpek (Sirius),120; isim türetme,120; çeşitli isimler,120; Plutarkhos açık,120; Galen ve Homer,120; Romalı çiftçiler tarafından kurban edilen,121; Latinler arasında,121; Hayvancılığın Paladyumu'nda,121; cennette,121; Arapça isimlerin türetilmesi,121; astronomi üzerine çeşitli erken çalışmalarda,121,122; modern Süheyl,122; Fin edebiyatında,122; Okyanusya'da,122; Doğu isimleri,122; Edkins açık,122; açık,122; Fırat astronomisinde,122,123; Keldani'de bilinen dönemleri,123; Mısır kayıtlarında kesin olarak bilinen tek yıldız,123; Mısır'da ibadet edilen,123; Denderah burcunda,123,124; Plutarkhos ve,124; diğer ibadet şekilleri,124; Kaniküler dönemin tabanı,124; Bunun üzerine Lockyer,124; Sir Edwin Arnold,124; Minsheu'da,124; Caesius'un adı,124; pozisyonu,125; Fenikeliler ile,125; Çinli gökbilimciler tarafından nispeten görmezden geline,125; Çin astrolojisinde,125; İş Mazzároth,125; muhtemel İbrani ibadeti,125; doruk noktası, Eleusis'te kutlandı,125; Arabistan'da saygı gören,125; erken astroloji ve şiirde,125; Homer, Pope ve Spenser,125; Aeneid ve Georgies'de,126; Hesiod, Hipokrat ve Manilius,126; helisel yükselişi,126; İkizler üzerinde,126; Dante ve Milton,127; Farnese küresi üzerinde,127; Pliny ile ilgili,127; Aristoteles ile,127; geç astrolojide,127; karakter, muhalefet,127; her zaman göklerdeki en parlak yıldız,127; gün ışığında görülen,127; renk değişikliği,127; Aratos'un sıfatı,127; Tennyson'da,127; Arago'nun Arapça adı,127; en yakın yıldızlar arasında,128; paralaks,128; rengi belki de görünen

büyüküğünün nedeni,128; güneşten kırk kat daha parlak,128; spektrumu,128; hızı,128; doruk noktası,128; Kant üzerine,128; Manilius'un fikri,128; uydusu, bulunduğı,128,129; uydu ile ilgili gerçekler,129; Bu konuda Swift ve Voltaire,129.

Beta(P)Canis Major'ın, çeşitli isimler,129,130; Sirius'un öncüsü,129; Buttmann'da,129,130; Çin'de,130.

Gama(y) Canis Major'ın,130; isimleri, konumu, kaybolması ve yeniden ortaya çıkması,130.

Büyük Köpek Deltası (ξ)değişkenliği,130.

Epsilon(ε) Canis Major, isimleri ve pozisyon açısı,130.

Zeta(Z)Canis Major'ın,130; yeri ve isimleri,130.

eta(a)Canis Major'ın, evrensel adı,131; üzerinde,131.

Mü(M)Canis Major'ın, Grotius açık,131.

Omikron(O), Canis Major'ın Pi (n)'si ve diğer küçük yıldızlar, Çinli Ya Ke,131.

Canis Minör, çeşitli isimler,131-133; Yunanlılar tarafından herhangi bir karşılaştırmalı unvanla tanınmayan,131; için Roma epitetleri,131; Lucan açık,132; Horace'ta,132; Plinius üzerine,132; mitolojide,132; çeşitli tanımlamalar,132; karışık isimlendirme,132; Bayer ve,132; Almagest'te,132; ilgili Arap masalları,132; Pozisyon olarak Leo ile ilgili,133; astrolojide önemi,133; kazıyor,133; İncil okulu ile isimleri,133; ana hatların kökeni belirsiz,133; pozisyonu,133.

Alfa(a) Canis Minor, çeşitli isimler,133,134; en eski Yunan kayıtlarında,133; Alfonsin Tablolarında,133; takımyıldızının birçok adını taşır,133; takımyıldızdan daha erken bir kökene sahip,133; Bryant'ın türetilmesi,134; Fırat muhabiri,134; Hommel açık,134; Dupuis ve Edkins,134; Çin'de,134; Hervey Adaları'nda,134; astrolojide,134; doruk noktası,134; paralaks ve spektrum,134; dakika yoldaşları,134; periyodu, kütlesi ve ışığı,134.

Beta(P) Canis Minor,134; adları ve bunlarla ilgili ayrıntılar,134,135.

Zeta(Z) Canis Minor, Çin Shwuy Wei'nin bir bileşeni,135.

teta(3)Canis Minor'un, Çin Shwuy Wei'nin bir bileşeni,135.

Omikron(O) Canis Minor, Çin Shwuy Wei'nin bir bileşeni,135.

Pi(n) Çin Shwuy Wei'nin bir bileşeni olan Canis Minor,135.

Canis Orionis,132.

Canis Sirius,118.

Canis Tritonis,161.

canis ululans,278.

canis venatica,434.

canis virgineus,132.

canna,350.

canopo fosco,11,190.

kanopus,67-72; tarihi,68-72; ayrıca bkz. A rgo Navis ve Alpha (a) of Carina.

kanopus(pilot),68.

Yengeç Burcu,109.

kantanlar,156.

kantikum,281.

Kaomai,310.

Cape Bulutlar,294.

kapella,86-89(bkz. Auriga).

kapella,91.

Kapari ve flexus Kapari,135.

kapili,169.

kapra(kapella),86.

kapriliaAmalthea(Oğlak),135.

Oğlak, Oğlak, Oğlak,135.

Oğlak, pozisyonu,135; çeşitli isimler,135-140; ilgili doğu efsaneleri,135; havanın önemi,135; A rabo-Latin Almagest'te,135; ilgili Yunan efsanesi,136; Doğü sistemlerinde,136; ilk zamanlarda sık sık bahsedilir,136; ilgili platonik fikirler,136; Sargonon,136; Numa Pompilius ve,136; astrolojide,136; Alchabitusson,136; Vesta'ya özgü,136; Ampelius açık,136; Manilius açık,136,137; 1386 almanağında,137; Ar-kandumon,137; astrologların evcil

hayvanı,137; Araplar tarafından olumlu karşılanan,137; klasik olarak hava durumu üzerinde kötü bir etki olarak kabul edilir,137; Bunun üzerine Horace ve Aratos,137; Fırat tabletlerinde,137; hayali tanımlamalar,137; Augustus sikkelerinde,137; astrolojide,137; İngiliz sikkelerinde,137; genel olarak tutarlı,137; gece işareti,138; Kamufraj açık,138; Mısır burçlarında,138; Denderah burcunda,138; Brahman zodyak üzerinde,138; Yahudi Hahamlar,138; Mısır astronomisinde,138; diğer Doğu tanımlamaları,138; Hint zodyak sıralamasında sonuncusu,138; Aztek takviminde,138; Çin astronomisinde,139; Asur ve Akad astronomisinde,139; Jensen ve Sayce'de,139; erken kökeni,139; sembolü,139; sembol kelimesinin kökeni,139; Dante ve Milton,139; Oğlak Dönencesi ve,139; göze çarpmayanlık,140; esas olarak lucida'sının çıplak göz ikiliği için fark edilir,140.

Alfa(a) Oğlak burcunun (a1 ve a2) isimleri,140; çeşitli türevleri,140; doruk noktası,140.

Beta(fi)Oğlak burcu(fi1 ve fi2 adları,140,141; Çin sieu Nieu veya Keen Nieu'nun bileşenleri,141; Çin'de ipek endüstrisi ile bağlantılı,141; konumu vb.,141.

Gama(y) Oğlak burcu,141; çeşitli isimler,141; Babil yıldız işaretini tanımladı Mahar sha ni-na Shahii,141; diğer yıldızlarla birlikte Çinli Luy Pei Chen'i kurdu,141.

Delta(B)Oğlak burcunun çeşitli isimleri,141; diğer yıldızlarla birlikte Çinli Luy Pei Chen'i oluşturur,141; İdeler açık,141; Babil astronomisinde,141; 1846'da Neptün yakınında,141.

Epsilon(£) Oğlak burcunda, diğer yıldızlarla birlikte Çinli Luy Pei Chen'i oluşturur,141.

Zeta(Z)Oğlak burcuÇin Yeni,142.

eta(a)Oğlak burcu, Çin'de Chow,142.

teta(0)Oğlak burcu, Çin'de Tsin,142.

Iota(i)Oğlak burcu, Çin Tae,142.

Kappa(k)Oğlak burcu, diğer yıldızlarla Çinli Luy Pei Chen'i oluşturur,141.

Lambda(A)Oğlak burcu, diğer yıldızlarla birlikte Çinli Tien Luy Ching,142.

Mü(M)Oğlak burcu, Çinli Kuh,142.

hayır(v)Oğlak burcu, Arapça Şat,142.

upsilon(sen)Oğlak burcu, Çin Loo Sieu,142.

fi(^) Oğlak burcu, Chi (x), Çin Wei ile,142.

psi(^) Oğlak burcunun, Çin Yue'si,142.

Kapuja,156.

Caput ve Kauda,374.

Caput Gorgonis ve Caput Larvaları,332.

kaput üçgeni,416.

karsinüs,107.

Kardinalin Şapkası,363.

Genel İndeks Carina Argoa (Argo),66.

Karina. Argo'nun altına bakın,64.

Alfa(a) Carina'nın tarihi,67-72; çeşitli isimler,67-72; üzerinde strabon,67; modern adının türetilmesi,68; her zaman önemli,69; eski ibadet,70; Moore açık,70; Carlyle açık,70; çeşitli antik astronomik sistemlerde,70-71; Dante'ye,71; jeodezide,71; Tennyson'da,72. Ayrıca bkz. Canopus.

Beta(P) Carina,72; pozisyonu,72.

eta(n) Carina'nın konumu ve önemi,73; ışığında varyasyonlar,74; nebula,74

Iota(i) Carina'nın konumu ve adları,74.

carles-waen,420,428.

Carlwaynesterre(Arkturus),101.

Carlyle, Thomasve takımyıldızlar,xi; ct Passim.

Carman, The(Minsheu'nun),96.

Karnabas, Karnabon, Karnabus,299.

Çizme Arabası,426.

carretave Carro,427.

Güveç,436.

Cassiopeia. Cassiopeia'ya bakın.

Kasyopya(veya Cassiope), çeşitli isimler,142-145; en eski ve en iyi bilinen takımyıldızlardan biri,142; kutbun

altındayken "Göksel W" ve üstündeyken "Göksel M" olarak bilinir,[142](#); Hyginus'un açıklaması,[142,143](#); Aratos'ta,[143](#); Yunan astronomisinde önemli,[143](#); Hevelius'ta,[143](#); Romalılar arasında,[143](#); Araplar arasında,[143,144](#); çeşitli figürler,[143,144](#); A Ifonsine Tablolarında ve A rabo-Latin Almagest'te,[144](#); Kelt astronomisinde,[144](#); Schiller'de,[144](#); Çin astronomisinde,[144,145](#); Mısır muhabiri,[145](#); Fırat'ta iyi bilinen,[145](#); Milton'da,[145](#); Landseer'ın adı,[145](#); 17. yüzyıl terminolojisinde,[145](#); Leyden MS'de,[145](#); astrolojide,[145](#); Profesör Genç ve,[145](#); pozisyonu,[145](#); kümeler açısından zengin,[145](#); Arapça adı,[146](#); nova'sı,[146,147](#); Tycho ve ikincisi,[147](#); sebep olduğu heyecan,[147](#); Çince adı,[147](#).

Alfa(a) Cassiopeia'nın çeşitli isimleri,[145](#); Uluğ Bey,[145](#); üzerinde,[146](#); değişkenliği, dönemi ve doruk noktası,[146](#); arkadaşları,[146](#); Çin Yuh Lang'ın bir bileşeni,[146](#).

Beta(fi)Cassiopeia'nın, çeşitli isimler,[146](#); Tizin'i'nin adı,[146](#); Üç Kılavuzun bir bileşeni olarak ekinoktal rengi işaretler,[146](#); Polaris'in direğe göre konumunun bir göstergesi,[146](#); yıldız zamanını işaretlemeye faydalı,[146](#); paralaks,[146](#); düşman,[146](#).

Gama(y) Cassiopeia'nın,[147](#); çince adı,[147](#); astronomların ilgisini çeken,[147](#); değişken spektrum,[147](#); arkadaşları,[147](#).

Delta(5) Cassiopeia'nın isimleri,[148](#); Picard tarafından jeodezide kullanılan,[148](#).

Epsilon(£) of Cassiopeia, bazen Cassiopeia Deltası (J) adını taşır,[148](#).

Zeta(Z)Cassiopeia'nın, Çin Foo Loo'nun bir bileşeni,[148](#).

eta(a)Cassiopeia'nın, ünlü bir ikili, güneş sistemine en yakın olanlardan biri,[248](#).

Lambda(A)Cassiopeia'nın, Çin Foo Loo'nun bir bileşeni,[148](#).

Mü(y)Cassiopeia'nın, Dirsek olarak Arabistan'da Cassiopeia'nın Theta (0) ile ilişkili,[148](#); büyük uygun hareket,[148](#).

Cassiopeia'nın Sandalyesi,[143](#).

hint. İkizler'in Alfa (a) altına bakınız,[230](#).

Castor ve Polluks. İkizler altında bakın,[222](#)ve devamı

Castore e Polluce,[223](#); tekerlekler,[223](#).

Castor fraterque magni Castoris,[223](#).

Casyapi,[144](#).

kedi,. Felis'i gör.

Katabhisaj(23d nakshatra),[55](#).

Katalet,[427](#).

Takımyıldızların Katalogları, çeşitli,[11-14](#).

Catellus (Katulus),[132](#).

katedra mollis,[143](#).

kedigiller(Canes Venatici),[115](#); (Wains),[434,450](#).

Cautel,[66](#).

Cavallino,[213](#).

Kekroplar,[46](#).

şef,[155](#).

Ceginus(ve varyantları),[95,156](#).

Ceichius (Çegnius),[156](#).

Celaenoveya Celeno,[407](#).

Bu Heykel,[106](#).

kereviz,[213](#).

Celeste Lasca,[338](#).

göksel Mve Göksel W,[142](#).

göksel kızkardeşler,[177](#).

celox jasonis(Argo),[66](#).

Kelt,[240](#).

buhurdan,[273](#).

Sentor(Yay Burcu),[353](#).

Sentor,. Erboğa bakın.

Centaure Chiron,151.

Centaur'un Tacı,172.

Sentor, çeşitli isimler,148-152; Aratos tarafından erken Yunan zamanlarından türetilmiştir,148; Pholos ile ilişkili,148,149; Apollodorus ikincisi,149; Eratosten ile ilgili,149; ve Kiron,149; Sir Isaac Newton ve,149; Matthew Arnold, Chiron'da,149; takımyıldızların mucidi Centaur,149; ilgili Yunan efsaneleri,149,150; Prometheus ve,150; çeşitli figürler,150,151; William Morris ve Centaur,150; Arap figürü,150; Ptolemy'nin açıklaması,151; Hipparchos ve Pliny üzerinde,151; pozisyonu,151; Farnese küresi üzerinde,151; Hyginus, Alfonsine Tabloları ve Leyden MS.,151; Bayer ve Burritt'in tahminleri,151; Roma terminolojisinde,151; Recorde'un adı,151; Milton ve,151; Yay ile karıştırılan,151; ortaçağ Hristiyan astronomisinde,151; en büyük takımyıldızlardan biri,151; pozisyonu,152; New York enleminde sadece kısmen görülebilir,152; ilgili diğer ayrıntılar,152; küçük bileşenleri ve adları,154,155.

Alfa(a)Erboğa, çeşitli isimler,152-154; ihtişamı, onu Nil'de bir ibadet nesnesi haline getirdi,153; dolap ve,153; Çin astronomisinde önemi,153; pozisyonu,153; doruk noktası,153; astronomları en çok ilgilendiren, 153; belki de sistemimize en yakın yıldız,153; paralaks ve mesafe,153; Profesör Young'ın ikincisinin gösterimi,153; Sir John Herschel'in aynı şeyi göstermesi,153; ve güneş,153; ikiyüzlülük,153; periyodu ve pozisyon açısı,154; Güney İşaretçilerinden biri,154.

Beta(P)Erboğa, çeşitli isimler,154; haritalarda çeşitli konumlar,154; Güney İşaretçilerinden biri,154; Afrika ve Avustralasya terminolojisinde,154.

teta(3)Erboğa,154; Century Cyclopedia'da yanlış belirlenmiş,154; bir yoldaşın keşfi,154,155; Çin astronomisinde,155; doruk noktası,155.

Omega(a>)Erboğa, Bayer'in adı, NGC 5139,155.

Sentor(Yay Burcu),353.

Céphe,155.

Sefeidler, ışıma noktası,158.

Cepheliler,32.

Kral, çeşitli isimler,155-157; Chaldaea'da bilgi,155; Yunan hikayesinde,156; ilk astronomlar ve klasik yazarlar arasındaki isim,156; başlıkları bazen Bootes ile karıştırılır,156; uygun olmayan isimler,156; bunlar için önerilen neden,156; Horace'ın üzerinde,156; göze çarpmayan,156; Yunan edebiyatında çok saygın ve iyi bilinen,156; birçok queer Arapça başlığın kaynağı,156; Hindu astronomisinde,156; Hewitt ve Dunkin'de,156; Bayer'in illüstrasyonu,156; Çin'de,156; göçebe Araplarla,157; Fold ile ilişkili,157; Bayer ve bu,157; diğer Arapça unvanlar,157; İncil okulu ile,157; küçük bileşenleri,157-159.

Alfa(a)Cepheus'un, çeşitli isimler,157; doruk noktası,157; 7500 yılının Polaris'i olacak,157.

Beta(P)Cepheus'un,158; bileşenleri ve konum açısı,158.

Gama(y) Cepheus'un çeşitli isimleri,158; Çin astronomisinde,158.

Mü(P)Cepheus'un, Konumu,158; Sir W. Herschel'in "Garnet Star"ı,158; derin renk,159.

Xi(P)Cepheus'un, Arapça adı,159; bileşenleri ve konum açıları,159.

Cerbere (Rameau ve Cerbere),159.

Cerbero,159.

Cerberus, çeşitli isimler,159,160; eskiden Herkül'e ek olarak,159; astronomlar tarafından dikkate alınmayan,159; çeşitli figürler,160; Çinli gökbilimcilerle,160.

Ceres Ferdinanda,416.

Ceres spicifera dea,461.

Cernuator,240.

Ceruco Esnibidia,480.

cerva,144.

serviks,290.

set,161.

Ceteusve Cetheus,240.

Cetus, çeşitli isimler,160-162; Andromeda efsanesiyle bağlantılı,160; Fırat üzerinde eski bilinen,160; Yunan terminolojisinde,160,161; Romalılar ile,161; çeşitli figürler,161; Fırat Tiamat,161; konumu ve kapsamı,161; 1515 Almagest ve Alfonsine Tablolarında,162; Bayer'in adı,162; İncil terminolojisinde,162; yıldızı Mira dışında özel bir ilgi görmez,162; küçük bileşenleri,162-165.

Alfa(a) Cetus'un çeşitli isimleri,162; konumu, önemi ve doruk noktası,162; astrolojide,162.

Beta(P) Cetus, çeşitli isimler,163; ikinci Kurbağa,163; Çin'de,163; artan parlaklık,163; doruk noktası,163.

Gama(y) Cetus'un bileşenleri ve konum açısı,163.

Zeta(Z)Cetus'un, çeşitli isimler,163; astrolojide,163; Chi (x) ile çıplak gözle çift,163.

eta(a)Cetus'un, çeşitli isimler,163,164.

Iota(i)Cetus'un, pozisyonu ve unvanı,164; diğer yıldızlarla, Çinli Tien Yuen,164.

Omikron(O) Cetus, çeşitli başlıklar,164; uzun dönemli bir değişken ve sınıfının bir türü,164; ilk fark edildiğinde,164; çeşitli açıklamaları,164; dönemi,164; ışığında değişken,165; Sir William Herschel,165; spektrumu,165.

Kadeh,310.

Chalitsaveya Kalitsah,421.

bukalemun, çeşitli isimler,165; önemsizliği ve konumu,165: İlk olarak Bayer tarafından bulunmuştur,165; bileşenleri, yalnızca Çin'de adlandırılmıştır,165; doruk noktası,165.

"Flie ile Bukalemun" 165.

bukalemun,165.

Güney Odaları,362.

Şampiyon,. Perseus'a bakın.

Çang,184,248.

Çang Chen,116.

Chang Guilder,167.

Çang Şa,182.

chau,142,245.

Chaou Teaou(veya Yaou),103.

chara,115,116.

chara. Bkz. Canes Venatici'nin Beta (fi),116.

charere,426.

İlyas'ın Cennete Yolculuğu Arabası,428.

Araba, Küçük(Thor'un),450.

savaş arabası(Firavun'un),435; (Yusuf'un),451.

Charles' Meşe. Robur Carolinum'a bakın.

Charles'ın Wain'i,428.

/olarak,108.

Chasara tsamangadu,481.

Cha Sze,376.

Chaucerve zodyak,3,4; ve pas.

Chay Foo,197.

şela,269.

Kimyasal Fırın,. Fornax Chemica veya Chymiae'ye bakın.

kimyasal cihaz,221.

Chercjengh,108.

Chevalet du Peintre,214.

şövalye,168.

chevre,86.

Chieftain's Star, The,122.

Chien de Mer,161.

Chiens du Chasse,114.

Chih Yeni,285.

Çinve zodyak,5,6; ay konakları,7; takımyıldızların oluşumunu iddia ediyor,21; Keldani etkisi nedeniyle astronomi,21;

Araplara da21; Cizvit misyonerler sayesinde astronomideki son gelişmeler,21.

Çene Çayı,369.

Çin astronomi,5-7,21; ve pas.

Çing,376.
Chioma,168.
cips,156.
Kiron(Jason'ın hocası), St. Clement'in takımyıldızların mucidi olması,18; ve pas.
Kironve Chyron (Kentaurus),149.
Kiron(Yay Burcu),353.
chironis filia,379.
Chnum, Chnemu, Gnoumveya Knum,138.
Çu(Sütun) Çin yıldız işareti,91.
Çu(Ara),63.
Çu(Kentaurus),155.
Çoo Neaou,22.
Çu Wan,391.
Çu Wang,412.
yemek,142,376.
yemek,171.
Christi Crux,194.
İsa'nın Dikişsiz Ceketi,310.
krizomallus,76.
Çuveya Chow (Pleiades),20,399.
Chuen Shwo,414.
Chung Ho Mun,206.
Chung Shan,246.
Chung Tae,443.
Chushe,467.
kimyasal fırın,221.
ciconia,300.
Cigno,192.
silalar,84.
Cincinnus,169.
Singulum,36.
Cinosura ve Cynosura,456.
Çipactli,138.
sirk, çeşitli isimler,166; La Caille'in oluşturduğu,166; konumu ve doruk noktası,166.
çevreler,459.
Circuluslacteus,475.
Circulus Junonius,481.
sirrolarve Sirus,111.
cisne,192.
Citharave Clara Fides Cyllenea,281.
sitra,182,467.
Clamator(Çizmeler),93.
Clarum Tyndaridae Sidus,222.
klava,105.
Klavatör ve Claviger,240.
Akrep Pençeleri,269.
İskenderiyeli Clement, Aziz, yüksek rahibin göğüs zırhı ve burçlar konusunda Josephus ile aynı fikirdedir,2.
Kleonaem Sidus,252.
Kleostratos,3.
Bayan Agnes M Clerke. ve zodyak,3,6(Not);ay konakları,8; ve dekanlar,9; gökyüzü figürlerinin çokluğu üzerine,10; ve pas.

Klipveya Clyp'eus Sobieskii,373.

Bulut yiyen köpek balığı,482.

Bulut Bulutsusu,367.

Herkül Kulübü,,243,246,302,375.

Kümeler, Yıldız. Nebulalara bakın.

Kömür Çuvalı,190,297.

arması, Sobieski'nin,373.

kokier,83.

arabacı,83.

Horozveya Tavuk,381.

Coeli Cingulum,475.

Coelum, Coelulum, Parvum Coelum,173.

Coeur de Charles,116.

Ariadne'nin Kıvrık Saçı,174.

Sikke, Antik, xvii; ve pas.

kolca(kapella),88.

kollaryum,85.

Collum Çeti,164.

Collum Hydrae,249.

Colomba ve Colombe de Noé,166.

renk rhobus,105.

Coluber,203,247,374.

Columba Noae, çeşitli isimler,166; ilk resmi olarak Royer tarafından yayınlandı,166; Bayer'in Canis Major plakasında yer alan,166; Caesius ve,166; erken gökbilimciler tarafından tanınmayan,166; Smyth ve,167; küçük bileşenleri,168.

Alfa(a)Columba Noae'nin, çeşitli isimler,167; Çin'de,167; göze çarpmayan, ancak Mısır tapınak ibadetinde önemli olan,167; dolap ve,167; konumu ve doruk noktası,167.

Beta(P)Columba Noae'nin, çeşitli isimler,167; Chilmead'in İncelemesinde,167.

Kolumella, De Re Rustica'da,19; etpassim.

Koma Berenices, çeşitli isimler,168-172; pozisyonu,168; İlk olarak Eratosthenes tarafından ima edilen,168; takımyıldızı yeri uzun zamandır kararsız,168; Tycho'nun kataloğunda,168; Aratos'un Phainomena'sında,168; kimin adına,168; Conon tarafından icat edildi,169; Callimachus ve Catullus,169; ilgili efsaneler,169; Hyginus'un adı,169; Manillas tarafından belirtilmeyen,169; Mercator'un küresinde,169; Almagest'te,169; Plinius üzerinde,169,170; Hollanda'nın gaf ilgili,170; Schiller ve Thompson,170; Servislerin açıklaması,170; Orta İngiliz şiirinde,170; çeşitli figürler,170,171; Dresden küresinde,171; erken Mısır terminolojisinde,171; Çince isimlerin bolluğu,171; ın bileşenleri,171; doruk noktası,171.

Koma Berenices,169.

Comesque Bootae,304.

Kuyruklu yıldızlar, Al Bîrûnî on,27; ve pas.

Commissura Piscium,342.

Denebola'nın Yoldaşları,259.

Pusulave Pusula,166.

konkordiya,462.

Takımyıldızlar,, ilgili ayrıntılar,10,11,18; ve mevcut sınırları,10; figürlerin Yunanca isimleri,10; rakamlar için Latince terimler,10; sayısı,11; Bayer'den sonra daha sonraki kataloglar,13,14; yeni keşif,14,18; yeni, çoğunlukla güney göklerinde,14; çeşitli erken araştırmacılar,14; modern sayısında tutarsızlık,15;106İdeler tarafından iddia edilen,15; çeşitli diğer tahminler,15; seksen ila doksan artık kabul edildi,15; Chiron'un mucidi olduğu söylenir,18; Seneca, oluşum tarihlerinde,18; Mitologlar tarafından atfedilmesi,19; Çin tarafından iddia edilen oluşumu,21; Kökeni ile ilgili idealler,22; üzerinde Çiçero,27; İncil okulu ve,28; Giordano Bruno ve,28; diğer ikonoklastlar ve,28. Ayrıca bkz. Gökyüzü figürleri ve Yıldız grupları.

Devam Et Suyu,247.

Kopernik, çalışma tarihi,13; etpassim.

Corbeau,179.

Kor Caroli, bkz. Canes Venatici'nin Alfa (a)'sı,115.

Kor hidra,249.

Kor Leonis,256.

Kor Akrep,365.

Kor Serpentis,375.

Kor Tauri,384.

Kornipedler,352.

Kornişler,323.

Kornu(yAkrep),369.

bereket,87.

kornus(Koç),76.

kornus(Boğa Burcu),379.

korol,173.

Corona, Corona Ariadnaeveya Ariadnes,174.

Corona Avustralya,172.

Corona Avustralya, çeşitli başlıklar,172,173; göze çarpmayanlık,172; Konumu,172; Aratos sessiz,172; Hipparchos tarafından bilinen,172; Ptolemy'ye,172; Yay ile ilişkili,172; Manilius tarafından belirtilmeyen,173; ilgili klasik efsaneler,173; 5. yüzyıl terminolojisinde,173; Araplar arasında,173; Çin'de,173; Bayer açık,173; Alfonsin Tablolarında,173; lucida'nın,173; doruk noktası,173; İncil okulunun astronomisinde,173.

Corona Borea (Borealis, Septentrionalis),174.

Corona Borealis, çeşitli isimler,174; Eratosthenes ve ilk Yunanlılar tarafından bilinen tek yıldız tacı,174; Latinler ile,174; ilgili klasik efsaneler,174; Apollonius Rhodius üzerine,174; modern ve klasik şiirde,174; Dante'ye,175; her zaman favori,175; Chaucer açık,175; Skeat'in yorumu,175; Spenser açık,175; Georgia'da,175; Manilius'a göre, astrologlar tarafından tercih edilen yıldızlar,176; Arap astronomisinde,176; çeşitli figürler,176,177; çeşitli yazarlar,176; Alfonsin Tablolarında,176; Dupuis ve,177; İbranice astronomide,177; Suriye'de,177; Çin Kwan Soo,177; Shawnee adı,177; İncil okulu ile,177; Leyden MS'de,177; astronomlar için ilginç,177; Avustralya'da,177; Blaze Star'ın görünümü,177; küçük yıldızlar,179; yıldızların yazımı ve isimlendirilmesiyle ilgili belirsizlik,171.

Alfa(a)Corona Borealis'in, çeşitli isimler,178,179; Bayer açık,178; Georgia'da,178; grubun merkezi biri,178; üzerinde Spence,178; spektrumu ve doruk noktası,179; Coronidlerin parlak noktası,179.

Corona Firmiana,177.

Corona Gnosida (Cretica, Gnosis),174.

korona yay,172.

koronidler,179; radyan ve süresi,179.

Corvo,179.

korvus, çeşitli isimler,179; Yunanlılar ve Romalılar ile kaydetti,179; üzerine Ovid,179; mitolojide,179; Metamorfozlarda,180; efsaneler ve figürler,180,181; Arap astronomisinde,180; Hindular ve,181; A vesta ve,181; Akad terminolojisinde,181; İbraniler tarafından bilinen,181; ve Çinlilere,181; Hristiyan efsanesinde,181; küçük bileşenleri,182.

Alfa(a) Corvus'un çeşitli adları,181; Çin Porsuk Hea,181; parlaklıkta azalma,181,182; renk değişikliği,182.

Gama(y) Corvus'un adı ve türevi,182; parlaklık,182; nth Çin sieu işaretleri,182; doruk noktası,182.

Delta(B)Corvus'un, unvanları ve konumu,182; bileşenleri ve konum açısı,182; 11. nakshatra olan Corvus'un Alfa (a), Beta (fi), Gama (y) ve Epsilon (£) ile,182; erken Aslan parçası,182.

çünkü,183.

kumum,48.

Fincan,182.

Couronne Avustralya,172.

Couronne Boreale,174.

Cousigneirosve Cousinière,397.

korkak,58.

Cparegha,467.

Cpur,467.

yengeç,108.

Yengeç Bulutsusu,391.

Yengeç,. Kansere Bakın.

Vinç,. Grus'a bakın.

kızılçık,436.

kızılçık(Ülke),402; (Binbaşı Binbaşı),436.

Krater, çeşitli isimler,182-184; oluşumu ve konumu,182; uzun süredir Hydra ve Corvus ile ilişkili,183; Yunan efsanesinde,183; Romalılar ile,183; Hewitt ve,183; üzerine kahverengi,183; Yahudilerle,183; eski İngilizce adı,183; erken Arap astronomisinde,183; Alfonsin Tablolarında,183; Riccioli'nin isimleri,183; 10. sieu'nun bir parçası,184; Caesius ve Schiller üzerine,184; astrolojide,184; küçük yıldızlar,184(altında).

Alfa(a)Krater, başlıkları,184; azalmış parlaklık ve doruk noktası,184.

Krater,183.

kızılçık, 21. nakshatra,59.

can sıkıntısı,202.

Cravishthá,200.

kerevit,,109.

Yaratılış Efsanesi(*Yaratılış Destanı*),George Smith tarafından 1872'de keşfedilen,1,2; işaretlerin adı,2; nerede bulundu,2(Not); kompozisyon tarihi,2(Not).

Cressa Corona,174.

Cretaeae ve Arctoe,422.

Girit,183.

Crines ve Crines Berenices,169.

crob,276.

Croce,184.

Timsah,,272.

kruvasan,184.

Geçmek,184.

krona,59.

Eğri Kütük,,74.

çarpık yılan,475.

Crossers, Crosier, Crosiers ve Crossiers,189.

Çapraz. Crux'a bakın.

Çapraz Yıldız,189.

Geçmek, Serpens'te,375.

Geçmek, Sobieski'nin Kalkanı'nda,373.

Calvary Haçı,194.

İsa'nın Haçı,200.

Krotonve Krotolar,352.

Ahaşveroş'un tacı,177.

Amphitrit Tacı,174.

Ebedi Yaşamın Tacı,173.

Dikenler tacı,177.

Vulkan Tacı,174.

karga,. Corvus'u görün.

taçlı yılan,362.

Crucero, Cruciero, Crusero, Kruvazörlerve Cruzero,188,189.

kritik nokta, çeşitli isimler,184-191; modern başlık altında eskiler tarafından bilinmeyen,184; Ptolemy ile Centaur'un bir parçasıydı,184; Bayer tarafından bu şekilde özetlenen,184,185; Hipparkos ve,185; Plinius ve,185; muhtemelen Al Bırünî Sula'sı,185; Hewitt ve,185; Whittier ile,185; Kudüs'te en son ne zaman görüldü,185; Royer'a atfedilen, ancak bilinen buluş200yıllar önce,185; 1592'de Mollineux tarafından185; diğer figürler,185; konumu ve

kapsamı,185; haçtan çok uçurtma gibi,185; Dante tarafından bahsedilene kadar bir haç olarak fark edilmedi,186,187; Vespucci ve,187; Lusiadas'ta,187; Owen Meredith'te,187; 16. yüzyıl navigasyonunda sıkça bahsedilen,187; Pigafetta'nın terimi,188; için diğer terimler,188,189; Cristoval d'Acosta adını veriyor,189; dini duygu ve,189; Bayan. Hemanlar ve,189; Von Humboldt'ta,189,190; Pareni Kızılderilileri ile,190; dolap ve,190; Çin astronomisinde,190; Brezilya ile bağlantılı,190; Kömür çuvalı içerir,190; Perulularla,190; küçük yıldızlar,191(altında).

Alfa(a)Crux'unveya Acrux, konum, ikilik ve doruk noktası,191.

Crux boşalmak S. Helena,194.

cujam,246.

Carlo'nun şarkısı,116.

İsa'nın Tutkusu Kupası veya Yusuf Kupası,184.

Nuh Kupası,248.

Kupa,. Krater'i görün.

Köri,199,427.

Currus Maris veya Volitanlar(Argo),66.

eğrilik,198.

Cushiopeia,145.

gümrük vergisi,93.

Gümrük Erymanthidos Ursae,93.

gümrük vergisi,96.

gümrük,85.

Avrupa Gümrükleri,118.

Gümrük Hesperidum,204.

gümrük vergisi, çeşitli isimler,191; La Lande'nin oluşturduğu,191; başlığın kökeni,192; şimdi gökbilimciler tarafından tanınmayan,192.

Kibele,462.

Cycno Jeneratör,222.

Cycnus ve Cygne,192.

Kuğu, çeşitli isimler,192-195; pozisyonu,192; Eratosten ile,192; Romalılar tarafından benimsenen,192; ilgili çeşitli efsaneler,192-194; Argonautic takımyıldızlarından biri,193; muhtemelen ilk Fırat üzerinde bilinen,193; Yunanlılardan kaynaklanmadı,193; Arapça terminolojide,193; Alfonsin Tabloları ve,193; Ideler'in varyantları hakkındaki yorumu,194; olağan kurgu,194; tanımlamaları, İncil okulu tarafından,194; açık,194; Smith's Come, Learn of the Star'da,194,195; Çin astronomisinde,195; Birmingham'da,195; Dantel İşi Bulutsusu içerir,195; küçük yıldızlar,196-198.

Alfa(a) Cygnus'un çeşitli isimleri,195,196; mantıklı düzgün hareket yok,196; paralaks ve spektrum,196; doruk noktası,196.

Beta(f) Cygnus'un, çeşitli isimler,196; gökyüzünün gösteri nesnelerinden biri,196; pozisyon açısı,196.

Gama(y) Cygnus'un,197; Çin Tien Tsin,197; konumu ve spektrumu,197.

Epsilon(ε) Cygnus'un konumu,197; ilgili ayrıntılar,197.

OmegaCygnus'un '(rn3), bileşenleri ve konum açısı,198.

Pi¹(^ 1) Cygnus'un başlıkları,197; Çin Tang Shay'in bir parçası,198.

Kylenius Turu,228.

Kiril,213.

Cyllenius,330.

Sinosefali,(Ara),20,64.

Cynosura,447.

Cynosuris,433.

arka plan programı,350.

Dagaim,338.

Dagioto,339.

Dagon,338,345.

dansçılar,400,459.
Danimarka Fili,435.
Dan-nu,468.
Dante, Kova burcunda,48; ve pas.
Karanlıkveya Kuzey, İmparator,338.
Dar Lugal,366.
Karanlık İşaret,,109.
Karanlık Savaşçı,,139,338.
Daula, yanlış Daulo,47.
Dauphin,198.
David ve Yonatan,224.
Goliath'ın başı ile David,331.
Dayan Esiru, Dayan Same, Dayan Nargileve Dayan Sidi,206,285.
Dea Suriye,338.
debilissima,288.
Deborah,145.
dekakordum,281.
Dekanlar,,9; Bayan Clerke açık,9; çeşitli isimler,9; Manilius'un terimi,9; Firmicus ve,10.
Geyik avcısı, The,122.
Geyik,,20,144.
Defekt Sidus,240.
Deferens kaput Algol,330.
Deferens katheram,330.
Deferens leonem,278.
Deferens Zebur,281.
De la Caille, Abbe Nicolasve Anıları ve Coelum Stelliferum,14; etpassim.
delfino,198.
Şarküteri,47.
Delle Caustiche,359.
Delfin, Delphive Delphyn,198.
Delphinus, çeşitli isimler,198-200; en küçük takımyıldızlardan biri,198; tüm astronomik literatürde şimdiki unvanını taşıdı,198; Yunanistan'da dini öneme sahip199; hayırseverliğin gökyüzü amblemi,199; Ovid'de,199; Manilius açık,199; Cicero'da,199; ilgili diğer efsaneler,199; Hindu terminolojisinde,200; muhtemelen Fırat Makhar,200; ilk Hristiyanlarla,200; Araplar tarafından kabul edilen Yunan unvanı,200; Alfonsin Tablolarında,200; konumu ve doruk noktası,200; Hristiyan terminolojisinde,200; küçük yıldızlar (a'nın altında),200.
Alfa(a) Delphinus'un tuhaf adı,200,201; değişkenliği,201.
Beta(P)Delphinus'un, garip adı,200,201; pozisyon açısı,201.
Delta,415.
Delta Akvaryumlar,53.
deltotonve Deltotum,415.
Dem'eter,461.
İblisve Şeytan Yıldızı,332.
Denderah Zodyak,,109, HAYIR; ve pas.
Dercete, Dercetisve Derciş,338.
De Rheita,53; ve pas.
Derkeveya Derketo,338.
desanausve Desanes,240.
Desmos,342.
Deus Libycus(Koç),78.
çiy(19. sieu),355.
Dexter,118.

Dhamsu, Dhanu, Dhanasuve Dhanus,[354](#).
Dhanishthá,[200](#).
Dharind,[366](#).
Dhruva,[456](#).
Diadema Coeli,[175](#).
Süleyman'ın tacı,[173](#).
Başak Pırlanta,[259](#),[469](#).
Diana,[462](#).
Dianae Geliyor,[305](#),[421](#).
Diana Sidus,[356](#).
Didim,[223](#).
Almanca'dave Dii Semadirek,[223](#).
Dii Suriye,[399](#).
Dik Paye,[282](#).
Dilgan(aArietis),[80](#); (bir Lyrae),[285](#).
Dil-gan I-ku(veya Babilî),[88](#).
dil-karveya Aşkar,[80](#).
Dillmann'ın Mazzároth'un türetilmesi[2](#); ve pas.
diyotlar,[241](#).
Diodorus(Sicilya), Mısır takımyıldızlarının kökeni hakkında,[20](#); ve pas.
Dion,[399](#).
Dionysius Exiguus, yıldızlarda,[27](#).
Dioscuri,[223](#).
diota(İki Kulaklı Kavanoz),[46](#).
Discus parvus confractus,[176](#).
personel,[171](#).
dobve Dobh,[423](#).
Dodecatemory bölümleri, Enoch'un mucidi,[2](#).
Doe, The,[190](#).
Orion Köpeği,[117](#).
Köpek Setiveya Typhon'un,[434](#).
Tobias'ın Köpeği,[119](#),[133](#).
Köpek,[78](#),[157](#).
Köpekler, Havlayan,[466](#).
Köpek yıldızı, The,[120](#).
dolveya Dul,[47](#).
Dolonlar (Uyaran),[92](#).
Yunus(Balık Burcu),[341](#).
Yunus,. Delphinus'a bakın.
Yunus,[198](#).
Domicilium Solis,[252](#),[257](#).
ev sahibi,[156](#).
Domus Veneris gece,[383](#).
Eşekler,[111](#).
Patkar'ı yap,[224](#).
dorado, diğer isimleri,[201](#),[202](#); türetilmesi,[201](#); L 'Astronomie Populaire'in tercümesinde Gore'un planisferinde,[201](#);
1892 Göksel El Kitabında,[202](#); Caesius ve,[202](#); Rudolf'ın Tablolarında,[202](#);
Konumu,[202](#); bulutsunun yakınında[30](#)doradus,[202](#); küçük bileşenleri,[202](#).
doradusve Dorade,[201](#).
doradus, 30, konumu,[202](#).
Dorsanlarve Dosanes,[240](#).

Çift Kişilik(Lyra'da),288; (Akrep burcunda),371.

Çift başlı Atış Bulutsusu,474.

Çift Gemi,139.

Çift Kılıç,362.

şüpheli Thomas,253.

Ejderha,202.

Drako(Cetus),162; (Hydra),247.

Drako, çeşitli isimler,202-206; başlığı, genellikle aynı,202; Latin Tablolarında,203; Herkül Kalkanı'nda,203; mitolojide,203; Schiller üzerine,203; Caesius ve,203; İsveçliler ile,203; Delitzsch'in iddiası,203; Renan'ın fikri,203; Proctor, direğe göre değişmesi üzerine,203; İran'da,204; Hindu ibadetinde,204; Babil kayıtlarında,204; Rawlinson üzerine,204; muhtemel Keldani figürü,204; olağan kurgu,204; A rgonauticae'de,204; Vergil'de,204; yıldızları, yaklaşık MÖ 5000,205; Mısır'ın başlarında çok gözlemlenen,205; Denderah düzlem küresinde,205; Thebes'teki Ramesseum'da,205; Bu konuda Delitzsch,205; Mısır tanrılarının sembolü,205; kilitli dolap,205; Mısırlılar ve,205; Necht'e yakın,205; Arap gökbilimciler arasında,205; Borgian küresinde, 205; astrolojik fikir,205; Türk haritalarında,205; Bayer ve,205; Williams ve,205; Edkins ile ilgili,206; Ölçüde,206; küçük yardımcıları,207(Beta (f) kapsamında), infra.

Alfa(a)Draco'nun, çeşitli isimler,206; denizciler arasında,206; Çin'de,206; Sayce ile ilgili,206; Brown'ın görüşü,206; MÖ 2750'de konumu,206; Cheops Piramidi'nin merkezi geçidinden gece gündüz görüldü,207; Herschel'in parlaklığıyla ilgili olarak,207; Bayer ile,207; doruk noktası,207.

Beta(f) Draco'nun çeşitli isimleri,207; erken Arap astronomisinde,207; refakatçinin pozisyon açısı,207; Çin'de,207.

Gama(y) Draco'nun,207; diğer isimleri,207-209; Erken Arap astronomisinde,208; Firuzábâdî tarafından atıfta bulunulmayan,208; denizcilere tanındık,208; sembolleri,208; her yaşta dikkat çeken,208; Hooke tarafından gündüz görülen,208; Bradley ve,208; Nil üzerinde erken öneme sahip,208; Mısır'da tapınak ibadetinin bir nesnesi olarak Alpha (a) Ursae Majoris'in doğal halefiydi,208; Mısır'da IŞİD olarak bilinen,208; Konumu,208; yükselen, Denderah ve Thebes'te görülebilir,208; Lockyer ile ilgili,208,209; çeşitli Mısır başlıkları,209; Teb'de tapılan,209; Konumu,209.

Delta(A)Draco'nun, çeşitli isimler,209; Al Tizinî ve,209; diğer bileşenlerle, Çin Tien Choo,210; Çince başlık,210; ekliptiğin kuzey kutbuna yakın,210.

Zeta(Z)Draco'nun, bazen Al Dhi'bah ve Eta (n) ile İki Hyaenas,210; Ocak ayının meteor akışlarının ışıltısı.19ve Mart,28,210.

eta(n) Draco'nun Çinli Shang Tsae'si,210.

teta(0)Draco'nun, Çin Hea Tsae,210.

Iota(i)Draco'nun, çeşitli isimler,210; Çin'de,210; Quadrantid meteorlarının ışıması,210.

Kappa(k)Draco'nun, gelecekteki bir kutup yıldızı,458.

Lambda(A)Draco'nun, çeşitli isimler,210,211; etimolojisi,210; Çin'de,211.

Mü(M)Draco'nun,211; isimleri,211; modern konumu,211.

Xi(Z)Draco'nun, isimleri,211,212; 1515 Almagest'te,211; proktor ve,212; Draconidlerin parlak noktası,212.

Sigma(Ah)Draco'nun, Konumu,212; adının türetilmesi,212; en yakın yıldızlarımızdan biri,212.

fi(F)Draco'nun, Çinli Shaou Pih,212.

chi(x) Draco, Çinli Kwei She,212.

psi(^ 1, ^ 2) Draco'nun isimleri,212; Çinli Niu She,212; pozisyon açıları,212.

Omega(w) veya Draco, adı,212; ile / Draconis Hyaena'nın Pençeleri,212.

Draco Lezbiyen,374.

Drakonidler,212.

Kanı sürükleyin,448.

Ejderha,. Draco'yu gör.

Ejderha, Çin'de birkaç,254,264,272,356,361.

Ejderha(Fransızca) ve Dragone (İtalyanca),202.

Ejderha(Küçük Aslan),264; (Terazi),272.

Aetes Ejderhası,246.

Ejderhanın Gözleri,207.

Ejderhanın Başı,207.

Ejderhanın Kuyruğu,,206.
Dram,296.
Taslak Öküz,(O Kral'ın),58.
Üçgen,414.
gaz kelebeği,418.
kuraklık araba,389.
davulveya Tabor,338.
DSİ,276.
Dub, Dubbeve Dubon,423.
Linguas'ta Ductor(1617-1627),15.
Dufhiza Pakhiza,464.
Dumbbell Bulutsusu,474.
aptal,446.
İkili Asini,111.
İkili Corpuscula,224.
İkili Lupi,210.
İkili Pavones,224.
Du Paikar,224.
Dupuiler, mevcut güneş zodyakını Mısır'a kadar takip eder,19; Aquila'daki isimlerin kökeni hakkında,56; ve pas.
Durer, Albrecht, gökyüzü figürlerinin tasviri,28,29; takımyıldızların,29; ve pas.
nargile,123.

kartal,. Aquila'ya bakın.
kartal,(Sirius),122.
Kartal(Lira),282; (Akrep),362.
Askeri Roma Kartalı, veya St. John,57.
kulak mücevher,366.
Dünyevi Trigon,,136.
Kolay Sandalye,,162.
ebioringve Ebuorung,310.
Ekidna,247.
Echiguen,337.
Écrevisse,107.
eküveya Bouchiere, de Sobieski,373.
eküleus,212.
Eden, Rycharde,12ve not; etpassim.
Effigies kusurlu emek,240.
Effusio Aquae,51.
Mısır, bazıları tarafından ilk önce yıldız gruplarına şekil ve isimler verdiklerini söyledi,19; yerli kökenli erken takımyıldızları,19; Dupuis tarafından izlenen mevcut güneş zodyak,19; astronomi, bilim dışı,20; astronomi konusundaki cehaletimiz,20; din ile bağlantısı,20; ve pas.
Mısırlı X, The,125.
Kertenkeleve Eidexe,251.
tek boynuzlu at,289.
münzevi,418.
Elkorno,450.
elektave Elektra,406.
Elektrik makinesi,289.
Fil Dişi,355.
Ell, Ell ve Yardveya Elwand,316.
El Taur,384.
Elvarad,184.
emansör,180.
İmparator, Karanlıkveya Kuzey,338.
Emuku Tin-tir-Ki,468.

Engonasi, Engonasinveya Engonasis,239.

Hanok, Dodecatemory bölümlerinin mucidi,2.

Ensis,316.

Ente-mas-murand Entena-mas-luv,248,276,369.

Enzu,140.

Eoae Atlantisler,396.

Eorosh,181.

ephippiatus,323.

epi, 1',466.

epipataecus,240.

Equerre ve la Regie,293.

eşlerve Eques Stellula,230,446.

eş kaputve Eşdeğer,213.

Equi Praeectiove Equi Sectio,213.

Equuleus (Eculeus), çeşitli isimler,212-214; Konumu,212; kapüşonlu,213; Hipparchos tarafından oluşturulmuş,213; ama onun tarafından yayınlanmadı,213; Ptolemaios ve,213; sonraki astronomlarla,213; Syntaxis, ATmagest (1551) ve Alfonsine Tablolarında,213; Araplarla,213; Hindular ile,213; Mitologlarla,213; Caesius' ve Schiller'in isimleri,214; doruk noktası,214.

Alfa(a)Equuleus'un, isimleri,214; Beta (fi) ile Çinli Sze Wei,214.

Delta(üstündef ekuleusilgili astronomik gerçekler,214.

Epsilon(£) Equuleus, ilgili gerçekler,214.

Equuleus Pictoris, La Caille tarafından adlandırılmış ve oluşturulmuş,214; diğer isimleri,214; Konumu,214; Kapteyn'in keşfi,214.

eşdeğer,213.

eku,213,323.

Equus Alesve Equus dimidiatus,323.

Equus maskulus,278.

Ekus Neptünius(Argo),66.

Equus Minörve Equus Primus,213.

Equus Peg'asus,323.

eş arkave Equus volans,323.

Eratostenve takımyıldızlar,11; Centaur'da,149; ve pas.

Ercole,241.

Erechtheus(Auriga),84.

Erib-me-gali,217.

Eridanve Eridano,215.

Eridanus(Samanyolu),474.

Eridanus, Nehir, çeşitli isimler,215-217; bölümleri,215; Ölçüde,215; eskiden sınırsız olarak kabul edilen,215; modern astronomlarla,215; Yunanlılarla,215; Hesiodos'ta,215; diğer tanımlamalar,215,216; Heliades ile birlikteliği,216; ilgili efsane,216; Eratosthenes ve Scholiasts üzerine,216; Alfonsin Tablolarında,216; La Lande ve,216; Nil ve Fırat ile özdeşleşmiş,216,217; George Smith ve,217; üzerinde Landseer,217; Moors ve Araplar arasında,217; Caesius'un adı,217; diğer figürler,217; küçük bileşenleri,218.

Alfa(a)Eridanus'un, çeşitli isimler,217,218; Konumu,217; çeşitli yazarlar,218; Dante'nin Tre Facelle'lerinden biri,218; Çin Shwuy Wei,218; Ptolemy tarafından belirtilmeyen,218; doruk noktası,218.

Beta(fi)Eridanus'un, isimleri,218; Konumu,218; Çin Yuh Tsing,218.

Gama(y1) Eridanus'un isimleri,218; diğer bileşenlerle Çin Tien Yuen,218.

eta(a)Eridanus'un, isimleri vb.218,219.

teta(f)Eridanus'un, isimleri,219; Alfonsin Tablolarında,219; Bullialdus açık,219; Riccioli ve,219; erken kış aylarında New York enleminde görünür,219; Bailly ve,219.

Omikron(O1) Eridanus'un,219.

Omikron(O) Eridanus'un,220; Abbe Cehennemi ve,220; 1783'te Herschel tarafından keşfedilen220; büyük uygun hareket,220.

Tau(T) Eridanus'un,220.

upsilon(u1, u2) Eridanus'un isimleri,220.

Erigonaeus,117.

Erigone,461,467.

Erigonius,132.

Erigu,59.

Ermelia,113.

kırpma gizler,191.

Erymanthis,421.

Akrep,363.

Etsen-tsiri,248,369.

Eudemos, gökyüzünde rakamlar,18.

eudoxos, orijinal düzyazının yazarı yaivO ^ va,17,18; et pasfim.

Eupeutos(veya Opeutus),140.

Fırat astronomisi, güneş zodyakının altı alternatif işareti,1.

Eusebius, erken yıldız edebiyatı üzerine, xv; ve pas.

Havva,291.

Venüs'ün Yüceltilmesi,340.

ezor, bağlantısı, Hyde tarafından, Mazzároth ile,2.

Ezra,451.

Fa,317.

Faelis,220.

bayrak,255.

Suların Adil Yıldızı,,124.

Falco sylvestris,282.

Düşen Grip,283.

Falx İtalik,106.

Aquila Ailesi,60.

diş,368.

Farankhand,292.

Farshat Hamamı,326.

Fasariva,277,473.

ön pano(Samanyolu),3,483.

Fastasat,469.

Işığın Babası,,139.

Faulx, The,51.

korkak,383.

felis(Canis Minör),131.

Felis (Faelis)1805 yılında La Lande tarafından kurulan,220; şimdi grafiklerde durdurulan,221; proktor ve,221.

Feluco,350.

Feng Shi,358.

Fenike,335.

fera,278.

fera majör,420.

Fe Yu,347.

Fiastik ve Heteveny,397.

fidelerve Fidis,281,285.

Fidicenve Fidicula,281,285.

Ateşli Trigon,,79.

Figliuola di Minoi, La,175.

İncir ağacı,,254.

Filia Ursae,420.
Filiae Tabernaculi,397.
Fiosakonur bir lopti,450.
Ateş,272.
Koç burcundaki ilk yıldız(γArietis),82.
Firuzábádî(AIKamus'un editörü),52.
Balık,336.
Balık(ABD Küçük),450.
Balıklar,. Balık Bkz.
Hea Balıklarıveya la,337.
Maui'nin oltası,370.
balık çağrıları,315.
Cennetin Beş Rezervuarı,78.
Düzeltemek,336.
kamçı,111.
Alev,393.
Flamingo,. Grus'a bakın.
flammiger,156.
Flamsted, Dr. John,14; ve pas.
fléche,349.
Polar,,20.
sinekler,292.
Uçan balık,347.
Kümeler sürüsü,394.
sel,,248.
Flumenve Fluss Eridanus,215.
Fluvius,215.
Fluvius Kovaları,51.
Uçan Balık,. Bakınız Piscis Volans.
Uçan Grype,,56.
uçan yılan,251.
Uçan Yıldız,,214,446.
Tay,. Equuleus'a bakın.
Odak(Ara),62.
katlama,,93,157,449.
Fomalhaut, ve varyantları. Piscis Australis'in Alfa (α) altına bakınız,345-347.
Fong,368.
Fontis Musarum Mucit,321.
Gıda taşıyıcısı,,87.
Foo Chih,165.
salak tuvalet,148.
Foo Pih,250.
Foo Shay,335.
Foo şarkı,446.
Foo Yue,55.
Ön şaft,434.
forfikula,361.
Eski Ashádhá,354.
Fornax Kimya(veya Chymiae), adları,221; La Caille'in oluşturduğu,221; Çin Tien Yu,221; Bode ve,221; lucida'nın,221; Lucida'nın doruk noktası,221.
Fortisve Fortissimus,307.
Fortuna(Başak),462.
Fortuna fort unarum, astrologların Kova burcunun Beta (β) adı,52.
fosil,350.

Dört Kraliyet Yıldızı,256.

fovea,132.

Tilki,364.

Frederici Onurları,221; oluşumu ve diğer isimleri,221,222; Bode tarafından yayınlanan221; bileşimi,221; açıklaması,222; şimdi nadiren bahsedilen,222.

Fransız Zambakları,,106.

Frere,222.

Friddo Hayvan,363.

Friedrich'in Onuru,221.

Frig Rok,315.

fuebot,315.

Führmann,83.

Fu Kwang,368.

Düşmüş,213.

Fundens lateks,46.

Fundus Vasisi,184.

eğlenceli mo(Mezar),52.

öfkeli,247,307.

Füzyon suyu,51.

Gabbára,306.

Gadjo,136.

Galapago,280.

Galaksi, veya Samanyolu, çeşitli isimler,474-485; hayali adlandırma,474; Yunan yazarlarla,474; Homeros figürü,474; Akad fikri,474; Bunun üzerine kahverengi474,475; Ar ^ bs ile,475; İbraniler arasında,475; Çin ve Japonya'da,475; Hindular ile,475; Latin yazarlar arasında,475; şiir ve düzyazıda,476-480; evrensel anlayış,476; Norsemen ile,476; Kuzey Amerika Kızılderilileri arasında,477; erken Hindular arasında,477; Patagonya fikri,477; Anglo-Sakson figürü,477; Minsheu'da,477,478; Grimm'in Töton Mitolojisinde,479; Almanya ve İsveç'te,479; İngiltere ve Fransa'da,480; genel başlığın nedeni,480; Romieu'da,481; Riccioli ve,481; Çin'de,481; klasik folklorda,481; Kelt unvanı,481; Perulular arasında,482; şiirde favori bir tema,482; İlk Yunan yazarları tarafından göz ardı edilen,483; Dante ve,483; ilgili eski teoriler,483,484; Galileo karakterini ortaya koyuyor,484; çağdaş bilgi,484,485; ile ilgili görüşler,485.

Galgall Hammazáloth, Zodyak için Yahudilerin adı,2; anlamı,2.

Gallinave Galina,193,194,195.

Gallinelle,400.

Gallus(Horoz), Bartsch'ın yıldız işareti,75.

'galta, doğru 'Agaltá,429.

oyun,76.

Geçit,393.

Ganymedeve Ganymede Juvenis,46.

Ganymede, Antinous'un,41; Kova burcu,46.

Ganymede Raptrix,56.

Garafsa,302.

Garnet Yıldızı,,158.

Garrulus üreticisi,180.

Tanrıların Kapısı,136.

Erkekler Kapısı,107.

geçit,275.

gatto,221.

Gau,359.

Gaudium Veneris,383.

gawthaf,234.

ceylan,444.

Jel,366.

Gelidae Arcti,420.

Gelidus,135.

Gemat,393.

Gemeauxve **Gemelli**,222.

Geminae Ursae,420.

ikizler burcu, çeşitli isimler,222-230; adı antik,222; Dante ve,222; Cowley ve,222; Owen Meredith ve,222; Milton'la birlikte,222; klasik yazarlarda,222; bireysel isimleri,223; Welcke ve,223; Yunanlılarla,223; Hindistan'da,223; bir Budist burcunda,223; Yahudiler tarafından çeşitli atıflar,223; hyde ve,223; Julius Pollux ve,223; Jauzah adının yıldız tarihi hakkında çok fazla belirsizlik,223,224; 1515 Almagest ve Alfonsine Tablolarında,224; Perslerle,224; Kircher ve,224; ilgili efsaneler,224; Paulus Venetus ve,224; Leyden MS'de,224; Caesius'un figürü,224; Denderah düzlem küresinde,224; diğer temsiller,224,225; Sayce ile ilgili,225; klasik günlerde,225; Latince tarihinde,225; madeni para üzerine,225; denizciler için elverişli,225; Fasti'de,225; Gower'ın terimi,225; Horace ile,225; Havarilerin İşleri'nde,225; denizde şiddetli havanın elektriksel fenomeni ile bağlantılı,226; Bunun üzerine Plinius,226; buna çeşitli göndermeler,226; bu fenomenler için modern isimler,226; Pigafetta ve,226; çeşitli şairler,226; Yunanlılar ve Romalılar tarafından savaşta ve fırtınada çağrıldı,227; Macaulay ile ve Homer's Hymn'de,228; Roma'da adjuring nesneleri,228; ve modern argoda,228; astrolojide,228; Albümler açık,228; İngiltere ile bağlantılı olarak kabul edilen,228; İngiliz tarihinde atfedilen olaylar,228; Çin astrolojisinde,228; Ampelius açık,228; renkleri,228; Dante'nin doğum işareti,228; Paradtso'da,229; sembolü,229; kökeni,229; Kahverengi ve sembolü,229; Fırat'ta öne çıkan,229; Çin güneş zodyakının maymunu,229; Bunun üzerine Edkins,229; Çin Yin Yang,229; ve Jidim,229; Ellis'in Polinezya Araştırmalarında,229; Gill üzerine,229; Avustralya ve Güney Afrika'da,229; Aristoteles ve,229; Konumu,229.

Alfa(a)İkizler, çeşitli isimler,230-233; Yunanlılarla,230; Caesius ve,231; Babililer arasında,231; Asur'da,231; ibadet,231; astrolojide kötü bir alamet,231; Araplarla,231; Al Tizini'de,231; Al Bırünî on,231; Çin Hoo Choo ve Pih Ho'nun bir bileşeni,231; diğer tanımlamalar,231,232; Konumu,232; parlaklıkta azalma,232; doruk noktası,232; Tennyson'da,232; Sir John Herschel,232; diğer gökbilimciler ve,232; dönemi,232; bileşenlerinin konumu ve konum açısı,232; spektrumu,232; üzerine Belopolsky,232; yakın bulutsu,233.

Beta(fi)İkizler, çeşitli isimler,233,234; ilk Araplarla,233; Babil astronomisinde,233; Konumu,233;Sarkadaşları,233; paralaks ve spektrum,233; Navigasyonda kullanılan,233; astrolojide,233; Ptolemy ve Bayer,233; Alfonsin Tablolarında,233; a'dan uzaklık,234.

Gama(y) İkizler, çeşitli isimler,234; Riccioli ve,234; Babil'de,234.

Delta(B)İkizler, çeşitli isimler,234; Çin Ta Tsun,234; İkizler'in parlak noktasının yakınında,234.

Epsilon(ε) İkizler,235; çeşitli isimler,235; Çin Tung Tsing'in bir parçasını oluşturur,235.

Zeta(Z)İkizler, isimleri ve çeşitleri,235; kilitli dolap,235.

eta(a)İkizler, çeşitli başlıklar,235,236; Perslerin Pish Pai'si,235; çeşitli gökbilimciler,235; Araplarla,235; Çin Yue,235; Babil'de,235; astrolojide,235; değişkenliği, Schmidt tarafından keşfedildi,235; dönemi ve ikiliği,235; Uranüs yakınlarda keşfedildi,236.

Mü(y)İkizler, isimleri,236,237; sözlüklerde,236; Babil'de,236; Çin'de,237.

İkizler,234.

İkizler Lacones,222.

İkizler Balık,337.

İkizler(Yunan yazar),50; ve pas.

İkizler Astrum,222.

İkizler biformis,151.

Gemma, **Gemave** **Gemma Coronae**,178.

Genam,211.

Geniculatus, **Genuflexus**ve **Genunixus**,240.

jeodezi, erken ve Canopus,71.

Georg'un Harfe'siveya **Georgs Harffe**,347.

Ge Twisan,222.

ghamb,231.
Ganvand,276.
Gathaf,234.
ghavveya Gau,380.
sardunyalar,57.
Ghezhdum,362.
Giansarve Giazar,210.
Dev,. Orion'a bakın.
Dev Savaş Kralı,354.
gibbor,309.
gibbus,162.
Gideon'un Postu,265.
giga,306.
yaldızlı balık,202.
Zürafa, Zürafave Zürafa,106.
Kız,399.
Girtab,362,369.
Gisbar-namru-sa-pan,253.
gisda,385.
Gie-gan-gu-sur,369.
Gis-mes,255.
Gladius,101.
Glaucus,299,374.
Küreler, Arapça, açıklaması,42; etpassim.
Küreler, Chilmead'in Öğrenilmiş İncelemesi,36.
Küre Aerostatik, La Lande tarafından oluşumu,237; pozisyonu,237; şimdi tanınmayan,237; Bode tarafından yayınlanan,237; çeşitli başlıklar,237.
Küre Pleiadum,394.
Glomerabile Sidus,393.
Gloria Frederici,221.
Gluck Henne,399.
Gnosia Ardor Bacchi,176.
Gnosia Stella Coronae,178.
Tanrı'nın Gözü,385.
Merhaba, İnekveya Kwei, Andromeda'daki sieu,36.
İyi(veya Wei), Kova'daki sieu,51,327.
Goi(Oğlak),136.
Altın Cluck Tavuk ve beş Cıvıv,399.
Ammonit Kralının Altın Tacı,177.
Altın Balık,345.
altın fındık,307.
Altın Yard Kolu,316.
altın alan,202.
Japon balığı,. Dorado'yu görün.
Gontsol,446.
Goodrick, Johnamatör bir gözlemci,158.
iyi haberciler,167.
İyi Çoban,,86.
KazKova için bir Roma adı,46.
kaz,,80.
Gorgonea prima,332.

Gorgonea mahallesi,335.
Gorgonea secundave Gorgonea tertia,334.
Gorgoneum Kaput,332.
Gorgoniferve Gorgonisue,330.
Gorgonis Ora,332.
Gül, Dr. A.B.,10; ve pas.
Hükümet,,435.
kapmak,106.
Grafilere(£,Terazi),278.
Grafilerve Grassias (Akrep burcunda),361,367,371.
Grahadhara,456.
Büyük Chien,117.
Grande Bizimki,419.
Büyük Nuage,295.
Bedava lakcho Krateri,183.
büyük araba,426.
Büyük Tabut,433.
Büyük Ejderha,,203.
Büyük Ayı,. Büyükayı'ya bakın.
Büyük Bulut,. Nubecula Major'a bakın.
Büyük Köpek,,117bir bölüm.Cant Major'a bakın.
Büyük Balık,345.
Büyük Balık,,200.
Büyük Döngüsel Bulutsusu,202.
Büyük Bulutsusu(Andromeda),39; (Orion),316.
büyük yılan,474.
Büyük Benekli Boğa,424.
Heen Yuen'deki Büyük Yıldız, The,257.
Büyük Fırtına Kuşu,181.
Yunanlılar,, göklerle ilgilenen,18; kökenli bilimsel astronomi,19; ve pas.
kaptı,119.
grifonveya Kartal,336.
Grigire dili,436.
Grigleanve Grioglachan,397.
Griveneeco'lar,111.
groaperikie,400.
brüt çubuk,419.
brüt Hund,117.
Büyük Su Yılanı,,246.
Grosse Obal,295.
Grotiue ve yıldız isimlendirmesi,,xi;ve pas.
Grue, La,237.
Grumyum,211,327.
Gru,237; uygun bir başlık,237; diğer isimler ve bileşimi,237,238; Horapollo'da,237; Araplarla,237; bileşenleri,237;
Caesius'ta,237; Schiller'de,237; küçük bileşenleri,238; İngilizce figürler,238.
Alfa(a) Grus'tan, Al Tizini'nin adı,238; Çin Ke,238; Konumu,238.
Gruotomatikciconia,300.
Gu(Bir su kavanozu taşan),47.
Kuzey Kutbu'nun Guardene'si,459.
koruyucularve Muhafızlar,459.
Gubernakulum,67.

Gui,327.

Guiam, Gaiamve Guyam,246.

Gula,311.

Gus-ba-ra,257.

Gu-shi-rab-ba,360.

Gu-shir-kes-da,112.

Gut-an-na,382.

Habenifer,85.

Habens capellas (haedos, hircum), vb.),85.

hada kuttya,479.

Hadronitho Demalusche, Riccioli'nin güneş zodyak için "Keldani" unvanı,1; Bu isimden şüphe,1.

hadive Haedus,90,91.

Haemonios Arcus,352.

Hae Shan,155.

Hae Shih,75.

Hafturengh Kihin,432,450.

Hafturengh Mihin,432.

Hacılar Yuli,481.

Hayley, Dr. Edmund,13; ve pas.

Hailey Bulutsusu,242.

Han,302.

Adalet Eli,360.

Ülker'in Eli,144.

Üstesinden gelmek,431.

hannabeah,125.

Hans Dumken,446.

hapi,381.

hapto-iringalar,432.

Harafa, Harpave Hearpe,282.

Saç(Akrep) Çin,362.

tavşan, (La Lande'den),20,342.

tavşan,. Lepus'u görün.

zarar verir,479.

Harnacaff,144.

Harpa Georgi,347.

harpeçruti,224.

arp yıldızı,285.

har'undo,350.

Hasat bekçisi,. Custos Messium'a bakın.

tavşanlar,264.

Hashteher,204.

*

Ha ^ il, doğru K sil,71,125.

Hasisadra, ve Delta (d) Aquarii,53.

hasta,182.

Hastorang,256,346.

ana saç,168.

kuaför aquae,46.

Hauslicky ve Nebi,282.

Heaveya Hoa,204.

Ejderhanın Başı ve Kuyruğu,208,249.

Medusa'nın başı,332.

Heang Düşükveya Kiang Leu,78.

Kraliyet Aslanının Kalbi,256.

Hea Tae,443.

Hea Tsae,210.

Göksel Arabalar,254.

göksel köpek,184.

göksel pulluk,431.

İbrani Günahkar,267.

topuklu ayakkabılar(Yay burcunda),355.

Yüksek Averenghveya Heft Rengh,432,450.

Helenae Genitor,193.

Hel'iceveya Hel'ike,433,438.

tavuk,192.

Kümesve Tavukları ile Tavuk,399.

Heniochus(Auriga),84.

Herkül,350.

Herkülve Heraclius (fi Geminorum),233.

Herkül, Konumu,238; en eski gökyüzü figürlerinden biri,238; İlk olarak Yunanlılar tarafından Engonasi olarak bilinen,239; çeşitli isimler,239-243; kökeni, gizemli,239; diğer figürler,239; Eratosten üzerinde,239; Fırat mitolojisi ile bağlantısı,239; Fenike'de bir tapınma nesnesi,239; her yerde önemli,239; Tetrabiblos'ta,240; ilk olarak Felaketlerde bulundu,240; Panyasis ve,240; çeşitli diğer figürler,240-243; Alfonsine Tablolarının 4. baskısında,241; Bayer ve,241; Hyde ve Flammarion açık,241; genel çizim,241; Farnese küresi üzerinde,241; Leyden MS'de,241; Bayer'in anladığı,241; Hyginus'un Venedikli illüstratörü ve,242; İncil okulu ile,242; Schiller ve,242; Araplarla,242; Hailey Bulutsusu yer almaktadır,242; küçük bileşenleri,244.

Alfa(α) Herkül'ün,243; çeşitli isimler,243; göçebelerle,243; Çin Ti Tso,243; Çin Ho'nun bir bileşeni,243; değişkenliği ve doruk noktası,243.

Beta(β) Herkül'ün çeşitli isimleri,243,244; Arabo-Latin Almagest'te,244; Bayer ve İdeler'de,244; Çin Ho Chung,244; spektrumu,244.

Gama(γ) Herkül'ün,244; Çin Ho Keen,244.

Zeta(Z) Herkül'ün, ilgili gerçekler,244.

teta(δ) Herkül'ün,244; Çin Tien Ke,244.

Kappa(κ) Herkül'ün, çeşitli başlıklar,244; Çin Tsung Tsing'in bir bileşeni,244; Dorlar ile,244; çeşitli yerleri,244.

Lambda(Λ) Herkül'ün, çeşitli isimler,244; Bayer ve,244; üzerine Burritt,244,245; Çinli Chaou,245; Son gözlemlerle değişen Güneş Yolu'nun Apex'inin çevresi,245; bununla ilgili detaylar,245.

Mü(μ) Herkül'ün,245; Çin Kew Ho,245.

hayır(ν)ve Herkül'ün Xi (Z), Çin Chung Shan'ın bileşenleri,246.

Omega(ω) Herkül hakkında gerçekler,246.

Herkül Astrum,252.

Herkülve Herkül Leo,252.

Deve Sürüsü,398.

çoban,93.

Denderah Majesteleri,123.

Hermidon,342.

Hermipus,199.

Kahramanlar Tirynthiue,241.

Heroum Sedes,480.

HerschelEfendim John,10; yıldız sistemini düzeltmeye çalıştı (1841), ancak başarısız oldu,16; ve pas.

Herwagen, Horwagenve Hurwagen,428.

Herz Karls,116.

í * ë \$,veya Mts,350.

Hesiodos,3; ve pas.

Hesiri,120.

hes-mut,205.

hesperidler,396.

het'e wa'ne,397.

selam, selamveya Hu,52.
Heuen Ko,103.
Heu Leang,55.
Heung Wooveya Heung Wu,22,52.
Hewel (Hevelius), Johann,13; ve pas.
Hewitt, J.F., Altair'de,59; etpassim.
Hilde Caddesi,479.
Hintçe,446.
Hind'in Kızıl Yıldızı,269.
Hindu astronomi,20,21; Arap ve Yunan etkisi,20,21; ve Passim.
menteşe çene,171.
Hintçe,213.
Hipparkos, Zodyak'ı böler,6; takımyıldızların isimleri,10,11; Plinius üzerinde,11; gözlem tarihi,11; ve pas.
Hippolitus,84.
su aygırı,,20,205.
Hircinus Sidus,135.
Hirkus,86.
Hircus Korniger,135.
Hirondelle,399.
Coelestis Britannica'nın Tarihi,14.
Hiuen Hiau,139.
Hiuen Ying,47.
Ho,243,303.
Ho Çu,231.
Ho Chungve Ho Keen,244.
Ho Koo(a, p, JAquilae),60.
Bethlehem'in Kutsal Masumları,203.
Homeros, zodyaktan bahsetmedi,3; ve pas.
Ho Neaou,336.
Kaput, Thomas(1590),xi; ve pas.
Hoo O,130.
Horace, Kova burcunda,46; ve pas.
Horne,450.
Saat Osilatörü, konumu ve adları,246; değişken bileşen,246; nadiren bahsedilen,246; Whitall'ın düzlem küresinde,246.
Burçlar,246.
Dünya Burç,108.
At, veya Süvari (Yay),354.
at,(Aslan),254.
Süvari,(İkizler burcu),223.
At Kafası(Equuleus),213.
at ve binicisi,446.
at nalı bulutsusu,373.
Horus,85,307.
Horus Apollon,434.
Yaşlı Horusve Küçük Horus,224.
hostiave Hostiola,278.
Köpekler,,115.
ev,340,365.
Jüpiter'in Evi,356.
Mars Evi,79,364.

Merkür Evi,228,464.

Satürn'ün Evi,49,136.

Beş İmparatorun Evi,78.

Ay Evi,108.

Güneş Evi,252.

Venüs Evi,274.

Nasıl,301.

nasıl kung,460.

Hidrojen,48.

Hrusa,385.

hu ^ ru,472.

Hulde Caddesi,479.

Av, William Holmanve Arap şeyhi,33.

Avcı,. Orion'a bakın.

Avcı, (Sirius),122.

Avcı, iki köpeğiyle,423.

Av Köpekleri,. Canes Venatici'ye bakın.

Hurru,366.

Hutabhu,390.

Hwa Kae,106,159.

Hwan Chay,301,302.

Hyades, (a, 61, 62, Y, \$, &Boğa burcu), klasik günlerde ünlü,386; mitolojide,387; eskiden yedi, şimdi sadece altı,387; farklı yazarlar farklı sayılar verir,387; Homeros'ta,387; diğer Yunanlılarla387; çeşitli yazarlar,387,388; diğer Latince isimler,388; Arabistan'da,389; fırtınalı karakter,389; Hindular arasında,389; Çin'de,389; İncil okulu ile,389; Anglo-Sakson başlıkları,389.

Hyadum I ve Hyadum II,390,391.

Hyde, Dr. Thomas, Uluğ Bey Tablolarının tercümanı,2; cuneifonnes teriminin mucidi,2(Not); Al Tizinî'nin eserinin tercümanı,2; "Mazzároth" un türevi,2; etpassim.

hidra, Chaldaea (Terazi),276.

hidra, çeşitli isimler,246-249; Argonautic takımıyıldızlarından biri,247; Ovid'de,247; üzerine çeşitli gökbilimciler,247; Arabo-Latin Almagest'te,247; La Lande'in başlığı,247; genel temsili,247; Noctua yakın zamanda eklendi,248; İncil okulu astronomi takımıyıldızlarında,248; Çin astronomisinde,248; Hindu astronomisinde,248; Doğu yıldız sistemlerinde çeşitli bileşenler,248; Fırat uranografisinde,248; Mısır astronomisinde,248; modern ölçüde,248; Gesnerand,248; görünürlüğü,249; El Sufi ve,249; küçük bileşenleri,249,250.

Alfa(a) Hydra'nın çeşitli isimleri,249; Caesius ve,249; Araplarla,249; Tycho'nun adı,249; Çin astronomisinde,249; doruk noktası,249.

Beta(P)Hydra'nın, Xi (ip), Çinli Tsing Kew ile,249.

Epsilon(ε) Hydra, ilgili gerçekler,249.

Iota(I)Hydra'nın, Çin Ping Şarkısı,249.

Kappa(κ)Hydra'nın, diğerleri ile birlikte, Al Sufi's Al Sharásif,249.

Xi(P)Hydra'nın, Beta (P), Çinli Tsing Kew ile,249.

Hydra ve Corvus ve Krater,183.

Hydra ve Kraterve Hydra ve Corvus,247.

hidre,246.

Hydre Erkek,250.

Hydridurus, Hydrochoos, ve Hydrochous,46.

hidrolarve hidrus,247.

hidrusHydra'dan farklı olarak,250; pozisyonu ve diğer isimleri,250; İncil okulunun isimlendirmesinde,250; Çin astronomisinde,250; f lucida of,250.

Hyre'ides, Hyriades, ve Hyriea proles,[308](#).

lazitler,[156](#).

lasonia carina(Argo),[66](#).

İbisveya Kuğu,[353](#).

Ibis, Beyaz, The, Mısır burcunun amblemi,[2](#).

İbn Ezra. A ben Ezra'yı görün.

Icarii Boves,[95](#).

Icarium Astrumve İkarius,[118](#),[132](#).

İkarusveya Icarius,[95](#),[132](#).

Ichiguen,[337](#).

Ichthues,[337](#).

idealler, yıldız isimlerinde,[xi](#); ^ azwīnī'nin çevirmeni, xvi; takımyıldızların kökeni hakkında,[22](#); ve Passim.

İdra, İdrusve Idrus Aquaticus,[246](#),[247](#).

Idxu,[276](#).

Id / u Zamama,[56](#),[59](#).

ıghnuna,[276](#).

ignitabulum(Ara),[62](#).

Ignota fasiyes,[240](#).

Ihlilagji,[450](#).

ihma,[318](#).

I-kuve l-ku-u (bir Arietis),[8Ö](#); (Aldebaran),[385](#).

İlderim, Şeyh, Ben Hur'da,[xii](#).

Büyük Şehrin Aydınlatıcısı,[354](#).

Imago labanti similis,[241](#).

Imbrifer,[135](#).

Imbrifer İkili Balık,[337](#).

Yapacağım,[47](#).

İmparatorluk Arabası,[181](#).

inachides,[330](#).

Inachis,[379](#).

Incalurus,[105](#).

nüfus sayımı,[156](#).

Genibus'taki görevliler,[240](#).

Incurvatus in genu,[240](#).

Hint, The. Indus'a bakın.

Hintli, Hintlive Hindistan,[250](#).

Endüstri, diğer isimleri,[250](#),[251](#); belirlenmesi ve yeri,[250](#),[251](#); Bayer'in yeni takımyıldızlarından biri,[250](#); Flamsteed ile,[250](#); Schiller ve,[251](#); Çin Pe Sze,[251](#).

iltihap,[156](#).

Ingenicla Imagove Ingeniclus,[240](#).

Ingeniculatusve Ingeniculus,[240](#).

inkaluniler,[105](#).

Beş İmparatorun İç Tahtı,[156](#).

Innum, güneş zodyak için bir Akad adı,[1](#).

insidiata,[365](#).

intronata,[143](#).

Invakáve Invalá,[319](#).

Io,[379](#).

irene,[463](#).

Iringes Uueg, Wegveya Wec,[478](#).

Irmides Wagen,428.

İshak,267.

Ishi,276.

İsmail,353.

IŞİD,366,381,462.

IŞİD(Canis Major'dan Mu (m),131.

İsis (Hathor, Sati, Satit, Sot onun),123,124,205.

İsis (Boğaz İsis),208.

Ben yıldızveya Ishtar,463.

Ben * bizi Triká'VLá,315.

itta,338.

sarmaşık çelenk,171.

'Iyuthá,87,385.

iksyon,241.

Jabhah, Al, 8. manzil,257,259.

Çakal,324.

Setin Çakal,450.

Orta Atlı Jack,446.

Yakup(Auriga),86; (ayın yüzünde),267; (Orion),310.

Yakup, Via Solis'in işaretlerini kutsamasının alegorik görüntüleri,2.

Yakup'un Çubuğuve Jakob Bıçak,315.

jakulum,350.

av köpekleri,114.

Jakob'un Strasse'sive Jakob'un Weg'i,479.

kapıcı Lethaeus,118.

Japonya, fikirler, yıldızların amacına göre,22.

Jason,299.

jidim,229.

Jih,278,328.

Jin Ma,356.

Jiray,231.

Joachim ve Anna, SS.,162.

Yoaş, İsrail Kralı,352.

İş,251.

Job'un Tabutu,200.

şakacı,353.

Trevisa'lı John, Kova burcunda,48.

Hazreti Yahya Kova olarak,6,46.

Joo Tseo,321.

Ürdün,217.

Ürdün,115.

Yusuf, rüya1ve zodyak,2.

Yusuf Patrik,382.

Josephus, bağlar12ile baş rahibin göğüs zırhının taşları12Zodyak işaretleri,2; tarafından desteklenen St.

İskenderiyeli Clement,2; İbrahim'i gök gözlemleriyle ünlü ilan eder,2; diyor

İbrahim Mısırlılara öğretti,2.

Yeşu,310.

Jostandis,144.

Jovis Ales, Jovis Nutrixveya Armiger (Aquila),56.

Jovis ve Junonis Sidus,252.

Jovis Nutrix(kapella),[86](#).
Jovis Sidus(Koç),[78](#).
Yahuda Iscariot,[267](#).
Yahuda Thaddaeus(Kova),[46](#).
juga,[272](#).
jugulave Jugulae,[111](#),[306](#),[315](#).
jugum(Lira),[282](#),[287](#).
jugum. Bakınız Terazi.
Temmuzveya Tui,[317](#).
Juka,[272](#).
julius Sezar, takvimi yeniden şekillendirmek için bir astronom ihtiyacı,[19](#); Yunan Sosigenes'i yardımına çağırarak zorunda kaldı,[19](#).
Junckfrawve Jungfrau,[460](#).
Junonis astrum,[49](#).
Jüpiter Ammonve Jüpiter Libycus (Koç),[78](#).
Justaveya Justitia,[462](#).
Juvenca Inachia,[379](#).
gençve Juvenis gerens akvaryumu,[46](#).
Juvenis Aequareus,[156](#).
Jyesthá,[366](#).

Kabarnitveya Karbana (bir Carinae),[67](#),[68](#).
kae uh,[55](#).
Kahi Nub,[68](#).
Kaht,[343](#).
kak-ban,[123](#).
Kakkab Bir,[366](#).
Kakkab Dan-nu,[470](#).
Kakkab Kasti,[123](#).
Kakkab Kastu,[354](#).
Kakkab Kua,[260](#).
Kakkab-Lik-ku,[123](#).
Kakkab Mulu-izi,[471](#).
Kakkab Nammak,[52](#).
Kakkab Paldara (Pallikaveya Palura),[134](#).
Kakkab Sar,[311](#),[318](#).
Kakkab Su-gub Gud-Elam,[279](#).
Kak-shidiveya Kak-shisha (Sirius),[122](#).
Kak-shisa(Antares),[366](#).
Kalakang,[108](#).
Kal-buve Kal-bu Sa-mas,[123](#).
Kalevan Miekka,[315](#).
Kalitsa,[421](#).
Kallisto (Callisto),[421](#).
kalpeny,[52](#).
kaman(Yay Burcu),[352](#).
Kang,[473](#).
Kang Che,[100](#).
Kang Ho,[106](#).
kannae,[463](#).
kanyave Kauni,[463](#).
Kaou Pih,[202](#).

kapı,156,434.
Karkave Karkatan,108.
Karlseiche,349.
Karls Vagn, .427.
karl wagen,428.
Dosyalarveya Kartigüey,392.
Kásah Shekesteh,176.
Kaş-şud Sha-ka-tar-pa,303.
Kathaca,108.
katze,221.
Kaurbave Kaurpya,363.
Kazdum,362.
^ azwinī, yıldız isimlerinde,xiv; ve pas.
Ke,238.
Keats, Kova burcunda,55; ve pas.
keskin Pi,372.
Kaleci,355.
bekçiler,438.
Ke Kwan,155,279.
Kelba Gabbára, yanlış bir şekilde Kelbo Gavoro,119.
Kelebh hannábáh,93.
Havlayan Köpeklerin Kulübesi Köşesi,464,466.
keo,318.
Keokveya Guik,468.
Kepler, Tycho'nun katalogunu düzenler,13; etpassim.
Kepler'in Yıldızı,300.
Kertko,352.
Ke Seuen Ke,38.
^ esheth ve ^ eshtá,352.
£
K sil,71,125,308,312,362,385.
Keuen O,333.
Keu Hea,110.
Kew Heang,473.
Kew Ho,245.
porsuk ağacı,219,360.
Anahtar Deliği Bulutsusu,, çevreleyen n Carinae,74.
Haçman,370.
Khambalia,472.
Khamshish,255.
Kharthian,366.
Hatsar,53.
Khawiya,315.
Kem,331.
Higalla,234.
Khoritolar,467.
Khoşaveya Khusák,463.
Khonsuve Canopus,70.
Khumba (Kumbaba),48.
Kim(görmek), 355,358; Babil'de,464.
Kien Mun,248.
kien şarkı,359.
Killukturset,397.
Kimave Kimáh,385,389,393.
kim-mut,204.
Kintuveya Kimmatu,393.
Kral, CW., işaretlerin sembolleri üzerine,49.
Kral David'in Arabası,426.

Kral David'in Arp'ı,282.
Kralın Atı,214.
Kral Solomon,157.
Kin Neu,381.
Kin Yu,202.
Ne,468.
Kircher, Athanasius,3; ve pas.
Kislev,309.
Kit,355.
uçurtma,363.
Klarya,311.
Küçük Bar,447.
Küçük Köpek,,131.
Küçük Lowe,263.
Küçük at,213.
Küçük su yılanı,,250.
küçük bulut,295.
Klusos, bir Kıpti ay istasyonu,318.
diz çökmüş deve,,144.
Bıçak,253.
Ko, antik 22d sieu,52.
İnekveya Kwei,338.
Koirughive Uzun Koirughi,362.
Kolanza,101.
Koleon, Kıpti Musca Borealis,292.
düşük,154.
koo o,73.
Korneforos, Kornephoros, Kornephorus,243.
Ko şarkı, Tycho'nun novası,147.
Ko Taou,144.
kowve Kow Kwo,360.
Kow Ching,437.
Kin,372.
Kranich, Der,237.
Kratu(aBüyükayı),437.
Yengeç Burcu, veya Beşikler,107.
Geçmek,184.
eleştiri,292,392.
Kriya(Koç),78.
Kşira, Hindu Galaksisi,475.
Ku. Iku'ya bakın.
Kuen O,130.
Kuen Tsing,268.
Kuğa, Kova Türkiye'de,47.
Kuh,142.
kulira,108.
Kullat Nunu,343.
kung,5,110.
Kurra,181.
Kusam, antik 11. sieu,182.
kut,110.
Pamuk, bir Kıpti ay istasyonu,36,343.
Ku-ur-ku(Akan Suların Oturağı),47.
Kuzi(Koç),78.
Kwa Chaou,200.

kwan,439.

Kwan Kew,290.

Kwan Soo,177.

Kwan Wei,114.

Kwei, 6. sieu,110; Ursa Major'da,435.

Kwei O,212.

la caille, çizelgeleri,14; Argo'da,64; ve pas.

dantel, isimleri ve oluşumu,251; figürleri ve bileşenleri,251; Konumu,251; Hevelius ve,251; Çin Uçan Yılan parçası,251.

Beta(P)Lacerta'nın, Lacertidlerin parlak noktası,251.

Lacertidler,251.

Dantel İşi Bulutsusu,195.

Laconian Anahtar,143.

Merdiven,479.

kepçe,436.

ladon, '204.

Dolgunluk Gölü(Koç, Boğa, İkizler),78.

La Lande, onun takımıyıldızları,14; ve pas.

lamaş(Babil'de Denebola),258.

Lamba ve Lamba Nuru olarak,273,274.

Lampada'lar(Hyades),388.

mızrakçı,97.

mızrak yıldızı(Antares veya Procyon),366.

yer gezgini, **John**,17(ayrıca nota bakınız); Sabaeon Researches'in yazarı,17.

Lang Hoo(Sirius),125.

Lang Tseangve **Lang Wei** (Coma'nın yıldızları),171.

langer(Koç),76.

Lanx meridionalis ve septentrionalis,275,276.

Laokoon(Yılancı),299.

Laou Guilder(Canopus),71.

La yer, gökyüzü figürlerinin kökeni hakkında,16; etpassim.

Lar(Ara),62.

Saint Laurent Alarmları,335.

Laterak,471.

Latrator Anubis(Sirius),121.

Son Ashádhá, 19. nakshatra,354.

tembel takım,453.

Göksel Ev Sahibinin Liderleri,337.

Leaena(Küçük Aslan),263; (Lupus),278.

eğilmek(3Yılancı),302.

Lebreve Cüzzam,264.

Led Işıklarve **Ledaeon Yıldızları**,222.

Ledaei Kardeşlerve **Ledaeum Sidus**,222.

Ledaei Juvenes,223.

Lee Sze,303.

Leen Taou,288.

Sol Göz, (Aldebaran),384.

Bacak,145.

Öncülük etmek(bir gözyaşı),54.

Önder,280.

Lenkutç,108.

Aslan denizi,278.

Aslan(Cetus),162.

Aslan, çeşitli isimler,252-255; Konumu,252; Ptolemaios ve,252; klasik efsanede,252; Ovid ve Manilius ile,252; ısı amblemi,252; astrolojide,252; eski doktorlarla,252; meteorolojide,253; Plinius üzerine,253; Thebes'teki Ramesseum'un duvarlarında anılan,253; Denderah düzlem küresinde figürlü,253; kısmen Mısır yıldızı Aslan'a dahil,253; Doğu unvanları, hepsi demek Aslan,253; Yahuda'nın kabile işareti,253; Bunun üzerine Landseer,253; İncil okulunun figürlerinde,253; Ninevite silindirlerde,253; diğer Doğu sistemlerinde,253; Hewitt ve,253; her zaman güneşle özdeşleşmiş,253; hanedanlık armaları,254; erken dönem Arap Esed'inden farklı,254; erken Hindu astronomlarıyla,254; Arap astronomisinde,254; Çin güneş zodyakında,254; 16. yüzyılda Çin tarafından kabul edilen,254; sembolü,254; sembolünün türetilmesi,254; Hiyeroglif, Mithraik ibadetin sembolleri arasında,255; madeni para üzerine,255; çizimleri,255; küçük bileşenleri, yerleri ve adları,265.

Alfa(a)Leo'nun, çeşitli isimler,255-258; isimlerin kökeni,255; Babil, Hindu ve Soğd astronomisinde,255; Pers astronomisinde,255,256; Turanlılar arasında,256; Akadya'da,256; Ninova'da,256; Arabistan, Yunanistan ve Roma'da,256; Plinius ile,256; Avrupa astronomisinde,256; Tycho ile,256; Dupuis ile,256; erken zamanlarda gündönümü rengini belirtti,256; İngiliz astrolojisinde,256; Willyam Salysbury ile,256; Al Bîrunî ile,256; Bayer ve diğerleri ile,256; Fırat astronomisinde,257; Horasmia'da,257; Horace ile,257; ay-köşk yıldızları arasında öne çıkan,257; Arap Al Jabhah'ın bir bileşeni,257; Çin astronomisinde,257; antik önemi,257; 1. büyüklükteki yıldızların en silik,257; spektrum ve paralaks,257; Navigasyonda gözlemlenen,257; konumu ve doruk noktası,257; refakatçi pozisyonu,258.

Beta(fi)Leo'nun, çeşitli isimler,258,259; Bayer, Chilmead, Schickard ve Riccioli ile,258; Nubian astrologlarla,258; Alfonsin Tablolarında,258; Proctor ve diğerleri ile,258; Arap astronomisinde,258; Al Bîrunî ile,258; nakshatra Uttara Phalgunî'nin bir parçası,258; Hindu, Çin ve Babil astronomisinde,258; Fırat isimleri,258; Soğdlular ve Horasmalılar ile,259; İran'da,259; Hewitt'le birlikte,259; Asphulia'nın bir parçası,259; astrolojide,259; spektrumu ve konumu,259; doruk noktası,259; Başak Elması'nın bir bileşeni,259.

Gama(y) Leo'nun diğer isimleri,259; Smyth ile,259; Al Jabhah'ın en parlak üyesi,259; Herschel ve,259; hızı ve spektrumu,260.

Delta(J), Leo'nun çeşitli isimleri,260; Uluğ Bey ile,260; manzil Al Zubrah'ın bir bileşeni,260; nakshatra Purva Phalgunî'nin bir bileşeni,260; çeşitli Doğu sistemlerinde,260; spektrumu ve hızı,260; flamsteed ve,260.

Epsilon(£) Leo'nun çeşitli isimleri,260,261; Al Ashfâr'ın bir bileşeni,260; Babil astronomisindeki yeri,260; Çinlilerle,261.

Zeta(Z)Leo'nun, çeşitli isimler,261; manzil Al Jabhah'ın bir bileşeni,261; Leonidlerin radyant noktasının yakınlığı,261.

teta(3)Leo'nun, çeşitli isimler,262.

Iota(i)Leo'nun, ilgili ayrıntılar,262.

Kappa(k)Leo'nun, ilgili ayrıntılar,262.

Lambda(A)Leo'nun, ilgili ayrıntılar,263.

Mü(M)Leo'nun, çeşitli isimler ve bunlarla ilgili ayrıntılar,263.

Aslan Küçük, çeşitli isimler,263; Hevelius'un oluşturduğu,263; Proctor ile,263; diğer gökbilimciler ve,264; Çin'de,264; Denderah düzlem küresinde,264.

fl.46, adları ve bunlarla ilgili ayrıntılar,264.

Leoncino,263.

Leoneve Leun,252.

Leonidler, Konumu,261; ortaya çıkış tarihi,261; muhtemel ilk bildirim,261; bilinen devir sayısı,261; Teofanlar ve,261; Profesör Newton ile,261; Oppolzer ve Leverrier ile,261; ilgili diğer ayrıntılar,261,262; Milton'ın ima,262.

Leopar(Ursa Küçük),450.

Leopar, La Lande tarafından Lupus için alıntılanmıştır,278.

lepus, çeşitli isimler,264-268; Aratos ve,264; ilgili efsaneler,264-268; Romalılar arasında,265; Araplarla,265; Riccioli ve,265; ^ azwîni ile,265; Hommel ve,265; Mısır astronomisinde,265; Çinlilerle,265; Caesius ve Schiller ile,265; Denderah düzlem küresinde, 265; Aelian ve,265; Brown'ın bulunduğu yer,266; Doğu geleneğinde ve efsanesinde ay ile bağlantılı,266-267; kutsal benzetmede,267; şiirde,267,268.

Alfa(a) Lepus'un çeşitli isimleri,268; ilgili diğer ayrıntılar,269.

Beta(P) Lepus'un, isimleri ve detayları,296.

Lernaeus(Yengeç Burcu),107; (Yılanlar),374.

Küçük Ayı,. Ursa Minor'a bakın.

Küçük Köpek,. Canis Minor'a bakın.

Küçük Aslan,. Leo Minor'a bakın.

Küçük Waterman,,51.

Leu, veya Düşük, 27. sieu,82.

Düze ve Kare. Norma'ya bakın.

Leviathan(Cetus),162; (Delphinus),200.

kaldıraçlar,114.

Leyave Leyaya,254.

Lézard,251.

libella,293.

Terazi, diğer isimleri,269; Yunanlılarla,269; eski zamanlarda Akrep ile ilişkilendirilen,269; klasik ve modern şiirde,270-272; için çeşitli Yunanca isimler,272; Roma Jugum,272; Hint astronomisinde,272; Çin astronomisinde,272; kökeni,273; Doğu astronomisinde,273; tarihi belirsiz,273; sembolü,273; Bayan Clerke,273,274; kahverengi ile,274; modern ve klasik astrolojide,274,275; ticaret üzerindeki etkisi,274; dindar kafirlerle ve İncil okulunun terminolojisinde,275; ilgili diğer ayrıntılar,275; küçük bileşenleri ve bunlarla ilgili ayrıntılar,278.

Alfa(a1, a2) Terazi, çeşitli isimler,275; Yunan astronomisinde,275; Terazi Beta ile mananzil Al Zubánah'ı oluşturur,275; Hindu astronomisinde,275; Çin astronomisinde,276; Babil astronomisinde,276; Fırat ve Keldani terminolojisinde,276; konumu ve doruk noktası,276.

Beta(P) Terazi, çeşitli başlıklar,276; Babil astronomisinde,276; Jensen ve Brown'da,276; Ptolemy ile ilgili,276;

Bunun üzerine Hind,276; Profesör Young, parlaklığın azalması üzerine,277; renk, spektrum ve hız,277.

Delta(J) Terazi, isimleri ve detayları,277.

eta(a) Terazi, konumu ve adları,277.

NGC 5904, Konumu,277; 1702'de Kirch tarafından keşfedildi,277; ilgili ayrıntılar,277.

likörve Liocorno,289.

yerve Liu, 7. bölge,248.

Lièvre,264.

Ülker Işığı,403.

bar-ra gibiveya Ur-bar-ra,325.

Li Kung,329.

Lilith, yıldız Algol,332.

Limbus Tekstil,3.

Lince,279.

Hükümdar,293.

ling tae,263.

Linnunrata, Finlandiya'daki Galaksi,479.

Linum boreumve austrinum,342.

Linxveya Luchs,279.

Aslan,(Aslan),252; (Erken Esad),464.

Aslan,. Mısır,20.

Aslan, Le,252.

Aslan Yüreği,(Regulus),256.

aslan kuyruğu, Akrep burcunda,370.

lira,280.

lisveya Fleur de Lis,292.

Li Shih,412.

küçük araba,450.

Litorus,107.

Küçük Develer,384.
Küçük Kepçe,(Ülke),397; (Ursa Küçük),451.
Kaz ile Küçük Tilki,473.
Küçük At,. Equuleus'a bakın.
Küçük aslan(l Leo Minoris),264.
Kertenkele,. Lacerta'ya bakın.
yük yıldızıve Lodestar,455.
ıstakoz,109.
Lochium Funisve Logleine, Argo'da,65.
Uzun Mavi Bulut Yiyen Köpek Balığı,482.
uzun dost, Dante'nin Fortuna Major'ında,48,49.
Loo Sieu,142.
Lora,85.
Kanalların Efendisi,47.
Gevşetmek,425.
Loup,278.
Düşük, Ara'da,63.
Aşk,252.
Lubdhaka,119.
lucertola,251.
Lucida Cassiopea,146.
Lucidus Anguis,374.
Ludentesve Ludiones,459.
Hava topuve Hava Balonu,237.
Lugal Tudda(Antares),366.
Luh Eck,106.
Lu-limveya Lu-nit (Koç'ta),80.
Lu Lim(Başak burcunda),470,472.
Ay Konakları, Mazzároth ile olan bağlantıları,2; gözlemsel astronomideki rolleri,7; pozisyonu,7; astrolojik karakterler,7; antik çağ,7; bileşimi,7; sayısı,7; kökeni,8; Hindu adı,8; Arapça terim,8; ^ úan'da ima edilen,8; Whitney ve Newton,8; üzerinde biot,8; üzerinde katip,8; Al Bırünü,8; için kutsal imalar,9; çince adı,9; Japonya'da,9; çeşitli ulusal biçimleri,9; ve pas.
Lüneburg Atı,323.
Lupa, Lupove Lupus,278.
Lupus, çeşitli isimler,278,279; adının kökeni,278; Yunanlılar ve Latinler ile,278; çeşitli astronomi yazarları ve,278; Araplarla,278; Fırat muhabiri,278; Caesius ve Hyde ile,278,279; Aratos'ta,279; Eratosthenes tarafından tarif edilen,279; mitolojide,279; Schiller ve,279; eskiliği ve göze çarpmayanlığı,279; Konumu,279; bileşenleri ve bunlara ilişkin adlar ve ayrıntılar,279.
Lura,284.
Lutaria,283.
ud taşıyıcısıveya Repa, The,20,468.
Luy Pei Chenveya Çene,48,55,141.
Luy Tien,328.
Lykaon(Çizmeler),94; (Herkül),240.
Lycaonia Arctosve Puella,421.
Lycisca,278.
vaşakveya Kaplan. Lynx ve Tigris'e bakın.
vaşak,iddetliDicle, diğer isimleri,279,280; Hevelius'un modern figürü,280; çok sayıda olması fark edilebilir özelliğini ikiye katlar,280; Profesör Genç üzerine,280; doruk noktası,280.
Fl.31, adları ve bunlarla ilgili ayrıntılar,280.
Lira, çeşitli isimler,280-284; adının türetilmesi,280,281; Yunanistan'da,281; İngilizce ve klasik şiirde,281,283; Ovid

ve Manilius ile,[281](#); Farsça ve Arap terminolojisinde,[281](#); Avrupa astronomisinde,[282](#); İncil okulu ile,[282](#); diğer figürler,[282](#); bir kuşla ilgili,[282](#); Bu konuda çeşitli yazarlar,[282](#),[283](#); Aratos'la birlikte,[283](#); Arabistan'da kabul edilen Yunan tanımları,[283](#),[284](#); eski adı ve figürü,[284](#); buna antik sikkelerin tanıklığı,[284](#); figürler, eski yazılarda,[284](#); konumu ve bunlarla ilgili ayrıntılar,[284](#); küçük bileşenleri ve adları,[288](#).

Alfa(a)Lyra'nın, çeşitli isimler,[284-286](#); Arapça başlığın kökeni,[284](#); Yunanlılar ve Latinler arasında,[284](#),[285](#); Cicero, Columella ve Pliny ile,[285](#); önemi, Romalılar ile,[285](#); Say ve,[285](#); kahverengi ile,[285](#); Çinlilerle,[285](#); Hindu astronomisinde,[285](#); Mısır astronomisinde,[286](#); Hewitt ve Lockyer açık,[286](#); MS 13400'ün Polaris'i olacak,[286](#); uzaklığı,[286](#); Konumu,[286](#); Sirius tipi yıldızların en belirginini olan Sirius'tan sonra,[286](#); hızı ve ilgili teori,[286](#); Araplarla,[286](#); doruk noktası,[286](#).

Beta(fi)Lyra'nın, isimleri,[287](#); Konumu,[287](#); Çin'de,[287](#); parlaklıktaki değişiklikler veya,[287](#); spektrumu,[287](#); ilgili teori,[287](#).

Gama(y) Lyra'nın isimleri,[287](#); Konumu,[287](#).

Epsilon(®1, ®2; Fİ.4, Fİ.5) Lyra'nın "Çift-Çift" karakteri,[288](#); ilgili ayrıntılar,[288](#). NGC 6720, Darquier tarafından keşfedilme tarihi,[287](#); ilgili ayrıntılar,[287](#),[288](#).

Lyra Arionis,[281](#).

Lyrae Testudo,[284](#).

Lyraids, The, ilgili ayrıntılar,[284](#).

Lirve Zurah Liri,[280](#),[281](#).

Maa-su,[369](#).

Ma-a-tu,[88](#).

Ölçüm,[286](#).

Maceris,[240](#).

makine elektrik, pozisyonu,[289](#); şimdi genellikle atlanır,[289](#).

Makine Elettricave Makina Elektrik,[289](#).

Macula Macellani,[191](#).

kızlık zarı,[460](#).

Maenalis Arctosve Maenalis Ursa,[421](#).

Maera,[175](#).

maforte,[85](#).

Magdalen, ayın yüzünde,[267](#).

Macellan Bulutları, Nubeculae'ye bakın.

Macellan Yamaları,[294](#).

Maghve Magha,[254](#),[255](#),[257](#).

Maghan sadwis,[366](#).

büyücü, Orion's Belt için beğenilen bir figür,[316](#).

Magna minör ferae(ayılar),[420](#).

Magnanimus,[247](#).

Magnus(Canis Major),[118](#).

Mahar-sha hi-na Shahu,[141](#).

Mah Füh,[154](#).

mahik(Balık Burcu),[337](#).

Mahru-sha-rishu-ku,[82](#).

mahu,[294](#).

Maya, Mayave Majja,[405](#).

Maia oranı, Masarati ve Masrati,[481](#).

Buğday Tarlasının Kızı,[461](#).

makhar(Oğlak),[139](#); (Delphinus),[200](#).

boya personeli,[214](#).

Malicave Melika,[240](#).

malus(Argo'da),[64](#).

Mandorla,[187](#). Notu gör.
Bebek Kurtarıcısının Yöneticisi,[282](#).
yemlik, veya Beşik,[109](#),[113](#).
Manilius,[32](#)(Not); ve pas.
Manilius(Herkül),[241](#).
Kralların Konağı,[137](#).
mantellum, veya Mantile,[54](#).
Örtü(Orion'da),[320](#).
Birçok Yıldız,[20](#),[171](#).
manzilve Manazil,[8](#); ve pas.
Mao, Mauveya Mau,[393](#),[405](#).
Marduk,[32](#),[382](#).
Marezáná,[318](#).
Margarita Coronae,[178](#).
marici,[441](#).
yat Limanı(Lira),[283](#).
Denizci Pusulası, Pyxis Nautica'ya bakın.
Marius, Simon, De Mundo Joviali,[39](#); Andromeda'daki Büyük Bulutsusu yeniden gözlemler,[39](#); isimler4Jüpiter'in uyduları,[39](#).
Markhashik,[303](#).
Martı Sidus,[364](#).
Martius,[278](#).
Şehit, Peter,[12](#)(Not);[14](#)(Not); ve pas.
Maru-sha-arkat-sharru,[263](#).
Maru-sha-pu-u-mash-mashu,[235](#).
Mary Magdalene(Cassiopeia),[145](#).
masatave Masathre,[273](#).
Maşallah,[469](#).
Mash-mashu-arku,[233](#).
Mash-mashu-sha-Risu,[234](#).
Meştawand,[53](#).
Mas-masve Mash-mashu-Mahru,[231](#),[234](#).
Sahip Gallinae,[399](#).
Mas-tab-ba,[470](#).
Mas-tab-ba-gal-gal,[231](#),[393](#).
Mas-tab-ba-tur-tur,[234](#),[318](#).
masu,[256](#).
Masu Sar,[366](#).
matarikive Matarii,[400](#).
Mater Ple'ione,[408](#).
Duvar Çeyreği,[348](#).
Mavorlar,[85](#).
Ma Wei,[154](#).
Maximus Anguis,[204](#).
Mayer, Johann Tobias,[37](#); Andromeda'nın Gama (y) çiftliğini keşfeder,[37](#).
Mazlatha,[315](#).
Mazzaloth, Targumların Mazzároth formu,[2](#),[315](#).
Mazzaroth, İncil'deki kelimenin kökeni,[2](#); şeklinde, Targumlarda,[2](#); Hyde'ın türevi,[2](#); Dillmann'ın türetilmesi,[2](#); çeşitli render ve türevleri,[2](#); bu kelimenin çeşitli uygulamaları,[125](#),[315](#),[389](#),[429](#),[481](#).
Mea,[405](#).
ortalama,[397](#).

medya,[358](#).
Medusa,[462](#).
meen çok,[160](#).
Meih Fung,[291](#).
Melanippeve Menalippe,[323](#).
melikartusve Melicerta,[240](#).
Melkarth,[239](#).
Melkpath,[479](#).
Melius,[241](#).
melo,[216](#).
Menaveya Menat,[20](#),[100](#),[366](#).
Menalo,[290](#).
Mena'nın Takipçilerive Mena'nın Herald'ı,[20](#).
Mendes,[138](#).
mensa,[291](#).
Mercator, Gerardus, küreler,[13](#).
Mercurialis,[281](#).
Merkür Sidus,[108](#).
ben,[122](#).
Birleşmeve Marrha,[106](#).
Mer'ope,[406](#).
Merops(Aquila),[56](#).
ben / et,[434](#).
ağ,[78](#).
mes-ri-e,[123](#).
Messier, Le,[191](#).
messu,[260](#).
Mive Vi,[369](#).
Miaplacidusve Maiaplacidus (fi Carinae),[72](#).
Michael, baş melek (Ursa Major),[435](#).
mikroskopiLa Caille tarafından oluşturulan,[289](#); konumu ve doruk noktası,[289](#); erken Alman astronomisinde,[289](#);
Brown ve Flammarion ile,[289](#).
Midhunamve Mithuna,[223](#).
Mielan dairesel zodyak,[4](#).
kiralama,[191](#).
Mikid isati,[259](#).
Milch Strasse,[479](#).
Süt Keçesi,[356](#).
Samanyolu,. Galaksi bakın.
Milton, ve dünyanın ekseni,[4](#); ve pas.
Minaref,[370](#).
Minerva,[462](#).
Ming t'ang,[365](#).
Minoya Coronave Minoia Başak,[174](#).
Küçük, Proctor'un Ursa Minor'un adı,[453](#).
Küçük Bulut,. Nubecula Minor'a bakın.
Minotor,(Kentaurus),[150](#),[151](#).
Minotor(Yay Burcu),[352](#).
Minsheu, John,[15](#); ve pas.
Mirave Stella Mira,[164](#).
Ayna,[138](#).

Füzeve Missore,[350](#).
Mithra Boğası,[382](#).
Mithras,[331](#).
Aziz Peter Gönyesi,[415](#).
Karıştırma kabı,[183](#).
Miyan(ay istasyonu),[35](#); (Regulus),[255](#).
miznaimve Moznayim,[273](#).
Mizratá, Yaratılış Efsanesindeki işaretlerin isimleri,[2](#); benzer bir kelime, Samanyolu için görünür,[2](#); İncil'deki Mazzároth'un orijinali olması gerekiyordu,[2](#); ayrıca Targumlarda kullanılan form olan Mazzáloth'un,[2](#); muhtemel anlamı,[2](#).
Mo, Mu, Niu, Nuveya Woo Nieu,[54](#).
Mochol'lar,[272](#).
nemli kızları,[387](#).
Mo Ki,[139](#).
köstebek,[393](#).
Monius,[47](#).
monoceros, çeşitli isimler,[289](#),[290](#); Konumu,[289](#); Proctor ile,[290](#); modern kökenli,[290](#); ilgili çeşitli yazarlar,[290](#); Çin'de,[290](#); doruk noktası,[290](#); Fl.30veya,[290](#).
Mons MaenalusHevelius'un konumu ve oluşumu,[290](#); diğer isimleri,[290](#); olası kökenleri,[290](#),[291](#); Landseer'in temsili,[290](#); Hewitt ve,[290](#); doruk noktası,[291](#).
Mons Menelaus,[290](#).
Mons Mensae, çeşitli isimler,[291](#); oluşumu, La Caille tarafından,[291](#); yeri ve adının kökeni,[291](#); Gould ve,[291](#); şimdi Mensa,[291](#).
canavarve Monstrum audax,[204](#).
canavar deniz,[162](#).
mucizevi canavar,[204](#).
Montagne de la Masave Monte Tavola,[291](#).
aylar, Akad isimleri, zodyak bölümleri ile bağlantılı,[1](#).
mont, Dante'nin Koçu,[77](#).
Morus,[132](#).
Mosca Avustralya,[291](#),[292](#).
Musa(Kova),[46](#); (Yılanı),[299](#).
Sineklik(Ülkeler),[397](#).
Uçmak,[292](#).
Avustralya veya Hint Sineği,[291](#).
Ağız,[355](#).
Horne'un Ağzı,[459](#).
Mriga (Makara, Makaram, Makra),[138](#).
mırğa, bir Hindu figürü olan Orion,[309](#).
mrigaprasve Mriga ^ irshá,[315](#),[318](#).
Mrigavyádha(Canis Major),[119](#).
müfrid,[104](#).
mula,[370](#).
Mulban,[354](#).
Mulda,[216](#).
Mülen Weg,[479](#).
Mulier Katanata,[32](#).
mulier sedis,[143](#).
mullik-ud,[123](#).
Çarpım tablosu,[397](#).
Multun'lar(Koç),[75](#).

mulu yarasa(iVirginiler),[473](#).
mulubat(Ophiuchus'ta),[302](#).
Mulu-izi,[276](#),[473](#).
Mulus Clitellatus(Auriga),[84](#).
Mummu Tiámut(Corvus veya Krater),[183](#).
Unutma, Kova'da bir Fırat ay yıldız işareti,[54](#); Oğlak burcunda,[139](#).
Mundi Templum(Ara),[63](#).
Duvar Çeyreği,. Quadrans Muralis'e bakın.
mur,[59](#).
Muşve Musculus,[283](#).
müsteşar,[350](#).
musca australis, konumu ve diğer adları,[291](#); başlığın kökeni,[291](#); bileşimi ve doruk noktası,[291](#); Çinlilerle,[291](#); Schiller ile,[291](#).
Musca Borealis, oluşumu, konumu ve diğer adları,[292](#); bileşenleri ve doruk noktası,[292](#); mevcut başlığın kökeni belirsiz,[292](#); genel olarak tanınmayan,[292](#); Ptolemaios ve,[292](#); Royer'ın hayali,[292](#).
Muscida,[327](#).
müzik işareti,[199](#).
Mut,[209](#).
Mu-sir-kes-da,[233](#).
mutatriks,[258](#).
Mylke yoluve Mylke Whyte yolu,[476](#).
mersin(Auriga),[84](#); (Kuğu),[193](#).

Na Ainanu,[229](#).
NaamanKova için 16. yüzyıldan kalma bir isim,[46](#).
Nagar-asagga,[108](#).
Nagavithi,[477](#).
Nahi,[136](#).
nahn,[114](#).
Çarmıha Gerilme Çivisi,[351](#).
Nakşatralar,[8](#); ve pas.
Nangaru,[108](#).
Nan Hae,[376](#).
Nan Ho,[134](#).
Nan Mun,[153](#).
Nan Çekici,[355](#).
Naos,[73](#).
Napolyon,[315](#).
Kadın Yıldızların Dar Bulutlu Treni,[391](#).
Nasedha,[399](#).
Nef Argove Navire Argo,[64](#).
navigasyon,[455](#).
Navigium Praedatorium,[66](#).
Navis Jasonis,[66](#).
Naxius Ardor,[176](#).
Neaou Chuy,[418](#).
Nebukadrezzar(Kentaurus),[151](#).
Bulutsu, Büyük(Andromeda),[39](#); (Orion),[316](#).
bulutsularve Kümeler: NGC224,[31M.](#), Büyük Bulutsu Andromeda,[39](#),[40](#);221,[32M.](#), Andromeda'da,[40](#); Kova'da 7009 Satürn Bulutsusu,[54](#); 3372 Argo Karina'daki Anahtar Deliği Bulutsusu,[74](#); 2632,[44M.](#), Cluster Cancrı, Arı Kovanı,[112-114](#); 5272,[3M.](#), Clusterin Canes Venatici,[116](#); 5194,[51M.](#), Canes Venatici'deki Spiral

Bulutsusu,116,117; 5139 küme rn Centauri,155; 4254,99M., Koma Berenices'teki Pin-wheel Bulutsusu,172; k Crucis etrafında 4755 küme,191; 6960 Kuğu'daki Dantel Bulutsusu,195; 2070 Büyük Döngü Bulutsusu,30doradus,202; 6205,13M., Herkül'de küme,242; 5904,5M., Terazi'de küme,277; 6720,57M., Lyra'daki Halka Bulutsusu,287,288; nubeküller,294,295; 1976,42M., Orion'daki Büyük Bulutsu,316,317; 1982,43M., Orion'da,317; 884 ve 869, kümeler, Perseus'un Kılıçeli,334; 6523, 8 M., nebulaın Yay,359; 6603, 24 M., Delle Caustiche, Yay burcunda,359; 6514, 20 M., Yay burcundaki Üç Boğumlu Bulutsusu,359; Akrep'teki Bulut Bulutsusu,367; 6093, 80 M., Akrep burcunda,368; 6 M. Akrep burcunda,370; 6475, 7 M., Akrep burcunda,370; 6705, 11 M., Scutum'da,373; 6618,17M., fiveya Scutum'daki At Nalı Bulutsusu veya Kuğu Bulutsusu,373,374; 1555 Boğa burcunda,391; 1952, 1 M., Boğa'daki Yengeç Bulutsusu,391; Ülker Bulutsusu,406,412; bir bulutsunun ilk fotoğrafı,416;104, Bode'nin,47; Tucana'da küme,418; 3587, 97 M., Büyük Ayı'daki Baykuş Bulutsusu,438; 3172, Küçük Ayı'da Polarissima,458; Başak burcunda gökyüzünün en yoğun bulutsu bölgesi,466; 6853, 27 M., Vulpecula'daki Dumb-bell Bulutsusu,474; genel kıtlık, Samanyolu'nda,485; bununla birlikte, Samanyolu'nun en iyilerinden üçü,485.

Gece,20,205.

N ^ har di Nur,475.

Nelson,315.

Nemaeusve Nemaum Monstrum,252.

Nembus,334.

Nemea Aslanı, **Nemeas Mezunu**ve Nemees Terörü,252.

nepa, veya Nepas (Kanser),107; (Hydra),247.

nepa, veya Nepas (Akrep),361.

Neper,289.

Neptün,217.

Neptün Öncüleri,135.

Neptün Sidus,340.

Neptün,199.

nereus(Cepheus),156; (Eridanus),217.

nergalveya Nérigal,354.

Neşr, doğru Nesher,57; Chaldee Paraphrase'de,57.

Nessus,240.

Nethibhath Tebhen,481.

Newton(Başak),466.

Newton, **Profesör Hubert Anson**, ay konaklarında,8(Not); *etpassim*.

Yeni Venüs,,147.

Nga Mau,294.

Niallar,315.

Niau,257.

Nibat Anu(Yay burcunda),354,357,358.

Nido di Leda,222.

Niedgierreg,397.

Yeni, **Yeni Yok**veya Ngu Gu, 20. sieu,141.

Gece Baykuşu. Noctua'ya bakın.

Nil,(Eridanus),217; (Hydra),248.

Nili Dönüm,415.

nilüs(Eridanus),216; (Üçgen),415.

Nimasp(Yay Burcu),352.

Nemrut(Çizmeler),95; (Orion),309.

Nemrut'un Atı,323.

ninsar,469.

meme ucu,307.

Nirru-sha-shutu,276.

Niru,139.

Nishtya, 13. nakshatra,100.
Nisus,240.
Sirke, veya Neith,399.
Nitax yarasa,302.
Niu O,212.
Seviye,293.
Hayvansız Nemaao Truculento,252.
Nuh, Erboğa için bir ortaçağ adı,151.
Nuh'un Gemisi(Argo),66.
Nuh'un Güvercini. Columba Noae'ye bakın.
Nuh'un Kuzgunu(Korvus),181,248.
gecekondur,270.
gece,248; Burritt'in konumu,292; şimdi tanınmadı,293; eskiden Solitaire tarafından işgal edilen yer,293,418.
düğümve Nodus coelestis,342.
Nodus duorum filorum, Nodus Piscium,342.
Düğüm Secundus,209,211.
Yıldızların Adlandırılması, büyük bilim adamlarının dikkatine değer olmayan,xi.
Kuzey Tacı,174.
Norma ve Regula, çeşitli isimler,293; orijinal kompozisyon,293; sonraki formu,293; İdeler açık,293; modern astronomide,293; Flamsteed'in Atlas'ında,293; bileşimi ve doruk noktası,293; ilgili diğer ayrıntılar,293; Bayan Clerke nova üzerinde,293; Profesör Genç ve,293.
Norma Nilotica,49.
Nortes,454.
Kuzey Arabaları,431.
Kuzey Kömür Çuvalı,197.
kuzey haçı. Cygnus'a bakın.
Kuzey Taç,. Corona Borealis'i görün.
Kuzey Sineği,. Musca Borealis'e bakın.
Güneşin Kuzey Kapısı,108.
Kuzey Sirius,133.
Kuzey Takımı,426.
nubekül majör, diğer isimleri,295; konumu ve bileşimi,295; Flammarion ile,295; Güney Araplar arasında,295; Schiller'in hayali,295.
Nubekül Minör, isimleri ve kompozisyonu,295; Flammarion ile,295; diğer detaylar,295.
nubeküller, Vespucci tarafından yapılan imalar,68,69.
Nubekül Macellani, adının kökeni,294; diğer isimleri,294; Bunu ilk anlayan Bayer,294; Peter Martyr ile,294; Polinezyalılar arasında,294; Russell'ın fotoğrafları,294; konumu, Güney Kutbu'nu bulmaya yarar,295.
nübe maggioreve Nube Minore,295.
Nubes Binbaşıve Nubes Minor,295.
nubilum,112.
Nuna(yanlış Nuno), Nuni ve Nunu,337.
Nunki,359.
Sadace,369.
Nuru sha Shutuve Nuru sha-Iltunu,276.
Nu-tsir-da,299,375.
Nuy Keae,444.
nuy ping, Leo Minor'da,264; Başak burcunda,473.
Oannes, Balık tanrısı,73(notu gör).
Oannes(Piscis Australis),345.
kürek,304.

Başvurma işareti,350.
okyanusve Oceanus,215,217.
Octans Hadleianus, oluşumu, La Caille tarafından,296; diğer isimleri,296; Güney Kutbu'nu işaretler,296.
Octipes,107.
Oculus, Corona Borealis için şiirsel bir terim,175.
Oculus australisve Oculus Tauri (Aldebaran),384.
Oculus boreus(^ Tauri),391.
Oebalidaeve Oebalii,222.
Oiveya Wei, 28. sieu,292.
Oetaeus,241.
Officina Heykeltıraş bir,372.
Officina Tipogra ^ **hica**Bode tarafından oluşturulan,297; diğer isimleri,297; günümüzde tanınmayan ve nadiren haritalarda bulunan,297.
ogka(Polonya Çizmeleri),97.
Oiseau de Paradis,43.
okuari,423.
Yaşlı Atlas'ın Çocukları,391.
Eski Yılan., Draco için bir rakam,203.
Olenyum Astrum,86.
koku(Kuğu),193.
Omega Bulutsusu,373.
Daniel'in Aslanlarından biri,253.
Yılancı vel Serpentarius, çeşitli isimler,297; yeri ve kapsamı,297; klasik Hyginus ile,297; erken milletler arasında,297; en eski Yunan astronomisinde,298; Latinler ile,298; ilgili efsaneler,298; çeşitli tanımlamalar,298,299; Arap ve Fıratlı gökbilimcilerle,299; kahverengi,299; Pliny ile ilgili,299; Lord Bacon ve,299; İncil okulu ile,299; çeşitli figürler,299,300; Bayer ile,300; Zodyaktaki konumuna göre Royal Hill,300; ilgili diğer ayrıntılar,300.
Alfa(a)Yılancı, çeşitli isimler,300,301; Alfonsin Tablolarında,300; Sazwlnl ile,301; Çin'de,301; spektrumu, hızı ve doruk noktası,301.
Beta(P)Yılancı, çeşitli isimler,301; Konumu,301.
Gama(y) Ophiuchus'un, adıyla ilgili bazı karışıklıklar,301; Çin Tsung Ching'in bir bileşeni,301.
Delta(A)Yılancı, çeşitli isimler,302; Çin'de,302.
Epsilon(£) Yılancı, çeşitli isimler,302; Çin'de,302; Çin Hwan Chay'in bir bileşeni,302; NasaK al Yamániyy'nin bir bileşeni,302; Fırat astronomisinde,302; modern astrolojide,302; ilgili diğer ayrıntılar,302.
eta(a)Yılancı, çeşitli isimler,302; kahverengi ile,302; Çin'de,302.
teta(3)Yılancı, çeşitli isimler,303; Epping ile,303; Soğd Wajrik'in bir bileşeni,303; Horasmian ve Kıpti astronomisinde,303; Çin'de,303; Gould ile,303.
Lambda(A)Yılancı, çeşitli isimler,303; Çin'de,303;
70 Yılancı, Konumu,301; sistemi, periyodu ve paralaksı,301.
Ophiuculueve Yılancı,298.
Yılancıve Yılancı,298.
OphiultusOphiulcus (Auriga'da),85.
Opus Phrygionarum, Zodyak için Yahudilerin hayali adı,2; anlamı,2.
Orbikulus Kapitis,173.
orbis lakteus,475.
Orbis teraryum üçlüsü,415.
'Orebhveya Orev,181.
Orferçalım,350.
origen, yıldızlarda,27; takımyıldızlar üzerinde,27.
avcı, parlaklığı,303; Konumu,303,304; Theban Yunanlılar ile,304; çeşitli isimler,304-310; Catullus ile,304; isim türetme,304; Uranologia'da,304; Boiotialılar ile,304; Ovid,304; Matthew Arnold ile,304; Aratos ve Thompson ile,305; Tennyson'la birlikte,305; Homer ve Hesiod ve Horace ile,305; Pindar ve Manilius,305; diğer klasik ve

modern şairler,305,306; fırtınalı ün,306; bir takvim işareti,306; Cenevre İncil'inde,306; Latinler ile,306; Doğu astronomilerinde,307; çeşitli astronomi yazarları,307; Mısır'da öne çıkan,307; Denderah burcunda,307; Mısır mitolojisinde,308; Ölüler Kitabında,307,308; çeşitli figürler,307,308; tanımı,308; astrolojide,308; Eski Ahit'te,308,309; Yahudi sonraki adı,309; Adam Clarke ile,309; Gözden Geçirilmiş Versiyonda,309; Hindu astronomisinde,309; Çinlilerle,310; Horasmalılar ile,310; İrlandalılar ve Saksonlar ile,310; Caesius'la birlikte,310; diğer figürler,310; küçük bileşenleri,320.

Alfa(a) Orion'un çeşitli isimleri,310-312; Alfonsin Tablolarında,310; Arabistan'da,310,311; çeşitli yazarlarla,311; Hindu astronomisinde,311; Farsça ve Kıpti karşılıkları,311; Profesör Genç,311; ilgili diğer ayrıntılar,311; konumu ve doruk noktası,312.

Beta(fi)Orion'un, çeşitli isimler,312; "deniz" karakteri,312; Orion'un en büyük yıldızı,313; astrolojide,313; Norveç astronomisinde,313; spektrumu ve hızı,313.

Gama(y) Orion'un çeşitli başlıkları,313; Konumu,313; Amazon Nehri mitlerinde,313; astrolojide,314; spektrumu ve hızı,314.

Delta(B)Orion'un, isimleri,314-316; astrolojide,314; konumu ve spektrumu,314.

Epsilon(ε) Orion, isimleri,314-316; astrolojide,314; spektrumu, hızı ve doruk noktası,314.

Zeta(Z)Orion'un, çeşitli başlıklar,314-316; spektrumu ve hızı,314.

eta(a)Orion'un, çeşitli başlıklar,316.

teta(01) Orion'a ait, tek tek adlandırılmamış,316; Konumu,316; Büyük Bulutsusu ile ilgili ayrıntılar,316,317.

Iota(i)Orion'un, çeşitli isimler,317; Çin'de,317; Konumu,318.

Kappa(κ)Orion'un, isimleri ve yerleri,318.

Lambda(A)Orion'un, çeşitli isimler,318,319; astrolojide,318; Arap ve Fırat astronomisinde,318; diğer Doğu sistemlerinde,318; Profesör Whitney,318; Çin'de,319; diğer yazarlar,319.

hayır(v)ve Orion'dan Xi (Z), Çinli Shway Foo,320; Konumu,320.

Omikron(O1, O2) Orion, isimleri ve yeri,320; Çin Tsan Ke'nin bileşenleri,320.

Pi(n1, n2, n3, n4, n5, ^,ve g) Orion'un adı ve yeri,320; Çin Tsan Ke'nin bileşenleri,320.

Tau(T)Orion'un, Konumu,320; Çin Yuh Tsing,320.

upsilon(sen)Orion'un, ayrıntıları,320.

Orionidler, ışın noktası,320.

Orion'un reklamı Hound,132.

Orlogeve Orologio,246.

yetimve Orphus,162.

Orpheus(Kuğu),193; (Herkül),241.

Orsa Maggiore,419.

Orsa Minor,447.

orwandil,310.

Osiris(Çizmeler),96; (Sirius),120,124; (Orion),308; (Boğa Burcu),381.

Osiris, Araba,435.

Pegasus,327.

Os Piscis notii,346.

Os Rosae,195.

Devekuşu Yuvası,163.

Otavave Otawainen,424.

Otysys Kalem,350.

Leydimizin Asası,316.

bizim bilmecemiz(Alkor),445.

devrilmiş sandalye,355.

Ovillus,241.

Ovis Aurea,76.

Baykuş Bulutsusu,438.

Öküz, (Boğa Burcu),382.

Oxirinque(Oğlak),138,345.

Pa (şyılan),376.

Babave xut (Yay),[354](#).
padevar,[82](#).
Padus,[215](#).
Pae Chaou,[201](#).
Pagasaea Karina(Argo),[66](#).
baba,[385](#).
Ressamın Şövale,. Equuleus Pictoris'e bakın.
Pusula Çifti,. Circinus'a bakın.
bir çift çocuk,[224](#).
Pa Kuh, Çin yıldız işareti,[90](#).
dostum,[389](#).
Palaimon,[240](#).
palet,[214](#).
Palmes fahri,[205](#).
Pandave Pantika,[462](#).
pantera,[278](#).
paon, Fransız Pavo,[320](#).
Paou Ping,[47](#).
pa-pil-sak,[253](#).
Papsukal,[101](#).
cennet kuşu,[43](#).
parazya,[330](#).
parilyumve Paliliyum,[384](#),[387](#).
Parrasisve Parrhassis,[421](#),[422](#).
Parrhasia Başakve Parrhasides Stellae,[421](#).
Parrhasium Jugum,[431](#).
Parsondalar,[330](#).
Parthena, Partinaveya Pathona,[463](#).
Parven, Parvive Parur,[393](#).
Parvizve Parvin,[393](#).
Pasare Zamanegade,[481](#).
paskalya kuzusu, (Canis Minör),[133](#).
uyar,[347](#).
pastacıve Papaz,[95](#).
patekus,[240](#).
patera,[183](#).
Aryaman Yolu,[477](#).
Paukszcziu Kielis,[479](#).
Paukunava,[423](#).
Paul, Azizve Aratos'un Phainometta'sı,[81](#).
Pavo, pozisyonu,[320](#); diğer isimleri,[320](#); aslen Argos,[32J](#); Çin astronomisinde,[321](#); Julius Schiller'in hayali,[321](#).
Pavone,[320](#).
Sulh,[462](#).
tavuskuşu, Kova için bir Roma fikri,[46](#).
tavus kuşu. Pavo'ya bakın.
tavus kuşu, İkizler için Arap fikri,[224](#).
Pecus Athamantidos Helles,[75](#).
işemek(Korona Avustralya),[173](#).
pegaz,[321](#).
pegasitler,[323](#).
Pegasidler,. ışıma noktası,[328](#).
Pegaso,[321](#).
Peg'asus,[213](#); çeşitli isimler,[321-324](#); Konumu,[321](#); mitolojide,[321](#); Longfellow efsanesi üzerine,[321](#); geleneksel tarihi,[321](#),[322](#); erken klasik mitolojide,[322](#); Yunanlılar,[322](#); Euripides'in adı,[323](#); Roma astronomisinde,[323](#); Alfonsin Tablolarında,[323](#); Caesius'la birlikte,[323](#); Yahudi efsanesinde,[323](#); nümizmatikte,[323](#); adının kökeni,[323](#);

Mısır'da ve Denderah burcunda,324; Araplarla,324; ilgili diğer ayrıntılar,324; küçük bileşenleri,329.

Alfa(a)Pegasus'un, çeşitli isimler,324,325; Hindu astronomisinde,324; Çin'de,325; kahverengi,325; astrolojide,325; doruk noktası ve meridyen konumu,325; spektrumu ve konumu,325; Navigasyonda gözlemlenen,325.

Beta(fi)Pegasus'un, çeşitli isimler,325,326; Araplarla,325; Hindular ile,325; Profesör Whitney ve,325; astrolojide,326; Çinlilerle,326; değişkenliği, spektrumu ve hızı,326.

Gama(y) Pegasus'un isimleri,326,327; Konumu,326; Al Bîrûnî ile,326; Çin'de,326; Hindular ile,326; Üç Kılavuzun bir bileşeni,327.

Delta(A)Pegasus'un, Pegasus'un bir bileşeni olarak isimlendirilmemiş,327; Andromeda'nın Alfa (a) ile aynı, 327.

Epsilon(ε) Pegasus'un çeşitli isimleri,327; Sieu Goei'nin bir bileşeni,327; spektrumu ve hızı,327.

Zeta(Z)Pegasus'un, isimleri,327,328; Çinlilerle,328; Pegasidlerin parlak noktasının yakınında, 328.

eta(a)Pegasus'un, konumu ve başlığı,328.

teta(3)Pegasus'un, Nu (v) bir Arap yıldız grubu ile,328; bireysel adı,328; Dresdfen Globe'da,328.

Kappa(κ)Pegasus'un, Konumu,328; Çin dışında isimsiz,328.

Lambda(A)ve Pegasus'un Mu (m) isimleri,328.

hayır(v) Pegasus'un. Pegasus'un Theta (3) bölümüne bakınız,328(Ayrıca329).

Pi(a)Pegasus'un, Çinli Woo,329.

Tau(T)Pegasus'un, isimleri,329; Çinli Li Kung'un bir bileşeni,329.

Pegasus Equus alatus,323.

Peih,35,326,389.

Peih Leih,343.

Peih şarkı,450.

şömineler,269.

Peisun,336.

Pelagi Procella,135.

Peleiades,395.

Pelenor,151.

Peletronius,84,151.

Sarkaçlı saat,246.

Sarkaçlı saat. Horologium'a bakınız.

Armut,393.

peripik,315.

perizoma,104.

İran,32.

Persée,329.

Per'seids, The, Konumu,335; kadim bilgi335; çeşitli isimler,335.

Perseo,329.

Perseph'one,460.

Kahraman, çeşitli isimler,329-331; erken tahminler,329,330; efsanede,329,330; klasik şairlerle,330; La Lande ile,331; madeni para üzerine,331; astrologlarla,331; İncil okulu ile,331; Ölçüde,331; küçük bileşenleri,331; ilgili teori,331; küçük bileşenleri ve bunlarla ilgili gerçekler,334.

Alfa(a)Perseus'un, çeşitli isimler,331; Çin Tien Yuen'in bir bileşeni,331; asla New York şehrinin enleminde batmaz,332; spektrumu ve hızı,332.

Beta(fi)Perseus'un, çeşitli isimler,332; Ptolemy, Hipparchus ve Pliny ile,332; İbranilerle,332; Çin'de,332; astrologlarla,333; değişkenliği, spektrumu ve hızı,333.

Epsilon(ε) Perseus, Çin Keuen She'nin bir bileşeni,333.

eta(a)Perseus'unÇin dışında isimsiz,334; ilgili ayrıntılar,334.

Omega(n)Perseus'un, adına,335.

upsilon(sen)Perseus'un, Konumu,334; isimleri,334,335; Bayer ile,334; Perseus'un Kılıç Eli'nin bir bileşeni,335.

Perseus ve Caput Medusae,329.

Farsça, The. Indus'a bakın.

ikna edici amfitritler,199.

Avustralya Balığı,344.

Pesces(Balık Burcu),337.

Pesci,336,338.

pesebre,113.

bilgisayar boyutu,251.

Peter'in Gemisi,436.

Peter'in Asası,315.

Küçük Cheval,213.

Küçük Chien,131.

küçük aslan,263.

küçük nuage,295.

minyon bizimk,447.

petosiris,51(ve not).

Pfau,320.

Ok,349.

Phacetus,338.

fayton,85.

Phagre ve Oxyrinque(Piscis Australis),345.

fenomenler(MÖ 270) Aratos'lu,11; Eudoxos'un çalışmaları üzerine kurulmuş,17; hakkında birçok yorum,17; Cicero tarafından tercüme edilmiştir.17; diğerleri,17; erken takımyıldızların düzenlenmesi için tek rehber,17; en iyi Robert Brown, Jr. tarafından çevrildi,18; tarafından alıntılanan Paul,18.

Phalguni,254.

Firavun Neku600 yıllarında Afrika'yı dolaşmak için bir Fenike filosu gönderir (?)14.

Firavun,422.

Paretra,352.

eczacı,184.

Farus(Ara),62.

Sülünveya Phoenix,464.

Anka kuşu,335.

fililiridlerve Philyrides,149.

Philo Judaeusve zodyak,2.

Philomelus,94.

Phoebeius Ales,179.

Phoebes Milleri,421.

Phoebe Değerlendiricisi,193.

Phoebe Sidus,222.

Phoebo Sacer Ales,179.

Phoebus,231.

Fenike(Ursa Küçük),448; (bir Ursae Minoris),453.

Fenikeve astronomi,18,19,22; ve pas.

Fenikopteris. Çakıl'ın altına bakın,238.

Anka kuşu, çeşitli isimler,335; Konumu,335,336; Bayer'in adı, uygun,336; Mısırlılarla,336; Çin'de,336; Schiller ile,336.

Alfa(a) Phoenix'in adı, dikkat çekiciliği ve doruk noktası,336.

anka kuşu,335.

phorba,299.

Phriksea Ovis(Koç),75.

Phrikseum Pekus,75.

Phrxi Vektör(Koç),75.

Pi, 25. bölge,35; en2gün,389.

Piautolar,114.

Pica Indica,418.

Piccolomini(Siena'dan), Bayer'i bekliyor,13.

resim,214.

Pidnu-sha-Utanç, zodyak için bir Akad adı,1; bu ismin anlamı,1; yıldız işareti,385.

Pih Ho,231.

Pih Hoo,22.

Pih Keih,456.

Pih Çekici,435.

Pih Yang,78.

Pihorion,260.

pikutorion,82.

Tuğla Yığını,225.

Pilgrijn Yıldızı,,147.

Pi Lo Sze Mun,346.

Pimafi,231.

kıskaç,41.

pindar, Kova burcunda,46.

Ping Şarkısı,249,268.

Ping Taou,472.

Pinnipes,330.

Pin-tekerlek Bulutsusu,172.

pipiri,229.

Piri-ere-ua,371.

balık Burcu(zodyak), çeşitli isimler,336-342; rakamların geniş bir şekilde ayrılması,337; bunların yerleri,337; doruk noktası,337; şimdi zodyakın birincisi,337; Koç burcunu kucaklar,337; ayrıca ilkbahar ekinoksu,337; Yunanlılarla,337; Romalılar ile,337; Bayan Clerke açık,337; Fırat üzerinde,337; diğer Doğu sistemlerinde,337; en eski Çin astronomisinde,337,338; Araplarla,338; Dante ve,338; Hindular ile,338; Al Bîrûnî on,338; Yunanlılarla,338,339; ilgili efsaneler,339; Suriyeliler ve,339; Keldaniler ile,339; Yahudi astronomisinde,339; astrolojide,340; Ptolemy onları ayırt eder,340; adının türetilmesi,340; sembolü,340; İncil okulu ile,340,341; Merton Koleji burcunda,341; Jüpiter ve Satürn'ün eski kavuşumları,341; bunların Mesih'in doğumuyla sözde bağlantısı,341; ile ilgili tahminler,341; Juno keşfedildi,341; Spenser açık,341; La Lande ile,341; ilgili ayrıntılar,342; küçük bileşenleri,343.

Alfa(a)Balık burcu, çeşitli isimler,342; Konumu,342; klasik yazarlarla,342; doruk noktası,343.

Beta(P)Balık burcu, adına,343; Çin Peih Leih'in bir bileşeni,343.

Delta(S)Balık burcu, Alpha of Fish, Bayer ile aynı isimler,343; Çin Wae Ping'inin bir bileşeni,343.

Zeta(Z)Balık burcu Hindu astronomisinde öne çıkan,343; çeşitli Doğu kombinasyonlarında,343.

eta(a)Balık burcu, Epping ile,343; Çin astronomisinde,343.

balık Burcu(Piscis Australis'ten),344.

Balık burcu,340.

balık,344.

Balık Avustralyalı, konumu ve adları,344; modern temsiller,344; klasik ve modern yazarlarla,344; Farnese küresinde değil,344; erken efsanede,344; La Lande ve,344,345; Longfellow'un adı,345; Araplarla,345; İncil okulu ile,345; astrolojik olarak Satürn gibi,345; küçük bileşenleri,347.

Alfa(a) Piscis Australis, Aratos on,345; mevcut konumu,345; Ptolemy ile,345; birçok isim ve çeşitli imla,345,346; çeşitli yerleri,345,346; ilk Araplarla,346; Flammarion ile,346; Çin'de,346; Dante'nin Tre Facelle'lerinden biri,346; güney konumu,346; doruk noktası,346; navigasyonda önemli,346.

Beta(P) Piscia Australis, isimleri,347; Çin'de,347.

Oğlak Balık,345.

Balık Gemellus,337.

büyük balık,345.

Balık Meridionalis,345.

Balık soliteri,345.

Balık Volanları Bayer tarafından tanıtılan,347; isimleri ve doruk noktası,347; Schiller'de,347; Çin Fe Yu,347.

Piş Pai,235,236.

Pish Parvis,292.

Pistrix(Cetus),161.

pittore,214.

Birinin Boyun Eğdiği Yer,362.

Plastrum,427.

Plaustra Parrhasis,427.

Plaustic'ula,427.

Plaustri Gümrük,94.

Plaustrilu'ca,427.

Plaustum magnum,427.

Ülker,7; çeşitli isimler,391-403; klasik şiirde,392; her yerde göklerin irfanında en çok dikkat çeken nesneler arasında,392; diğer herhangi bir gruptan daha geç çalışılan,392; genel konumu,392; diğer yerleştirmeler,392; astronomi literatüründe adı geçen ilk yıldızlar arasında,392; Çinliler ve Hindular ile,392,393; İran'da,393; Fırat üzerinde,393; Euripides ve,393; İncil'de,393,394; çeşitli şairlerle394; Bayan Clerke açık,395; adının türetilmesi,395; şiirsel figürler,395; ilgili efsaneler,395; Avrupa terminolojisinde,396,397; hanedanlık armaları,397; Hahamlar ile,397; Babil astrologları arasında,397,398; sulu karakter,398; Josephus'ta,398; Nil üzerindeki işaretli nesneler,399; Yunanistan'da onlara yönelik tapınaklar,399; çeşitli figürler,399,400; Miles Coverdale ve,399; vahşi kabileler tarafından iyi bilinen,400; Avustralyalılar arasında,400; Paraguay Nehri üzerinde,400; Güney Amerika kabileleri arasında,400; pagan Araplarla,400; Bayan Clerke ve,401; tohumlama zamanının bir işareti,401; Bu konuda Hesiodos, Aristoteles ve Vergil,401; Mommsen ve Drach ile,401; çeşitli eski ibadet sistemleriyle bağlantılı olarak,401; modern kilise takviminde,401; Hipokrat ve,401,402; Sezar ile,401; klasik bilimde,401,402; astrolojide,402; Araplarla,402; kökeni ile ilgili efsaneler,402; Pliny'nin adı,402; her çağda felsefe ve edebiyatla ilişkilendirilen,402,403; Bessel'in harfli yıldızları,405-408; Pleiad yıldızlarıyla ilgili çeşitli gerçekler,409-412; küçük bileşenleri,412,413.

Pleiasve Pleias uda,405.

Ple'ione,408.

Ple'jadenve Plejadi,397.

Plias, Pliadeve Pliades,395,396.

Plinius, gök figürleri için onun şartları,10; Hipparkus'ta,11; yıldız ve yıldız sayısı,11; Koç ve Yay'ın kökeni hakkında,18; ve pas.

Pli'one,408.

plorans(Çizmeler),93.

plostrum magnum,437.

Pulluk,431.

Onun öküz ile pullukçu,85.

saban öküz,431.

Plüteum Pictoris,214.

Plüton'un Arabası,275.

Posilatör,41.

pokulum,183.

Poeticon Astronomicum, Hyginus'un,11; ve pas.

işaretçiler,438.

Avustralya Balığı,344.

zehirler,336.

zehir uçucu,347.

kutup ayısı,449,453.

kutuplaşma,458.

Kutup, Güney., etrafında şekillenmemiş boşluk, erken araştırmacıların nesnesi,14; bu boşluğun kapsamı,14,15; Octans ile işaretlenmiş,296; klasik ve modern şiirde,296,297; Hindular ve Araplar arasında,296; ilk denizciler tarafından yorumlanan bu bölgedeki göklerin boşluğu,296; Peter Martyr ve Pigafetta bu konuda,296; diğer Elusions için,297.

Kutup Yıldızı,453.

Güney Kutup Yıldızı,190.

Polis,359.

Polonyalı Boğa,413.

polenler,453.

kirler,233.

Polluks,233.

Polluks. Beta (?) Geminorum altına bakın.

Polonya Boğa,413.

Polyleukes,223.

pompalı,180.

Ponderosus,68.

Poniatowski'nin Boğası, Poniatowsky'nin Boğası,413.

Papa, İskenderve zodyak,4.

Porrina,469.

Portans kaput larvaları,330.

portör phrxi,75.

kapıcı, veya Proditor, Avrupa,379.

kapıcı Ursae,93.

Postvorta,469.

Poussiniere,400.

Praecanisve Procanis,131.

Praecipua, Leo Minor'un lucida'sı,264.

Praecisio Equi,213.

praepes,235.

praesaepe, yanlış Praesepe,113.

Praesegmen,213.

Praesepe Salvatoris,282.

Praja-pati,90,181,309.

Pratishthana,35,325.

Praxit'eles,106.

Presepe, doğru Praesaepe,113.

Prima Hyadum ve Primus Hyadum,390.

Princeps Armenti,380.

Princeps Juventutis,78.

Princeps Zodyak,76.

Matbaa. Offlcina Typographica'ya bakın.

Pristis_ve Pristix,161.

Pritithi,276.

prosedürlerve Procidus,240.

Proclus,3.

gözetmen, astronomi çalışmasında, xv; astrolojik renkler üzerine,49.

Cenova'da Procumbene,240.

Procyon (Procion, Prochion),131,133.

Üretici(Boğa Burcu),379.

Prodromus Astronomi1690,13.

küfür,330.

Proles Dercia,338.

Prometheus,241.

propus,235,236.

proreave Düzyazı,470.
proser'pina,460.
Proshthapadás,35,325.
protri'getrix,471.
Protryger,95.
Provinde'mia majör,471.
provinde'miator,471.
Prunarum Conceptaculum (Ara),62.
Przyczek, Bohem Çizmeleri,97.
Psalterium Georgii,347.
pisil,298.
Ptah, Capella için Mısırlı bir isim,87.
Batlamyus,70.
Batlamyus, Claudius,xii; katalog takımyıldızları,11; kataloğun bileşimi,11; etpassim.
Puer Aquilae (Adrianaeus),41.
Puer Idaeus ve Iliacus,46.
Pueri Tyndarii, vb.,222.
pugil,233.
Pugio,101.
pulveya Bil,453.
Pulaha,438.
Pulast'ya,438.
pulsel,460.
Pulsiniere,400.
Puluk-ku,108.
Punarvarsu,231.
Pound,269.
öğrenci,178,283.
kukla. Bkz.
Pur Cahen,134.
Mor İnce Muhafaza,456.
Purva Bhádrapadás,35,325.
Purva Phálgunī,254,260.
Pushya,110'112.
puteus(Ara),62.
PisagorZerdüşt'ten öğrendiği söylenir,21.
piton,203.
Pyxis, Grotius'un Aquarii adı,54.
Pyxis Nautica,54,64; Argo'daki yıldızlardan oluşmuş,348; anakronizm,348; Baily tarafından Argo'ya yeniden ilhak edildi,348; Gould tarafından Uranometria'sına ayrı bir takımyıldız olarak eklenmiş,348.
Qablu (und qábu) sha rīshu aqrabi,369.
Karnu Şahu,140.
Öklid Meydanı,293.
Quadrans Muralis, konumu ve adları,348; doruk noktası,348; dörtgenler,348; modern astronomlar tarafından tanınmayan,348.
dörtgen,348.
Dörtgenler,210,348.
dörtlü vasta,278.
bıldırcın kuyruğu,464.
Quercia,349.
genibus est kimdir?,240.

Quinque Dromedarii,[207](#).

Quintilian, klasik şairleri anlamak için astronomi bilgisinin gerekli olduğu konusunda ısrar eder,[31](#).

Çık, Güneş'in,[245](#).

Titreme,,203.

kuduz,179.

Racchetta, La,397.

Raedgasnanve Raedgastran,389.

Rahab,309.

Yağmurlu Keçi-yıldız,86.

Rah Kakeehan,481.

Rakhvad,234.

Ram, . DenizKoc.

Rameau ve Cerbere,159,242.

Çerçeve,75.

Rammanveya Rammanu,47.

Ramo,159.

Ramo ve Cerbero,242.

Ramus Pomifer,242.

Rana Secunda,163.

Raphael(Hydras ve Tucana),250,295.

Rashnawand,315.

sıçan,47;doğuda su için ideograf,47.

oran,316.

Ratis Heroum,66.

Kuzgun,. Corvus'u görün.

Ustura, Ülker için bir Hindu figürü,393.

kırmızı kuş,181,464.

Kızılçık,389.

Kızıldeniz,,217.

Regia,256.

regulus,156,255.

Rehua,229.

Ren geyiği,,377.

£
rom,380.

R ^ khubh,451.

Koşmak,377.

Rennthier,378

repa(İrgo başağı),468.

Kurtarıcı,329.

Retikolo, Retikülveya Rhombe,349.

eşkenar dörtgen retikulum, menşei ve yeri,348,349.

^Eevati,338,343.

Kuğu'nun İntikamı,198.

Rex,255,256.

^ eşkenar dörtgen Net,,348.

eşkenar dörtgen ağ,349.

Eşkenar dörtgen,349.

^ iga ve Squadra,293.

Rikeha,424.

Halka Bulutsusu,287.

Rishabam,382.

Rishi,424.

Rishu A.,260.

Riu-ama-aynı,97.

349; diğer isimleri,349; ilk olarak Habrecht tarafından çizilmiştir.

Ürdün Nehri,115,248.
İlahi-Leydi nehri,475.
Cennet Nehri,474.
Okyanus Nehri,215.
Orion Nehri,217.
Çoban Nehri Kulübesi,475.
Dicle Nehri,413.
Riwand,343.
Compostella Saint Jacques Yolu,480.
Robur Carolinum, kökeni ve adları,349; La Caille ve,349; Reeves'in Çinli ünlüler listesinde,349.
roha, Auriga için tanımsız bir kelime,85.
Rohini,366,384,389.
Romalılar,ve astronomi,19; ve pas.
Roma V,388.
roza,170.
rosa mistik,214.
Rosch hassatan, Divels başkanı,332.
Rosemund,195.
Rosh ha Şeytan,332.
Rota Ixionis,173.
Rotanev ve Rotanen,200,201.
Roue, La,426.
İnci Satırı,243.
Sıra veya Sırt, 15. nakshatra figürü,367.
Royer, Augustin,13.
Rubeccchio, Zodyak için Toskana adı,4; Longfellow'un çevirisi,5.
rubu,76.
Rudolfın Masalar,,13.
rükub,450.
rükubi,84.
kaçak yıldız,446.
Ruth, Caesius'un Başak figürü,461.
rutilikusve Rutilico,243,244.

Sa, Fırat üzerinde bir Leonis,258.
Sabazius,96.
Kömür Çuvalları,294.
sagrariumveya Sacris,62.
sadmasıj,59.
satta,349.
Sagarinus,374.
Sa-gi-mu,299.
yay burcuönemsizliği,349; çeşitli isimler,349-351; Konumu,349; çeşitli figürler,350; astrolojik doğası,350; Bayer ile,350; İbranilerle,350; Reeves listesinde değil,351; Caesius ve Schiller ile,351; Ölçüde,351; ilgili diğer ayrıntılar,351.
Yay burcu uygulaması,352.
yay Burcuve Saagittare,352.
yay Burcu,351.
yay Burcu, Smyth'den alıntı,2; çeşitli isimler,351-357; Konumu,351; Yunanlılar ve Latinler ile,351; Doğu milletleri ile,352; Yahudiler arasında,352; İncil okulu ile,352,353; Fırat'ta oluşumu, Güney Erboğa Chiron'dan önce geldi,353; çeşitli figürler,353; Denderah burcunda,353; Güney Centaur ile karışıklık,353; ilgili efsaneler,353,354;

çivi yazılı yazıtlarda,354; Kralların İkinci Kitabında bahsedilen,354; Asur takviminde,354; Fırat kökenli,354; Hindular ile,354; eski Arabistan'da,355; küçük bileşenleri ile ilgili gerçekler,355; Çin Kapları,356; astrolojide,356; erken madeni para üzerine,356; La Caille ve,356; sembolü,357; güneş ve,357; diğer detaylar,357; küçük bileşenleri,359,360.

Alfa(a) Yay burcunun çeşitli isimleri,357; muhtemelen Fırat Nibat Anu,357.

Beta(f1, f2) Yay burcu, isimleri,357; ^ azwini ile,357.

Gama(y) Yay, çeşitli isimler,357; ile birlikte358; Borgian küresinde,358; Çin'de,358.

Delta(á) Yay, isimleri,358.

Epsilon(£) Yay, isimleri,358; ilgili gerçekler,358.

Zeta(Z) Yay burcunun adı,358; Doğu astronomilerinde,358.

Lambda(A) Yay burcu, isimleri,358,359; Kazwini ile,358; nova'sı,359.

Mü(g1, g2) Yay burcu, isimleri ve yerleri,359; ilgili ayrıntılar,359; üzerine kahverengi,359.

hayır(v1, v2) Yay, adı ve doğası,359; Çin Kien Sing'in bileşenleri,359.

Pi(a) Yay burcu, isimleri,359.

Sigma(O) Yay burcu, isimleri ve yerleri,359; Hindular ile,359; muhtemelen Akad Gu-shi-rab-ba'nın bir bileşeni,360.

Omega(n) Yay burcu, diğer küçük yıldızlarla birlikte Çin'in Kow Kwo'su,360.

Yay tenens pateram seu krater,151.

yay burcuve Sagitary,352.

yay burcu,351.

yay burcu(Çizmeler),97; (Yay Burcu),351.

yay Burcuve Yay burcu (Yay),351.

sagmarius kaballus,323.

Sahu,20,307.

Aziz Andrew,382.

Aziz Benedict,299.

Aziz Catherine Şehit,57.

aziz davut,120.

Aziz James Büyük,224.

Aziz James az,465.

Aziz Jerome,86; ve pas.

Aziz İş,321.

Aziz John,109.

Aziz Joseph,310.

Saint Laurence'ın Gözyaşları,335.

Aziz Marguerite,179.

Havari Aziz Matta,353.

Aziz Matthias,341.

Malta Engerekli Aziz Paul,299.

Aziz Peter,78.

Aziz Stephen,157.

Aziz sylvester,98.

Acak,310,326.

salkım,467.

saltatör,240.

saltatores,459.

Samán Ugh'risi,481.

Samson,242.

Samu,358.

kutsalve Sancus,241.

San Kio Asılı,417.

San Kung,115.

san tae,444.
San tsze,444.
Saptar Şayar,435.
Sara-fasariva,277,473.
Sarama,119,485.
Sardunya,302.
sar en,393.
Sargas,369.
sarit,385.
sartan,108.
sarva,473.
Sartono, doğru Sartana,108.
Sarur,370.
sarw,425.
Sa-Sha-Shiru,468.
sata vaësa,67.
sataves,385.
Jüpiter'in uyduları, Marius'un isimleri,39.
sateviler,256,366.
Satürn Bulutsusu,54.
Satürn,308.
satir,353.
Sayce, Profesör AH, Akad takviminde, i; ve pas.
ölçekleyici ve diğerleri, yıldız isimlendirmesinde,xi; ve pas.
Skalovin,201.
bok böceği,109.
Asa, Brandenburg,360.
Asa ve Adalet Eli. Lacerta'ya bakın.
Sceptrum Brandenburgicum, çizildiğinde,360; şimdi neredeyse unutulmuş,360.
Scheil, Pere, Yaratılış Efsanesinin keşfedilme tarihini teyit eder,2(Not).
Gemi,64.
Nakliye Gemileri,397.
gemi yıldızı,71.
Schiller, JF C. (şair) ve burç,2.
Schiller, Julius,28; ve pas.
Schjellerup,152,116; Konumu,116; karakteri,116.
Yılan,374.
yılan taşıyıcı,297.
Schlegel, Gustave, Çin Uranografisi,22.
atıcı,356.
Koruma ve koruma,351.
Kuğu,192.
Kılıçbalığı,202.
Scip-sterora,454.
Akrep, ve pençeleri, bir çift işaret, i.
Akrep, isimleri ve ilgili efsaneler,360-364; erken şiirde,361; erken zodyak figürlerinin en büyüğü,361; Ovid ile,361; genel olarak Yunanlılar ve Latinler ile,361; erken Çin'de,361; Sir William Drummond ve,362; İbranilerle,362; Chatterton ve Spenser açık,362; Denderah burcunda,362; Araplar ve Perslerle,362; Akadlar ile,362; karanlığın sembolü,362; Hindistan'ın başlarında,363; Dante, Chaucer ve Longfellow ile,363; İncil okulunda,363; sembolü,363; meteorolojide,363; astrolojide,363,364; ilgili diğer ayrıntılar,364; küçük bileşenleri,369.
Akrep Alfa (α), çeşitli isimler,364-367; Ptolemy'den türetilmiş,364; astrologlarla,365; çeşitli astronomi yazarlarıyla,365; Çin'de,365; Hindular, Persler ve Babillilerle birlikte,366; Cheyne ve,366; Mısır'da,366; üzerine Penrose,366; yükselişi ve doruk noktası,366; ilgili diğer ayrıntılar,367.
Akrep'in Beta (β), çeşitli isimler,367,368; adının türetilmesi, belirsiz,367; Arabistan'da,367; Hindular ile,367; Çin'de,368; Profesör Whitney ve,368; okültasyonlar,368; ilgili diğer ayrıntılar,368.

Akrep burcunun gaması (y), isimleri,368,369; astronomlar üzerinde varyans,368; Arabistan'da,369; Çin'de,369; üzerine kahverengi,369.

Akrep Deltası (8), isimleri,369,370; erken dönemlerde önemli,369; Fırat üzerinde,369; Babilliler ile,369; diğer Doğu astronomilerinde,369; Çin'de,369.

Akrep Teta (0), Fırat Sargas,369; ilgili ayrıntılar,369,370.

Akrep'in Lambda (A), isimleri,370; astrolojide,370; Arap ve Hindu astronomisinde,370; Polinezya adalarında,370; ilgili diğer ayrıntılar,371.

Akrep'in Nu (v), isimleri ve yerleri,371.

Akrep'in Xi (g), ilgili ayrıntılar,371.

Akrep Sigma (CT), adına,371.

Akrep burcunun Upsilon'u (n), isimleri,371,372; üzerinde,372; Çin'de,372; İdeler açık,372.

Omega (m1, m2) veya Akrep, isimleri ve yerleri,372.

Akrep. Akrep bakın.

Rehoboam Akrepleri,363.

Akrepler,361.

Akrep,363.

Akrep. Akrep bakın.

Scorpius boşalmak Chelis,361.

Taslak,282.

Scudo di Sobieski,373.

heykeltıraşLa Caille tarafından oluşturulan,372; çeşitli isimler,372; göze çarpmayanlığı ve konumu,372.

heykeltıraş,372.

Scutulum,74.

Scutum Sobiescianum, çeşitli isimler,373; Hevelius'un oluşturduğu,373; figürleri,373; Çin'de uzun zamandır bilinen,373; ilgili diğer ayrıntılar,373.

Scutum Sobieskiiveya Sobiesii,373.

Scyphus,183.

İskit,352.

Deniz,45,359.

Ayıbalığı,33.

deniz keçisi(veya Keçi Balığı),138.

Seang,440.

Seaou Çekici,165.

Seaou Wei, [264.

Bölüm,363.

Secdeidosveya Seclenidos, de Darzama,463.

Sectio Equi Minoris veya Equina,213.

Boğa Bölümü,379.

sekundusveya Sekanslar (Canis Major),118.

Sed, Eylül, **Sepetveya Ayarla**,20,124.

Sedes Regalisveya Regia,143.

Sedillo, ay konaklarında,8.

Bkz. Pusula Argo'da. Pyxis Nautica'ya bakın.

Yelken (Vela),64.

Seginus(Çizmeler),95; (ve Boootis),103.

Seginus(Cepheus),156.

Perseus Segmenti,331.

Han'ı görün(aTerazi vb.),278.

Seih Muh(Yay Burcu),356.

Seitsen tahtinen,Büyükkayı,424.

Sekhetve Mısır'da Draconis,209.

Selk-tveya Serk-t,[366](#).
Sellave Solium,[143](#).
Yarı Kapran Balığı,[138](#).
yarı ferve Semi Vir (Erboğa),[151](#).
yarı mükemmel(Equuleus),[213](#).
semita laktea,[476](#).
yarıvir(Yay Burcu),[352](#).
You are(Oyılan),[376](#).
Seneca, takımyıldızların oluşumu hakkında,[18](#).
Senex Aequoreus,[156](#).
Eylül-veya Septentriones,[431](#),[447](#).
yedili(Çizmeler),[94](#).
Kabir Christi(Andromeda),[33](#).
sörveya Shir (Leo),[253](#).
serk-t(aErboğa),[153](#).
yılanlar, Draco'muz için bir isim,[203](#).
yılanlar, çeşitli isimler,[374](#),[375](#); antik çağ ve figürasyon,[374](#); Manilius açık,[374](#); Yunanlılar ve Latinler ile,[374](#); Arabistan'da,[374](#),[375](#); İbranilerle,[375](#); İncil okulu ile,[375](#); ilgili diğer ayrıntılar,[375](#); küçük bileşenleri,[376](#); Bunlar için Çince isimler,[376](#).
Alfa(a) Serpens'in çeşitli isimleri,[375](#); üzerinde,[375](#); Ovid ve Vergil ile,[375](#); Çin'de,[375](#); Edkins açık,[375](#); Alpha Serpentids'in parlak noktası,[376](#); doruk noktası,[376](#).
Beta(P)Çinlilerle birlikte Yılanların,[376](#); Beta Serpentidlerin parlak noktasının yakınında,[376](#); Çin dışında isimsiz,[376](#).
Yılanların Teta (0), isimleri,[376](#); Çin'de,[376](#); Konumu,[376](#).
Serpens Aquaticus(Hydra),[247](#).
Yılan Herkül, Lernaesus, Sagarinusveya Tiberinus,[374](#).
Yılan,. Serpens'e bakın.
Yılan, Lepus'un Mısır'daki yıldızları,[265](#).
yılan gibi(Yılancı),[297](#).
yılan büyücüsü(Yılancı),[298](#).
yılan balığı(Yılanlar),[374](#).
Yılan sahibi, The. Ophiuchus'a bakın.
Serpentidler, Alfa,[376](#).
Serpentidler, Beta,[376](#).
yılanbalığıve Serpentinarius,[298](#).
Serpentis Latorve Serpentin Praeses,[298](#).
Aesculapius Yılanı (Caesius, Glaucus, Laocoonveya Yılancı),[374](#).
Sertum Australe(Korona Avustralya),[173](#).
Servanlar Antinuum(Aquila),[56](#).
hizmetçi,(Mısır'da Pegasus),[20](#),[324](#).
Ayarlamak(Sirius),[20](#),[124](#).
Ayarlamak(çevresel kutup takımyıldızları),[434](#).
Flammaları ayarla(Binbaşı Binbaşı),[424](#).
Sette Palommille(Ülkeler),[396](#).
Seulainer(Ülkeler),[397](#).
Yedi Antilop(Binbaşı Binbaşı),[424](#).
Yedi Atlantik Kızkardeş,[396](#).
yedi ayıveya Yedi Boğa,[424](#).
Hristiyanlığın Yedi Şampiyonu(Binbaşı Binbaşı),[424](#).
yedi güvercin(Ülkeler),[396](#).
Yedi Küçük Kızilderili(Binbaşı Binbaşı),[424](#).

Yedi Şair,veya Yedi Uyuyanlar,[424](#).
Yedi Portekiz Kulesi(Başak),[465](#).
Yedi Bilge,veya Yedi Bilge Adam,[424](#).
Yedi Parlatıcı, The,[424](#).
Yedi Kızkardeş,veya Yedi Bakire,[396](#). Sanayinin Yedi Kızkardeşi,[393](#).
Yedi Yıldız,(*Hyades*),[388](#).
Yedi Yıldız,(Çin'deki *Hydra* yıldızları),[248](#).
Yedi Yıldız,(*Ülkeler*),[396](#).
Yedi Yıldız,(*Büyükayı'da*),[424](#).
Sekstant, The. Bakınız *Sextans Uraniae*.
Sekstans Uraniae Hevelius tarafından oluşturulan,[376](#); orijinal figürü,[377](#); genellikle astronomlar tarafından tanınan,[377](#); De Rheita ve,[377](#); lucida'nın,[377](#); Çin astronomisinde,[377](#).
Shaddai, El(Not), [124](#).
Shad Mashir, *Aquila Sogdiana'da*,[59](#).
Shaghar, *Sogdiana'da Spica*,[467](#).
Şahveya **Shahu** (*Oğlak*),[139](#).
Şahin tara zed Nasr al Din'in,[57](#).
Shakespeareve astroloji,[23](#); ve pas.
Shak-shadi, 20. ay istasyonu,[140](#).
Shalishve **Shálisha**,[82](#),[416](#).
Shang Ching, *Camelopardalis'te*,[107](#).
Shang Pih, Çin'de *Z Draconis*,[210](#).
Shang Kakaveya *Shaou Poo (A Draconis)*,[211](#).
Shang Seang, *Aslan ve Başak'taki yıldızlar*,[260](#),[470](#).
Shang Tae, *Büyükayı'daki küçük yıldızlar*,[443](#),[444](#).
Shang Tsae(n *Draconis*),[210](#).
Shang Tseang, *Koma ve Leo'daki yıldızlar*,[171](#),[263](#).
Shang Wei, *Camelopardalis ve Draco'daki küçük yıldızlar*,[107](#),[158](#).
Shaou Pih(6*Ejderhalar*),[212](#).
Shaou Biz(x*Büyükayı*),[445](#).
Shaou Wei, *Camelopardalis, Draco ve Leo'daki küçük yıldızlar*,[107](#),[158](#),[254](#).
Köpekbalığı, Uzun Mavi Bulut Yiyen, The,[482](#).
Şarru(*α Leonis*),[255](#).
Şat(24. sıra),[326](#).
shawshat, Soğd ay istasyonu,[53](#).
Shay Fuh, Shay Gösterisive **Shay Biz**,[250](#).
O, *Columba'nın Çin'deki yıldızları*,[168](#).
Buğday tohumu(*Koma Berenis*),[170](#).
Şebbelta(*Süryani a Virginis*),[467](#).
Sh ^ bhīl Tebhñá(*Süryani Galaksisi*),[481](#).
Koyun,(*Cepheus'taki yıldızlar*),[157](#).
Mera İçinde Koyun(*Herkül Kulübü*),[243](#). **O Alçak** (*Bir Yılandı*),[303](#).
Şen(Çin'de *Orion*),[310](#).
Çoban,(*Cepheus'taki yıldızlar*),[157](#).
Çoban ve Köpeği, The,[375](#).
Göksel Sürünün Çobanı,[101](#).
Çoban Yıldızı,(*kapella*),[88](#); (*Venüs*),[88](#).
Shepu-arku sha-A,[469](#).
Neu Sang, Çin'de *Başak*,[464](#).
şarkı söyle, Çin'de *Başak'ın yıldızları*,[473](#).
Şibboeth(*Başak*),[467](#).
Shi Ch'enveya **Çene** (*İkizler ve Orion*),[229](#),[310](#).
kalkan, *Bu*,[320](#).

\$\$\$ (bir Pegasus), 325.
Shih Tsze Eck, Çin'de Crux, 190.
ŞİO-veya, yanlış Sihor, 124.
Şing Kung, Akrep'teki yıldızlar, 361.
Gemi Argo,. A rgo Navis'e bakın.
Aziz Peter gemisi, 436.
Shi-shu-máraveya Sim-shu-mára (Oğlak), 138; (Delphinus), 200; (Draco), 200, 204.
kısa, Judea'da Boğa, 380.
şarkı göster (Terazi), 272.
Şuh, Yılanların yıldızları, 375.
^ hulaveya Sula, eski Hindistan'da Crux, 185.
Shun Ho, veya Sze Tsze (Leo), 254.
Shun Gösterisi, erken Çin zodyakında, 110.
Shun Wei, Çin'de Başak, 464,
Şur, Babil Boğa, 382.
Şur-mahru-shiru, market by Virginis, 470.
Shur-narkabti-sha-iltanu (fiBoğa), 390.
Şur-narkabti-eha-shutu (Tauri'den), 391.
Şuşak, Horasmian ay istasyonu, 472.
Deklanşör, Pers Cassiopeia, 414.
Şwang Yu, Balık için mevcut Çince adı, 338.
Shwuy Foo, Orion'da Çin yıldız işareti, 320.
Shwuy Wei (Canis Minor'da), 135; (bir Eridani), 218
Sib-zi-anna (a ve n Bootis), 101, 104.
Sicilya (Üçgen), 416.
Orak, 253, 255.
Sidhaya, 6. nakshatra, 110.
Sidus Fauetum Regis, 51.
Sidus Hyantis, 388.
Sidus Ludovicianum, 446.
Sidus Minervae ve Bacchi, 203.
Sidus Vergiliarum, 396.
Siebengestirn ve Sifunsterri, 396.
Siete Cabrillas, 397.
Sieu, bir Çin ay istasyonu, 9; ve pas.
sigillarius, 3.
Signatricia Lumina, 396.
işaret dili (Oğlak), 135.
Signum Tau (Üçgen Australe), 417.
Sihor, doğru Shī ^ ér, 124.
Siktut, Orion's Belt için bir Grönland figürü, 315.
silikastrum (Cassiopeia'da), 144.
Gümüş Nehir, 475.
Si-malveya Si-mul (bir Arietis), 80.
Yani şarkı sözleri: Ben (Orion'da), 319.
Simhamveya Sinha (Tamil Aslanı), 254.
Simon Zelotes (Oğlak), 137.
Cümleveya Sam, 16. sieu, 365.
Şarkı söylemek, 8. sieu, 248.
Tek Hanuant (Canis Minoris'te), 134.
şarkı söyle, Oğlak ve Yay burcunda, 139, 356.
Sinhaveya Simham, Leo'da, 254.
Sin-nun-tuveya Si-nu-nu-tum, 358.
Sayınveya Teyr, 204, 302.

Sirii, İki,125.

Sirion, Suriyeve Canis Sirius,118.

Sirius, Serius, vb.,2,120-129.

Sirius Yemenicus,121.

siruveya Shiru (Başak),464.

durum(Kova),45; (k Kova),54.

durum(O1 Eridani),219.

Sivanam, Rig Veda'nın,122.

Skinker, The(Kova),48.

Gökyüzü figürleri, çokluğu, kınandı,16; sisteminde reform, denendi,16; eski sistem, hala kalır,16; en erken oluşum ve orijinal tarihi,16; çeşitli ülkeler kaynaklandığını iddia ediyor,16; eski kaynaklar48antik çağda kaybolmuş,18; Pliny ve Eudemos,18; Yunanlılar tarafından fcm korunması,18; eski Mısır,20; Profesör Edward S. Holden,28; Durer ve,28; üzerinde Kuran,33. Ayrıca bkz. Takımyıldızlar.

Smati-Osiris, Mısır'da Orion,308.

Smith, George, Yaratılış Efsanesini keşfeder,1.

Smonbarbarlar,ve Smon nautis,199.

Smith, William Henry, xvii; ve pas.

salyangoz, belki de Babil'de Draco,204.

Sobieski'nin Kalkanı, Sobieskischer Kalkanı. Scutum Sobiescianum'a bakın.

Solaryum, Konumu,377; bilinmezliğin kökeni,377; astronomlar tarafından görmezden gelinen,377.

selçin, Mısır-Yunan Sirius,124.

Solitaireve Soliter Arı,293,418. Soma-cup, Tarih öncesi Hindistan'ın,183.

sonanlar(Cepheus),156.

Soniplerve Sonipes Ales,151,323.

Shunammice'in oğlu(Antinous),41.

kurum torbasıveya Kömür çuvalı,190,297.

sopetve Sopdit (Sirius),124.

Soror Ple'iadum,407.

sosigenes, Jül Sezar'ın takvimi yeniden düzenlemesine yardım eder,19.

Sot, Sothiveya Sothis,20,123,124.

Güney Gök Saati,189.

Güney Haçı,. Crux'a bakın.

Güney Taç,. Corona Australis'i görün.

Güney Balığı,. Piscis Australis'e bakın.

Güney Sineği,. Musca Australis'i görün.

Güneşin Güney Kapısı(Oğlak),136.

Güney İşaretçiler,(ave ft Centauri),154.

Güney Tramontane(Binbaşı Binbaşı),429.

Güney Üçgeni. Triangulum Australe'ye bakın.

Güney Üçgeni (Haç Noktası),189.

Spartalı Soboles, veya Altoller,222.

Spartalı İkizler,,222.

Mızrak,(Yay),351.

Spektral Mücevher,(yVela),73.

Spence, Joseph, Polymetis'te,50; etpassim.

Başak, Başakve Spigha,466.

Spesifik Başak Cereris,461.

İplikçi Kız, The(Lira),58.

Spira Avustralya(Korona Avustralya),173.

Spiral Bulutsusu,,116.

stachys(Başak),463; (Başak),466.

Personel, Jacob'ın,315.

Yıldız atamaları, değışikliğin bir sonucu olarak karışıklık,16; ve pas.

Yıldız grupları. Takımyıldızlar ve Gökyüzü figürlerine bakın.

Sandalyedeki Yıldız, The,147.

Yıldız isimleri, Arapça ve Yunanca arasındaki ilişki,xii; antik çağ,xiii; Arapça kökenli, arkaik,xiii; birçoğunun türetilmesi,xiv; klasik yazarlar,xiv; ilk önce çobanlar, avcılar, denizciler vb. tarafından verildi, xv.

Milton'ın Cornus'unda Arcady Yıldızı, 456.

Sonbaharın Yıldızı(Sirius),120.

Crucero'nun Yıldızı (veya Yıldızları), The(Çarmih noktası),188.

Marduk'un Yıldızı(kapella),88.

Osiris'in Yıldızı(Canopus),70.

Aziz Catharine Yıldızı(Canopus),71.

Sürülerin Yıldızı, belki bir Arietis,80.

Tanrıça Bahu'nun Yıldızı(Denebola),259.

Avcının Yıldızı(Hyades),389.

Yıldız veya delici parlaklık Yıldızı,,398.

Yıldız Kraliyet,257(Ayıkla).

Yıldızlı Yedi,, Keats'in Endymion'u,391.

Suyun Yıldızları,,20.

yıldızlar,, unvanlar, esas olarak Araplardan,xii; sayısı, mevcut haritalarda,15; sayısındaki artış, çizelgelenecek,15; Alman folkloru ve27; hakkında diğer batıl inançlar,27; erken Hristiyan sanatında kutsallık amblemleri,28; konusunda ressamların ve yazarların gafları,29-31; klasik yazarlarda imalar,31; Quintilian ve,31; Tennyson ile ilgili doğru,31; Dante, Lowell ve Longfellow,31; ve pas.

yıldız-ibadet, Arabistan'da,26; Hindistan'da,26; Mısır'da,26; Yunanistan'da,26; aristofanes üzerinde,26; Aristo,26; Platon'un bahsettiği,26; Dante tarafından,26; diğerleri,26-28; ve pas.

Devlet Arabası, Leo ve Leo Minor Çin'de,264.

durum, takımyıldızlarda,27; ve pas.

direksiyon yıldızı,455.

Oğlak(Oğlak),135.

stella dominatrix(Aldebaran),384.

Stella Maris ve Stella Polaris,453,454.

Stellio(Laserta),251.

Steph'ani(8, 3,ve n Scorpii),369.

ster'o pe benve Ster'o pe II (Steropes Sidus),407.

Stier, Der(Boğa Burcu),378.

uyarıcı(^ 1 ila ^ 10 Aurigae),92.

Cennetteki Leylek,(Grus),237.

Strada di Roma(galakxi),480.

Yabancı Yıldız,, Cassiopeia'da,147.

Strasse, Hildeveya Jakob'un Hulde'si,479.

Güçlü Olan,(Yay Burcu),354.

Struve, "Wilhelm ve ailesi,37(Not);y Andromedae'nin yoldaşı ile ilgili keşif,37.

Stymphalian Kuşları,,56.

sualosin,200.

Süblimatus (Hydra),247; (Orion),307.

subruffa, Bayer'in Tauri ile ilgili hatası,384.

Suc'ula, Suculaeve Succidae,384,388.

Sudarium Veronicae,377.

Güney balığı,344.

Güney Sinekleri,291.

Güney Tacı,172.

sugi(bir Karina),[71](#); (Wain),[431](#).
Sugi Yıldızları(Terazi'de),[274](#) [276](#).
Sukkoth ve Succoth, B ^ noth,[397](#).
sukra, Sirius erken Hindistan'da,[122](#).
su-ku-du, Sirius Asur'da,[123](#).
sulkus, 3 Eridani için Riccioli'nin adı,[219](#).
Güneş(Columba'daki yıldızlar),[168](#).
Sundesmos,[342](#).
Güneş saati, The. DenizSolaryum.
şarkı, n Çin'de Yılancı,[302](#).
Güneyin Güneşi, Akkadia'da Kanser,[108](#).
Sun'ın Apex'ive Çık, The,[245](#).
supa, İkizler'deki Akad ay istasyonu,[231](#).
Süperba, La(152 Schjellerup),[116](#).
Surya Siddhanta,[8](#)(*Not*).
Suttjenës Rauko, İsveç'teki Ülker,[397](#).
sutul, Akkadia'da Oğlak,[139](#).
Svati, Arcturus ve 13. nakshatra,[100](#).
Kuğu,. Cygnus'a bakın.
Kuğu Bulutsusu,[374](#).
Swarga Duari, Kuzey Hindistan'daki Galaksi,[475](#).
Kılıç Balığı,. Dorado'nun altındaki Xiphias'ı görün,[202](#).
Kılıç Balığı, Mısır'da Oğlak,[138](#).
Perseus'un Kılıç Eli,[335](#).
Sözdizimi, The (Almagest) Claudius Ptolemy'nin,[xii](#); Avrupa'da 16. yüzyıla kadar bilinmeyen,[xii](#); açıklaması,[12](#); 15. yüzyılda Uluğ Bey tarafından düzeltilmiştir.[13](#); ve pas.
efendim, Sirius'un olası bir Kelt orijinali,[120](#).
Suriye,[118](#),[120](#).
sirma(iVirginiler),[472](#).
Sirorum Dea(Başak),[462](#).
Suriye Voykodzyun, Ülker,[398](#).
Sze Foo, Camelopardalis'teki Çinli yıldızlar,[107](#).
Sze Fuh, Monoceros'taki Çinli yıldızlar,[290](#).
Sze Wei, Equuleus'ta a ve ft,[214](#).

Masa Dağı,. Mons Mensae'ye bakın.
tablolar, Uluğ Bey'in,[2](#); ve pas.
Tae, Oğlak burcundaki Çinli yıldızlar,[142](#).
Taehti, Finlandiya'da Polaris için bir unvan,[454](#).
Tae Wei, Aslan ve Başak yıldızları,[254](#).
Tae Yang Gösterisik Büyükayı,[445](#).
Masa Dağı,[291](#).
Tah, 8. sieu,[248](#).
Kuyrukveya Tren, Işık,[448](#).
Tay Wei, bir Çin yıldız bölümü,[22](#).
Tay Yi, Draco'da,[206](#)(*Aykla*).
Táj, Al, Orion'da bir Pers figürü,[320](#).
Ta Kio, Çin'de Arcturus,[100](#).
Ta Leang, Çin'de Boğa,[381](#).
Ta Lingt Persei,[334](#).
Talyn Arthur, erken Britanyalıların Lyra'sı,[282](#).

Tambiru, Al Bîruni'nin Hindistan'ında Boğa,382.

Tammech, Riccioli tarafından Gemini için alıntılanmıştır,224.

Tang Shay, erken Çin'in Ejderhalarından biri,198.

Tauri, Hindistan'da Boğa,382.

tapura rayoaba, Amazon'da Boğa,381.

taraha, İkizler'deki Pers ay istasyonu,231.

Tarandus vel Rangifer, konumu ve oluşumu,377,378; isimleri,377,378; nadiren düşünülür ve şimdi nadiren bahsedilir,378.

Tarazadve Tarazed,60.

Tarazukve Terázu (Terazi),273.

Tarcuta, tanımlanamayan bir yıldız adı,198.

Tascheterve Taschter, Cennetin Koruyucusu,256,385.

Ta Shin(bir Akrep),365; (Polaris),456.

Ta Tsun(3İkizler),234; (£ Büyükayı),445.

Ta Tsze (^Leonis),261; (y1 Küçükayı),460

Tau, Libta için Yahudi adı,273.

Tauve Tauono, Polinezya'daki Ülker,400.

Güvercin,166.

taukshika, Hindistan'da Yay,354.

Boğa, Boğa için Süryanice unvan,380.

Taureau, Le,378.

Taureau Kraliyet, Le,413.

Toroslar, meteor akışı,386.

taurtve Draconis,209.

Boğa Burcu, on iki işaretten ilki,1; çeşitli isimler,378-383; en eski ve en çok dikkat çeken takımyıldızlardan biri,378; MÖ 4000-1700 arasında ilkbahar ekinoksunu işaretledi,378; Vergil,378; Chaucer'da,378; Yunanlılarla,378; mitolojinin şekillenmesini açıklar,379; çeşitli yazarlar,379; ilgili efsaneler,379; Thompson açık,379; başlıkları, çeşitli dillerde eşanlamlı,380; Latinler ile,380; Manilius'la birlikte,380; madeni para üzerine,380; Plutarkhos ve,381; Güney Amerika kabileleri arasında,381; Çin'de, Mısır'da ve İbranilerle birlikte,381; Adem'in ilk kurbanı ile ilgili,381; İncil okulu ile,382; Pers-Babil ve Akad astronomisinde öne çıkan,382; eping üzerinde,382; çeşitli diğer Doğu milletleriyle,382; Druidler arasında,382; İskoç fikri ile ilgili,383; astrolojide,383; diğer detaylar,383; küçük bileşenleri,391.

Alfa(a)Boğa burcu, çeşitli isimler,383-386; Profesör Whitney ve,383; çeşitli yazarlar,383,384; Arabistan'da,384; Kabile Misam'ın ilahi yıldızı,384; Hindular ile,384; rengi ve bağlı adları,384,385; astrolojide,385; Flammarion ile,385; İbranilerle,385; tüm sistemlerde öne çıkan,385; Babil, Akad ve İran'da,385; Bohemya'da ve Hervey Adalıları arasında,385; Konumu,386; Ay tarafından sık sık örtölme,386; Navigasyonda kullanılan,386; spektrumu ve hızı,386.

Beta(fi)Boğa burcu, isimleri,390; Konumu,390; y Aurigae ile aynı,390; üzerinde,390; Çin, Babil ve Hindistan'da,390; astrolojide,390; spektrumu ve hızı,390.

Gama(y) Boğa, isimleri,390; Hipparchos açık,390; Çin'de,391.

Zeta(Z)Boğa burcu, Babil'de,381; Reeves'in Çin listesinde,391; astrolojide,391; Konumu,391; ilgili diğer ayrıntılar,391.

eta(a)veya Fl.25Boğa burcu, Ülker'in Alcyone'u,403; diğer çeşitli isimler,403-405; parlaklığı,403; Araplarla,403,404; Babil ve Hindistan'da,404; Thompson üzerine,404; Madler ve,405; Bayan Clerke ile,405; doruk noktası ve yoldaşları,405.

fl.16Boğa burcu(Bessel's g of the Pleiades), adları ve bunlarla ilgili gerçekler,407.

fl.17Boğa burcu(veya Pleiades'in b), unvanları,406; ilgili efsane,406; Ovid ile,406; Avustralyada,406.

fl.19Boğa burcu(veya Pleiades'in e), çeşitli isimleri,407; klasik yazarlarla,407; Uluğ Bey'in adı,407; Bayer q harfiyle yazdı,407.

fl.20Boğa burcu(veya Pleiades'in c), çeşitli isimleri,405; Maia'nın antik ayrımı,405; Latinler ile,405; Çin'de,405; nebulası,406.

fl.21Boğa burcu(veya Pleiades'in l), adı ve ayrıntıları,407,408.

fl.22Boğa burcu(veya Ülker'in k'si), adı ve bunlarla ilgili ayrıntılar,[407](#),[408](#).
fl.23Boğa burcu(veya Pleiades'in d'si), ilgili ayrıntılar,[406](#).
fl.27Boğa burcu(ya da Ülker'in f), adı ve bunlarla ilgili ayrıntılar,[408](#).
fl.28Boğa burcu(veya Pleiades'in h), çeşitli isimleri,[408-412](#); spektrumu,[408](#); Pickering ve,[408](#); ilgili diğer gözlemler,[409-412](#).
teta(d1, d2) Boğa, ikili olabilir,[412](#).
Iota(i)Boğa burcu, diğer yıldızlarla birlikte Çinli Choo Wang'ı oluşturur,[412](#).
Boğa Kappa (k1, k2) Arapların Al Kalbain'inin diğer yıldız bileşenleriyle birlikte,[412](#).
Boğa'nın Phi (p), Çin Li Shih'in bir bileşeni,[412](#).
Boğa'nın Chi (x)Çin Li Shih ve Tien Keae'nin bir bileşeni,[412](#).
Toros'un Upsilon (u) Arapların Al Kalbain'inin bir bileşeni,[412](#); ayrıca Çinli Tien Keae,[412](#).
Boğa Poniatovii, çeşitli isimler,[413](#); 1777'de Abbé Poczobut tarafından Ophiuchus'tan oluşturuldu,[413](#); astronomlar tarafından genel olarak tanınmayan,[413](#); Çin astronomisinde,[413](#); Bartsch ile,[413](#); Borgian küresi üzerinde üçgen bir figür,[413](#); doruk noktası ve yoldaşları,[413](#),[414](#).
Boğa Burcu, Yay için bir varyant,[352](#).
Boğa Regalis,[413](#).
Taushaugjil, Aquila Türkiye'de,[57](#).
Ta kim, Akrep ve yıldızları,[361](#),[365](#),[368](#).
Tayg'etaveya Tayg'ete,[407](#).
tazza(Krater),[182](#).
Çangveya Chang, 9. sieu,[248](#).
Tchin, nth sieu,[182](#).
Takım,, Büyük Ayı'da,[431](#).
genç ho, Koç burcundaki Çinli yıldızlar,[83](#).
Tegeaea Başak, Büyükayı'nın Kallisto'su,[421](#).
Teğmenve Teğmin,[114](#).
Tejat Arka,[236](#).
Tejat Öncesi,[235](#).
Teleskop, Teleskop La Caille tarafından oluşturulan,[414](#); Bode'un adı,[414](#); Çin astronomisinde,[414](#); doruk noktası,[414](#).
Teleskop Herschelii1781'de Abbé Hell tarafından oluşturulan ve 1800'de Bode tarafından yayınlanan,[414](#); haritalardan kaybolması ve eski konumu[414](#).
Teli, Judea'da Koç,[78](#).
tel(Yay),[350](#); (Yay Burcu),[352](#).
Temennu, Alcyone Babil'de,[404](#).
Temo meridyen(Yay),[350](#).
tapınak şakak .. mabet, Çin'de Yay,[356](#); Hindistan'daki Hyades,[389](#).
Tapınak Parası,, Çin'in,5.
tapınak şakak .. mabet(Ara),[62](#).
Teomim,[223](#).
terebellum,[360](#).
Terikalar(Koma Berenis),[170](#).
Teriones, gramercilerin Trione'ları,[431](#).
Ternuelles, Pers Herkül,[241](#).
karasallar(Canopus),[68](#).
testis(Lira),[283](#).
Testudo, önerilen bir takımyıldız,[163](#),[283](#),[342](#).
Testudo ve Testudo Lyrae,[283](#),[284](#).
Te Te, Boğa Babil'de,[382](#).
Tew, Çekiciveya Nan Tow, 19. sieu,[355](#).
Thales, Ursa Minor'un mucidi,[18](#),[448](#); ve pas.

Thamyris(Herkül),241.
Thegius ve Theguius(Çizmeler),96.
TheophrastusCancrı'deki ilk botanikçi-yazar,113; ve pas.
Tesbiyaveya Thespia (Başak),462.
Theseus(aİkizler),231; (Herkül),241.
Theseus ve Pirithous(İkizler burcu),223.
Thessalicae Yay(Yay Burcu),352.
Thierkreis, Zodyak için Almanca başlık,3.
uyluk,, Büyükayı için Mısır unvanı,20.
Thompson's, D'Arcy Wentworth, Yunan Kuşları Sözlüğü, xvii; ve pas.
Thomson, James, Kova burcunda,46; etpassim. Thoth (Sirius),124.
Üç Kılavuz, Bu,146,327.
Üç Avcı, ^, Z, n Ursae Majoris,423.
Üç Kral, 3, &, Z Orionis,316.
üç büyücü(Herkül),242.
Üç Meryemveya Üç Biçme Makinesi,316.
Üç Patrik(Üçgen Australe),417.
Üç Yıldız,, Orion'un Kemerı,310,316.
Üç İsveç Kronu, Weigel'in Bootes figürü,98.
Orion'un Tahtı, a, f, y ve 3 Leporis,265.
Thor'un Tahtı, Büyükayı ve Küçükayı,450.
Thronos Caesaris, Crux için Pliny'nin adı,185.
atmak, Akrep için Anglo-Sakson unvanı,363.
kekik(Ara),62.
Thyo'ne, Ovid'in Hyades başlığı,387.
thyrsos, Hipparchos ile farklı takımyıldızı,151.
Tiveya Ti Tso (bir Ursae Mirioris),456.
Ti, 14. sieu,276; f Ursae Minoris,459.
Tiam, antik 5. sieu,231.
Tiámatveya Tiámut,32,161,181,183,204,299.
Tien Ching, Terazi için geç Çin unvanı,272.
Tien Çu(Draco'da),210; (Büyükayı'da),437.
Tien Chuen, y ve n Persei,334.
Tien Chwang, Draco'nun yıldızları,210.
Tien O, modern Çin Akrebi,362.
Tien Ho(galaksi),475.
Tien Hwan, Çin'deki Cetus yıldızları,165.
Tien Hwang Ta Ti, Polaris erken Çin'de,456.
Tien Kae, f ve y Draconis,207.
Tien Kangveya Piscis Australis'te Tien Tsien,347.
Tien Ke(0Herkül),244; (y Ursae Majoris),438.
Tien Keaeve Toros'ta Tien Tsze,412,413.
Tien Kiangveya Ophiuchus'ta Tung Han,303.
Tien Kuen, 3 Büyükayı,439.
Tien Kwan, Boğa'nın Çinli yıldızları,391.
Tien Laou, Büyükayı'nın yıldızları,445.
Tien Li ve Ti Tche, Büyükayı'nın yıldızları,435.
Tien Lin, Hyades yakınlarındaki yıldızlar,389.
Tien Luy Ching, Oğlak burcunun yıldızları,142.
Tien Meaou, Argo'da Çin yıldız işareti,67.
Tien Mun, Hydra ve Başak yıldızları,248,471.
Tien Pien, Modern Çin'de Scutum,373.
Tien Seag, Sextans'ta,377.
Tien Seuen, f Ursae Majoris,438.
Tien O, bir Çin genel bölümü,22.
Tien Shi Yuen, Yılanlarda yıldızlar,375.

Tien Sze, p Akrep,[368](#).
on gençve Başak burcundaki Tsin Heen,[473](#).
Tien Tsanveya Ta Tsun, y Ursae Majoris,[445](#).
Tien Tsin, Cygnus'un yıldızları,[197](#).
Tien Yu veya Yuen, Cetus ve Fornax'ta,[164,221](#).
Tien Yuen, Eridanus'un yıldızları,[218,219](#); Perseus'un yıldızları,[331](#).
kapla, Çin'de Yay,[356](#).
Dicle(Lynx),[279](#); (Nehir),[280](#); (Yay),[350](#).
Timshêmath, doğru Tinshêmeth,[194](#).
tipografi,[297](#).
Tir, Farsça ve Pehlevi Sirius,[122](#).
tir-an-na, Akad Polaris,[206](#).
Tishiya, 6. nakshatra,[110](#).
Tishiya, Tishiga, Tistrijaveya Tıştriya,[122](#).
Tis-khu, Sirius Akadya'da,[123](#).
dev, Arcturus için Edkins'in adı,[100](#).
yıldız yıldızı, Sirius veya Spica,[122,468](#).
Titefui, bir Kıpti ay yıldız işareti,[255](#).
Ti Tsove Tsin, bir Herkül,[243](#).
titumaveya Jituma, Tamil İkizleri,[223](#)
Tjung, antik 9. sieu,[248](#).
Togo ni samu(Ülkeler),[400](#).
Tolam, Tulamve Tula,[272](#).
Bana göre, Tire İkizleri,[223](#).
Çok Büyük, Cerberus'un yıldızları,[160](#).
çok büyük kung, p Çeti,[163](#).
Tevrat, Boğa için Farsça bir unvan,[380](#).
Torcular ve Torcularis septentrionalis,[343](#).
Toro, Il, İtalyan Boğa,[378](#).
Toro di Poniatowski,[413](#).
Kaplumbağa, Babil'de Yengeç,[109](#).
Totyarguil, Avustralya'da Aquila,[59](#).
Tukan, Toucana, ve Toucano. Tucana'ya bakın.
Touchan, The, Burritt'in Tucana'ya verdiği isim,[418](#). Tow Kwei, Ursa Minor'daki Meydan,[456](#).
Medusen Başını Takmak,[330](#).
Tramontana ve Tramontane,[452,454](#).
yamuk, Orion'da,[316](#).
trapez(Herkül),[241](#).
trapez(George of Trebizond), Syntaxis'in çevirmeni,[xii](#).
Tre Facelle, Dante'nin,[71,218,346](#).
treton(Auriga),[84](#).
üçgen,. Bkz. Üçgen.
Üçgen, 20. nakshatra'nın bir figürü,[286](#).
üçgen Hindistan,[250](#).
Üçgen Yıldızlar,(Üçgen Australe),[417](#).
üçgenler, (Cygnus'un),[195](#).
Triangolo, üçgenve Üçgen,[414](#).
üçgen, çeşitli isimler,[414-416](#); yeri ve tarihi,[415](#); Hood onu Koç ile bağlar,[415](#); Aratos ve,[415](#); Cicero, Hyginus ve diğer klasik gökbilimcilerle birlikte,[415](#); Mısır'da,[415](#); İncil okulu ile,[415](#); bazı isimlerin kökeni,[415](#); Araplar ve Yahudilerle,[416](#); Çin astronomisinde,
[416](#).

Üçgen Alfa (a), adı ve doruk noktası,416.

Triangulum'un Beta (fl), isimsiz, ancak Alfa (a) ile birlikte Arap Mizân,416.

üçgen avustralya, isimleri,417; kuzey orijinalinden daha belirgin,417; 1503 hakkında Theodor'a atfedilen oluşumu,417; Caesius ve,417; Schiller ve Proctor ile,417; Çin'de,417; Konumu,417; küçük bileşenleri,417; İdeler ve,417.

Üçgen Küçük Hevelius tarafından oluşturulan,417; şimdi astronomlar tarafından durdurulan,417.

Triangulus Septentrionalis,415.

Trica, Trikalalarve Triquetras,169,170.

Tricuspis, Triplicitasve Triquetrum,415.

Üç Boğumlu Bulutsusu,359.

Trigon, Havadar(Kova),49.

Trigon, Trigonum, Trigonus,415.

Trigon, Sulu(Yengeç, Balık ve Akrep),107.

üçleme, (Üçgen),415.

Trionlar,431.

triopalar(Yılancı),299.

gezici(Orion),308.

triptolemusve lasion (İkizler),223.

Triton, Delphinus için klasik bir başlık,199.

Trochilus(Auriga),85.

Tropik Yengeç., Milton'ın Kanseri için kullandığı isim,109.

Tropus(n Geminorum),235.

Gerçek Aşık Düğümü, NebulaNGC 2070,202.

Tsae Ching, Bode 2629 Komada,171.

çay, 4. sieu,310.

Tsan Ke, Orion'daki yıldızlar,320.

Tsan Tae, Lyra'daki yıldızlar,287.

Tsaou Foo, Cepheus'taki yıldızlar,158.

Tsee, Tsokveya Tsuy He,3gün,318.

Tseen Foove Aquila'daki yıldızlar Tseen Peen,61.

Tseen Hwang, Auriga'daki yıldızlar,91.

Tseen Ke ve Tseen Kow, Argo'daki yıldızlar,74,75.

Tseen Kwan, Cetus'taki yıldızlar,162.

Tseen O, Ara'da,64.

tseen o(n Karina),73.

Tseen Yin(Ahve Z Arae),64.

Tseih Kungve Tso She Ti, Bootes'te,104.

Tseih O, Çin Algölü,332.

Tseih She Ke, Yengeç'te Arı Kovanı,113.

Tseih Shwuy, Perseus'taki yıldızlar,334.

şarkı söyle, Ursa Major'daki yedi yıldız,435.

Tseih Tsing, İkizler ve Yengeç burcundaki yıldızlar,237.

Tseu Tsze, Erken Çin'de Balık,338.

Tsw Ke, Aslan ve Yengeç'teki yıldızlar,263.

Tshio(n, Q ve Z Yılancı),303.

Tsien Ta Tseang, Andromeda ve Triangulum'un yıldızları,416.

Tsih(γCassiopeiae),147; (Lepus),265.

Tsih Tsin, Yengeç ve İkizler'deki yıldızlar,114.

Tsi Kung, Draco Çin'de,206.

Çin(Oğlak burcunda),142; (Serpenlerde),376.

Tsing, 5. sieu,231,237.

Tsing Kew, fi ve £ Hydrae, [249](#).
Tsing Akciğer, Çin'in Azure Ejderhası, [22](#), [365](#), [368](#).
Tsin Yin, 3 ve Z Arietis, [83](#).
Tso Chih Fa(n Virginis), [471](#).
Tso Çu(iEjderhalar), [210](#).
Tso Hea(fi C orvi), [182](#).
Tso Kang(^ Aras), [64](#).
Tso Ke(PAquila), [61](#).
çok, Oğlak burcunda, [142](#); Yılanı'da, [302](#).
Tsow Kaou, Cetus yıldızları, [163](#).
Tsu Ke, Yengeç ve Aslan yıldızları, [114](#).
Tsung Ching, fi ve y Yılanı, [301](#).
Tsung Jinveya Tsung Ting, [413](#).
Tsung Tsing, Herkül'ün yıldızları, [244](#).
Tsze, Bir Columbae, [168](#).
Tsze Feve p Leonis, [261](#).
Tsze Seag(6Leonis), [262](#); (3 Bakire), [470](#).
Tsze Tseang (^Virginiler), [471](#).
Tsze Wei, Çin'deki dairesel kutup yıldızları, [22](#).
Tuamu, Asur'da İkizler, [231](#).
Tuberoni Bölgesiveya Tyberone, [256](#).
Tubus Astronomicus. Teleskop bakın.
Tukan, çeşitli isimler, [417](#), [418](#); Bayer'in yayınladığı [417](#); Çin'de, [418](#); Konumu, [418](#); Caesius ve, [418](#); ilgili ayrıntılar, [418](#).
Tuiveya Jui (Orionis'te), [317](#).
Tukan, [418](#).
Tukto, Büyükayı Grönland'da, [425](#).
Tul-KuAra ile özdeşleşmiş, [63](#).
tung hae, Kum ve Serpents, [376](#).
tung tsing, İkizler yıldızları, [235](#).
Turdus Solitarius, [248](#); isimleri ve oluşumları, [418](#); ilgili ayrıntılar, [418](#).
Turibulum, Turribulum ve Thuribulum, [62](#). Turree, Avustralya'da Castor, [229](#).
Tur-us-mal-max, Asur'da Castor, [231](#).
Twan Munveya Yih Mun, Çin'deki sonbahar ekinoksu, [471](#).
on iki tacna, Sakson İngiltere'deki on iki işaret, [4](#).
On İki Akhtar, Pehlevi burcu, [5](#).
İkiz Laconian Yıldızları, [222](#).
Rebecca'nın İkiz Oğulları, [224](#).
İkizler,. İkizler'i görün.
Twisan, Ge, Anglo-Sakson İkizler, [222](#).
Twister, The, [433](#).
iki melek, İkizler için bir rakam, [224](#).
İki erkek kardeş, a ve fi Centauri, [154](#).
İki köpek, Arapların Cassiopeia ve Cepheus'u, [144](#).
İki Elli Tencere, Krater için erken İngilizce adı, [183](#).
iki başlı kartal, Weigel'in Orion figürü, [310](#).
iki ceylan, Keldani ve Fenike'de İkizler, [224](#).
Bir zamanlar Aslan olan İki Adam, [154](#).
İki Filizlenen Bitki, İkizler için bir Mısır figürü, [224](#).
İki Yıldız, belki İkizler Mısır'da, [20](#); şimdi bir ve ft Ursae Majoris için bir unvan, [438](#).
Tycho Brahe, katalog, [13](#); etpassim.

Tycho'nun Yıldızı,147.

kulak zarı, Lyra için klasik bir başlık,281.

Tyndaridaeve Tyndarides (İkizler),222.

TyrannusBayer tarafından Antares için alıntılanmıştır,365.

Tyrannus su, Horace ile Kova,46.

Tyrius, Martial'ın Boğa için adı,379.

Uccello Paradiso(Apus),43.

Udguduaveya Utucagaba (Yay),354.

Udkagaba(Lepus veya Yay),265.

Udruvaga, Kova geç Hindistan'da,48.

Uğlak, Türkiye'de Oğlak,136.

Uğuzca, Boğa Türkiye'de,380.

Ülger, Türkiye'deki Ülker,393.

Uluğ Bey, Tablolar (O),2; etpassim.

Göbek Andromedae,35.

Ungal, belki a, y ve A Orionis,311.

Ungulae, Yengeç'in kolları,111.

tek boynuzlu at. Monoceros'a bakın.

tek boynuzlu atve Unicornu,289,290.

Unosoura, Cynosura ile bağlantısı,448.

yukarı, Kova'da Kıpti ay yıldız işareti,54.

Upuineuti, Kova'da Kıpti ay yıldız işareti,52.

Urakhga, Akad Corvus, Cygnus ve Lyra,193,282.

Uranya(Başak),462.

Uranüs, Herschel'in 1781 tarafından keşfedildi,236; bununla ilgili detaylar,236; eski gözlemler,236; flamsteed ve,260.

ur-bar-ra, belki Pegasus'taki yıldızlar,325.

Urbat, Akadya'da Lupus,278; Babil'de,366.

Urcuchillay, Antik Peru'da Lyra,282.

urion(Orion),304.

Urna, Kova burcunda,50,54; (Krater),183.

Urnam qui ilkesi(Kova),46.

Ur-ner-gub(ft1 ve ft2 Yay),357.

üropygiyum(bir Cygni),195.

Ursa, Proctor'un Küçükayı,453.

Ursa boşalmak puerulo,420.

Büyükayı, bazen Mazzároth ile özdeşleştirilir,2; çeşitli isimler,419-437; en iyi bilinen yıldız grupları,419; Sir GC Lewis'in ilgili görüşü,419; Yunanlılarla,419; erken önemi,419; birçok unvan ve dernek,419; evrensel isim,419; ortak adının olası kökeni,419; erken kataloglar ve,419; Cermen milletleri ile,420; Aratos'un Phainomena'sında,420; diğer klasik şairlerle,420; Anglo-Sakson astronomisinde,420; Ben Jonson ve,420; La Lande ile,420; eski efsanede,420,421; Matthew Arnold ve,420; efsanevi ve şiirsel unvanlar ve kibirler,421; erken madeni para üzerine,422; Sofokles ile,422; Mueller ve efsanesi,422; Aratos efsanesi üzerine,422; İbranilerle,422; Aziz Jerome ve bu,422; Aziz Jerome'un yanlış tercümesinden kaynaklanan popüler hata,422; bunun modern düzeltmeleri,422; pantolon İncil'de,423; çeşitli doğu sistemlerinde,423; Kuzey Amerika Kızılderilileri ile,423; eski Thomas Hood ile,423; Pennsylvania Almanlarıyla,424; Trevisa ve,424; Kalevala'da,424; Yüzyıl Sözlüğünde,424; Chaucer ve Minsheu ile,424; Hindistan'da,424,425; genişleme zamanı,425; Fırat ve Ganj üzerinde,425; Theon'un teorisi,425; Suriyeliler arasında,425; kuzey ülkeleri ile,425; üzerine Smyth,425; ilk Britanyalılar, İrlandalılar ve Fransızlar arasında,426; Homer ve Yunan denizcilerle,426; Bunun üzerine Aratos,427; navigasyonda Orion ile birlikte kullanılır,427; Wain isimlerinin çeşitli türevleri,427; Anakreon ile,427; Hesychios'un adı,427; Aben Esra ve,427; Romalılar ile,427; Bartschius tarafından gösterildiği gibi, bu isimlerin sınırlamaları,427; İtalyanlar ve Portekizliler ile,427; İskandinav terminolojisinde,427; Gotlar ile,428; Alman yazarlar ve,428; Kral I. James ve,428; Charles' Wain adının farklı

biçimleri,428; İngiliz kralları ile bağlantı,429; Miles Coverdale'in İncil'inde,429; çeşitli İngiliz şairler ve,429; Septuagint'te,429; Peshitta-Süryani Versiyonunda,429; Vespucci ve,429,430; daha fazla İngiliz şairi,430,431; saat ve kılavuz olarak kullanılan,430; Sofokles, bu tür kullanıma atıfta bulunur,430; Shakespeare'de,430; astrolojide,431; hanedanlık armaları,431; mekanik isimleri,431; tarih öncesi Hindistan'da,431; Tarımla ilgili Latince isimleri,431; Latin yazarlar ve,431; Dante ve,431,432; daha fazla İngiliz şair ve,432; İran'da,432; Heraklitos üzerine,432; erken madeni para üzerine,432; İbranice terminolojide,432; İncil okulu ile,432; Araplarla,432; Arapça adıyla ilgili Arap efsanesi,433; Delitzsch ve,433; erken dönem Arap şairleriyle,433Ursa Minor ile paylaşılan isimler,433; bazı Yunan isimlerinin nedeni,433; Ovid iki Ayı üzerinde,433; Homeros'un sıfatı,434; eski adı, Mısır'da,434; Denderah düzlem küresinde,434; Erken Mısır astronomisinde ve astrolojide öne çıkan,434; Hewitt, Mısır adları üzerinde,434; Mısır figürleri,434; bunlarla bağlantılı efsaneler,434; daha sonra Mısır figürleri ve isimleri,435; Hindistan'da,435; Profesör Whitney, Hindu astronomisinde,435; Al Birünî aynı şekilde,435; Çinlilerle,435; Weigel'in, Schiller'in ve Caesius'un adları,435; popüler isimler,436; Güney Fransa'da,436; ilgili eski inanış,436; Bunun üzerine Mani,436; Bununla ilgili Sanskritçe efsane,436; Eden ve "kutup Antarktika",436; Bunun üzerine Lopez,436; Pliny'nin gafları,437; Kepçe'nin oluşumu,437.

Büyük Ayı Alfa (α), çeşitli isimler,437,438; Hindu Kratu,437; dolap ve,437; Çin'de,437; Konumu,437; Mısır Ak,437; Arago'nun adı,438; astronomide yeni başlayanlar için kullanımı,438; spektrumu ve hızı,438.

Büyük Ayı'nın Beta (β), çeşitli isimler,438; Çin'de,438; spektrumu ve hızı,438; Baykuş Bulutsusu yakın,438.

Büyük Ayı'nın Gama (γ), çeşitli isimler,438; Hindu terminolojisinde,438; Çin'de,438; spektrumu, hızı ve konumu,438.

Büyük Ayı Deltası (δ), çeşitli isimler,439; Çin ve Hindistan'da,439; ekinoktal renkteki konumu,439; Karşılaştırmalı parlaklığı konusunda Ptolemy, Tycho ve Miss Clerke,439.

Büyük Ayı'nın Epsilon'u (ε), çeşitli isimler ve bunların türetilmesiyle ilgili belirsizlik,439,440; Cufi küre üzerinde,439; Bayer ve,439; Hindular arasında,440; Çin'de,440; spektrumu, konumu ve hızı,440; şimdi Büyükayı'nın lucida'sı,440.

Büyük Ayı'nın Zeta (ζ), çeşitli isimler,440; Araplarla,440; Assemani ve,440; ilgili efsane,440; Hindistan'da,440; teleskopik olarak çift olarak kaydedilen ilk yıldız,440; 1857'de başarıyla dagerreyotiplendi,440; spektrumu, konumu ve hızı,441.

Büyük Ayı'nın Eta'sı (η), çeşitli isimler,441; Arap şairleri,441; Borgian küresinde,441; Hindistan'da,441; Çin'de,441; Hudibras'ta anılan,442; Konumu,442; Ursidlerin parlak noktası,442; spektrumu ve hızı,442.

Büyük Ayı Teta (θ), çeşitli isimler,442; Arap astronomisinde,442; hyde ve,442; Çin'de,442.

Büyük Ayı'nın Iota (ι) Araplar tarafından Kappa (κ) ile birleştirilmiş,442; Çinliler tarafından da443.

Büyük Ayı Kappa (κ) Arap ve Çinli gökbilimciler tarafından Iota (ι) ile birleştirilmiş,442,443. Büyük Ayı'nın Lambda (Λ), Mu (μ) ile birlikte, çeşitli isimler,443; Çin'de,443.

Büyük Ayı'nın Mu (μ), Lambda (Λ) ile birlikte, çeşitli isimler,443; Çin'de,443.

Büyükayı Nu (ν), Xi (ξ) ile birlikte, çeşitli isimler,443; Çin astronomisinde,443; en ikisinin kuzeyi,443; ilgili diğer ayrıntılar,443.

Xi(ξ) Ursa Major, Nu (ν) ile birlikte, çeşitli isimler,443; ikisinin güneyi,443; Çin'de,443; ilgili diğer ayrıntılar,443.

Büyük Ayı'nın Omicron (O),444.

Büyük Ayı'nın Pi (π1, π2),444.

Büyük Ayı'nın Sigma'sı (CT1, CT2), bileşenler α azwīnī's Al 'fhibá,444; Çin'de,444.

Büyük Ayı'nın Tau (τ), Çin Nuy Keae'nin bir bileşeni,444.

Büyük Ayı'nın Chi (χ), isimleri,444,445.

Büyük Ayı'nın Psi (ψ), Çin'de Tien Tsan,445.

Büyük Ayı Omegası (ω), Çinli Tien Laou,445.

fl.80(veya g) Büyük Ayı, çeşitli isimler,445,446; astronomik bilimde ünlü,445; Smyth ve Bayan Clerke,445; diğer yazarlar,445,446; ilgili efsaneler,446; Suriye'deki önemi,446; Kuzey Almanya'da,446; Çin'de,446.

1830 Büyükayı Groombridge(veya 4010 BAC), kimliği ve bunlarla ilgili ayrıntılar,446; Newcomb ve Young'da,447; Konumu,447.

Küçükayı, çeşitli isimler,447-453; Yunanca adının türetilmesiyle ilgili teoriler,447; Galce adı,448; Homer ve Hesiod tarafından belirtilmeyen,448; takımyıldızın kökeni,448; Thales ve,448; klasik efsanelerde ve şiirde,448,449; Yıldızların "dansı" üzerine Dante,449; Araplarla,449; açık,449; Manilius ve,449; diğer Arap figürleri,450; çeşitli

doğu sistemlerinde,450; Denderah burcunda,450; Jensen'in Babylonia ile özdeşleşmesi,450; Plutarkhos, Fenike ile birlikte,450; İskandinav ırkları arasında,450; Dante ve,450; Caesius'la birlikte,450; Çin'de,450; Alfonsin Tablolarında,451; İbraniler arasında,451; Cenevre İncil'inde,451; Caesius'un adı,451; modern isimleri,451; erken referanslar ve figürler,451; İskandinav fikirleri,452; benzer modern isimler,452; Tennyson'da,452; Proctor'un terminolojisi,453; şimdi çizildiği gibi,453.

Küçükayı'nın Alfa (a) Araplar bunu genç bir keçi olarak biliyorlardı,449; çeşitli isimler,453-458; "Göklerdeki en kullanışlı yıldız"453; Dante ve,453; Öklid'in Phainomena'sında,453; Hipparchos ve diğer klasik yazarlar,453; Bayan Clerke ve,453,454; Py theas ve Polaris,454; kutup yıldızı görevini üstlenir,454; ilgili diğer ayrıntılar,454; Finliler ile,454; 10. yüzyıl Anglo-Saksonlarıyla,454; navigasyonda kullanımına şiirsel göndermeler,455; Milton'da,456; Çin'de,456; en erken Kuzey Hindistan'da,456; Araplarla,456; adı, Şam'da,457; Arap astronomisinde,457; ilgili batıl inanç,457; Alfonsin Tablolarında,457; Türklerle,457; tam kutuptan uzaklığı,457; direğe yaklaşımı ve kutuptan gerilemesi,457,458; Shakespeare'in hatası,458; mesafesi ve hızı,458; spektrumu,458; ilgili diğer ayrıntılar,458.

Küçükayı'nın Beta (fı), çeşitli isimler,458,459; Araplara tanındık,459; Çin'de,459; spektrumu ve hızı,459.

Ursa Minor'un Gama (yi, 72), çeşitli isimler,459,460; Dansçıların ve Muhafızların bileşenleri,439; çeşitli yazarlar,459; bir saat olarak kullanışlılığı,459,460; Çin'de,460.

Küçükayı Deltası (d), isimleri,460.

Küçükayı'nın Zeta (Z), isimleri,460; Çin'de,460.

BKüçükayı'nın, Çince adı,460.

Ursa Fenike,448.

Ursidler, Konumu,262; bazen Leonidlerle karıştırılıyor,262,442.

Ursus,422.

Ursus Marinus(Cetus),162.

uru-anna, Orion'un sözde türevi,304.

urusaba, Seylan'da Boğa,382.

Ussika, Seylan'da Akrep,363.

Uttara Bhádrapadáś, 25. nakshatra,35,325.

Uttara Phalguni, 10. nakshatra,258.

Uz, Oğlak burcundaki Akad yıldızları,140.

Vajina, Orion'un Kemeri için Germanicus'un adı,315.

Vagon, Küçük, Danimarkalı Küçükayı,450.

Vagon, Stori, Danimarkalı Büyükayı,427.

Vaha Otawa, Finli'nin Küçükayı,450.

VahikPers'te Kova ve Oğlak,47,136.

Vah, a ve ft Pegasi İran'da,326.

Vanand(Sirius veya Procyon),122,134.

Vanant, Altair için Zend,59.

Vanant(Korvus),181.

Vanantve Vanand (veya Akrep),369,370.

Varaha Mihira, Hindu astronom, Yunanca olarak kullandı. tronik başlıklar,21,48.

Varak, Bundehesk'te Koç,78.

Değişken Coronae,178.

Hızlı, veya Vas akvaryumu,183.

Vashishtha, muhtemelen Z Ursae Majorisin Hindistan,440.

Vatlant Caddesiveya Wadlyng Caddesi,478.

Vaynes, Dalgalarveya Cennetin Waynes'i,429.

Vectis, Virga, Virgula jacens(Yay),350.

vektör arionis,199.

Araç Lunae(Argo),66.

Veerveien Caddesiveya Vronelden Straet,479.

vela. Argo'ya bakın.

Vela'nın gaması (y), çeşitli isimler,72,73; pozisyonu,73; spektroskopik olarak dikkate değer,73.

vena, Hervey Adaları'ndaki Procyon,134.

venabulum(u1 Bootis),105.
Venant(veya Aslan),256.
Venatör(Orion),309.
Venator Ursae(Çizmeler),94.
Veneris Mater(Balık Burcu),339.
Veneris Sidus(Terazi),274; (Boğa Burcu),383.
Ventrare(ftAndromedae),36.
Venüs cum Adone, Venüs ve Cupido, Venüs Suriye cum Cupidin(Balık Burcu),339.
vergi, yıldız adlandırma hakkında,xiv; ve pas.
Vergiliaeveya **Virgiliae**,396.
İlkbahar Ekinoksu., Boğa burcunda, MÖ 3285,20; Koç'ta, MÖ 1730,76; şimdi Balık burcunda,337.
İlkbahar Balığı(Balık Burcu),338.
Vernus Portitor ve Vervex(Koç),76.
Verseau, Le,45.
Vespa, Yaban Arısı(Musca Borealis),292.
Vespertilio(Antares),365.
Vestae Sidus(Oğlak),136.
Vestigium Solisve **Via perusta**,484.
Gökada, İskandinav Galaksisi,480.
Via coeli regia, Via lactea ve Via lactis,476.
lattea ile,480.
Vifakhá, 14. nakshatra,275.
Vichaça, Flammarion for Corona'dan alıntı,177.
Vicritau, 17. nakshatra,370.
kurban centauri(Lupus),278.
Victor Gorgonei Monstri(Perseus),330.
Vierge,460.
geceler(fi, y¹ve y² Ursae Minoris),459.
Beş, antik 28. sieu,292.
yaban hayatı(AhUrsae Minoris),460.
vincla, Cicero'nun Balıkların Kordonları,342.
Vinde'mia'tor, Vindemitorve **Vinde'mia'trix**,467,470.
Aslan Aslanı,252.
bakire,460.
Meryem Ana.,463.
Bakire Başak.,466.
Başak, evrensel bir başlık,460; çeşitli isimler,460-466; olağan kurgu,460; Attika ve İon lehçelerindeki Yunanca başlığı,460-461; astrologlarla,461; antik çağdaki burçlardan biri,461; Bunun üzerine Aratos,461; bunun diğer varyasyonları,461; Caesius'un figürü,461; ilgili erken efsaneler,401; Keats'in şiirinde,462; diğer imalar,462; masumiyet ve erdemin en eski alegorik temsili,462; klasik yazarlar tarafından yapılan imalar,462; Mısır'da,462; Orta Çağ'da,463; sembolü,463; Asur, Hindistan ve İran'da,463; ilk Araplar, Türkmenler ve Çinlilerle birlikte,464; Fırat üzerinde,464; sürekli öne çıkan,464; astrolojide,464,465; diğer dernekler,465; madeni para üzerine,465; Schiller ve,465; figürleri,465; Ptolemy'nin tanımı,465; Hipparkos ve,465; mevcut ölçüde,465,466; ilgili ayrıntılar,466; küçük bileşenleri,473.
Başak Alfa (a), çeşitli isimler,466-469; isimlendirmede genel anlaşma,466; klasik unvanlar,466,467; Araplarla,467; Alfonsine Tablolarında,467; 12. manzil olarak işaretlendi,467; erken astrolojide,467; Doğu astronomları ile,467,468; Babil'de,468; Çin'de,468; Mısır'da,468; Hipparchos ve ekinoksların presesyonunun keşfinde,468; Ptolemaios ve,469; spektrumu ve hızı,469; Navigasyonda kullanılan,469; doruk noktası,469; Başak Elması'nın bir bileşeni,469.
Başak Beta (f1), çeşitli isimler,469; Arabistan ve Babil'de,469; İran ve Cftina'da,469; konumu ve doruk noktası,469.
Başak'ın Gama (y), isimleri,469,470; çeşitli anılan,470; Babil ve Çin'de,470; gökbilimciler,470; doruk noktası,470.

Başak Deltası (ξ), çeşitli isimler,470; Güzelliği,470.

Başak Epsilon (ε), çeşitli isimler,470,471; Klasik astronomide öne çıkan,471; Çin'de,471; astrolojide,471; doruk noktası,471.

Başak Eta (η), çeşitli isimler,471; Çin'de,471; Konumu,471.

Başak Teta (θ), Konumu,471; isimleri,472.

Iota (ι) Başak, isimleri,472; ilgili çeşitli ayrıntılar,472,473.

fl.6Virginiler Flamsteed tarafından Uranüs ile gözlemlenen,260.

Başak düşünkü(Andromeda),32.

Başak Nonacrina (Parrhasia, Tegeaea),421.

Başak spikea munera gestans,461.

Vir Regius(Cepheus),156.

Vitruvius, en bilimsel Roma astronomu,19; ve pas.

Vociferans(Cepheus),156.

seslendiren(Çizmeler),93.

laktatlı yol,480.

Volans, Uçan Balık,347.

Volucris(Kuğu),193.

voluyaraAuriga için Grimm tarafından alıntılanan,85.

Visha, Vishanve Vrouchabam, erken Hindistan'da Boğa,382.

Vrişaman, Tamil Akrep,363.

Vrouchicam, Erken Hindistan'da Akrep,363.

Vulkan Sidus(Terazi),275.

Vulpecula boşalmak Ansere Hevelius tarafından oluşturulan,473; çeşitli isimler,473,474; ilgili ayrıntılar,473,474; başlığı Vulpecula olarak kısaltılmıştır,473; doruk noktası,473; Dumb-bell Bulutsusu en ünlü nesnesi,474.

Vulpeculidler, meteor akışı,474.

vulplar, Vulpecula için Proctor'un adı,473.

akbaba sesleri(Kuğu),193; (Lira),283.

Akbaba, erken Hint Lyra,282.

akbaba volanları(Aquila),56.

Terazive Waage,269.

wabir, bir Horasmian ay istasyonu,35.

Vadha, 6 ve 6 Leonis. Soğdiana'da,260.

Vae Çoo, Monoceros'ta bir Çin yıldız işareti,290.

Waenes Thisl, Anglo-Saksonların Büyük Ayı,429.

Wae Ping, Balık yıldızları,343.

Waeter-gyt, se, Anglo-Sakson Kova,48.

Waetlinga-Straet, Watlinga-Street ve Wat-ling Caddesi,477,478.

Ücret ve Ücret,269.

vagen, Cermen Wain,420.

gökyüzünde araba,429.

Wagen ve Himmel Wagen,428.

vagon,428.

vagon, Hyades'in Hintli bir figürü,389.

vagon, (Çizmeler),92.

Odin, Woden veya Wuotan Vagonu,428.

Wain veya Vagon,420,426.

Wainman, The(Çizmeler),83.

Wajrik, Soğdiana'da 6 ve 6 Ophiuchi,303.

duvar balığı, Orası,160.

Walsyngham Yolu ve Werlam Caddesi,478.

Wan Chang, Büyükayı'nın yıldızları,442.
Wang Leangveya Yuh Lang, Cassiopeia'nın yıldızları,145,146.
Wanjil, Avustralya'da Pollux,229.
gardiyanlar, y1 ve y2 Ursae Minoris,459.
Savaşçı, Karanlık, bir Çin zodyak bölümü,139,338.
Wassermann,45.
Suyun,200,337,359.
Su böceği,, Kanser için erken rakam,109.
Su köpeği, The, Procyon Babil'de,132.
Su Adamı,. Kova bakın.
Cana Su Kabil, Taş(Krater),184.
Cana'nın su kapları, The(Delphinus),200.
Su Yılanı, The. Hydra'yı görün.
Cennetin Dalgaları ve Yolları,429.
Aziz James'in yolu (veya ona),480.
dokuma kardeşler, bir Çinli Lyra figürü,58.
Biz(ateleskop),413.
Weg, Wee veya Uueg, saçaklar,478; Yakuplar,479;
Wuotanes,479.
Roma'ya giden yol,480.
otlatmak,23d sieu Kova'da,51.
otlatmak, y ve x Capricorni,142.
otlatmak, p, v ve y Centauri,155.
otlatmak(Akrep burcundaki 17. sieu),369.
balina. Cetus'u görün.
Jonah'ı Yutan Balina,,162.
Buğday Tarlası,, bir Fenike gökyüzü figürü,192.
tekerlek,, 7. nakshatra'nın bir figürü,248.
Girdap Bulutsusu,Canes Venatici'de,116.
Beyaz kaplan, bir Çin yıldız bölümü,78,310,381.
Whitney, Prof. William Dwight ve yıldız isimlendirmesi,xi; Ay Konakları'nda,7,8; Hint astronomi üzerine,21; ve pas.
Kim şarkı söyler, Antares, Ateş Yıldızı,365.
Whyte Bole,,378.
Wiar Stratejisi, Westphalia'daki Galaksi,479.
Daha Geniş ve Daha Geniş, Der(Koç),75.
Widhayu ve Widhu(fi Leonis),259.
Yaban Domuzu,, Suriye'de Büyükayı,425.
Nuh'un şarap kadehi, The,184.
Şarap tulumu, Eratosthenes'in Lupus fikri,279.
Mağaza kitlesi,293.
Kış sokakveya Kış Gatan, İsveç'teki Galaksi,479.
kanatlı at,,322.
Wolff, Der,278.
Kurt,. Lupus'a bakın.
Bulut, Büyükve Kleine,295.
Gemideki Kadın, Cingalese Başak,463.
Harika Yıldız, The, Stella Mira,164.
uu, veya Yue (^ Aquilae),61.
uu(n Pegasus),329.
Woo Chay, Auriga ve Toros yıldızları,88,390.

Woo Choo Nasıl, Koma ve İkizler'de,171,236.
Woo Chow Shih, İkizler yıldızları,236.
Woo Ti Tso, Denebola ve bitişik yıldızlar,258.
Woomera, Avustralya'da Corona Borealis,177.
Woz Niebeeki, Polonya Heavenly Wain,97,428.
Çiçek Çelengi, Corona Borealis,175.
Wuotan Wegveya Straza,479.

X, Mısırlı,73,125.

Xiphias. Dorado'nun altındaki Kılıç Balığı'na bakın.

evet, Türk Yay,352.

Ya Ke, Canis Major'ın yıldızları,131.

Yang Mun (veya Erkekler)(α Lupi),279.

Yaou Kwang(n Ursae Majoris),441.

yardaveya Yard-değnek,316.

yaugh, Yay burcundaki yıldızlar,359.

Ydra ve Ydre(Hydra),247.

Sarı Ejderha,,254.

Sarı Yol,,481.

Yen, Oğlak burcundaki Çinli yıldızlar,142.

Porsuk Çi Fa(fi Virginiler),468.

porsuk ağacı(bir Corvi),181.

Porsuk Kang, Balık yıldızları,343.

porsuk ke, Aquila'nın yıldızları,61.

porsuk o Ti, Bootes'in yıldızları,105.

Yh, Yih ve Yen, 10. sieu,184.

Yidigher Yıldız, Türkiye'de Büyükayı,424.

Yilange, Ophiuchus Türkiye'de,299.

yıldün(3Ursae Minoris),460.

Yıldız, Polaris Türkiye,457.

Ying O(veya Shih), 24. sieu,326.

Yin Tih(Kamelopardalis),107.

yin Yang, Çin'de İkizler,229.

Ydrave Ydre,247.

Kanodaki genç çocuk(Bellatrix),313.

genç kızlar(Ülkeler),400.

Genç O Keçi, Arapların Polaris figürü,449.

Genç adam, Orion's Belt için Avustralya figürü,315.

Genç, Prof. Charles A., bu eserdeki yardımı, xix; takımyıldız sayısı,15; fi1 Capricorni'de,141; bir Centauri'de,153; Corona Borealis'te,178; fi Librae'de,277; e Lyncis'te,280; tanınan nova sayısı üzerine,293; bir Orionis'te,311; Venüs ve ayın görünür karşılaştırmalı boyutunda,319; ve pas.

Genç kadınlar, Güney Afrika'da İkizler,229.

Y twr tewdws, Galler'deki Hyades,397.

Yu Çoo(ve Draconis),206.

Yue(^ Capricorni),142.

Yue(n Geminorum),235.

Yuen Wei, Draco'nun tanımlanamayan yıldızları,205.

yuh kang(^ Ursae Majoris),440.

Yuh Tsing(fi Eridani),218; (n Orionis),320.

Yu lin Keun, Kova ve Balık yıldızları,53.

Yu Neu(n Leonis),[263](#).

Yun Yu(n ve A Piscium),[343](#).

Yu Shi, Yağmurun Hükümdarı (Hyades),[389](#).

Zenith-yıldız, The(yEjderhalar),[209](#).

Zerah, Caesius'un Cepheus figürü,[157](#).

Zesta v 'Rim(galaksi),[480](#).

Zib, Balık daha sonra Babil'de,[337](#).

Zibanitu, Libya'da ay yıldız işareti,[276](#).

Zibbat A. (Denebola),[258](#).

Zibu, belki silindirlerde Lupus,[278](#).

Zicho'lar, 9. yüzyılda Terazi,[270](#).

Zidad, bir Horasmian ay istasyonu,[343](#).

Çingeneve Zingians,[70](#).

Daire,[166](#).

Zizumaraveya Shi-shu-mára,[200,204](#).

Zodyak, Güneş, The, doğum yeri ve oluşum zamanı hakkında birçok teori,[1](#); menşei konusunda genel bir anlaşma,[1](#); Fırat altı alternatif işaretleri,[1](#); bununla ilgili Servius'un (MS 400) vecizesi,[1](#); Riccioli bir "Keldani" başlığından alıntı yapıyor,[1](#); bu konuda şüphe,[1](#); Akadlılar tarafından Innum ve Pidnu-sha-Shame olarak bilinir,[1](#); diğer Yahudi isimleri,[2](#); Mısırlılar ve,[1,2](#); Kıpti-Mısır başlıkları,[2](#); Yunan isimleri,[3](#); almanca adı,[3](#); isimleri, Roma'da,[3](#); Yunanistan'da ilk kez bilindiğinde,[3](#); Cicero'nun adı,[3](#); şiirsel adı,[3](#); De Thaun'un adı,[3](#); Anglo-Sakson isimleri,[4](#); Papa'nın adı fcr,[4](#); eski İngilizce isimleri,[4](#); Dante'nin adı,[4](#); Toskana adı,[4](#); Rig Veda terimi,[5](#); ortak Hindu adı,[5](#); Pehlevi terimleri,[5](#); Zerdüşt'ün eşdeğeri,[5](#); çince isimleri,[5](#); Çin ilerlemesi,[5](#); Çin'de kuruluş tarihi,[5](#); Cizvitler Avrupa zodyakını Çin'e tanıtıyor,[6](#); Muhterem Bede ve,[6](#); Sir William Drummond ve,[6](#); Rev. G. Townsend ve,[6](#); Kıyamet ve,[6](#); çeşitli ulusal biçimleri,[6](#); eşitsiz bölme,[6](#); Hipparkos'un bölümü,[6](#); paranatellons,[6](#).

Zodyak, Latinlerin burcu,[3](#).

Alan, Ovid ile Orion'un Kemerini,[315](#).

Bölge görüşü, Macrobius ile Galaksi,[484](#).

Zerdüşt, A vesta'daki zodyaktan bahsetti,[5](#).

Zosma(3Leonis),[260](#).

Dal, Şube, Herkül'de,[242](#).

ikizler burcuveya İkizler,[222](#).

ARAP ENDEKSİ

Bozulmuş kelimelerin orijinallerinin vurgulanması, uygulanabilir olduğu ölçüde, ikincisi için izlenmiştir, ancak birçok durumda zorunlu olarak keyfidir. Arap alfabesi, İngilizce karşılıkları ile birlikte bu sayfaları takip etmektedir.

aa'krab(Akrep),[362](#).

Aa'krab genu'bi(3Akrep),[369](#).

Aar'af, Al, Poe'nun şiiri ve yıldız başlığı,[146](#).

Aben 've Aben'(Draco),[205](#).

Ab'en Ezra(aBoğa),[384](#).

Abrachale'us, Aracale'us(İkizler),[233](#).

A'camar(6Eridani),[219](#).

A'carnar, A'chenar, ve varyantlar (bir Eridani),[218](#).

A'chernar, vb. (bir Eridani),[217](#); (6 Eridani),[219](#).

Achir, Horasmia'da bir Tauri,[257](#).

acimon', Alfonsine Tablolarında bir Virginis,[467](#).

Acka'ir ve Acki'ar(n Ursae Majoris),[441](#).

Aclil'uschemali ve Aclu'shemali(Korona Borealis),[176](#).

Aco'la(£,Büyükayı),[443](#).

A'crab ve Aa'krab şemaları '(fi Akrep),[367](#).

Acubens' ve Acuben'e(bir Cancrı),[111](#).

Adara ' , Adhara' ve Adard ' , Canis Major'da,130.
Addeb'iris(aBoğa),384.
Adelf'alfa'res(^ 1 Kuğu),197.
Aderai'min ve Adderoia'minon(acephe),157.
Adhafa'ra, Aldhafa'ra, Aldhafa'ra(ZLeonis),261.
'Adhárá ve' Adhra ' , Al(Canis Major'da),130,131.
Adil'(£ Andromedae),38.
'Adhra' al Na ^ hífah, Al(Başak),464,467.
Adib ' , Addib' , Adid 've Adiv'e(aEjderhalar),206.
Adige ve Adige'ge(Kuğu),193.
Adren'desave Adren'edesa (Başak),464.
sabah(a, fi ve y Terazi),276.
Ağnam, Al, Cepheus'ta,157,159; Herkül Kulübü,302.
A'gribah, Al, Canis Major'da,130; Columba'da,167.
Ahaut 'Algenubi'(Piscis Australis),345.
A & awát al Suhail, iki Köpek-yıldız,132.
A & fá 'al Far ^ adain'(y1, y2 ve ZUrsae Minoris),459,460.
Ahir el Nahr(bir Eridani),217.
Ain ve Al 'Ain' (^Boğa),391.
'Ain al Rátmī(v1 ve V2 Yay),359.
'Ain al Thaur(bir Boğa)384.
Ainilam 've Anilam' (^Orionis),314.
Ajmál ' , Al ve Ahmal'(Korvus),180,181.
'Ajz al A'sad, Corvus'ta,180.
Bir '^ rab, Al(Akrep),362.
A'^ táb al A'aad(fiLeonis),258.
Ala''zel, Ala'cel ve Ala'zel(bir Virgini),467.
Al'abi'eth ve Al'ai'oth (^Büyükeyi),439.
Alacast ve Alcalet(^ Virginis),471.
Alach'il veya Alad'il, Algenubi '(Korona Avustralya),173.
Ala'crab, Ala'trab ve Ala'trap(Akrep),362.
Aladfar'(n Lyrae),288.
alacan've Alhance '(Sagitta),350.
Alaho 're, Allo' yeniden, Aloho 're(bir Lyrae),284.
Alamak ' , Alamak've Alamech '(y Andromedae),36.
Alanaç ' , Alanat' , Alioc ' , vb., Auriga ve Aurigae,85,87.
Alange ve Alangue(Yılancı),299.
alangué, ve varyantlar (bir Ophiuchi),301; (bir Serpentis),375.
alanin'(Draco),205.
Alaraph'(bir Virgini),467; (^ Virginis),471. **Alarne'bet** (Lepus),265.
Alasch'a(ve Scorpii),370; (Scorpii'de),372.
Ala'sid, Ala'sado ve Ala'tid(Aslan),254.
Alathod 've Alatud'o, vb., Auriga ve Aurigae,85,87.
Ala'zet ve Ale'sit(fi Leonis),258.
Arnavutlar, Alhance (Sagitta) efsanesi,350.
Albega'la ve Albega'lo(Lira),282.
Albe'ze ve Albiz'ze(a ve fi Centauri),150.
Alcahel'a(bir Aurigae),87.
Alca'id ve Alka'id(n Ursae Majoris),441.
Alcan'tarus, Alcau'curus(Oğlak),135,136.
Alcantub(aAkrep),365.
Alca'tel ve Alcha'yr(n Ursae Majoris),441.
Alcha'malo(Koç),78.
Alchanz'ato(Yay),351.
Alchel'eb Alach'bar(Canis Major),119.
Alchel'eb Alas'gar(Canis Minör),133.
simya '(aKahraman),331.

Alche'te ve Alche'ti(Herkül),[242](#).
Alche'ti hale Rechaba'tih(Herkül),[242](#).
Alcho'ro, Allo're, Allou're, Aloho're(Lira),[283](#).
Alkor 've Alkor'(aBüyükayı),[445,446](#).
Alcor'e, Riccioli'nin Ursae Majoris'in adı,[439](#).
Aldeb'aran, ve varyantlar (bir Tauri),[383,384](#).
Al Derab ', Al Deraf', Alredaf 've Alredat'(bir Cephei),[157](#).
Alderal 'Jemin(Cepheus),[157](#).
Aldera'min ve Al Derai'min(bir Cephei),[157](#).
Aldiga'ga ve Addigaga'to(Kuğu),[193](#).
Ale'ser ve Ale'zet(Aslan),[254](#).
Alpha'ras Alathem', Alpha'résve Alphe'ras (Pegasus),[324](#).
Alfard ', Alphard', ve varyantlar (bir Hydrae),[249](#).
Alfec'ca, Alfet'a, vb. (Korona Borealis),[176](#).
Alfec'ca meridia'na(Korona Avustralya),[173](#).
Alferkathan'(five y Ursae Minoris),[459](#).
Alfirk'(bir Cephei),[157](#); (^ Cephei),[158](#).
Al Gamus'(fi Canis Minoris),[134](#).
Algau'za(yOrionis),[313](#).
Cebir ', Algibbar', Cebir ', vb. (Orion),[307](#).
Cebir ', Elgebar've Algibbar '(fi Orionis),[312](#).
Alge'di(a1 ve a2 Oğlak),[140](#).
Algei'bave Algi'eba (ve Leonis),[259](#).
Algen'ib, Algen'ebve Elgen'ab (bir Persei),[331](#).
Algen'ibve Algem'o (ve Pegasi),[326](#).
Algenu 'bi Leonis),[260](#).
algethi've Algiethi '(Herkül),[242](#).
algeuze've Elgeuz'i (İkizler),[223](#).
Algha'vil Altannin'(Draco),[205](#).
Algomeis'a, Algomis'a, ve Algomeys'a (Canis Minor),[132](#).
algomeizave Algomiz'a (Canis Minor),[132](#).
Algomeyl'a (fi Canis Minoris),[134](#).
Algomys'ove Alchamiz'o (Canis Minor),[132](#).
algoritma've Alfonsine Tablolarında Corvi,[182](#).
algoritma've Algores', b Corvi için modern isimler,[182](#).
Algueze', Riccioli'nin Geminorum'a verdiği isim,[231](#).
Alha'fa Chilmead'in Serpens'e verdiği isim,[374](#).
Alhague've Azalange '(a O phiuchi),[301](#).
Alhai'ath, Alhi'ath, Alhut '(^Büyükayı),[439](#).
Alha'ior, Alha'joc, vb., Auriga ve Aurigae,[85,87](#).
Alhai'seth(aVirginiler),[467](#).
El Hamar'ain, yanlışlıkla bir Cancrı için,[111](#).
Alhas', Alker've Alkes' (Krater),[183](#).
Al Haur, Al Hague ', Alhava'(Yılancı),[299](#).
Alhen'a(yİkizler),[234](#).
Alhi'ac(ZBüyükayı),[440](#).
Alhut, Assemani'nin Ursae Majoris hatasıyla,[439](#).
Aliar'eveAlior'e Büyükayı),[439](#).
Aliath', Alioth', ve varyantları (^ Ursae Majoris),[439](#).
Aliour'e(İkizler burcu),[224](#).
Alkalu'rops(Çizmeler),[97](#); (ve Herkül),[103](#); (u Herkül),[105](#).
El Ka'meluz(Çizmeler),[97](#); (bir Bootis),[101](#).
Al ^ át ', Al, ó, ^, ZOrionis,[315](#); n, vb., Orion'da,[316](#).
Alkauus'o, Elkaus'u, Elkus'u(Yay Burcu),[352](#).
Alkes', Alhes', ve Alker '(bir Krateris),[184](#).
Almach ', Almak', Almaak ', Almaacve Almaack (y Andromedae),[36](#).
Alman'tica seu Ni'tac(Burçlar),[3](#).

Almegir'et, Riccioli'nin galaksinin adı,481.
Almegra'mithve Almugam'ra (Ara),63.
Almei'sanve Almei'sam (y Geminorum),234.
Almen'keb, Chilmead'in p Pegasi adı,325.
Almerzamo 'nna'gied(bir Orionis),311.
almirazgual', Perseus için Mağribi bir isim,330.
Almi'samve Almi'san (y Geminorum),234.
Almi'sanve Almi'zen (Terazi),73.
Almucedie'(aVirginiler),467; (^ Virginis),471.
Almuredin'(^ Virginis),471.
Almuta'bet algenu'bi(Üçgen Australe),417.
Almuta'leh, Almutal'lath, Almutla'to(Üçgen),416.
Al Nath(fiBoğa),89.
Alnihhan've Alnilam '(^ Orionis),314.
alnitah've Alnitak '(Z Orionis),314.
Bir sevgi '(Perseus),330; (p Kahraman),332.
Alphac'a, Alphakh'acove Alphen'a (Corona Borealis),176,178.
alfabe ', Argo'da bir yıldız,75; ve Hydrae,249.
Alphe'ratve Alphe'ratz (bir Andromedae),35.
Alphor'ave Alpharad '(bir Hydrae),249.
Al Ram'ec, Ara'mec, Are'meah(bir Bootis),101.
Al Rescha've Al Rischa '(bir Piscium),342.
Alruca'bave Alrucca'ba (Ursa Minor),450.
Alruca'bave Alrucca'bah (bir Ursae Minoris),457.
Alruca'ba(Ursae Minoris'te),458.
Alsa'five Atháfi (o Draconis),212.
Alsahare 'aliemali'ja(Canis Major),119.
Alsahare 'alsemali'ja(Canis Minör),132.
Alsanj'a, Asang'e, ve varyantlar (Lyra),281,282.
Alsciau'kat, Lynx'te bir yıldız,280.
Elsehere 'Ascemi'e Algamei'sa(Canis Minör),132.
Alsem'cha, Chilmead'in Balık için adı,338.
Alser', Grotius tarafından Sirius için alıntılanmıştır,122.
Alsha'in(Aquilae'de),60.
Alshema'li(MLeonis),263.
Alsham', Chilmead'in Sagitta'ya verdiği isim,350.
Alsugahh'Chilmead'in Hydra'ya verdiği isim,247.
Alta'ir, Ata'ir, Alca'irve Alcar '(Aquila),57.
Alta'ir, Atha'ir, Ata'ir, vb. (bir Aquilae),59.
Altaur'ove Ataur '(Boğa),380.
Alta'yr Chilmead'in Cygnus'a verdiği isim,193.
Alta'yr aldigey'a, Kuğu için Alfonsine adı,194.
alternatif'0 Leonis),263.
Al Thura'ja, Baily'nin Fl için adı.19ve Fl.23Boğa,412.
Al Tinnin'(ve Draconis),206.
' , Boğa için Schickard'ın adı,380.
altorikve Athor'ric (n Tauri),404.
Altor'ichve Altor'ieh (Pleiades),398. Altor'ich ve Athor'rich (n Tauri),404.
aludra'(n Canis Minoris),131.
Alu'la austra'lis(£, Büyükayı),443.
Alu'la borea'lis(vBüyükayı),443.
Alvahar', Chilmead'in Eridanus'a verdiği isim,217.
Alva'ka Chilmead'in Lyra'ya verdiği isim,282.
Alwa'id(fiEjderhalar),207.
Al'yave Al'ga (6 Serpentin),376.
Al'ya(61 ve 62 Boğa),412.
Al'yah, Al'yatve Al'ioth (bir Serpentin),375.

Al'yat, Ursae Majoris adının kökeni,439.
El Zara'Canis majoris),130.
alzimon', Virginis için Nubian adı,467.
'Amdü'l ^ alib Delfin),200,201.
'Aná ^ al' Ard,36; anlamı,36; Uluğ Bey ve,37; erken dönem Arap astronomisiyle bağlantılı,37.
'Aná ^ al Banat(^ Ursae Majoris),440.
Anchat 'al Nahr(t2Eridani),220.
Anget'enar, ve varyantlar (t2 Eridani),220.
Anf, Al (*Pegasus),327.
Anf al A'sad, 6. manzil,HO.
Aniph'ol Pha'rasi, Schickard'ın Pegasi,327.
Ansna'deve Asna'de (Andromeda),32.
Antarve Anar'ın Yıldızı (bir Scorpii),365.
Enver el Far ^ adain(five n Ursae Minoris),459,460.
Anz, Al(^ Aurigae),90.
Aramah, modern Arabistan'da bir Bootis,101.
Ar'chajrnar(bir Eridani),218.
kurumuş've Aridif (bir Cygni),193,195.
arion've Arrioph '(bir Cygni),195.
arkab'(fi1 ve fi2 Yay),357.
'Ar' ^ uwah, Al(a ve fi Pegasi),324.
Arma'lah, Al(Andromeda),32.
Ar'nab, Alve Ar'nebeth (Lepus),265.
Ar'nigve Az'nig (Lyra),282.
Arra'i(ycephe),158.
Arra'kiler(p Draconis),211.
Arş(aLeporis),268.
'Arsh al Jauzah(a, fi, y ve 6 Leporis),265.
'Arsh al Simák al A'zal, Corvus'taki yıldızlar,180.
Üzücü, erken Arapların Aslanı,97,231,254; ve pas.
Üzücü, bilimsel Arapların Aslanı,254.
A'sadah, Al(Lupus),278.
Asceher ', Aschere've Aschere 'Aliemi'ni (bir Canis Majoris),122.
askemive Aschere '(Canis Minör),132.
Aschimech 'iner'mis, Asimec'(bir Bakire),467.
Ascimech ', Azimech', Azimeth '(bir Bootis),101.
A'sedatonve A'sid (Leo),254.
Asema'rikve Asme'at, Erboğa ve Lupus'taki yıldızlar,150.
Eşar, Al(^ ve p Leonis),260,263.
Ashrat', Al, 27. manzil,82.
A'sida(Lupus),278.
As'ina, Asi'ua, Asu'ia, Asvi'a(Hydra),247.
A'sisve As'sid (Leo),254.
Asu'gia(Orion),307.
Asu'iave Asvi'a (Draconis'te),207.
Asum'fa(fi Leonis),258.
Atara'geve Atora'ge (Ülkeler),398.
Atatürk, Chilmead'ın Pleiades'e verdiği isim,398.
A'tha, Al, doğru bir şekilde Al 'Ul'thah (Koma),169.
Atháfiyy, Al,82,212,286,288,292,318.
Athifar, Al(Plir),288.
Athfár al Dhi'b, Al(® Draconis),212.
Athoia'ce, Athorai'aeve Athorai'e (Ülkeler),398.
'Ati ^, Al, Atikve Ati (O Persei),334.
A'tinve Hain 'Altör' (bir Tauri),384.
Altanin'o, Draco için Schickard'ın adı,205.
Atut', ve varyantlar, Auriga ve bir Aurigae,85,87.

Au'á, Al, doğru Auwá ', Kova'da,52.
'**Auha** ^**an, Al**, Z, n Draconis,210; ve Draconis,212.
Aulád al Dhi'bah, Bootes'in yıldızları,105.
Aulad al Nadhlát, Bootes'in diğer yıldızları,106.
'**Awáid, Al**, Draco'nun yıldızları,207.
eyvah, Z Draconis için İdeler'in adı,443.
'**Avva', Al**(Çizmeler),93; (11. manzil),469.
'**Avvad, Al**, Draco'nun yıldızları,207.
Aw'wal al Dabarán(vBoğa),390.
Aw'wal al Dhirá'(Geminorum'da),231.
Ayy ^'(Auriga ve Aurigae),87.
'**Azal al Dajá'jah**(Hayır. Cygni),197.
Azelfaf yaşı, Azelfaf'ge, ve Azelfa'ge (n1 Cygni),197,198.
A ^ á, Alve Azha '(n Eridani),218.
Azimech'(bir Virgini),467.
Azimeth 'Colan'za(Çizmeler),97.
azimon'(aVirginiler),467.
Azuben'e(acancrı),111; (Terazi),273.
Azula'fe(Lira),284.
Azzan'o, Lyra için Schickard'ın adı,281.

Babadur, Al, Orion için Arapça popüler isim,307.
Bad'ie, Pers Krateri,183.
Bahamalar(6Leonis),328.
BaKl, Al, Baid', ve Beid '(01 Eridani),219.
Ba ^ ^ ar, Al(Çizmeler),96.
Bekir, Al, Al Sufi'nin Nubecula Major'a verdiği isim,295.
Bal'dah, Al,19. manzil ve n Sagittarii,324,355,359
Bali', Al(^ Kova),53.
Banat Na'ash al Kubra, Büyük Ayı'da,432.
Banat 'Na'ash al ^ ughrá, Ursa Minor'da,449.
Bard, Al, Başak burcunda bir Arap grubu,469.
Bat'enel Kai'tosve Bat'enkaiton (Z Ceti),163.
Bat'en Kaitosve Bot'en (Z Ceti),163.
Batiyah, Al, ve Bat'inah (Krater),183.
Ba ^ n al ^ ut.26. manzil,36,338.
Ba ^ n al ^ a ^ os, veya e ^ us (Z Ceti),163.
Yatak Elgueze'(bir Orionis) ve varyantları,310.
bee'mimve Bee'mun (v1v7 Eridani),220.
Benat 'Elnasch', Riccioli'nin Pleiades için hatası,398.
Benat'nasch(n Ursae Majoris) ve varyantları,441.
Benen'as, Beneth 'Asve Beneth'asch, Chilmead'in £, Z ve n Ursae Majoris için toplu adı,432.
Bersha'wish(Perseus),330.
Bet'elgeuze'(bir Orionis) ve varyantları,310.
Bih'm, Al(0 Leonis),328.
kuş ', doğru Birdhaun, Al (Kentaurus),150; (Lupus),279.
bot'ein'(AhArietis),83.
Bri'nek(Lira),282.
Bula'an, Al(Mve v Kova),53.
Bui j al Jauzá'(İkizler burcu),223.
Bu ^ 'ain', Al, 28. manzil,292.

Ca'ab, Al, Assemani'nin m Draconis'in adı,211.
kabala'trab(bir Scorpii) ve varyantları,365.
Cai'cansve Can'tans (Cepheus),156.
Calb-ale'zet(bir Leonis) ve varyantları,256.
kapve Chaph (fi Cassiopeiae),146.
Cebalra'i, Celabra'i, Celbalra'ive Chel'eb (fiOphiuchi),301.

Cele'ub, Chel'eubve Chel'ub (Perseus),[330](#).
Çen'ib(bir Pers),[331](#).
Chiba', Al(aCorvi),[181](#).
chir'ka, Na ^ r al Din'in Lyra için başlığı,[282](#).
akort(6 Leonis),[154,262](#).
kortan(eve 6 Leonis),[260](#).
lanet '(fi Eridani),[218](#).

daban', Postellus'un Draco unvanı,[205](#).
Dab'arân, Al,2d manzil ve bir Tauri,[383](#); Hyades,[389](#).
Da'bih, Da'bih Binbaşıve Da'bih Minor (fi1, fi2 Oğlak),[140](#).
Dafi'ra, ft Leonis için Alfonsine adı,[258](#).
Hafirah, Al, Koma Berenices ve Fl.[15](#)Koma Berenices,[171](#).
Aik a, AlBoğa burcunda boş bir yer,[386](#).
Dajajah, Al, Kuğu için Arapların ve Manetho'nun adı,[193](#).
Dalw, Al, Arapların Kova,[47](#); k Kova,[54](#).
Dalw, Al, Pegasus Meydanı,[324](#).
T ^ arb al Tábbánin(galaksi),[481](#).
deb'iron(aBoğa),[384](#).
Degi'ge(Cygnus) ve varyantları,[193](#).
Delhi, İbranilerin Kova'sı, Riccioli'nin Delle'i,[47](#).
De'neb(^ ve ZAquila),[61](#).
De'neb, De'neb Adi'ge, De'nebadige'ge, vb. (bir Cygni),[195](#).
De'neb, De'neb Algenu'bive Dhe'neb (n Ceti),[163,164](#).
De'nebve Deneb'ola (fi Leonis) ve varyantları,[258](#).
De'nebve Dha'nab al Dulfim (^ Delphini),[201](#).
De'nebalchedi', De'neb Algedi've De'neb Algethi '(y Oğlak),[141](#).
De'neb Algedi'(5 Oğlak),[141](#).
De'nebcaitonve De'neb Kai'tos (fi Ceti),[163](#).
De'neb Kai'tos(ve Çeti),[164](#).
Den'neb Elaa'krab(senAkrep),[372](#).
Dhail, Al(^ veya A Andromedae),[38](#).
Dhalim've Thalim '(fi ve 0 Eridani),[218](#).
Dha'nab, Al(yÇakıl),[238](#).
Dha'nab al A'sad(P Leonis),[258](#).
Dha'nab al Dajájah, Al(bir Cygni),[195](#).
Dha'nab al Dulfim(^ Delfini),[201](#).
Dha'nab al Ja'dy, doğru bir şekilde Dha'nab al Ja'di (^ Oğlak),[141](#).
Dha'nab al ^ ai ^ ^ os (veya ^ e ^ us) al Janubi'yy(fi Çeti),[163](#).
Dha'nab al 'U ^ ab (^ve y Aquilae),[61](#).
Dhat al Kursi'yy, Dhath Alcursi ' ve Dath El-karti'(Cassiopeia ve Cassiopeiae),[143,145](#).
Dhawa'ib, Al, Orion'daki küçük yıldızlar,[320](#).
Dhi'bah, Al, Bootes'teki yıldızlar,[103](#); Draco'daki yıldızlar,[206](#); ve Draconis,[210](#).
Dhı'bain, Al(Z ve n Draconis),[210](#); (^ ve ^ 2 Draconis),[212](#).
Dlilh, Al(ve Draconis),[206](#); (Draconis'te),[210](#); (® andy f Draconis),[212](#).
Dhira', Al(a ve fi Canis Minoris),[135](#); (5. manzil),[231](#); (bir Orionis),[310](#).
Dhira 'al A'sad al Ma ^ builah Canis Minor'da,[133,231](#).
Dhira 'al Mabsu t * ah', Al(a, fi Geminorum),[231](#).
Dhira 'al Yamin, Al(bir Cephei),[157](#).
Dhirá'án, Al(a ve fi Geminorum),[234](#).
Dhu al 'İnan'(Auriga),[86](#).
Dhub Elez 'guar(Ursa Küçük),[449](#).
öğleve Duhr (ê Leonis),[260](#).
Fark'da(fi Çeti),[163](#).
Ben? Ifdi 'al Aw'wal, Al(bir Piscis Australis),[346](#).
Ben? Ifdi 'al Thanī, Al(fiÇeti),[163](#).
dobve Dobh (Büyükayı),[423](#).

dolve Perslerin Kova'sı Dul,[47](#).
dou'beveya Dob'her, Fenike'de Küçük Ayı,[450](#).
Dschab'beve Dsha'beh (bir Oğlak),[140](#).
Dschub'ba(3Akrep),[369](#).
si'ban([^] 1 ve [^] 2 Draconis),[212](#).
Dub, Dub'be, **Dub'**he, **Dub'**on(Binbaşı Binbaşı),[423](#).
Dubb al Ak'bar, **Al, Dub Alac'**berve Dubhel-ac'bar (Ursa Major),[423](#).
Dub al A'ghar, **Al, Dub Alas'**garve Dhub Elez'guar (Ursa Minor),[449](#).
Dub'heve Dubb (bir Ursae Majoris),[437](#).
Dubhe'rukabah(Ursa Küçük),[451](#).
Dulfim, Al(Delphinus),[200](#).

Ec'ber, Chilmead'in Canis Majoris'e verdiği isim,[121](#).
Ed Asich've Eldsich '(Draconis'te),[210](#).
Edip've El Dsib '(bir Draconis),[206](#).
Edegia'githve Eldigia'gich (Kuğu),[193](#).
Edeleu've Elde'lis (Kova),[47](#).
Elada'rive Eleada'ri (Başak),[464](#),[467](#).
Elar'neb(Lepus),[265](#).
Eleaz'alet(bir Virgini),[467](#).
Elgen'ab(bir Pers),[331](#).
elgeuze'(Orion),[307](#).
Elgiautzi'(Geminorum'da),[231](#).
Elhak'aac(Pİkizler),[233](#).
Elha'thi(Herkül),[242](#).
El Haut've Elhaut'ine (Balık),[338](#).
El Hau'we(bir Yılancı),[300](#).
El Ha'vic(Hydra),[247](#).
Elhen'aat(Pve y Geminorum),[233](#),[234](#).
Elkai'tos, **Elkai'**tusve Elke'tos (Cetus),[162](#).
El Ke'id(Binbaşı Binbaşı),[432](#); (n Ursae Majoris),[441](#).
Elkis'(Krater),[183](#).
Elkleil 'Elgenu'**bi**(Korona Avustralya),[173](#).
El Koph'rah(%Büyükayı),[445](#).
Elle'sed(Aslan),[254](#).
Elmac 'Alche'**ras**(Equuleus),[213](#).
El Melik'(bir Kova),[51](#).
El Nath(bir Arietis),[80](#); (P Tauri),[390](#).
Elnat'ret(yve 3 Cancrı),[112](#).
El Sürdü'(Kuğu),[193](#); (bir Cygni),[195](#).
Elscheere ', Elseiri', Elsere '(Canis Major),[119](#).
Elscheere'(bir Canis Majoris),[122](#).
Eltanin ', Etamin', Etanim ', Etannin', Ettanin '(yEjderhalar),[207](#).
El Taur'(Boğa Burcu),[380](#).
Eltsamec'tive Eltsamach '(bir Virginis),[467](#).
Elzegezia'leve Elgezia'le rulxbachei (Herkül),[242](#).
E'nar(bir Eridani),[218](#).
Enf, Enf Alphe'ras, **En'**if, **En'**ir ([^]Pegasus),[327](#).
Erra'ive Er Ra'i (y Cephei),[158](#).
Erra'kiler(mEjderhalar),[211](#).
erucca'bah(Ursa Küçük),[451](#).
etabin've Ethanine '(Draco),[205](#).
eurisim'(Kuğu),[194](#).

Fahd, Al(Lupus),[278](#).
Fakdh, Al(yBüyükayı),[438](#).
Fa ^ l, Al(Canopus),[69](#).

Fa ^ ár al Jauzah(Orion'un Kemerı),[315](#).
Fa ^ ár al Shujá '(ahıdra),[249](#).
Fak'kah, Al(Korona Avustralya),[173](#); (Korona Borealis),[176](#).
Fa'lak, Al(Burçlar),[3](#).
Fani ^, Al(bir Tauri),[384](#).
Fa'ras al Aw'wal, Al(Equuleus),[213](#).
Fa'ras al Tamm, Al, erken bir Arap yıldız işareti,[324](#).
Fa'ras al Thanĭ, Al(Equuleus),[213](#); (Pegasus),[324](#).
Fard al Shuja'(bir Hydrae),[249](#).
Fargh al Aw'wal, 24. manzil,[326](#).
Fargh al Mu ' & ir, Al, 25. manzil „[326](#).
Fargh al Mu'dim, Al, 24. manzil,[325](#).
Fargh al Thanĭ, Al, 25. manzil,[35](#),[326](#).
Fargu, Al, doğru bir şekilde Al Fargh, 25. manzil,[35](#),[326](#).
Uzak ^ adain', Al(*fi*,yl, y2 Küçükayı),[449](#).
Uzak ' ^ reklam, Al(*fi*Ursae Minoris),[459](#).
Fa ^ S Al, Ursa Minor için bir Arap figürü,[450](#).
Fatı ^, Al, Al Bĭrunĭ tarafından Tauri için alıntılanmıştır,[384](#).
Fawaris, Al, Cygnus'ta Arapça yıldız işareti,[195](#),[197](#).
Fersaus', Perseus için Arapça yazım,[330](#).
fica'res(Cepheus),[156](#); (P Cephei),[158](#).
Fi ^ 'rah al Ula, Al(^ Ursae Majoris),[443](#).
5 Al, ^ azwini'nin adıbir Cephei için,[157](#).
Foça(Korona Borealis),[176](#).
Fomalhaut', **Fomalo'**, ve varyantlar (bir Piscis Australis),[345](#),[346](#).
Fum al A'sad, Arapça bir Kanser fikri,[110](#).
Fum al Fa'ras (^Pegasus),[327](#); (Pegasi'de),[329](#).
Fum al Hutve bir Piscis Australis için varyantlar,[345](#),[347](#)
Fum al Sa'makah(P Piscium),[343](#).
Furud, Alve Furud (Z Canis Majoris),[130](#).

Gabbar'(bir Canis Majoris),[121](#).
Gar'acles(P Geminorum),[233](#).
cin(bir Pers),[331](#).
geuzeve Geuzaz'guar (Orion),[307](#).
Ghaf'arve Ghafr, Al, 13. manzil,[472](#).
Gamu> Al(Canis Minör),[133](#).
Ghumai ^ á ', Al(Canis Minör),[132](#).
Ghuráb, Al, Achsasi'nin Aquila'ya verdiği isim,[57](#); korvus,[180](#).
Gie'di(Prima), ai Oğlak,[141](#).
Gie'di(Secunda), a2 Oğlak,[141](#).

Gie'di(aUrsae Minoris),[457](#).
Gienah'(yCorvi),[182](#); (& Kuğu),[197](#).
Gieuz'(İkizler burcu),[223](#).
Gomei'save Gomei'za (bir Canis Minoris),[134](#).
Guadve Guag'i (Eridanus),[217](#).

Habor've Halabor (bir Canis Majoris),[121](#).
Ha'ceiabve Ha'crab (Akrep),[362](#).
^ ia ' ^ ar, Al(bir Karina),[68](#); (a ve p Centauri),[152](#),[154](#).
Hadi, Al(bir Aurigae),[87](#).
Hádi al Necm(bir Tauri),[384](#).
Ha'gue, AlOphiuchus için Mağribi bir isim,[299](#).
Salam AlHydra ve Leo'da bir Arap figürü,[249](#).
liai ^ al Kattáni'yy, Al, Balıkları birleştiren Keten İpliği,[342](#).
Hak'ah, Al, Orion'un başını işaretleyerek,[318](#).

Hal'bah, Al, doğru Al Hul'bah,[171](#).
Hamal, Al, Koç ve Arietis,[78,80](#).
Ia'mal, Al(Korvus),[181](#).
I-amásah, Al, bir Arap antolojisi,[484](#).
Ha'mel, Ham'melve Ha'mul (bir Arietis),[80](#).
í'-ámil Luzz, Al(Çizmeler),[97](#).
I-ámil Rá's al Ghul(Perseus),[330](#).
H-ámis al Na'ámah(yAndromedae),[37](#).
Hammám, Al, Hyde'inZ Pegasi'nin adı,[327](#).
hammel, Riccioli'nin Koç için adı,[78](#).
H-ams veya H-am'sah, Al, belki Arapların Sagitta'sı,[350](#).
Han'ah, Al, 4. manzil,[234](#).
H-arátán, Al(Ahve 0 Leonis),[154,260,262](#).
H-arazáh, Al(Ave Scorpii),[372](#).
î-áris al Samá've ^ áris al Simák, Bootes and a Bootis,[97,101](#).
har'neb(Lepus),[265](#).
hasalan'gue(Yılancı),[299](#).
ĬÁa ^, Al, Boğa'nın bir Arap bölümü,[379](#).
ben ^, Al(Koma),[171](#); (Küçük Aslan),[264](#); (Büyükayı'da),[442](#).
Haun, Al, Ursae Majoris için Uluğ Bey'in adı,[439](#).
Haur, Al, Hyde'in P Ursae Majoris için yorumu,[439](#).
Haur, Al, Ophiuchus için Arap kürelerinde,[299](#). Cilt (Balık),[338](#).
haut elgenu'bi(Piscis Australis),[345](#).
^ awá'ím, Al, Dresden küresi üzerinde 0 Pegasi,[328](#).
J-aw'ar, Al, £ Ursae Majoris için Al Tizini'nin adı,[439](#).
} -awá ', Al, Ophiuchus'un Arapça çevirisi,[299](#).
hav'wa, bir Yılancı için bireysel unvan,[301](#).
^ ay'yah, Al(Draco),[205](#); (Hydra),[247](#); (Yılanlar),[374](#).
Hazaf, Al, Lyra için bir Arap figürü,[282](#).
Hazimet 'Ala'zel, Hazimeth' Alha'celve Huzimeth'on (bir Virginis),[467](#).
hek'ave Hik'a (X Orionis),[318](#).
Hemal(bir Arietis),[80](#).
H-iba', Al, X, p ,, o Aurigae,[91](#); korona Avustralya,[173](#).
H-ibá 'al Yamáníy'yah, Al(Korvus),[181](#).
Hie'rizim(P Cygni),[196](#).
Hie'rizim, Hi'rezym, Hy'resym(Kuğu),[194](#).
í'imárain', Al, 6. manzil (y, 3 ve Cancrı),[110,111](#).
î-ináyat al Nahr(T2Eridani),[220](#).
Homam've Homan '(Z Pegasi),[327](#).
Hul'bah, Al, yanlış Al Hal'bah, Arapların bizim Coma Berenices'imizin adı,[171](#).
Kul'bah, Al, Al Blurunl'ın Virginis'e verdiği isim,[467](#).
I-urr, Al(X Aurigae?),[91](#).
J'-ut, Al, yanlış Al Hut, İlkbahar Balığı,[338](#).
J'-ut al Janubiyy, Al(Piscis Australis),[345](#).
Huz'mat, Al, doğru olarak Al Huz'mah, modern Arabistan'da Coma Berenices,[170](#).

Itt al Jau'zah(bir Orionis),[310](#).
Iclar'krav, belki 3 Akrep,[369](#).
icilil'(P Akrep),[367](#).
Algeuze liderliğindeki(bir Orionis),[310](#).
Iklıl, Al(Korona Borealis),[176](#).
Iklıl al 'A'krab, Akrep,[369](#).
Iklıl al Jab'hah, 15. manzil,[367,371](#).
Iklıl al Janubiy'yah, Al(Korona Avustralya),[173](#).
Iklıl al Shamáliy'yah, Al(Korona Borealis),[176](#).
Inak', Alve 'Inz, Al (Z Ursae Majoris),[440](#).
'Inaz, Al(a, Z, n Aurigae),[87,90](#).

Incalu 'rus, Alfonsine Tablolarında Çizmeler,[97](#).

Iner'mis Asimec'(bir Virgini),[467](#).

Ir'acleus, ft Geminorum için Grotius' adı,[233](#).

is'tiuscve Is'tusc (Yay),[350](#).

Iwazz', Al, Lyra için Al Sufi'ye özgü,[282](#).

Izar, Al(^ Bootis),[104](#).

Jab'bah(yAkrep),[371](#).

Jab'bar, Al(Orion),[306](#).

Jab'hah, Al, 8. ntanzil,[254,257](#).

Jab'hah, Al(3 Akrep),[369](#).

Jab'hat al 'A ^ yengeç(ra1 ve m2 Scorpii),[372](#).

Jadi, Al(a1 Küçükayı),[457](#).

Jady', Al, doğru bir şekilde Jadi, Al (Oğlak),[140](#).

Jady'ain, Al, Çocuklar, Z ve n Aurigae,[91](#).

Jah'falah, Al (*Pegasus),[327](#).

Ja'is (Tais için) (3 Draconis),[209](#).

janaV, Al (Cygni),[197](#); (ve Pegasus),[326](#).

JanáO- Ghuráb al Aimán(yCorvi),[182](#).

Janb, Al(yPegasus),[326](#); (bir Pers),[331](#).

Janb al Mus' alsalah(ftAndromedae),[36](#).

can'ib(a1 ve a2 Terazî),[275](#).

Játhi'yy Mia Rukbat 'aihi, Al, Arapların Herkülü,[242](#).

Jaun', Al(£Büyükayı),[439](#).

Jauzah, Al, Orion erken Arabistan'da,[307](#).

Jauz, Alve Jau'zah, Al, n Tauri için erken Arapça isimler,[403](#).

Jed(3 Yılan),[302](#).

'(Orion),[307](#).

Yahuda', Al, modern Arabistan'da bir Ursae Majoris,[457](#).

Jummaizá, Al(Canis Minör),[133](#).

Ju'za(AEjderhalar),[211](#).

K aM al A'sad(bir Canum Venaticorum),[116](#).

^ ab ^ al 'Inan(faurigae),[390](#).

^ a'b dhi'l 'Ilian(yaurigae),[89](#); (Aurigae'de),[91](#).

Kabsh al Alif, Al(Koç),[78](#).

^ aíl b al Karm, Erboğa ve Lupus'ta,[150,278](#).

Kaff, Al(P Cassiopeiae),[146](#).

Kahve Cezayir, Al, doğru olarak Al Jária, Eridanus'taki yıldızlar,[217](#).

Kaff al H-adīb, Al, Cassiopeia'nın yıldızları,[143](#).

Kaff al Cidh'mah(veya Judh'mah), Al, Cetusand a Ceti,[162,163](#).

^ af'zah, Al(%Büyükayı),[445](#).

^ af'zah al Thaniyah, Al(A, p Ursae Majoris),[443](#).

^ af'zah al Thiba'(Büyükayı'da),[444](#).

^ af'zah al Ula, Al(vve £ Ursae Majoris),[443](#).

^ áhil al A 'üzücü(3ve 0 Leonis),[260](#).

^ a'i ^, Al(O2 Eridani),[220](#).

Al Na'ash'ta A'id Ban(n Ursae Majoris),[441](#).

kataín'(bir Piscium),[342](#).

^ ala 'i \$, Al(Hyades),[389](#).

Kalb, Al(Fi Canis Majoris),[129](#); (Perseus),[330](#).

^ alb, Al(fi Leonis),[258](#); 16. manzil,[365](#).

Kalbain, Al, Toros'taki Al Dabarán'dan,[412](#).

^ alb al 'A'krab, **Kalb Aa'krab**(bir Akrep),[365](#).

Kalb al Ekber, Al(Canis Major),[119](#).

^ alb al Asad, **Kalbela'sit**, **Kalbele'ced**, **Kalbol A 'sasive** Kal'e Ala'sed (bir Leonis),[256](#).

Kalb al A'ghar, Al(Canis Minör),[133](#).
Kalb al Dab'arân(bir Tauri),[386](#).
^ **alb al J'-ut**, 26. manzil,[36](#).
Kalb al Cabbar(Canis Major),[119](#).
Kalb al Muta ^ **ad'dim, Al**(Canis Minör),[133](#).
Kalb al Ra'i(Pcephe),[159](#); (bir Herkül),[243](#).
Kalbel'aphard', Kalb Elha'vich(bir Hydrae),[249](#).
^ **alla** ^, **Al**(Hyades),[389](#).
^ **amus, Al**, Arapça sözlük,[52](#); etpassim Ka'rab, **Al** (t ve v Pegasi),[329](#).
karb al ibl, Canes Venatici'deki yıldızlar,[115](#).
^ **arn al Thaur al Shamâliy'yah**(yaurigae),[90](#).
Kaş, Al(Krater),[183](#).
Kas'ah Darwishânve Kás'ah Shekes'teh (Corona Borealis),[176](#).
^ **a** ^ **'al Masâkîn'deve a®'at al Salik** (Corona Borealis),[176](#).
Kata'at Alfa'ras, Chilmead'in Equuleus'a verdiği isim,[213](#).
^ **a'tab, Al**(fi Leonis),[258](#).
Katat, Alve Al Katha (Kuğu),[193](#).
^ **a'ud, Al**(Delphinus),[200](#).
Kau'kab al Shamâli'yy, Al(bir Ursae Minoris),[457](#).
^ **aus', Al**(Yay Burcu),[352](#).
^ **aus', Al**, Yay burcunda küçük bir grup,[355](#).
^ **aus' Auetra'lis**(^ Yay),[358](#).
Kaus' Borea'lis(AYay),[358](#).
Kaus'un Merid'ionalie'si(DYay),[358](#).
Kawakib al Fir ^(*bir, ft, ve n Cephei*),[157](#).
Ke'id ve Ki'ed(02 Eridani),[220](#).
Kelb'ala'crab(bir Akrep),[365](#).
Kelb'elaz'guar(Canis Minör),[133](#).
Keldler, Riccioli'nin Cepheus'taki yıldızlara verdiği isim,[157](#).
Kentau'rus, Al(Kentaurus),[150](#).
Ketpholtsu'man(ft Geminorum),[233](#).
^ **e** ^ **'biz, Al**(Cetus),[162](#).
Khaw'war, Al(GBüyükayı),[145](#).
Khetu'rus, Al(Çizmeler),[96](#); (bir Bootis),[101](#).
^ **ib'lah, Al**(bir Ursae Minoris),[456](#).
^ **idr, Al**, Cepheus'taki erken Arap figürü,[157](#),[158](#).
Kif'a austra'lis(a1, a2 Terazi),[275](#).
Kif'fa borea'lis(P Terazi),[276](#).
Kif'fah al Janubiy'yah, Al(a1, a2 Terazi),[275](#).
Kif'fatân, Al, Arapların Terazi,[273](#).
Kilâdah, Al, 19. manzil,[355](#).
pürüzsüz Al(Hyades),[389](#).
^ **ben deC, Al** (İdeler'in £, Cephei için önerisi),[159](#).
Kissin, Al, Coma Berenices'teki bir yıldız için,[171](#).
^ **it'at al Fa'ras**(Equuleus),[213](#).
Kit'alfa(Equuleus),[213](#).
Kit'alpha, Kit'alpharve Kitel Phard (bir Equulei),[214](#).
ko'chabve Ko'chah (ft. Ursae Minoris),[458](#).
Kolan 'za(Çizmeler),[97](#).
^ **ub'bah, Al**(Korona Avustralya),[173](#).
Kum, Al, Orion'daki yıldızlar,[320](#).
^ **ur** ^ **a * -1, Al**, ^ azwîni'nin £ Cephei için adı,[159](#).
Kursi'yy al Jab'bâr(Lepus),[265](#).
Kürsiyy al Jauzah, Eridanus ve Orion'da,[218](#).
^ **ur'ud, Al**, Canis Major ve Columba'da,[130](#),[168](#).
^ **u** ^ **b al Shamâli'yy, Al**(Ursa Minor ve Ursae Minoris),[457](#).

Las'ah, Al, Lesch'at, Les'uth(vAkrep),[371,372](#).
Les'athvelpotiusLes'saa Ela'akrab Mor'sum Scorp. (v Scorpil),[372](#).
lil> ya ', Al, 6. manzil,[108](#).
Lura, Al(Lira),[283](#).
Lur'nisveya Al Ur'nis (Kuğu),[194](#).

Ma'sim, Masini, Ma'sym, Ma'zym, vb. (Bir Herkül),[244](#).
Mabsu ^ ah, Alve Mabsuthat '(Fl.[31](#)Lyncis),[280](#).
Ma'az, Al (^aurigae),[90](#).
Mabsu ^ at, Al (^İkizler),[235](#).
Maha'sim(3ve n Aurigae),[245](#).
Maisan, Al(vİkizler),[234](#); (Bir Orionis),[318](#).

Majar'rah, Al(galaksi),[481](#).
Ma ^ bo'ilah, Al(Zİkizler),[235](#).
Ma'laf, Al(Kanserde),[113](#); (Krater),[183](#).
Malf al Kha'tar(Korona Borealis),[176](#).
Maliki'yy(aLeonis),[256](#).
malleph'on, Krater için Schickard'ın adı,[113](#).
Malphelca'n e,ve Malfelcar're (Corona Borealis),[176](#).
Manazil al ^ amr(çoğul), Manzil (tekil),[8](#).
Manica, Al Orion'un Mantosu için Sufi'nin adı,[320](#).
Man'kib, Al(bir Orionis),[310](#); (ve Orionis),[313](#).
Man'kib al Fa'ras(fiPegasus),[325](#).
Man'kib al Thuray'ya(ZPegasus),[334](#).
Man'zil(çoğul Manázil), bir Arap ay istasyonu,[8](#).
Mar'ah al Mus'alsalah, Al(Andromeda),[33](#).
Mar'a ^ k, Al(fiBüyükeyi),[438](#).
martive Markab (Pegasi),[324](#).
Mar'fak ve Al Mar'fik(6ve p Cassiopeiae),[148](#).
Mar'fak, Mar'fikve Al Mar'fik (k Herculis),[244](#).
Mar'fak(bir Pers),[331](#).
mar'fikve Mar'fik (k Herculis),[244](#); (Bir Yılancı),[303](#).
Mar'fik, Al(fi ve p, Cassiopeiae),[148](#); (k Herkül),[244](#); (Bir Yılancı),[303](#).
Mar'fik al Thuray'ya(bir Pers),[331](#).
Mar'kab, Al(Argo),[66](#); (bir Pegasus),[324](#); (t Pegasus),[329](#).
Mar'kabve Mar'keb (k Argus),[74](#).
Marsiave Mar'sic (k Herculis),[244](#).
mar'sic(Bir Yılancı),[303](#).
Má'sik al 'Inán'(Auriga),[86](#).
Ma'tar(n Pegasus),[328](#).
Matn al Fa'ras(bir Pegasus),[324](#).
Mebou'la, Mebsu'ta, Mebus'ta, ve Meluc'ta (^ Geminorum),[235](#).
Meel'eph, Mel'lef ve Mel'leff (^cancrı),[113](#).
me'grez(3Büyükeyi),[439](#).
Mei'rer, Me'rakve Me'rer (^ Bootis),[104](#).
meis'a'(Bir Orionis),[318](#).
Mekbu'da(Z Geminorum),[235](#).
Meni'ta(^ Geminorum),[235](#).
Men'kab, Men'karve Mon'kar (bir Ceti),[162](#).
Men'kalina ', Menkalinam', Men'kalinan ' (fiAurigae),[89](#).
Men'kar(A Ceti),[164](#).
Men'kar Eldigia'gich(fi Cygni),[196](#).
Men'kub(fi Pegasus),[325](#); (Z Persei),[334](#).
me'rach(Andromeda'da),[36](#).
Me'rak, Mi'rae, Mi'rak(Ursae Majoris'te),[438](#).
mesang'uo(Lira),[281](#).

mesarthim've Mesartim '(y Arietis),[82](#).
mes'oula(^ Geminorum),[235](#).
me'zenve M e'zer (^ Bootis),[104](#).
Mibwa'la(^ Geminorum),[235](#)
Mi'car, Mi'rakve Mi'rar (^ Bootis),[104](#).
Mi'car, Mi'rachve Mi'zar (^ Ursae Majoris),[439](#).
Midsa'non. Terazi için Schickard'ın adı,[273](#).
Mij'da ^, Al(Hyades).[389](#).
Mij'marah, Al(Ara).[63](#).
Milaf', yanlış Malif, al Kur'rah (Corona Borealis).[176](#).
Az. Z'ye ait anlamına gelen Arapça bir edat. ”[10](#); ve pas.
Min al A'zal. Hydra'nın başındaki yıldızlar,[249](#).
Min ' ^ ar, Al(aÇeti).[162](#).
Min ^ ^ ar al A'sad(κLeonis).[262](#).
Min ^ ^ ar al Dajajah(fiCygni).[196](#).
Minear al Ghuráb'(bir Corvi).[181](#).
Min ' ^ ar al Shuja'(n Hidra).[250](#).
Min ^ ^ akah, Al, Min'taka.ve Min'tika (3 Orionis).[314](#).
Min ' ^ aka ^ al' Awwá ' (^ Bootis).[104](#).
Min ^ a'ka ^ al Buruj(Burçlar).[3](#).
Miractve Mi'rae (fi Andromedae).[36](#).
Miract(^ Ursae Majoris).[439](#).
Mira. Chilmead'ın Ursae Majoris'e verdiği isim.[36](#).
mi'rak(ZUrsae Majoris).[440](#).
Mir'fakve Mir'zac (bir Persei).[331](#).
Mir'fak(κHerkül).[244](#).
Mirzave Mir'zam (fi Canis Majoris).[129](#).
Mir'zam(ve Orionis).[310](#); (Orionis'te).[313](#).
Mirzamá 'al Shi'rayain've Al Mirzamán'. fi Canis Majoris ve fi Canis Minoris.[129](#).
Ben, Al(AHerkül. 0 ve n Aurigae).[244](#).
Mi ' ^ am al Thuray'ya(xve h Persei).[334](#).
mismar. Şam'da Polaris unvanı.[457](#).
Mizan, Al. Antinous'ta bir Arapça yıldız işareti.[41](#); Aquila'da.[61](#); Terazi'de.[273](#); Triangulum'da.[416](#).
Mizan al Ba ^ il, Al(c. 0.kimlik k Orionis).[315](#).
Mi'zan Alie'min (a^ve a2 Terazi).[275](#).
Mizan al H-al ^ k, Al(3.^ ZOrionis).[315](#).
Mi'zar, Al. ve Mi'zar (fi Andromedae).[36](#); Bootis).[104](#); (Fi Ursae Majoris).[438](#); (n Ursae Majoris).[439](#); (Z Ursae Majoris).[440](#).
Mi'zatve Mir'za (Z Ursae Majoris)[440](#).
Mo'alla ^ at, Al. doğru Al Mu'alla ^ at.[394](#).
Mon'kar(ve Ceti).[162](#).
Mosch'leck(vAkrep).[372](#).
Mosc'lek(AAkrep).[370](#).
Mu'alla ^ at, Al. yanlış Al Mo'alla Mu'alla ^ at.[394](#)
Mu'frid al Ráimi V. Mu'I kurtuldu. Mu'fride (n Bootis).[104](#).
Muğam'mid(veya MuO-am'mir) al Thuray'ya. belki bir Persei.[331](#).
Mu'hanaim, Al. ve Mu'Vibbain (y ve 3 Oğlak).[141](#).
Mu -L'dij, Al(ve Tauri).[384](#).
MuO-lifain', Al(y.Z.ve .A Argus).[72.73.74](#); (3 Canis Majoris).[130](#); (a ve .fi Columbae).[167](#).
Mu Vtalifain', Al.ve MuVnithain', Al.[72.73.74.130.167](#).
Mu ^ 'dim alaf' (^ Virginis).[471](#).

mulifen'. ve Canis Majoris.130; ve Ophiuchi.301.
Mul'tahab, Al(Cepheus).157.
Mum'assich Alhanam'. Chilmead'in Auriga'ya verdiği isim.86.
Mum'sik al 'Inán'(Auriga).86.
Münih've Münir '(bir Coronae Borealis),178.
Münir al Fak'kah(Korona Borealis),176.
Mu'fridve Mu'frid (n Bootis),104.
Mur'zim, Alve Mur'zim (fi Canis Majoris),129; (Canis Minoris'te),134; (bir Orionis),311.
Mur'zim el Najid(yOrionis),313.
Mu'shalah, Al Biruni'nin A Scorpii'nin adı,370.
Mutakab'bidah, Al(Zikizler),235.
Muthal'lath, Al(Üçgen),416.
Mutlat ', Mutlathum', Mutlaton ', vb. (Üçgen),416.

Na'á'im, Al(Tve Pegasi'de),329.
Na'am, Al, 18. manzil,355,358.
İsimve Na'á'im al ^ ádirah, Al, 18. manzil,355,358.
Na'am al Warid, Al(y, 3,£,aYay),355.
Na'amát, Al,162.
Na'ash, Al(£, Z ve n Ursae Majoris),433.
Na'ash Laa'zar, Ursa Major'daki Meydan,432.
Nab'lumve Nab'lon (Lyra),283.
Nahr, Al, Nah'ar, Nar(Eridanus),217.
Nahr, Al(galaksi),475.
Nahrán, Al, Aslan ve Başak'taki yıldızlar,469.
Necid, Al, ayırım gözetmeksizin a, fi ve y Orionis için kullanılır,312,313.
Na 'ir, Al, Arapların gökyüzündeki en parlak yıldız için kullandıkları kelime, passim.
Necm, Al(Ülkeler),398.
Na ^ kar, Al(Çizmeler),97; Nakkar '(fi Bootis),103.
Nasa ^ 'al Shamáliy'yah(veya Shami'yy), Al, Hercules, Ophiuchus ve Serpens'teki yıldızlar,243,302,375.
Nasa ^ 'al Yamániy'yah, Al, Yılan ve Yılanlardaki yıldızlar,243,302,375.
Na'shira(yve 3 Oğlak),141.
NASA ^', Al(3,£,ve ZOrionis),315.
Na * l, Al(yYay),357.
Na@r al Sákit, Al(Lira),282.
Na@r al ^ á'ir, Al(Aquila),57,282.
Na@r al Wá ^ i', Al(Lira),282.
Na ^ Al, 27. manzil,82; Tauri'de,390.
Nathm, Al(Orionis),314.
Nathrah, Al, 6. manzil, hayır,112.
Nebol'elle'sed, Nebolla'sid, ve Nebula'nın siti (P Leonis),258.
nekkar'(Çizmeler),97; Bootis'te,103.
Nessrusa'katve Nessrusa'kito (Lyra),282.
Nibal've Nihal'(fi Leporis),269.
Nihal, Al, Lepus'un en parlak dört yıldızı,265.
Nijad, Al(3,£,ve ZOrionis),315.
Nita ^, Al(Z Orionis) ,,314.
Ni^ham, Al, Cetus'taki phi yıldızları,162,165; orionis,314.
Niyat, Al(yve t Scorpii),371.
NuO-átai', Al(y,p, v, n ve Z Geminorum),234,235.
Nujum al A ^ dh, ay istasyonları,8.
Nusa'kan(Coronae Borealis'te),179.
Nusiif ^', Al, Orion ve Orion'un Kemer,307.
'O ^ ab, Al, doğru Al 'U ^ ab (Aquila),57.
tamam(apisium),342.
Orf, Al, doğru olarak Al Urf, Cassiopeia'daki ünlü nova,146.
Teha'ma öküzleri, İdeler'in Arapların Nubeculae terimini ihale etmesi,295.

Parma, Al Sufi'nin Corona Borealis için kullandığı terim,176.
Phad, Phad, Phaed, vb. (y Ursae Majoris),438.
Phact, Pha d,ve Phaet (bir Columbae),167.
Pham Al I-ut, vb., bir Piscis Australis için,346.
Phard, Burritt'in bir Aquarii'ye verdiği isim,51.
Phec'ca(Korona Borealis),176.
Phec'da, Pheg'dave **Phek'da** (y Ursae Majoris),438.
Pherd, Hyde'm Hydrae için isim,249.
Pherkad 'Binbaşı, Pherkad' Minör(y1, y2 Küçükayı),459.
Phica' res, Phica' rus, Pirchae'us(Cepheus),156.
Phik'ra al Thani'a, Al, A ve **p** Ursae Majoris için Baily'nin adı,443.
Phomalhaut've çeşitleri, bir Piscis Australis,346.
İlk Gie'di(a1 Oğlak),140.
pu'pilla Bayer tarafından Coronae Borealis için alıntılanmıştır,178.

Nadir, Riccioli'nin ve Kircher'in Cepheus'a verdiği ad,157.
Rabes'co, Lyra'nın Borgian küresi üzerindeki yıldızları,282.
Radif, Al(Cepheus),157; (Kuğu),193.
Rafid, Al(PEjderhalar),211.
Rag'ulon, Caesius'Orion'un adı,310.
Rai', Al(ve Cephei),158.
Rá'î al Jau'zah(fiOrionis),312.
Rá'î al Na'fi'im(Bir Yay),358.
Raka'bah, Al(Ursa Küçük),450.
Rakib, Al(bir Aurigae),87.
Rá ^ is, Al(fiEjderhalar),207; (p Draconis),211; (Herkül),242.
Rami, Al(bir Yay),357.
Çerçeve*>, Al (Çizmeler),97.
Rasaben'(ve Draconis),208; (Herkül),241; (bir Herkül),243.
Ras'alalar(p Leonis),263.
Rás al A'sad al Janubiy'yah (^Leonis),260.
Rás al A'sad al Shamáli'yy(PLeonis),263.
Ras'algauze ', Ras'algeuse've **Ras'algeuze '**(P Geminorum),233.
Ras Algethi ', Ras al Játhi' yy, ve varyantlar (bir Herculis),243.
Ra's al Ghul(İran'da),332.
Ras alha'gue, Ras al Hayro, ve varyantlar (bir Ophiuchi),300,301.
Rás al J'-a'malve Ras Ham'mel (bir Arietis),80.
Ras al} -awwá ', Ras alha'gue, ve varyantlar (bir Ophiuchi),300,301.
Ras al Jauza'(Geminorum'da),233.
Ras al Jau'zah(Bir Orionis),318.
Rás al Muthal'lath(bir üçgen),416.
Rás al Ta'um al Mu'a && ar, fi Geminorum,233.
Rás al Ta'um al Mu ^ ad'dim(Geminorum'da),231.
Ras al Tinnin, Ras Eltanim(ve Draconis),207.
Ras'taban', ve varyantlar (fi Draconis),207.

Ras'taban', ve varyantlar (y Draconis),208.
Ras al Thu'bán(fiEjderhalar),207.
Rau ' ^ ah, Al, Herkül, Yılan ve Yılanlarda,243,374.
Re'gelve Ri'gel Algauze '(Fi Orionis),312.
Reicchab'ba, Alfonsine fi Ursae Minoris,458.
Ri'al. Al, Achernar ve Fomalhaut arasındaki yıldızlar,219,335.
Ribat 'at, Al, Arap ay istasyonları,8.
Ridf, Al(aKuğu),195.
Ridhath, Al(Kuğu),193,195.
Ri'gel(bir Centauri),152; (Orion'da),312.
Rig'lon, Schickard'ın fi Orionis'in adı,312.

'Awwá' sürüşü(Viricis'te),[473](#).
Ri'jil al Kentau'rus(bir Centauri),[152](#).
Rijl al Mus'alsalah(yAndromedae),[37](#).
Rijl al Jau'zah al Yanina'(KOrionis),[318](#).
Rijl al Jau'zah al Yusra'(Orion'da),[312](#).
Risal'ioth (^Ursae Minoris),[439](#).
RisH a', Al, fi Andromedae için erken Arapça isim,[36](#).
Risha', Al, 26. manzil,[338](#); bir Piscium,[342](#).
Ruba', Al, doğru olarak Al Rub'ah, Draco'da,[210](#),[211](#).
Rubai, Alveya Omar Khayyám'dan (H-ayyam) Al Ru'bá'iyát,[212](#),[393](#); ve pas.
Ruc'ba, Rue'bar, Ruch'bah(3Cassiopeiae),[148](#).
Ruc'ba, Ruc'bahve Ruc'bar (bir Yay),[357](#).
Rucca'bah(bir Ursae Minoris),[457](#).
Ruk'bah, Al(3Cassiopeiae),[148](#).
ruk'bahve Ruk'bat (bir Yay),[357](#).
ruk'bah, belki de Alruca'ba'nın türetilmesi,[451](#).
Ruk'bah al Dajájahve Ruch'ba (m3 Cygni),[198](#).
Ruk'bat al Raml(bir Yay),[357](#).
Rukkabah, Al(Ursa Küçük),[450](#)
ROMV, Al ve Rum 0- al Rámi (p Bootis),[104](#).
Ru'zam, Al, Al Sufi'nin y Orionis'in adı,[313](#).

Durum '(aÇizme),[104](#).
sabi ^ve Sáí ^ (^ ve n Ophiuchi),[302](#).
Sabu', Al, Chilmead's Al Subahh (Lupus),[278](#).
Saclate'ni(Zaurigae),[91](#).
Üzgüntanımı ve uygulaması,[327](#). Notu gör.
Sadach'biave Sa'd al A & 'biyah (y Aquarii),[52](#).
'ada ^, Al, ve Al ^ ai'da ^ (g Ursae Majoris),[445](#).
Sa'd al Bahá'im(fi Pegasi),[328](#).
Sa'd al Bari'(Ave Pegasi'de),[328](#).
Sa'd al Bula', 21. manzil,[53](#).
Sa'd al Dhábi L- \20. manzil,[140](#).
Sa'd al Hmám(Zve Z Pegasi),[327](#).
Sa'd al Ma'^ ar(n ve O Pegasi),[328](#).
sad'alme'likve Sa'd al Ma'lik (bir Kova),[51](#).
Sa'd el Mülk(a ve O Kova),[55](#).
Sa'd al Na'ama(Pegasi'den),[328](#),[329](#).
Sa'd al Nashirah(yve 3 Oğlak),[141](#).
Sa'd al Názi'(Ave P. Pegasi),[328](#).
Sad'alsuud', yanlış Sadalsund ve Sadalsaud (fi Aquarii),[52](#).
Sadato'ni(Zaurigae),[91](#).
Sadr, Al(aCassiopeiae),[145](#).
^ adr al Dajájah(^ Zygni),[197](#).
^ adr al ^ ai ^ os, veya ^ e '^ us (y Ceti),[163](#),[219](#).
Sa'dubna'shirah, Smyth'inyOğlak,[141](#).
Safinah, Al(Argo),[66](#).
Sag'ma(TPegasus),[329](#).
Sahil'(bir Karina),[68](#).
Sah'ja, Al, g Ursae Majoris Arap şiirinde,[445](#).
Şah, Al(Yay),[350](#).
Saib 'Nasch-ru-ah(yOğlak),[141](#).
Sa'id, Al(fiPegasi),[325](#).
Sai'dol-pha'razi, Schickard'ın fi Pegasi,[325](#).
Sa'if al Jabbar(n Orionis),[316](#).
Saí ^ al Thuray'ya (bir Tauri),[384](#).
Saif', bazen y Orionis için kullanılır,[316](#).

Saif', yaygın olarak k Orionis için kullanılır,318.
S ^ - al A'sad(bir Virgini),467.
Sá'kib al Má '(Kova),47.
Salīb', **Al**, Delphinus'ta bir Arap figürü,200.
Sa'libák, Al, ^ azwlnl'in Lyra için adı,284.
^ a'lib al Waki', **Al**, Draco'da bir Arap figürü,207.
Salm, Al ve Sal'ma(TPegasus),329.
Sam'akah, Al(Balık Burcu),338.
Sam'akatain', **Al**, Balık için Arapça ikili,338.
Sam'eh(Balık Burcu),338.
San, Riccioli'nin ve Kircher'in Cepheus'a verdiği ad,157.
Sanám al Nákah (fi Cassiopeiae),146.
°anj, Alve San'gue (Lyra),281.
°anj Rumi, Lyra için Farsça bir isim,281.
Sara ^an, Al(Yengeç Burcu),108.
^ ar'fah, Al, 10. manzil,254,258.
^ ar'fah, Alve Ser'pha (fi Leonis),258.
Sarir Banat al Na'sh, Ursa Major'daki 6 ve diğer yıldızlar,442.
sartay'(Arietis'te),82.
skartay'(yArietis),82.
Sar ' ^ bir've Ser'tan '(bir Cancrı),111.
Sce'ara'(Canis Major),119.
sahne'(bir Canis Majoris),122.
Scha'liaf Chilmead'in Lyra'ya verdiği isim,284.
Scha'hamve Şam (Sagitta),350.
hile 've Scheat 'Edel'eu (3 Kova),53.
hileve Scheat Alphe'raz (fi Pegasi),325.
Sched'ar, Sed'er, ve varyantlar (bir Cassiopeiae),145.
'di'(yve 3 Oğlak),141.
Scheere'liemi'ni(Canis Major),119.
Şema'li(?) (ve Ceti),164.
Schom'lekve Shom'lek (X Scorpii),370.
Koltuk ', n Aquarii için Grotius'un adı,55.
Koltuk 'Alpha'ras, Koltuk' Alphe'ras(fiPegasus),325.
Secun'da Giedi'(a2 Oğlak),140.
Semba'let Elean'dri, Sombaletve Sumbalet (bir Virginis),467.
Serpens Alan'gue(Yılanlar),374.
Shaari Lobur', Eber'in Canis Majoris'e verdiği isim,121.
Shalya ^ Al, doğru Shilyá ^, **Al**,284.
ShamárīK, Al, Erboğa ve Lupus'ta,150,278.
Shamiyyah, Al(Canis Minoris'te),133.
Sharasif, Al, Krater ve Hydra'nın yıldızları,184,249.
Shara ^ ain', Al, Sharatan've Sheratan '(fi Arietis),81.
Shau'lah, Al, Shau'la, Shau'ka(AAkrep),370.
Shau'kah, Al(FI.31Lyncis),280.
Shel'iak, Shel'yakve Shil'iak (fi Lyrae),287.
Shi'ra, Alve Si'rá, Al (bir Canis Majoris),121.
Shi'ra al 'Abur al Yamanıy'yah, Büyük Köpek ve Sirius,119,121.
Shi'rá al Shamiy'yah, Al(bir Canis Majoris),133.
Shi'rayán, Al(Sirius ve Procyon),125.
Shuja', Al(Draco),205; (Hydra),247; (Orion),307.
Siair 'Sia'mi(Canis Minoris'te),133.
Sia'ush, Perseus'un Arap imlası,330.
Sihel've Sihil '(bir Carinae),68.
Sihil 'pondero'sa(bir Karina),69.
Simak, Al, kelimenin tanımını,100. Notu gör.
Simak, Al, 12. manzil,467.

Simák al A'zal, Al(bir Virgini),467.
Simák al RámiC(bir Bootis),100. Notu gör.
sıra', Canis Majoris'in Farsça adı,122.
efendim(bir Andromedae),35.
Sohayl ', Soheil', Sohel ', Sohil'(bir Karina),68.
Somech 'hara' mach, Chilmead's ve Bootis,101.
sühhel've Subil'on (bir Carinae),69,70.
sudr(bir Cygni),197.
sugia', Scaliger tarafından Orion için alıntılanmıştır,307.
Suhail ', Suhel', Suhil ', Suhilon'(bir Karina),68.
Süheyl', Al, Modern Arabistan'da Sirius,122.
Suhail 'al Mu V'lifve Argo'da Velorum,72.
Suhail 'al Wazn, Argo'daki yıldızlar,69,74.
Suhail 'al Y amaniy'yah, Al(bir Karina),69.
Süheyl '^ a'filar(bir Karina),73.
Suhel 'el Fard, Suhel' al Sham(bir Hydrae),249.
Suhel 'pondero'sus(bir Karina),69.
sulafat'(ylir),287.
SulaVfat '(Lira),284.
sum'bela(Başak),464.
Sun'bulah, Al(Başak),464; (bir Virgini),467.
Sun'bale, Sun'balon, Sum'bela(bir Virgini),467.
^ uradain', Al(p1 ve fi2 Yay),357.
Sur'rat al Fa'ras(aAndromedae),35.
Su'ud al Nujum, Pegasus'ta yıldız grubu,328.

Taben ', Tanem', Tannim, Tannin (Draco),205.
Ta ^ áyá', Al, yanlış olarak Ta ^ áyí (n Geminorum),235; (Bir Orionis),318.
Tá'ir, Al ve Al fa'ir al Ar'duf(Kuğu),193.
Tais', Al, Draco'da 3 ve bitişik yıldızlar,209.
Tali el Necm(bir Tauri),384.
Tali 'al Shau'lah, Akrep'teki kümeler,370.
Ta'litave Ta'litha (Ursae Majoris'te),442,443.
Ta'ni'a austra'lis(Ursae Majoris'te),443.
Ta'ni'a bore'alis(ABüyükayı),443.
Taraapoz, Erboğa için Arapça imla,150.
Tarcuta, tanımlanamayan bir yıldız adı,198.
^ arf, Al, 7. manal,263; (fi Cancrı),111.
^ arik al La'ban, farî ^ al Tibn(galaksi),481.
Tau'amán, Al(İkizler burcu),223.
BoğaBoğa için nadiren kullanılan bir isim,380.
Tawábi 'al' Ayyu ^ '(yve Aurigae'de),90,91.
Tayyasan, Al, doğru bir şekilde Al Tiyasán, Draco'daki belirsiz yıldızlar,209.
Tejat 'Post'rrior(Geminorum'da),236.
Tejat 'Önceki(n Geminorum),235.
sabit, belki Orion'da,320.
Tha ^ r al A'sad(3Leonis),260.
fhaL> i- al Dubb al Ak'bar(bir Ursae Majoris),437.
^ halim(bir Piscis Australis),346.
^ halim, Al, fi ve 0 Eridani için,218,219.
^ halimain, Al(Antinous),41; (ben ve Aquilae),61; (A ve u Yay),358.
Thani al Dhira'(fiİkizler),233.
Thaur, Al(Boğa Burcu),380.
Thaur al Thuray'ya(n Boğa),404.
Temam', Eridanus'un yükselen yıldızları,220.
the.e'.nim, hatalı bir Theemim biçimi,220.
^ hibá ', Al, Büyükayı'ndaki sigmalar ve diğer yıldızlar,444.

ihiba 'wa-Auláduhá, Al, belki Leo Minör,[264](#).

^ hiba 'al Fa'ras(^ 1 Kuğu),[197](#).

Thu'bán, Al(Draco),[205](#).

Thuban'(ve Draconis),[206](#).

^ hufr al Ghizlán', Büyükayı'nda belirsiz yıldızlar,[442](#).

Thuray'ya, Al(Cassiopeia),[144](#); (Ülkeler),[395](#),[398](#),[403](#).

Tinnin, Al(Draco),[205](#).

Tiyasan, Al. Bakınız Tayyasán, Al.

Gad Kulesi, Burritt'in Oğlak burcuna verdiği isim,[136](#).

Tur, Riccioli'nin Toros için adı,[380](#).

Tur'ais ve Tur'yeish(iKarina),[74](#).

Turanya, Güney Arabistan'daki Ülker,[398](#).

İki Pherkads', The, fi ve y Ursae Minoris,[459](#).

Udara've Udra '(ý Canis Majoris),[130](#).

w ^ a al Na'am, doğru bir şekilde UdL-Li'yy al Na'am (Corona Australis),[173](#); (Eridanus'ta),[218](#); (içinde Yay Burcu),[355](#).

Ud ^ i'yy', Al. Deniz a.

'Ukdah, Hydra'nın bakışı,[250](#).

'Ukd al H-ai ^ ain'(bir Piscium),[342](#).

Ukud, Al(a, fi, y ve 3 Delphini),[200](#).

'Ul'thah, Al, yanlış Al Atha (Koma),[169](#).

Umm a ^ amá '(galaksi),[481](#).

'Un ^ aP-ay'yah'(bir Serpentis),[375](#).

'Unk al Shujá'(bir Hydrae),[249](#).

^ -, doğru bir şekilde 'Un ^, al Ghuráb,[60](#).

Unuk 'al Hayveya Unuk'alhai (bir Serpentis),[375](#).

Urf, Al, yanlış olarak Al Orf, Cassiopeia'daki ünlü nova,[146](#).

ürkab'(fi1ve fi2 Yay),[357](#).

Ur'nis, Cygnus için Borgian küresinde,[194](#).

Uthfiy'yah, çeşitli küçük yıldız üçgenleri için Arapça başlık,[212](#),[282](#),[292](#),[318](#).

Uunk al Hay, bir Serpentis adına bir hata,[375](#).

Va'gieh, Riccioli'nin bir Lyrae adı,[284](#).

Var'diEridanus için Riccioli tarafından alıntılanan,[217](#).

Vaz'neganu'bi, vb., Terazi'de,[273](#); a1, a2 Terazi,[275](#).

Vaz'nesche'mali, Terazi burcunda,[273](#); Terazi burcunda,[276](#).

vega, doğru We'ga (bir Lyrae),[284](#).

Ve'kave Vue'ga (bir Lyrae),[284](#).

Wa'ghi, Scaliger'in bir Lyrae adı,[284](#).

Wa'rak al A'sad(fiVirginiler),[469](#).

Va'sa ^, Alve Wa'sat (3 Geminorum),[234](#).

Va'sa ^, Al(Alcyone),[403](#); (Tayget),[407](#).

Wazl, Al(yYay),[358](#).

Wazn, Al(bir Karina),[68](#); (3 Büyük Köpek),[130](#); (Erboğa'da),[152](#),[154](#); (P Columbae),[167](#); (Terazi),[273](#).

Wazn al Janubiy'yah, Al(a1 ve a2 Terazi),[275](#).

biz(bir Lyrae),[284](#).

biz(3 İkizler),[234](#).

Wez'en(3 Büyük Köpek),[130](#).

Wezn(fiKolombiya),[167](#).

Yad, Al(3 Yılandı),[302](#); (bir Pegasus),[324](#).

Yad al Yam'ná', Al(bir Orionis),[310](#).

Yed Alphe'ras(ct Pegasi),[324](#).

Yed Arka(1 Yılanı),[302](#).

Yed Öncesi(3 Yılanı),[302](#).

zaban', Al Bırını'nin 14. manzil için verdiği isim,[275](#).

Za'niah(n Virginis),[471](#).

Zarijan(fiVirginiler),[469](#).

Zau'racve Zau'rak (y1 Eridani),[218](#).

Zau'fak, Al, Phoenix'in yıldızları,[335](#).

Za'vijava(fiVirginiler),[469](#).

Zawiah, Al(fiVirginiler),[469](#); (n Virginis),[471](#).

Zawiat al 'Awwá'(yVirginiler),[470](#).

Zedar'on(aCassiopeiae),[145](#).

Zibal, Al, Achemar ve Fomalhaut arasındaki yıldızlar,[219](#),[335](#).

O(Tablolar) Uluğ Bey'in,[2](#); etpassim.

Zir, Al(£,İkizler),[237](#).

Zuban'ah, Al(bir Cancrı),[111](#); (Terazi),[273](#); (14. manzil),[275](#).

Zubán al 'A ^ rab(yAkrep),[369](#).

Zubán al Janubiy'yah, Al(a1 ve a2 Terazi),[275](#); (ve Scorpii),[369](#).

Zuban 'al Kra'vi(yAkrep),[369](#).

Zubán al Shamáliy'yah, Al(fi,Terazi),[276](#).

Zubánatain, Al(Terazi),[273](#).

Zuben 'A'crabi(yAkrep),[369](#).

Zuben 'el Chama'li(Terazi'de),[276](#).

Zuben'elgema'bi, hatalı olarak fi Librae için kullanılır,[276](#).

Zuben 'el Genu'bi(a1 ve a2 Terazi),[275](#); (ve Scorpii),[369](#).

Zuben'elgubi(a1, a2 Terazi),[275](#); (y Terazi),[277](#).

Zuben'eschama'li, hatalı olarak a1 ve a2 Librae için kullanılmış,[275](#); fi Librae için doğru şekilde kullanılmış,[276](#).

Zuben'ha'krabi, Burritt'in n Librae adı,[287](#).

Zuben 'Ha'krabi, Bayer'in y Scorpii'nin adı,[369](#).

Zu'bra(3Leonis),[260](#).

Zu'brah, Al, 9. tmanzil,[254](#),[260](#).

Zujj al Nushshábah(yYay),[357](#).

Zulia'ca, Alfonsine Tablolarında Lyra,[284](#).

Arap Alfabetesi

'|elif gırtlak yakalama.

ba ba

TT1

inci

Jɛ Jim h Ha beğenmek *J* Jack'te veya içinde

HCHa pürüzsüz guttural aspirat.

cl 0 Dal İskoç kelimesi loch'daki ch gibi; içinde (o Alman rache. Velar spirant.

gün 3Dhál, bu gibi.

ry Ka

Záy'de

sJ-Cümle

şaincik
LT

üzgün gibi; veya modern Arapça'da olduğu gibi keskin bir

D Baba damak s. Dglottal bir yakalama ile,

tTa vurgulu damak A

thJb bu vurgulu s,

P Ainstrong gırtlak yakalama.

gh ɛ Crhalnpost-damak guttural.

fU Fa

kK.af, hy dilini ve velum palati'yi telaffuz etti.

kjKahve

iJKuzumpmima Şimdi

H»Selam

wjvay

ya sen

Sözcüklerin ve hecelerin başında Elif (') gösterilmez. Dışıl isimlerin (at) sonlandırılması, bir tamlamanın takip ettiği durumlar dışında, ah ile temsil edilir. Vaka sonlandırmaları (nom. U; gen. I; A'ya göre) ve bunların nazalize biçimleri (un; in; an) gösterilmemiştir. Makale her zaman kopyalanır; l'nin bir sonraki ünsüzle asimilasyonu dikkate alınmaz. Ünlüler sözde kullanılır

Kıta telaffuzu.

YUNAN ENDEKSİ

"Ayavva, [427](#), [47](#)
'A.'yvrnOxOq 0@óq, ^, [81](#).
'Ben Kavfa, [454](#).
'A * Tóq, [56](#), [59](#), [393](#).
'AOaA ^fj q, [135](#).
'Azyz-n ^ v, [136](#).
'AiyOKÉptvc ;, [135](#).
'AiyÓK & pwc; (Koç), [75](#); (Oğlak), [135](#).
'A ^ TÓq, [59](#), [350](#).
" Atf ('Aiyno), [84](#).
" Az £[87](#), [135](#).
'AióAóq('Opviq'in sıfatı), [192](#).
'AíESKIMİŞK(^ AyBatlamyus), [87](#).
'AA ^OOwAiOv, [74](#).
'AA ^ KzpOnóêiOv, [304](#).
'AA ^ rpOnóóiOv ve "AArppOnóóiOv, [304](#).
'AAKQ, [240](#).
'AAKVO ^ Qve 'AAkdÚv, [404](#)(Not).
'AAAOq' 'awq, [350](#).
'AAÚ ^£[406](#), [446](#).
'AuaA ^ tur KÉpaq, [87](#).
"Ap &, [419](#), [426](#), [427](#), [428](#), [434](#), [447](#).
'Ap ^ yáAapOq, [256](#).
'ApépyiOOq, [140](#).
'Apóp ^ iúrOz, anlamı, [10](#); ve pas.
" Av ^ q, [223](#).
'AvópOpéóa ve' AvópOpéón, [31](#).
'AvQp PaOiA ^ ioq, [156](#).
'Avzápn ^, [364](#).
" Avraprnc, [365](#).
'AvzivOOq, [41](#).
" bir ^ rnv("Ápa ^ a'nın olası bir türevi), [427](#).
AnéAArnv, [230](#).
'AnóAArnv, [230](#), [233](#).
'AnOoq, [43](#).
" Anr ^ pOz (n ^ A ^ lá ^ q'nun sıfatı), [395](#).
'Ap ^ iOv, [183](#).
" ApyOg, [132](#), [304](#).
" Ap^, [276](#), [304](#), [365](#).
" ApKrOg, [419](#), [426](#), [434](#), [447](#).
" ApKTOv ^ vpá(Arkturus'un bir türevi), [93](#).
" ApKtOv OzpO ^ á ^ c, kÉA ^ v0Oi, [433](#).
'ApKiO ^ Aa ^ (Ayı gözlemcisi), [93](#).
"ApKTty'pOc; (Ayı bekçisi), [93](#).
'Uygulama ve Aátng, [85](#).
'Ap ^ óovn, [342](#).

'Ap ^ p, Perseus'un falsı,[329,334](#).
 " Ap ^ pz ^,[421](#).
 'Ap_x ^ zO <; (Ptolemy'nin Petosiris için kullandığı sıfat),[51](#).
 'AOKÁnmóc ;,[298](#)
 "'A_{OO}Úyia^ ofia olmayan,[247](#).
 'AomóiO ^,[74](#).
 "AonoAia, [259,462](#).
 'Ao ^ piOpói,[10](#).
 'AozQp(Astarte'ye benzer),[463](#).
 'AozpOKÚr_{nv}, [118](#).
 " AozpOv, tO, [120](#).
 'Aráp_{yc}tr_z <;,[338](#).
 'Ar / \ á / v_{nq},[393](#).
 'A Aa ^ (6 Eridani),[219](#).
 'A ^ pOóÍTn, [177,339,468\(Not\)](#).
 'Ax_AÚq, [112](#).
 " AyvpzOq, [85](#).

Bay ^ z (anımsatıcı bir kelime),[178](#).
 BaOaviOpóqve BaOaviOz ^ piOv,[56](#).
 BaoavOq, [56,283](#).
 BaOiAiOKOQ, [255](#).
 BctOiAiOkóq ve OzQp,[256](#).
 B ^ OKpazrnp,[351](#).
 B ^ ^ v_{ík} ^ (notu gör),[169](#).
 B ^ p ^ v_ÍKnc; nAóKapOq, [169](#).
 BOnzQq(Bootes'un bir türevi),[93](#).
 BóOnOpOq, 3 ^ (Not).
 BóOrpvKOq B ^ ^ v_{ík} ^ Q, [169](#).
 Borpuy,[396](#),
 BÖVA ^ <;, [92](#).
 BESKİMİŞT^Q, [92,99](#).

r_áAa, tO, [474](#).
 FaXá ^ rOg, f[474](#).
 özgeçmiş, [211](#).
 r ^ r_{nv}, [216\(Not\)](#).
 riyaq,[306](#).
 B_íAyapOq, [239\(Not\)](#).
 XAavKÓq(Aayúf'un sıfatı),[264](#).
 BAq^a, [311](#).
 BvÚ ^ 'p_{in}úv, [241](#).
 rOpyóviOv,[332](#).

Vpa ^ a Oq. [111](#).
 rú ^ KaO ^ p ^ vOq, [282](#).
 rú ^ ^ Üst ^ vOq(İlhanlı Tablolarından),[57](#).

A ^ ivO " Bir pktO'pOiO,[99](#).
 E&A tmtón.[415](#).
 E ve Akivve E ^ Ap_{ry},[198](#).
 bir ^ OpOq (birpisiyum),[342](#).
 E & mépa KÚAo., [172](#).
 E & mépOq, [172](#).
 EíêvpOi, [223](#). AiKp,[272,462](#).
 AIVOJTÖK CINSINDENSENKAJOJ, [172](#).
 bir oq[415](#)
 Eio & np & bir [113](#).

*Ei*óOKvpOi, [223](#).
*Ai*óq “OpviQ, [56](#).
*Ai*ypnAarnq, [85](#).
Apa.KOJV(Draco),[202,205](#); (Hydra),[247](#).
Acob ^ *Ka*Tpiópia, *m*, [3](#).

Ey / *éAvq*, [374](#);
"EibrnAA 3vOKaíb & *Ka*, *Ta*, [3](#).
*"Ei*órnAov, [239](#).
*"Ei*OMOOV, ^ *u* ^ *vOoq*, [241](#).
*Eip*Qvn, [462](#).
*Ei*OayrnyQ,[50](#).
EKÚfin(veya Euripides),[304](#).
*"EKXpOi*q, [55](#).
EAáoinnOy, [85](#).
EAIKn, [433,447](#).
EAIKOj ^ *q*, [434](#).
"Eee ^, [433](#).
EvyovaOiO, [239](#).
EvyónOi, [239,242](#).
EvyOnvaOi, [239](#).
EviO / *OC*, [84](#).
*EVKO*AovpO(Incalurus'un türetilmesi),[105](#).
EV Pvy ^ *ben* (yBoğa),[390](#).
"Ec ^ *ipOq*, [411](#).
Enóp ^ *vOq* (' *lxOÚq*), [340](#).
"EnTÚnOpOi, [411](#).
Epyy rn.i' Hpépai(Hesiodos'un),[93](#).
Epiyé ^ *ia*(Erigone'un olası bir türevi),[461](#).
Epióáoq, [215](#).
Epiêavóq péAaq, [216](#).
Eppain, [281](#).
Epz ^ *Oz*,[84,90](#).
"E ^ *3óvn*, [342](#).
Ep ^ *iq*, [230\(Not\)](#).
Ep ^ *Tón*, [374](#).

EpÚOipOv, [194](#).
"EprnQ, [339](#).
"Eo ^ *pQq*, [468\(Not\)](#).
Eotía(Vesta (Ara)),[62](#).
EO / *Ópave* 'E ^ *apa*,[62](#).
Ev ^ *óújpavxOc* ;, [366](#).
Evp ^ *vfc* (KevtavpOq), [149](#).
E (*pé0nOi*, [223](#).
ErnO ^ *ÚpOq* (Venüs gezegeni),[468\(Not\)](#).

Z ^ *Úq*(Amin ve Koç),[78](#).
Z ^ *Úq*(Jüpiter gezegeni),[39\(Not\)](#). *ZéyvpOq*,[275\(Not\)](#).
Zvyov, [269,272,274,282,287,364](#).
ZÚytmia(Lyra için Hipparchos'un adı),[282](#).
TJ'voq aVeya ^ *p*, [35,327](#).
Z&a, [4](#).
ZÚdia, [10](#).
ZrnéiaKÓqve ZrnêtaKóq KÚKÁOq, *oh*,[3](#).
Zrnn ^ *ópOq*, [275](#).
ZÚvn, [36,315](#)
ZtijiGuave *Z* & *pa*,[260](#).

'HyOo ^ ÉvO ;,340.
 'Hpotiq(ifade veya 'Qpuig),192.
 'Hpi ^ ÁQqve 'HuitOuOq,322.
 'HpiyavQqA ^ '1; 1 nnoq22.
 'HpaKÁen,ve 'HpaicZ'1 ;,233,239.
 'H tou 0pónOv,143.

 0apynáiÚv, 401.
 0iava, 323.
 0 ^ OyOvia(Hesiodos'un),215.
 0npiOv(Lupus),278.
 0vpiaT ^ özet(Ara),62. 0vpOóÁOyKOq,151.
 0ÚpOOq, 151.
 00GiaGvy) iovve 6"rfpiov (Ara),62.

 'IaOíóaO, 156.
 " #pO; 'I / 0Úq,199.
 'IKTIVÖ; , 195.
 'IovêaiK ^" ÁpxaiOÁOyía,216(Not).
 'InnnAátnq, 85.
 'InnO ^ ve' InnO; ftpoq,322.
 'innóEI & ^ p, 148.
 'InnoiYq(Perseus),330; (Yay Burcu),352.
 'InnOu UpOzOpQ, 213.
 'Ioia. 362.
 'I / 0 ^ (veya' I / 0 ^ q),337.
 'I / 0Úq, 340,345.
 'I% 0Úq yOyaq, 345.

 'lx & úq poV ^ ojn, 345.
 'lx & úq vótiOq,345.
 IX0ĬXveya'InOOÓqXpiOróq'v Xióq XrnRQp, 340.
 Irnv(veya Euripides),103.

kaftipOi,223.
 K-AO'pQ ^ (pÇizme),97,105.
 KaAAiOrn, 421.
 KUAAIÖTSEN, 420.
 KáAnp, KáA ^ iq,ve KáAniq,50.
 KaAnn (kKova),54; (Krater),183.
 kap ^, 250.
 KavoaOqveya Kavóárnv (Çizmeler),94.
 Kavóarnv(Orion),304.
 KavdapOq, 183.
 KavMpOqve KavrnnOq,67.
 KapafiOq 109.
 Kapóia A ^ óvtOq, 256.
 Kapêia ZKOpiOv, 365.
 kapKÍvOq, 107.
 KapKivOq," QvOz, Kai Qázvn,107.
 Kpaov, 379.
 KaOO ^ ia, 143.
 KawO ^ piOpOi(Eratosthenes'in),11.
 Kzv " & ai X ^ ipúvaq,86.
 KévwvpOq, 148.
 K ^ (paA ^ " lnnOo,213.
 K *(yumurta, 2A2.
 KppvK ve ov, 172.

kwq, **160,339**.
k[^], **156**.
Ki ^ Ctpa, **281**.
Kzv " mi X ^ ipúvaq (Capella'nın sıfatı), **86**.
KíaaivOq, **171**.
K / apia, **108**.
oooq, **224**.
Kv ^ *Kiaq* (Suidas'ın Lupus'a verdiği isim), **278**.
KoAAopópoq, **105**.
KóAovpOq (Renk için Proclus terimi), **108**.
kopftn (Hesychios'un), **48**.
KovraparOq, **101**; (*piKpoq*), **467**.
kopa ^, **179,181,247**.
Köpn, **177,460**.
KOpvvfanq, **240**.
KOpvvn ^ *ópOq*, **240,243**.
Kpar ^ p, **183**.
Kpióq (Κοφ), **75,292**.
KSENFITILÖV, **244**.
KSENKooQyaAaKTiKÓqve KÚkAoaqFaAa ^ *iaq*, **474**.
KSENKooQrrnv Zrnóirnv, **3**.
KSENKVOQ, **192**.
KoA ^ boşuna, **281**.
K-vv-óC-Ov-pa, **448**.
KvóOOvpave KwoOOvpiQ, **447,448**.
Kvpróq, **380**.
kornv, **117,120**.
KÚrnvaovqp veKÚrnvípiOq, **120**.

Aayuv, **440**.
Ayrno ^ve Aayoy, **264**.
AapnaóiaOve AapnaÚpaq, **384**.
Aapnpóq, '& vévropypvíwAh, **332**.
AénOpta, **264**.
Aefflv, **252,264**.
bir ^ *vóq* (doğru AivOq), **342**.
Aiflavomqve Aifiavmpu, **62**.
AivOive AivOv, **342**.
Aizpa (*Aizpai*), **272**.
AOcóyKÚKAOg, oh, **3**.
avKOCOvpa, **448**.
AÚpa (*AÚpip*), **281,284**.
AÚpa KaiOp ^ *pQq*, **281**.

W ^ *yadnpíOvve M* ^ *AadvpiOv*, **361**.
MéiAa ^ ('EpiSavóq), **216**.
^zÉOpa, **10**.
MÉrwnOv, **160**.
M'kov, **241**.
MiKpoqKOVzapázOq, **467**.
MOppÚO ^ *iq*, **10**.
MÖVGIKOV£ ÚSiOv, **199**.

[^], **47**.
Nafiya, **283**
NEKTap (Ev'ipiov), **63**.
N ^ *yéAiOv ve N* ^ *Ao* ^ *iSQq* (^ Cancr), **112**.
N ^ *AAO* ^ *iS* ^ *q,n* (A, q1, ^ 2 Orionis), **319**.

$N \wedge iS \wedge q, n$ (x ve h Persei), [334](#).
 $N \wedge AAO \wedge \dot{I}SQQKai$ (v1, v2Sagittarii), [359](#).
 $N \wedge AAO \wedge \dot{I}SQQ0$ ve u YKOpmOq), [370](#).
 $N \wedge iSfc$ avarpO $\wedge q$, [169](#).
NórzO $\wedge$ (IxOÚq), [340](#).

'Oiváq, [396](#)(Not).
'OzW / $\wedge$ ía, [54](#)
'Ozv $\wedge$ v Oaaú & ' q, [56](#).
'OĩGróq, [350](#).
'OĩarO $\wedge$ ópOq(Çizmeler), [97](#).
'OKÁáz $\wedge$ v, [239](#).
'OKzanOvq, [107](#).

'OAiCojvay, [410](#).
"oppayay, [384](#).
"OvGi, [107](#), [111](#), [180](#).
"OvOi.DenizKapKíivOq, " OvQi, Kai láwn.
'Ocuyve 'O $\wedge$ ÚTazOq tQq HA & láóOq, [404](#).
'OnévTvq, [138](#).
'OnioOO-fiáuoqv, [107](#), [361](#).
'Onojptvóy, [120](#).
opvíq, [192](#), [194](#).
'Op $\wedge$ iq, ' Oppóq, ve 'Oppuc, [160](#).
'OvpaviOKOO, [172](#).
'OvpavOOKOnia(Doktor Robert Wittie, 1681), [13](#).
'Ot-pa tou Kct ítOv, [163](#).
O1 píov ve O1 pov, [304](#).
'O $\wedge$ ioV / oq(pO $\wedge$ pq), [298](#).
O0ip(Draco), [202](#), [239](#).
" O / ny(Yılanlar), [374](#).
"O $\wedge$ iO 'O $\wedge$ io $\wedge$ xpv, [374](#).

nav, [136](#).
bavapavfc, [411](#).
Hapannypara, [99](#)(Not).
BapdéivOq 'AiOq, [462](#)(Ayrıca bakınız [463](#)).
 $n < A \wedge iá \wedge q$, [383](#), [395](#).
 $n \wedge TTTqOJq$ (Ta't' sıfatı) pog, [379](#).
 $n \wedge pi \wedge iOq$ (Canopus), [68](#).
 $n \wedge pi \wedge \text{£} \text{Úcov} iSió ' \wedge iO \wedge$ (Aelian'dan), [265](#).
 $n \wedge plurjK \wedge TOQ$ ($n \wedge pO \wedge \text{Úq}$), [331](#).
 $n \wedge patuq$, [330](#).
 $n \wedge pOiKá$, [330](#).
npyai, [321](#).
BqyaOOQ(Pegasus), [322](#); (ve Pegasus), [326](#).
HnyóQ, [321](#).
H $\wedge ááAiOv$ (bir Karina), [67](#).
HİÇKIRIKÖTÚPWJV, [337](#).
Hipánp $\wedge$, [353](#).
nzpáz ve Hipáiv $\wedge K \wedge rnv$, [232](#).
Hzp $\wedge v \wedge \wedge$ íuv, [253](#).
HiváKiv K $\wedge KAaOpévOv$ ve HiváKiOv, [176](#).
H $\wedge pirnv$, [385](#).
 $n \wedge \wedge zá \wedge t$ (Septuagint'te Büyük Ayı), [429](#).
nAWA- bir $\wedge TA \wedge iáq$, [392](#), [411](#).
a/ $\wedge iáq \wedge ay \wedge poq$, [411](#).
o $\wedge 'ok$. ($nA \wedge iá \wedge q$ 'nun türevleri), [395](#).

$nA \wedge uTpOi$; $npO \wedge av \wedge iq$ (XKópniOq), **361**.

$n \wedge vpá ntpáOv \wedge$, **331**.

$nAniáón \wedge$, **392**.

$nAivdiOv$, **433**.

$nAóKapOq$, **169**

$nAóKapOq B \wedge p \wedge viK \wedge En \wedge pyéuóOc$;, **168**.

$nAvvrfpia$. **401**.

$HomAq(K / xw$ sıfatı). **119,127**. hayırAíaq. 'H, **462**.

$HOAOq$, **453,458**.

$noAvd \wedge VKljq$. **233**.

$nOuapoq$. **215**.

$UoTapo \wedge <Abpov$, **415**.

$noÚAia(HoÚA \wedge ia)$. **399**.

$HOÚq êiêÚprnv$. **312**.

hayır'g KónTovpoq. **152**.

$Hp 'oTiq$ ve $npioTiq$ ($Hp' 6 \wedge iv$ 'den). **161**.

$HpoKÚrnv$. **120,131,133**.

$npoónTpq$. **120**.

$Hponoqve Hpónovq$. **235**.

$npooéApvoi$ (Arcadianlar için sıfat). **448**.

$HpoTop \wedge$, **378**.

$HpoTpV \wedge T \wedge p$ ($-T \wedge q$, $-TóO$). **471**.

$Hvpápvñ(Ara)$. **62**.

$nvπό$ ve iq (Mars gezegeni). **276** (Not).

'Prjooq (veya Euripides). **59,411**.

'PonaAov. **105**.

'PÚtojp $tó \wedge ov$. **351**.

$EápniAq$ (Canopus). **70**.

$Eá.riAA a$. **397**.

$^{\wedge}ip. ipoq$. $E \wedge ipioq$ ve $ipíovq$. **120**.

$L \wedge ipiov \wedge OTpov$ ve $L \wedge ipioq$ ÁOT $\wedge s$. **120**. $tfipiOq$ (péyaq). **117,118,119,120**. $\wedge p \wedge 'i$. **350**.
 eko , **124**.

$Y \wedge paTa$. **10**

Ezatíp 'Li $\wedge i$, **133**.

$Yiap lapav \wedge$. **121**.

$\wedge i \wedge vAAa$, **462,467**.

Ezw. **223**.

$iÖPnioq$. **2,361,370**.

EoaM ĩapav'l. **69**.

EoA $\wedge \wedge v$. **124**.

$\wedge \wedge q$. anlamı. **10**.

'LTaOpóq. **272**.

"LTáxpq. **466**.

$\wedge TaxvÚdnq$. **461,466**.

'LTa / vÚónq KoÚpn. **461**.

ErtZT $\wedge s$. **272**.

$Y \wedge \wedge voi$. **172**.

$YTE \wedge avoq$. **17,175**.

$YTÉ \wedge avoq póp \wedge toq$. **174**.

$ETÉ \wedge avoq voúoq$. **172**.

ETÉ ^ avoo npÚToq. **174**.

'ZaApwv, **230**(Not).

^ VKapivOq, **132**.

YÚvS ^ OpOq tÚv \ / 0Úmv. **342**.

YÚvS ^ OpOq rív Aívrnv **342**.

YÚvra ^ iq, 'HM ^ yáAn T q "AorpOvOpíaq (Ptolemy'den),**xii**; etpassim.

'Lüpuá., **39,472**.

S"q,**388**.

YvacpO ^ q,**112, 334**.

'Livpov, **356**.

E / r ^ ara,**10**.

'LÚuaia., **10**.

Tayvan, **159**.

Dokunun & 'to, lpo Tuo'lv(Regum Ammonis),**77**.

Ta'poq, **378,379,411**.

Ta, lpoq ^ m ^ rnq, **379**.

T * ip ^ a,**10**.

TÉpaq péya,**361**.

T ^ TpáfiifiAOq EÚvta ^ ip (Ptolemy'den),**xii**;ve geçti.

T ^^ pánA ^ upOv,**360**.

TO / zf],**378**.

^ VT'YE^Pve ^ vt ^ q'ya,**351**.

Fazla **350,352**.

TotOrfc, **351,354**

" yáp Kaí yévOq Lauív'e (Aratos'un dizesi),**81**.

TpáyOq, **139**.

TpíyrnvOv, **415**.

TpAatpOy, **308**.

Tpi ^ a, **170**.

TpóxO-y, **235**.

TpOXóy 'l ^ iónOq,**17A**.

Tpv ^ rnpve Tp^trc,**95,471**.

iÚ / p, **462**.

'Ya ^ c,**387,388**.

" Yapa ve Yapn,**247**.

'Yé ^ .ymyón, **118**.

'Yóp & ovve 'Yápza,**183**.

" YÖPO, **247**.

'YópOyOfiia, **118**.

'YópOXóOqve ir6pOX ^ Úq,**46,48,345**.

"Y&op,**55**.

'^ ^v & epíav(**Brachium beneficum**),**47**.

'YnOypapaí, aí ^ v nAív & irnv(Ağustoslardan),**433**.

'Yno ^ ia, **440**.

'Y no ^ oq, **102,233,311**.

'YpzWv,**304**.

'Y^,**388**.

'Y- ^ iAov, **388**.

Kaedojv(Jüpiter gezegeni),**39,112**.

Qaivó ^ va, **11**;etpassim.

<& ivo) v(Satürn gezegeni),**470**(Not). ^ ár v ^ (bkz. KapKívOq, kt A.),**107**.

cl'drvv? ve QátvnQ,**113**.

O ^^ vi-Kn (Berenice'nin türevi),**169**(Not).

(^ OivÍKn, **448**.

<bópp.iyf**281**.
(bwOyópOO(Venüs gezegeni),**468**(Not).

Xáprny, **240**.
X ^ ip (fçfa ^ évn, **144**.
Xfypwv(**Kentaurus**),**149**; (**Yay Burcu**),**353**,
X * Bir LoviaOandX ^ Aibóviaq £ / & 'q,**44,161,339**.
XéAvq,**284**.
XéAvq: 'kiyn, **283**.
X ^ Aai, **361**
X ^ Aai (Pop ve iOqve vóriOq),**269**.
XqAq fióftiOQ, **276**.
X ^ Aq vóuiOq, **275**.
XOp ^ vifc (npúrnve (fimepa),**460**.
XpónOc(**Satürn gezegeni**),**470**(Not).
XÚOiqv óaToq, **50**.
Xvrpo-nOvO, **282**.

'Kpa,**304**.
'Qapírnve 'Qapiúv & iOq,**304**.
'QAÉvnve canlı ^ v, **85**.
" QuO ^ didúuojv,**311**.
" Qpza ^,**381**.
'Qpíwv,**304**.

ASTRONOMİK REFERANSLAR İÇİN İNDEKS

KUTSAL KİTABIN GÖZDEN GEÇİRİLMİŞ VERSİYONUNDA BULUNDUĞU GİBİ.

ESKİ Ahit.

Yaratılış14. ayetler, mevsimler, günler ve günler için olsunlar.

yıl, 9.

16: yıldızları da o yarattı, vii.

Levililer ..... xvii, 7: keçiler, 125.

Kralların 2d Kitabı,xviii, 5: tütsü yakanları da. . . güneşe, aya ve gezegenlere ve göğün tüm ordusuna, 1.

Eyüp Kitabı ..... ix, 9: Ayı, Orion ve Pleiades ve odaları

güney, 308, 309, 362, 389, 393, 422.

13: Rahab, 309.

xxv 5: yıldızlar onun gözünde saf değil, 21.

xxvi, 13: Onun ruhuyla gökler süslenir; Eli hızlı yılanı deldi, 203, 315, 415.

xxxviii, 31, 32: Ülker kümesini bağlayabilir misin,

Ya da Orion'un bantlarını gevşetmek mi?

Mazzaroth'u mevsiminde ileri götürebilir misin?

Yoksa Ayı'ya treniyle rehberlik edebilir misin? 98, 125, 306, 308, 309, 394, 396, 422, 451.

36: (Cheyne'in tercümesinde):

Lance yıldızına bilgeliği kim koydu?

Ya da Yay-yıldızına anlayış verildi mi? 366.

Mezmurlarciv, 19: Ay'ı mevsimlere atadı, 9.

cxlvii, 4: Yıldızların sayısını söyler;

Onlara tüm isimlerini verir, xiv.

Jxiii, 10: cennetin yıldızları ve takımyıldızları, 11, 309.

xiv, 12: Ey gün yıldızı, sabahın oğlu, 468.

13: kuzeyin en uç noktalarındaki cemaat dağı, 451.

xl, 26: hepsini adıyla çağırır, xiv.

$p \wedge \acute{I}L'$ \ £ xliv, 11, 19: cennetin kraliçesi, 463.

Amos .....v, 8: onu araPleiades ve Orion, 101, 308, 309, 393.

YENİ Ahit.

' . . ii, 2: doğudaki yıldızı, 8.

xiii, 43: O zaman salihler güneş gibi parlayacaklar, 21.

P / te Burada mi ef{. . . xii, 4: Ve kuyruğu, yıldızların üçüncü bölümünü çizer.S. *JAn inc Diem*,. (göğe, onları yeryüzüne attı, 203.

KİSMİ LİSTE

BU ÇALIŞMADA BELİRTİLEN YAZARLAR, YETKİLİLER VE BAŞVURU KİTAPLARINA AİTTİR.

Sayfa numarası, ilk veya bazı önemli sözlere atıfta bulunur.

Aben veya İbn Ezra. Esra'yı gör.

Abrabanel, Isaac(1431-1508), Yahudi bilgin,[341](#).

Aşil Tatios(yaklaşık500), İskenderiyeli hatip,[155](#).

Ahsasi, Al(yaklaşık1650), Arap astronomi yazarı,[37](#); etpassim.

Acosta, Jose de(1540-1600), İspanyol Cizvit arkeolog ve tarihçi,[88](#).

Adams, John Kanepe(1819-1892), İngiliz astronom,[261](#).

Addison, Yusuf(1672-1719), İngiliz deneme yazarı ve şair,[179](#).

Aelian veya Aelianus, Claudius(MS ikinci yüzyıl), Romalı retorikçi,[265](#).

Aeschylus(525-456BC), Yunan trajik şairi,[150](#).

Albertus Magnus(11937-1280), Suabiyalı skolastik filozof,[463](#).

Albiruni. B koşusuna bakın.

Albümler(805 7-885), Türkistanlı astroloji yazarı,[77](#); etpassim.

Alchabitus(12. yüzyıl), Arap astrolog,[136](#).

Alfonsin Tabloları,(1252), çeşitli baskılarda,[12](#).

Alfraganus, Alfergani, vb. Ferghani'ye bakın.

Almagest, The veya Syntaxis. Ptolemy'ye bakın.

Almagestum Cl. Batlamyus(1515), Petrus Liechtenstein tarafından yayınlandı,[xii](#).

Amara Sinha(*floruit* yaklaşık 567 bc), Trikaṇḍa'nın Sanskritçe yazarı,[110](#).

Ampelius, Lucius(yaklaşıkMS ikinci yüzyıl), Romalı yazar,[49](#).

Amr al Kais'(yedinci yüzyılın başlarında), Arap şairi,[394](#).

anakreon(563-4787 bc), Yunan lirik şair,[427](#).

Anaksagoras(yaklaşık500-428), Yunan filozof,[483](#).

Anaksimandros(yaklaşık611-547 BC) Yunan fizik filozofu,[19](#).

Anthon, Charles(1797-1867), Amerikalı klasik yazar,[380](#).

Anwar i Suhaili, Al(1494), Bidpai Masallarının Farsça versiyonu,[69](#).

Apianus, Petrus veya Peter Bienewitz(1495-1552), Alman kozmograf,[230](#).

Apocrypha, The.[2d Makabiler; Tobit'in Kitabı](#).

Apollodorus(MÖ 2. yüzyıl), Atinalı mitolog,[149](#).

Apollonius Rodius(MÖ üçüncü-ikinci yüzyıl), Yunan epik şairi,[174](#).
Appian(MS ikinci yüzyıl), Yunan tarihçi,[46](#).
Arago, Dominique Francis(1786-1853), Fransız fizikçi,[127](#).
Aratos(yaklaşık 270BC), Yunan astronomik şair,[3](#).
Arkeoloji, Cilt. XXVI(1836),[255](#); Tam dolu. XLVII,[49,353](#).
Argelander, Friedrich Wilhelm Ağustos(1799-1875), Alman astronom, xviii.
Ariosto, Ludovico(1474-1533), İtalyan şair,[226](#).
Samoslu Aristarchos(*floruit* 280-264BC), Yunan astronom,[23](#).
Aristitler(MÖ 5. yüzyıl), Atinalı general,[68](#).
aristofanlar(444-388BC), Yunan komedyen,[26](#).
Aristo(384-322BC), Peripatetik filozof,[3,26](#); ve pas.
Arnold, Matta(1822-1888), İngiliz şair,[149](#). Arnold, Sir Edwin, İngiliz şair,[124](#).
Aryabhata, Ardubarius veya Arjabahr(yaklaşık500), Hindu gökbilimciler,[21](#).
Asklepiadlar(MÖ üçüncü yüzyıl), Yunan şair,[118](#).
Ama'i abu Said abd al Melek ibn Korai'b, Al(740-830), Arap edebiyatçısı,[342](#).
Astronomi Dergisi., Chandler, Hall ve Boss tarafından düzenlendi, passim.
Pasifik Astronomi Topluluğu, Yayınları, pas.
Atina(yaklaşık 200AD), Yunan bilim adamı,[395](#).
Atlaslarve Planisferler.
Argelander'in Yeni Uranometrisi (1843), xviii.
Bayer'in Uranometria'sı (1603),[13](#).
Bode'nin Die Gestirne'i (1805),[14](#).
Burritt'in A tlas'ı (1835-1856),[15](#).
Yüzyıl Atlası(1897).
Firmamentum Firmianum(1731),[177](#).
Flamsteed'in Atlas Coelestis (1781),[14](#).
Heis' Neuer Himmels-A tlas (1872), xviii, xix.
Klein'in Yıldız Atlası, McClure (1893) tarafından düzenlendi.
Peck'in Popüler Atlası (1891).
Poole Brothers'ın Göksel Planisferi (1887).
Stieler'in El Atlası (1872).
Upton'ın Yıldız Atlası (1896).
Whitall'ın Hareketli Planisphere'i (1871).
Ausonius, Decimus Magnus(yaklaşık 310-390), Latin Hristiyan şair,[11](#).
Austin, Alfred, İngiltere'nin ödüllü şairi,[407](#).
Avesta, The(yaklaşık 350AD), Zerdüştlük İncili,[5](#); etpassim.
Avianus, Flavius(MS dördüncü yüzyıl), Latin fabulisti,[237](#).
Avicennaveya İbn Halk Cumhuriyeti Çin (980-1037), Arap yorumcu,[483](#).
Avienus, Rufus Festus(dördüncü yüzyıl), Aratos'un şiirinin Latince nazımcısı,[17](#).
Babil ve Doğu Kayıtları, The, passim.
domuz pastırması, francis(1561-1626), İngiliz filozof,[299](#).
pastırma, Roger(1214? -1294), İngiliz filozof,[319](#).
Bailey, Philip Jamesİngiliz şair,[111](#).
Bailey, Solon I., Amerikalı gökbilimciler,[116](#).
Bailly, Jean Sylvain(1736-1793), Fransız astronom,[23](#).
Bailey, Francis(1774-1844), İngiliz astronom,[16](#).
Bainbridge, John(1582-1643), İngiliz astronom ve hekim,[102](#).
Bancroft, George(1800-1891), Amerikalı diplomat ve tarihçi,[423](#).
Barnard, Edward Emerson Amerikalı astronom,[59](#).
Barnes, Rev. Albert(1798-1870), Amerikalı İncil yorumcusu,[203](#).
Bartschius veya Jakob Bartsch(on yedinci yüzyılın ilk yarısı), Alman astronom,[13](#).
Bas veya Bas, William(on yedinci yüzyılın ortaları), İngiliz şair,[429](#).
Bassus, Aufidius(MS birinci yüzyıl), Roma tarihçisi,[235](#).

Bayer, Johann(1572-1625), Alman astronom,[13](#).
Beaumont, Francisve John Fletcher (onyedinci yüzyıl), İngiliz oyun yazarları,[266](#).
Saygıdeğer Bede (Baeda, 673? -735), İngiliz dini yazarı,[6](#).
Beigel, Georg Wilhelm Sigismund(1753-1837), Alman Oryantalist,[85](#).
Bernhardy, Gottfried(1800-1875), Alman klasik bilim adamı,[11](#).
Berosus veya Berossos(MÖ üçüncü yüzyıl), Greko-Babil tarihçisi,[2](#).
Bessel, Friedrich Wilhelm(1784-1846), Prusyalı astronom,[197](#).
Bezaveya de Béze, Theodore (1519-1605), İsviçreli ilahiyatçı,[147](#).
İncil, çeşitli versiyonlarda, —Cadmarden'in 1515'in, Luther'in 1534'ün, Coverdale'in 1535'in, Becke'nin 1549'un, Breeches veya Geneva, 1560'in, Authorinzed of King James I, 1611'in, Revised of 1881-1885'in ve Polychrome of the Polychrome'un 1898, —Yaratılış, Levililer, Tesniye, Hakimler, Samuel, Krallar, Tarihler, Eyüp, Mezmurlar, İşaya, Yeremya, Ezeziel, Daniel, Amos, Nahum, Aziz Matta, Elçilerin İşleri, Havarilere Mektup kitaplarından sık alıntılanır. Efesliler ve Vahiy.
İncil Arkeolojisi, Cemiyet Bildirileri, pas.
Biot, Jean Baptiste(1774-1862), Fransız fizikçi,[8](#).
Birmingham, John(1816-1882), İrlandalı astronom,[195](#).
Buruni, Al(973-1048), Arapça astronomi yazarı,[xii](#)(Not); ve pas.
Blaeu, Willem Janssonveya Jansenius Caesius (1571-1638), Hollandalı küre yapımcısı,[14](#).
Blundeville, Thomas(on altıncı yüzyıl), İngiliz coğrafyacı,[188](#).
Bochart, Rev. samuel(1599-1667), Fransız Oryantalist ve İncil bilgini,[22](#).
Bode, Johann Ehlert(1747-1826), Alman astronom, xviii.
Boethius, Anicius Manlius Severinus(475? -524), Romalı filozof,[53](#)(Not).
Bond, William Cranch(1789-1859), Amerikalı astronom,[127](#).
Bond, George Phillips(1825-1865), Amerikalı astronom, WC Bond'un oğlu,[127](#).
Ölüler Kitabı, eski Mısır'ın cenaze töreni,[145,307,308,434](#).
Patron, Lewis Amerikalı astronom,[286](#).
Boteler veya Butler, Samuel(1612-1680), İngiliz hiciv şairi,[3,24,441](#).
Bouvard, Alexis(1767-1843), Fransız astronom,[142](#).
Bayan Hannah M Bouvier. Amerikalı astronomi yazarı,[276](#).
Bradley, James(1693-1762), İngiltere Kraliyet Astronomu 1742'de,[208](#).
Brahe, Tycho(1546-1601), Danimarkalı astronom,[13](#).
Brahmanalar,(800 BC?), Sanskritçe kutsal yazılar,[8](#).
Brown, Jr., Robert, İngiliz Oryantalist, xviii (not).
Browne, Sör Thomas(1605-1682), İngiliz yazar ve doktor,[340](#).
Browning, Mrs. Elizabeth Barrett(1806-1861), İngiliz şair,[107,329,336](#).
Browning, Robert(1812-1889), İngiliz şair,[203](#).
Brugsch, Heinrich Karl(1827-1894), Alman Mısırbilimci,[20](#).
Bruno, Giordano(1548? -1600), İtalyan filozof,[28](#).
Bryant, Yakup(1715-1804), İngiliz mitolog,[66](#).
Bryant, William Cullen(1794-1878), Amerikalı şair,[168](#).
Buchanan, Robert Williamsİskoç şair,[419](#).
Bullialdusveya Ismail Bouillaud (onyedinci yüzyıl), Fransız astronom,[39](#).
Bundeheş(800? AD), Zerdüş'tün yazılarının Pehlevi versiyonu,[5](#).
Sherburne W Burnham., Amerikalı gökbilimciler,[39](#).
Burnouf, Eugene(1801-1852), Fransız Oryantalist,[448](#).
Elijah H Burritt'in fotoğrafı.. (1833 dolaylarında), Amerikalı astronom,[15](#).
Buttmann, Philipp Karl(1764-1829), Alman dilbilimci,[95](#).
Byron, Lord George Noel Gordon(1788-1824), İngiliz şair,[92,230,406](#).

Cada Mosto, Aloisveya Luigi di (1432-1480 dolaylarında), İtalyan denizci,[436](#).
Caesius, Jansenius. Blaeu'ya bakın.
Caesius, Philippus ve Zesen(onyedinci yüzyıl), Hollandalı astronomi yazarı,[33](#)(Not).
Callimachus(MÖ üçüncü yüzyıl), Yunan şair,[90](#).
Camues, Luiz de(1524? -1580), Portekizli epik şair,[1](#).
Capella, Martianus Mineus Felix(beşinci yüzyıl), Kartacalı ansiklopedik şair,[173](#).

Carlyle, Thomas(1795-1881), İskoç deneme yazarı ve tarihçi,[xi](#),[12](#),[30](#).
Yıldız Katalogları.
Hailey's, Güney Siars'tan(1679),[13](#).
Palermo(1803-1814),[179](#).
Bedford(1844), xvii; ve Passim.
İngiliz Derneği(1845),[15](#).
Catullus, Gaius Valerius(yaklaşık 84-54BC), Romalı şair,[169](#).
George F Odaları., İngiliz gökbilimciler,[28](#).
Champollion, Jean Francis(1790-1832), Fransız Oryantalist,[434](#).
Seth C Chandler., Amerikalı gökbilimciler,[43](#).
Charlevoix, Pierre Francis Xavier de(1682-1761), Fransız misyoner,[423](#).
Chase, F.L., Amerikalı gökbilimciler,[170](#).
Chatterton, Thomas(1752-1770), İngiliz şair,[362](#).
Chaucer, Dan Geoffrey(yaklaşık 1340-1400), İngiliz şair,[xi](#).
Cheyne, Rev. Thomas Kelly, İngiliz İncil eleştirmeni,[366](#).
Chilmead, John(yaklaşık 1639), küreler üzerine İngiliz yazar,[36](#)(Not).
Krizokok, Georgius(ondördüncü yüzyıl), Yunan-Pers astronomu,[69](#).
Krizostom, Aziz John(yaklaşık 347-407), Rum Kilisesi'nin babası,[81](#)(Not).
Cicero, Marcus Tullius(MÖ 106-43), Aratos hatip ve nazımcısı,[3](#),[272](#); etpassim.
Clark, Alvan Graham(1832-1897), Amerikalı gözlükçü,[129](#).
Clark, Rev. Adem(1762-1832), İngiliz İncil yorumcusu,[309](#).
Claudian veya Claudius Claudianus(dördüncü yüzyılın ikinci yarısı), Latin şair,[4](#),[92](#).
temizlik(yaklaşık 265BC), Stoacı filozof,[81](#).
Clemens, Titus Flavius(İskenderiyeli Aziz Clement) (yaklaşık 150-220), erken kilisenin bir babası,[81](#)(Not).
Kleostratos(500? BC), Yunan astronom,[3](#),[18](#).
Bayan Agnes M Clerke., İngiliz astronomi yazarı,[6](#),[16](#),[485](#); ve pas.
Kolalar, Jules, Amerikalı astronomi yazarı,[202](#).
Colebrooke, Henry Thomas(1765-1837), İngiliz Sanskritçe bilgini,[20](#).
Coleridge, Samuel Taylor(1772-1834), İngiliz şair,[31](#).
Columella, L. Junius Moderatus(MS birinci yüzyıl), Romalı yazar,[19](#).
Yorumlar, İncil.
Clarke'in(1810-1826),[309](#). Konuşmacının (1871-1881),[397](#); ve pas. Delitzsch on The Book of Job, Bolton tarafından çevrilmiş, ikinci baskı (1868),[68](#); ve pas.
Konfüçyüs, veya K'ung fu tsu (yaklaşık MÖ 550-478), Çinli filozof,[58](#).
Kopernikveya Nicolaus Koppennigk (1473-1543) Polonyalı gökbilimci,[13](#).
korinna(MÖ beşinci yüzyıl), Yunan lirik şairi,[304](#).
Corsali, Andrea(yaklaşık 1500), İtalyan denizci,[14](#),[44](#),[45](#),[187](#).
Cortes, Martin(1532-1589), navigasyon üzerine İspanyol yazar,[459](#).
Kosta, George(1710-1782), İngiliz astronomi yazarı,[346](#).
Coverdale, Miles(1488-1568), İncil'in İngilizce tercümanı,[399](#).
Cowley, Abraham(1618-1667), İngiliz şair,[222](#).
Cox, Sir George William, İngiliz tarihçi ve mitolog,[432](#).
Yaratılış Efsanesi., Babil'den,[1](#),[2](#),[32](#),[47](#).
Cremonesveya Gerard of Cremona (onikinci yüzyıl), Almages'tin Latince tercümanı,[xii](#).
İsimler Cyclopedia, Yüzyıl(1894-1895), xvi (not).

Dante Alighieri(1265-1321), İtalyan şair,[31](#),[186](#).
Darvin, Erasmus(1731-1802), İngiliz doğa bilimci-şair,[202](#).
DaviesSir John (1569-1626), İngiliz şair,[429](#).
Dawes, William Rutter(1799-1868), İngiliz astronom,[410](#).
Delitzsch, Franz(1813-1890), Alman Hebraist yorumcu,[68](#).
Demokritos(MÖ beşinci yüzyıl), Yunan filozofu,[483](#).
Demostenes(MÖ 383-322), Atinalı hatip,[99](#).

Denning, William Frederick, İngiliz gökbilimciler, [262](#).

De Quincey, Thomas(1785-1859), İngiliz deneme yazarı, [316](#).

Derby, Earl of veya Edward-Geoffrey Smith Stanley(1799-1869), İngiliz devlet adamı ve şair, [120](#).

Dickens, Charles(1812-1870), İngiliz romancı, [29](#).

sözlükler. 1890 tarihli Eski Eserler, Smith, Wayte ve Marindin tarafından düzenlendi. 1898 tarihli İncil, Hastings tarafından düzenlendi. Klasik: Anthon's, 1851; Nettleship ve Sandys tarafından düzenlenen 1891 tarihli Seyffert's; Harpers', 1897, Peck tarafından düzenlendi. İngilizce: Century, 1889-91, Whitney tarafından düzenlendi; Yeni Tarihsel, 1888-, Murray tarafından düzenlendi; Funk tarafından düzenlenen 1893-1895 Standardı; Webster's International, 1890, Porter tarafından düzenlendi. Yunanca: Liddell ve Scott, 1889, Drisler tarafından düzenlendi. Latince: Harpers', 1879 (Freund's), Andrews, Lewis ve Short tarafından düzenlendi. Çince: Morrison's, 1819. Arapça. Lane's veya 1863-1885. Polyglot: Minsheu's veya 1627-.

Kazılar, Leonard(on altıncı yüzyıl), İngiliz matematikçi, [133](#).

Dillmann, Christian Friedrich Ağustos(1823-1894), Alman Oryantalist, [2](#).

Diodorus Siculus veya Sicilyalı(MÖ birinci yüzyıl), Yunan tarihçi, [20](#).

Diogenes Laertius(MS üçüncü yüzyıl), Yunan tarihçi, [42](#).

Dionysius Exiguus(altıncı yüzyıl), kronolog, [27](#).

Douglas, Gavin veya Gawain (1474-1522), İskoç şair, [305](#).

Drake, Joseph Rodman(1795-1820), Amerikalı şair, [482](#).

Draper, John William(1811-1882), İngiliz-Amerikalı bilim adamı, [416](#)(Not).

Draper, Henry(1837-1882), Amerikalı bilim adamı, John W.'nin oğlu, [316](#).

Drayton, Michael(1563-1631), İngiliz şair, [432](#).

Dreyer, John Louis Emil, Danimarkalı-İngiliz gökbilimciler, [39](#), [391](#).

Drummond, Sir William(1760? -1828), İngiliz yazar, [6](#).

Dryden, John(1631-1700), İngiliz şair, [43](#).

Dupuis, Charles Francis(1742-1809), Fransız astronomi yazarı, [19](#).

Durer, Albrecht(1471-1528), Alman ressam ve oymacı, [13](#), [28](#).

Dyer, John(1703-1758), İngiliz şair, [149](#).

Ebers, Georg(1837-1898), Alman Mısırbilimci, [122](#).

Eden, Rycharde(1521? -1576), İngilizce çevirmen, [12](#)(Not).

Edkins, Rev. Joseph, İngiliz misyoner, xviii, [21](#), [435](#).

Egede, Hans(1686-1758), Danimarkalı misyoner, [397](#).

William L Elkin., Amerikalı gökbilimciler, [60](#), [153](#).

Elis, William(1794-1872), İngiliz misyoner, [229](#).

Emerson, Ralph Waldo(1803-1882), Amerikalı deneme yazarı ve şair, [98](#).

Encke, Johann Franz(1791-1865), Alman astronom, [142](#).

Ansiklopedi Britannica, The(1878-1889).

Ennius, Quintus(MÖ 239-169), Romalı epik şair, [361](#), [431](#).

Enoch, Kitabı, Etiyopya'dan (MÖ 2. yüzyıl), [27](#).

Yaratılış Destanı., Yaratılış Efsanesine bakın.

Epping, J., Alman Oryantalist, xviii (not), [80](#).

Eratosten(276? -196BC), İskenderiye-Yunan astronomu, [11](#).

Espin, Rev. T HEC, İngiliz astronom, [116](#).

Öklid(yaklaşık 280BC), İskenderiye-Yunan matematikçi, [453](#).

Eudemos(yaklaşık 300BC), Yunan filozofu, [18](#).

Knidoslu Eudoxos(yaklaşık 409-356BC), Yunan astronom, [17](#).

Euripides(MÖ 480-406), Atinalı trajik şair, [31](#), [59](#), [103](#).

Eusebius Pamphili, Caesarea (yaklaşık 264-349AD), Kilise Tarihinin Babası, xv, [81](#)(Not).

Evelyn, John(1620-1706), İngiliz yazar, [25](#).

Ewald, Georg Heinrich Ağustos. (1803-1875), Alman İncil eleştirmeni, [309](#).

Esra, İbniveya Aben (1092-1167), Yahudi yorumcu, [13](#), [86](#)(Not).

Fergani, Al(yaklaşık 950), Arap astronom, [8](#), [157](#)(Not).

Festus, Sextus Pompeius(MS ikinci yüzyıl), Latin sözlük yazarı, [107](#).

Figulus, P. Nigidius(yaklaşık 60BC), Pisagor astrologları, [85](#).

Firmicus, Anne Julius(yaklaşık 354), bir Latin astroloji yazarı, [10](#).

Fıruzábádî, Al(ondördüncü yüzyıl), Arap sözlük yazarı,52.
Flaccus, Galus Valerius(MS birinci yüzyıl), Romalı şair,398.
Flammarion, Camille Fransız astronom,42.
Flamsteed, John(1646-1719), İngiliz astronom,14,24.
Flaman, Bayan. Willamina P., Amerikalı astronom,293.
Frost, Edwin Brant, Amerikalı astronom, xvii.

Froude, James Anthony(1818-1894), İngiliz tarihçi,190.

Galenveya **Claudius Galenus** (MS ikinci yüzyıl), Yunan hekim,120.
Galileo Galilei(1564-1642), İtalyan astronom,113(Not).
Galle, Johann Gottfried Alman astronom,141(Not),142.
Gassendiveya **Gassend, Pierre** (1592-1655), Fransız astronom,54.
Gellius, Aulue(MS ikinci yüzyıl), Romalı gramerci,431.
Geminolar(*floruit* 77BC), Rodoslu astronom,50,126.
Gemma Phrysiusveya **Frisius** (on altıncı yüzyıl), astronomi üzerine yazar,12.
George Eliotveya **Mrs. Marian Evans Cross** (1819-1880), İngiliz romancı,204.
Germanicus, Sezar(15 M.Ö.19AD), Romalı general ve Aratos'un tercümanı,17.
Gesner, Konrad von(1516-1565), İsviçreli doğa bilimci ve bilim adamı,248.
Gill, David, İngiliz astronomlar,153.
Gill, Rev. William Wyatt, Polinezya misyoneri ve yazar,229.
Gladstone, William Ewart(1809-1898), İngiliz devlet adamı ve şair,55,132,225,226.
Goliussveya **Jakob Gohl** (1596-1667), Hollandalı Oryantalist,157.
Goodrick, John(1764-1786), İngiliz amatör astronom,158(Not).
Gore, J. Ellard, İngiliz gökbilimciler,44,106.
Gorius(*yaklaşık*1750), nümismatist, xvii (not).
Gottheil, Richard J.H., Amerikan Oryantalist, xviii.
Gould, Benjamin Apthorp(1824-1896), Amerikalı astronom, xviii (not).
Gower, John(1325-1408), İngiliz şair,225.
Griffis, Rev. William Elliot, Amerikalı eğitimci ve yazar,58.
Grimm, Jakob(1785-1863), Alman dilbilimci,398,429.
Grotius, Hugoveya **Huig van Groot** (1583-1645), Hollandalı bilim adamı,xi,17.
Grub, John, Percy'nin 1765 tarihli *Religues*'inde İngiliz küçük şair,222.

Hafız, Shams al Din Muhammed(ondördüncü yüzyıl), İranlı şair,98,281,394.
Haggard, Henry Binici, İngiliz romancı,30.
Salon, Asaf Amerikalı astronom,40.
Hailey, Edmund(1656-1742), İngiliz astronom,13,242; ve pas.
Harding, Karl Ludwig(1765-1834), Alman astronom,341.
Harvard Fotometrisi(1884), xviii.
Eduard, Alman astronom, xviii; ve pas.
Cehennem, Abbé Maximilian(1720-1792), Avusturyalı astronom,41,347.
Hemanlar, Mrs., hayır **Felicia Dorothea Browne** (1793-1835), İngiliz şair,189,407.
Henry Kardeşler, Fransız gökbilimciler,409.
Herakleitos(*yaklaşık*535-475), Efes'in Yunan filozofu,432.
Herder, Johann Gottfried von(1744-1803), Alman bilim adamı ve şair,394.
Hermetik Kitaplar., Mısır'ın kutsal kanonu,392.
Herodot(484? -424BC), Yunan tarihçi ve gezgin,32.
Herschel, Sör Friedrich Wilhelm(1738-1822), Hanoverli-İngiliz gökbilimci,38.
Herschel, Sir John Frederick William(1792-1871), İngiliz astronom,10,16; ve pas.
Hesiodos(800? BC), Yunan şair,93,95,98,99.
heeychioe(dördüncü yüzyılın son yarısı), İskenderiyeli Yunan gramerci,94.
Hewelius, Hewelveya **Hoevelke, Johannes** (1611-1687), Polonyalı gökbilimci,13.
Hewitt, J.F., İngiliz deneme yazarı,59.
Higgins, W.H., yıldız isimleri üzerine İngiliz yazar,72.
Tepe, Kraliyet Amerikalı astronom,195.
Hilprecht, Herman Vollrat, Alman-Ajnerikalı Oryantalist,136(Not).

Hind, John Russell, İngiliz gökbilimciler, [112](#).
Hipparkos(yaklaşık [160-120](#)BC), Yunan astronom, [6](#).
Hipokrat(460? MÖ 377), Yunan hekim, [99](#), [298](#).
Hogg, James(1770-1835), İskoç şair, [429](#).
Holden, Edward Singleton, Amerikalı astronom, [xx](#), [28](#).
Hollanda, Philemon(1552-1637), klasik eserlerin İngilizce tercümanı, [11](#); ve pas.
Holwarda, Fosilitler(17. yüzyıl), Hollandalı astronom, [164](#).
Homer(850? BC), Yunan şair, [3](#), [18](#); ve pas.
Hommel, Fritz, Alman Oryantalist, xviii(Not).
Hondius, Jodocus(on altıncı yüzyılın son yarısı), Hollandalı giobe yapımcısı, [14](#).
Kaput, Thomas(yaklaşık 1590), İngiliz astronomi yazarı, [xi](#).
Kaput, Thomas(1798-1845), İngiliz mizah şairi, [429](#).
Kanca, Robert(1635-1703), İngiliz astronom, [82](#).
Horaceveya Quintus Horatius Flaccus (MÖ 65-8), Romalı şair, [46](#).
Huff, George Washington Amerikalı astronom, [141](#).
Houtmann, Friedrich(on altıncı yüzyıl), Hollandalı denizci, [14](#), [45](#).
tonlar, Robert(yaklaşık 1600), küreler üzerine İngiliz yazar, [36](#)(Not).
Huet, Pierre Daniel(1630-1721), Fransız başrahip ve bilgin, [143](#).
sarılmalarSir William ve Lady, İngiliz gökbilimciler, [40](#).
Humboldt, Friedrich Heinrich Alexander von, (1769-1859), Alman bilim adamı, [69](#).
Huygens, Hristiyan(1629-1695), Hollandalı astronom, [82](#).
Hyde, Thomas(1636-1703), İngiliz Oryantalist, [xi](#), [2](#)(Not); ve pas.
Hyginus (Tarih), Gaius Julius(yaklaşık 1AD), Romalı astronomik şair, [11](#).

İdeler, Christian Ludwig(1766-1846), Alman astronom, [xi](#), [xvi](#).
Isidorus Hispalensisveya Aziz Isidore (560-636 dolaylarında), İspanyol dini yazar, [25](#), [85](#).

I. James, Kral(1566-1625), Kraliyet Şairi, [198](#).
Jameson, Bayan, née Anna Brownell Murphy (1794-1860), İngiliz sanat yazarı, [29](#).
Jensen, Peter, Alman Oryantalist, xviii(Not).
Jerome, Azizveya Eusebius Hieronymus (yaklaşık [340-420](#)), Latin Kilisesi'nin babası, [81](#)(Not).
Johnson, Samuel(1709-1784), İngiliz sözlükbilimci, [xvi](#), [388](#).
Jones, Sir William(1746-1794), İngiliz Oryantalist, [20](#), [394](#).
Jonson, Ben(1573? -1637), İngiliz oyun yazarı, [274](#).
Josephus, Flaviusveya Joseph ben Matthias (37-95), Yahudi tarihçi, [2](#).
Amerikan Dergisi. oryantal toplum, The, Vol. VI (1860), [8](#).
Juvenal veya Decius Julius Juvenalis(MS birinci yüzyıl), Romalı hicivci, [23](#).

Kalewala, The(1822-1849'da toplanmıştır), Fin epik şiirleri, [424](#).
^ **amus, Al**(ondördüncü yüzyıl), Al Firuzábâdi'nin Arapça sözlüğü, [52](#).
Kapteyn, Jacobus Cornelius Hollandalı astronom, [214](#), [446](#).
^ **azwinî, Al**(onüçüncü yüzyıl), Pers astronomi yazarı, [xiv](#), [xvii](#) (not); etpassim.
Keats, John(1795-1821), İngiliz şair, [31](#), [55](#), [461](#).
Keeler, James Edward Amerikalı astronom, [103](#).
Kepler, Johannveya Von Kappel (1571-1630), Alman astronom, [13](#).
Keyser, Pieter Dircksz. Pieter Theodor'a bakın.
Kral, CW., İngiliz astronomi yazarı, [49](#).
Kingsley, Charles(1819-1875), İngiliz şair, [34](#).
Kirch, Gottfried(1639-1710), Prusyalı astronom, [360](#), [440](#).
Kirch, Maria Margaretha Winckelmann(1670-1720), Gottfried'in karısı, [440](#).

Kircher, Athanasius(1602-1680), Alman arkeolog, [3](#)(Not).
mutfak ustası, William(yaklaşık 1825), optik üzerine İngiliz yazar, [259](#).
Herman J Klein., Alman astronom, [438](#).
Knobel, Edward Topu, İngiliz gökbilimciler, [37](#).
^ **ur'an, Al**(yaklaşık 652), [8](#), [398](#); etpassim.

la caille Abbé Nicolas Louis de (1713-1762), Fransız astronom, [14](#), [64](#), [391](#).

Lach, Friedrich Wilhelm Victor(18. yüzyıl), Alman bilim adamı,[171](#),[180](#),[212](#).
La Condamine, Charles Marie de(1701-1774), Fransız bilim adamı,[381](#).
Lajard, Jean Baptiste Felix(1785-1858), antik sanat üzerine yazar,[254](#).
La Lande, Joseph Jerome le Fran^{ais} de(1732-1807), Fransız astronom,[14](#).
Lampridius, Aelius(dördüncü yüzyılın ilk yarısı), Latin tarihçisi,[323](#).
Landor, Walter Savage(1775-1864), The Pentameron'un yazarı,[396](#).
yer gezgini, John(1769-1852), arkeolojik astronomi üzerine İngiliz yazar,[17](#).
Lang, Andrewİskoç yazar,[27](#),[461](#).
Langlandveya Langley, William (yaklaşık 1330-1400), İngiliz şair,[478](#).
Langren, Yakup(veya Arnold) Florent van, on yedinci yüzyıl küre yapımcısı,[44](#),[403](#).
La yer, Marquis Pierre Simon de (1749-1827), Fransız astronom,[16](#).
Larcom, Bayan Lucy(1826-1893), Amerikalı şair,[303](#).
Lassel, William(1799-1880), İngiliz astronom, Neptün'ün uydusunun keşifi,[311](#).
Ekle, Rev. James (1815-1898), misyoner ve İskoç Sinolog,[58](#).
Le Monnier, Pierre Charles(1715-1799), Fransız astronom,[14](#).
Lenormant, François(1837-1883), Fransız arkeolog ve nümismatist,[80](#).
Le Verrier, Kentsel Jean Joseph(1811-1877), Fransız astronom,[141](#).
lewisSir George Cornwall (1806-1863), İngiliz devlet adamı ve astronomi yazarı,[419](#).
Lilly, William(1602-1681), İngiliz astrolog,[24](#).
Lindsay, William Schaw(1816-1877), gemilerde İngiliz yazar,[66](#).
Littrow, Joseph Johann von(1781-1840), Avusturyalı astronom,[410](#).
Lockyer, Sir Joseph Norman, İngiliz gökbilimciler, xvii,[70](#),[88](#),[123](#),[124](#),[167](#); ve pas.
Uzun dost Henry Wadsworth(1807-1882), Amerikalı şair,[5](#),[31](#),[40](#),[45](#),[48](#).
uzunmontanozveya Christian Longberg (17. yüzyılın son yarısı), Danimarkalı astronom,[41](#).
Lowell, James Russel(1819-1891), Amerikalı diplomat, denemeci ve şair,[31](#).
Lubienitzki, Stanislav(onyedinci yüzyıl), astronomik illüstratör,[65](#).
Lucanveya M. Annaeus Lucanus (39-65), Latin şair,[3](#).
Lucianveya Lucianus (ikinci yüzyıl), Yunan hatip,[20](#).
Lucretiusveya Titus Lucretius Carus (96? -55BC), Romalı şair,[400](#).
Ay Zodyak,(1874), Whitney tarafından,[8](#)(Not).
Luther, Hz. Robert Maurice Amerikalı astronom,[424](#).
Lydgate, John(1370-1451), İngiliz şair,[352](#)(Not).
Lytton, Edward Robert Lytton Bulwerveya Owen Meredith (1831-1891), İngiliz şair,[114](#).

Macaulay, Thomas Babington(1800-1859), İngiliz şair,[227](#).
Macrobius, Ambrosius Theodosius(dördüncü yüzyıl), Latince gramerçi,[19](#).
Maedler, Johann Heinrich von(1794-1874), Alman astronom,[331](#),[400](#),[405](#).
MandevilleSir John de (ondördüncü yüzyıl), İngiliz gezgin,[454](#).
Maneto(yaklaşık 250MÖ), Yunan-Mısır tarihçisi,[273](#).
Manilius, Gaiusveya Marcus (MS birinci yüzyıl), Latin astronomik şairi,[32](#)(Not).
Mariette, Auguste Edouard(1821-1881), Fransız Mısır bilimci,[465](#).
Mariusveya Simon Mayer (1600 dolaylarında), Alman gökbilimci,[39](#).
Marlowe, Christopher(1564? -1593), İngiliz şair ve oyun yazarı,[386](#),[457](#).

dövüşveya Marcus Valerius Martialis (43-104?), Latin şair,[431](#).
Şehit, Peterveya Pietro Martire d'Anghiera (1455-1526), İtalyan erken Amerikan keşif tarihçisi,[12](#).
Marvell, Andrew(1621-1678), İngiliz şair,[271](#).
Mather, Rev. Pamuk(1663-1728), Amerikalı ilahiyatçı ve bilim adamı,[423](#).
Mayer, Hristiyan(on sekizinci yüzyılın son yarısı), Alman astronom,[288](#).
Mayer, Johann Tobias(1723-1762), Alman astronom,[37](#).
Mayer, Simonveya Gunzenhausen. Marius'u gör.
Mechain, Pierre Francis André(1744-1804), Fransız astronom,[391](#),[438](#).
Medine, Pedro deveya Petrus Medinensis (on altıncı yüzyıl), navigasyon konusunda İspanyol yazar,[44](#).
Mercator, Gerardusveya Gerhard Kramer (on altıncı yüzyıl), Flaman küre yapımcısı,[13](#).
Messi, Charles(1730-1817), Fransız astronom,[39](#),[191](#),[192](#),[391](#).
Metrodorus(MÖ 329-277) Lampsakos veya Atina, Epikürosçu filozof,[483](#).

Mickiewicz, Adam(1798-1855), Polonyalı şair,[192](#).
MilmanDean Henry Hart (1791-1868), İngiliz yazar,[216](#).
Milton, John(1608-1674), İngiliz şair,[31,34,75](#).
Minsheu, Johnveya Minshaeus (on yedinci yüzyılın başlarında), İngiliz sözlük yazarı,[15,478](#).
Mitchell, Bayan Maria(1818-1889), Amerikalı astronom,[24](#).
Mollineux, 'Emerie(on altıncı yüzyılın son yarısı), İngiliz küre yapımcısı,[14](#).
Mommsen, Christian Matthias Theodor, Alman tarihçi,[401](#).
Moore, Thomas(1779-1852), İngiliz şair,[69,70](#).
Morris, William(1834-1898), İngiliz şair,[150](#).
Morrison, Rev. Robert (1782-1834), Çin'e giden İngiliz misyoner ve sözlükbilimci, xviii.
Mueller, Friedrich Maximilianveya Max Muller, Alman-İngiliz Sanskritçe bilgini,[122](#).

Narborough, Sir John (onyedinci yüzyıl), İngiliz kaşif,[189](#).
Na ^ r al Dinveya Al Tusi (on üçüncü yüzyıl), Pers astronomu,[57](#).
Newcomb, Simon Amerikalı astronom,[196](#).
Newton, Alfred, İngiliz kuş bilimci,[417](#).
Newton, Hubert Anson(1830-1896), Amerikalı astronom ve matematikçi, xxi,[8,261](#).
NewtonSir Isaac (1642-1727), İngiliz doğa filozofu,[18,66](#).
Nikander(*yaklaşık 125BC*), Yunan şair,[392](#).
Niebuhr, Karsten(1733-1815), Alman gezgin,[69\(Not\)](#); *etpassim*.
Nigidius. Figulus'a bakın.
Noniusveya Pedro Nunez veya Nunes (1492-1577), navigasyon üzerine Portekizli yazar,[85](#).
yabancı(beşinci yüzyılın ilk yarısı), Yunan şairi,[156](#).

Ökümenius(onuncu yüzyıl) Bizans dini yazarı,[81\(Not\)](#).
oenopitler(MÖ beşinci yüzyıl), Yunan astronomu,[18](#).
Olbers, Heinrich Wilhelm Matthias(1758-1840), Alman astronom,[466](#).
Ömer Hayyam veya H-ayyám(onikinci yüzyıl), Pers astronom-şair,[212,393](#).
Oppert, Jules, Fransız Oryantalist,[123](#).
origenveya Origen Adamantius (185? -[253](#)), kilisenin Rum babası,[27](#).
Ottley, William Genç(1771-1836), antik sanat üzerine İngiliz yazar,[161\(Not\)](#).
Ovidveya Publius Ovidius Naso (MÖ 43-[18?](#) AD), Latin şair,[4](#).
Owen Meredith. Lytton'a bakın.

Hayvancılığın Paladyumu(1420), İngiliz tarım çalışması,[121](#).
Palladius, Rutilius Taurus Aemilianus(dördüncü veya beşinci yüzyıl), tarım üzerine Romalı yazar,[95](#).
panyasis(MÖ beşinci yüzyıl), Yunan şair,[240](#).

Açıklama, Chaldee veya Yahudi-Arami Targum,[48](#); *etpassim*.
Parsons, William. Rosse'a bakın.
Pascal, Blaise(1623-1662), Fransız filozof,[108](#).
Paul, Elçi(öldü[67](#)), Amatos'a gönderme (?),[18,81](#).
Paul, Henry Martin Amerikalı astronom,[43](#).
Pausanias(ikinci yüzyıl), Yunan coğrafyacı ve sanat yazarı,[84](#).
Peck, Harry Thurston, Amerikan klasik sözlükbilimci,[388](#).
Peck, William, İngiliz gökbilimciler,[412](#).
Penrose, Francis Cranmer, İngiliz arkeolog,[80](#).
Petaviusveya Denis Petau (1583-1652), Fransız antikacı,[304](#).
Peters, Christian Heinrich Friedrich(1813-1890), Alman-Amerikalı astronom,[105](#).
petosiris(800? BC), Mısır'da astrolojinin tanınmış kurucusu,[51,64](#).
Ferisidler(*yaklaşık*600-550), Yunan filozof ve İyonik yazar,[175](#).
Philo Judaeus(*yaklaşık 40AD*), Helenistik-Yahudi filozof,[2](#).

Piazz, Giuseppe(1746-1826), İtalyan astronom,[158](#),[201](#),[415](#).
Piccolomini, Alessandro(1508-1578), İtalyan astronom,[13](#).
Pickering, Edward Charles, Amerikalı astronom, xviii.
Pickering, William H., Amerikalı gökbilimciler,[317](#).
Pieter Theodorveya Petrus Theodorus Embdanus (on altıncı yüzyılın başlarında), Hollandalı denizci,[14](#),[44](#).
Pigafetta, Antonio(1491-1534?), İtalyan denizci ve yazar,[14](#),[227](#).
pindar(MÖ beşinci yüzyılın ilk yarısı), Yunan lirik şairi,[46](#).
Plato(MÖ 428-347). Atinalı filozof,[26](#).
Plautus, Titus Maccius(yaklaşık [254-184](#)BC), Romalı komedyen,[100](#),[215](#).
Plinius, Yaşlıveya Gaius Plinius Secundus (MS 23-79), Romalı ansiklopedik yazar,[10](#),[170](#).
Plutarkhos(yaklaşık [50-120](#)), Yunan biyografi yazarı,[26](#),[268](#).
poczobut, Abbé (on sekizinci yüzyıl), Polonyalı astronom,[413](#).
Poe, Edgar Allan(1809-1849), Amerikalı şair,[146](#).
polibiyolar(204-125 BC), Yunan tarihçi,[306](#).
Papa, İskender(1688-1744), İngiliz şair,[4](#).
Popüler Astronomi, Amerikan aylık dergisi,[287](#).
Posidipus(MÖ üçüncü yüzyıl), Atinalı komedyen.
Posidonius(yaklaşık [260](#)BC), İskenderiyeli astronom,[71](#).
Posidonius(MÖ birinci yüzyıl), Stoacı filozof,[71](#)(Not).
Pritchard, Rev. Charles(1808-1893), İngiliz astronom,[341](#)(Not).
işlem(412-485), Platonik filozof,[3](#).
Doktor, Richard Anthony(1834-1888), İngiliz astronom, xv,[15](#),[28](#),[49](#).
Mülkiyet, Sekstus(yaklaşık [50-16](#)BC), Romalı ağıt şairi,[66](#).
Prudensveya Prudentius, Aurelius Clemens (dördüncü yüzyıl), Latin Hristiyan şairi,[135](#),[175](#).
Batlamyusveya Claudius Ptolemaeus (ikinci yüzyılın ilk yarısı), İskenderiye-Yunan astronomu,[xii](#); ve pas.
Pisagor(*floruit*540-510), Yunan filozof,[21](#),[483](#),[484](#).
pitalar(MÖ 4. yy), Yunan denizci,[454](#).

Quintilianveya Marcus Fabius Quintilianus (yaklaşık[35-95](#)AD), Romalı retorikçi,[31](#).

Rabelais, Francis(1495? -1553), Fransız mizahçı ve yazar,[226](#).
Sir Henry Creswick(1810-1895), İngiliz Asurolog,[204](#).
Kayit, Robert(1500-1558), İngiliz fizikçi,[102](#).
Reduan, Ali Aben veya İbn (Haly), Tetrabiblos'un Arapça tercümanı,[32](#).
Reeves, John, İngiliz astronom, xviii (not).

Renan, Joseph Ernest(1823-1892), Fransız eleştirel filozof,[203](#).
Renouf, Sir Peter Le Page(1824-1897), İngiliz Mısırbilimci,[20](#).
Reynolds, Bayan Myra Amerikalı yazar,[482](#).
Riccioli, Giovanni Battista(1598-1671), İtalyan astronom,[1](#),[37](#)(Not).
daha zengin, Jean(17. yüzyıl), Fransız astronom,[51](#).
Rig Veda(2000-1500? BC), toplu Hindu kutsal şiirleri,[5](#).
Roberts, Isaac, İngiliz gökbilimciler,[116](#).
Hoveden'li Roger(onikinci yüzyılın son yarısı), İngiliz tarihçi,[477](#).
Rogers, Samuel(1763-1855), İngiliz şair,[184](#)(Not).
Rolleston, Bayan Francesİngiliz astronomi yazarı,[28](#),[201](#).
Rosse, Lord veya William Parsons(1800-1867), İngiliz astronom,[116](#).
Rossetti, Christina Georgina(1830-1894), İngiliz şair,[117](#),[453](#).
Royer, Augustin(*floruit*1679), Fransız astronom,[13](#).
Rudolfin Masalar,(1627), Kepler tarafından,[202](#).

Sachau, C. Edward, Alman Oryantalist,[121](#).
Sackville, Thomas(1536-1608), İngiliz şair,[361](#).
Sadi veya Muslihu al Din(onüçüncü yüzyıl), İranlı şair,[394](#).

Safford, Truman Henry Amerikalı astronom, [128](#).
Aziz clement. Clentens'e bakın.
aziz isidore. Isidorus'a bakın.
Aziz Paul. Paul'e bakın.
Sapfo(yaklaşık 600), Yunan lirik şairi, [31](#).
Sarmiento de Gamboa, Pedro(1530? -1589), İspanyol denizci, [188](#).
Edwin F Sawyer., Amerikalı gökbilimciler, [43](#).
Saxe, John Godfrey(1816-1887), Amerikalı mizahi şair, [180](#).
Sayce, Archibald Henry, İngiliz Oryentalist, xviii (not), [1](#).
Scaliger, Joseph Justus(1540-1609), Fransız bilgin, [xi](#), [11](#).
Schaubach, Johann Conrad(on sekizinci yüzyıl), Alman yorumcu, [63](#).
Scheil, Pere V., Fransız Oryentalist, [2](#).
Scheiner, J., Alman astro-spektroskopist, xvii, [92](#).
Schiaparelli, Giovanni Virginio İtalyan astronom, [127](#).
Schiller, Johann Christoph Friedrich von(1759-1805), Alman şair, [2](#), [144](#).
Schlegel, August Wilhelm von(1767-1845), Alman Oryentalist, [20](#).
Schönfeld, E. (1828-1891), Alman astronom, [326](#).
Scott, Sör Walter(1771-1832), İngiliz romancı ve şair, [24](#), [315](#).
silaksHalikarnas (MÖ 2. yüzyıl), Karyalı astronom, [68](#).
Secchi, Peder Angelo(1818-1878), modern Roma astronomu, [89](#)(Not).
Thomas Jefferson J., Amerikalı gökbilimciler, [72](#).
Seneca, Lucius Annaeus(3? M.Ö. [65](#)AD), Romalı Stoacı filozof ve yazar, [xiv](#).
Septuagint, The(MÖ üçüncü yüzyıl), İbranice Kutsal Yazıların Yunanca versiyonu, [87](#); ve pas.
Garrett P Servisleri., Amerikalı astronom ve yazar, [47](#), [170](#).
Servius, Marius veya Maurus, Honoratus(MS dördüncü yüzyıl), Romalı yorumcu, [1](#).
Shakespeare, William(1564-1616), [24](#), [27](#), [30](#).
Shelley, Percy Bysshe(1792-1822), İngiliz şair, [27](#), [29](#), [67](#), [227](#), [303](#); ve pas.
Sheridan, Richard Brinsley Butler(1751-1816), İngiliz oyun yazarı, [228](#).
Siddhantas., Sanskritçe astronomi kitapları, [389](#).
Gaius Sollius Apollinaris'ten Sidonius(yaklaşık [430-482](#)), Hristiyan yazar, [427](#).
Sigourney, Bayan, kızlık soyadı Lydia Huntly(1791-1865), Amerikalı şair, xxiii.
Simonides(yaklaşık 500), Yunan lirik şairi, [395](#).
Skeat, Walter William, İngiliz filologu, [175](#).
Skelton, John(yaklaşık 1460-1529), İngiliz şair, [465](#).
Smith, George(1840-1876), İngiliz Asurolog, Yaratılış Efsanesinin kaşifi, [1](#), [2](#), [101](#).
Smith, William Henry(1788-1865), İngiliz astronom, [xii](#), xvii (not), [2](#); ve pas.
Solinus, Gaius Julius(üçüncü yüzyıl), Romalı gramerci, [160](#)**sofokles**(496? -[406](#)BC), Yunan trajik şairi, [31](#)**Spanheim**,
Ezekiel(1629-1710), nümismatoloji üzerine Alman yazar, [137](#).
Spence, Joseph(1699-1768), İngiliz eleştirmen, [50](#).
Spenser, Edmund(1552-1599), İngiliz şair, [125](#), [174](#), [175](#); ve pas.
Durum, Publius Papinius(45? -[96](#)AD), Romalı şair, [27](#), [46](#), [92](#).
Stobaeus, Joannes(beşinci yüzyılın son yarısı), Yunan derleyici, [454](#).
Strabon(yaklaşık [63](#)M.Ö.-[21](#)AD), Yunan coğrafyacı, [32](#).
Strassmaier, J.N.., Gefman Oryentalist, xviii (not).
Struve, Friedrich Georg Wilhelm von(1793-1864), Alman-Rus gökbilimci, [37](#)(Not), [315](#).
Struve, Otto Wilhelm von, Alman-Rus astronom, [37](#)(Not).
Emzirme, Sör John(1609? -1642?), İngiliz Kraliyetçi lirik şair, [474](#).
Suetonius veya Gaius Suetonius Tranquillus(ikinci yüzyılın ilk yarısı), Romalı biyografi yazarı, [137](#).
Sufi, Al(onuncu yüzyıl), Pers astronomi yazarı, [xiii](#)(Not); ve pas.
Güneş ışığı(yaklaşık 970), Yunan sözlük yazarı, [120](#), [278](#).
Surya Siddhanta., erken Sanskritçe standart astronomik kitap, [8](#)(Not); ve pas.
Swift, Jonathan veya Dean Swift(1667-1745), İngiliz hicivci, [24](#), [482](#).
Swift, Lewis Amerikalı astronom, [409](#).
Swinburne, Algernon Charles İngiliz şair, [83](#).
Sözdizimiveya Almagest. Ptolemy'ye bakın.

Otuz Yıldız Tableti, Babil astronomik eseri, [76](#).
Targum. Bkz.
Taylor, Bayard(1825-1878), Amerikalı şair, [378](#).
Taylor, John(1580-1654), İngiliz şair, [428,429](#).
Tapınak, Ernst Wilhelm Leberecht (1821-1889) Alman astronom, [406](#).
TennysonLord Alfred (1809-1892), İngiliz şair, [31,41,127,230,232,245,316,396,430,482](#).
Tetrabiblos Sözdizimi. Ptolemy'ye bakın.
Sabit ibn Kurrah, Al(*yaklaşık*950), Arap astronom, [18](#).
Thales(640? -546 BC), Yunan adaçayı ve astronom, [18,448](#).
Thaun, Philippe de(onikinci yüzyıl), İngiliz-Norman şairi, [3](#).
Genç Theon(dördüncü yüzyıl), İskenderiye-Yunan yorumcu, [54](#).
teofanlar(*yaklaşık 800*), Bizans tarihi, [261](#).
Theophrastus(382-297? BC), Yunan filozof ve botanikçi, [17](#); ve pas.
Thomas, Bayan Edith Matilda, Amerikalı şair, [479](#).
Thompson, D'Arcy Wentworth, İngiliz kuş bilimci, xvii, [170,404](#); ve pas.
Thomson, James(1700-1748), İngiliz şair, [46,270](#).
Tibullus, Albius(54? -19BC), Romalı ağıt şairi, [92](#).
Timokhares(*yaklaşık 271*BC), İskenderiye-Yunan astronomu, [468](#).
Tindale, William(1484-1536), İncil'in İngilizce tercümanı, [225](#).
Tisserand, F.F. (1845-1896), Fransız astronom, [333](#).
Tizini, Al(on altıncı yüzyılın ilk yarısı), Arap astronom, [37](#)(Not).
David P Todd, Amerikalı astronom, xix.
Topelius, Zachris(1818-1898), Fin oyun yazarı, tarihçi, romancı ve şair, [122,483](#).
Townsend, Rev. George (1788-1857), İngiliz astronomi yazarı, [6](#).
Trevisa, John(*yaklaşık*1412), İngilizce çevirmen, [48](#).
Tusi, Al. Bkz. Na ^ r al Din.
Tzetzes, Johannes(onikinci yüzyılın ikinci yarısı), Konstantinopolis'in Yunan gramercisi, [298](#).

Ukita, Kazutami, Japon bilgin, xviii.
Uluğ Beyveya Uluğ Bey (onbeşinci yüzyılın ortaları), Tatar prensi ve astronom, [13](#); ve Passim.
Upton, Winslow Amerikalı astronom, [15](#).

Varaha Mihira(*yaklaşık*500), Hindu gökbilimciler, [21,258](#); etpassim.
Varro, Publius Terentius Atacinus(MÖ birinci yüzyıl), Latin şair, [85](#).
Veda. Rig Veda'ya bakın.
vergiveya Publius Vergilius Maro (MÖ 70-19), Latin şair, [xiv](#); ve pas.
Vespucci, Amerika(1451-1512), İtalyan denizci, [14,44,68,69](#).
Vitruvius Pollio, Marcus(MÖ birinci yüzyıl), Romalı mimar, [19](#).
Vogel, Hermailn Karl Alman astronom, [81,196](#).
VoltaireFrançois Marie Arouet (1694-1778), Fransız yazar, [129](#).

Wallace, Lew, Amerikalı romancı, Ben Hur'un yazarı, [8,30](#).
Watson, James Craig(1838-1880), Amerikalı astronom, [114](#).
Webb, Rev. Thomas William(1807-1885), İngiliz astronom, [116](#).
Weber, Albrecht Friedrich, Alman Sanskritçe bilgini, [35,319](#); ve pas.
Weigel, Erhard(onyedinci yüzyıl), Alman takımyıldızı yapıcısı, [57,58](#).
Robert H Batı, Amerikalı-Suriyeli astronom ve eğitimci, [445](#).
Wetzstein, Johann Gottfried(1815 doğumlu), Alman eleştirmen, [87](#).
Vay, William(1794-1866), İngiliz filozof ve bilim adamı, [294](#).
Beyaz, Henry Kirke(1785-1806), İngiliz şair, [29](#).
Whitney, William Dwight(1827-1894), Amerikalı dilbilimci, [xi, xxi,7](#); ve pas.
Whittier, John Greenleaf(1807-1892), Amerikalı şair, [185](#).
Wicklif, John de(1324-1384), İngiliz din reformcusu, [101](#).
Williams, John, İngiliz gökbilimciler, xvii, [22](#).

Willis, Nathaniel Parker(1806-1867), Amerikalı şair,[44,284,364](#).

soldurma, George(1588-1667), İngiliz şair, xxiii.

Wolfe, Charles(1791-1823), İngiliz şair,[30](#).

Wordsworth, William(1770-1850), İngiliz şair,[26,322,455](#).

Genç, Charles Augustus, Amerikalı astronom, xix,[15](#); ve pas.

genç, edward(1681-1765), İngiliz şair,[252,270](#).

Zach, Franz Xaver, Baron von (1754-1832), Alman astronom,[466](#).

Zerdüştveya Zerdüş (MÖ yedinci-altıncı yüzyıl), Pers-İran dininin kurucusu,[21](#).